

1. CÂNTĂRILE NOASTRE

Cântările noastre cântate plângând
lua-și-vor odată aripile-albastre
și-n soare pluti-vor curate, arzând
de para iubirii, cântările noastre.
Cântările noastre, cântările noastre,
de para iubirii, cântările noastre.

Din roua de lacrimi ce-n ele-a rămas,
luci-vor pe ceruri ghirlande de stele,
iar îngerii Slavei, cu tremur în glas,
cântând, învăța-vor să plângă din ele.
Să plângă din ele, să plângă din ele,
cântând, învăța-vor să plângă din ele.

Cântările noastre n-au seamăn și soț
în nici o simțire și limbă și zare;
oricine le-aude se-aprinde și-n toți
învie cereasca și sfânta-ncântare.
Și sfânta-ncântare, și sfânta-ncântare,
învie cereasca și sfânta-ncântare.

Venind din al Tainei ceresc nehotar,
cu-adânc duh de taină ființa-nveșmântă;
purtând miera dulce lăsată de har,
fac dulce și duhul și gura ce cântă.
Și gura ce cântă, și gura ce cântă,
fac dulce și duhul și gura ce cântă.

Cântările noastre sunt nimb lui Hristos,
sunt ruguri iubirii, sunt jertfa suavă,
sunt tot ce pământul Îi dă mai frumos
Acelui din ceruri mai vrednic de slavă.
Mai vrednic de slavă, mai vrednic de slavă,
Acelui din ceruri mai vrednic de slavă.

2. SLĂVIT SĂ FIE DOMNUL

Slăvit să fie Domnul în cer și pe pământ
de îngeri și de oameni, căci El e Domnul Sfânt. (bis)
Slăvit să fie Domnul, căci El ne-a liberat
din mâna lui satana, din moarte și păcat. (bis)

Slăvit să fie Domnul, căci mult a suferit,
dar a făcut aceasta fiindcă ne-a iubit. (bis)
Slăvit să fie Domnul, căci El ne-a împăcat
cu Dumnezeu și Tatăl, Cerescul Împărat. (bis)

Slăvit să fie Domnul, căci iadul a zdrobit,
al Lui Trup Sfânt și Sânge pe toți ne-a mântuit. (bis)
Slăvit să fie Domnul! – să cânte toți mereu.
Slăvit să fii Tu, Doamne! – să-Ți cânt în veci și eu! (bis)

3. SLĂVIT, SLĂVIT SĂ FII!

Slăvit, slăvit să fii pe veci de veșnicii,
Părinte Preaiubit, căci Mâna-Ți ne-a zidit.
Plecați în fața Ta, mereu vom lăuda
smeriți iubirea Ta, căci ne-am născut din ea.

Slăvit, slăvit să fii pe veci de veșnicii,
Isuse Preaiubit, căci Tu ne-ai mântuit.
Plecați în fața Ta, mereu ne vom ruga
s-avem iubirea Ta, căci noi trăim prin ea.

Slăvit, slăvit să fii pe veci de veșnicii,
Duh Sfânt din slăvi cerești, căci azi Tu ne sfințești.
Plecați în fața Ta, mereu noi vom chema
s-avem puterea Ta, căci noi rodim prin ea.

4. LĂUDAȚI PE DOMNUL SFÂNTUL

Lăudați pe Domnul Sfântul – lăudăm, lăudăm,
cerul tot și tot pământul – lăudăm, lăudăm.
Noi Îl lăudăm, noi Îl lăudăm, noi Îl lăudăm – lăudăm,
cerul tot și tot pământul – lăudăm, lăudăm, lăudăm.

Lăudați-L dimineața – lăudăm, lăudăm,
El ne luminează fața – lăudăm, lăudăm.
Noi Îl lăudăm, noi Îl lăudăm, noi Îl lăudăm – lăudăm,
El ne luminează fața – lăudăm, lăudăm, lăudăm.

Lăudați-L ziua-ntreagă – lăudăm, lăudăm,
El ne face munca dragă – lăudăm, lăudăm.
Noi Îl lăudăm, noi Îl lăudăm, noi Îl lăudăm – lăudăm,
El ne face munca dragă – lăudăm, lăudăm, lăudăm.

Lăudați-L până seara – lăudăm, lăudăm,
să răsunе toată țara – lăudăm, lăudăm.
Noi Îl lăudăm, noi Îl lăudăm, noi Îl lăudăm – lăudăm,
să răsunе toată țara – lăudăm, lăudăm, lăudăm.

Lăudați al Lui Sfânt Nume – lăudăm, lăudăm,
să răsunе-ntreaga lume – lăudăm, lăudăm.
Noi Îl lăudăm, noi Îl lăudăm, noi Îl lăudăm – lăudăm,
să răsunе-ntreaga lume – lăudăm, lăudăm, lăudăm.

5. TE LĂUDĂM PE TINE, DOAMNE

Te lăudăm pe Tine, Doamne, Te lăudăm în cor pe Tine
și ne-nchinăm cu bucurie din inimi de credință pline.

*Te lăudăm, Te lăudăm,
Te lăudăm pe Tine, Doamne,
Te lăudăm și ne-nchinăm,
Te lăudăm, Te lăudăm, Te lăudăm.*

Te lăudăm pe Tine, Doamne, Slăvitul Ziditor a toate,
căci Tu ne faci a' noastre inimi ascultătoare și curate.

Te lăudăm pe Tine, Doamne, cu gânduri de iubire pline,
cu laudele gurii noastre în veci Te lăudăm pe Tine.

6. FII BINECUVÂNTAT, ISUSE

Fii binecuvântat, Isuse, în veci fii binecuvântat,
căci ai lucrat în viața noastră în chip atât de minunat! (bis)

Eram căzuți în fărdelege, mergeam din ce în ce mai jos.
Tu ne-ai scăpat și-abia acum vedem din ce adânc ne-ai scos.

Din văi de chin și de tristețe mereu în jurul Tău ne-adui.
Noi Te urmăm și-abia acum vedem pe ce nălțimi ne sui.

Abia acum gustăm dulceața și harul noii Tale vieți,
când Tu ne porți din slava-n slava atâtor mii de frumuseți. (bis)

O, când ne-mpărtășești în Tine de-un har atât de minunat,
cântăm, plângând de bucurie: Isus, fii binecuvântat! (bis)

7. MAI DULCE-I BUCURIA NOASTRĂ

Mai dulce-i bucuria noastră ca tot ce poate fi grăit,
izvorul ei cel veșnic curge netulburat și neoprit.

*Slăvit să fii, slăvit, Isuse,
de harul sfânt ce ni l-ai dat.
Tu ești al bucuriei noastre
Izvor preadulce și curat.*

Când suntem doi sau trei, oriunde, cu noi de-a pururea-i Hristos,
iar unde-i El e totul dulce și fericit, și luminos.

Cu cât suntem mai mulți, cu-atâta mai fericiți ne-mpărtășim
din rugăciune, din cântare și din Cuvântul ce-l dorim.

O nelumească părtășie ne leagă în același dor,
punând o singură simțire în inimile tuturor.

Înfrângerile trecătoare ne dor de prea puține ori,
fiindcă știm că pân-la urmă tot noi vom fi biruitori.

Nimic din bunurile lumii a' noastre inimi nu râvnesc,
mai scumpă-i mântuirea noastră ca orice aur pământesc.

8. CU HARFELE DE AUR

Cu harfele de aur slăviți-L pe Hristos,
că din a Lui frumsețe avem tot ce-i frumos!

*Îl slăvim, Îl slăvim // pe Hristos, // (bis)
cum simțim și cum știm // mai frumos. // (bis)*

Cununile de aur spre El vi le-aruncați,
din El aveți pe frunte lumina ce-o purtați!

Cu vocile de aur cântați-I slava Lui,
o laudă asemeni să nu dați nimănui!

Cu dălțiile de aur statuia Lui lucrați,
cu zilele de aur pe El să-L adorați!

Căci tot ce-n voi e aur măreț și luminos,
aici și-n veșnicie, e numai din Hristos.

9. ISUS A FOST BIRUITORUL

Isus a fost Biruitorul în orice lupte, pân-acum;
vrăjmașii Lui s-au dus în beznă, și în uitare, și în scrum;
din orice ruguri și cuptoare, în orice veac prigonitor,
cu orișicâți vrăjmași puternici, // Isus a fost Biruitor. // (bis)

*Isus a fost, Isus – slavă Lui!
Isus este, Isus – slavă Lui, slavă Lui!
Isus va fi, Isus –
slavă Lui, slavă Lui, slavă Lui!*

Isus e și-azi Biruitorul, oricâte lupte sunt și-acum;
vrăjmașii Lui se duc în beznă, și în uitare, și în scrum.
Oricât se-agită vânt potrivnic și oricât val asurzitor,
mai strălucit trecând prin toate, // Isus e și-azi Biruitor. // (bis)

Isus e-n veci Biruitorul, să știți voi toți ai Lui acum.
Să nu vă temeți nici de beznă, nici de uitare, nici de scrum!
Căci El vă dă o-mpărăție, și-un rai, și-un chip, și-un viitor
cum n-a văzut nici cerul încă; // Isus e-n veci Biruitor. // (bis)

Slăvit fii Tu, Biruitorul de Ieri, de Astăzi și de Veci!
Slăvit fii Tu, Cel ce prin toate Măreț și Preaputernic treci!
Prin Tine și noi vom ajunge biruitori la cei de Sus,
Cântarea Biruinței Tale // cântând: ISUS, ISUS, ISUS... // (bis)

10. ZIUĂ SCUMPĂ, ZIUĂ SFÂNTĂ

Ziuă scumpă, ziuă sfântă, ziua Domnului Isus,
toată dragostea mea cântă, toată inima mea-i Sus.

*Ziua Ta, Ziua Ta,
Scumpul meu Isus,
sărbătoarea mea, fericirea mea,
bucuria mea – Domnul meu Isus.*

Zi de mare bucurie, zi de-mbrățișări frățești,
ziua cea mai dulce mie, binecuvântată ești!

Tu-mi ești sfânta mea hodină, ziua dulcii mângâieri,
sărbătoarea mea divină de cântări și-mbrățișări.

11. CÂNȚAȚI LUI ISUS

Cântați lui Isus cu iubire, căci El pentru noi a murit,
lăudați-L și dați-I mărire, căci El pentru noi S-a jertfit!

*Eu vreau să cânt, da, eu vreau să cânt,
pe Mielul de Tatăl sfințit eu vreau să cânt;
să cânt, să cânt, să cânt, să cânt
pe Cel ce nespuse m-a iubit, eu vreau să cânt!*

Cântați toți și marea-I putere, căci lanțul cel greu El l-a frânt,
zdrobind moartea prin Înviere intrat-a în Locul Preasfânt!

Cântați pe Răscumpărătorul, pe Regele viu pururea,
pe Domnul și Mântuitorul! El veșnic ne va-nviora...

12. NAINTEA TA, ISUS IUBIT

Naintea Ta, Isus iubit, vin azi încrezător,
căci Tu de-aceea Te-ai jertfit să-mi fii Mântuitor;
din cât cunosc al Tău Cuvânt doresc să Te ascult;
Tu bucurii din Cerul sfânt mi-ai dat mereu mai mult. (bis)

Eu altceva nimic n-aduc decât o vină grea
și unde, Doamne, să apuc decât spre mila Ta?
În mine nimic nu e bun, tot ce-am făcut e rău,
nădejdea toată însă-o pun în ajutorul Tău. (bis)

Gol nimeni n-a venit 'napoi din cei ce Te-au căutat,
căci Tu din orișice nevoi i-ai scos când Te-au rugat;
de-aceea, dar, acum și eu cu lacrimi vin și cer
să mântui și sufletul meu, să nu mă lași să pier! (bis)

13. O, PĂRINTE-AL MÂNGÂIERII

O, Părinte-al Mângâierii, vezi-mă din cerul sfânt,
căci în brațele durerii și-n suspinuri mă frământ. (bis)

Tinde-Ți mâna Ta cea dulce spre-al vieții mele chin,
mâna care-mi poate-aduce suferințelor alin. (bis)

Și-mi coboară-n suflet iară pacea mângâierii az',
căci mi-e inima amară și-mi curg lacrimi pe obraz. (bis)

Nopti întregi de taine pline stau în rugă și veghez
și Te chem să vii la mine, căci de Tine însetez. (bis)

Zile-ntregi Te strig, Părinte, și Te-aștept să vii curând,
mi-arde inima fierbinte, după Tine sunt flămând. (bis)

O Părinte-al Mângâierii, vezi adâncu-n care gem,
căci din brațele durerii cu amar suspin Te chem! (bis)

14. O DOAMNE, AI MILĂ

O Doamne, ai milă de cei care-i chemi să vină pe urmele Tale,
ajută-i în lupta din grelele vremi, nimic să nu-i frângă pe cale. (bis)

Ajută-l pe-acel care-n urmă-a lăsat prea mari prietenii sau păcate,
să nu-l mai întoarcă din drumul curat dorința spre cele lăsate. (bis)

Ajută-l pe-acel ce-a lăsat pe pământ iubiri prea adânci și prea grele,
să nu-Ți lase calea cu sufletul frânt și inima-ntoarsă spre ele. (bis)

Ajută-l pe-acel ce-a lăsat multe-averi și scapă-l de orice robie,
ca slobod de-a' lumii deșarte poveri să-Ți poată urma numai Ție. (bis)

Ajută-l pe-acela cu suflet legat ce-ascunse păcate mai ține;
pe-acel care Tu nu-l desparți de păcat, păcatu-l desparte de Tine. (bis)

Ajută-l pe-acel ce, plecând, lasă tot, pe veci să se rupă de toate,
să n-ajungă stâlp ca femeia lui Lot privind blestemata cetate. (bis)

Ajută-l pe-acel ce-a ajuns pe altar și nu-i pregătit de junghiere,
să nu-l prindă frica de-al morții hotar, pierind la un pas de-nviere. (bis)

Ajută-i pe toți, când e clipa cea grea, să biruie tot ce-i mai leagă,
ca dând lumea-ntreagă pe dragostea Ta să afle-a Ta dragoste-ntreagă. (bis)

15. FĂCLIE PENTRU PAȘII MEI

Făclie pentru pașii mei, luminează pe-a mea cale
și candelă în noapte mi-e Cuvântul Cărții Tale.

Ajută-mi, Doamne, zi de zi neclătinat să pot păzi
cu dragoste, până la mormânt, Cuvântul Tău cel Sfânt.

Putere-n rugăciunea mea, alin în plâns fierbinte
și scutul meu e-n lupta grea Cuvântul Cărții Sfinte.

Înflăcărare-n glasul meu, credinței mele zale,
iubirii mele-i foc mereu Cuvântul Cărții Tale.

Nădejde dulce-n moartea mea, răsplata mea nainte
și pace veșnic voi avea Cuvântul Cărții Sfinte.

16. SĂ NU TE PĂRĂSESC

Să nu Te părăsesc pe Tine, Mântuitorul meu slăvit,
chiar dac-ar trebui pe lume // să părăsesc tot ce-am iubit. // (bis)

Să-mi pot chiar părăsi părinții și casa-n care m-am născut,
pe Tine însă niciodată, // nici chiar pe-un drum necunoscut. // (bis)

Să pot să mă despart de locuri și lucruri cât mi-ar fi de dragi,
de Tine însă niciodată, // pe orișunde mă atragi. // (bis)

Să pot lăsa ființe scumpe, să pot ce-am mai de preț să las,
pe Tine însă niciodată, // ci să-Ți urmez cu orice pas. // (bis)

Aceasta mi-e și rugăciunea și teama inimii mereu:
să nu Te părăsesc pe Tine, // în veci, Mântuitorul meu. // (bis)

17. DE TINE SIMT NEVOIE

De Tine simt nevoie, al inimii-mi Stăpân,
când valuri m-amenință, cum singur să rămân? (bis)

Cum voi putea eu, oare, la țărături ca să ajung
de nu-mi vei fi Tu sprijin pe drumul greu și lung? (bis)

În marea-mi slăbiciune, Tu ești puterea mea,
în Tine am viața și-n Tine-o voi avea. (bis)

De Tine simt nevoie, al vieții mele Dor,
de Tine, Soare Dulce și Scump Mântuitor. (bis)

Rămâi pe totdeauna, rămâi în viața mea,
de Tine simt nevoie deplin a Te avea! (bis)

18. DIN ADÂNCURI, CĂTRE TINE

Din adâncuri, către Tine, Doamne, strig și lăcrimez:
Nu mă mai lăsa, Stăpâne, în păcat să mai 'noptez. (bis)

Tu cunoști făptura-mi slabă, neputința mea o știi;
când furtuna bate tare, Doamne-n ajutor să-mi vii. (bis)

Stinge răul tot din mine și-al păcatului amar,
cum ai stins puterea Morții pe Crucea de pe Calvar. (bis)

Dă-mi iubire și putere pentru orice lucru bun
și-mi păzește pururi calea de tot pasul cel nebun. (bis)

Fă-mi, Isuse, luminoasă calea Ta pe-acest pământ
și putere-mi dă ca pururi să păzesc al Tău Cuvânt. (bis)

Iar în Ziua Ta cea Mare, când pe-ai Tăi îi vei chema,
să mă pomenești, Isuse, între cei de-a dreapta Ta. (bis)

19. PREASFINTE DUH

Preasfinte Duh de viață darnic, Preasfinte-mpărțitor de har,
în fața Ta îngenunchează a noastră mulțumire iar. (bis)

O, Tu ai dat vieții noastre botezul minunat de foc
ce-a cununat în noi durerea cu fericirea la un loc. (bis)

O, Tu ne-ai răsărit în suflet lumina altei noi vieți,
descoperindu-ne atâtea necunoscute frumuseți. (bis)

În inimi ne-ai aprins statornic înflăcăratele trăiri,
ca să-Ți putem aduce jertfa deplinei noastre dăruiri. (bis)

Făcut-ai sufletele noastre potir de aur minunat
și darnic le-ai umplut adâncul cu harul Tău nemăsurat. (bis)

Dezvăluitu-ne-ai frumsețea cerescului Ierusalim;
părtași la dulcea-i fericire chiar de pe-acum ne faci să fim. (bis)

În fața Ta întreaga noastră recunoștință vine iar
și-Ți mulțumim... O, slavă Ție, Preasfinte-mpărțitor de har! (bis)

20. DULCELE IUBIRII DOMN

Dulcele Iubirii Domn,
binecuvântează
liniștea adusă-n somn
de-a iubirii rază.

Fii pe orice căi
lângă toți ai Tăi,
după cum ai spus,
Preaiubit Isus.

Dulcele Iubirii Far,
iată, se-nnoptează,
fă lumină-n drum amar
cui înaintează.

Dulcele Iubirii Foc,
fața-i luminează
inimii ce-n greul loc
plânge și oftează.

Dulcele Iubirii Steag,
fericit Te-așază
peste viața celui drag
cu iubirea trează.

Dulcele Iubirii Cânt,
ține sfânta pază
peste gândul meu cel sfânt
ca un cer de-amiază.

21. O, CER DORIT...

O, cer dorit ce-mi pari departe,
de când mereu tot merg și merg,
cu cât puțin ne mai desparte,
mai tare-alerg, mai tare-alerg. (bis)

Cu cât mai scurt văd timpul care
mai am ca lucrul să-mi sfârșesc,
cu trupul care-ntreg mă doare,
mai mult trudes, mai mult trudes. (bis)

Cu cât mai slabă mi-e vederea
și rari bătăile din piept,
și mai pândită privegherea,
mai treaz aștept, mai treaz aștept. (bis)

Cu cât mai multă-mpotrivire
întâmpină vestirea mea,
cu-atât mai mult, mai cu-ndrăznire
nu voi tăcea, nu voi tăcea. (bis)

Cu cât e mai greu în tăcere
și-i mai mult de lăsat zălog,
și duhul mai curat se cere,
mai mult mă rog, mai mult mă rog. (bis)

O, Cer deschis, cu cât te-apropii,
și mai cu-ardoare te doresc,
mai treji spre tine-ajută-mi ochii
să-mi ațintesc, să-mi ațintesc! (bis)

22. BINECUVÂNTEAZĂ, DOAMNE

Binecuvântează, Doamne, adunările frățești
unde-ai Tăi cu drag se-adună, unde-ai spus că și Tu ești.
Binecuvântați să fie toți câți cu iubire vin
să-Ți vestească și s-asculte Sfântul Tău Cuvânt! Amin. (bis)

Binecuvântează, Doamne, tot Cuvântul Tău vestit,
Duhul Tău Cel Sfânt să-L facă viu, și rodnic, și-mplinit.
Binecuvântați să fie toți câți îl vestesc și-l țin,
împlinește-n ei trăită sfântă voia Ta! Amin. (bis)

Binecuvântează, Doamne, rugăciunea tuturor,
tot ce știi că ni-e spre bine dă-ne, Scump Mântuitor.
Binecuvântați să fie toți câți să se roage vin,
tot ce-Ți cer spre mântuire dă-le, Scump Isus! Amin. (bis)

Binecuvântează, Doamne, laudele ce-Ți năltăm,
să primești cu bucurie tot ce-Ți plângem și-Ți cântăm.
Binecuvântați să fie toți cei ce să-Ți cânte vin,
sfintele cântări cu lacrimi să le-ascuți cu drag! Amin. (bis)

Binecuvântează, Doamne, cei aleși și cei chemați,
fă-i pe toți un duh în Tine: tineret, surori și frați.
Binecuvântați să fie toți cei ce la Tine vin,
și în număr, și-n sfințire fă-i să crească-n veci! Amin. (bis)

Binecuvântează, Doamne, sfânta Ta Lucrare-n veac,
tot mai dulce și mai dulce să rodească pe-al Tău plac.
Binecuvântați să fie toți câți legământu-și țin,
adunarea și-nfrățirea fă-ne scumpe-n veci! Amin. (bis)

23. NU-MI MAI LUA, ISUSE

Nu-mi mai lua, Isuse, lumina ce mi-ai dat
să nu-Ți mai pierd cărarea, căci, iată, s-a-nnoptat;
să nu mă pierd de Tine, căci, iată câți pândesc
să-mi rupă și să-mi fure veșmântul meu ceresc. (bis)

Nu-mi mai lua, Isuse, în veci iubirea mea,
căci singura comoară mi-o am numai pe ea.
Ea-mi este mamă dulce, și soț, și frați, și tot,
pot fără toate-n lume, dar fără ea nu pot. (bis)

Și nu-mi lua, Isuse, comorile dintâi,
că de le pierd pe-acestea, cu ce-am să mai rămâi?
Mai bine ia-mi viața cu ele, într-un ceas!
Orice-aș lăsa în lume; pe-acestea nu le las! (bis)

24. ROAGĂ-TE ÎNTOTDEAUNA

Roagă-te întotdeauna mai nainte de-orice gând,
rugăciunea-ți limpezește orișice-ntrebări, oricând.

*Eu mă rog, eu mă rog, Dumnezeuul meu,
să m-ajută să fac oriunde numai voia Ta mereu,
numai voia Ta mereu.*

Roagă-te la deșteptarea dintr-un vis înspăimântat,
rugăciunea te păzește de necazul neașteptat.

Roagă-te când simți aproape o primejdie pândind,
rugăciunea-ți întărește inima nădăjduind.

Roagă-te când duhul leneș te îndeamnă să mai stai,
rugăciunea-ți dă puterea și voința ce nu ai.
Roagă-te când ești la muncă, roagă-te-n odihna ta,
roagă-te să poți oriunde liniștit a fi și-a sta.

Roagă-te pentru viață, roagă-te pentru sfârșit,
însă pentru veșnicie, roagă-te neconținut.

25. O, CREȘTE-MI IUBIREA

O, crește-mi iubirea în inima mea, Isuse, Isuse, mereu Te-aș ruga!
Îmi umple cu harul pe care-l aștept și ochii, și graiul, și inima-n piept. (bis)

O, crește-mi iubirea, Isuse iubit, să fiu de-a' ei haruri deplin copleșit,
revarsă-mi-o-n suflet cu val după val, ca râul ce crește de dă peste mal. (bis)

O, crește-mi iubirea, iubite Isus, în starea și-n locul în care m-ai pus,
să-i port pretutindeni belșugul de har și-a ei revărsare să n-aibă hotar! (bis)

O, crește-mi iubirea cu rodu-i sfințit, chiar numai cu ură de-aș fi răsplătit!
Să nu pot, Isuse, trăi fără ea – o, crește-mi iubirea în inima mea! (bis)

26. DOAMNE-N ORICE ZI ȘI NOAPTE

Doamne-n orice zi și noapte către Tine noi strigăm,
gânduri noi, putere sfântă de la Tine căpătăm.

*Glasul nostru slab să-l ascuți degrab',
fii cu noi mereu, Sfinte Dumnezeu! (bis)*

Dacă va veni ispita și ne vom simți-apăsați,
Doamne, dă-ne Tu putere nouă, celor întristați.

Dă-ne Tu curaj în luptă, stăruință-n rugăciuni,
mângâiere-n suferință și-ocrotire în furtuni.
Fă să ținem pân' la capăt calea de la început,
scapă-ne de cursa celui mincinos și prefăcut.

Șterge din a' noastre inimi orice urmă de păcat,
s-așteptăm a Ta chemare cu un cuget ne-ntinat.

27. AI MILĂ DE MINE

Ai milă de mine, ai milă, Isus,
ascultă-mă ziua, și noaptea, și seara,
tot dorul din suflet plângând Ți l-am spus,
și totuși întruna îi crește povara.

Mă-nconjură valuri și flăcări mă-ncing,
și-n față, cât zarea, se-ntinde pustia,
ai milă de mine, Isuse, să-nving
când fiarele urlă și vine urgia.

Străină mi-e casa, străini mi-s ai mei,
cu ură-mi răscumpăr iubirea de Tine;
când inima-și pierde puterile ei,
ai milă, ai milă, Isuse, de mine.

Depart-e izvorul, și setea mi-e grea,
depart-e alinul, și inima-i pară;
ai milă, Isuse, de dragostea mea
când ziua i-e noapte și zorii i-s seară.

Așază-mi, Isuse, al Crucii sărut
pe frunte, pe buze, pe ochii cu rouă
și-mi binecuvântă sub dulcele scut
iubirea din una și crucea din două.

28. AJUTĂ-NE SĂ TE IUBIM

Ajută-ne să Te iubim, Cerescul nostru Tată,
chiar dacă ar fi să nu primim în veac nici o răsplată. (bis)

Să credem în puterea Ta, adânc, cum ni se spune,
chiar dacă nu ne-ai asculta nicicând vreo rugăciune. (bis)

Să ținem sus Cuvântul Tău în orice grea-ncercare,
chiar dacă ne-ar lovi cel rău cu-o ură și mai mare. (bis)

Să nu ne îndoim deloc în nici o grea ispită,
s-avem, când vom ieși din foc, o față strălucită. (bis)

Iar astfel, zilnic preschimbați din bine în mai bine,
s-atingem slava înfiați, un chip și-un duh cu Tine. (bis)

29. APLEACĂ-MĂ, ISUSE

Apleacă-mă, Isuse, sub sfântă Crucea Ta, (bis)
căci eu numai prin Tine iertare pot afla. (bis)

Apleacă-mă, Isuse, eu Crucea să-Ți sărut, (bis)
să-mi plâng cu-amare lacrimi păcatul din trecut. (bis)

Apleacă-mă, Isuse, la Sfântă Jertfa Ta, (bis)
ca Sângele Golgotei să spele vina mea. (bis)

Apleacă-mă, Isuse, sub pocăință-acum, (bis)
să merg cu biruință pe-al mântuirii drum. (bis)

Apleacă-mă, Isuse, ca treaz să fiu oricând, (bis)
să birui pe satana, în Jertfa Ta crezând. (bis)

Apleacă-mă, Isuse – iar când vei judeca, (bis)
așază-mă, Stăpâne, cu cei de-a dreapta Ta. (bis)

30. DOAMNE, DUMNEZEUL NOSTRU

(RUGĂCIUNEA LUI ASA – II Cronici 14, 11)

Doamne, Dumnezeuul nostru-ndurător,
Care poți oriunde sta în ajutor,
celui mic sau mare, tare ca și slab;
vino-n ajutorul nostru azi, degrab'!

Doamne, Dumnezeuul nostru, Te chemăm,
căci numai pe Tine noi ne rezemăm,

și-n al Tău Sfânt Nume noi am îndrăznit
să pornim la lupta-n care am pornit.

Doamne, Dumnezeuul nostru, fii cu noi,
fii Izbăvitorul nostru din nevoi!
Să nu-nvingă omul împotriva Ta,
ca să nu se-ngâmfe inima lui rea.

31. DOAMNE, TU LĂUNTRUL

(RUGĂCIUNEA LUI DAVID – I Cronici 29, 17-18)

Doamne, Tu lăuntrul știm că-l cercetezi,
ale noastre fapte știm că Tu le vezi,
inima curată știm că o iubești,
tot ce ea-ți aduce pururea primești.

De aceea, Doamne, iată eu Ți-am dat
dar de bunăvoie și cu gând curat;
și în bucurie văd poporul Tău
cum de bunăvoie-Ți duce darul său.

Doamne, Dumnezeuul nostru-ndurător,
Ține-n inimile noastre-a' tuturor
gândurile bune, bunele porniri
și-i păstrează-n Tine-a' inimii simțiri.

32. O, DUHULE SFÂNT

O, Duhule Sfânt, condu-ne spre Cer, că-i noapte și suflete pier.

*Când toate spre moarte ne-atrag, ne umple de-al Cerului drag,
o, vino, al Vieții Izvor, ne umple de-al Cerului dor! (bis)*

Condu-ne mereu prin multele stânci, ne scapă din apele-adânci.

Să mergem cântând spre Țara de Sus, curați pentru Domnul Isus.

33. CÂND N-AM PUTERI

Când n-am puteri să-mi birui al inimii amar,
Isuseme-adu-mi aminte de-amarul Tău Calvar. (bis)

Doamne-ndreaptă-mi inima spre răbdarea Ta,
ca să-mi pot și eu purta crucea mea, crucea mea. (bis)

Când n-am puteri să-mi mustru cuvântul meu greșit,
Isuse-adu-mi aminte ce scump l-ai ispășit. (bis)

Când n-am suspin să-mi ardă a' vieții slăbiciuni,
Isuse,-adu-mi aminte de-a' Tale rugăciuni. (bis)

Când n-am curaj să sufăr loviri de la dușmani,
Isuse-adu-mi aminte de Tine-n Ghetsimani. (bis)

Când n-am tăria jertfei de-a duce și-a tăcea,
Isuse-adu-mi aminte c-așa pot învia. (bis)

34. IA AMINTE, DOAMNE

Ia aminte, Doamne, starea grea prin care
cu-ntristarea-n suflet trecem fiecare,
mai din greu ca niciodată trecem fiecare. (bis)

Locul nostru-i neagră noapte fără lună,
gândurile noastre-s păsări în furtună,
alungate și zdrobite păsări în furtună. (bis)

Duhul nostru-i zbucium, dorul – frământare,
rugăciunea noastră-i teamă și-ntrebare,
arzătoare și-ndelungă teamă și-ntrebare. (bis)

Plugul ruginește, harfele-s sfărmate,
săbiile-s frânte, căile-s lăsate,
plâng, și gem, și stau, și cheamă căile lăsate. (bis)

Cât de mulți fac răul, ce puțini fac bine...
cât de mult e lucrul, brațe, ce puține –
și Tu totuși lași legate brațele puține! (bis)

Anii noștri zboară, trupul se destramă,
numărul descrește și Lucrarea cheamă,
mai din greu ca niciodată lucrul Tău ne cheamă. (bis)

Ia aminte, Doamne, lunga noastră jale,
c-așteptăm răspunsul izbăvirii Tale,
bucuria și lumina izbăvirii Tale. (bis)

35. O, RUGĂCIUNE

O, Rugăciune, apă lină cu unde tot mai dulci și-adânci,
cum curgi spre Patria Divină // ferind de-nvârtejiri și stânci!... // (bis)
Ființa ce s-afundă-n tine se curăță de tina ei,
își uită zbuciumul și lupta, și chinul tot din anii grei. (bis)

Cu suflet până în străfunduri pătruns de-al fericirii gând,
 trăiește slava îngerească, // cu chipul strălucit, tăcând... // (bis)

O, stare binecuvântată, spre Unde poți să ne ridici
când fața trupului e-ntoarsă și ruptă de la cei de-aici! (bis)

Preafericită apă lină, cu cel din urmă sfânt șuvoi
mă ia în zarea ta divină // și nu mă mai adu-napoi. // (bis)
mă ia în zarea ta divină și nu mă mai adu-napoi!

36. CÂND VREI SĂ VII?

Când vrei să vii, când vrei să-ntorci,
când vrei să vii la Dumnezeu,
când vrei să-ntorci din calea rea,
de ce tot vrei s-amâi mereu?

*O, vino, o, vino, întoarce,
să scapi de la pierzare!
Nu amâna, nu amâna,
e poate ultima chemare!*

Când vrei să vii, când vrei să spui:
„Acuma vreau să vin și eu,
acuma vreau și eu să-ntorc,
nu vreau să mai amân mereu”?

Mai este loc, mai este har,
o, vin-acum la Dumnezeu,
căci s-ar putea să pieri pe veci
dacă și azi amâi mereu.

37. O, DE CE TU NU VREI?

O, de ce tu nu vrei să te-ntorci, o, de ce tu nu vrei ca să vii,
o, de ce tu nu vrei să te-ntorci la Isus și să lași calea lumii pustii?

*O, de ce tu nu vrei (bis)
să te-ntorci (bis), ca să poți fi salvat?
Nu ți-e teamă că mori neiertat?*

Sângerând sus pe Cruce, Isus pentru tine viața Și-a dat;
cum crezi tu c-ai să scapi la sfârșit, când mereu tu trăiești tot așa în păcat?

Vino azi, nu mai sta în păcat! Tatăl Sfânt te primește acum.
Fericit ai să fii de te-ntorci la Hristos, credincios să-L urmezi pe-al Său drum.

38. TATĂL TE IUBEȘTE

Tatăl te iubește dulce de nespus,
iată, pentru tine dete pe Isus.
Vino cu grabire, tu, care-ai greșit,

la El afli milă, vei fi mântuit.
Totul pentru tine Tatăl a făcut,
vino, ia iertare, fiule pierdut,
să primești Cuvântul pentru tine scris
și să intri-n raiul ce ți s-a deschis.
Să primești pe Fiul Care S-a jertfit,
El doar pentru tine Cruce-a suferit.
Tu,ascultă, vino azi când ești chemat;
Tatăl Sfânt îți iartă negrul tău păcat.
Vino cu grăbire, vino, n-aștepta,
să primești tot harul de pe Golgota.
Soarele Nădejdi azi ți-a răsărit,
fiu pierdut, o, vino să fii mântuit!

39. DESCHIDE-ȚI, FRATE, INIMA

Deschide-ți, frate, inima, din nou te cheamă Domnul,
o, vino, vino, nu mai sta și las-acuma somnul!
Trezește-te, iubitul meu, tu dormi în greu păcat,
de vine moartea ești pierdut, muri-vei neiertat. (bis)

O, nu mai sta nepăsător de mântuirea ta,
ci-ntoarce-te și, blând, Hristos azi te va lumina!
Iubitul meu, ascultă azi de glasul cel duios,
deschide-l cald inima ta, să intre-n ea Hristos. (bis)

Nu te-ntreba, iubitul meu, că ce-ai să-l spui acum;
zi: Doamne, sunt un păcătos întârziat pe drum
și-acum Te rog plângând amar, să-mi ierți păcatul meu,
ridică-mă-n iubirea Ta să merg spre cerul Tău. (bis)

40. DE-AI LUA PE UMĂR CRUCEA

De-ai lua pe umăr crucea, după Domnul de-ai porni,
fericire, fericire nici nu știi câtă-ai găsi! (bis)

În a' vieții clipe grele, când din greu ai suspina,
mângâiere, mângâiere nici nu știi câtă-ai afla! (bis)

De-ai zăcea zdrobit în chinuri, te-ar scula și sprijini,
alinare, alinare ne-ncetat ți-ar dăru. (bis)

Iar de-ai fi stăpân pe lume și pe aurul din ea,
bucuria, bucuria ce-ți dă crucea n-ai avea. (bis)

Vino, ia-ți pe umăr crucea și-L urmează pe Isus,
veșnicia, veșnicia îți va fi lumină Sus. (bis)

41. CU CRUCEA-N SPATE

Cu crucea-n spate trec și-acum
însângerat pe-al lumii drum,
cu mâinile-n piroane vin
la uși închise și suspin.

Cu mâinile-n piroane bat
la uși închise de păcat,
vreau ca să vin și-n casa ta,
deschide-Mi, nu Mă lepăda!

Deschide-acum că anii fug,
ia astăzi dulcele Meu jug,
căci jugul Meu este ușor,
pe lume tu ești călător...

Deschide-acum, nu amâna,
sunt Viața și Lumina ta,
Eu sunt Mântuitorul tău
și viața veșnică-ți dau Eu!...

42. EȘTI ÎN FLOAREA VIEȚII TALE

Ești în floarea vieții tale, fă ceva pentru Hristos,
ca să poți odată spune că l-ai fost Lui de folos.

*Tinere, te cheamă Domnul
să te-apleci la Crucea Lui,
vino-n slujba Lui cea sfântă,
intră-n Oastea Domnului!*

Tineri frați și surioare, azi e timpul să luptăm
pentru Patria cea sfântă cununa s-o câștigăm.

Veniți toți cu-nflăcărare, înrolați-vă voios
și luptați cu biruință pentru Cauza lui Hristos!

Nu-i viață mai frumoasă, nici sfârșit mai glorios
decât viața și sfârșitul de ostaș al lui Hristos.

Pe pământ ne-așteaptă lupte, dar vom birui crezând;
ce măreț s-ajută venirea fericirii mai curând!

43. O, CE DULCE-I DOMNUL SFÂNT!

O, ce dulce-i Domnul Sfânt și în Cer, și pe pământ!
Și e de-ndurare plin; toate de la El ne vin. (bis)

Dar oamenii pe pământ Îl hulesc pe Tatăl Sfânt,
frați pe frați s-au înșelat, lumea-i plină de păcat. (bis)

Dar e lucru potrivit să fii un ostaș iubit,
râvnitor și credincios luptător al lui Hristos. (bis)

Intră, frate, fericit în Oastea ce s-a pornit,
căci e Oastea Domnului, mântuirea orișicui. (bis)

Totți creștinii s-o primim și la luptă să pornim
lângă steagul luminos: Crucea Domnului Hristos! (bis)

O, ce dulce-i Domnul Sfânt și în Cer, și pe pământ!
Veniți toți și veți afla dulce mântuirea Sa! (bis)

44. RĂSPUNZI ÎN FAȚA LUI HRISTOS

Răspunzi în fața lui Hristos de tot ce faci sau n-ai făcut,
de orice pas fără folos, de orice timp sau har pierdut.

De orice pas fără folos, de orice gând necredincios,
de tot ce n-ai crescut frumos, răspunzi în fața lui Hristos.

Răspunzi în fața lui Hristos de orice suflet nechemat,
de orice gând necredincios, de orice drum către păcat.

Răspunzi în fața lui Hristos de orice spin purtat ascuns,
de orice rău din duh nescos, de orice bine nerăspuns.

Răspunzi în fața lui Hristos de tot ce n-ai avut curat,
de tot ce n-ai crescut frumos, de tot ce-ai dat sau ce n-ai dat.

Răspunzi în fața lui Hristos, acum și-n veci ai să răspunzi!
O, de-ai fi numai credincios în tot ce-arăți și-n tot ce-ascunzi...

45. O NECURMATĂ PREGĂTIRE

O necurmată pregătire
să-ți fie zilele trăite,
să nu te prindă fără știre
solia morții ne-mblânzite!

*Să-ți pregătești, să-ți pregătești
viața pentru Cer mereu, da, mereu ,
ca să-ntâlnești, ca să-ntâlnești
pe Fericitul Dumnezeu.*

Să-ți fie pregătită-ntruna
cămara inimii curate,
ca-n ea să poată sta iubirea
și celelalte haruri toate!

Să-ți fie pregătită gura
să laude pe-Acela Care
cu-o Jertfă nemaiîntâlnită
ți-a dăruit răscumpărare!

Să-ți fie pregătită mâna
să poarte luptele divine,
ca fericirea biruinței
să te-ncunune și pe tine!

Și toată viața pregătită
s-o ai, și-n sfântă așteptare
să-L întâlnești cu bucurie
pe Dumnezeuul Slavei, Mare!

46. VINO, SUFLET CĂLĂTOR

Vino, suflet călător, să-ți mai spun ce sunt dator,
că puțin și mai puțin // și pe veci ne despărțim, // (bis)
și te duci unde te duci și nu știi de mai apuci
vreun prieten sau popas până unde-i fi rămas. (bis)

Umblă, suflet călător, mai cu teamă, că e nor,
mai cu grijă, că e vânt // și primejdii multe sunt. // (bis)
Seama ia-ți la orice pași ce să iei și ce să lași,
că din cei pe drum părtași rari ți-s frați și des vrăjmași. (bis)

Asta-i clipa când să-nveți ce mult este-al vieții preț,
dar și clipa când a ști // că-i mai mult să știi muri. // (bis)
Că toți cred viața steag, dar puțini o văd un prag
și toți știu la asfințit, dar puțini la răsărit. (bis)

47. O, PĂCĂTOȘILOR IUBIȚI

O, păcătoșilor iubiți ce stați în nesimțire,
doriți voi oare s-auziți un cântec de iubire? (bis)

Un cântec cum nîcîcînd n-a fost și nici va fi vreodată?
O, de doriți, priviți acum spre Crucea-nsângărată! (bis)

Iubirea Lui, iubirea Lui e-un cântec plin de jale,
l-a scris cu Sângele Lui scump, cu lacrimile Sale. (bis)

Cum v-a iubit, cum v-a iubit priviți la Răstignire
și spuneți cine-ar mai avea o astfel de iubire! (bis)

O, ascultați-L, o, lăsați adânc să vă pătrundă!
Din har în har veți fi schimbați prin taina Lui profundă. (bis)

Căci cine-odată-a fost pătruns de dragostea-l duioasă
suspina, luptă, moare, dar de El nu se mai lasă. (bis)

48. VENIȚI VOI, CERURI LARGI

Veniți voi, ceruri largi, și spuneți, acelor ce nu cred din noi
Cine v-a-ntins peste adâncuri și Cine-i mai presus de voi?

*Și spuneți, și spuneți mereu:
e-un Sfânt și-un Etern Dumnezeu!*

Veniți voi, ape mari, și spuneți a Cui putere v-a făcut
și Cine v-a-nsemnat hotarul și țărmurii de netrecut?

Veniți voi, tunete și vânturi, și spuneți și voi tuturor,
a' Cui puteri vă duc pe-ntinderi și Cui se-nalță-al vostru cor?

Veniți voi, morții fără număr, și spuneți toți cutremurați,
a Cui e legea ce vă-nchide în locul unde așteptați?

Veniți voi, taine-abia ivite din numărul nebănuirilor,
și spuneți cui doar vă descopăr, ce-nțelepciune v-a-ntocmit?

Veniți voi, stele și morminte de după care nu știm ce-i,
și spuneți, să cunoască lumea că Dumnezeu e Tatăl ei!

49. VA VENI-N CURÂND ȘI ZIUA

Va veni-n curând și ziua despărțirii, nu uita,
nu-ți lega prea strâns în lume de nimic inima ta!

*Ca să nu plângi veșnic, greu și dureros,
inima ți-o leagă numai de Hristos. (bis)*

Va veni-n curând un altul să-ți ia locul care-l ai,
nu te-nchipui stăpânul scaunului pe care stai!

Va veni-n curând răsplata pentru fapta fiecui,
ține seama de urmarea gândului pe care-l pui!

Va veni-n curând ruina casei care ți-o zidești,
nu uita de locuința care-o ai când nu mai ești!

Va veni-n curând trezirea lâng-o Poartă dintr-un vis,
fericit vei fi aflându-ți Cerul așteptând deschis.

Va veni-n curând și clipa întâlnirii cu Hristos,
fericit vei fi văzându-L că te-așteaptă bucuros.

50. PE CALEA CĂTRE CULMEA MORȚII

„Pe calea către culmea morții, batjocorit și chinuit,
Mă uit – și nimeni nu-i cu Mine; sunt părăsit, sunt părăsit. (bis)

Suspin pe crucea răstignirii cu-aprinse cuie pironit:
Mi-e sete – dar și ucenicii M-au părăsit, M-au părăsit...” (bis)

Așa striga în chinuri grele Mântuitorul meu iubit,
căci, vai, și eu atâta vreme L-am părăsit, L-am părăsit. (bis)

Așa te strigă El și astăzi pe tine, suflete iubit,
căci, vai, și tu de-atâta vreme L-ai părăsit, L-ai părăsit. (bis)

51. NOI MERGEM CĂTRE ȚARA SFÂNTĂ

Noi mergem către Țara Sfântă,
spre Cerul plin de bucurii,
acolo unde îngeri cântă,
tu, suflet drag, de ce nu vii?

De ce nu vii spre Țara Sfântă,
la viața veșnică de-apoi?
Păstorul Bun spre ea te cheamă,
tu, suflet drag, o, hai cu noi!

Isus cel Bun plătit-a prețul,
spre ceruri El îți este drum,
te va-mbrăca în haina sfântă,
dar vin cu noi, o, vin-acum!.. .

– Isuse Scump, ascult chemarea
și vreau de-acuma să-Ți urmez.
Primește-mă, Isuse Dulce,
și-n voia Ta să mă-ndreptezi!

52. LA MIEZUL NOPTII

La miezul nopții va veni Isus, când nici nu știți,
și vai de cei ce-i va găsi // dormind nepregătiți. // (bis)

O, lumea asta de nevoi, cum a orbit acum
crezând că Ziua de Apoi // a-ntârziat pe drum. // (bis)

Dar vremea s-a apropiat când Domnul va veni,
tu, suflet, ține-te curat, // că plata-ți vei primi. // (bis)

Și fiecare-n lucrul său să fie cugetând
la Domnul și la lucrul Lui, // căci va veni-n curând. // (bis)

53. BLÂNDUL PĂSTOR

Odată L-am văzut trecând cu turma pe Păstorul blând;
mergea cu dânsa la izvor blândul Păstor, blândul Păstor.

Pe-o oaie ce căzuse jos a ridicat-o El duios
și-a dus-o-n brațe iubitor blândul Păstor, blândul Păstor.

Pe-o alta care la pământ zăcea cu piciorușul frânt
El o legă mângâietor, blândul Păstor, blândul Păstor.

El le-a iubit cu dor nespus și viața pentru oi Și-a pus
și pentru mântuirea lor blândul Păstor, blândul Păstor...

Dar mai târziu L-am întâlnit, cu spini era împodobit
într-o mulțime de popor blândul Păstor, blândul Păstor.

Când L-am văzut, L-am întrebat cine sunt cei ce L-au scuipat.
A suspinat sfâșietor blândul Păstor, blândul Păstor.

Și mi-a răspuns îndurerat: „Acei ce M-au încununat
sunt oile ce le-am fost lor blândul Păstor, blândul Păstor...”

Toți cei ce Mă batjocoresc și cei ce Crucea-Mi pregătesc
sunt cei la care iubitor le-am fost Păstor, le-am fost Păstor.”

Tăcu... și ochii Lui senini de lacrimi limpezi erau plini;
plângea de mila oilor blândul Păstor, blândul Păstor.

Și-atuncea «oile»-au venit, pe cruce sus L-au răstignit...
El Se ruga spre mila lor, blândul Păstor, blândul Păstor.

54. SĂ NE TREZIM

Să ne trezim, frați și surori, să nu ne prindă somnul,
căci au sosit ai zilei zori, // curând sosește Domnul. // (bis)

Curând, curând El va veni să-Și ia Mireasa sfântă
pe care o va-mpodobi // cu haina cea de Nuntă. // (bis)

Să ne-avântăm spre-al nostru Țel în luptă, vitejește!
Hristos va fi cu noi și El // mereu ne întărește. // (bis)

Și să muncim mereu cu spor, să strângem roade bune.
Ferice-acei ce-avutul lor // în cer o să-l adune. // (bis)

Și să slăvim Cerescul Miel, Nădejdea noastră vie.
Ferice-acei aleși de El // cu El în cer să fie. // (bis)

55. TU SINGUR ÎȚI FACI RAIUL

Tu singur îți faci raiul și-ți pregătești cântarea
și tu-ți albești veșmântul, sfințindu-ți ascultarea.

*Tu singur, doar tu singur îți pregătești pe veci
odihna sau osânda în care-ai să petreci.*

Tu singur îți faci iadul și-ți pregătești scrâșnirea
și tu-ți zdrobești nădejdea, urmând împotrivirea.

Tu singur judecata ți-o pregătești cu fapta;
trăirea ta te-așază de-a stânga sau de-a dreapta.

Tu singur poți acum să scapi de la pierzare,
cât încă poți întoarce, să poți afla iertare.

Tu singur îți poți strânge în ceruri moștenire
cât poți mai face bine și poți umbla-n sfințire.

Ferice-n veci de tine de-alegi cărarea bună,
lumina-ți va fi haină și soarele cunună!

56. TOATE-AVERILE DIN LUME

Toate-averile din lume sunt un fum, sunt un fum,
tot ce ai poți pierde astăzi, chiar acum, chiar acum.
Singura avere care n-are-apus, n-are-apus
e Isus, e Isus, e Isus, e Isus...

*Să-L câștigi, să-L câștigi pe El,
vinde casă, uită masă, totul lasă
numai să-L câștigi, numai să-L câștigi pe El!*

Nu-i mărgăritar pe lume, aur nu-i, aur nu-i,
nu-i nimic, nimic să aibă prețul Lui, prețul Lui.
Lucrul care trebuiește mai presus, mai presus
e Isus, e Isus, e Isus, e Isus.

Toată slava lumii piere cum e scris, cum e scris,
toate-s trudă și durere, scrum și vis, scrum și vis.
Doar o slavă ține veșnic jos și sus, jos și sus
e Isus, e Isus, e Isus, e Isus...

57. ȘI TU, ȘI EU

Și tu, și eu am fost greșiți, nu-i nimenea fără de vină,
și eu, și tu suntem chemați din întuneric spre lumină.

Și tu, și eu am fost căzuți în slăbiciune și-n păcate,
și eu, și tu, răscumpărați prin Jertfa Crucii-nsângerate. (bis)

Și tu, și eu avem un timp de pocăință și-ndreptare,
și eu, și tu, de n-ascultăm, vom merge-n moarte și-n pierzare.
Și tu, și eu, de nu privim la Jertfa Crucii-nsângerate,
și eu, și tu pe veci pierim sub greul multelor păcate. (bis)

Și tu, și eu numa-n Hristos avem iertare și nădejde,
și eu, și tu să ne grăbim, căci ziua noastră se sfârșește.
Și tu, și eu să-ntoarcem azi, plângând cu lacrimi amare.
Și eu, și tu, și toți cu noi numa-n Hristos avem scăpare. (bis)

58. ISUS, ISUS, O, NUME SCUMP

Isus, Isus, o, Nume Scump ce-aduce mângâiere,
pe toți, pe toți El cheamă azi, să-i scape din durere... (bis)

*Sub cer altă scăpare nu-i, alt nume nu s-a dat
decât Isus, Isus cel Scump, pe toți El ne-a salvat.*

Din ceruri, jos, aici veni s-aducă mântuire,
pe cruce răstignit muri Isus plin de iubire. (bis)

Cu glasul Său duios și blând Isus astăzi îmbie
pe toți acei care doresc să bea din Apa Vie. (bis)

O, vino, nu întârzia, tu, care-ascuți chemarea,
Isus te-așteaptă ca să-ți dea pe veci de veci iertarea. (bis)

59. TOATE-AI SĂ LE PIERZI

Toate-ai să le pierzi în viață, una astăzi, alta mâine,
lângă tine, pe vecie, numai dragostea rămâne,
ea rămâne, ea rămâne.
Orice preț frumos pe lume clipa-l crește, clipa-l duce,
veșnic este numai Prețul Mântuirii de pe Cruce. (bis)

Toate-s schimbătoare-n lume, orice neam și orice limbă,
vremea schimbă totul, numai Adevărul nu se schimbă,
nu se schimbă, nu se schimbă.
Orice om e nestatornic, azi e-n slavă, mâine-n tină,
neschimbător rămâne numai cel ce umblă în lumină. (bis)

Toate-mbătrânesc cu anii, toate se-ofilesc și-nceată,
numai binecuvântarea ascultării, niciodată,
niciodată, niciodată.
Toată slava lumii piere mai degrabă de cum vine,
veșnică e numai slava celui care face bine. (bis)

60. ANII TREC CA NORII

Anii trec ca norii, perii-ncărunțesc,
vremurile-s altfel, totul e-n schimbare,
zilnic se prefăce tot ce-i pământesc,
numai Adevărul este-același soare. (bis)

Iarba se usucă, frunza cade iar,
apa-și face vaduri altele, întruna,
peste toate-n lume plânge-un «în zadar»,
numai în iubire cântă-un «totdeauna». (bis)

Vara arzi în soare, iarna arzi în ger,
ce te-ncântă astăzi, mâine ți-e povară,
toate-apasă duhul, toate-l strâng ca-n fier,
numai conștiința sfântă e ușoară. (bis)

Toți sunt ca și tine slabi și schimbători,
cei aproape astăzi ți-s departe mâine;
oamenii ca anii-s aburi trecători,
numai Domnul Singur neschimbat rămâne. (bis)

...Nu-ți lega de nimeni inima acum,
ca să nu ți-o smulgă ruperea ce vine!
Leagă-ți-o de Domnul, lumea-i vis și fum,
Singur El rămâne veșnic lângă tine! (bis)

61. SUFLETE PIERDUT PRIN PATIMI

Suflete pierdut prin patimi
și căzut prin văi pustii,
când Isus Hristos te cheamă,
tu n-auzi? (bis) De ce nu vii?

Iată, la un pas e moartea,
și tu n-o vezi și nu știi,
și Isus Hristos te cheamă.
Cât mai stai? (bis) De ce nu vii?

Cel viclean te-atrage-n flăcări
și tu tot de el te ții,
iar Isus Hristos te cheamă...
Tu ce-aștepți? (bis) De ce nu vii?

Ceru-ntreg de mult te-așteaptă
și te-ar vrea în el să fii,
și Isus Hristos te cheamă.
Suflet drag, (bis) de ce nu vii?

Iată, cei ce merg cu Domnul
sunt atâtea zeci de mii,
și Isus Hristos te cheamă.
Tu de ce, (bis) de ce nu vii?

Vrei tu oare-n focul veșnic
să verși lacrimi prea târzii?
O, Isus Hristos te cheamă:
Vino azi! (bis) Să vii, să vii!...

62. APROAPE CA O SEARĂ

Aproape ca o seară, grăbită ca un ceas,
cumplică ca o fiară, ți-e moartea la un pas.
Subțire ca o ață, ușoară ca un nor
se scurge-a ta viață, sărmăne călător.

O, stai și te-ngrozește de tot ce ai în drum...
ce noapte te pândește de Dincolo de-Acum!
Trezește-te și-L cere pe Domnu-n ajutor
cu ultima-ți putere, sărmăne călător!

Doar Jertfa Crucii Sale, doar Scumpul Sânge-al Său
e-un preț iertării tale și sufletului tău.
Primește-L și-L urmează cu-ntregul vieții dor,
căci ziua ta-nserează, sărmăne călător!...

63. A VENIT DEMULT DE SUS

A venit demult de Sus Păstorul cel Bun, Isus,
și prin lume a umblat, oi pierdute-a căutat. (bis)

Ușa le-a deschis cu dor la pășuni și la izvor,
ca să iasă din amar la viață și la har. (bis)

Dar oile n-au venit, pe Păstor L-au părăsit,
L-au străpuns și L-au lovit, pe Cruce L-au răstignit. (bis)

Păstorul cel Blând și Bun în ceruri e dus acum,
dar peste puțină vreme pe-a' Lui oi o să le cheme. (bis)

Oile ce L-au iubit vor fi-n locul strălucit;
cele ce L-au lepădat vor fi-n locu-ntunecat. (bis)

Fericiți cei credincioși, ei la El se duc voioși;
și pe vecii vecilor va fi-o turmă și-un Păstor. (bis)

64. DOAMNE, IUBIREA TU EȘTI

Doamne, iubirea Tu ești, Cuvântul Tău e adevăr.
Suflete, poți să iubești pe-Acela Binefăcător.

Mergând la Golgota, să vezi Izvorul acela frumos, cel mai frumos
ce curge din Domnul Isus, fiind El în coastă împuns!

Isuse, și eu Te iubesc, căci și Tu prea mult m-ai iubit;
de-acum tuturor vestesc iubirea Ta fără sfârșit.

Tu Cerul sfânt l-ai părăsit, la oameni, jos, Te-ai coborât,
păcatul și moartea, Isuse, cu moartea Ta le-ai omorât.

În Ghetsimani, când Tu ai plâns cu lacrimi de sânge, amar,
băut-ai, Isuse, întregul durerilor noastre pahar.

O, Scumpul meu Mântuitor, când moarte pe Cruce-ai răbdat,
atuncea păcatele lumii cu sânge, pe veci, le-ai spălat!

Isuse, Isuse iubit, prin Jertfa-Ți ne ții curați
și fă să rămânem de-a pururi sub Crucea Ta îngenuncheați.

65. CE JERTFĂ SCUMPĂ

Ce Jertfă scumpă Tatăl
adus-a pe Calvar!
Și totuși pentru tine
ea poate fi-n zadar.

*Nu uita, nu uita:
azi e mântuirea ta,
la apus, la apus
poate harul tău fi dus. (bis)*

Ce gânduri minunate
ți-arată-acum Hristos –
și totuși poți din ele
să n-ai nici un folos!

Ce stări nebănuite
pot fi prin Duhul Sfânt,
și tu să fii de ele
cât cerul de pământ!

Ce oameni sfinți sunt unii
din cei cu tine-acum,
și tu să fii de dânșii
cât mii de ani de drum!

Ce unice ai astăzi
prilejuri și comori!
Și totuși le poți pierde
pe veci de-atâtea ori!

66. CÂNTĂRI UITATE

Cântări uitate de demult îți vine câte una
și-nvie ce-ți credeai trecut și mort pe totdeauna.
Câte-un cuvânt știut cândva învie dintr-o dată
și inima până-n străfund ți-o răscolește toată. (bis)

Erai copil cu mama ta și ea cânta cu tine
cântarea ei, cântarea ta, știută-atât de bine.
Dar mama ta s-a dus – și-apoi te-ai dus și tu în lume,
s-au dus și sfintele cântări de nici le știi de nume. (bis)

Dar, iată, azi îți vin din nou și poate că-n vreuna
învie iarăși ce-ți credeai uitat pe totdeauna.
O, de-ai putea să te pătrunzi de-o dulce amintire
și la Hristos cu mama ta să-ntorci spre mântuire... (bis)

67. COPIL ERAM CÂNDVA

Copil eram cândva – și-n mine păcatul nu era pătruns,
în taina inimii senine // nimic n-aveam // (bis) atunci ascuns,
în taina inimii senine nimic n-aveam atunci ascuns.

Îmi dam și pâinea de la gură, cu milă, celor mai sărmani
și mă rugam cu-așa căldură // pentru prieteni // (bis) și dușmani,
și mă rugam cu-așa căldură pentru prieteni și dușmani!

A' lumii multe patimi rele pe calea lor nu m-au fost dus,
comoara inimioarei mele // era atunci // (bis) numai Isus,
comoara inimioarei mele era atunci numai Isus.

Dar mai târziu, când căi străine m-au înșelat și m-au atras,
am ars tot ce-a fost bun în mine // și numai plânsul // (bis) mi-a rămas,
am ars tot ce-a fost bun în mine și numai plânsul mi-a rămas.

Cu plânsul doar mai vin spre Tine, căci numai pe acesta-l am,
mai fă-mi privirile senine // ca-n vremea când // (bis) copil eram,
mai fă-mi privirile senine ca-n vremea când copil eram!

Mai dă-mi iar sfânta curăție din vremea anilor dintâi,
și-apoi așa, Isuse, Ție, // copilul Tău // (bis) fă să rămâi,
și-apoi așa, Isuse, Ție, copilul Tău fă să rămâi!

68. DACĂ-I CEA DIN URMĂ DATĂ

Dacă-i cea din urmă dată când auzi Cuvântul Sfânt,
ce-ai să faci de-ai merge-acuma, necrezându-l, în mormânt?

*Vino la Isus acuma, (bis) ia al vieții drum!
Poate ultima chemare (bis) este cea de-acum.*

Dacă-i cea din urmă dată când te-așteaptă-acum Hristos,
ce te-ai face dacă astăzi ai muri necredincios?

Dacă-i cea din urmă dată când mai poți să fii salvat,
ce-ai să faci la Judecată dacă-ai merge vinovat?

Dacă-i cea din urmă dată când mai poți să afli har,
ce-ai să faci de-ai merge astăzi fără El spre chinu-amar?

Dacă-i cea din urmă dată, cum a fost la cei mai mulți,
ce vei face, ce vei face dacă mori și tot n-ascuți?

69. HAIDEȚI SPRE PATRIA CEREASCĂ

Haideți spre Patria Cerească,
veniți, creștini, spre Canaan,
lăsați și grija cea lumească,
fugiți din drumul lui satan!

Mulți frați de-ai noștri sunt departe,
abia se mai zăresc pe drum,
dar noi cu-nșelăciuni deșarte,
vai, n-am plecat nici pân-acum!

Veniți, creștini, Domnul ne cheamă
cu glasul Lui duios și blând,
ne spune ca o dulce mamă:
„Veniți, veniți, copii, curând!

Veniți, cei osteniți, la Mine,
veniți de luați jugul Meu
și veți vedea cât e de bine
aici unde Mă aflu Eu!

Intrați și voi pe ușa strâmtă,
căci numai cei ce trec prin ea
ajung în Patria cea sfântă
și moartea nu vor mai vedea”.

Auzi tu, dragă frățioare,
ce dulci cuvinte ni s-au spus?
De ce să n-ascultăm noi oare
de glasul Domnului Isus?

70. ISUS, ISUS CEL RĂSTIGNIT

Isus, Isus cel Răstignit te vrea ca să fii mântuit;
o, vin' la El, suflet pribeag, Isus te cheamă azi cu drag! (bis)

Primește azi chemarea Lui și vino-n Oastea Domnului!
O, vin' pe calea către Cer, că-n lume toți ca fumul pier! (bis)

El, Mielul de pe Golgota, a dus durerea mea și-a ta;
Și-a dat viața-n chinul greu și ne-a scăpat pe noi de rău. (bis)

O, vin-acuma, nu mai sta, predă-ți viața-n slujba Sa,
cu duhul frânt și gând smerit, ca azi să poți fi mântuit! (bis)

O, vino, nu mai sta pe gând, te cheamă glasul Lui cel blând!
Să nu respingi chemarea Lui, ci vino-n Oastea Domnului! (bis)

71. DACĂ ÎNCĂ N-AI ALES

Dacă încă n-ai ales calea mântuirii,
nu mai amâna nicicât, nu mai amâna nicicât,
ci ia astăzi hotărât // calea mântuirii, // (bis)
ci ia astăzi hotărât, hotărât, hotărât calea mântuirii!...

Dacă încă n-ai primit pe Isus în viață,
nu mai amâna nicicât, nu mai amâna nicicât,
ci primește-L hotărât // pe Isus în viață, // (bis)
ci primește-L hotărât, hotărât, hotărât pe Isus în viață!

Dacă încă n-ai lucrat pentru Domnul bine,
nu mai amâna nicicât, nu mai amâna nicicât,
ci lucrează hotărât // pentru Domnul bine, // (bis)
ci lucrează hotărât, hotărât, hotărât pentru Domnul bine!

Dacă vrei, dacă nu vrei, vezi mormântul rece,
n-ai să mai amâni nicicât, n-ai să mai amâni nicicât,
ci vei merge hotărât // în mormântul rece, // (bis)
ci vei merge hotărât, hotărât, hotărât în mormântul rece.

Dar dacă-L primești acum pe Isus în viață,
dacă nu amâni nicicât, dacă nu amâni nicicât,
tu vei merge hotărât // cu Isus în Viață, // (bis)
tu vei merge hotărât, hotărât, hotărât cu Isus în Viață.

72. N-AUZI TU?

N-auzi tu pașii Lui duiosși cum casa-ți înconjoară
și-n ușa ta n-auzi bătând chemarea Lui ușoară?
Chemarea Lui, chemarea Lui, chemarea Lui ușoară... (bis)

Când încă-n zori mai strălucesc a' nopții stele rare,
nu simți pe rouă picurând duioasa Lui chemare?
Duoasa Lui, duoasa Lui, duoasa Lui chemare... (bis)

Când bunătatea-l varsă larg belșugul spre-a ta casă,
nu vezi pe pâine strălucind chemarea Lui duoasă?
Chemarea Lui, chemarea Lui, chemarea Lui duoasă... (bis)

Când, rugăciunii răspunzând, durerea ta se duce,
nu vezi că-n vindecarea ta chemarea Lui străluce?
Chemarea Lui, chemarea Lui, chemarea Lui străluce... (bis)

Când și mai mult de ce-ai gândit îți dă cu-ndestulare,
nu simți că-n bunătatea Sa străluce-a Lui chemare?
Străluce-a Lui, străluce-a Lui, străluce-a Lui chemare... (bis)

Când dragostea-nfășoară cald ființa ta întreagă,
nu simți chemarea Lui cum vrea la sânul-l să te-atragă?
La sânul Lui, la sânul Lui, la sânul-l să te-atragă... (bis)

De ce nu vezi, de ce n-auzi, de ce nu simți cum vine,
de-atâția ani, pe-atâtea căi, chemarea Lui spre tine?
Chemarea Lui, chemarea Lui, chemarea Lui spre tine... (bis)

73. NIMICA NU-I MAI SCURT

Nimica nu-i mai scurt ca viața, dar nici mai lung nimic ca ea,
poți ori s-o pierzi, ori să ți-o mântui, // depinde de voința ta, // (bis)
poți ori s-o pierzi, ori să ți-o mântui, depinde de voința ta.

Nimic mai trecător ca viața, dar nici mai veșnic decât ea,
poți s-o trăiești în har sau flăcări, // depinde de voința ta, // (bis)
poți s-o trăiești în har sau flăcări, depinde de voința ta.

Nimic nu-i mai amar ca viața, dar nici mai dulce decât ea,
poți face-n ea ori rău, ori bine, // depinde de voința ta, // (bis)
poți face-n ea ori rău, ori bine, depinde de voința ta.

Nimic mai mărginit ca viața, dar nici nemărginit ca ea,
poți fi mișel ori poți fi vrednic, // depinde de voința ta, // (bis)
poți fi mișel ori poți fi vrednic, depinde de voința ta.

Nimic nu-i mai înalt ca viața, dar nici mai josnic decât ea,
poți fi ori înger, ori un demon, // depinde de voința ta, // (bis)
poți fi ori înger, ori un demon, depinde de voința ta.

Dar de la clipa morții tale și până-n veci de veci vei sta
ori cu Hristos, ori cu Mamona, // depinde de voința ta, // (bis)
ori cu Hristos, ori cu Mamona, depinde de voința ta.

74. NUMĂRĂ-ȚI MAI BINE ANII

Numără-ți mai bine anii, câți au fost și câți mai cei,
ca să poți vedea mai bine cât mai ai să faci cu ei.
Cugetă ce datorie mare-aveai la primul pas,
și-astăzi, dup-atâta vreme, ce-ai plătit din ce-a rămas. (bis)

*Socotește, socotește bine,
căci sfârșitul vine,
să-l ajungi, să-l ajungi frumos
cum ți-l vrea Hristos.*

Numără-ți mai plin de teamă orice zori și orice-apus,
ca să vezi de orice dată ce-ai făcut din câte-ai spus.
Și din câte-ai spus la oameni, și din cât lui Dumnezeu;
și gândește-te că vine clipa cu răspunsul greu.... (bis)

Numără-ți pe frați și prieteni, câți îi ții și câți îi lași,
dar să-ți numeri și mai bine pe câți știi că-ți sunt vrăjmași.
Cucerește-i cu iubirea și cu tot ce-ai mai frumos,
căci și pentru unul singur te va-nvinui Hristos. (bis)

75. CÂND TE UIȚI PREA MULT

Când te uiți prea mult în soare, nu mai vezi pământul jos,
când te crezi prea multe-n stare, uiți de cel neputincios.

*Nu uita, nu uita, nu uita // că-i un vis și viața ta! // (bis)
În curând, în curând, în curând parcă nici n-ai fost, n-ai fost nicicând.*

Când lumina-n tine scade, cresc a' umbrelor poveri,
când virtutea-n poftă-ți cade, pierzi cereștile puteri.

Când îți e prea cald și bine, umbli singur, rupt de toți,
când ai zile prea senine, nu-i mai cauți pe frați și soți.

Cât de bine-ți face ție Dumnezeu când ești fălos
că te duce-n sărăcie și te-aruncă-n lacrimi jos.

Ce cunună, ce cunună umblă Domnul ne-ncetat
și pe capul tău s-o pună dac-ar fi mai aplecat!

76. DE CE TE ÎNDOIEȘTI?

De ce te îndoiești de Domnul și de Cuvântul Lui cel sfânt?
Ce este oare mai puternic ca El în cer sau pe pământ?
E oare mai puternic omul, sau diavolul, sau iadul lui?
Nu, mai puternic decât Domnul nimic în toată lumea nu-i! (bis)

*Încrede-te în El, (bis) // oricând și-n orice fel, // (bis)
căci nicăierea nu-i (bis) // putere ca a Lui!... // (bis)*

Atunci, de ce lași îndoiala să-ți frângă-al rugăciunii zbor?
Mai mulți sunt cei ce-ți vor izbânda decât cei ce pierzarea-ți vor.
Mai mulți sunt cei ce sunt cu tine decât sunt cei ce-s contra ta.
Hristos e-Acela ce-ți ajută și n-ai să plângi, ci vei cânta. (bis)

Mai este încă timp să birui al îndoielii duh vrăjmaș;
cu gândul la Hristos înfruntă-l și până-nvingi să nu te lași!
Încrede-te-n Hristos puternic și-oricâți ar fi ai urii lei,
nu ei pe tine-au să te-nvingă, ci tu ai să-i învingi pe ei. (bis)

77. VĂZUT-AI TU CUM TRECE VREMEA?

Văzut-ai tu cum trece vremea, în valuri repezi, ne-ncetat?
Se duce-ntruna ca scânteia, ca vântul neînduplecat.

*Se duce vremea, se duce-ntruna,
iar tu rămâi în stare rea;
se duce vremea, se duce-ntruna,
deci folosește-te de ea!*

Dacă se duc pe lume toate, mult nu va trece, și-n curând
vei trece și tu ca o noapte și vei intra într-un mormânt.

De-aceea azi ascultă, frate, predă-te azi lui Dumnezeu,
căci El din cer la noi trimis-a Mântuitor pe Fiul Său.

Acum întinde cu blândețe Isus străpunsă mâna Sa,
te cheamă și pe tine-ascultă-L, să vii, să iei iertarea Sa!

78. NU ȚI-A FOST PRIETEN

Nu ți-a fost prieten duhul lumii,
te-a amânat de azi pe mâini
și după ani de amăgire
nimic nu ți-a lăsat în mâini.

Nu ți-a fost nici copilăria
prieten credincios, curând,
s-a dus senină către alții
și gol te-a părăsit, plângând.

Nu ți-a fost prieten cu credință
nici tinerețea cât ai vrut,
nici sănătatea, nici norocul,
un singur Prieten ai avut.

Dar pe Acela Unul Singur
L-ai prețuit cel mai puțin,
L-ai ascultat cel mai din urmă
și L-ai privit cel mai străin.

Și totuși încă El așteaptă
ca-n sfintele-ți păreri de rău
să prețuiești a Lui iubire
cât mai așteaptă-n pragul tău.

Deschide-I Singurului Prieten,
plângându-ți vina ta cu-amar,
căci dacă și El Se va duce
poți plânge-n veci, va fi-n zadar!

79. CE FERICIRE DE-A-L CUNOAȘTE

Ce fericire de-a-L cunoaște pe-Isus, Păstorul Minunat,
ce turma Lui cu drag Și-o paște și o păzește necurmat!

*Lui să-I cântăm, Lui să-I cântăm,
El pentru noi viața Și-a pus;
Lui să-I urmăm, Lui să-I urmăm,
urmași destoinici lui Isus!*

Cu toți umblam pe căi deșarte, trăind în pofte și-n păcat,
dar El ne-a-ntors – și-n loc de moarte viață veșnică ne-a dat.

Ca niște orbi pe calea lată, mergeam spre veșnicul mormânt,
dar El ne-a-ntors – și-acuma, iată, suim cântând spre Cerul Sfânt.

Să-L laudăm cu bucurie și fără teamă să-L slujim,
ca și aici, și-n veșnicie mereu mai fericiți să fim.

80. ISUS VĂ CHEAMĂ

Isus vă cheamă, veniți la El, căci mântuire e numai în El,
de-atâta vreme nu-L auziți duios zicând: «Veniți!»...

*Ce frumos va fi în clipa când,
curățiți și slobozi de păcat,
vom fi în ceruri toți cu Isus,
în Casa cea de Sus!*

«Veniți la Mine – vă cheamă El – odihnă, pace și har să găsiți,
căci jugul Crucii este ușor; nu-ntârziați, veniți!»...

De-atâta vreme v-așteaptă-n drum, ca să vă-ntoarceți din calea cea rea,
lăsați păcatul, toți, chiar acum, veniți sub Crucea Sa!

El Și-a dat viața pe Golgota și cu-a Lui Jertfă pe toți ne-a scăpat,
ca noi, crezând, să avem prin El iertare de păcat...

Nimeni nu poate să spună-acum că la Isus el nu poate veni,
când El îl cheamă și-așteaptă-n drum cu dragoste-a-L primi...

81. UN GLAS PLIN DE IUBIRE

Un glas plin de iubire te cheamă azi de Sus,
e glasul mântuirii, e glasul lui Isus. (bis)

Întoarce-te, o frate, din căile pustii
la Domnul Ce te cheamă în brațul Lui să vii! (bis)

O, vino, astăzi, frate, nu mai întârzia,
căit să-ți plângi păcatul și El te va ierta. (bis)

De-atâta timp te cheamă din căile pustii,
de ce nu vrei nici astăzi la El degrab' să vii? (bis)

O, vino și primește al dragostei Lui glas
și-apoi pe calea vieții urmează-L pas cu pas! (bis)

82. NUMAI O DATĂ TU TRĂIEȘTI

Numai o dată tu trăiești și cui ai vrea ca să-i slujești?
Numai o inimă tu ai și cui ai vrea să ți-o predai? (bis)

O, de-ai sluji tu lui Isus și inima s-o-ndrești în Sus,
Isus ar fi Stăpânul tău și tu ai fi copilul Său!... (bis)

El ți-ar aduce bucurii pe care tu nici nu le știi!
În clipe grele de dureri El ți-ar aduce mângâieri. (bis)

În suferința cea mai grea El pace-n suflet ți-ar lăsa,
căci El ar fi Stăpânul tău, iar tu ai fi copilul Său. (bis)

Atunci întreagă viața ta cu bucurie l-ai cânta
și-ai spune pururea oricui ce dulce-i fericirea Lui... (bis)

Viața pururi ți-ai păzi doar voia Lui a o-mplini,
căci Domnu-ar fi Stăpânul tău, iar tu ai fi copilul Său. (bis)

83. AFLA-VEI TU VREODATĂ?

Afla-vei tu vreodată, sărmane călător,
în lung pustiul lumii al vieții scump Izvor?
Sau vei pieri-n deșertul acestei lumi pustii
fără a afla vreodată Izvorul Apei Vii?

*Vin' din căile pustii
la Izvorul Apei Vii,
acest scump Izvor gustos
e Hristos, e Hristos, e Hristos.*

Deschide-ți-vei vreodată tu, oare, ochii tăi,
spre slava-n care suie a' pocăinței căi?
Sau răul te va ține departe-n veci de Har,
să mergi în iadul unde vei plânge-n veci amar?

Întoarce-vei tu, oare, acum, cât mai poți,
ca sufletul din moarte spre Dumnezeu să-l scoți?
Sau și acum spre Domnul cu râsete răspunzi
și sufletul în flăcări pe veci de veci ți-afunzi?

84. DOMNUL IUBEȘTE PE ORICE SUFLET

Domnul iubește pe orice suflet și-a Lui iubire-i fără sfârșit. (bis)
Să-l cântăm întruna: (bis) Slăvit să fie, slăvit să fie
Domnul iubirii, El ne-a iubit!

Domnul te cheamă azi cu iubire să-ți dea iertarea, pacea să-ți dea. (bis)
Vin' și tu la Domnul, (bis) vino și-l cântă, vino și-l cântă,
căci mântuirea e-n Jertfa Sa!

O, vino astăzi, o, vin-acuma la Domnul Care îți poate da (bis)
veșnica-l iertare, (bis) apoi urmează-L, apoi urmează-L,
ca mântuirea s-o poți avea!

85. LA CE-MI FOLOSEȘTE, OARE?

La ce-mi folosește, oare, viața asta trecătoare
dacă mi-o petrec în rău, departe de Dumnezeu? (bis)

La ce-mi folosește mie să am orice bogăție,
când nimic nu voi lua din lume când voi pleca? (bis)

La ce-mi folosește, frate, să am bani, să am de toate,
câtă vreme eu trăiesc fără Domnul meu Ceresc? (bis)

De-aș avea orice știință, ce folos când n-am credință?
În zadar m-am frământat, că nimic n-am câștigat. (bis)

Știu că toate-s însă bune când, prin sfânta rugăciune,
mă apropii tot mereu să-l slujesc lui Dumnezeu. (bis)

Doamne, dă-mi să am în mine Duhul Sfânt Ce de Sus vine!
Căci trăind pentru Hristos toate fi-mi-vor de folos. (bis)

86. VENIȚI, CREȘTINI, LA RUGĂCIUNE

Veniți, creștini, la rugăciune
în Casa Domnului Cel Sfânt,
veniți, creștini, plecați genunchii
și fruntea voastră la pământ!

Veniți, când clopotele sună,
chemând cu glasul lor duios,
s-aducem inimile noastre
naintea Domnului Hristos!

Veniți, veniți, vă cheamă Domnul,
cei osteniți și-mpovărați;
veniți, odihnă și iertare
și mângâiere să v-aflați!

Veniți, căci masa Lui e-ntinsă,
din Pâinea Vieții vă hrăniți,
cu Sângele Răscumpărării
și Harului vă-mpărtășiți !

Veniți, la ceasul pocăinței,
să ne-nchinăm lui Dumnezeu;
mărturisindu-ne păcatul,
să ne-ndreptăm pe drumul Său!

Veniți, veniți cu umilință
în fața Sfântului Altar!
Veniți să lepădăm păcatul
și să ne înnoim prin har!

87. VIN' LA TATĂL

Vin' la Tatăl, El te cheamă, vin' acasă, fiu pierdut,
de nimic nu-ți fie teamă, El va șterge-al tău trecut.

Vino azi, vin' la El; vino, nu mai aștepta!
Vino azi, vin' la El; vino, El te va ierta!

Prea mulți ani robit de patimi ai trăit întunecat,
dar acum, venind cu lacrimi, ai putea să fii iertat.

Azi, de grelele păcate sufletul ți-e apăsător,
Domnul ți le-ar șterge toate cu-al Lui Sânge Preacurat.

Spune-I Lui cu-ndurerare tot păcatul făptuit,
Tatăl vrea să-ți dea iertare pentru Fiul Său iubit.

88. OMULE CE-N ASTĂ LUME

Omule ce-n astă lume zi și noapte te trudești
cât mai multe-averi și haine și pământ s-agonisești, (bis)

Nu gândești că mâine, poate, Dumnezeu te va chema?
Și-atunci, câte-ai strâns pe lume ale cui vor rămânea? (bis)

Cui va rămânea averea câtă-n lume adunași,
cui rămân a' tale fapte și păcatul cui îl lași? (bis)

Cine-o să le spele-n lacrimi ca să scapi neosândit,
cine, dacă tu-n viață nici măcar nu te-ai gândit? (bis)

Cine-ți va spăla păcatul, întorcându-se supus,
dacă tu nu ții în seamă să te-ntorci azi la Isus? (bis)

Nu te rezema pe nimeni, vino singur la Hristos!
Toate celelalte-s pierderi, El e Singurul Folos... (bis)

89. O, SCUMPĂ ZI! (I)

O, scumpă zi când pe Isus Mântuitor eu L-am primit,
o, cât de bine-mi pare-acum că eu atunci m-am hotărât!

*Scumpă zi, ziua când Isus a șters păcatul meu...
El m-a-nvățat cum să mă rog și să trăiesc cu El mereu;
o, ce zi, ziua când Isus a șters păcatul meu!*

S-a isprăvit, de-acum eu sunt al Domnului și El e-al meu,
de-acuma, când mă cheamă, El oriunde Îl urmez mereu.

Viața mea întreagă e predată Lui pe veci de-acum,
pentru nimic nu L-aș lăsa pe-al meu Mântuitor Preabun.

Și zi de zi eu întăresc această hotărâre-a mea,
în fiecare clipă eu doar voia Lui s-o fac așa vrea.

O Doamne-ajută-mă, Te rog, ca să trăiesc spre slava Ta,
viața mea să fie-a Ta aici și-n cer, de-a pururea!...

90. CE BUCURIE ESTE-N CER

Ce bucurie este-n cer de orice păcătos
ce iese dintre cei ce pier și vine la Hristos!

*Fii binevenit, suflet preaiubit
care-ntorci acum pe-al vieții drum!*

*O, rămâi mereu lângă Dumnezeu,
o, rămâi mereu lângă Dumnezeu!*

Auzi ce coruri îngerești se bucură acum
că tu pe Domnul Îl primești și-ntorci pe-al vieții drum!

Privește cum în calea ta îți iese Tatăl Sfânt,
iar tu primești din Mâna Sa al cerului veșmânt.

În casa de ospăț ceresc primești un loc slăvit;
cu cei ce-n veci se veselesc, vei fi și tu primit.

Rămâi statornic credincios, așa cum astăzi vii,
și-n Slava Lui, lângă Hristos, ai loc în veci să fii.

91. CÂND TE-AM AFLAT

Când Te-am aflat pe Tine, Doamne, de toate eu m-am lepădat,
eram, în sfânta-mi sărăcie, dumnezeiește de bogat. (bis)

Când Te-am aflat pe Tine, Doamne, al primăverii vis era,
dar, ca-ntr-un mijloc greu de iarnă, atât belșug de flori ninge. (bis)

Când Te-am aflat pe Tine, Doamne, nici nu simțeam că merg pe jos,
părea că zbor prin întuneric, așa era de luminos. (bis)

Când Te-am aflat pe Tine, Doamne, tot sufletul mi-era vrăjit,
plângeam ca-n cea mai grea durere, atât eram de fericit. (bis)

Când Te-am aflat pe Tine, Doamne, eram atât de vinovat,
dar, ca pe cel mai fără vină, așa cu drag m-ai sărutat. (bis)

Când Te-am aflat pe Tine, Doamne, o zi așa de rând era,
dar n-am de-atuncea sărbătoare mai strălucită decât ea. (bis)

Când Te-am aflat pe Tine, Doamne, eu am simțit că sunt bogat,
dar nici atunci, nici azi, Isuse, nu știu cât sunt cu-adevărat... (bis)

92. MÂNTUIRE AM PRIMIT

Mântuire am primit – fără nici o plată,
prin Isus cel Răstignit – fără nici o plată.
Cu-al Lui Sânge Preasfințit vina lumii-a curățit,
cât de mult El ne-a iubit – fără nici o plată!

Crucea Lui e un izvor – fără nici o plată,
veșnic și mântuitor – fără nici o plată.
Orișicine va-nseta și, crezând, din El va bea,
mântuire va afla – fără nici o plată.

De Isus am fost iubiți – fără nici o plată,
de-al Lui har învredniciți – fără nici o plată.
– O, slăvit să fii, Isus, pentru tot ce ne-ai adus
și ne dai și jos, și Sus – fără nici o plată!

93. NU-I NIMENI MAI DATOR

Nu-i nimeni mai dator ca mine, Isus, Mântuitorul meu,
căci nimeni altul de la Tine n-a mai primit atât cât eu.

*Mie Tu mi-ai dat har așa bogat,
o, cât sunt dator, Scump Mântuitor,
sunt cel mai dator, Drag Mântuitor!*

Din câte oi pierdute-odată aveai căzute cel mai jos,
eu am fost cea mai depărtată, pe mine cel mai greu m-ai scos.

Din câți fii rățăciți în moarte au părăsit pe Tatăl Bun,
eu mă dusesem mai departe și eu trăisem mai nebun.

Din câți Ți-au fost datornici Ție, Stăpâne Sfânt și Prea-ndurat,
n-a trebuit să ierți cât mie, eu cel mai mult Ți-am datorat.

Și totuși, Doamne-atât cât mie la nimeni parcă n-ai adus...
O, ce datornic pe vecie Ți-s eu, Preascumpul meu Isus!...

94. CÂT SE TOT VESTEȘTE ASTĂZI

Cât se tot vestește astăzi
și cu tot mai larg ecou,
în zadar sunt toate-toate
fără nașterea din nou.

Poate să se spună-oricâte
frumuseți ce sunt sau nu-s,
orișicâți le spun zadarnic
fără nașterea de Sus.

Cât de bine-ar fi, nu-l poate,
cât de mult ar fi, e greu;
în zadar sunt toate fără
nașterea din Dumnezeu.

Nimeni n-a ajuns vreodată
al evlaviei erou,
nici moștenitor al Slavei
fără nașterea din nou.

Însuși Dumnezeu cel Veșnic
în Cuvântul Său a spus
că în cer nu intră nimeni
fără nașterea de Sus.

O, chemați la mântuire,
dar spuneți oricui mereu
că n-o are nimeni fără
nașterea din Dumnezeu!

95. DE DRAGUL TĂU

De dragul Tău, Isuse dulce, prin lumea asta trec străin,
purtat de dorul Tău fierbinte, atras de chipul Tău senin. (bis)

De dragul Tău, atâtea chinuri cu bucurie-am îndurat,
că nu-i pe lume mângâiere ca-aceea care Tu mi-ai dat. (bis)

De dragul Tău am plâns, Isuse, căci toți acei ce Te lovesc,
simt că pe mine-adânc în suflet cu orice vorbă mă rănesc. (bis)

De dragul Tău, o, drag Isuse, cu ochii-n lacrimi am cântat
și tot ce-a fost mai scump în mine cu suflet fericit Ți-am dat. (bis)

De dragul Tău m-aduc ca jertfă pe rugul dragostei aprins;
vreau să mă mistuie iubirea ce-ntregul suflet mi-a cuprins. (bis)

De dragul Tău! Că niciodată, în mii de ani și de vieți,
nu Ți-aș putea cânta, Isuse, a' mântuirii frumuseți... (bis)

96. SĂ NU POT, DOAMNE, SĂ MĂ LAS

Să nu pot, Doamne, să mă las (bis) de Tine niciodată,
chiar de-aș lăsa la orice pas (bis) // o dragoste-ngropată! // (bis)

Cu cât mă duc mereu și vin (bis) mai singur de oriunde,
de-a Ta iubire mai deplin (bis) // doresc a mă pătrunde. // (bis)

În orice loc, de orice rând, (bis) cărarea-nsingurată
să mi-o învâluie mai blând (bis) // lumina Ta curată. // (bis)

Să n-am amar neîndulcit, (bis) nici nopți neluminate,
nici orizont nestrălucit, (bis) // nici cereri zbuciumate... // (bis)

Ci numai Tu să-mi fii mereu (bis) Prieten pe-orice cale,
iar dorul sufletului meu – (bis) // trăirea voii Tale. // (bis)

Mai greu de-ar fi cu orice pas (bis) să-mi ardă viața toată,
să pot orice, dar să Te las (bis) // să nu pot niciodată! // (bis)

97. ISUSE, SLAVA SLAVEI MELE

Isuse, Slava slavei mele, Izvor ascuns în Dumnezeu,
atât noian de fericire adus-ai sufletului meu! (bis)

Atâtor înălțimi de slavă stăpân pe veci m-ai hărăzit,
de-aștept cu ochii plini de lacrimi al Veșniciei răsărit. (bis)

O, pentru-această moștenire și viitor așa măreț,
nimica nu-i prea mult în lume și nu-i prea mare nici un preț. (bis)

Dar n-am decât o viață, Doamne, și-un singur suflu pământesc,
ca-n schimbu-acestei fericite Împărății, să-Ți dăruiesc. (bis)

Și-i prea puțin... Pe-o-mpărăție și-un viitor așa măreț,
dac-aș avea, Isuse Doamne, aș da o mie de vieți! (bis)

Dar nu le am... Și plâng, Isuse, azi, când osânda mi-o ascult,
nu pentru că-Ți jertfesc o viață, ci pentru că nu-Ți pot mai mult. (bis)

98. ISUSE DOAMNE, PENTRU MINE

Isuse Doamne, pentru mine băuși al morții-amar venin,
ca eu acum, crezând în Tine, iertat să fiu, iertat deplin. (bis)

Prin moartea Ta trăiesc, Isuse, pe veci scăpat de orice chin;
fiindcă Tu mi-ai dus osânda, eu sunt iertat, iertat deplin. (bis)

Iubirea Ta și Adevărul îmi toarnă inimii alin
prin dulcea pace-a-ncredințării c-am fost iertat, iertat deplin. (bis)

Ce dulce și ușoară-i crucea când azi, de bucurie plin,
trăiesc și umblu prin credința c-am fost iertat, iertat deplin! (bis)

Ce dar să-Ți pot aduce, oare, Acolo Sus când am să vin,
atât de vrednic și de mare, c-am fost iertat, iertat deplin? (bis)

O, n-am să-Ți dau decât un suflet cu mult mai alb ca orice crin;
tot Cerul va slăvi iertarea ce-o poți Tu da – și-o dai deplin. (bis)

99. SUB CRUCEA TA ÎNGENUNCHEAT

Sub Crucea Ta îngenuncheat, învăț ce e iubirea,
învăț cum Tu mi-ai câștigat pe Cruce mântuirea.
Cu al Tău Sânge Preacurat viața mi-ai răscumpărat;
fii binecuvântat!

Nainte chiar de veșnicii Tu Te-ai gândit la mine;
când nici pe lume nu venii eram iubit de Tine .

Tu de la leagăn m-ai păzit, har peste har mi-ai dăruit;
în veci să fii slăvit!

Tot ce am eu și tot ce sânt îți datorez doar Ție,
de-aceea viața pe pământ Ți-o dau pe veșnicie.
O, pune-o, Doamne-n slujba Ta, să fii slăvit doar Tu prin ea,
Isuse, Viața mea!

100. CE DULCE-I VIAȚA CU ISUS

Ce dulce-i viața cu Isus, sub Crucea Lui când te apleci;
ai vrea cu Dânsul să rămâi pe veci de veci. (bis)

Să-nduri oricâte lovituri, prin mii de prigoniri să treci,
cu Domnul tu ești fericit pe veci de veci. (bis)

Când rătăcești nefericit și-n chinuri viața ți-o petreci,
de-L ai pe El, îți dă alin pe veci de veci. (bis)

Isus e bucuria ta. O, suflete ce-n plâns petreci,
El fericire îți va da pe veci de veci... (bis)

101. ISUSE, VEȘNIC CĂLĂTOR

Isuse, Veșnic Călător prin lumea de păcate,
Tu bați străin și iubitor la ușile-ncuiate. (bis)

Nimic Tu nu ceri nimănui când bați și-aștepti să vină,
ci vrei să lași în casa lui din pacea Ta divină. (bis)

Eram copil când Te-am văzut și-n poarta mea, Străine,
și, să-Ți deschid, ai tot bătut, să intri și la mine. (bis)

Dar lumea-mi spuse să nu vii, că viața Ta-i amară,
am vreme, colo, mai târziu... Și Te-am lăsat afară. (bis)

Te-am auzit ani mulți, pe rând, chemându-mă pe nume,
dar n-am deschis, iar Tu, plângând, Te-ai dus străin prin lume. (bis)

Iar astăzi singur mă-nfior de-a' mele fapte rele,
Isuse, și Te chem cu dor în noaptea vieții mele. (bis)

Mai vino iar, Isuse blând, mai bate iar o dată!
Te-aștept cu sufletul plângând și ușa descuiată... (bis)

102. UN SINGUR DOR MAI AM ȘI EU

Un singur dor mai am și eu, acela de-a sluji mereu
lui Dumnezeu Cel Bun și Sfânt cât voi trăi pe-acest pământ. (bis)

Acesta-i singurul meu dor și cred că pentr-un muritor
nu este un alt dor mai sfânt și mai frumos pe-acest pământ. (bis)

O, Dumnezeuul meu Ceresc, Tu știi prea bine ce doresc,
Tu știi că eu voiesc să-Ți cânt cât voi trăi pe-acest pământ. (bis)

Ajută-mă, o, Domnul meu, ca, pân' la moartea mea, mereu
să Te slăvesc și să Te cânt, să laud Numele Tău Sfânt! (bis)

Iar când din lume voi pleca, și-n Cer ajută-mi a-Ți cânta.
Acesta-i dorul cel mai sfânt și mai frumos pe-acest pământ. (bis)

103. O, ȚARA MEA, O, DOMNUL MEU!

O, Țara mea, o, Domnul meu, o, Veșnicule Dumnezeu,
preasfântă-mpărăția Ta // doresc să fie Țara mea... // (bis)

Eu încă sunt nepriceput, dar ca ostaș aș vrea să lupt;
și toată viața-n viitor // doresc să-Ți fiu ascultător. // (bis)

O, Țara mea, mult te iubesc, ca bun ostaș ție-ți slujesc!
Domnul Isus mi-a pregătit // în tine loc preafericit. (bis)

Ce loc plăcut, ce loc frumos la Domnul meu Isus Hristos!
De Domnul eu voi asculta // căci Domnul e iubirea mea. // (bis)

Sunt ca străin pe-acest pământ, dar sfântul Domnului Cuvânt
nădejde-mi dă că voi vedea // curând Împărăția Sa. // (bis)

Isuse Doamne, Te rugăm, ajută-ne să Te urmăm,
ca-n Țara Ta pe veci să fim // și fericiți s-o moștenim... // (bis)

104. STRĂINĂ-A FOST VIAȚA MEA

Străină-a fost viața mea
și plânsul m-a-nsoțit în ea,
a fost o viață de amar
și de dureri fără hotar.

Dar într-o zi am întâlnit
pe Domnul Care m-a iubit;
eram pe lume singurel
și reazem am aflat în El.

Atuncea când L-am întâlnit,
căzut eram și biruit
de greutate și de amar
și de dureri fără hotar.

O, cum am înțeles și eu
câte-a-ndurat Stăpânul meu,
și-am înțeles ce-a suferit,
păcatul când mi-a ispășit!

Eu rabd că sunt un păcătos,
dar pentru ce-a răbdat Hristos?
Și tot eu strig când sunt lovit,
El S-a rugat și răstignit.

Eu pe dușmani m-am răzbunat,
El totdeauna i-a iertat...
...Și, stând mereu privind la cui,
am plâns la umbra Crucii Lui.

Am plâns mereu pierdut și dus,
la umbra Crucii lui Isus,
iar astăzi simt că-s ușurat:
El m-a primit, El m-a iertat...

105. SFÂȘIAT DE CHINURI GRELE

Sfâșiat de chinuri grele și cu ochi secați de plâns,
m-ai găsit atunci, Isuse, când la Sânul Tău m-ai strâns. (bis)

M-amăgise rău păcatul în prăpăstii fără fund,
și de Fața Ta, Isuse, mă făcuse să m-ascund. (bis)

Să n-aud a Ta chemare, glasul Tău să nu-l ascult,
mă dusesse-n depărtare tot mai tare, tot mai mult. (bis)

Când eram în fund de vale, plin de răni și chinuit,
mi-a părut c-aud pe culme glasul Tău, Păstor iubit. (bis)

Ți-ai făcut cu mâna cale printre spini și peste stânci,
și Te-ai coborât la mine până-n fund de văi adânci. (bis)

M-ai salvat, și glasul-Ți dulce iubitor mă mângâia:
– Vezi să nu mai cazi în rele, ca să nu mai pați așa! (bis)

106. PRIN CE ARĂT?

Prin ce arăt că-s credincios,
și că-s ostașul lui Hristos,
și că-s creștin adevărat
prin ce arat, prin ce arat?

Fă, Doamne, să trăiesc
așa cum mă numesc,

să-Ți fiu cum Tu mi-ai spus
un fiu supus!

Hristos a spus că toți ai Săi
merg pe-ale mântuirii căi.
Eu, dacă spun că le-am aflat,
prin ce arat, prin ce arat?

E scris că fii ai lui Isus
sunt numai cei născuți de Sus.
Eu, dacă spun că sunt curat,
prin ce arat, prin ce arat ?

Când spun de dragostea de frați,
ca-n ea mereu să fim aflați,
eu că sunt frate-adevărat
prin ce arat, prin ce arat?

O Doamne, nu lăsa ca eu
să cred că-nșel pe Dumnezeu,
ci, dacă spun că Te-am aflat,
prin tot s-arat, prin tot s-arat.

107. CU TOT ÎNTREGUL MEU AMAR

Cu tot întregul meu amar, cu munții de suspine,
cu plânsul fără de hotar, Isus, eu vin la Tine.

Primește-mă cum sunt, cu multele-mi greșale
și spală-mă, Isuse Sfânt, prin Jertfa Crucii Tale. (bis)

Sunt păcătos, sunt vinovat, sunt plin de fapte rele,
dar vin, Isuse-ndurerat, sub Crucea Ta cu ele.

Și la picioare-Ți cad smerit cu lacrimi amare
și-Ți cer, Isuse preaiubit, a Sângelui iertare.

Primește-mi toată viața mea și-n slujba Ta o pune,
ca, la sfârșit, să poți afla în ea doar roade bune.

Să poți fi mulțumit oricând de slujba ce-Ți aduce;
pân-la sfârșit mereu purtând lumina de la Cruce.

108. O, DĂ-MI LACRIMI, ISUSE

O, dă-mi lacrimi, Isuse, să-mi plâng păcatul meu,
viața mea pierdută și tot ce-am făcut eu! (bis)

C-am fost pierdut pe lume și lumea am iubit;
străin am fost de Tine, pe cel rău l-am slujit. (bis)

Am fost, Isuse Doamne, ca fiul cel pierdut
în țara depărtată, pierzând tot ce-am avut. (bis)

Dar, iată, o lumină în mine a pătruns:
Lumina Mântuirii, Cuvântul lui Isus. (bis)
Și m-am trezit, Isuse, așa ca dintr-un somn
și mă întorc cu grabă la Tine, al meu Domn. (bis)

Mă rog, și-acum, dă-mi lacrimi ca fiului pierdut,
să pot primi iertarea păcatului făcut. (bis)

109. ATÂTA SFÂNTĂ CURĂȚIE

Atâta sfântă curăție mă îmbrăca în strai de crin
atunci când am văzut întâie // lumina cerului senin, // (bis)
atunci când am văzut întâie lumina cerului senin.

...Dar, mai târziu, viața toată prin greșuri multe m-a purtat,
iar haina albă și curată // mi s-a-nvechit și s-a-ntinat, // (bis)
iar haina albă și curată mi s-a-nvechit și s-a-ntinat.

Când, în genunchi, gândesc cu jale la anii dragi de oarecând,
curg lacrimile mele vale // și inima mi-o frâng gemând, // (bis)
curg lacrimile mele vale și inima mi-o frâng gemând.

O, Dumnezeuul meu, ai milă, apleacă-mă sub Crucea Ta,
cu pocăința cea umilă // și plânsul pentru viața mea; // (bis)
cu pocăința cea umilă și plânsul pentru viața mea.

Căci plânsul pocăinței poate grăbi dumnezeiescul har
ce spală orișice păcate // și îndulcește-orice amar, // (bis)
ce spală orișice păcate și îndulcește-orice-amar.

Și fă apoi, urmându-Ți Ție, să-Ți fiu un credincios umil
și dă-mi iar sfânta curăție // din vremea când eram copil... // (bis)
și dă-mi iar sfânta curăție din vremea când eram copil.

110. DA, VREAU SĂ CRED

Da, vreau să cred și să mă-ncred că Domnul m-a primit
așa cum sunt; al Său Cuvânt azi mi-a mărturisit. (bis)

Credința mea în Jertfa Sa primind, am fost primit;
sunt liniștit, sunt fericit că Domnul m-a primit.

Și tu să știi că azi poți fi de Dumnezeu primit
și – liniștit și fericit – copil al Lui iubit. (bis)

Isus, în dar, cu al Său har te-mbie iubitor;
când te căiești, dacă-L iubești, Ți-e Scump Mântuitor. (bis)

111. O, LOCUL TĂU!

O, locul Tău de lângă mine, Isuse-acum atât de gol,
cât de amar mă-nvinuiește și când mă culc, și când mă scol!

Isuse, du-mă iar în primul dulce har
și fă-mă să rămâi // în dragostea dintâi. // (bis)

O, rugăciunea mea cu Tine, cu mâinile-mpletite strâns,
și capul lângă-al Tău odată, Isuse, cum îmi arde-n plâns!

O, pâinea ce-o mănânc, și apa, și haina-n care mă-nvelesc,
și tot ce-mi știu că-i de la Tine, Isuse, cum mă-nvinuiesc!

O, pașii mei călcați alături, și plânsu-mpreunat prelins,
și toate-aducerile-aminte, Isuse, cum mi-s jar aprins!

O, sărbătorile iubirii, o, dulcii îngeri păzitori,
o, luna, stelele și norii, cum mi-s de grei judecători!

De ce n-au ars mai bine ochii, Isuse-n plânsul cel amar
și inima să mi se rupă, dar să nu fi căzut din har?

112. URMA TA O IAU, ISUS

Urma Ta o iau, Isus, și așa voi ține
pân-la moarte, cum am pus legământ cu Tine.
Drag Isus, scump Isus, fă să țin precum am pus
legământ cu Tine.

Glasul Tău îl vreau mereu să-l aud întruna
și să-mi țină duhul meu treaz pe totdeauna.
Domnul meu, scumpul meu, fă-mă să Te-aștept și eu
treaz întotdeauna.

Lupta Ta s-o port frumos, orișicât ar ține,
Steagul Tău să-l 'nalț voios și să mor cu Tine.
Domnul meu Isus Hristos, Steagul Tău să-l 'nalț voios
și să mor cu Tine.

Soarta mea o vreau, Isus, cu-a Ta soartă una,
până voi ajunge Sus, să-mi primesc cununa.

Scump Isus, drag Isus, fă s-ajung cu bine Sus,
să-mi primesc cununa.

113. DOAMNE, EȘTI A MEA IUBIRE

Doamne, ești a mea iubire,
Tu ești tot ce mi-a rămas;
vină orice prigonire,
eu de Tine nu mă las.

Doamne, Tu le știi pe toate,
gândul inimii mi-l știi,
Tu mi-alini cu bunătate
toate zilele pustii.

Ochii mi-i îndrept spre Tine,
plini de rugăciuni și dor,
Tu ești totul pentru mine,
Scumpul meu Mântuitor.

A mea inimă întreagă
lângă Tine vreau s-o țin,
Doamne, Tu pe veci mi-o leagă,
ca să fie-a Ta deplin!

Să-Ți urmeze și să-Ți cânte
și să facă tot ce-i spui,
fără să se înpăimânte
de puterea nimănui.

Tu mi-ai fost a mea iubire
și-ajutor în tot ce-am tras;
vină orice prigonire,
eu, Isuse, nu Te las.

114. CE FACI TU, SUFLET?

Ce faci tu, suflet ce-ai făcut un legământ cu Dumnezeu?
Ți l-ai călcat sau l-ai ținut? Te-ai înălțat sau ai căzut?
Întreabă-te mereu, gândește-te mereu:
ți l-ai călcat sau l-ai ținut? // Te-ntreabă Dumnezeu. // (de 3 ori)
Întreabă-te mereu, gândește-te mereu:
ți l-ai călcat sau l-ai ținut? Te-ntreabă Dumnezeu.

Tu mergi și nici nu vrei să știi ce l-ai promis lui Dumnezeu...
Tu vrei să uiți sau vrei să ții? Tu vrei să mori, sau vrei să-nvii?
Întreabă-te mereu, gândește-te mereu:
tu vrei să mori sau vrei să-nvii? // Te-ntreabă Dumnezeu. // (de 3 ori)
Întreabă-te mereu, gândește-te mereu:
tu vrei să mori sau vrei să-nvii? Te-ntreabă Dumnezeu.

Căci vine Ziua, nu uita, să-L întâlnești pe Dumnezeu!
Vei vrea să fugi, dar tot vei sta; vei vrea să taci, dar vei striga:
– De ce-am lăsat mereu? De ce-am uitat mereu
de voia Lui, de vorba mea // ce-aveam cu Dumnezeu? // (de 3 ori)
De ce-am lăsat mereu? De ce-am uitat mereu
de voia Lui, de vorba mea ce-aveam cu Dumnezeu?

115. DOAMNE, NU SUNT VREDNIC

Doamne, nu sunt vrednic să-mi înalț spre Tine
ochii ce-au sclipire încă spre ispite,
măinile ce-au încă urme de rușine,
buzele ce-au încă vorbe nesfințite...

Doamne, nu sunt vrednic să-Ți dezleg cureaua
încălțării Tale când îmi vii în casă;
peste-a' Tale glezne albe cum e neaua,
lacrimile mele urme negre lasă.

Doamne, nu sunt vrednic de a Ta-ndurare,
c-am deschis ispitei inima curată...
Tu i-ai dat în flăcări inimii iertare,
dar ea nu-și mai iartă vina niciodată.

Doamne, nu sunt vrednic nici de-o mângâiere,
c-am lăsat în alții lacrimă și rane;
buzele iubirii le-am udat cu fiere,
măinilor blândeții le-am bătut piroane.

Doamne, nu sunt vrednic... dar cu ce-ndurare
mă-nconjori cu flăcări, mă hrănești cu jale
și m-adăpi cu lacrimi pentru clipa-n care
vor culege îngerii rodul trudei Tale...

116. DOAMNE, DE-AR FI FOST

Doamne, de-ar fi fost vreun altul mai căzut și mai ateu,
poate că pe-acela, Doamne, l-ai fi-ales în locul meu.
Doamne, însă n-a fost nimeni mai pierdut și mai uitat
decât mine și de-aceea m-ai ales și m-ai chemat.
Tu, Isuse, Scump Isuse, m-ai ales și m-ai chemat. (bis)

Doamne, de-ar fi-un preț mai mare să ne mântui din păcat,
bunătatea-Ți iubitoare și pe-acela l-ar fi dat.
Doamne, de-ar fi fost altunde pentru noi mai dulce rai
cu minuni și mai profunde, Tu acolo ne-așezai.
Drag Isuse, Scump Isuse, Tu acolo ne-așezai. (bis)

Doamne, de-ar fi-un dar pe lume decât viața mai presus,
pentru dulcele Tău Nume – eu pe-acela l-aș fi-adus...

Dar eu n-am decât cântarea cât o pot de-nlăcrimat
și iubirea, și-adorarea – și pe-acestea Ți le-am dat.
Scump Isuse, Drag Isuse, și pe-acestea Ți le-am dat. (bis)

117. ISUSE, VIAȚA MEA

Isuse, viața mea, scump tezaur ești în ea,
scump tezaur ești în viața mea,
ca mielul cel mai frumos, cu iubire și milos,
cu iubire mare și milos.

O Doamne, o Doamne,
primește-mă, primește-mă,
de păcat, de păcat,
ferește-mă, ferește-mă,
ca să-mi țin, ca să-mi țin legământul.
Du-mi în ceruri sufletul.

Din adâncul meu, Isus, dorul meu se duce-n sus,
dorul meu se duce-n ceruri sus.
În lume nu mă lăsa, du-mă, Doamne-n Casa Ta,
du-mă, Doamne, sus, în Casa Ta.

O, Isuse mult iubit, Care mult ai suferit,
viața Ta pentru noi Ți-ai jertfit.
Tu odată vei veni, sus în cer ne vei sui,
sus în cer cu Tine ni-i sui.

118. LA TINE VIN

La Tine vin, Isuse, iar picioarele să-Ți strâng,
trecutul să mi-l plâng amar, păcatul să mi-l plâng.
Căci am greșit, Isuse bun, și-i mare vina mea,
dar mii de lacrimi calde-adun și-Ți cer a mi-o spăla. (bis)

Atâția păcătoși s-au strâns de-atâția ani, mereu,
stropind cu lacrimi și cu plâns păcatul lor cel greu.
Iar Tu pe toți i-ai ascultat, pe vameși și pe hoți,
prin Jertfa Crucii i-ai spălat și i-ai iertat pe toți. (bis)

De-aceea vin acum și eu picioarele să-Ți strâng,
căci Tu-mi cunoști păcatul greu și știi că eu mi-l plâng.
Spre Tine glasul mi-l îndrept și mila Ta o cer:
O, dă-mi iertarea ce-o aștept, nu mă lăsa să pier! (bis)

Cu-a' Tale sfinte mângâieri Tu mângâie-mă iar
și-n viața plină de dureri revarsă-mi scumpul har.
Căci, Doamne, către Tine Sus privirea mi-o îndrept,
Te chem cu glasul stins, Isus, și mila Ta aștept. (bis)

119. DE TINE SUNT LEGAT, ISUS

De Tine sunt legat, Isus, și vreau să-Ți fiu pe totdeauna;
când am venit și când m-am dus de Tine-am vrut să-ntreb întruna.
Pe Tine vreau să Te urmez și-n lume-oricât ar fi de bine,
nici vreau să merg, nici să m-așez acolo unde nu-s cu Tine. (bis)

Unde mergi Tu, să merg și eu, nedespărțit pe veșnicie;
poporul Tău va fi și-al meu și robii Tăi mi-s frați și mie.
Ocara Ta-i ocară mea și spinii Tăi mi-i vreau cunună,
odihnă-mi vreau odihna Ta și bucuria, dimpreună. (bis)

Oriunde Tu vei fi primit, doresc să merg cu bucurie
și pe-așternutul Tău smerit mereu să-mi faci un loc și mie.
Nu-mi vreau pe lume-alt loc și drum, nici azi, Isus, și niciodată,
ci soarta mea o vreau și-acum, și-n veci de soarta Ta legată. (bis)

120. LEGAT DE TINE SUNT, ISUS

Legat de Tine sunt, Isus, cu viața mea, cu toată,
prin legământul ce Ți-am pus cu-o inimă predată.
Și legământul ce Ți-am pus (bis) mi-l voi ținea pe veci, Isus,
pe veci, pe veci, Isus...

Legat de Tine sunt, Isus, prin lupta mântuirii
pe care-o am mereu de dus păcatului și firii.
Și lupta care-o am de dus (bis) mi-o voi sfârși pe veci, Isus,
pe veci, pe veci, Isus...

Legat de Tine sunt, Isus, prin jertfele curate
ce-n ascultare Ți-am adus credinții-adevărate.
Și jertfele ce Ți-am adus (bis) vor fi curate-n veci, Isus,
în veci, în veci, Isus...

Legat de Tine sunt, Isus, prin duh și prin cântare
și-n veci să șteargă ce Ți-am spus nimic nu va fi-n stare.
Cântările ce Ți le-am spus (bis) vor străluci pe veci, Isus,
pe veci, pe veci, Isus...

Legat de Tine sunt, Isus, prin soarta mea, prin toată,
și viața care Ți-am adus Tu-o vei slăvi odată.
Da, viața care Ți-am adus (bis) mi-o vei slăvi pe veci, Isus,
pe veci, pe veci, Isus...

121. NU-I PE LUME ÎNVIERE

Nu-i pe lume înviere mai măreață ca atunci când crapă noaptea de păcat
și Hristos renaște-un suflet la viață; nu-i pe lume înviere mai măreață,
ceru-ntreg e-atunci un cântec minunat.

Nu-i pe lume bucurie mai slăvită ca aceea care-ți dăruie Isus;
viața-i har, iar moartea-i nuntă strălucită; nu-i pe lume bucurie mai slăvită,
soarele-i atunci pe veci nemaiapus.

Și nu este-n lume moarte mai senină ca a celui ce-a umblat cu Dumnezeu.
Fericit se-avântă-n Veșnica Lumină, nu-i pe lume-o biruință mai senină,
însorită de-un mai dulce curcubeu.

Dă-mi, Isuse, începutul și sfârșitul unei vieți înflăcărate de-al Tău dor.
Pentru Slava ce-și așteaptă Răsăritul, dă-mi, Isuse, începutul și sfârșitul
credinciosului ostaș biruitor.

122. SUNTEM AI LUI ISUS

Suntem ai lui Isus acum, de vina grea scăpați,
prin Sângele Lui care-a curs, pe veci suntem spălați.
El vine în curând pe nori, Mireasa scumpă să Și-o ia
și-acolo Sus, mai sus de zori, în veci noi vom cânta.

Ce fericiți vom fi, fericiți, fericiți,
când împreună toți vom fi cu El uniți!

Prin valea morții azi umblăm, pășind spre cer senin,
vestind un Nume Scump: Isus – ce viață dă din plin.
El vine, vine pe alb nor ca Rege Sfânt și ca-Mpărat,
copiii Lui cu-atâta dor mereu L-au așteptat.

Dar mult de-acum nu vom mai fi străini pe-acest pământ;
Isus, atunci când va veni, ne-o duce-n cerul sfânt.
Și-acolo-n veci noi vom cânta un Nume Scump: Isus, Isus,
cu îngerii ne-om bucura de slava fără-apus.

123. PRIMEȘTE-MĂ, IUBIRE

Primește-mă, iubire, și mă sărută drag
când vin de-așa departe și de demult acasă
și ca o mamă dulce întâmpină-mă-n prag,
strângându-mă la sânu-ți cu-o lacrimă duioasă.

Primește-mă, Iertare, să plâng în poala ta,
ca după pocăința cea mai adânc curată
și leagă-mă cu lacrimi, spre-a nu mă mai putea
să mă dezlege nimeni de tine, niciodată.

Primește-mă, Blândețe, să-mi alipesc pe veci
de sânul tău ființa atât de obosită;
și pacea ta cea dulce deasupra-mi să-ți apleci,
făcându-mi pe vecie căderea ispășită.

Primește-mă, Tăcere, pe muntele tău sfânt,
pe care rugăciunea e slobodă să plângă
și unde fericirea e singurul cuvânt,
iar mâinile întinse pot cerul tot să-l strângă.

De-acolo te deschide apoi să mă primești,
o, Patria mea scumpă, în dulcea-ți limpezime,
și-apoi mi-nchide-n urmă grădinile-ți cerești,
din ele, pe vecie, să nu mă scoată nime...

124. ISUS, IZVOR DE MÂNGÂIERE

Isus, Izvor de mângâiere, la Tine vin încrezător
când copleșit sunt de durere și-s mistuit de câte-un dor.

Isus, Isus, eu vin la Tine, cu-adânci suspine la Tine vin;
iubirea Ta să mă lumine și să-mi aducă-al Tău alin.

Isus, Izvor de bucurie, când întristat sunt de vrăjmași,
eu vin și cer să-mi dai tărie și doborât să nu mă lași.

Isuse-ascunde-mă în Tine, atunci când lupte grele vin,
Tu singur poți să faci din mine un suflet credincios deplin.

125. CÂȚI NE-AM ATINS DE DOMNUL

Câți ne-am atins de Domnul și El ne-a vindecat
datori suntem (de 3 ori) să spunem aceasta ne-ncetat.

Să spunem, să spunem mereu ce mult ne-a făcut Dumnezeu,
să spunem mereu, da, mereu și mereu,
noi și voi – tu și eu, cât de mult, cât de mult ne-a iubit Dumnezeu.

Toți câți zăceam în moarte și El ne-a înviat
datori suntem (de 3 ori) să spunem aceasta ne-ncetat.

Toți cei ce-am fost în lanțuri și El ne-a liberat
datori suntem (de 3 ori) să spunem aceasta ne-ncetat.

Toți cei ce-am fost robi lumii iar El ne-a înfiat
datori suntem (de 3 ori) să spunem aceasta ne-ncetat.

Recunoștința noastră să strige-n lung și-n lat,
cu slava Lui (de 3 ori) să umplem pământul ne-ncetat.

126. O, NOI NE-AM BIZUIT PE DOMNUL

O, noi ne-am bizuit pe Domnul, de-aceea nu ne-a nimicit
nici vântul când vuia năprasnic, nici valul când izbea cumplit.

Bizuiți-vă pe Domnul toți ai Lui, în orice fel,
căci în El au biruința câți se bizuiesc pe El.

O, noi ne-am bizuit pe Domnul, de-aceea-n noaptea cea mai grea
purtam în suflet strălucirea Luminii ce se-apropia.

O, noi ne-am bizuit pe Domnul, de-aceea, când zdrobiți păream,
spre fericita izbăvire adânc încrezători priveam.

O, noi ne-am bizuit pe Domnul, de-aceea-n nopți de suferinți
senini trăiam înflăcărarea cântării Marii Biruinți...

O, noi ne-am bizuit pe Domnul, de-aceea azi cântăm așa,
căci liberi vom slăvi odată Puterea și Mărirea Sa.

127. O, SOARE CARE-ȚI DAI LUMINA

O, soare care-ți dai lumina spre toți atât de minunat,
cum ai să-nvinuiești odată pe-acel ce nu te-a meritat!

Tu, suflet fără rugăciune, nepăsător și surd mereu,
când toate-au să te-nvinuiască, // ce-ai să-l răspunzi, // (bis)
ce-ai să-l răspunzi lui Dumnezeu?

O, dulci izvoare-mbelșugate ce stâmpărați pe-orice-nsetat,
cum o să-nvinuiți odată pe cel ce, bând, nu s-a-nchinat!

O, pâine ce te dăruie hrană cu-ndestulare tuturor,
cum ai să-nvinuiești odată pe cel nerecunoscător!

O, Sânge Sfânt ce-ai curs pe Cruce să-i speli pe toți desăvârșit,
cum ai să-nvinuiești odată pe-acel ce te-a batjocorit!

O, legământ ceresc și unic făcut să fii în veci păstrat,
cum ai să-nvinuiești odată pe-acela care te-a călcat!

O, sfânt prilej al mântuirii acum de-atâtea ori avut,
cum ai să-nvinuiești odată pe-acela ce te-a tot pierdut!...

128. SĂ CREZI ADÂNC

Să crezi adânc în Dumnezeu cel Veșnic
și lui Hristos adânc să l te-apleci ,
că nu-s mai mulți mântuitori pe lume,
ci-i numai El acum și-n veci de veci.

Să crezi adânc, din inimă, Cuvântul
și să-L ascuți prin orice-ar fi să treci,

că-n lume nu-s mai multe adevăruri,
ci-i numai El acum și-n veci de veci.

Să crezi adânc iubirii Răstignite,
păcatul tău în lacrimi să-l îneci,
că-n lume nu-s răscumpărări mai multe,
ci-i una doar acum și-n veci de veci.

Să crezi adânc acestor adevăruri
și-n ele stând viața să-ți petreci,
că-n lume nu-i decât o mântuire,
o ai sau nu acum și-n veci de veci.

Să crezi adânc, credința să-ți învie
spre-un veșnic rod a' tale-ntinderi seci,
c-o viață doar și-un suflet ai pe lume,
le scapi sau nu, acum și-n veci de veci.

129. MIEZUL NOPTII A SOSIT

Miezul nopții a sosit, vine Mirele iubit,
fii pentru întâmpinare pregătit!
Să-ți aprinzi candela ta, untdelemn cu tine ia
și să ieși naintea Sa fericit.

O, Domnul meu, Te iubesc mereu
și Te-aștept mereu cu dor, oricând!
Aleluia vreau să-Ți cânt, slavă Ție, Mire Sfânt,
căci Venirea Ta va fi în curând.

Voi, fecioare ce-ați vegheat, așteptându-L necurmat,
vouă Domnul vă va da har bogat.
Voi la Nuntă veți intra, cu Isus în veci veți sta,
rămânând în Slava Sa ne-ncetat.

Însă cei necredincioși, adormiți și păcătoși,
din Împărăția Sa vor fi scoși.
Frați iubiți, să ne silim, să luptăm și să muncim,
la Venirea Lui să fim credincioși!

130. ERAM COPIL

Eram copil, trecea zăpada, eu cu tristețe-o petreceam,
mi se părea că iarna trece, mi se părea – dar eu treceam.

Eram crescut, treceau cocorii, mă-ndurerau până-i pierdeam,
mi se părea că vara trece, mi se părea – dar eu treceam. (bis)

Eram gândind pe malul apei, cu unda ei la pas mergeam,
mi se părea că apa trece, mi se părea – dar eu treceam.

Priveam ades cum zboară norii și frunzele zburând priveam,
mi se părea că ele zboară, mi se părea – dar eu zburam. (bis)

Eram mâhnit cum bate ceasul, de graba lui umbrit oftam,
mi se părea că vremea trece, mi se părea – dar eu treceam.

Mi se părea cândva că alții, crezând, se-nșală, și-i plângeam,
mi se părea că-s ei pierduții, mi se părea – dar eu eram. (bis)

Azi văd cu-amar, Isus, tot harul ce l-am pierdut când n-ascultam,
mi se părea că-l am de-a pururi, mi se părea – dar nu-l mai am... (bis)

131. ISUSE-AL MEU MÂNTUITOR

Isuse-al meu Mântuitor din zorii tinereții,
cu Tine eu călătoresc pân-la sfârșitul vieții. (bis)

În zori de zi, când mă trezesc, smerit m-aplec sub Cruce,
că-n toată lumea asta n-am un scut mai bun și dulce. (bis)

Când plec pe-un drum îndepărtat, Tu, Doamne, ești cu mine
și, fie drumul cât de greu, e-așa ușor cu Tine. (bis)

Când am de suferit un chin, Tu, Doamne-mi dai putere
și, fie-amarul cât de greu, eu simt o mângâiere. (bis)

Iar seara, când mă culc, Te chem: „Isuse, fii cu mine!“;
atuncea somnul meu e lin și-n zori ajung cu bine. (bis)

Și nu mă tem că voi pieri în marea de păcate,
căci Tu, Preabunul meu Isus, mă izbăvești din toate. (bis)

Tu ești Comoara care-a fost de mine mult căutată,
iar astăzi nu Te-aș mai lăsa nici pentru lumea toată. (bis)

Căci Tu-mi ești frate de pribeag, de cânt și de suspine.
Isuse-al meu Mântuitor, ce bine-i lângă Tine! (bis)

132. SFÂRȘIT ÎN SUFERINȚI ȘI-N MUNCİ

Sfârșit în suferinți și-n munci, cu lacrimile-n gene
eram când m-ai găsit atunci căzut, Samaritene. (bis)

M-ai ridicat milos din drum, pe-asin m-ai pus la Tine,
iar eu, plângând, Ți-am spus: „De-acum, fă orice vrei cu mine!“ (bis)

Uitat de toți și chinuit, am plâns apoi departe,
Tu însă iarăși ai venit și m-ai scăpat din moarte. (bis)

M-ai prins de mână și mi-ai spus să Te urmez pe Tine,
eu Te-am urmat mereu supus: „Fă orice vrei cu mine!” (bis)

Târziu, într-un spital uitat, zăceam în chinuri grele
și numai Tu m-ai cercetat în chinurile mele. (bis)

La Sânul Tău iubit m-ai strâns, durerea să se-aline;
înviorat, Isuse-am plâns: „Fă orice vrei cu mine!” (bis)

Ajuns-am vremuri bune-apoi și prins-am lumea dragă,
iar inima spre rele căi cerca să mă atragă. (bis)

Dar Tu-ntâlnindu-mă, mi-ai spus că asta nu e bine;
am înțeles și m-am supus: „Fă orice vrei cu mine!” (bis)

Când, într-o toamnă, m-ai chemat din satul fără nume,
Cuvântul Tău am ascultat și m-am desprins de lume. (bis)

M-ai prins de mână, eu, supus, plecat-am după Tine
și-ngenunchind smerit am spus: „Fă orice vrei cu mine!” (bis)

M-ai pus să luminez. Și-arzând, cu lacrimile-n gene,
vreau să mă mistui luminând aici, Samaritene. (bis)

Să-Ți fiu un slujitor supus, s-ascult mereu de Tine,
să fiu al Tău pe veci, Isus, să faci ce vrei cu mine. (bis)

133. TU MI-AI FOST ȘI-MI EȘTI SCĂPARE

Tu mi-ai fost și-mi ești scăpare, numai Tu, Isuse-al meu,
nimeni altul nu cunoaște dorul și necazul meu.

Unde să mă duc, unde să mă duc?
Eu nu mă duc, lubit Isus, ci-Ți urmez mereu supus.

Unde să mă duc, Isuse, când mă aflu părăsit?
Toți cei dragi pot să mă lase, dar Tu ești nedespărțit.

Iar de când Te am pe Tine, sufletul întreg mi-e plin.
Harul Tău în viață-mi lasă pace, și belșug, și-alin.

Fii de-a pururea cu mine, Răscumpărătorul meu,
și mă ține lângă Tine drag copil și rob al Tău!

134. CĂUTAT-AM CÂNDVA

Căutat-am cândva umbra dulce a unei părintești iubiri,
dar ce curând au dus-o iarna și întristarea nicăiri.
Căutat-am umbra tinereții, crezând în ea cu-adevărat,
dar ce curând a dus-o vântul și urma cum i-a spulberat! (bis)

Căutat-am umbra slavei lumii și-n a' ei bunuri adăpost,
și-n prietenia ei un reazem; dar, vai, ce-amăgitoare-au fost!
Căutat-am loc din umbră-n umbră, mereu mințit, mereu sperând,
dar gol m-am dus din orice parte și-amar am plâns de orice rând. (bis)

Dar umbra Ta, Cel Preaputernic, când am aflat-o fericit,
de câtă arșiță-ndelungă, despovărat, m-am odihnit!...
O, Dulce Umbră, dă-mi odihna, acum, trecând prin lumea rea,
și-apoi Te fă Lumină dulce de Măine-n veșnicia mea! (bis)

135. DOMNUL NOSTRU PREAIUBIT

Domnul nostru Preaiubit, noi rămânem una,
orice-ar fi de suferit, azi și-ntotdeauna.
Fie apă, fie scrum, plece orișicine,
noi n-avem de-ales alt drum decât cel cu Tine.

Domnul nostru Preaiubit, soarta ni-e legată,
drumul ni-e nedespărțit azi și niciodată.
Fie-n glasul orișicui miere sau blesteme,
nici vom vrea avutul lui, nici nu ne vom teme.

Domnul nostru Preaiubit, noi ne vrem cu Tine,
orice-ar fi de pățimit, fie rău ori bine.
Te urmărim prin orice treci, nu vom ține seamă,
Tu ești pentru noi pe veci Frate, Soț și Mamă.

136. T O T D E A U N A

Totdeauna pe-a Domnului cale au fost lupte și-au fost spini destui,
căci acei ce-au urmat voii Sale trebuit-a să-l semene Lui.

N-a iubit lumea, nu, niciodată pe-acei câți l-au urmat Lui cu zel,
ci cu-o ură mereu ne-mpăcată i-a primit pe pământ ca pe El.

Dar cu ochii-ațintiți la răsplată, prin răbdarea Golgotei privind,
n-au cântit cei aleși niciodată, ci-au trăit și-au murit biruind.

Nu-i la fel pentru toți încercarea, nici nu-i vremea la toți într-un fel,
însă toți în vreun fel au chemarea la un preț de dureri pentru El.

Cei ce fug sau, fricoși la-ncercare, l-au lăsat sau vândut pe Isus
rușinați se vor pierde-n uitare alungați de blestemul de Sus.

Tu fii tare, că-n ziua-ncercării e alegerea ta pentru har;
strălucit ești în haina ocării când te urci răbdător pe calvar.

Tu cătușele-atunci le sărută rugător pentru cei ce le-au pus,
că-n cereasca răbdare tăcută semăna-vei atunci cu Isus.

Iar prin moarte-nmiit vei culege răsplătirea cerescului zel,
căci mereu astfel Domnul Și-alege pe-acei ce-mpărăți-vor cu El.

137. NU PRIVIȚI LA SUFERINȚA

Nu priviți la suferința pentru Domnul cu-ntristare,
ea nu-i blestem, nici rușine, ci e cinstea cea mai mare. (bis)

Suferința pentru Domnul este harul strălucit,
fericit e-acela care e de ea învrednicit. (bis)

Suferința pentru Domnul nu e noapte, ci-i lumină,
nu e zbucium și-apăsare, ci e liniște divină. (bis)

Suferința pentru Domnul nu-i cădere, ci-i nălțare,
nu e pierdere-n viață, ci-i câștigul cel mai mare. (bis)

Suferința pentru Domnul nu e chin, ci-i mângâiere;
nu e plâns, ci-i cântec dulce; nu-i slăbie, ci-i putere. (bis)

Binecuvântați pe Domnul când veți fi în încercare,
căci prin ea vă faceți vrednici de răsplata viitoare. (bis)

Nu cârțiți, nici nu vă plângeți, ci-o răbdați cu bucurie,
căci ea trece, dar cununa va rămâne pe vecie. (bis)

138. N-AM SĂ UIT, ISUSE DOAMNE

N-am să uit, Isuse Doamne, niciodată
din ce greu, prin ce minune, m-ai scăpat,
n-am să uit iubirea Ta nemăsurată,
bunătatea Ta și grija-Ți minunată,
c-am fost mort și dintre morți m-ai înviat,
dintre morți m-ai înviat.

N-am să uit cum, când durerea era mare
și-am strigat să nu mă lași, că nu mai pot,
n-am să uit cum mi-ai răspuns, cu ce-ndurare,
cum în noaptea cea mai neagră de-ntristare
mi-ai umplut de strălucire cerul tot,
de strălucire cerul tot...

N-am să uit cum ai răspuns Tu rugăciunii
când credeam că sunt mai singur și uitat,
când cei dragi nu mai știau că sunt, nici unii,
când tânjeam de dorul soarelui și-al lunii,
n-am să uit, Isuse Doamne, niciodat',
Isuse Doamne, niciodat'...

Cât aş vrea să-Ți pot aduce-o mulțumire,
mai curată decât roua de pe crin
și să-Ți cânt un dulce cântec de iubire,
revărsat în stări de har și fericire,
din potirul sfânt al rugăciunii plin,
sfânt al rugăciunii plin.

Cât aş vrea să pot să-Ți cânt ca altădată,
când era senin-senin tot cerul meu,
până nu plânsesem încă niciodată,
până n-aveam inima împovărată –
recunoscător eu Ți-aș cânta mereu,
recunoscător, mereu!

Dar acum, când după ani de pătimire
eu îmi reamintesc de bunătatea Ta,
vreau să-Ți cânt un cântec numai mulțumire,
dar, Isuse, Te rog iartă că-n neștire
mă trezesc că-mi scaldă lacrimi fața mea,
scaldă lacrimi fața mea.

O, mai dă-mi, Isuse Doamne-o primăvară,
fără nori, și fără plâns, și fără chin,
și dă-mi glasul fericit de-odinioară,
să-Ți aduc întreaga inimii comoară
în potirul sfânt al rugăciunii plin,
sfânt al rugăciunii plin.

Și-acest cânt doresc să-Ți fie-o mărturie
pentru toți câți vor mai suferi cândva,
ca să creadă-n Tine, Doamne, cu tărie
și să strige către Tine din urgie,
ca să-Ți cânte-apoi, ca mine, slava Ta,
ca să-Ți cânte slava Ta.

139. NU TE-NDOI, CI CREDE

Nu te-ndoi, ci crede că după orice nor
e-un soare și mai dulce, e-un rod și mai cu spor.
Nu norul este veșnic, ci soarele-i acel
ce-nvinge și rămâne atotputernic el.

Nu te uita la tine că ești atât de slab,
nici la vrăjmașul care te-ar nimici degrab.
Nu te-ndoi, ci crede că Dincolo de tot
veghează Dumnezeu Puternic Savaot.

Că nici un păr nu-ți cade, că nici o clipă nu-i,
că nu-i nici o-ncercare decât prin voia Lui.
Că, dacă crezi puternic, nimica nu-i spre rău,
ci totul se va-ntoarce spre-un și mai bine-al tău.

Nu te uita la ziduri, la porțile de fier,
la ura ce scrâșnește, ci uită-te la cer...
Nu te-ndoi, ci crede că-n ceasul cel mai greu,
clipită de clipită, veghează Dumnezeu.

140. DOAMNE, TOATE CÂTE-MI DAI

Doamne, toate câte-mi dai dacă vrei poți să le iai,
numai dragostea să-mi lași // însoțindu-mi orice pași, // (bis)
luminându-mi orice zări, fericindu-mi orice stări,
căci, dacă mi-o lași pe ea, n-am pe lume ce mai vrea.

Doamne, iată tot ce-mi ceri, ieie-mi-se orice-averi,
ieie-mi-se-n lume tot, // fără orice-avere pot, // (bis)
numai fără una nu, asta ești, Isuse, Tu,
când ești Tu averea mea, n-am pe lume ce mai vrea.

Numai chipul de copil, Te rog, Doamne, lasă-mi-l,
să pot trece neoprit // pragul cerului dorit, // (bis)
și s-ajung în cel mai sus, pe genunchii lui Isus,
și, cât vecii vor ține, n-am în ceruri ce mai vrea!

141. ISUSE DULCE, FII-MI

Isuse Dulce, fii-mi Lumina vieții mele
în zilele noroase și-n noaptea fără stele;
îndrumă-mi pașii vieții pe urma Ta senină,
Lumina mea frumoasă, frumoasa mea Lumină!
Isus, Isus, Isus, Isus,
Lumina mea frumoasă, frumoasa mea Lumină! (bis)

Isuse Dulce, fii-mi iubirea vieții mele
și-n vremile mai aspre, și-n stările mai grele,
viața mea de Tine să n-aibă despărțire,
iubirea mea frumoasă, frumoasa mea iubire!
Isus, Isus, Isus, Isus,
iubirea mea frumoasă, frumoasa mea iubire! (bis)

Isuse Dulce, fii-mi Răsplata vieții mele,
să nu mi Te întreacă nici aur, nici zăbrele,

să nu-mi iau de la Tine privirea niciodată,
Răsplata mea frumoasă, frumoasa mea Răsplată!
Isus, Isus, Isus, Isus,
Răsplata mea frumoasă, frumoasa mea Răsplată! (bis)

142. N-AȘ VREA DECÂT

N-aș vrea decât, când vine seara, să-mi fi sfârșit ce-aveam să fac,
să-mi pot lăsa-mpăcat povara când aripile-o să-mi desfac. (bis)

Ajută-mă să-Ți fiu un scump și dulce fiu,
să Te iubesc mai mult, s-ascult,
de-al Tău Cuvânt mai mult s-ascult.

N-aș vrea decât, când îți voi cere un loc de-odihnă, obosit,
să mă primești cum cu plăcere primești un oaspe mult dorit. (bis)

N-aș vrea decât, când la picioare îți voi aduce harfa mea,
să-mi fi sfârșit a Ta cântare cum Tu ai vrut s-o cânt cu ea. (bis)

N-aș vrea decât, când la-nviere mă vei chema de unde-aștept,
să mă cuprinzi ca pe-o tăcere de dup-un cântec înțelept. (bis)

143. O, TOATE NE-AMINTESC, ISUSE

O, toate ne-amintesc, Isuse, oriunde mergem sau privim,
de-un legământ și de-o iubire cum alta-n lume nu mai știm.

Să nu uităm că-Ți datorăm în veci să Te-ascultăm.
De cât primim, în veci să știm, Isus, să-Ți mulțumim...

Frumoasa floare-a' cărei ramuri cu-a' noastre mâini le-am împletit
să ne aducă-n veci aminte de-un legământ ce l-am rostit.

Seninul fericit sub care am ars pe-al rugăciunii-altar
să ne-amintească-n veci că-n jertfa pentru iubire nu-i hotar.

Lumina ce ne-ai dat, și pâinea, și casa-n care ne-ai păzit
să ne-amintească-o fericire cum nimeni alții n-au găsit.

Atâtea stări, atâtea locuri și-atâtea zile din trecut
să ne-amintească-n veci că alții un har asemeni n-au avut.

Și toate, Domnul nostru, toate să ne-amintească-n veci să-Ți fim
atât de-ascultători și vrednici precum pe nimeni nu-i mai știm.

144. TOT CE-AM CÂNTAT CÂNDVA

Tot ce-am cântat cândva mai dulce și tot ce-am plâns cândva mai drag
îmi vor învinui cuvântul dac-am să pot să-l mai retrag.
Tot ce mi-ai dat, umplându-mi casa și lumea, și vecia mea,
mi-ar arde mâinile și gura, Isuse, dacă Ți-aș tăcea. (bis)

Tot ce-a fost martor fericirii din zi și noapte, ani de ani,
și prietenii iubirii mele mi-ar fi cei mai aprinși dușmani.
Tot ce-a spus gura mea mai dulce și mi-a scris mâna mai frumos
s-ar face cel mai aspru blestem dacă Ți-aș fi necredincios. (bis)

Tot frigul meu și toată foamea, și sărăcia din trecut
m-ar blestema ca pe-un nemernic dac-aș uita ce mi-ai făcut.
Rușinea toată și noroiul ce-al Tău sărut mi le-a spălat
s-ar prăbuși în veci pe mine dac-aș uita ce Tu mi-ai dat. (bis)

145. UN CÂNTEC PREADULCE

Un cântec preadulce-nvățat-am în lume,
îl cânt pe tot locul mereu să răsunе,
cântarea mea e scurtă, se cântă într-un fel:
mai lângă Domnul meu, mai lângă El... (bis)

Chiar El mi-a fost Dascăl l-această cântare,
lovindu-mă cu multe necazuri amare,
m-a-nvățat s-o cânt cu râvnă și zel:
mai lângă Domnul meu, mai lângă El... (bis)

El cuibul de-acasă mi-l sparse-ntr-o vară,
pribeag mă trimise prin lume și țară,
simțindu-mă singur, să cânt singurel:
mai lângă Domnul meu, mai lângă El... (bis)

O, scumpii mei frați, gândiți-vă bine,
că orice necaz în lume ne vine
pe noi să ne-nvețe să cântăm într-un fel:
mai lângă Domnul meu, mai lângă El... (bis)

Cu-această cântare mereu ne-ntărim,
când moartea veni-va, cu drag s-o primim,
ca pe o solie ce ne duce la El:
mai lângă Domnul meu, mai lângă El... (bis)

146. OSTENIT DE ALERGARE

Ostenit de alergare și de zbuciumul cel greu,
vei afla odihnă-odată lângă Bunul Dumnezeu. (bis)

După suferințe grele, după rane și dureri,
cât de dulci vor fi odată veșnicele mângâieri! (bis)

După lacrimi și-ntristare, răsări-va-n drumul tău
primăvara lângă Domnul, fericirea-n Sânul Său. (bis)

După zbuciumul și truda ce-ai avut aici de dus,
te vei bucura odată, pe vecie, cu Isus. (bis)

Frate, nu urî durerea, nu cârți-n necazul tău,
căci prin ele, cu răbdare, ai s-ajungi la Dumnezeu. (bis)

147. CUI SĂ-ȚI PLÂNGI DUREREA?

Cui să-ți plângi durerea și-ntristarea grea,
cui să-ți spui necazul și tristețea ta?

Fiecare-și are suferința sa,
nimeni nu te poate astăzi ajuta.

Dar când vii la Domnul cel Îndurător
în a Lui iubire afli ajutor.

El dă bucurie fără de sfârșit
sufletului care este părăsit.

El dă-mbărbătare și cuvânt curat
sufletului care geme apăsător.

El îți dă și ție iar nădejde az',
dar credința vie s-o păstrezi mai treaz.

148. VEI VENI, ISUSE

Vei veni, Isuse, știm că vei veni și pe nori cu slavă Tu vei răsări.
Mare va fi Ziua când ai să cobori – Sărbătoarea celor fără sărbători. (bis)

La nevinovații care gem și plâng, sub poveri nedrepte, răbdători, se frâng,
le vei da scăpare când iar ai să vii – Bucuria celor fără bucurii. (bis)

Lumea n-are milă pentru cei smeriți, nesecate lacrimi plâng cei oropsiți,
Tu le vei aduce leacul ranei lor – Ajutorul celor fără ajutor. (bis)

Tu nu-i uiți, Isuse, pe cei blânzi și buni, împlini-vei dorul caldei rugăciuni,
capăt ne vei pune oricăror dureri – Mângâierea celor fără mângâieri. (bis)

149. VINO MAI CURÂND, ISUSE

Vino mai curând, Isuse, peste-a' depărtării văi, vino! Vino!
căci din inimă Te cheamă cu credință, cu credință fiii Tăi... (bis)
Vino, vino, vino, vino!...

Peste valuri mari ce luptă și vuiesc în jurul lor, vino! Vino!
treci cu marea Ta putere și adu-le, și adu-le ajutor. (bis)
Vino, vino, vino, vino!...

Ca pe o comoară-ascunsă tănuim iubirea Ta; vino! Vino!
căci vrăjmașul și păcatul vor din suflet, vor din suflet să ne-o ia. (bis)
Vino, vino, vino, vino!...

Nu uita, Isuse Doamne, câte zilnic pătimim; vino! Vino!
căci dorim mereu fierbinte inima, inima să-Ți dăruim. (bis)
Vino, vino, vino, vino!...

Numai Tu ne poți aduce izbăvire și-ajutor; vino! Vino!
vino-n ajutorul nostru, Scump și Bun, Scump și Bun Mântuitor. (bis)
Vino, vino, vino, vino!...

150. SCĂLDAT CU SUFLETUL ÎN SOARE

Scăldat cu sufletul în soare m-afund în Harul Tău iubit;
pân' la slăvita Sărbătoare mai este de călătorit.
Mai am să merg, mai este cale, cu sufletul aprins de dor,
prin raza dulce-a Crucii Tale, // eu merg // (bis) spre sfântul Viitor. (bis)

Iubirea-Ți dulce mă-nfășoară în vâlul ei neprihănit
și merg cu inima ușoară, și merg cu gândul fericit;
spre Tine năzuiesc întruna despovărat de tot ce-i greu,
privind cu lacrimi spre cununa // ce-o am // (bis) la Tine, Domnul meu. (bis)

Te rog, fă-mi tot mai dulce zborul spre înălțimile cerești
și tot mai pașnic Viitorul în care ai să mă primești.
Să uit durerile-ndurate și pământescul meu suspin
și-n strălucitele-Ți palate // să-mi află // (bis) veșnicul alin. (bis)

151. SĂ ȘTIU SĂ TAC

Să știu să tac, când luda-ntreabă de Tine și de Ghetsimani,
să nu Te vând cu-o sărutare, să nu-Ți spun taina la dușmani.
Să știu să spun, când orbii-ntreabă de Tine pe ce drum cobori,
ca toți să-Ți iasă înainte și să se-ntoarcă văzători.

Ajută-mă să știu cum Tu dorești să fiu,
cum să vorbesc și cum să tac, ca voia Ta s-o fac. (bis)

Să știu să uit ce dau la alții, să nu mai cer napoi ce-am dat,
că tot ce nu-mi plătește nimeni plăti-mi-vei Tu îndestulat.
Să știu să țin în minte numai ce-s eu dator a da oricui,
spre-a nu rămâne niciodată dator, nimica, nimănui.

Să știu să iert oricare vină a semenilor mei, mereu,
ca și-ale mele să le poată ierta, pe toate, Dumnezeu.
Dar și să știu să nu-mi iert mie nici într-un mic păcat să cad,
ca nu cumva chiar pentru-acela să meargă cineva în iad.

152. ÎNCEPUTUL ȘI SFÂRȘITUL

Începutul și Sfârșitul ce departe-s uneori!
Cât de tristă-i câteodată seara unor veseli zori!
Ce urât se-ncheie anii deseori porniți frumoși!
Ce ajuns la bătrânețe mii de tineri credincioși!

Câți copii ce-n rugăciune și în lacrimi au crescut
au ajuns de parcă mamă niciodată n-ar fi-avut!
Câte cântece voioase au un dureros sfârșit,
dar și câte zile negre au apusul strălucit!

Câte prietenii, și drumuri, și-nsoțiri pornesc plăcut,
iar la urmă-ar fi fost bine nici să nu se fi știut...
Câți din cei cu case sfinte au murit necredincioși!
Cine-ar ști ce pot fi mâine cei azi tineri și voioși?

Bune-s zilele frumoase când frumoase și apun,
bună-a fost atunci viața când sfârșitul ei e bun.

153. MIE-ATÂT MI-A MAI RĂMAS

Mie-atât mi-a mai rămas să mă-ncred în Dumnezeu,
să-L ascult și, pas cu pas, să-L urmez pe Domnul meu.

Pot totul prin Hristos, El e tăria mea,
El mă trece credincios chiar prin lupta cea mai grea.

Orice valuri vor veni, orice vânturi vor sufla,
Domnul meu mă va-ntări și nu mă voi clătina.

De-ar ieși naintea mea orice duh înșelător,
eu statornic voi păstra ce-am primit ascultător.

Înainte credincios, orice înc-ar mai veni,
căci cu mine e Hristos și prin El voi birui!

154. SĂ NU IUBESC NIMIC, ISUS

Să nu iubesc nimic, Isus, cum Te-am iubit pe Tine,
spre nimeni să nu mai fiu dus așa cum sunt spre Tine.

Nimic să n-am, nimic să n-am, nici casă, nici avut, nici neam,
nici fiu, nici soț, nimic să n-am, Isus, așa ca Tine. (bis)

Să nu-mi pun dragostea-n nimic așa precum în Tine,
să nu mai cânt, să nu mai zic de nimeni ca de Tine.

Să nu regret nimic din tot ce-aș pierde pentru Tine,
oricând, orice, oricât să pot, Isuse, pentru Tine.

Că nimeni, nicăieri, nîcîcînd nu m-a iubit cît Tine;
trăiesc cîntînd și mor cîntînd, Isus, numai cu Tine...

155. UNDE SĂ MĂ DUC?

Unde să mă duc eu, Doamne, cînd mi-e sufletul zdrobit
și cînd inima mea varsă plînsul cel mai chinuit?

Unde, Doamne, unde, Doamne, să apuc?
N-am la cine, n-am la cine să mă duc...
Numai Ție, numai Ție, Domnul meu,
pot să-Ți spun necazul greu.

Unde pot să aflu milă, și dreptate, și alin
cînd nu-i nimeni să-mi asculte greul inimii suspin?

Unde-mi pot afla iertare cînd toți calcă viața mea?
Cine altul decît Tine mă mai poate ajuta?

Unde să mă duc cînd toate ușile mi se închid
și cînd chiar cel mai de-aproape mi-e mai rece ca un zid?

Numai Mîna Ta-mi ajută inima-n durerea ei,
numai gura Ta-mi sărută lacrimile-n ochii mei...

156. DE NU-MI ERAI DECÂT UN PRIETEN

De nu-mi erai decît un prieten, oricît de-apropiat cîndva,
Te-aș fi putut uita, Isuse – dar Tu ești Prietenia mea.
De nu-mi erai decît un cîntec, oricît de drag, Te-ai fi-nvechit –
dar Tu-mi ești Armonia înșăși, // în veci mai nou și mai dorit. // (bis)

De nu-mi erai decît un nume, puteam să-l uit, oricum erai –
dar Tu-mi ești pentru veci, Isuse, tot scumpul vieții mele Rai.
De nu-mi erai decît un zîmbet, ușor Te-aș fi putut uita –
dar Tu-mi ești toată Fericirea // din care-mi scot iubirea mea. // (bis)

De nu-mi erai decît o rază, vreo noapte Te-ar fi-ntunecat –
dar Tu-mi ești Soarele Vieții desăvârșit și minunat.
Cum să Te uit atunci, Isuse, orice-ar veni și-oricine-ar vrea,
cînd Tu-mi ești Răsufierea vieții, // Ființa și Mișcarea mea? // (bis)

157. UN PRIETEN BUN

Un Prieten Bun pe calea vieții mi-ai fost, Isuse Preaiubit,
din clipa când de bietu-mi suflet Tu Te-ai lăsat să fii găsit.

Prieten Bun, Prieten Bun,
fii binecuvântat, Isuse, Prieten Bun!

În suferința grea și lungă, când toți s-au dus și m-au lăsat,
Tu ai rămas mereu cu mine Prieten Bun și-Adevărat.

În nopțile de-ndurerare, când fața-n lacrimi mi-o scăldam,
o, numai Mâna Ta cea bună că mi le șterge o simțeam.

Ajută-mi să-Ți rămân aproape, cu suflet recunoscător,
Nedespărțitul meu Prieten și Scumpul meu Mântuitor!

158. NU-MI PARE RĂU

Nu-mi pare rău, Isus, de anii jertfiți pentru calvarul Tău,
dar și de-o clipă ce-mi ia lumea, din inimă îmi pare rău.
Nu-mi pare rău de-averea-ntreagă pierdută spre Cuvântul Tău,
dar și de-un ban pierdut spre lume, din inimă îmi pare rău. (bis)

Nu-mi pare rău de nici o rană spre slava Ta și cerul Tău,
dar și de-un vis ce-mi fură lumea, din inimă îmi pare rău.
Nu-mi pare rău de tot ce sufăr spre voia Ta, de dragul Tău,
dar și de-o urmă pentru lume, din inimă îmi pare rău. (bis)

Nu-mi pare rău de mii de lacrimi vărsate, ani, pe drumul Tău,
dar și de una pentru lume, din inimă îmi pare rău.
Ajută-mi, până-n veșnicie, tot ce mi-ai dat să-mi fie-al Tău;
Tu să-ai din toate bucurie, eu, din nimic păreri de rău. (bis)

159. CE DOR FRUMOS

Ce dor frumos, ce rai ne leagă!
Eu cânt cu lacrimi, Tu le-alini. (bis)
De dragul Tău (bis) mi-e viața dragă,
că-n ea Te văd și-n flori și-n spini. (bis)

În crinii albi Ți-e sărutarea
și-n maci văd sânge pe Calvar; (bis)
de dragul Tău (bis) mi-e dragă valea
și cerul fără de hotar. (bis)

În bulgări reci Te văd cum semeni
și-n spini văd pașii-nsângerați; (bis)
de dragul Tău (bis) iubesc pe oameni,
azi sunt străini, mâini, poate, frați. (bis)

Când turme trec purtându-și dorul
și spune-un fluier: «Sunt cu voi!», (bis)
de dragul Tău (bis) iubesc păstorul
ce-și pune viața pentru oi. (bis)

În cei aleși Îți văd iubirea,
când vin cântându-Ți psalmi în văi, (bis)
de dragul Tău (bis) le sorb privirea,
pe-obrajii lor sărut pe-ai Tăi. (bis)

Și cât mi-e dat să nu-Ți văd Fața,
dorit de ceruri ca un mag, (bis)
de dragul Tău (bis) mi-e dragă viața
și moartea nu-i decât un prag. (bis)

160. O, CE DIVIN

O, ce divin e tot ce-mi leagă, Isuse, sufletul de Tine,
ce fericită-mpărtășire de Tine-nlănțuit mă ține!
Ce sfinte revărsări de daruri trăirea pe Tabor mi-o suie!
O stare-așa ca lângă Tine, Isuse-n lumea asta nu e. (bis)

De ce atunci nu pot, ca nimeni, să Te iubesc și-ascult mai tare?
De ce nu pot, când chiar aceasta mi-ar fi răsplata cea mai mare?
De ce, când chiar ce-aș da mai grabnic m-ar binecuvânta mai bine?
De ce mereu se poate spune cât sunt în stare pentru Tine? (bis)

Iubirea mea aș vrea să spargă cuvintele, trecând prin ele,
curajul meu să-ntreacă margini și duhul meu să-ntreacă stele!
Trecând, mereu trecând, să suie ca Steaua Nașterii, întruna,
să se oprească doar Acolo unde ești Tu, pe totdeauna! (bis)

161. O, FRAȚI AI MEI DE MAMĂ!

O, frați ai mei de mamă, cu ce dor v-am căutat,
nici munți n-au fost, nici teamă, nici lei să-i bag în seamă
atunci când m-ați chemat! (bis)

V-am prețuit iubirea mai mult ca viața mea,
cu toată dăruirea v-am vrut nedespărțirea,
dând totul pentru ea. (bis)

V-am dat lumina toată câtă-am putut ținea
din Jertfa minunată ce-o-mpărtășeau odată
cei dinaintea mea. (bis)

Să fie oare toate acestea în zadar?
Sunt minți prea mult uscate, ori sunt prea mari păcate,
de nu mai este har? (bis)

E cea din urmă cină aceasta printre voi;
ori Domnul o să vină, ori n-o să mă mai țină.
Și fiți cum vreți, apoi! (bis)

O fii ai mamei mele, de ce vreți să pieriți?
Viclene-ndemnuri rele vă trag la iad cu ele.
De ce nu vă treziți? (bis)

162. RĂBDARE

Răbdare, o, încă puțină răbdare!
Sus ochii, și gândul, și brațul, și pașii!
Slăvita Cetate cerească răsare,
iar cea mai frumoasă și sfântă intrare
e-aceea prin care te naltă vrăjmașii.

Răbdare în chinuri și-n lipsuri răbdare,
în zbucium, în lupte și-n dorul fierbinte!
Pe fața brăzdată de lacrimi amare
vor cerne lumină răsfângeri de soare
din Slava ce vine... Privește nainte!

Răbdare-n viață și-n moarte răbdare!
Al tău e triumful din veacul ce vine.
Când noaptea apune, când Ziua răsare...
nu moarte-i aceea, ci viață și har e
răsplata răbdării-ndelungi și senine.

Răbdare, o, încă puțină răbdare!
Privește răsplata, să birui suspinul
și treci peste moarte cu-a vieții cântare!
Răbdare, o, încă puțină răbdare,
căci vine seninul, seninul, seninul!...

163. ORICÂT ERAM DE SINGUR

Oricât eram de singur
pe drumul străbătut,
când Te-am avut cu mine,
în ceruri m-am crezut.

Prezența Ta, Isus lubit,
m-a luminat și fericit
prin toate câte le-am trăit. (bis)

Prezența Ta umplându-mi
întreg lăuntrul meu,
n-am mai știut de nimeni
decât de Dumnezeu,

N-am mai văzut primejdii,
n-am mai simțit că-s spini,
străinii mi-erău prieteni
și lacrimile – crini.

Când străbăteam pustiuri
de chinuri sufletești,
mi-ai dat pe drumul crucii
trăiri dumnezeiești.

Azi, lunga crucii cale
suită ascultând
îmi pare toată numai
un dulce cântec blând.

O, Preaiubit Isuse,
când dragostea-Ți mi-o dai,
aici și-n cer, oriunde,
îmi pare-același rai!

164. ORIUNDE, CÂND ERAM

Oriunde, când eram cu Tine, n-aș fi mai vrut în veac să mor,
la toate-mi era greu, Isuse, doar inimii mi-era ușor.
Dar unde-am fost fără de Tine, mi-era urât de tot ce-am eu,
ușor era de toate-acolo, doar inimii nespuse de greu.
Isus, Isus, ușor era de toate-acolo, doar inimii nespuse de greu!

Tot timpul meu șezut cu Tine mi-a fost pândit, de temeri plin,
la toate mi-era nor acolo, doar inimii mi-era senin.
Dar timpul meu fără de Tine numai păreri de rău mi-l știu,
la toate poate mi-era bine, doar inimii mi-era pustiu.
Isus, Isus, la toate poate-mi era bine, doar inimii mi-era pustiu.

Din orice întâlniri cu Tine multe-ale mele-au suferit,
se chinuiau în mine toate, doar inima s-a fericit.
Dar de-unde n-ai fost Tu, Isuse, prea multe-mi întorceau râzând,
mi le simțeam voioase toate, doar inima-ntorcea plângând.
Isus, Isus, mi le simțeam voioase toate, doar inima-ntorcea plângând.

165. ORICÂT DE FRUMOS

Oricât de frumos odată, orice drum ți-ajunge greu,
numai căile iubirii le-ai umbla cu drag mereu.
Oricât de plăcute-odată, toate cântecele tac,
numai cântecul iubirii l-ai cânta cu drag în veac. (bis)

Cât de buni să-ți fie anii, toți ți-i uiți nedezgropați,
numai anii dați iubirii până-n veci ți-s neuitați.

Cât de tari, se rup odată orice legături se fac,
numai ce-a legat iubirea nu se poate rupe-n veac. (bis)

Orice rană se închide mai târziu ori mai curând,
numai ranele iubirii nu se mai închid nicicând.
Orice lacrimă fierbinte se mai uscă uneori,
numai lacrima iubirii nu se uscă până mori. (bis)

Orice soț și orice frate pot uita ce-au spus plângând,
numai dragostea curată nu te va uita nicicând.
– Doamne, orișice pe lume pot să las și să jertfesc,
numai fără-a Ta iubire, nici să mor, nici să trăiesc! (bis)

166. O, CÂND MI SE-NTOARCE PRIVIREA

O, când mi se-ntoarce privirea spre El, lumină și zâmbet mi-e fața
și inima-mi umple fiorul acel ce naltă-ntr-o clipă viața.
Atunci norii negri de griji și tristeți se duc cum se duce-o clipire
și-n suflet revarsă seninul măreț cântare, lumină, iubire. (bis)

Atunci nu sunt singur și nu sunt străin, oricât e de mare pustia,
căci gândul îmi cântă iar duhul mi-e plin de harul ce-l dă părtășia.
Atunci orice frică și teamă dispar și-n fața cumplitei primejdii,
în inimă-mi vine o fără hotar tărie – îndemnul nădejdi. (bis)

Atunci încetează al rănilor chin, oricât e de cruntă lovirea,
iar fața zdrobită mi-o umple deplin blândețea, iertarea, iubirea.
Atunci pier și neguri, și noapte, și nori de spaime, 'ndoieli și ispite,
iar cerul mi-l umple cu sute de sori Lumina Privirii iubite... (bis)

O, când mi se-ntoarce privirea în Sus, uit ura, și chinul, și tina
și simt cum mă-nvăluie-n Tine, Isus, Lumina, Lumina, Lumina...

167. POT SĂ TREACĂ MULȚI

Pot să treacă mulți pe-alături și nici seamă să nu țină,
pentru mine ești, Isuse, scumpa inimii Lumină.
Pot Cuvântul să Ți-l calce – câți vor vrea – și nici să-i doară,
pentru mine el rămâne scumpa inimii Comoară. (bis)

Pot spre fiii Tăi să caute mulți cu silă și cu ură,
eu privesc la ei cu toată scumpa inimii Căldură.
Pot să-Ți lepede-a Ta Cruce cei nebuni după-a lor vrere,
pentru mine ea rămâne scumpa inimii Putere. (bis)

Pot să-Ți calce-nvățătura, pot să lepede-al Tău Nume,
pentru mine ele-s veșnic Bunul cel mai scump din lume.
Și cu cât, fricoși, le lasă mulți din cei aleși nainte,
eu le-aș arde mai frumoasă jertfa dăruirii sfinte. (bis)

168. PREZENȚA TA

Prezența Ta m-a fericit în orice loc, de orice dată,
cât aș fi fost de părăsit, ea mi-a umplut ființa toată.

Prezența Ta-i, Isus iubit,
tot ce-am mai sfânt și mai dorit.
Prezența Ta e tot ce-aș vrea
să-mi umple veșnicia mea.

Prezența Ta m-a mângâiat în orișice zdrobiri gemute,
când am simțit-o, m-am nălțat pân-la-ndrăzniri nemaicrezute.

Prezența Ta m-a răsplătit de orice pierdere-ndurată,
sărac eram, dar m-am simțit mai fericit ca lumea toată.

Prezența Ta m-a-mbărbătat prin luptele îndelungate,
prezența Ta mi-a-nfiorat cântările înlăcrimate.

Prezența Ta mi-a liniștit atâtea valuri și furtune
și-atâtea nopți mi le-a-nsorit, schimbându-mi-le-ntr-o minune.

Prezența Ta mi-e tot ce-aș vrea: un rai, un cer, un orice fie;
să Ți-o cuprind, cuprins în Ea stăpân și rob pe veșnicie.

169. STÂNCA VIEȚII

Stânca Vieții e scăparea care-n lume s-a adus
pentru cei căzuți în valuri, pentru cei fără Isus.

Stânca Vieții e Golgota, e Isus cel Răstignit,
El ne-a scos din valul morții, Jertfa Lui ne-a mântuit. (bis)

Urlă marea-nfuriată, zboară valurile-n sus,
dar noi stăm pe Stânca Vieții și ne apără Isus.

Mulți se-neacă-n valul lumii, vaiere s-aud pe sus,
o, dac-ar putea s-apuce Stânca Veșnică, Isus!

Voi, pe care valul lumii încă tot nu v-a răpus,
este-o Stâncă Salvatoare, Stânca Vieții e Isus.

Ridicați-vă, chemați-L din al morții voastre-apus,
căci viață și iertare vă va dăruia Isus.

170. STRÂMTĂ-I CALEA MÂNTUIRII

Strâmtă-i calea mântuirii și purtarea crucii-i grea,
dac-ar fi ușoară-aceasta, n-ar fi-așa puțini pe ea.

Grea-i umblarea cu-Adevărul pe pământul de minciuni,
dac-ar fi ușoară-aceasta, n-ar fi-așa de rari cei buni. (bis)

Mare-i lupta cu-ndoiala când privești spre ce nu vezi,
dac-ar fi ușoară-aceasta, n-ar fi-atât de greu să crezi.
Multe-s ranele vieții celui înfrânat și-ales,
dac-ar fi puține-acestea, n-ar fi-așa zdrobit ades. (bis)

Chinuit e drumul jertfei pân-la țelul strălucit,
dac-ar fi ușor acesta, n-ar fi-atât de răsplătit.
Dar slăvită-i veșnicia celui drept și credincios,
dacă n-ar fi-așa, ne-ar spune-o Adevărul și Hristos. (bis)

171. PÂNĂ NU-ȚI ZIDEȘTI CĂLDURA

Până nu-ți zidești căldura inimii la temelii,
zidurile se dărâmă, vetrele-ți rămân pustii...
Până nu-ți îngrași cu lacrimi glia-n care-ai semănat,
ne-ncolțită-ți stă sămânța în pământ nedezghețat. (bis)

Până nu-ți uzi cu sudoarea frunții tale-orice răsad,
florile uscate-ți pică, roadele necoapte-ți cad...
Până nu-ți îngropi comoara ce te ține mai legat,
aripile-ți zac lăsate, duhu-ți geme subjugat. (bis)

Până nu-ți jertfești ființa pe al slujbei tale-altar,
orice flacăra se stinge, orice-avânt recade iar.
Frate, nu-ți cruța ființa, ci jertfește-o curajos
dacă vrei să nalți statornic templu vrednic de Hristos! (bis)

172. SĂ NU TE PLÂNGI

Să nu te plângi când pari că singur ai mai rămas luptând, din toți,
tu nu-i vezi, dar în lupta sfântă ai mii și zeci de mii de soți. (bis)

Tu nu-i cunoști, că numai Domnul cunoaște-n orice loc pe-ai Lui,
dar c-ai rămas în luptă singur tu niciodată să nu spui! (bis)

Căci Marele Hristos nu-Și lasă nici lupta, nici Cuvântul Său,
nenumărată-i Oastea care învinge zilnic pe cel rău. (bis)

Noi nu vedem decât în față, puțin și-ngust din sfântul țel,
întreaga-ntindere a luptei și câți luptăm o știe El. (bis)

Să nu te plângi când crezi că singur ai mai rămas luptând, din toți;
dac-ai vedea, ai ști că-n luptă ai mii și zeci de mii de soți. (bis)

Ci-ncrede-te-n Hristos și luptă nebiruit și credincios
și lasă toate celelalte deplin în grija lui Hristos! (bis)

173. O, PATRIE SCUMPĂ

O, Patrie scumpă, departe de mine,
ochii-mi varsă lacrimi de dor după tine,
după tine, Țara mea din veșnicie,
unde nu-i durere, numai bucurie.

Acolo nu-i noapte, ci lumină dulce,
chinul nu mai este, plânsul nu mai curge;
acolo e sfânta mântuirii Țară
și Isus cel Dulce, Scumpa mea Comoară.

Ah, Te rog, Isuse, du-mă-n Țara Sfântă!
Scapă-mă din lumea care se frământă!
Scapă-mă de-aceste patimi și urgie,
căci eu n-am aicea nici o bucurie.

Doamne, nici vrăjmașii nu-i lăsa la moarte,
ci de-a Ta iubire și ei s-aibă parte,
ca să fim cu Tine toți în veșnicie,
unde nu-i durere, numai bucurie.

174. O, ȚARA MEA, O, ȚARA MEA

O, Țara mea, o, Țara mea, o, Țara mea, mult te iubesc,
plin de dor, plin de dor, plin de dor te privesc.

Căci loc plăcut la cei trudiți va fi în veci în tine Sus,
odihna celor obosiți, în veci, va fi Isus.

Ce minunat, ce minunat, ce minunat atunci va fi,
când și noi, când și noi, când și noi vom veni!

Cât așteptăm, cât așteptăm, cât așteptăm să te vedem,
biruitori, biruitori, biruitori să ajungem!...

Isus iubit, Isus iubit, Isus iubit, pe urma Ta
eu am s-ajung, eu am s-ajung, eu am s-ajung în Țara mea...

175. NU MAI PLÂNGEȚI, OCHI IUBIȚI

Nu mai plângeți, (bis) ochi iubiți, lacrima amară,
Fața-l sfântă ce-o doriți tot pe norul ce-l priviți
se va-ntoarce iară.

Nu mai plânge, (bis) suflet drag, lângă țărmul mării,
în curând al Nunții Steag îți va străluci pe prag
ceasu-ncununării.

Nu mai plânge (bis) cu amar, inimă iubită,
peste-al tău cernit hotar, în curând veni-va iar
lună strălucită.

Fă-ți mai vrednic (bis) sfântul spor pentru Cel ce vine,
căci grăbit, plecatul Dor, pe același dulce nor,
va veni la tine.

Față dulce, (bis) nu purta vâl de văduvie,
că-n curând pe fruntea ta dulce te va săruta
Soț de veșnicie.

176. SUNT CÂTEODATĂ

Sunt câteodată clipe care, Isus, n-aș vrea să treacă-n veci,
sunt cele care eu cu Tine și Tu cu mine le petreci.
O Domnul meu Isus, o Domnul meu Isus,
sunt cele care eu cu Tine și Tu cu mine le petreci.

Sunt câteodată drumuri care în veac n-aș vrea să le sfârșesc,
sunt cele ce le merg cu Tine, Însoțitorul meu Ceresc.
O, Domnul meu Isus, o, Domnul meu Isus,
sunt cele ce le merg cu Tine, Însoțitorul meu Ceresc.

Sunt câteodată visuri care n-aș vrea să mai sfârșească-n veac,
sunt cele ce le am cu Tine și-atât de fericit mă fac.
O, Domnul meu Isus, o, Domnul meu Isus,
sunt cele ce le am cu Tine și-atât de fericit mă fac.

Sunt câteodată stări din care în veci aș vrea să nu mai ies,
sunt cele pe Tabor cu Tine, Preastrălucitul meu Ales.
O, Domnul meu Isus, o, Domnul meu Isus,
sunt cele pe Tabor cu Tine, Preastrălucitul meu Ales.

Sunt câteodată locuri unde în veci, ajuns, n-aș vrea să plec,
sunt cele care doar cu Tine, Iubitul meu Isus, petrec.
O, Domnul meu Isus, o, Domnul meu Isus,
sunt cele care doar cu Tine, Iubitul meu Isus, petrec.

... O, Dumnezeu! meu cel Dulce, ce-n totul ești desăvârșit,
grăbește-mă spre toate-acestea cu început fără sfârșit!
O, Domnul meu Isus, o, Domnul meu Isus,
grăbește-mă spre toate-acestea cu început fără sfârșit!

177. O, IATĂ, DOAMNE, NOAPTEA

O, iată, Doamne, noaptea întreagă m-am trudit,
dar luntrea mea e goală, nimic n-am pescuit!
Cu ce am să Te-ntâmpin, când ai să-mi vii în zori
pe țărmul mării mele și-n luntre-ai să-mi cobori? (bis)

Cu fruntea asudată și trupul tremurând,
încerc și-ncerc zadarnic în fiecare rând.
E marea agitată și vântul mi-e contrar,
nădejdea-mi luminează din ce în ce mai rar. (bis)

...O, iată, Doamne, zorii, e vremea să Te-arați,
mi-e inima mâhnită și ochii-nlăcrimați.
Tu vii... Și luntrea-i goală și nu știu ce să spun,
că, iată, înainte eu n-am nimic să-Ți pun. (bis)

Dar când îmi vezi sudoarea și trupul istovit
de nici un dar din lume n-ai fi mai mulțumit.
Căci când, cu toată truda, nu pot ce-am vrut, Isus,
dorința de-a aduce e cum aș fi adus... (bis)

178. NOI N-AVEM AUR

Noi n-avem aur pământesc, nici moșteniri ce se-nvechesc,
dar mai bogați pe lume nu-s: // Comoara noastră e Isus. // (bis)
E Isus, e Isus, e Isus, e Isus, Comoara noastră e Isus.

Noi n-avem scuturi și săgeți să apere-ale noastre vieți,
dar nu-i alt mers mai curajos: // Nădejdea noastră e Hristos. // (bis)
E Hristos, e Hristos, e Hristos, e Hristos, Nădejdea noastră e Hristos.

Noi n-avem săbii de război și nici puteri lumești cu noi,
dar nu-i tărie mai presus: // Puterea noastră e Isus. // (bis)
E Isus, e Isus, e Isus, e Isus, Puterea noastră e Isus.

Noi n-avem nume lăudat, nici scaun 'nalt, nici loc bogat,
dar nu-i alt chip mai luminos: // Mărirea noastră e Hristos. // (bis)
E Hristos, e Hristos, e Hristos, e Hristos, Mărirea noastră e Hristos.

Noi n-avem ținte și dorinți ce pun pe alții suferinți,
dar nu-i un Adevăr mai dus: // Solia noastră e Isus. // (bis)
E Isus, e Isus, e Isus, e Isus, Solia noastră e Isus.

Și pentru tot ce-am fi lucrat mai bun și vrednic și curat
noi n-așteptăm nici un folos: // Răsplata noastră e Hristos. // (bis)
E Hristos, e Hristos, e Hristos, e Hristos, Răsplata noastră e Hristos.

179. LA CE FOLOS

La ce folos v-ați strâns averea ce lacomi o cărați cu voi?
Acum vedeți noroiul aur, dar mâine, aurul noroi.

La ce folos, la ce folos e totul fără de Hristos?
Zadarnic ai tot ce-ai dorit, dac-ai să mori nemântuit!

La ce folos te lupți orbește s-ajungi stăpân, să fii tiran?
Oricine chinuie pe-un semen va arde-n chinuri ca satan.

La ce folos alergi demonic spre desfrânări nesăturate?
În urma tuturor, ruina și-osânda-ți vin neapărat.

La ce folos purtarea mândră și fala-n care te întreci?
Căci în curând nenorocirea te va trânti în iad pe veci.

Mai bine leapădă-le toate și prețuiește-L pe Hristos;
din pierderile trecătoare câștigă-ți veșnicul folos...

180. SĂ NU UIT O DATĂ

Să nu uit o dată pentru totdeauna
c-al meu Singur Prieten îmi ești numai Tu,
să le-ngrop pe-a' lumii una câte una,
dar, Isus, nici una din a' Tale nu!

Fă-mi a' mele lacrimi pe-a Ta cale rouă;
gândurile-mi toate, flori sub talpa Ta;
dragostea, cântare pururea mai nouă;
inima, o pernă s-odihnești pe ea.

...Du-mi, Vântule sfinte, dulcile semințe
și le fă să-mi cadă pentru rodul greu,
răsplătind sudoarea sfintei năzuințe
numai unde ară Preaiubitul meu.

Pune-mi, Sfântă Pară, semnul Tău pe frunte
și pecetea pune-mi inimii din piept,
să mă mai înalțe câte-au să mă-nfrunte,
să mă mai smerească câte-am să le-aștept.

181. SĂ MERG Mustrat

Să merg mustrat sau bucuros, de Tine mă voi ține,
nimic n-am drag, nimic frumos, Isuse-așa ca Tine.
Să-mi fie deal, să-mi fie șes, zări triste, ori senine,
nimic n-am scump, nimic ales, Isuse-așa ca Tine.

Să-mi fie nor, să-mi fie vânt, mă bucur de-orice-mi vine;
nimic n-am bun, nimic n-am sfânt, Isus, decât cu Tine.
Să-mi fie ușor, să-mi fie greu, prin cânturi ori suspine,
nimic nu știu, nimic nu vreau, Isus, decât cu Tine.

Să-mi fie stări, să-mi fie-averi din cele mai divine,
nimic nu-i dulce nicăieri, Isuse, fără Tine.

Nimic n-am bun, nimic întreg, nimic să mă aline,
nimic nu vreau, nimic n-aleg, Isuse, fără Tine.

182. SUNT TOT MAI LUNGI

Sunt tot mai lungi și tot mai noi coloanele de-ostași eroi
cu suflet alb și mers frumos // luptând sub steagul lui Hristos. // (bis)

Fiți binecuvântați, voi, dragi surori și frați,
și tineri minunați lui Dumnezeu predați!
Cântați voios, luptați frumos sub steagul lui Hristos!

Mai largi se văd, mai pline sunt izvoarele din Duhul Sfânt
și toți cei însetați ce vin // se umplu de fior divin. // (bis)

Mai rar se simt, mai scurte par poverile de drum amar,
mai nalte-s dulcile cântări // din ale lui Hristos ocări. // (bis)

Mai jos l-avem, mai drag suim spre dulcele Ierusalim.
Hristos ni-e soare, țel și steag, // Isus e tot ce-avem mai drag. // (bis)

Veniți cu El, veniți cu noi, voi tineri luptători eroi,
căci Viitorul Glorios // e-al Oastei Domnului Hristos! // (bis)

183. NE-AM CUNUNAT

Ne-am cununat a noastră soartă în Ceasul Sfintei Cincizecimi,
de-atunci iubirea Ta ne poartă prin cele mai cerești nălțimi.
Isus, numai iubirea Ta, numai ea, numai ea,
ne poartă prin cerești nălțimi, numai ea.

O, numai ea ne poate face s-acoperim și să răbdăm
și-oricât s-ar cere pentru pace să nu ne pară rău că dăm.
Isus, numai iubirea Ta, numai ea, numai ea
ne poate face tot să dăm, numai ea.

O, numa-n ea aflăm putere să ne smerim și să tăcem,
să dăm mai mult decât se cere, să stăm mai tari când toți se tem.
Isus, numai iubirea Ta, numai ea, numai ea
ne ține-atunci când toți se tem, numai ea.

O, împletește-ne-mpreună, nedespărțiți în ea mereu,
de la Calvar pân' la Cunună, de-aici și pân' la Dumnezeu!
Isus, numai iubirea Ta, numai ea, numai ea
ne suie pân' la Dumnezeu, numai ea.

184. VEGHEAȚI MEREU

Vegheați mereu, vegheați oricând,
căci Domnul va veni-n curând;
în orice zi să nu uitați
că voi plecați... Vegheați, vegheați!

Vegheați mereu, vegheați întruna,
fiți credincioși întotdeauna,
căci Domnul vine, căci voi plecați –
să nu uitați, vegheați!

Vegheați în mers, vegheați și stând,
vegheați în viața voastră-oricând;
și când vorbiți și când lucrați,
fiți treji mereu! Vegheați, vegheați!

Vegheați, ai Domnului, vegheați,
fiți gata când veți fi chemați!...
De Domnul, orișicând, să fiți
veghind mereu, veghind, găsiți!

185. ȘI CE-I DACĂ VIN NECAZURI?

Și ce-i dacă vin neazuri, ori prigoane și nevoi?
Vină orișicate, Doamne, // numai Tu să fii cu noi, // (bis)
vină orișicate, Doamne, numai Tu să fii cu noi.

Și ce-i dacă-s tari vrăjmașii și sunt nu știu câte mii?
Tot puterea Ta va-nvinge, // numai Tu cu noi să fii, // (bis)
tot puterea Ta va-nvinge, numai Tu cu noi să fii.

Și ce-i dacă vine noaptea? Vină orișicată vrea,
numai Tu să fii lumina // care ne-nsoțește-n ea, // (bis)
numai Tu să fii lumina care ne-nsoțește-n ea.

Și ce-i dacă vine moartea? Vină, o primim cu drag,
numai Tu să fii, Isuse, // Soțul nostru peste prag, // (bis)
numai Tu să fii, Isuse, Soțul nostru peste prag.

Și ce-i dacă vine Ziua Judecării de Apoi?
Vină, Tu o faci, Isuse, // zi de slavă pentru noi, // (bis)
vină, Tu o faci, Isuse, zi de slavă pentru noi.

O, noi le dorim, Isuse, toate-acestea astăzi chiar;
pentru noi, prin Tine, toate // ne sunt străluciri și har, // (bis)
pentru noi, prin Tine, toate ne sunt străluciri și har.

186. UN LUNG TREN NE PARE VIAȚA

Un lung tren ne pare viața, ne trezim în el mergând
fără să ne dăm noi seama unde ne-am suit și când.
Fericirile sunt halte unde stăm câte-un minut;
până când să ne dăm seama, sună, pleacă, a trecut...

Iar durerile sunt stații lungi, de nu se mai sfârșesc
și, în ciuda noastră, parcă tot mai multe se ivesc.
Arzători de nerăbdare, înainte tot privim,
să ajungem mai degrabă la vreo țintă ce-o dorim.

Ne trec zilele și anii, clipe scumpe și dureri,
noi trăim hrăniți de visuri și-nsetați după plăceri.
Mulți copii voioși se urcă, câți în drum n-am întâlnit!...
Iar câte-un bătrân coboară trist și frânt, și istovit.

Vine-odată însă vremea să ne coborâm și noi;
ce n-am da, atunci, o clipă să ne-ntoarcem înapoi?
Dar, pe când, privind în urmă, plângem timpul ce-a trecut,
sună-n Gara Veșniciei; am trăit și n-am știut!...

187. O, NU-S MAI TARI

O, nu-s mai tari ispitele ca harul ce-l vei primi ca să le poți răbda,
căci nu se cere-ntâi să urci calvarul, ci-ntâi primești putere a-l urca.
Credință se cere, credință – și orice ispite-ai să-nvingi;
credință, atâta credință, puterea ispitei s-o stingi.

Și nu-s mai tari durerile-ntâlnite decât puterea care-o vei primi,
căci nu-s întâi poverile sporite, ci-ntâi primești putere-a suferi.
Nădejde se cere, nădejde – și orice dureri ai să-nvingi;
nădejde, atâta nădejde, puterea durerii s-o stingi.

Și nu-s mai tari vrăjmașii niciodată decât iubirea gata a-i ierta,
că-ntâi nu vine ura-nverșunată, ci-ntâi se va mări iubirea ta.
Iubire se cere, iubire – și orice vrăjmași ai să-nvingi;
iubire, atâta iubire, cât ura întreagă s-o stingi...

188. TU TE-AI DUS, ISUSE DULCE

Tu Te-ai dus, Isuse dulce, dar mereu întorci la mine
pe acele căi de aur unde mă-ntâlnești cu Tine;
ca să-mi ții pe totdeauna viața lângă Tine. (bis)

În cântare și-n iubire Tu-mi întorci fără-ncetare,
întâlnirea noastră-n ele-i cea mai scumpă sărbătoare;
ca să-mi faci viața-ntreagă scumpă sărbătoare. (bis)

Prin Cuvânt și rugăciune vii de fiecare dată
și-ntâlnirea noastră-n ele-i totdeauna minunată,
Tu îmi faci, Isuse, viața tot mai minunată. (bis)

Iar în adunarea sfântă mi-arăți Fața cea mai dragă,
întâlnirea noastră-acolo-i strălucită și întreagă;
între frați îmi dai vieții strălucirea-ntreagă. (bis)

Prin aceste căi de aur Tu Te-ntorci mereu la mine,
până când pe totdeauna mă vei duce lângă Tine
ca să-mi dai, Isuse dulce, totul lângă Tine. (bis)

189. TU POȚI

Tu poți doar c-un cuvânt, Isuse, s-alini a mea furtună grea,
dar dacă n-o alini, ajută-mi să nu fiu smuls și dus de ea. (bis)

Tu poți c-un singur semn deschide mormântu-n care sunt căzut,
dar dacă nu-l deschizi, ajută-mi să-l rabd nădăjduind tăcut. (bis)

Tu poți c-o singură privire să-mi luminezi cărarea grea,
dar dacă n-o lumini, ajută-mi să merg chiar și gemând pe ea. (bis)

Tu poți aduce dintr-o dată tot ce-așteptăm cu dor nespus,
dar dacă nu ne-aduci, ajută-mi să cred în Tine mai supus. (bis)

Tu poți schimba, într-o clipită, în veselie jalea grea,
dar dacă nu ne-o schimbi, ajută-mi să cred că e mai bine-așa. (bis)

190. NU MAI FI TRIST

Nu mai fi trist, o, suflete dragă, și nu-ți mai face inimă rea,
căci se va schimba viața degrabă, te iubește Isus, nu uita! (bis)

Ai nădejde în Domnul Preasfântul și mai des roagă-te mai cu foc,
căci primi-vei deplin pacea-l sfântă, liniștindu-te iarăși pe loc. (bis)

Când vei fi-n încercări și-n durere, să nu-ți pierzi nicidecum pacea ta,
ci te roagă fierbinte spre Domnul, El din nou iar te va mângâia. (bis)

Viața noastră Hristos ne-o păzește și-n tot locul ne-o fi veghetor,
El ne-ascultă mereu rugăciunea și ne dă scumpul Lui ajutor. (bis)

191. NU-ȚI POVESTI DUREREA

Nu-ți povesti durerea din suflet nimănui!
Numai Hristos te-ajută la crucea care-o sui.
Dar tu întotdeauna să suferi lângă-acel
ce suferă-arătându-ți ce-amar îndură el.

Nu-ți povesti necazul din casă la străin!
Numai Hristos mai poate să-ți ușure-al tău chin.

Dar tu întotdeauna, când alții-ți spun plângând,
ajută-le cu milă, iubindu-i și tăcând.

Nu-ți povesti la alții pe frații tăi căzuți!
Numai Hristos te-ndeamnă să-i ierți și să-i ajuți.
Dar tu întotdeauna, când alții-ți spun de frați,
tăcere, întristare și lacrimi să le-arați.

Ci spune-ți totdeauna durerea lui Hristos,
și spune de-a ta casă doar tot ce știi frumos,
și spune doar de bine de frații tăi mereu.
Atunci și taci, și umbli, și spui ca Dumnezeu...

192. NOI AVEM TOȚI

Noi avem toți un Domn împreună,
și-ntre noi toți, prin El, suntem frați,
la un lanț, la un jug și-o cunună
pentru El, ca și El destinați.

Noi avem un ogor împreună,
singuratici adesea lucrăm,
dar curând, fericiți, roada bună
împreună o s-o adunăm.

Noi avem toți o țintă-mpreună,
înspre ea necurmat să privim,
de e vânt, ori senin, ori furtună
într-un gând pentru El să trăim.

Căci avem o chemare-mpreună
pentru care răspundem la fel,
pentru ea, fiecare să-și pună
inima și puterea din el.

Să luptăm totdeauna-mpreună,
tot ce facem să fie-ntr-un gând,
fiecare cu drag se supună,
toți un duh și-o simțire având.

Fiți smeriți și fiți blânzi împreună,
iertători și-ntr-un duh credincios,
împreună purtând lupta bună,
din iubire slujind lui Hristos.

Nu uitați, o, nicicând, că-mpreună
între voi, prin Hristos, sunteți frați,
pentru-o jertfă, și-un jug, și-o cunună
în aceeași Lucrare chemați...

193. NU POT CREDE CĂ-NTÂMPLAREA

Nu pot crede că-ntâmplarea m-a făcut să fiu cu-ai mei,
cum, dar, s-ar putea uitarea să mă rupă de la ei? (bis)

O Isuse, până-n ceruri vreau să fiu cu dragii mei,
căci un gol de întristare aş simţi de n-ar fi ei.

Legătura de iubire, dându-mi drept la toţi cei dragi,
vreau să-i scapi de la pieire şi la Tine să-i atragi. (bis)

Semăn printre ei Cuvântul, pentru ei mă rog şi plâng,
să-Ţi cunoască legământul, lângă Crucea Ta să-i strâng. (bis)

Dacă voi veni la Tine, neştiind ce-ar fi cu-ai mei,
Ţi-i voi cere cu suspine până vor veni şi ei. (bis)

Fiind una prin iubire, Doamne, eu rămân cu-ai mei,
în necaz sau fericire vreau să fiu pe veci cu ei. (bis)

194. NU SE POATE SĂ NU FIE

Nu se poate să nu fie Ţara Sfântă ce-o dorim,
când adânca-i bucurie toţi în suflete-o simţim.

Este, este, este Ţara ce-o dorim,
vine, vine, vine // clipa s-o primim. // (bis)

Nu se poate să nu fie Cerul Sfânt ce-l aşteptăm,
când, cu-atâta duioşie, doru-n inimi i-l purtăm.

Nu se poate să nu fie starea cea de veşnic har,
când dorinţa-i tot mai vie ni se-aprinde iar şi iar.

Nu se poate să nu fie Locul Sfânt ce ni s-a spus,
când, cu-o veşnică tărie, ni-l asigură Isus.

Nu se poate să nu fie tot ce Domnul ne-a promis,
ce-a spus El, pe veşnicie, este-ntocmai cum a zis.

195. NU-I IUBIRE CA A TA

Nu-i iubire ca a Ta nicăieri, Isuse,
să-mi sfinţească inima, nu-i în veci, Isuse.
Nu-i lăcaş ca gândul meu nicăieri, Isuse,
mai dorit lui Dumnezeu, nu-i în veci, Isuse.

Nu sunt stări cum Tu îmi dai nicăieri, Isuse,
un mereu mai dulce rai, nu-i în veci, Isuse.

Nu e viitor slăvit nicăieri, Isuse,
cât cel dragostei gătit, nu-i în veci, Isuse.

Nu-i cântare mai cu dor nicăieri, Isuse,
ca al dragostei fior, nu-i în veci, Isuse.
Nu-i nici zare, nici senin nicăieri, Isuse,
ca lumina-n care vin pentru veci, Isuse.

Și de harul ce-l primesc peste tot, Isuse,
până-n veci îți mulțumesc, până-n veci, Isuse.

196. NU NUMAI DORIND

Nu numai dorind izbânda
vei ajunge s-o atingi,
ci luptând cu preț de sânge
și de lacrimi ai să-nvingi.

O Isuse, o Isuse,
fă-mă să-Ți urmez cu dor,
să nu fiu numai cu vorba, (bis)
ci cu fapta-mplinitor!

Nu numai cântând credința
dovedești c-o ai deplin,
ci trăind în ea cu fapta
și cu sufletul creștin.

Nume pot avea și răii
și se pot făli că-l au,
însă pilda, și trăirea,
și sfințirea vieții n-au.

Dacă știm că neascultarea
e din primul nesupus,
știm că ea blestemul morții
și osândeii l-a adus.

Duh al ascultării sfinte
ce-Adevărul ni l-ai dat,
drumul sfânt lăsat de tine
fă-ni-l dulce și umblat.

Dă-ne rodul ascultării
scump, și dulce, și smerit
fără care, niciodată,
n-a fost nimeni mântuit!

197. DACĂ RODUL TĂU

Dacă rodul tău nu-ntrece vremea-n care ai trăit,
gol vei merge-n veșnicie, greu vei plânge la sfârșit.
Dacă plânsul sfânt nu-ntrece râsul tău cel vinovat,
starea ta-i tot sub osândă și trecutul, neiertat. (bis)

Dacă ruga ta nu-ntrece de nălțimea ta mai sus,
în zadar ți-e osteneala, gol întorci, cum gol te-ai dus.
Dacă fapta ta nu-ntrece cu ceva al tău cuvânt,
viața ta-i deșertăciune și-alergare după vânt. (bis)

Dacă mila ta nu-ntrece mila unui fariseu,
n-ai să vezi în veci lumina cerului lui Dumnezeu.
Dacă viața ta nu-ntrece pe-a unui necredincios,
tu nu ești spre bucuria, ci spre-ocara lui Hristos. (bis)

198. DE-AȘ AJUNGE CEA MAI MARE

De-aș ajunge cea mai mare slavă pământească,
în zadar, dacă-mi voi pierde slava mea cerească.
Ce folos, ce folos slavă fără de Hristos? (de 4 ori)

De-aș avea toți banii lumii, să-mi stea vraf arginții,
în zadar, dacă-mi lipsește aurul credinții.
Ce folos, ce folos aur fără de Hristos? (de 4 ori)

De-aș ști toată-nțelepciunea câtă e sub soare,
în zadar, dacă-mi lipsește cea mântuitoare.
Ce folos, ce folos minte fără de Hristos? (de 4 ori)

De-aș fi omul cel mai tare de pe lumea toată,
în zadar, dacă mă-nfrânge pofta desfrânată.
Ce folos, ce folos tânăr fără de Hristos? (de 4 ori)

De-aș cuprinde lumea-ntreagă, tot al meu să fie,
în zadar, dacă-mi pierd viața cea din veșnicie.
Ce folos, ce folos dacă mor fără Hristos?... (de 4 ori)

199. CUI I-AȘ FI SPUS?

Cui i-aș fi spus eu vreodată Mamă, Soț și Frate,
dacă nu Te-aflam, Isuse, ca să-mi fii Tu toate?
O, Isuse, drag Isuse, Tu mi le-ai fost toate. (bis)

Cui i-aș fi dat eu întreagă viața pe vecie,
dacă nu Te-aflam, Isuse, s-o dau toată Ție?
O, Isuse, drag Isuse, toată Ți-o dau Ție. (bis)

Cui îi mai ceream eu, oare, ce nu-i grai să spună,
dacă n-aş fi-aflat, Isuse, inima Ta bună?
O, Isuse, drag Isuse, inima Ta bună... (bis)

Cui i-aş fi cântat eu, oare, psalmii fericirii,
dacă nu Te-aflam pe Tine, Mirele Iubirii?
O, Isuse, drag Isuse, Mirele Iubirii. (bis)

Cui i-aş mai fi plâns eu, oare, tot ce-am ars în mine,
dacă n-aş fi-aflat odihna stând pe sân la Tine?
O, Isuse, drag Isuse, stând pe sân la Tine... (bis)

Binecuvântată fie clipa sfântă-n care
Te-am aflat pe veşnicie, dulcele meu Soare.
O, Isuse, drag Isuse, dulcele meu Soare... (bis)

200. COBOARĂ ZIUA

Coboară ziua-nspre-asfinţit ca viaţa-n bătrâneţe,
lumina-i trece liniştit spre-o altă tinereţe.
Crezând aceleiaşi porunci ce le-a-ntocmit cărare,
trec toate-urmând mereu de-atunci eterna ascultare. (bis)

Nici unele nu stau din drum, nici nu se-abat din cale,
ci toate ţin, ca-ntâi, şi-acum porunca voii Sale.
Urmează după noapte zi şi iarnă după vară,
merg toate-toate cum ar fi întâia zi şi seară... (bis)

...Învăţă-mă, firesc amurg, eternele poveţe
prin care zilele să-mi scurg spre-o sfântă tinereţe.
Şi când, c-un ultim asfinţit, viaţa mea-nceta-va,
să-i moştenesc desăvârşit, nemaipusă, slava. (bis)

201. CE DUŞMĂNIT EŞTI TU ACUM

Ce duşmănit eşti Tu acum pe unde mergi cu mine,
vrăjmaşii Tăi m-ar rupe-n drum, de-ar şti că merg cu Tine!
Când la ospăţul lor m-ar vrea, las mesele lor pline
şi, dezlegând merindea mea, mănânc ce pot cu Tine. (bis)

Când îmi îmbie-un aşternut ce cald şi moale-ar ţine,
eu merg în colţul meu tăcut şi-adorm lipit de Tine.
Când ei mă vor cu ei s-alerg la patimi şi ruşine,
rămân napoi de toţi şi merg pe calea mea cu Tine. (bis)

Când ei mă-ndeamnă să îmbrac podoabele lor fine,
privesc veşmântul Tău sărac şi-l caut să fiu ca Tine.
Când sunt chemat spre-un loc dintâi, ştiu gândul lor prea bine,
mă trag spre urmă şi rămâi nedespărţit de Tine. (bis)

Când ei mă vor să stau rîzînd cu ei de tot ce-i bine,
eu mă feresc și-ascuns, plîngînd, mă rog un duh cu Tine.
O, iartă-mă când nu-s așa de-al Tău cât se cuvine,
când Te ascund spre-a nu vedea vrăjmașii că-s cu Tine! (bis)

202. CÂND OCHII STORȘI DE LACRIMI

Când ochii storși de lacrimi privesc în gol departe
și nu mai vezi pe nimeni din câți îți trec prin față,
o, cine-ți umple-n suflet un gol lăsat de moarte
și cine-ți dă privirii o rază de viață? (bis)

Credința, doar credința, ea-i singura putere
ce mîntuie ființa prin Cruce spre-nviere. (bis)

Când, frînt, ți-aduni tristețea, ca cioburile sparte,
din viața răvășită de-a urii vijelie,
o, cine-ți mai întoarce nădejile din moarte
și cine-ți dă vieții o nouă temelie? (bis)

Când lupta ți-e pierdută și zările-s deșarte,
iar gheara disperării viața ți-o sugrumă,
o, cine-ți mai aduce o mîntuire-n moarte
și cine înspre-o altă iubire te îndrumă? (bis)

Credința, doar credința... ea singură împarte
viața, despicînd-o în două pe vecie:
o parte, prin nădejde, nălțînd-o peste moarte,
iar pe cealaltă dînd-o iubirii pe vecie. (bis)

203. DE UNDE-I CÂNTECUL ACESTA?

De unde-i cântecul acesta care-mi trezește-așa suspine?
Ah, știu: demult, Isuse-odată cîndva-l cântam și eu cu Tine. (bis)

De unde știu cărarea asta ce-mi pare cunoscută bine?
Ah, mi-amintesc: cîndva, Isuse, mergeam și eu pe ea cu Tine. (bis)

De unde știu cuvîntu-acesta ce-acum mereu în minte-mi vine?
Ah, mi-l spuneai și mie-odată, atunci cînd ascultam de Tine! (bis)

O, numai pacea de-altădată și bucuria nu-mi mai vine!
Rămas-au toate-acolo unde cîndva m-am despărțit de Tine. (bis)

Azi, cînd îmi reamintesc de toate, se rupe inima din mine;
doar eu sunt vinovat, Isuse, că eu Te-am părăsit pe Tine.

O, de-aș putea lăsa păcatul, să pot, plîngînd, veni la Tine,
pierdutul har de altădată din nou l-aș regăsi, știu bine! (bis)

Întoarce-mă, Isuse, iarăși prin dulcile-amintiri senine
spre starea ce-o aveam odată, atunci când ascultam de Tine! (bis)

204. AȘA GRĂIEȘTE DOMNUL SLAVEI

Așa grăiește Domnul Slavei
prin glasul Sfintei Liturghii:
„Deși M-am înălțat la ceruri,
Eu nu vă las (bis) orfani, copii.

În fiecare Liturghie
Eu Mă cobor din nou la voi,
din nou e coasta Mea străpunsă
și-Mi curge Sânge- (bis) le șuvoi.

Mă răstignesc din nou pe Cruce
pe Masa Sfântului Altar;
primiți-Mi Sângele și Trupul,
să nu vin iarăși (bis) în zadar!

Veniți, copiii Mei, la Mine,
căci vreau în voi să locuiesc,
să vă împac din nou cu Tatăl
și de păcat (bis) să vă feresc!

Și din Potirul Cinei Mele
Eu vreau cu toții să gustați.
Veniți, creștinii Mei, la Mine
și pacea Mea (bis) o s-o aflați!

În fiecare fărmitură
pe care-n Taină o primiți,
Eu sunt întreg în toată slava
și-aștept spre Mine (bis) să veniți“.

205. VOI, CARE TRĂIȚI IUBIREA

Voi, care trăiți iubirea în frumsețea ei curată,
de primejdia rătăcirii nu vă temeți niciodată!

Că-n iubire, că-n iubire e-adevăr și liniștire,
că-n iubire, că-n iubire este-a vieții fericire.

Voi, care-ați ajuns în focul sfânt și veșnic al iubirii,
nu vă temeți de ocară și rușinea-nvinuirii!

Voi, care-ați simțit minunea dragostei din cer primită,
nu vă temeți de minciuna înspre voi de mulți urzită!

Căci pe culmile iubirii nu bat vânturi și nu-s bezne
și nici curse care-apucă veninos a' voastre glezne.

Ci-i lumină negrăită și eternă fericire
și-i acolo Dumnezeu Care-n veci este IUBIRE...

206. SĂ NE GRĂBIM, PRIETENI!

Să ne grăbim, prieteni,
e vremea înspre-apus,
cu candelile-aprinse
fecioarele s-au dus.
Își pregătesc talanții
cei care-au ostenit,
spre clipa socotirii
Stăpânului sosit.

Încinși, stau gata robii
și-așteaptă doar un semn,
să iasă să-l deschidă
la cel dintâi îndemn.
Grăbesc vierii lucrul
culesului rămas,
afară robii taie
vițelul cel mai gras.

Și-ascut secerătorii
uneltele de zor,
ispravnicii cei harnici
și-ncheie munca lor.
Stau mesele-ncărcate,
trimișii sunt plecați,
grăbind să strângă-Acasă
pe ultimii chemați.

Cununi strălucitoare,
veșmintele de in
și scaunele-albe-așteaptă
pe cei ce vin și vin.
Străjerii toți stau gata
cu trâmbițele sus.
...Să ne grăbim, prieteni,
fecioarele s-au dus!

207. SUFLĂ VÂNTUL CONTRA NOASTRĂ

Suflă vântul contra noastră, suflă ne-ncetat
să ne-ntoarcă de pe drumul cel adevărat,
să ne-ntoarcă iar spre moarte și-nspre iad napoi;
Te rugăm, Isuse Doamne, fii mereu cu noi!

Vino-n luntrea vieții noastre, stai la cârma ei
și condu-ne Tu cu bine printre norii grei!
Nu vrem să oprești furtuna care s-a pornit,
dar rămâi în luntrea noastră până la sfârșit!

Peste valurile grele să ne treci mereu,
îndreptar având lumina și Cuvântul Tău,
să ajungem toți cu pace, Isuse iubit,
Sus, la Țărnuțel Fericirii ce ne-ai pregătit!

208. PE CĂRAREA MÂNTUIRII

Pe cărarea mântuirii, munții-s nalți, urcușu-i lung,
calea-i strâmtă, calea-i strâmtă, mulți pornesc, puțini ajung. (bis)

Pe cărarea mântuirii, crucea-i grea, dar bine-i Sus,
ușa-i strâmtă, ușa-i strâmtă, dar ce plată-i la Isus! (bis)

Pe cărarea mântuirii, vânturi mari și nori te-ncing,
lupta-i cruntă, lupta-i cruntă, mulți încep, puțini înving. (bis)

Pe cărarea mântuirii, mersu-i greu, dar trecător,
viața-i aspră, viața-i aspră, dar e harul ajutor. (bis)

Pe cărarea mântuirii, mulți promit, puțini s-aleg;
fericiți sunt, fericiți sunt cei ce suie drumu-ntreg! (bis)

209. DACĂ-ȚI LIPSEȘTE PACEA

Dacă-ți lipsește pacea
și fericire n-ai,
nimic tu nu poți face
cu jalea câtă-o ai.

O, de-ai putea tu crede,
minuni mari ai vedea,
cum totdeauna Domnul
cu drag te-ar ajuta.

La El afla-vei pace,
afla-vei mângâieri;
El ușurare-ți face
de sute de dureri.

Te biruie păcatul,
deși lupti zi de zi,
dar nu uita, e Unul
cu Care-ai birui!

Tu cauți adevărul,
mereu ne-ncrezător,
și-n cele ce-s văzute
tu cauți al lui izvor .

Dar de-ai voi a crede,
minuni mari ai vedea,
Isus, Isus e Pacea
și pace El ți-ar da.

210. CU-ATÂTEA LACRIMI

Cu-atâtea lacrimi a fost plină în lumea asta viața mea,
că, oricând cineva suspină, eu plâng cu el cu-o jale grea. (bis)

Dar și-ntr-atât cântarea dulce a bucuriei am trăit,
că, pe-orișicare drum m-aș duce, eu cânt când văd un fericit. (bis)

Am suferit atât de-amară singurătate pe pământ,
că nu pot să mai văd povară pe nici un singur umăr frânt. (bis)

Dar și-ntr-atâta însoțirea iubirii dulci m-a-nconjurat,
că pe-orice semen în iubirea cea mai din cer l-aș vrea purtat. (bis)

Am cunoscut așa minciuna, că pe-orice om îl bănuiesc,
dar și încrederea, că-ntruna mă-ncred în toți ce-i întâlnesc. (bis)

O Doamne, dar de orice rele desparte-acum sufletul meu,
în veci să nu fiu unde-s ele, nici ele-n veci unde-aș fi eu! (bis)

211. ADESEORI

Adeseori ispite grele în calea vieții mele vin,
zdrobind odihna nopții mele și-al zilei liniștit senin. (bis)

Atunci alerg la rugăciune și prin Hristos din nou primesc
tărie să le-nving pe toate // și iarăși pacea-mi regăsesc. // (bis)

Adeseori dureri amare adânc încearcă viața mea
și dreapta-ncrederii cărare așa de greu o pot ținea. (bis)

Adeseori puteri dușmane spre mine năvălesc cumplit,
lăsându-mi viața numai rane și sufletul adânc zdrobit. (bis)

O, sfânt liman al rugăciunii, ce scut nedespărțit îmi ești,
ce liniștire, ce putere și ce-adăpost îmi dăruiești! (bis)

212. MI SE BUCURĂ INIMA-N DOMNUL (RUGĂCIUNEA ANEI – I Samuel 2, 1-5)

Mi se bucură inima-n Domnul, căci puterea mea El a nălțat,
spre vrăjmași gura larg mi-e deschisă c-ajutorul Său m-a bucurat.

Nimeni nu este-așa sfânt ca Domnul, nu este-alt Dumnezeu peste tot,
nu e Stâncă așa cum e Domnul Dumnezeu Cel Prea-Nalt Savaot. (bis)

Nu vorbiți cu atâta-ngâmfare, nu rostiți al mândriei cuvânt,
căci El e-un Dumnezeu Care știe cântări tot ce faci pe pământ.

Arcul celor puternici sfărmat e, iar cei slabi cu putere-s încinși,
cei flămânzi au acuma odihnă, cei sătui azi de foame-s învinși.

Chiar și-aceea ce n-avea pe nimeni a primit fericită copii,
iar aceea ce-avea o mulțime lăncezită-a rămas fără fii...

213. IUBIREA, O, NUMAI IUBIREA

Iubirea, o, numai iubirea ne mângâie duhul zdrobit,
ne schimbă-n cântare mahnirea, ne-ntoarce seninul dorit.

Slăvită să fii, o, iubire, divin întrupată-n Isus,
viață și har și sfințire doar tu, numai tu ne-ai adus! (bis)

Iubirea preschimbă furtuna în dulce susur liniștit,
iubirea ne dă-ntotdeauna vieții un țel strălucit.

Sărutul privirii-adorate e starea de haruri prea grea
și Cerul cu toate, cu toate l-avem doar prin ea, doar prin ea.

214. IUBIRE, FII PAZĂ

Iubire, fii pază vieții curate, ferește-o nedusă pe căi vinovate,
păzește-o ne-nfrântă de nici o ispită, întoarce-o din calea și ușa oprită. (bis)

Ajută-i să lupte, să creadă, să spere, în orice-nălțare și-n orice cădere,
aprinde-i lumină în neagra-nnoptare, alină-i suspinul tăcerii amare. (bis)

Fă-i caldă căsuța și crucea ușoară, pe zarea ei rece căldură-nfășoară,
sărută-i obrajii răniți de durere, rămâi-i prieten vieții stinghere. (bis)

Blândețe i-așază la ușă cu teamă, acopere-i lipsa de frate și mamă,
și-ntoarce-i în ceruri deplin, pe vecie, comoara jertfită sfințirii și ție. (bis)

215. IUBIRE, HAIDEM ÎMPREUNĂ

Iubire, haidem împreună să ducem crucea mai frumos,
c-atuncea spinii ni-s cunună și cerul cel mai cu Hristos!
Fii tânără mereu și tare, și-ajută-mă să pot și eu,
cu cât sunt vremi mai de-ncercare, să stau mai lângă Dumnezeu!

Să nu pot fi fără de tine în nici un loc și-n nici un ceas,
cu tine eu și tu cu mine să tragem în același pas.
Tu m-ai plătit cu răni amare și eu, la fel, cu ani de chin,
din raza Crucii Sfințitoare ni-i tors același sfânt destin.

Tu poți să faci ce vrei cu mine, iar eu din tine pot la fel,
căci Taina Tatălui ne ține un singur duh și gând în El.
Hai, dulce dragoste-mpreună și la sfârșit ca la-nceput,
căci spinii ne vor fi cunună și suferințele sărut!

216. VREAU SĂ IUBESC

Vreau să iubesc, Isuse, vreau pururi să iubesc...
chiar dacă toți aceia ce-n inimă-i primesc
vedea-voi că-n neazuri și-n greu mă părăsesc...
eu vreau... eu vreau, Isuse, de-a pururi să iubesc...

Vreau să iubesc pe toți acei pe care Tu,
Isuse Drag, mi i-ai lăsat, pe toți acei ce mi i-ai dat
vreau să-i iubesc mereu, cu drag vreau să-i iubesc...

Vreau să-i iubesc, Isuse, pe toți pân' la sfârșit...
chiar dacă și aceia ce-odată m-au iubit
călca-vor prin noroaie pe sufletu-mi zdrobit,
vreau să iubesc, Isuse, vreau... până la sfârșit.

Vreau pururi frați și prieteni pe toți să mi-i socot,
din inima întreagă și sufletul meu tot,
chiar când zdrobit pe drumuri nici plânge n-o să pot,
vreau frați, vreau frați, Isuse, și prieteni să-i socot.

Ajută-mă, Isuse, să pot iubi oricând
pe dușmani, pe prieteni, pe oamenii de rând,
pe toți, pe toți, Isuse, un singur dor având:
să pot, să pot, Isuse, să pot iubi oricând...

217. CÂND NE-AI LĂSAT

Când ne-ai lăsat porunca milei pentru aproapele sărman,
noi am simțit, Isus, că Tu ești Acel duios Samaritean. (bis)

Căci, vai, și noi eram odată căzuți tâlharilor cumpliți,
strigând zadarnic după milă, zăceam uitați și părăsiți. (bis)

Și n-a fost nimeni să ne-ajute, căci cine oare-ar fi putut,
când sufletul zăcea-n pierzare atât de-adânc și greu căzut? (bis)

De n-ar fi fost a Ta iubire, Preamilostiv Samaritean,
noi n-am fi aflat nicicând odihna din sfântul mântuirii han. ((bis)

O, dă-ne dragostea de semeni, cu-a Ta blândețe să-i iubim,
spre mântuirea tuturor porunca milei s-o trăim. (bis)

218. CUVÂNTUL TĂU

Cuvântul Tău, Etern Stăpân, e mai statornic decât toate,
a' Tale-orânduiri rămân pe veci de veci nestrămutate.

Cuvânt slăvit, doar Tu-mi ești far, avânt, putere și iubire,
și scut, și-alin, și drum, și har, spre slavă și desăvârșire.

Cuvântul Tău, Isuse-n veac este-adevăr și părtășie,
când toate pier și se desfac, e-n veci curată apă vie.

Cuvântul Tău, Duhule Sfânt, e frumusețe și putere,
etern și dulce crezământ spre sărbătoare și-nviere.

Cuvânt Slăvit, lumina mea, Tu-mi crești curat viața nouă;
revarsă-mi zilnic peste ea a prospețimii Tale rouă!

Sfânt Adevăr Desăvârșit, fii-mi toiag, și scut, și soare
pân-la hotarul strălucit de unde-i veșnic sărbătoare!

219. CHIAR DAC-AR FI

Chiar dac-ar fi să-ndur din greu dureri, și lanțuri, și rușine,
ajută-mi, Dumnezeul meu, // să nu pot să mă las de Tine; // (bis)
ajută-mi, Dumnezeul meu, să nu pot să mă las de Tine.

Chiar dac-ar fi să fiu răpit și-n noapte dus de mâini haine,
oricât închis și chinuit, // să nu pot să mă las de Tine; // (bis)
oricât închis și chinuit, să nu pot să mă las de Tine.

Chiar dac-ar fi să mi se ia tot ce-am avut pe lângă mine,
sărac și gol de-aș rămânea, // să nu pot să mă las de Tine; // (bis)
sărac și gol de-aș rămânea, să nu pot să mă las de Tine.

Chiar dac-ar fi să zac flămând, bolnav și-uitat la uși străine,
lovit și alungat, nicidecum // să nu pot să mă las de Tine; // (bis)
lovit și alungat, nicidecum să nu pot să mă las de Tine.

Chiar dac-ar fi cei dragi ai mei răpiți și duși de lângă mine,
zdrobit de dorul după ei, // să nu pot să mă las de Tine; // (bis)
zdrobit de dorul după ei, să nu pot să mă las de Tine.

Chiar dac-ar fi să știu că mor departe, dus în zări străine,
tânjind de-al casei mele dor, // să nu pot să mă las de Tine; // (bis)
tânjind de-al casei mele dor, să nu pot să mă las de Tine.

Chiar dac-ar fi să fiu ucis de cei cu mâini de sânge pline,
pân-la sfârșit să spun deschis // că nu pot să mă las de Tine; // (bis)
pân-la sfârșit să spun deschis că nu pot să mă las de Tine.

Iar pentru toate-acestea, Sus, tot ce-mi doresc eu de la Tine
e ca să văd atunci, Isus, // că nici Tu nu Te lași de mine; // (bis)
e ca să văd atunci, Isus, că nici Tu nu Te lași de mine.

220. CĂUTÂND MEREU

Căutând mereu cărări frumoase, am dat de drumul Tău, Isus,
și-a' Tale urme luminoase ne-au tot atras și ne-au tot dus.
Cu Tine ne-am suit pe munte, gustându-Ți chipul fericit
ce face sufletul să-nfrunte eroic orice vânt cumplit. (bis)

Cu Tine-am coborât pe mare, printre furtuni și înțeleștări,
aflând credința care n-are nici îndoieli, nici lepădări.
Cu Tine-am stat lângă fântână, aflând Izvorul Apei Vii,
trecuți de cer și de țărână spre slava veșnicei Tării. (bis)

Cu Tine-am străbătut Calvarul lui Moria și Golgota,
golindu-Ți pân-la fund paharul, ne-am cununat sub Crucea Ta.
Cu Tine vom intra prin Poarta Cerescului Sărut, Isus,
aici unită ne-a fost soarta, unită fi-ne-va și Sus. (bis)

221. A MEA IUBIRE

A mea iubire și mântuire e-n strălucire Isus Hristos. (bis)

Cu El sunt fericit, prin El sunt mântuit,
dacă-L urmez smerit și credincios .

Căci pentru mine primi-n suspine cununi de spine Isus Hristos. (bis)

Din grea pierzare prin răni amare mi-a dat iertare Isus Hristos. (bis)

Cu Sfânta-I Față a mea viață mi-a scos din ceață Isus Hristos. (bis)

Și la răbdare cu ascultare îmi e-ndurare Isus Hristos. (bis)

Până-n vecie, lumină vie doresc să-mi fie Isus Hristos. (bis)

222. CETATEA MEA

Domnul îmi este adăpost,
Cetate tare-n vreme rea,
deși e valul furios,
îmi e scutită viața.

Da, eu mă-ncred în Domnul,
Cetatea mea. (de 3 ori)
Eu, Isuse, Ție mă-ncredințez,
Cetate tare-n vreme rea.

Întoarce-te la Domnul Sfânt,
închină-I Lui viața ta
și-ngenuncheat la Crucea Lui
să plângi cu lacrimi fapta rea!

Aicea suntem călători
și calea noastră e în Sus,
acolo-n cer ne va primi
cu brațul Său deschis Isus.

Căci pe pământ cât am trăit
am ascultat al Său Cuvânt
și sufletul ni l-am scutit
în Adăpostul Lui cel sfânt...

223. AH, CÂT MĂ SIMȚESC DE BINE

Ah, cât mă simțesc de bine
când e Domnul lângă mine
și cu El trăiesc!
Însă ce jale m-apasă
când mă depărtez de casă,
când îl părăsesc.

Al meu suflet însetează,
inima mi se-ntristează
când n-am pe Hristos.
Eu atunci sunt ca pământul
când mereu îl bate vântul
și e secetos.

De aceea, frățioare,
ca și cerbul la izvoare
eu alerg mereu,
și, de-L aflu pe El iară,
o frumoasă primăvară
e-n sufletul meu.

Doamne, câtă mângâiere
îmi aduci Tu în durere,
Isuse iubit!
Când m-aplec sub Sfânta Cruce,
viața mea e veșnic dulce
și sunt fericit.

Doamne, cât voi fi-n viață,
Tu neîncetat mă-nvață
ca să-Ți pot cânta.
Vreau cât voi trăi pe lume,
totdeauna să pot spune:
Fie voia Ta!

224. DE DRAGOSTE ȘI MILĂ ARE

De dragoste și milă are nevoie orișice flămând;
acela care nu iubește nu-i frate-adevărat nicicând. (bis)
Nu-i frate, nu-i frate, nu-i frate-adevărat nicicând.

De dragoste și milă are nevoie-un om, oricine-ar fi;
nu pot fi buni părinți vreodată aceia ce nu pot iubi. (bis)
Aceia, aceia, aceia ce nu pot iubi.

De dragoste și milă are nevoie tot ce-i viitor;
de nu poți să iubești puternic să nu te faci învățător! (bis)
Să nu, să nu, să nu te faci învățător!

De dragoste și milă are nevoie orice duh sărac;
acei ce nu pot să iubească păstori să nu se facă-n veac! (bis)
Păstori, păstori, păstori să nu se facă-n veac.
De dragoste și milă are nevoie orice păcătos;
cei ce nu pot să se jertfească să nu vorbească de Hristos! (bis)
Să nu, să nu, să nu vorbească de Hristos!

225. ȘI, CU CÂT PRIVESC

Și, cu cât privesc în urmă peste anii ce s-au dus,
tot mai limpede-Ți văd Fața și iubirea Ta, Isus.
Tot mai strălucit și dulce în viața mea răsai,
tot mai limpede-mi răsună fermecatu-Ți dulce grai...

Tot mai strălucită față, Soare binecuvântat,
tot mai mult mi-alungi din suflet norul greu și-ntunecat.
Când eram furat de valuri și-ncetam să lupt cu zel,
dacă mă mustrai, Isuse, urmăreai de-atunci un țel.

Când din patima deșartă Ți-am cerut să-mi dai un pic,
de mi-ai dat, mi-ai dat, Isuse, ca să văd că nu-i nimic.
Când am vrut să-mi caut prieteni, desfătări când am căutat,
m-ai lăsat să le-aflu, Doamne, să văd cât m-am înșelat.

Astăzi văd că, bogăția lumii-ntregi de mi-o dădeai,
n-aș fi-aflat vreo mulțumire, căci din toate Tu-mi lipseai.
Dar de când Te am pe Tine, chiar de-s singur și străin
și de-s și sărac pe lume, eu sunt fericit deplin. (bis)

226. FII CREDINCIOS, SUFLETE-AL MEU

Fii credincios, suflete-al meu, cum ți s-a spus, până la moarte,
că-n toate Însuși Dumnezeu purta-Ți-va grijă-n orice parte!
Mergi, până poți, cu drag la toți, ori pot, ori nu pot să te cheme –
și-atunci când nici tu n-ai să poți, te vor căuta ei, nu te teme! (bis)

Dă, până ai, din vremea ta sau pâinea ta cu bucurie,
și-atunci când tu nu vei avea, o mie au să-ți dea și ție.
Strângi cât mai mult Cuvântul Sfânt cu grijă-n inimă și-n minte,
căci vor veni iar vremuri când să fie-o secetă fierbinte. (bis)

Învăță să te înfrânezi, cât încă ai, fii cu răbdare,
și-atunci când ai să-nfometezi, n-ai să-ți vinzi cerul pe-o mâncare.
Învăță, suflete al meu, în chinuri a-ți găsi plăcere,
căci mai de preț e Dumnezeu ca tot ce pentru El s-ar cere. (bis)

227. DINTRE CÂTE MÂINI

Dintre câte mâini lovire
un obraz de plâns udat
numai mâna Ta, Isuse,
să-l mângâie s-a aflat.

Numai glasul Tău, Isuse,
să-l mângâie s-a găsit,
numai ochii Tăi cu milă
și blândețe m-au privit.

Numai calda Ta iubire
s-a plecat spre starea mea ,
numai dulcea Ta blândețe
inima mi-o mângâia.

Când eram în suferință
și mă chinuiam în munci,
nu mai pot uita, Isuse,
cât m-ai mângâiat atunci!

Și mă-ntreb, privind la Cruce:
Ce anume s-ar găsi
și ce oare-ar fi pe lume
să ne poată despărți?

228. FIȚI VOIOȘI ÎNTOTDEAUNA

Fiți voioși întotdeauna, mulțumind cu bucurii,
căci Părintele din ceruri ne numește-ai Săi copii.

Fericită, fericită e viața cu Isus,
El ne-aduce, El ne-aduce bucurii fără apus...

Dumnezeu cu Mâna-I tare ne conduce zi de zi,
iar în clipele mai grele, știm că El ne va păzi.

Când ne depărtăm de Domnul, ne întunecăm în greu,
rătăcim în noaptea lumii străini, fără Dumnezeu.

Cei smeriți mereu dau roade, drumu-i pentru ei ușor,
de aceea să rămânem cu-al nostru Mântuitor.

229. FIȚI VOIOȘI

Fiți voioși, fiți voioși totdeauna,
lăudându-L pe Domnul mereu,
de ne-ncredem puternic în Domnul,
nu ne-nvinge nicicând nici un greu.

Nu-i furtună să clatine Stânca
cea pe care suntem noi zidiți;
fiți voioși, noi suntem totdeauna
de Isus, de Isus ocrotiți.

Fiți voioși chiar și-atunci când necazul
și-ncercarea în voi vor lovi,
mai frumoasă-i cântarea cu lacrimi,
mai ceresc e, răbdând, a zâmbi.

Fiți voioși, că-n curând, pe vecie,
veți uita c-ați mai plâns pe pământ,
fiți voioși, că-n curând cerul slavei
răsuna-va și de-al vostru cânt.

230. FRUMOASĂ DRAGOSTE DINTÂI

Frumoasă dragoste dintâi, numai o dată ești în viață,
dar cât de scumpă ne rămâi, // frumoasă dragoste dintâi; // (bis)
dar cât de scumpă ne rămâi, frumoasă dragoste dintâi!

Credință, dar dumnezeiesc, doar una poți să fii pe lume,
când toți ai tăi la fel simțesc, // credință, dar dumnezeiesc; // (bis)
când toți ai tăi la fel simțesc, credință, dar dumnezeiesc.

Nădejde, har neprețuit, doar tu ești unica avere,
când tot ce-aveam s-a nimicit, // nădejde, har neprețuit; // (bis)
când tot ce-aveam s-a nimicit, nădejde, har neprețuit.

Frumoase fețe-a' lui Hristos, doar voi dați veșnic strălucire
când stați pe chipul credincios, // frumoase fețe-a' lui Hristos; // (bis)
când stați pe chipul credincios, frumoase fețe-a' lui Hristos.

Isuse Doamne, Te rugăm, păstrează-ni-le-n veci curate,
ca-n totul noi să-Ți semănăm, // Isuse Doamne, Te rugăm; // (bis)
ca-n totul noi să-Ți semănăm, Isuse Doamne, Te rugăm.

231. AICI VOM RĂMÂNEA MEREU

Aici vom rămâne mereu, oricât de-nțelenită-i glia;
cu-atât cu cât arăm mai greu, va fi mai sfântă bucuria.
Aici vom rămâne, crezând în biruința pentru care
ne-au ars strămoșii rând pe rând, s-o nalțe mai strălucitoare. (bis)

Aici vom suferi mereu, în locul unde-avem poruncă
să-l dăruim lui Dumnezeu slujirea-n cea mai aspră muncă.
Și-aicea vom muri-apărând un adevăr și-o moștenire
încununată în curând de-o nesfârșită strălucire. (bis)

Aici, căci chiar pe-acest pământ dorim să se mai nalțe-o dată
pentru Hristos un crezământ și-o dragoste adevărată.
Ca să-nviem de-aici mereu prin noi și noi urmași, întruna,
arzând în veci lui Dumnezeu, în miile de jertfe, una. (bis)

232. O, BETLEEM, O, BETLEEM

O, Betleem, o, Betleem, ce noapte-a fost aceea
când Soarele din ieslea ta Și-a răsărit scânteia!
O, Betleem, pământ sfințit de-atâta strălucire,
ce mulți ca tine și-au uitat // întâia lor // (bis, prima oară) iubire! (bis)

Ierusalim, Ierusalim care-ți ucizi profeții,
de câte ori ți-ai nimicit luminile vieții,
de câte ori te-ai prăbușit în prag de mântuire,
ce mulți ca tine-și răstignesc // eterna lor // (bis, prima oară) iubire! (bis)

Betanie, Betanie, cetate fericită
în care dragostea-i mereu cântată și sfințită,
cu câte binecuvântări ai tu împărtășire,
dar ce puțini ca tine-și țin // curata lor // (bis, prima oară) iubire! (bis)

Capernaum, Capernaum, cetate cercetată,
câte minuni s-au petrecut în fața ta odată;
de câte ori ai fost chemat, și totuși ce-mpietrire,
ce mulți ca tine nu-și cunosc // divina lor // (bis, prima oară) iubire! (bis)

O, Nazaret, o, Nazaret, cetate lepădată,
ce pași cerești te-a străbătut, ce slavă ți-a fost dată,

dar ce netrebnic te-ai vădit de marea strălucire,
ce mulți ca tine-și izgonesc // frumoasa lor // (bis, prima oară) iubire! (bis)

O, Golgota, o, Golgota, nălțime-nfricoșată
spre care ne-nchinăm smeriți de fiecare dată,
o, Sfinte Amintiri, ce mult ne spun a' voastre nume!...
cu care, oare, dintre voi // ne-asemănăm // (bis, prima oară) în lume? (bis)

233. SĂ ARD DE SETE

Să ard de sete, tot n-aș bea din apele stricate
ce le-ntâlnesc în calea mea prin lumea de păcate.
Să mor de foame, tot n-ating mâncările-otrăvite
spre care ne-ncetat mă-mping păcate și ispite. (bis)

Să crap de frig, nu mă-ncălzesc la focuri vinovate
pe unde slugile pândesc iubiri îndurerate.
Să pier în drumuri, n-aș intra în casa blestemată,
care-ar zdrobi și-ar întrista iubirea mea curată. (bis)

Să umblu gol, tot n-am să-mbrac ce diavolul mi-ntinde,
să zac în șanț, să mor sărac, pe Domnul nu-L voi vinde.
Mai bine plâng acum un ceas cu Domnu-n părtășie
decât, fără Hristos rămas, să plâng o veșnicie. (bis)

234. DOAMNE, SĂ NU POT UITA

Doamne, să nu pot uita ce-a făcut iubirea Ta
pentru mântuirea mea când eram pe calea real!
Scump Isus, drag Isus, când eram pe calea rea... (bis)

Doamne, ci să-Ți mulțumesc pentru Harul Tău ceresc
ce mă face să trăiesc și lumina s-o iubesc.
Scump Isus, drag Isus, și lumina s-o iubesc... (bis)

Doamne, cum aș vrea și-aș vrea să-mi duc toată viața mea
numai sub privirea Ta, Tu să-mi fii comoara-n ea...
Scump Isus, drag Isus, Tu să-mi fii comoara-n ea. (bis)

Doamne, vreau să-Ți fiu și eu ucenic plăcut mereu,
să-L slujesc pe Dumnezeu, Dulce Făcătorul meu!
Scump Isus, drag Isus, dulce Făcătorul meu... (bis)

235. STRĂIN ERAM ODATA

Străin eram odată, străin și alungat,
nici frați n-aveam, nici tată, nici mamă-nduioșată
să-mi mângâie vreodată obrazu-nsângerat.

Dar Te-am aflat pe Tine, Isuse Preaiubit,
în chinuri și-n suspine la toți le-a fost rușine
să vină lângă mine, Tu singur ai venit.

Necazurile toate la Tine m-au adus,
de-atunci Tu-mi ești de toate, iubire și dreptate,
Tu, mamă, tată, frate, Tu, toate, Tu, Isus...

Rămân până la moarte sub Crucea Ta supus;
bucăți de m-ar împarte, pe drumuri să mă poarte,
tot nu mă vor desparte de Tine, nu, Isus!...

236. ÎN LUNGA NOAPTE

În lunga noapte-a așteptării ce-atât de tristă ne-a cuprins,
Isuse, cântecele toate și bucuriile s-au stins. (bis)

Doar sus, pe culmile vegherii, un singur cântec mai e viu,
un singur dor mai stă de strajă prin al furtunilor târziu. (bis)

Pe cea mai naltă creangă cântă, răzbătător și neînvins,
mai sus ca urletul furtunii și mai spre larg hotar întins. (bis)

E cântecul credinței noastre biruitoare și neschimbat,
acordurile lui curate mereu mai nalt și larg străbat. (bis)

Isuse, umple-l de putere, în lume iarăși renăscând
nebiruită-ncredințarea că Tu vei reveni curând. (bis)

Să nu ne-nvingă întristarea și nici singurătatea grea,
nici teama nopții-apăsătoare, nici dor străin de voia Ta. (bis)

Ci, biruind cu ușurință puterea orișicărui rău,
cu-o mai puternică credință să cânte Viitorul Tău! (bis)

237. ISUSE, NU MAI VREAU

Isuse, nu mai vreau de-acum în lume nici un bine,
decât să m-adâncesc mai mult în dorul după Tine.
Să cânt cu glas mai înțergesc cântarea Ta aleasă
ce tot mai noi fiori de drag în inimă îmi lasă.

Și să mă rog adânc, simțind sărutu-Ți pe pleoape,
tot mai departe de pământ și mai de cer aproape.
Iar când oceanul morții lat va fi să-l trec odată,
să-l trec cu fruntea fericit pe Sânu-Ți rezemată.

Și-ajuns Dincolo, să m-adap din Zorii Fericirii
o dată doar cu ape din Izvoarele Iubirii.

O dată doar să-mi sting pe veci nestinsa setei pară
și-apoi, Isus, iubirea mea nimic n-o să mai ceară...

238. CE ROST MAI ARE?

Ce rost mai are harfa mea de nu să-Ți cânte numai Ție,
ce preț mai are-orice-aș avea când nu Ți-l dau pe veșnicie? (bis)

Căci de-am un strai, îl am să-mbrac cu el pe-un gol și-o sărăcie;
un ban îl am pentr-un sărac; nu-s nimănui dator cât Ție. (bis)

De am un cort, am să primesc în el pe cel din pribegie,
tot ce-am mai bun, am să-l jertfesc cu dragă inimă doar Ție. (bis)

De am un ac, sau un condei, sau un copil, cu bucurie,
le am ca să-nțeleg că vrei să Ți le dăruiesc doar Ție. (bis)

De am un dar cu care cânt, și-o minte cât o avuție,
și-o tinerețe, și-un cuvânt, le am, să-Ți folosească Ție. (bis)

Ce rost mai are tot ce am, în drumul scurt spre veșnicie,
de n-am să Ți le-nchin și n-am să caut să-Ți placă numai Ție? (bis)

239. NU PRIVI

Nu privi c-un ochi trecutul și cu-alt ochi spre viitor,
nu fi jumătate-n soare și-altă jumătate-n nor. (bis)

Nu păși c-un pas nainte și cu altul înapoi,
nu-nota când în lumină, când în putredul noroi. (bis)

Nu fi-n clipa asta gheață și-apoi peste-o clipă jar,
nu fi cu Hristos acuma, și-apoi cu satana iar... (bis)

Căci pe toți cei nestatornici îi îneacă-al morții val,
de nici unul nu mai vede strălucitul Vieții Mal. (bis)

240. O, TU MI-AI DAT VEDEREA

O, Tu mi-ai dat vederea și Tu mi-o ții cât vrei,
dar Te-aș vedea pe Tine chiar dac-ai să mi-o iei.
Tu mi-ai zidit auzul – dar chiar și fără el
Te-aș auzi grăindu-mi în și mai dulce fel. (bis)

Și Tu mi-ai dat cuvântul – dar chiar de-o să mi-l iai
aflare-aș să Te laud un mai puternic grai.
Tu-mi dăruie libertatea – dar chiar și fără ea
aflare-aș loc și vreme să-Ți dau slujirea mea. (bis)

Tu mi-ai adus cântarea și-al rugăciunii-avânt –
dar chiar și fără ele aflare-aș zborul sfânt.
Căci dragostea găsește o mie de cărări
s-atingă-mbrățișarea doritei ascultări, (bis)

gustând adânc odihna ajunsă-n Dumnezeu
și-un har mai nalt cu-atâta cu cât a-nvins mai greu.
Căci dragostea găsește o mie de cărări
s-atingă-mbrățișarea doritei ascultări. (bis)

241. NU-ȚI ÎNCEPE, NU-ȚI ÎNCEPE

Nu-ți începe, nu-ți începe lucrul tău fără Isus,
orișiunde, orișiunde ai pleca sau ai fi dus.
Caută, caută ajutorul Domnului Isus Hristos,
cu El, cu El vei începe și sfârși, sfârși frumos.

Nu-ți începe, nu-ți începe ziua ta fără Hristos,
drumul lumii, drumul lumii este tot mai lunecos.
Caută, caută apărarea Domnului Isus Hristos,
cu El, cu El ai și zorii și apus, apus frumos.

Nu-ți începe, nu-ți începe casa fără Dumnezeu,
necredința, necredința face totul rău și greu.
Caută, caută îndurarea Domnului Isus Hristos,
cu El, cu El ai și muncă și cules, cules frumos.

Nu-ți începe, nu-ți începe calea ta fără Hristos,
numai singur, numai singur totul e primejdios.
Caută, caută însoțirea Domnului Isus Hristos,
cu El, cu El ai și mersul și ajuns, ajuns frumos.

Nu-ți începe, nu-ți începe veșnicia singurel,
mergi cu Domnul, mergi cu Domnul, ca s-ajungi slăvit cu El.
Caută, caută părtășia Domnului Isus Hristos,
cu El, cu El, totul-totul îți va fi, va fi frumos...

242. DACĂ EȘTI AL LUI HRISTOS

Dacă ești al lui Hristos, lui Hristos, lui Hristos, (bis)
nu te lepezi la-ncercare, ci-ți păstrezi credința tare,
pân-la moarte cu-ascultare, ca și Domnul tău Hristos.

Dacă ești al lui Isus, lui Isus, lui Isus, (bis)
tu răspunzi la rău cu bine și iubești, iertând, pe-oricine
și te lași jertfit pe tine, ca și Domnul tău Isus.

Dacă umbli cu Hristos, cu Hristos, cu Hristos, (bis)
viața ta-i strălucitoare, supărarea-i iertătoare,
rugăciunea-ncrezătoare, cum au fost a' lui Hristos.

Dacă umbli cu Isus, cu Isus, cu Isus, (bis)
suferința ta-i senină, dăruirea ta-i deplină
și-nvierea ta-i divină, cum au fost a' lui Isus.

243. BIRUITOR ISUS

Biruitoare Isus e peste țări și mări
și Stăpân e peste vremi și-mprejurări,
credincioșii ostașii Lui vor birui,
de vor crede-al Lui Cuvânt și-l vor trăi.

Frați, surori, veniți la Dumnezeu
unul câte unul tot mereu;
frați, surori, slujiți lui Dumnezeu,
unul câte unul aducând mereu!

Voi, ostașii Lui ce Domnul v-a ales,
înălțați spre ceruri mâinile mai des;
vă rugați, lucrați, chemați, mărturisiți,
aduceți mai multe suflete grăbiți!

Când slăbiți sau pierdeți dragostea dintăi,
El vă umple iar cu sfintele-l văpăi,
de priviți la Crucea Lui ca la un steag,
Duhul Sfânt vă face lucrul iarăși drag.

244. ȚARA PRIMĂVERII

Țara primăverii ce ne-aștepți în tine,
dorul revederii arde pară-n mine,
pașii mi-i așteaptă zări nestrăbătute,
treaptă după treaptă să le sui mai iute.

Dulci făgăduințe, țineți-ne-ntruna
dragostea fierbinte așteptând cununa,
țineți-ne starea trează-n gând și-n fapte
până la strigarea Miezelui de Noapte.

Casa noastră dulce, gata pregătită,
dorul tău m-ar duce Sus într-o clipită,
numai datoria ce-o mai am mă ține
și-mi mai dă tăria să mă lupt cu mine.

245. POATE FI-NFRUNZITĂ LUNCA

Poate fi-nfrunzită lunca, iarba s-o-nveșmânte,
mieii pe câmpii să zburde, graurul să cânte,
pot cireșii să-nflorească, inul să răsară,
poate câmpul să-nverzească – nu e Primăvară. (bis)

Pot copiii să se joace, vântul să adie,
pot să se îmbrace-n zâmbet caișii toți la vie,
pot albinele s-alerge floare după floare,
clopotele pot să cânte – nu e Sărbătoare. (bis)

Pot să sune mii de strune, cântecul suspină,
pot să ardă candelabre, jale e-n lumină,
pot să fie ouă roșii, casa e tăcere –
cât mormintele sunt pline nu e Înviere. (bis)

Când nu vor mai fi pe lume ziduri și lăcate,
când va respira și gândul numai libertate,
când va fi lumină-n casă și senin afară, –
aia fi-va Sărbătoare, aia, Primăvară!... (bis)

246. NALȚĂ-TE, CÂNTAREA MEA

Nalță-te, cântarea mea, iarăși peste stele
pân-la Cel ce-l duci așa gândurile mele.
Spune-l, inima mea, Lui tot ce te frământă,
nu-i pe lume, dulce, nu-i gând ca cel ce cântă. (bis)

Focul inimii ce-l pot lacrimile-aprinde
Lui să l se nalțe tot până-L va cuprinde.
Lacrimile vor spăla sfintele-l picioare –
astfel se va vindeca tot ce mă mai doare. (bis)

Numai gândul cel curat are căi divine
până unde nu străbat' nimenea altcine;
și-acest trup când va cădea, cu alt trup voi trece
unde cu iubirea mea veșnic voi petrece. (bis)

247. NOI ȘTIM C-AVEM

Noi știm c-avem un rost pe lume și știm c-avem un veșnic Țel:
vrem pe Hristos și-al Lui Sfânt Nume // slăvit în cel mai dulce fel. // (bis)

Slăvit fie Hristos (bis) de toți și Sus și jos,
acum și-n veacul nesfârșit, // să fie El slăvit... // (bis)

Vrem Evanghelia să fie vestită celor care pier
și vrem pământul tot să știe // iubirea Tatălui din cer. // (bis)

Dar, pentru cauza asta dreaptă, avem de suferit nevoi,
răstignitorii Lui ne-așteaptă // cu cruci destule și pe noi. // (bis)

Oricât ar fi de lungă însă durerea ce-o avem de dus,
cât inima de El ni-e strânsă, // noi vom învinge cu Isus... // (bis)

248. DOAMNE, CE DATOR POT FI

Doamne, ce dator pot fi harului Tău mare,
mii de vieți dac-aș trăi și-aș tot vrea să pot plăti,
Doamne, știu că nu voi fi niciodată-n stare.

Doamne, că mi-ai dat și dat aur ca din soare,
nu-i ca mine de bogat, Doamne, nici un împărat,
dar de cât mi-ai dat și dat ce-Ți voi da eu, oare?

Doamne, n-am un alt cuvânt, nici alt dar mai mare;
doar o lacrimă și-un cânt, și-acel tainic simțământ
pentru care nu-i cuvânt, inima mea are.

Doamne, ia-mi-le-ascultând dulcile-mi suspine
și le-așază lăcrimând lângă dulcele Tău gând
care-Ți arde așteptând numai după mine.

249. FERICITĂ-I PĂRTĂȘIA

Fericită-i părtășia prin Cuvânt cu Dumnezeu,
ea-i viața și puterea cui rămâne-n ea mereu. (bis)

Fericită-i părtășia prin iubire cu Hristos,
ea-i comoara și rodirea sufletului credincios. (bis)

Fericită-i părtășia prin cântări, cu Duhul Sfânt,
ea e taina bucuriei și-nfrățirii pe pământ. (bis)

Fericită-i părtășia rugăciunii dintre frați,
prin ea toți sunt totdeauna întăriți și mângâiați. (bis)

Fericita părtășie, Doamne, să ne-o dai am vrea,
că nu-i har, nici bucurie, nici putere fără ea! (bis)

250. ISUSE, NUMAI TU EȘTI

Isuse, numai Tu ești Stânca
de mântuire și-ajutor,
afar' de Tine-s numai valuri
în care mii și sute mor.

O, ține-mă mereu,
Isuse, Domnul meu,
că numa-n Tine-s mântuit
și fericit!

Isuse, numai Tu ești Pacea
ce-aduce inimii alin,

afar' de Tine-i numai zbucium,
și deznădejde, și suspin.

Isuse, numa-n Tine-i soare,
și primăvară, și frumos,
afar' de Tine-i numai noapte
și-ngheț, și vaier dureros.

Isuse, numa-n Tine-i viața
cu desfătări și bucurii,
afar' de Tine-i numai moartea
cu osândiții morți de vii.

Isuse, numa-n Tine-i Raiul
cu fericire și cântări,
afar' de Tine-i numai iadul
cu veșnicele-i remușcări.

251. IUBIȚI-VĂ-UNII PE-ALȚII

Iubiți-vă-unii pe-alții,
din inimă, din toată,
nimic a rupe frații
deolaltă să nu poată.

Iubiți-vă-unii pe-alții
în Domnul, totdeauna,
părinții, soții, frații
să fiți în totul una!

Iubiți-vă-ntre-olaltă
preadulce-n orice vreme,
iubirea cea înaltă –
de nimeni nu se teme.

Iubiți-vă cu milă
în ceasuri de durere –
credința cea umilă
e-o veșnică putere.

Iubiți-vă cu lacrimi
în vremuri de-ncercare –
răbdarea-ți dă în patimi
nădejdea-nvingătoare.

Iubiți-vă cu fapta
mereu fără-osebire,
aceasta-i înțeleapta
și unica iubire.

252. DEPARTE-NTOTDEAUNA

Departe-ntotdeauna mi s-a părut că sunt
de starea Ta divină, de locul Tău preasfânt;
și-ntruna să m-apropii de Tine Ți-am cerut,
mai lângă Tine, Doamne, mai lângă Tine-am vrut.

Prea-ncet întotdeauna mi s-a părut că merg
și-am vrut să am putere mai tare să alerg;
s-ajung cândva cu Tine nedespărțit să stau,
mai lângă Tine, Doamne, mai lângă Tine vreau.

Prea slab întotdeauna, Isuse, m-am simțit
și-am vrut să fiu puternic, viteaz și neclintit,
prin orișice ispite, prin tot ce m-a durut
mai lângă Tine, Doamne, mai lângă Tine-am vrut.

Departe-mi pari și-acuma și drumu-mi pare lung,
aș vrea cât mai degrabă la Sânul Tău s-ajung;
ajută-mi fără teamă să pot la Sân să-Ți stau,
mai lângă Tine, Doamne, mai lângă Tine vreau.

253. ISUS, CU TINE

Isus, cu Tine, numai cu Tine sunt fericit,
cu dulci suspine, cu dulci suspine eu Te-am primit;
ce stări divine, ce stări divine noi am trăit,
Isus, cu Tine, numai cu Tine sunt fericit!

O, ia-mi în Tine, o, ia-mi în Tine viața mea,
căci, iată, vine, căci, iată, vine o noapte grea;
mai strâns mă ține, mai strâns mă ține, să nu mă ia
de lângă Tine, de lângă Tine ispita rea!...

Rămâi cu mine, rămâi cu mine, lubitul meu,
prin tot ce vine, prin tot ce vine mă treci mereu;
viața-mi ține, viața-mi ține în Dumnezeu!...
Rămâi cu mine, rămâi cu mine, Isuse-al meu!...

254. DOAMNE, NU FAC

Doamne, nu fac pentru Tine decât ceea ce-s dator,
chiar dac-aș aduce-n lume cel mai sfânt belșug și spor. (bis)

După toate-acestea, Ție
să-Ți dau slavă ne-ncetat
și să spun: „Sunt rob netrebnic,
am făcut ce-am datorat!”

Chiar să rabd oricât ocară și prigoana tuturor,
tot n-aș face pentru Tine decât ceea ce-s dator. (bis)

Chiar să-ndur oricât în lupta cu păcatul pierzător,
tot n-aș face pentru moarte decât ceea ce-s dator. (bis)

Chiar să plâng oricâte lacrimi de căință sau de dor,
tot n-aș face pentru viață decât ceea ce-s dator. (bis)

Chiar să merg oricâte drumuri cu Cuvântul sfințitor,
tot n-aș face pentru alții decât ceea ce-s dator. (bis)

Chiar să-mi dau averea toată la săracul plângător,
tot n-aș face pentru ceruri decât ceea ce-s dator. (bis)

Chiar să-ndur mereu prigoane, spini și cuie până mor,
tot n-aș face pentru slavă decât ceea ce-s dator. (bis)

255. CÂND TU-MI PLUTEȘTI

Când Tu-mi plutești pe-a' mele valuri, din mal în mal se face cale,
lumina valurilor mele sărută umbra tălpii Tale.

Când Tu-mi cobori, Isuse, tot cerul este-al meu,
lumina Feței Tale mă mângâie mereu. (bis)

Când Tu-mi călătorești pe-ntinsul pustiu al țărinilor mele,
tot praful meu sărută urma și talpa Ta călcând pe ele.

Când Tu-mi cobori pe liniștirea cuvintelor Scripturii Sfinte,
m-apropii și-Ți sărut cu lacrimi umblarea Ta printre cuvinte.

Când Tu-mi pui jugul Tău pe umeri și-mi faci pe cruce loc și mie,
și-mi dai o parte din ocară – cum le sărut cu bucurie!

Când stau plecat cum norii serii în rugăciunea lor spre soare,
de sărutarea Feței Tale mi-s buzele strălucitoare.

Ce-ar mai putea fi-atunci pe lume o slavă-asemeni pentru mine
ca sărutarea-mpărtășirii nemaidesprinsă-n veci de Tine?

256. ÎNCĂ SUNT DEPARTE, LUPT

Încă sunt departe, lupt, zărite-s străine,
urlă patimi ne-nterupt ura lor spre mine.
Încă sunt pe drum, alerg ne-ncetat spre țintă,
timpu-i tot mai scurt, dar merg somn să nu mă mintă. (bis)

Lucru-i tot mai mult, trudes, nopțile-mi fac zile,
toate câte putrezesc lepădându-mi-le.
Tu ești chiar la ușă, vii, lumea geme-n muncă,
dezbinății Tăi copii uită de poruncă. (bis)

Mi-arde fața pentru tot ce-ar putea și nu e,
spre lumină-aș vrea să-mi scot neamu-ntreg să-mi suie.
Doamne, de-ar putea ai mei mai grăbit să vadă,
ce-aș cânta, strângând cu ei fericita roadă! (bis)

Și ce liber Ți-aș slăvi Fața fericită
când la capăt mi-aș privi slujba împlinită!
Doamne, de-ar putea ai mei mai grăbit să vadă,
ce-aș cânta, strângând cu ei fericita roadă! (bis)

257. LASĂ-MĂ MEREU

Lasă-mă mereu, Isuse,
să Te văd și să Te-ascult,
căci flămânda mea iubire
Te dorește tot mai mult.

Câtă duioșie-n glasul
și-n privirea Ta adui,
când așa, ca Magdalenei,
milă nesfârșită-mi spui!

Când, ca gloatei de-altădată,
nesfârșit alin să-i faci,
îmi grăiești de fericirea
celor pașnici și săraci.

Cum trăiesc atunci aievea
haru-acelei noi vieți;
ce lumină-mi dă privirii
înțelesele frumseți!

Și mă simt copil, Isuse,
pe genunchii Tăi șezând,
în tăcerea cea mai sfântă
ascultând și ascultând.

O, Te-aș asculta de-a pururi,
nedorind nimic mai mult,
că nu-i altă fericire
ca s-ascult, s-ascult, s-ascult...

258. DE AM SĂ PORT

De am să port a mea cruce, Domnul Isus mă conduce,
nici grijă n-am, nici temere, El m-ajută, mă sprijine.

Eu sunt voios, căci Dumnezeu
iubește mult sufletul meu.

Iubirea Lui e veșnică, Îl voi urma fără frică.
Isus, al meu Mântuitor, îmi e un Scump Învățător.

Parcă-L aud duios vorbind, în inimă Îl simt trăind;
de vin furtuni asupra mea, El pururi mă va ajuta.

Ce m-apasă El o știe, mă scapă din primejdie;
și cât pe-acest pământ voi sta, eu pururi Lui Îi voi cânta.

259. M-AM BUCURAT

M-am bucurat când rugăciunea mi-o ascultai, nici nu știam
cu ce cuvinte să-Ți dau slavă, (bis) // atât de mult mă bucuram, // (bis)
cu ce cuvinte să-Ți dau slavă, atât de mult mă bucuram.

Mă bucuram când suferința ce m-apăsa mi-ai depărtat;
cu suflet plin de mulțumire, (bis) // cântam de harul Tău bogat, // (bis)
cu suflet plin de mulțumire, cântam de harul Tău bogat.

Mă bucuram când de iubire mă-mpărtășeam nemărginit,
cântarea veseliei mele (bis) // zbura înalt și fericit, // (bis)
cântarea veseliei mele zbura înalt și fericit.

M-am bucurat de tinerețe, de veselie și avânt,
de prietenie și mulțime (bis) // și-n toate Ți-am avut cuvânt, // (bis)
de prietenie și mulțime și-n toate Ți-am avut cuvânt.

Dar bucuria-mpărtășirii în harul nemaicunoscut
doar ochii strălucind în lacrimi (bis) // mi-o necuprind înalt și mut, // (bis)
doar ochii strălucind în lacrimi mi-o necuprind înalt și mut.

260. TATĂ SFÂNT, MULȚUMIRI

Tată Sfânt, mulțumiri, mulțumiri ne-ncetate,
Îți năltăm și prin grai și prin cânt,
pentru-a' Tale-ndurări pentru toate,
mulțumim, mulțumim, Tată Sfânt!

Mulțumim, mulțumim pentru marea-Ți iubire
care Fiul pe Cruce și-a frânt
ca să dea lumii-ntregi mântuire,
mulțumim, mulțumim, Tată Sfânt!

Mulțumim, mulțumim pentru Harul Tău mare,
mulțumim pentru scumpu-Ți Cuvânt,
mulțumim pentru marea-Ți iertare,
mulțumim, mulțumim, Tată Sfânt!

Mulțumim, mulțumim că ne-ai dat mângâiere,
că ne-ai dat ajutor și avânt,
că răbdare ne-ai dat și putere
mulțumim, mulțumim, Tată Sfânt!

Mulțumim, mulțumim pentru dulcea-nfrățire
care-ai pus-o-ntre-ai Tăi pe pământ,
pentru tot ce ne-ai dat prin iubire,
mulțumim, mulțumim, Tată Sfânt!

Mulțumim, mulțumim că ne-ai dat bucurie
când răbdam pentru-al Tău legământ,
că vom fi lângă Tine-n vecie
mulțumim, mulțumim, Tată Sfânt!

261. M-AI CHEMAT CÂNDVA

M-ai chemat cândva, Isus, dintr-un nimb de cruce
și de-atunci mai sus, mai sus inima mi-aș duce.
M-ai înduplecat s-alerg de-orice căi deșarte
și de-atunci tot merg și merg și-ncă-s tot departe. (bis)

Mi-ai întins cândva să-Ți iau sfintele-Ți versete
și de-atunci tot beau și beau și mi-e tot mai sete.
Mi-ai aprins fiorul sfânt de-o iubire-adâncă
și de-atunci tot cânt și cânt și mai este încă. (bis)

Cu zări noi mi-ai fermecat cerurile mele
și de-atunci tot cat și cat și-s tot mai cu ele.
Chipul Tău mi l-ai pus dor dincolo de ape
și de-atunci tot zbor și zbor și mi-e mai aproape. (bis)

262. NU VREAU SĂ MERG

Nu vreau să merg în nici o parte fără Prietenul meu drag,
iubirea Lui mă va desparte de orice cale și-orice prag.
Cuvântul Lui mă înfrățește cu orice om din orice loc,
răbdarea Lui mă răsplătește de tot ce pare nenoroc. (bis)

Destul de largă-i calea strâmtă să mergem amândoi pe ea,
durerea lângă El mi-e sfântă, cântarea fără El mi-e grea.
Nu-s fericit pe nici o cale decât simțindu-mă cu El,
mai dulce-i jugul Crucii Sale ca libertatea de-orice fel. (bis)

De când cunosc a Lui iubire, l-o caut tot mai însetat,
n-am sân mai sfânt, mai cu-alipire și mai cu dragoste căutat.
Nu-mi vreau nici viață și nici moarte, nici azi, nici mâini fără Hristos,
cu El e bine-n orice parte, dar fără El, nimic frumos. (bis)

263. MAI NAINTE DE-A-MI FI OCHII

Mai nainte de-a-mi fi ochii, Tu-mi erai lumina mea,
până nici mi-era ființa, Tu-mi erai sămânța-n ea.
Când nici nu-mi fusese gândul, Tu-mi erai frumosul Țel
și-nainte de-a-mi fi dorul, Tu-mi erai iubirea-n el...
Tu, Isuse, Tu, Isuse, îmi erai iubirea-n el.

Tu mi-ai rânduit cărarea până nici n-aveam vreun pas,
Tu mi-ai pus al mântuirii mai-nainte loc și ceas;
fără Tine niciodată nici n-aș fi-nvățat să cânt,
mut aș fi umblat prin lume, orb aș fi ajuns mormânt.
Fără Tine, fără Tine orb aș fi ajuns mormânt.

Dumnezeul meu, Izvorul fericitei mele vieți,
Tu-mi ești zilnic Dătătorul de minuni și frumuseți,
Tu-mi dai plânsul ce zâmbește, Tu, durerea-n care cânt,
Dumnezeul meu, cu Tine raiu-ncepe pe pământ.
Lângă Tine și cu Tine raiu-ncepe pe pământ...

264. AICI, UNDE EȘTI TU, ISUS

Aici, unde ești Tu, Isus, am tot ce-i jos și tot ce-i Sus:
am casa mea și țara mea, am tot ce-aș mai dori și-aș vrea,
am tot ce-am spus și ce n-am spus,
aici, numai aici unde ești Tu, Isus. (bis)

Aici, când stau și Te ascult, am raiul tot și mult mai mult,
am frați, și mame, și surori, mai mult ce las de mii de ori;
de nimeni nu mai pot fi smult
de-aici, numai de-aici când stau și Te ascult. (bis)

Aici, pierdut de fericit, văd cerul larg și strălucit,
aud acorduri îngerești și simt îmbrățișări cerești
cu Dumnezeu împărtășit
aici, numai aici pierdut de fericit. (bis)

Isus, Preadulce Dumnezeu, Tu ești întreg avutul meu,
Tu, dragostea și viața mea, Tu, slava mea și tot ce-aș vrea,
doar Tu mă ferești mereu,
Isus, iubit Isus, Preadulce Dumnezeu. (bis)

265. LĂSAȚI-MĂ S-ALERG

„Lăsați-mă s-alerg voios”, grăbit spun cui mă-ntreabă –
că-n ascultarea lui Hristos se cere mers cu grabă.
Nu-mpovărați umblarea mea cu tot ce ruginește,
nici cu ce furii pot lua sau molia-nvechește! (bis)

Nu chinuiți a’ mele zări cu șoaptele lăsate,
lăsați-mi slobode cărări virtuților curate!
Disprețuiesc tot ce-i deșert, arunc tot ce mă ține,
nădăduiesc, și uit, și iert, și înțeleg pe-oricine. (bis)

Las bătrânețea-ntârziind să-și tragă neputința
și-alerg spre unde, strălucind, m-așteaptă umilința.
Las tot ce-i căldicel și las umblarea cea ușoară,
căci ziua ce mi-a mai rămas se-apropie de seară. (bis)

Grăbit lucrez cât pot voios, grăbit spun cui mă-ntreabă:
Grăbit alerg... După Hristos se cere mers cu grabă!.
Las tot ce-i căldicel și las umblarea cea ușoară,
căci ziua ce mi-a mai rămas se-apropie de seară. (bis)

266. NU VĂ USCAȚI, CURATE LACRIMI

Nu vă uscați, curate lacrimi a’ alipirii de Hristos,
oricât v-ar fi de aspru vântul și gerul, cât de nemilos! (bis)

Nu vă uscați, curate lacrimi a’ rugăciunilor fierbinți,
oricât v-ar fi de greu urcușul de părăsiri și suferinți! (bis)

Nu vă uscați, curate lacrimi a’ milei pentru cel lipsit,
oricât v-ar fi de cu durere și cu răceală răsplătit! (bis)

Nu vă uscați, curate lacrimi a’ mijlocirii pentru toți,
oricât v-ar fi de-adânc abisul de ură dintre frați și soți! (bis)

Nu vă uscați, curate lacrimi a’ așteptării celui drag,
oricât v-ar fi de lungă noaptea și neîntors cel dus pribeag! (bis)

Nu vă uscați, curate lacrimi a’ dragostei din ochii mei,
ci-mi curgeți, până vă va șterge Hristos, cu mâna Lui, din ei! (bis)

267. IA JUGUL LUI HRISTOS

Ia jugul lui Hristos pe umăr, și trage lângă El arând
chiar dacă semeni numa-n lacrimi și umbli numai sângerând.
Hristos cel Sfânt te va cunoaște în sărăcie, nu-n belșug,
că mulți au stat cu El la mese, dar prea puțini au tras la jug. (bis)

Ia-l sarcina și-o du alături și simte-o apăsând din greu,
cum ai răspunde doar tu singur de tot ce are Dumnezeu.

Hristos cel Sfânt te va cunoaște, odată-n Cerul Lui de Sus,
nu după haina ce-ai purtat-o, ci după sarcina ce-ai dus... (bis)

Ia-ți crucea ta și-l mergi pe urme tăcând și mulțumind ca El,
iubește, roagă-te și rabdă urmând dumnezeiescu-l fel!
Hristos cel Sfânt te va cunoaște nu după numele ce-ți pui,
ci după ranele-ndurate sub crucea ta și Crucea Lui... (bis)

268. NUMAI O LUNĂ DE NU CÂNT

Numai o lună de nu cânt, îmi pare că s-a stins un soare
și că de veacuri pe pământ n-am mai ajuns la sărbătoare. (bis)

Numai o clipă de nu sunt cu frații mei un gând în toate,
alerg, mă lupt și mă frământ să pot s-ajung la unitate. (bis)

Numai o zi de nu citesc Cuvântul Sfânt al Cărții Tale,
se uscă gândul meu și-mi cresc noi temeri și-ndoieli pe cale. (bis)

Numai un ceas de nu mă rog, îmi arde inima-nsetată
și-mi pare sufletul zălog la o-ntristare necurmată. (bis)

Numai o clipă de nu-Ți pot simți Prezența lângă mine,
nici Cerul, nici pământul tot nu pot ființa să-mi aline. (bis)

Căci, drag Isus, iubirea mea, cu cât mai din belșug Te are,
cu-atât Te cere și Te vrea mai din adânc, mai cu-nsetare. (bis)

Din orice lună, zi sau ceas, acele clipe mai senine
mi-au fost, Isus, și mi-au rămas doar care le trăiesc cu Tine. (bis)

269. SE DUCE-N TOATĂ LUMEA VÂNTUL

Se duce-n toată lumea vântul vestind a' Tale-adânci iubiri,
purtând a' Tale dulci miresme; doar eu să nu merg nicăiri? (bis)

Și soarele, pe lumea-ntreagă vărsându-și strălucirea lui,
vorbește despre-a Ta lumină; doar eu să nu spun nimănui? (bis)

Și ploaia, peste tot pământul, ducând belșug în orice loc,
vestește marea-Ți bunătate; doar eu să n-o vestesc deloc? (bis)

Și tunetul, trecând pe-ntinderi, vorbește de tăria Ta,
de Judecata Ta cea dreaptă; doar eu să nu spun despre ea? (bis)

Și întunericul vestește că-n lume toate-odată-apun
spre-a se renaște iarăși toate; doar eu aceasta să n-o spun? (bis)

În lume toate, toate, toate Te preamăresc pe Tine-n veac...
O, Dumnezeuul meu cel Veșnic, doar eu să tac? Doar eu să tac? (bis)

270. E-ATÂTA PACE

E-atâta pace-aici, c-auzi
și mersul stelelor cum cântă,
și roua de pe crinii uzi
cum picură tăcere sfântă...

Așa-ntr-o liniște și-un har
poate-ai să vii, Isuse, iar,
când nimeni nu s-o aștepta,
atunci va fi Venirea Ta.

E-atâta liniște pe sus
și-n toate-i parcă-atâta pace,
de-aud cum Mâna Ta, Isus,
lumina spicelor desface.

E-atâta pace-n jur, că simți
cum duhul rugăciunii zboară,
și, ca un stol de îngeri sfinți,
curate doruri te-nfășoară.

E-atâta liniște aici,
de parcă-s toate-n așteptare...
în taina unei sfinte frici
iubirea inimii tresare.

O Doamne, cum Te rog să-mi ții
ființa cu vegherea-ncinsă,
ca-n orice strajă-ar fi să vii,
să-mi afli candela aprinsă!

271. CUM ȚI-AȘ PUTEA CÂNȚA

Cum Ți-aș putea cânta, Isus, iubirea Ta adâncă?
O, cum, că orișicât am spus mai mult rămâne încă! (bis)

Și parcă orișicât mă rog, mai dulce sete-mi vine,
cu cât alerg, aș alerga mai fericit spre Tine. (bis)

Cu cât vreau duhul să-mi descarc de-a dragostei minune,
simt greutatea ei crescând și-aș vrea, și n-o pot spune. (bis)

O, nu doresc decât în cer să pot cânta odată
așa frumos cum am simțit viața asta toată! (bis)

Și-atunci, o lacrimă de drag de-Ți va-nflori-n lumină,
pe veci aceasta îmi va fi răsplata prea deplină. (bis)

272. EU ȘTIU CĂ AM ÎN CER

Eu știu că am în Cer o casă pe care nimeni nu mi-o ia,
chiar dacă nedreptatea lumii m-alungă din căsuța mea.
Eu știu (de 3 ori) că am în cer o casă pe care nimeni nu mi-o ia.

Eu știu că am o tinerețe nemaisfârșită la Isus,
chiar dacă-n lume bătrânețea puterile din trup mi-a dus.
Eu știu (de 3 ori) că am o tinerețe nemaisfârșită la Isus.

Eu știu că am să cânt odată cu toți cei dragi îmbrățișat,
chiar dacă azi trăiesc în lacrimi, de cei iubiți prea-ndepărtat.
Eu știu (de 3 ori) că am să cânt odată cu toți cei dragi îmbrățișat.

Eu știu că Răscumpărătorul și Dumnezeuul meu e Viu,
chiar nimicit să-mi fie trupul și chiar uitat de toți să fiu.
Eu știu (de 3 ori) că Răscumpărătorul și Dumnezeuul meu e Viu.

Eu știu că-L voi vedea pe Domnul și El va fi Răsplata mea,
chiar dacă viața mea din lume și moartea fi-mi-ar cea mai grea.
Eu știu (de 3 ori) că-L voi vedea pe Domnul și El va fi Răsplata mea.

273. EU NU ȘTIU, DOAMNE

Eu nu știu, Doamne, unde încă
îmi vei mai duce pașii mei,
dar știu că Tu-mi vei fi oriunde
lumină sfântă pentru ei.

Eu nu știu, Doamne, ce ispite
vor mai veni în calea mea,
dar știu că-n Tine biruință
și ocrotire voi avea.

Eu nu știu, Doamne, de câți prieteni
mai pot fi încă părăsit,
dar știu că Tu vei fi cu mine
Însoțitor nedespărțit.

Eu nu știu, Doamne, câte lacrimi
au să mai plângă ochii mei,
dar știu că Tu vei fi-alinare
și mângâiere pentru ei .

Eu nu știu, Doamne, câte jertfe
mai trebuie s-aduc din greu,

dar știu că Tu-mi vei da putere
să-mi sui deplin calvarul meu.

Eu nu știu, Doamne, câte rane
voi mai primi de la ai mei,
dar știu că Tu-mi vei da răbdare
și rugăciune pentru ei.

Eu nu-mi știu, Doamne, viitorul,
dar știu că el e-n mâna Ta;
ajută-mi să nu uit aceasta
ca liniștit să-Ți pot urma!

274. TU SINGUR PLÂNGI

Tu singur plângi și azi, Isuse, la miez de noapte-n Ghetsimani,
Îți dorm departe ucenicii și-nconjurat ești de dușmani. (bis)

Ți-e plin de neghină ogorul, și grâul, nimicit și smult,
departe stau „semănătorii” și dorm nepăsători de mult. (bis)

Umplut-au măcăcinii via, ogoru-ntreg l-au copleșit,
iar „lucrătorii” Tăi, departe, în somn adânc au adormit. (bis)

Ți-s oile pierdute toate pe multe și pe rele căi,
intrat-au lupii printre ele și dorm adânc „păstorii” Tăi. (bis)

Pătrunsu-Ți-au în Casă furii, au profanat și-au pustiit,
iar „păzitorii” puși, Isuse, de mult cu dânșii s-au unit... (bis)

Când vei veni, Isuse Doamne, credință oare vei afla?
Din câți i-ai pus Tu să vegheze, câți oare treji vor aștepta?... (bis)

275. TU MI-AI FOST

Tu mi-ai fost, Isuse, toată bucuria mea,
niciodată, niciodată n-am să pot uita.
Tu mi-ai dat, Isuse-ntruna tot ce-a fost mai bun,
totdeauna, totdeauna nu-ncetez s-o spun. (bis)

Toate lungile-mi suspine le-ai schimbat în cânt,
ori la cine, ori la cine am să spun cât sunt.
Din durerile profunde fericit m-ai scos,
orișunde, orișunde am să-Ți cânt voios. (bis)

Tu ești dulce Aurora sufletului meu,
tuturora, tuturora am să spun mereu.
Doamne, pentru bucuria și iubirea Ta,
veșnicia, veșnicia toată-Ți voi cânta! (bis)

276. TE-AM IUBIT FRUMOS, ISUSE

Te-am iubit frumos, Isuse? Ți-am cântat și plâns cu dor?
Ți-am dat inima întreagă? Poate, dar eram dator!
Ți-am urmat cu neclintire și Te-am ascultat pe plac?
Ți-am slujit cu râvnă? Poate, dar eram dator s-o fac!

M-am luptat cu stăruință? Am fost gata și să mor?
Ți-am jertfit pe lume totul? Poate, dar eram dator!
Ți-am știut vorbi la vreme? Ți-am știut la timp să tac?
Ți-am făcut lucrarea? Poate, dar eram dator s-o fac!

Mi-am dat toată osteneala să fac bine tuturor?
Să-Ți păzesc porunca sfântă? Poate, dar eram dator!
Doamne, n-am s-aștept răsplată nici acum și nici în veac!
Ce s-aștept, când încă-atâta mai eram dator să fac?

277. E PLÂNSUL MEU

E plânsul meu, Isuse, acela ce-l auzi,
în ceasul trist de seară când florile se strâng,
când mâinile-s întinse și ochii mei sunt uzi;
Isuse, pentru vina iubirii mele plâng.

E glasul meu, Isuse, acela ce-l ascuți
înveșmântat în jale prin negrul nopții ceas;
Isuse, de durerea de frații mei cei smulți
de vânturi rătăcite mi-e-acest amarnic glas.

E focul meu, Isuse, acela care-l simți
în clipa sărutării picioarelor din cui,
în arderea acelor ascunse suferinți
pe care mi le-acopăr de gura nimănui.

E darul meu, Isuse, acela ce Ți-e dat
sfios, pe cel mai tainic și ultim colț de-altar;
e copt în plâns fierbinte, e-n foc amar sărat,
să-mi poți ierta iubirea când se întoarce iar.

Isuse, nu-Ți retrage piciorul când îl țin!
Isuse, nu-Ți întoarce privirea când mă vezi!
Isuse, nu-Ți închide iertarea Ta când vin!
Isus, doar data asta Te rog să mă mai crezi!

278. CÂT PUTEȚI, BUCURAȚI-VĂ

Cât puteți, bucurați-vă iară de al păcii și-al străngerii dar
și-adunați-vă-n inimi comoară de credință, tărie și har.
Însă mâine, când iar vreo-ncercare va veni să aleagă-ntre voi,
fiți statornici, fiți tari, cu răbdare, ca nici unul să nu dea napoi. (bis)

Dacă unii-nfricați de ispită vor privi și vor sta tremurând,
le-amintiți de cununa slăvită și de-acei ce-o câștigă răbdând.
Nu v-abateți din calea pe care v-ați legat și-ați pornit la-nceput;
cu credință, mereu, cu răbdare, vă urmați drumul drag cunoscut. (bis)

Dacă unul mai slab s-ar abate, vă rugați și-l chemați înapoi,
ca, uniți, să răzbiți și prin toate să nu piară nici unul din voi.
Când în față vor sta Ghetsimanii și Golgota va cere vieți,
suferind, fiți mai tari ca dușmanii! Nu-i ca jertfa triumf mai măreț. (bis)

Căci la capăt lumina-nvierii, și cununa vieții de-apoi,
și răsplata, și slava-nfierii vă așteaptă s-ajungeți și voi.
Când în față vor sta Ghetsimanii și Golgota va cere vieți,
suferind, fiți mai tari ca dușmanii! Nu-i ca jertfa triumf mai măreț. (bis)

279. O, BUCURAȚI-VĂ!

O, bucurați-vă de ziua de-astăzi, cântați și veseliți-vă în ea,
puterea dragostei ce vă-nconjoară lăsați să vă cuprindă inima!
Cântați, cântați cu toată bucuria, trăind al fericirii har deplin,
și v-adunați în suflete comoară, cât cerul vostru încă e senin! (bis)

Vă umpleți inimile cu lumină, ca să aveți belșug în noaptea grea,
mai strâns uniți să v-alipiți de Domnul, când vine greul să-l puteți răbda.
Trăiți, trăiți puternic orice clipă din fericita, dulce zi de az',
zidiți în voi credință și răbdare, să biruiți în vreme de necaz! (bis)

Căci zile ca acestea nu sunt multe și ne sunt date doar ca mângâieri,
să ne uităm durerile trecute, să ne-ntărim pentru-alte noi dureri.
Luați, luați puteri prin rugăciune, s-aveți mereu tărie să vegheați,
ca-n noaptea grea a luptei viitoare să nu cădeți, să nu vă lepădați. (bis)

Cântați acum, în ziua bucuriei, în dragoste prin har să vă-ntăriți,
ca-n ziua încercării, prin credință și prin nădejde toți să biruiți!
Cântați, cântați... dar voi și-n bucurie de jertfă gata orișicând să fiți,
căci chiar de nu va trebui adusă răsplata ei în cer o s-o primiți. (bis)

280. ÎN ISUS EU AFLU TOTUL

În Isus eu aflu totul, tot ce caut în astă lume,
bucurii și daruri multe cât cu glasul nu pot spune. (bis)

Când sunt ispitit de cel rău, în Isus eu am scăpare
și prin caldă rugăciune Îi spun Lui tot ce mă doare. (bis)

Când necazuri mă frământă, El scăpare îmi aduce,
când sunt singur, fără prieteni, El e Prietenul cel Dulce. (bis)

Din primejdii El mă scapă, pe cărare mă-nsoțește,
când sunt bolnav mă ridică, vindecare-mi dăruiește. (bis)

Iar când voi sfârși odată dulcea mântuirii cale,
cu iubirea Lui cea sfântă m-a primi în ale Sale. (bis)

281. DACĂ NE-ADUNĂM ÎN DOMNUL

Dacă ne-adunăm în Domnul, dac-avem al Lui Duh Sfânt,
dacă inimile noastre una-n părtășie sunt,
dac-avem a Lui iubire, dac-avem al Lui sfânt țel,
atunci orișicând ne strângem este între noi și El. (bis)

Atunci Tatăl ne ascultă tot ce-l cerem, fericit,
atunci Fiul ne-nsoțește prin Cuvântul Lui sfințit,
atunci Duhul ne îndrumă în tot lucrul Său deplin
și-ntre noi se vede rodul mult și dulce, și divin. (bis)

Dar... când fără unitate și iubire ne-adunăm,
când nici dor, nici părtășie nu avem și nu căutăm,
când trăim păcate-ascunse, când ni-e gândul mânios...
atunci în zadar ne strângem, ne-adunăm fără Hristos! (bis)

Dumnezeule, ai milă, nu lăsa-ntre noi nicicând
lipsa Ta și nelucrarea Duhului Ceresc și blând!
Nu lăsa-ntâlnirea noastră fără dragoste și har,
ca să nu ne fie lupta și-alergarea în zadar. (bis)

282. NU-I LOC MAI SFÂNT

Nu-i loc mai sfânt decât acela unde-i Hristos și-unde-s ai Săi;
acolo-i Duhul Sfânt putere, acolo-i dragostea văpăi...
Cuvântul Sfânt acolo-i soare, credința-i umblet fericit,
iar părtășia sfințitoare // e-avutul cel mai strălucit. // (bis)

Nu-s stări mai sfinte ca acelea de pe Taborul luminos,
când e Hristos în toți ce cântă și toți ce cântă-s în Hristos,
când de Hristos e plin Cuvântul și-n rugăciune-i plin de El –
atunci și-afară și-nlăuntru // Hristos străluce-n orice fel. // (bis)

Nu-i ceas mai sfânt decât acela în care-s frații adunați
și – inimi lângă inimi, una în duh – se roagă-ngenuncheați;
când rugăciunea lor se-nalță scăldată-n lacrimi prin Hristos,
îngerii-s frați, iar frații-s îngeri, // pământu-i Sus, iar ceru-i jos. // (bis)

Nu-i har mai sfânt decât acela să fii cu Domnul și cu-ai Săi
în rugăciune, și-n cântare, și-n lacrimi lângă frații tăi;
oriunde-s ei, fă tot și du-te, oricâți sunt ei, fă tot și stai,
oricum sunt ei, fă tot și-i caută, // că unde-s ei e-un colț din rai. // (bis)

283. FLĂMÂND CA NU DE PÂINE

Flămând ca nu de pâine, setos ca nu de apă,
Te caut, căci al meu suflet cu Tine doar se-adapă...
M-aplec la rugăciune, dar în a' ei suspine
Te caut – și nu mă satur să m-alipesc de Tine. (bis)

M-apropii de-a Ta Carte, dar gândul ce-mi tânjește
din Cartea Ta pe Tine Te caută și dorește...
Mă duc – și unde-s frații iubirea-n veci m-ar ține,
dar nu pe ei îi caut, ci-n ei Te caut pe Tine. (bis)

Oricine-mi bate-n poartă, deschid – și-l chem în pripă,
căci inima-mi Te-așteaptă pe Tine-n orice clipă.
Mă uit spre cer întruna, dar inima din mine
nu după cer dorește, ci-n el Te caut pe Tine. (bis)

Neliniștit mi-e duhul când pleacă ori sosește,
ci numai când e-n Tine atunci se liniștește. (bis)

284. O, DRAGI FRAȚI ȘI SURORI

O, dragi frați și surori ce-L iubiți pe Hristos
într-un duh și-ntr-un gând credincios,
alergând, ostenind și veghind, nu uitați,
pentru El nu-n zadar alergați!
Osteniți ne-ncetat pentru Domnul acum
pe-orice timp, orice loc și-orice drum,
cât veți fi ori trimiși, ori chemați de-al Său har,
pentru El n-alergați în zadar.

Semănați ne-ncetat strălucitu-l Cuvânt,
și pe nor, și pe ger, și pe vânt;
răbdători, ne-nfricați și smeriți, nu uitați,
pentru El nu-n zadar semănați!
Privegheați ne-ncetat rugători și-nfrânați,
crucea Lui după El v-o purtați,
căci umblând și lucrând, chiar plângând cu amar,
pentru El nu vegheați în zadar!

Așteptați ne-ncetat iubitori pe Hristos,
cu un rod mai curat și frumos,
căci Isus tot ce-a spus va-mplini, nu uitați,
pentru El nu-n zadar așteptați!
O, dragi frați și surori, doar puțin mai avem
s-alergăm, să lucrăm, să veghem.
Nici un drum, nici un greu, nici un plâns, nici un dar
pentru El nu va fi în zadar.

285. CE BINE-I PRINTRE VOI

Ce bine-i printre voi, iubiții și dragii sufletului meu,
iubirea voastră-n mine arde alături de-a lui Dumnezeu;
întâi e-a Lui, apoi, aproape de ea, mi-e dragostea de voi;
Hristos și voi mi-ați fost comoara în lumea asta de noroi. (bis)

Fiți binecuvântați, fiți binecuvântați,
fiți binecuvântați, surori iubite și scumpi frați,
și scumpi frați, și scumpi frați!...

Ce bine-i printre voi, iubiții și scumpii vieții mele-ntregi,
de voi mă strâng ale iubirii în veci nebiruite legi;
de voi și de Hristos pe viață și veșnicie sunt legat,
nimic nu va putea desparte ce Dumnezeu a-mpreunat. (bis)

Ce bine-i lângă voi cu lacrimi îngenuncheați să ne rugăm,
ce bine-i lângă voi când Sfântul Cuvânt Ceresc îl ascultăm,
ce bine-i lângă voi când glasul printre cântări ni-l împletim,
ce bine-i când gândim că-n ceruri în veci n-o să ne despărțim! (bis)

Ce bine-i când, la despărțire, sunt petrecut cu drag de voi,
ce bine-i când iubirea voastră mă-ntâmpină venind napoi,
ce dulce e cu voi la muncă și ce ușor cu voi la greu,
cu voi e Dumnezeu în mine și eu cu voi în Dumnezeu. (bis)

286. CÂNTAȚI, FRAȚI ȘI SURORI

Cântați, frați și surori, cântați în dulcea înfrățire,
căci Dumnezeu e-n voi când stați în pace și-n iubire.
Îmbrățișați-vă plângând cu-o dragoste fierbinte
și sărutați-vă cântând aceste imnuri sfinte. (bis)

E sărbătoare și e rai când stăm în adunare
și-avem în suflete și-n grai iubire și cântare.
Cântați, o, frați iubiți, nu stați; surorilor, mai tare,
Hristos e dragoste, cântați, iar dragostea-i cântare... (bis)

Îmbrățișați-vă topind toți inimile-n una,
iubindu-vă, sunteți iubiți în ceruri totdeauna.
Hristos e-n dragoste, cântați, cântarea-i bucurie;
surori iubite și scumpi frați, așa-i în veșnicie!... (bis)

287. VOI PURTĂTORI

Voi purtători ai steagurilor sfinte spre-acel măreț și veșnic Viitor,
voi făclieri de slove și cuvinte, fiți voi întâi la înălțimea lor! (bis)

Tu care-ai prins în mâna ta condeiul și vrei să dai lumină la mulțimi,
o, nu uita că pilda ta-i temeiul izbânzii-n ridicarea spre nălțimi! (bis)

Tu care porți în gura ta Cuvântul și-ndemnul spre mai bine și frumos,
o, nu uita că pilda ta-i avântul spre-o slujbă mai curată lui Hristos! (bis)

Tu care ceri poporului putere de jertfă pentru minunatul Țel,
tu, ce-ai jertfit, ce drept și ce plăcere, să poți fi-un far și pildă pentru el? (bis)

O, nu uita că vorba ta-i scânteia, dar fapta ta e focul uriaș;
doar pilda ta-i va ridica pe-acea ce vrei să-i vezi mai fericiți urmași. (bis)

Doar pilda ta de muncă și-nfrânare și de credință-n scopul cel slăvit
dă gândului vorbit și scris valoare și rod măreț în cei ce l-au primit. (bis)

Voi purtătorii steagurilor sfinte spre-acel măreț și veșnic Viitor,
voi făclieri de slove și cuvinte, fiți voi întâi la înălțimea lor! (bis)

288. CU IUBIRE

Cu iubire-ntotdeauna
și cu drag v-am cercetat,
o cântare și-o lumină
fiecăruia v-am dat, (bis)
o cântare și-o lumină
fiecăruia v-am dat.

Când spre fire-mi voi da firea,
lutului, ce-i lut, curând,
dorul mă va face cântec,
duhul mă va face gând, (bis)
dorul mă va face cântec,
duhul mă va face gând.

Și pe toată amintirea
vă voi fi duios îndemn
pentru tot ce-a fost și este
între noi un veșnic semn, (bis)
pentru tot ce-a fost și este
între noi un veșnic semn.

Când veți fi spre meditare
și cântare îndemnați
ori de neoprite lacrimi
ochii vă vor fi scăldați, (bis)
ori de neoprite lacrimi
ochii vă vor fi scăldați,

Ori vreo sfântă amintire
din uitare răsărind,
duhul meu vă va fi-ndemnul
între voi cu drag venind, (bis)

duhul meu vă va fi-ndemnul
între voi cu drag venind.

El mereu vă va fi-aminte
și vă va rămâne-ndemn
către tot ce-a fost și este
între noi un veșnic semn, (bis)
către tot ce-a fost și este
între noi un veșnic semn.

289. ÎN TAINICELE-ADÂNCURI

În tainicele-adâncuri din sufletu-mi ascuns,
în care niciodată și nimeni n-a pătruns,
aș vrea, Isuse Dulce, Tu Singur să cobori,
să vezi acolo strânse-ale dragostei comori,

S-ascultă acolo viersul ce n-a putut fi scris,
ce mistuie viața în care zace-nchis;
și-acolo unde numai Tu Singur, Tu pătrunzi,
în locul cel mai gingaș al tainelor afunzi,

În alba încăpere a candidei iubiri,
coboară cu seninul duioselor priviri,
și-ascultă și privește cât drag îți poartă ea;
eu pot cânta și plânge, dar nu pot spune-așa.

290. CÂND VOM CĂLCA PE ULIȚELE TALE

Când vom călca pe ulițele Tale, Ierusalime, loc iubit și sfânt,
tot cerul fi-va plin de osanale spre slava Celui pururi Drag și Sfânt. (bis)

Uimiți de-atâta sfântă măreție, scăpați de lutul ce ne-a frământat,
în veci de veci cânta-vom slavă Ție, Cerescul nostru Dulce Împărat, (bis)

Cu ochii-n lacrimi de bucurie sfântă, scăldați în raza Soarelui dorit,
nesăturați de Fața Ta cea blândă, o, Domnul nostru Scump și Preaiubit! (bis)

Pe străzi de aur, ca sticla străvezie, cu toți cei scumpi și dragi ce i-am dorit,
cânta-vom slavă pururi numai Ție, de dragostea cu care ne-ai iubit. (bis)

Ierusalime, vei auzi cântarea ce îngerii n-o știu și n-au cântat,
atunci, în Ziua când va fi Serbarea poporului pe veci răscumpărat. (bis)

Când întristarea va fi din inimi ștersă și fericirea veșnică va fi,
doritul nostru, scumpa noastră Casă, Ierusalime, când te vom zări? (bis)

291. O, CE FRUMOASĂ EȘTI, IUBIRE

O, ce frumoasă ești, iubire, și când lucrezi, și când te-nchini!
Cu-a' tale mâini și-a ta privire // săruți cântări // (bis) și legeni crini...

Fii binecuvântată, tu, fiică minunată a Cerului Divin!
Dorim pe totdeauna să fim în tine una,
să fim în tine una. Amin. Amin...

Cu tine-i soare și când plouă, și orice zile-s sărbători,
și-n orice seară-i lună nouă, // și-n orice câmp // (bis) e-un rai cu flori.

Dorința fericirii sfinte ne-o creștem în același fel,
a' noastre scumpe legăminte // le-a sărutat // (bis) pe lacrimi El...

Dorită față îngerească cu nimb de zori și ochi de-azur,
nimic să nu ne despărțească, // tot cerul // (bis) fie-ne-mprejur!

O, Dumnezeule-al iubirii ce una ne-ai dorit să fim,
în Sărbătoarea Nemuririi // fă Nunta // (bis) să ne-o prăznuim!...

292. O, CE FRUMOASĂ EȘTI

O, ce frumoasă ești, iubito, Biserică, Mireasa Mea,
ce minunate-s ale tale podoabe ce te fac așa!...
Ce minunată ți-e Credința păstrată-n cugetul smerit,
curată, sinceră, adâncă și-aceeași până la sfârșit!

O, ce frumoasă ți-e Nădejdea ce nu s-a clătinat nicicând,
prin orișice-ncercări aceeași tărie și-ndrăzneală-având;
ce îngerească ți-e Iubirea ce lângă Mine te-a ținut
în dulcea, negrăit de dulcea unire de la început!

Ce sfântă ți-este curăția din dulcii limpezi ochii tăi,
ce n-au privit nicicând pe nimeni căzuți, disprețuiți și răi;
ce mișcătoare umilința, asemeni crinului rănit
ce-și dăruie mai mult mireasma cu cât e și mai mult zdrobit!

Ce îndelungă ți-e răbdarea ce te-a-nvățat să lupți și, blând
iertând, să suferi pân' la moarte și să nădăjduiești crezând;
ce înduioșătoare mila ce te-a plecat spre cel lovit
să mângâi, să ajuți, să dăruie nemustrător, tăcut, simțit!...

Ce-mbelșugat și dulce-i rodul cu-atâtea lacrimi semănat,
altarul miilor de jertfe ce strălucit e-ncunurat!
Ce fericit e-mpodobită în totul-tot făptura ta,
o, ce frumoasă, ce frumoasă ești tu, pe veci, Mireasa Mea!

293. DE DORUL TĂU

De dorul Tău, Isus iubit, în dragostea Ta arse
și inima spre Răsărit și fața ni-s întoarse.
Isus, Isus... și Te-așteptăm cum crinii-așteaptă rouă,
privind spre ceruri Te chemăm cu mâinile-amândouă. (bis)

Treci peste anii viitori, Isuse drag, și vină,
ne du mai sus, mai sus de zori, spre Țara de Lumină!
Și-n clipa când ni-i cununa cu-a' slavei Tale taine,
schimbați ca Tine vom purta a' păcii albe haine. (bis)

Iar noi, iubit și drag Isus, Ți-om da cu brațe pline
toți crinii dorului nespuse și-ai dragostei de Tine;
și Ți-i vom presăra în drum cu-o veșnică-nchinare,
precum Îți presărăm acum a dragostei cântare. (bis)

În zorii fiecărei luni vom strânge cu uimire
din pomii Veșnicei Minuni noi roduri de iubire;
și-Ți vom cânta, Isus iubit, de drag o veșnicie,
că Te-am chemat și Te-am dorit cât nimenea nu știe!... (bis)

294. E MULT DE CÂND E NOAPTE

E mult de când e noapte și lumea-i bântuită
de mii de duhuri rele cu ucigaș tumult,
ni-e dor de Dimineața de-odihnă fericită –
străjerule, străjere, mai e din noapte mult? (bis)

Plâng inimi sfâșiate de-o lungă depărtare,
le ard atâtea rane și-au suferit atât
și-așteaptă obosite un ceas de ușurare –
străjerule, străjere, o, cât mai este, cât? (bis)

Atâți din cei ce-așteaptă sunt doborâți de jale,
gemând sub greutatea ce inima le-a smulț
și-așteaptă izbăvirea înștiințării tale –
străjerule, străjere, mai este oare mult? (bis)

E-atât de grea vegherea când noaptea se lungește,
când zarea e pustie și sufletul e jar,
când nu mai e putere, iar greul tot mai crește –
străjerule, străjere, ah, zorii nu răsar? (bis)

Atât de grea ni-e starea, cum n-a fost niciodată,
vin valuri tot mai grele, cum n-am mai întâlnit,
simțim c-a' noastre inimi curând n-au să mai poată –
ah, sună răsăritul, străjerule iubit! (bis)

Străjer iubit, vestește sfârșitul suferinței,
să cadă stăvilarul de piatră și de fier,

să-nceapă Sărbătoarea dorită-a Biruinței
și Nunta fericită a Mirelui din Cer! (bis)

295. NU-I CÂNTARE CARE (GLASUL LUI...)

...Nu-i cântare care suferă și cheamă,
nu e duișia inimii de mamă,
e cu mult mai mult ca imnul inimii de mamă. (bis)

...Nu-i simțirea care inima-nfioară,
nu e numai cântec, rai sau primăvară,
e cu mult mai mult ca orice rai și primăvară. (bis)

Nu e numai harul, sau numai iubirea,
numai starea-n care cântă fericirea,
e mai mult ca starea-n care cântă fericirea. (bis)

Glasul Lui e soare, flăcări și sfințire,
pace-n suferință, taină și rodire,
tot ce-i har, și miez, și flăcări, taină și rodire... (bis)

Când întâia dată m-a chemat pe nume,
părăsit-am totul să-l urmez prin lume,
de-atunci cânt, și plâng, și sufăr, și-l urmez prin lume. (bis)

Glasul Tău, Isuse, îl doresc a-rândul,
veacurile fi-vor scurte ascultându-l,
veacuri veșnice părea-vor scurte ascultându-l. (bis)

296. DRAGUL MULT-IUBIRII MELE

Dragul mult-iubirii mele plin de raze-n păr,
sub privirile de stele, m-ai trezit sub măr;
strălucind de haruri grele, m-ai trezit sub măr.

Cerul se-ntindea sub mine, zarea – căpătâi,
m-a unit pe veci cu Tine dragostea dintâi;
dulcea, minunata, sfânta dragoste dintâi.

Mi-ai umplut cu-a Ta privire inima de drag,
fericit de-a ei sfințire, n-am mai fost pribeag;
dintr-un ceas de strălucire, n-am mai fost pribeag.

Îți ascult răpit Cuvântul, plâng când Ți-l ascult,
oare unde-i azi pământul, de-s în cer de mult?
Unde s-a pierdut pământul, de-s în cer de mult?

De ce oare-ntreaga Fire cântă-acum așa?
Mai e oare fericire dulce ca a mea?
Nu e, nu e fericire dulce ca a mea!

Unde-i azi cetatea, oare, unde-s câinii răi?
Cântă-atâta sărbătoare dulce-n ochii Tăi,
numai pacea și iertarea cântă-n ochii Tăi.

Cântă ca un roi de-albine câmpu-n floare plin,
zările-s de taine pline, totul e divin,
lângă Tine, lângă Tine totul e divin.

Țes cununi de rouă zorii să ne-anine-n păr;
fericiți nemuritorii cununați sub măr,
Nunții Sfinte, Sărbătorii, cununați sub măr...

297. CE FIERBINT E IUBIREA

Ce fierbinte e iubirea care cântă-n mine,
ce adânc și nalt e focul dorului de Tine,
arde-mi inima și glasul dorul după Tine!

Chiar când ud cu lacrimi grele pâinea mea amară
sau mi-adorm în flăcări gândul seară după seară,
cu iubirea Ta mă mângâi seară după seară.

O, de-aș fi-ntr-un munte singur, numai eu cu Tine,
sau în larg de ape unde nimeni nu-i cu mine,
să nu fie să m-audă nimeni lângă mine;

Ți-aș striga de-adânc, din suflet, nu știu cum iubirea,
care-mi naltă și-mi sfințește viața și simțirea,
fericindu-mi fără margini viața și simțirea.

Însă nu sunt nici în munte, nici în larg de apă,
sunt legat de ani și-n ziduri harul Tău m-adapă,
pâinea dragostei mă ține, harul Tău m-adapă.

Pân' la ultima suflare vreau a mea trăire
s-o nalt către Tine-un tainic cântec de iubire,
dulce, negrăit de dulce cântec de iubire.

Și să trec cu el pe buze apa morții lată,
să Ți-l cânt apoi în ceruri veșnicia toată,
pentru veșnica-Ți iubire veșnicia toată.

298. O, ISUSE DULCE

O, Isuse Dulce, Dulcele meu Domn,
ziua treaz și noaptea suspinând în somn,
sufletul meu cheamă Chipul Tău cel blând,
ziua treaz, Isuse, noaptea suspinând.

O, doritul nostru, Mire Minunat,
nu-i de-ajuns suspinul cât am suspinat,
nu ajunge oare plânsul cât am plâns,
de nu vii să stâmperi dorul cel nestâns?

Nu-s destul de-aprinse-a' dragostei dorinți
ori nu sunt destule lacrimi fierbinți,
ori nu-i îndestul de arșă inima,
de mai poți să-ntârzii și mai poți tăcea?

Nu-s de-ajuns de albi ai sufletului crini
ori acei ce-așteaptă-atâta-s de puțini,
c-ale lor chemări și lacrimi nu ajung,
de Ți-e drumul parcă zi de zi mai lung?

O, lubit Isuse, Mire Minunat,
Te chemăm în dorul nostru ne-ncetat,
și-n a zilei muncă, și-n al nopții somn,
Scump Isuse, vino, Dragul nostru Domn!

299. O, SFÂNT CÂNTEC, VINO!

O, Sfânt Cântec, vino, spre Cer s-alergăm,
ia-mi duhul și mâna și hai să zburăm!
Mă nălță cu Tine mai sus și mai sus,
pe norul luminii rămas de Isus,

Spre forma cerească în care doresc
să cânt bucuria pe care-o trăiesc!...
E-atâta lumină pe unde plutim,
Isuse, Isuse, ce haruri trăim!

Mai sus, mai departe, hai, Imnule Sfânt,
spre veșnica formă a altui cuvânt,
spre-a' Slavei izvoare, din care s-adun
cleștarul luminii în care s-o spun!...

Și du-mă, Sfânt Cântec, la starea de har
în care-Adevărul e fără hotar!
Și lasă-mă unde voi ști c-am găsit
iubirea deplină și fără sfârșit!...

300. PORUMBEL CU ARIPI ALBE

– Porumbel cu aripi albe,
ochiul meu te pierde; (bis)
peste lume, peste țară,
du-te și te-ntoarce iară
c-o crenguță verde. (bis)

Ai plecat de-atâta vreme
peste nori de spume, (bis)
zarea e mereu pustie,
oare nici o bucurie
nu-mi găsești tu-n lume? (bis)

– Spune-mi, vântule, de ce sunt
căile deșarte, (bis)
s-a pierdut prin văi străine,
ori nu-l lasă mâini haine,
ori e-n ceas de moarte? (bis)

Sau privirea ce-l așteaptă
n-o să-l mai dezmierde?... (bis)
– N-o să vină niciodată,
că n-a fost în lumea toată
o crenguță verde!... (bis)

Dar tu ține-ți către ceruri
mâini neobosite, (bis)
calde rugăciuni trimite-l
Domnului în veci iubitei
Țări făgăduite. (bis)

Și vei moșteni-n lumină
har ce nu se pierde, (bis)
toată Țara Minunată
de-unde-ai așteptat odată
o crenguță verde!... (bis)

301. PREAIUBITUL MEU E UNUL

Preaiubitul meu e Unul fără seamăn pe pământ,
Glasul Lui e Armonia, cântec este-al Lui Cuvânt. (bis)

Orice loc pe unde trece de miresme-alese-i plin,
câmpu-i mai frumos pe-acolo, cerul este mai senin. (bis)

Dulcea Lui înfățișare este-ntreagă farmec sfânt,
mii de primăveri vin parcă toate-o dată pe pământ. (bis)

Preaiubitul meu e Unul, nimenea asemeni nu-i!...
Cât ați da de L-ați cunoaște ca să fiți și voi ai Lui!... (bis)

302. ZIUA REVEDERII

Cum nu-i mâine dimineață Ziua Revederii,
când scăpați pe veci din ceață vom privi lumina-n față?
Adu, Doamne, dimineață Ziua Revederii!

Ah, de ce nu-i mâine, oare, Ziua Întâlnirii
când vom izbucni spre soare albă, veșnică ninsoare?
Pentru scumpa Sărbătoare, Ziua Întâlnirii!...

De ce oare nu mai vine Ziua Dezlegării,
să se sfarme ce ne ține, mai curând să fim cu Tine,
Doamne, ah, de ce nu vine Ziua Dezlegării?

Mii de inime suspină, arse-n dor de Tine
și Te cheamă: Vină! Vină! adu zorii de lumină
inimilor ce suspină arse-n dor de Tine!

Adu mâine dimineață Ziua Revederii,
vezi cât plâns avem pe față, ce suspin, ce trai, ce viață
adu, Doamne, dimineață Ziua Revederii!

303. AL CERULUI CÂNTEC

Al Cerului Cântec nespus de frumos,
odată, demult, mi-ai cântat
și Glasul Tău dulce, adânc și duios
de atunci m-a legat, m-a legat.

Simțit-am pe suflet sărutul Tău blând,
preasfânt, fermecat, îngeresc;
de-atuncea, Isuse, Te caut plângând,
de atunci Te iubesc, Te iubesc.

Pe brațul Tău dulce odat-am plecat
truditul meu gând să-l alin
și, după odihna ce-atunci am aflat,
Isuse, suspin și suspin.

Cuvântul Tău dulce și cald l-am primit,
Isuse, odată, demult,
de-atunci, însetat, fermecat, fericit
eu doresc și doresc să-l ascult.

Ființa mea-ntreagă, Isuse, Te vrea,
de Tine-nsetez și doresc;
Viața, Lumina și Dragostea mea,
Isus, Te iubesc, Te iubesc...

304. AȘA, ISUSE-AȘ VREA

Așa, Isuse-aș vrea, așa cântarea mea să fie,
din cânturile lumii-ntregi să poți simțirea să-i alegi,
să fie-ntregul dor în ea, așa, Isuse-aș vrea, așa
cântarea mea să fie.

Așa, Isuse-aș vrea așa să-mi fie mulțumirea,
ca ascultând-o-n ea să vezi că nu uit cât Îți datorez
adânc recunoștința mea, așa, Isuse-aș vrea, așa
să-mi fie mulțumirea.

Așa, Isuse-aș vrea așa credința mea să fie,
aceeași cum a fost întâi și-n ea statornic să rămâi,
întreagă, după voia Ta, așa, Isuse-aș vrea, așa
credința mea să fie.

Așa, Isuse-aș vrea așa să fie-a mea nădejde,
ca, orișice s-ar întâmpla, să cred, s-alerg, să lupt așa
s-ajung la biruința Ta, așa, Isuse-aș vrea, așa
să-mi fie-a mea nădejde.

Așa, Isuse-aș vrea așa iubirea mea să fie,
senină ca un cer senin, curată ca un sfânt alin,
precum a fost iubirea Ta, așa, Isuse-aș vrea, așa
iubirea mea să fie.

Așa, Isuse-aș vrea așa să fie-a mea răbdare,
să simți că nu-s neliniștit și nici că-ndur fiind silit,
ci pașnică precum a Ta, așa, Isuse-aș vrea, așa
să-mi fie-a mea răbdare.

Așa, Isuse-aș vrea așa tăcerea mea să fie,
ca pacea-ntinsului senin și fără-ascunsul urii spin,
precum a fost tăcerea Ta, așa, Isuse-aș vrea, așa
tăcerea mea să fie.

Așa, Isuse-aș vrea așa, în tot să-Ți semăn Ție,
să simți, să recunoști că sunt un strop din Viul Tău Cuvânt,
o rază din lumina Ta, așa, Isuse-aș vrea, așa,
pe-ntreaga veșnicie.

305. CÂT AI TU MAI MULT CA ALȚII

Cât ai Tu mai mult ca alții, Sfânt și Veșnic Mire,
cât mai scumpă decât toate este-a Ta iubire,
mai de preț ca lumea-ntreagă, dulcea Ta iubire. (bis)

Glasul Tău cel sfânt îmi pare cel mai drag din lume,
Numele iubirii Tale-i cel mai dulce Nume,
Fericit, și-Ales, și Veșnic, cel mai dulce Nume. (bis)

Necuprinsa Ta iubire inima mi-o leagă,
de-aș rămâne lângă Tine veșnicia-ntreagă,
în genunchi s-ascult Cuvântul veșnicia-ntreagă. (bis)

Frumusețea Ta, Isuse, n-are-asemănare...
Cine-ar fi să poată spune cât de drag mi-ești, oare?
Care cântec, care lacrimi pot a spune oare? (bis)

Dintre mii de-aieși Făptura pot a Ți-o alege,
Glasul Tău din mii de glasuri pot a-l înțelege,
cântă-ntreaga mea ființă când Ți-l înțelege. (bis)

Cât ai Tu mai mult ca alții? Slavă veșnic ȚIE!
Lângă Tine-i totul numai imn de bucurie;
veșnicia lângă Tine-i imn de bucurie... (bis)

306. EL VINE IAR

El vine iar, El vine iar, copii ai Lui ce-L așteptați,
cântați-I Domnului, cântați,
sfârșește-al vostru lung calvar, El vine iar! (bis)

El vine iar, El vine iar, voi, care-ați suferit mereu,
curând sfârși-va tot ce-i greu,
sfârși-va tot ce-a fost amar, El vine iar. (bis)

El vine iar, El vine iar, nu-L auziți cu drag spunând:
„Eu vin curând, Eu vin curând!”,
cădea-va orice stăvilar, El vine iar. (bis)

El vine iar, El vine iar, voi, cei smeriți, vi-e greu, o știu,
e lumea lung și-amar pustiu,
dar nu-i departe-al ei hotar, El vine iar. (bis)

El vine iar, El vine iar! Isuse Scump, nimic nu vrem
decât curând să Te vedem
și să ne-aduci al Slavei har. O, vino iar! (bis)

307. FECIOARĂ ÎNȚELEAPTĂ

Fecioară înțeleaptă cu candela aprinsă,
ce trează-aștepți întruna pe Mirele Slăvit,
se lasă înserarea pe fața zilei stinsă,
iar Fața Lui slăvită nici azi n-a răsărit.

Pe cerul larg răsare puzderie de stele,
frumoșii Lui luceferi răsar în lung și-n lat,
dar nici în seara asta nu vezi venind prin ele
Luceafărul iubirii și Soarele-așteptat.

Se-ntinde ca o mreață a somnului ispită
lumina să ți-o stingă, vegherea să ți-o ia,
dar, suflet alb, păstrează-ți nădejdea neclintită,
căci lupta așteptării curând se va-ncheia!

Cu candela credinței aprinsă, o, fecioară,
rămâi spălându-ți ochii prin lacrimi de-orice somn,
în haina curăției, frumoasa ta comoară,
așteaptă cu răbdare pe-al Slavei dulce Domn!

Veghează, mai veghează, mai suferă o clipă,
în candela sleită mai toarnă-ți untdelemn,
vor trece toate-acestea, vor trece-așa de-n pripă,
cum n-ar fi fost vreodată, când El va face-un semn!

Dorm toți? O, nu-i nimica! Tu rabdă și veghează!
Plângi mult? E grea vegherea? El știe tu cât plângi!
Dar iată Răsăritul cum tot se luminează
și-образul tău cu lacrimi în slavă ți-l răsfrângi!

Răsare Fața Dulce a Celui Care Vine,
iar Harul într-o clipă pe veci te-a mângâiat;
cu ce cununi mărețe de sori și stele pline
îți va-mbrăca El fața ce-a plâns și-a privegheat!

308. FRUMOASE DORURILE MELE

Frumoase dorurile mele, ce liniște e-acuma-n voi,
după furtunile acele ce-au fost în noi și peste noi! (bis)

Cândva plângeați îndurerate pe-atâtea drumuri și cărări,
lăsând pe brazde-nsângerate sămânța sfintelor chemări. (bis)

Cântarea lacrimilor voastre a liniștit atâtea plâns
și-atâtea suflete sihastre la Sânul Domnului a strâns. (bis)

Iar astăzi lunga-ndurerare din ochi, din suflet și din glas
întreagă s-a făcut cântare, nimica trist nu i-a rămas. (bis)

Trecuta frângere divină – când stau, arare, să v-ascult –
mi-e parc-o inimă străină a plâns-o cândva de demult. (bis)

Atunci, cine-ar fi-avut credință să vadă roadele de-acum
și-n ce măreață biruință sfârși-va-nsângeratul drum? (bis)

Pe urma ranelor durute, pe urma anilor de chin,
belșugul roadelor plăcute e adunat acum din plin. (bis)

Frumoase dorurile mele, ce aur a rămas în voi
de prin furtunile acele ce-au fost în noi și peste noi! (bis)

309. DIN HARFA UNEI FĂRĂ SEAMĂN

Din harfa unei fără seamăn iubiri aprinse pe pământ,
am vrut cum am știut, Isuse, mai cald și mai frumos să-Ți cânt. (bis)

În orice viers am pus o parte din inima ce le-a purtat,
în fiecare slovă arde un strop din duhu-nflăcărat. (bis)

Am vrut a dragostei văpaie din Jertfa Golgotei s-o iau
și miilor de inimi stinse puternic foc ceresc să dau, (bis)

Să văd cum arde-ntreg pământul, înalt, și larg, și fericit,
în focul dragostei de Tine, Isus, Mântuitor iubit... (bis)

Dar cât sunt trist că nici cântarea, ca tot ce-am spus și ce-am făcut,
n-a fost nici naltă, nici fierbinte, nici fericită cum am vrut. (bis)

Azi vin plângând ca Magdalena când vasul scump și l-a sfărmat,
ca nimenea din el, pe urmă, să nu mai fie-nmiresmat. (bis)

Și-mi sparg, Isuse dulce, harfa cu care-am vrut aici să-Ți cânt,
ca nimănuia după Tine să nu-i mai cânte pe pământ, (bis)

Rugându-Te măcar în ceruri să faci să pot cânta așa
cum toată viața mea din lume am vrut dar n-am putut cânta. (bis)

310. ISUSE, MIRE-AL VIEȚII MELE

Isuse, Mire-al vieții mele, din veșnicii pe veșnicii,
de-aici, de jos, din lumea morții, Te chem mereu, Te chem, să vii. (bis)

În pacea miezului de noapte, cu-nfiorat și lung suspin,
Te chem cu dor, Te chem pe Nume, Preabunul meu Isuse, vin'!... (bis)

În revărsat de zori, când cerul luminează prinde-n răsărit,
în dorul revederii Tale, Te chem și plâng, Isus iubit. (bis)

În miez de zi, când toți aleargă a' lumii treburi spre-a-mplini,
eu stau cu dor privind spre Tine, o, de-ai veni, o, de-ai veni.... (bis)

Iar seara, când lumina fuge spre depărtări de zări pustii,
Luceafărul vieții mele, Te-aștept mereu, aștept să vii! (bis)

Cu candela iubirii-aprinsă, de-atâția ani Te-aștept în prag...
O, vin', o clipă mai devreme, Te chem, o, vino, Mire drag! (bis)

311. DEMULT, ISUSE

Demult, Isuse, Tu-ai trecut
pe-aicea doar o dată,
și zeci de veacuri n-au putut
să șteargă chipul Tău plăcut
din ochii care Ți-au văzut
Făptura minunată.

Ce har putut-ai oare-avea
în vorbă și-n privire,
că veacuri au trecut așa
și nu Te-au mai putut uita
că le-a robii iubirea Ta
întreaga lor simțire.

Prin ce putere le-ai răpit
întreaga lor ființă,
că au răbdat, au pățimit,
au ars, dar nu Te-au părăsit,
au fost uciși, dar au murit
crezând în biruință.

Că, ne-ncetat, de când Te-ai dus
Ți-așteaptă Revenirea,
că-n focul tot mai nalt, Isus,
din Răsărit până-n Apus,
Te cheamă azi cu dor nespus,
adânc trăind iubirea.

Că, și-azi, de mii de ani privesc
cu-același dor pe cale,
iar așteptările ce cresc
mai mult iubirea le-o măresc,
mai mult, mereu mai mult doresc
iubirea Feței Tale.

...O, de-ai veni cât mai curând,
Te cheamă-ntreaga Fire,
Te cheamă-altarul sângerând,
și Timpul tot mai greu urcând,
și-n taină tot mai nalt arzând
nestinsa Ta iubire...

312. DOR AL DORURILOR MELE

Dor al dorurilor mele, strălucit, și sfânt, și nalt,
toată dragostea mea suie către Țărml Celălalt... (bis)

Cum, atrase-n dor de țarmuri, cheamă-un val pe altul val,
mi se cheamă-a' mele doruri către Țărml de cristal. (bis)

Orice clipă îmi aduce alt nou dor acolo Sus
unde inima-mi cu toată dragostea pe veci mi-ai dus. (bis)

Alt nou dor, în orice clipă, Îți aduce-n sfântul prag
tot ce pot avea pe lume mai curat, mai scump, mai drag. (bis)

Rugăciunea și cântarea vin să-Ți spună-n lacrimi cât
Te dorește-un suflet care Te iubește-atât, atât, (bis)

Cât Te cheamă, cât suspină, cât așteaptă clipa când
Țărml fericirii Tale Ți-l va săruta plângând!... (bis)

Care-i valul ce m-ar duce până Dincolo-ntr-un salt?
...Dorul dorurilor mele de pe Țărml celălalt! (bis)

313. LUMINA VEȘNICIEI NOASTRE

Lumina veșniciei noastre, de mări de slăvi înconjurat,
lubitul sufletului nostru, Isus, fii binecuvântat! (bis)

Tu ne-ai umplut întregul suflet cu-atât belșug de cer, încât
nici ochii ce ne râd prin lacrimi, nici graiul nu pot spune cât. (bis)

Din ce lumină orbitoare ai scos lumina pusă-n noi,
de poate-ncape-atâta slavă în niște bulgări de noroi? (bis)

Cu ce măsură minunată în inimi ne-ai putut turna
iubiri cum n-am putut cunoaște, simțiri cum n-am putut visa? (bis)

Din ce necunoscute ceruri, din ce adânci nălțimi de rai,
atâtea noi lumini și haruri, și noi comori mereu ne dai? (bis)

Prin ce putere neștiută Tu noi și noi puteri ne-aduci
de-avem cu-atât mai multă pace, cu cât purtăm mai multe cruci? (bis)

De-atâta sfântă măreție ce-n noi, Isuse,-ai coborât,
cât nu-i cântare să cuprindă, atâta-Ți mulțumim, atât!... (bis)

314. CÂND VA ÎNCEPE NUNTA NOASTRĂ

Când va începe Nunta noastră, în Dimineața-Fără-Nori,
când va începe Nunta noastră, întreaga-ntindere albastră
va fi lumină și splendori. (bis)

Când Fața Ta strălucitoare, Isus lubit, se va ivi,
de Fața Ta strălucitoare, păli-vor lună, stele, soare,
Lumina Ta le-o copleși. (bis)

Păli-va orice frumusețe și-orice puteri vor fi apus,
păli-va orice frumusețe, căci Slava Sfintei Tale Fețe
va umple tot, atunci, Isus. (bis)

Ai Cerului străjeri vor stinge toți sorii-aprinși din Ziua-ntăi,
ai Cerului străjeri vor stinge, căci strălucirea Ta va-ncinge
și slăvi și-adâncuri în vâpăi. (bis)

...Dar noi, înveșmântați în soare, uimiți de Ceasul cel Slăvit,
...dar noi, înveșmântați în soare, cântând Ți-om pune la picioare
cununa harului primit. (bis)

O, bucuriile-ntâlnirii... ce inimi, Doamne, vom avea –
o, bucuriile-ntâlnirii – ca strălucirea fericirii
s-o poată-ntreagă-atunci purta? (bis)

O, vino, Zi mult așteptată când vom pluti strălucitori!
O, vino, Zi mult așteptată, spre Nunta noastră minunată
din Dimineața-Fără-Nori! (bis)

315. SFÂRȘIT E TOT CE-A FOST DURERE

Sfârșit e tot ce-a fost durere, sfârșit pe veci e-al tău suspin,
spre veșniciei de mângâiere, o, vino, Ceru-ntreg te cere,
lubito, scoală-te și vin'! (bis)

Trecute-s ploile dușmane, se face-acum pe veci senin,
trecută-i iarna de prigoane, o, vin' să-ți vindec orice rane,
lubito, scoală-te și vin'! (bis)

Privește florile de stele pe care-n calea ta le-anin
pe pajiștile Țării Mele să te-ncununi pe veci cu ele
lubito, scoală-te și vin'! (bis)

De-azi depărtarea e sfârșită, uniți vom fi de-acum deplin,
la Veșnicia Strălucită, o, vino, Sora Mea iubită,
lubito, scoală-te și vin'! (bis)

Cu cântec și cu veselie e cerul cerurilor plin,
pe strălucita lor câmpie să strălucești de bucurie,
lubito, scoală-te și vin'! (bis)

O, vino, viile-nflorite împart parfumul lor divin,
în Pomul Vieții pârguite te-așteaptă roadele dorite,
lubito, scoală-te și vin'! (bis)

O, vino-n Veșnica Cetate să bem al Nunții Noastre Vin,
să facem veacuri minunate un cântec și-o iubire toate,
lubito, scoală-te și vin'! (bis)

316. CE DOR ADÂNC

Ce dor adânc îmi e de Tine, al vieții mele Mire Sfânt,
ca dorul nopților din mine de soarele ce nu mai vine,
de cântecul ce nu-l mai cânt.

Te vrea iubirea-mi pururi nouă, cu doru-i tot mai sfânt și-aprins
și plâng ca zorii după rouă, și stau cu mâinile-amândouă
și sufletul spre Tine-ntins.

E-n pieptul meu, sfâșietoare, dorința de-a Te-avea, Isus,
ca setea arsei căprioare de-a apei limpede răcoare,
ca taina dorului nespus.

Și parcă-aici, pe-așa de-aproape, Te simt pe undeva ascuns,
că-mi vezi și lacrima-n pleoape, și dulcile privirii ape,
că de-aș șopti ar fi de-ajuns.

M-ai auzi – și n-ar fi-n stare nimic să Te oprească-apoi
și-n sfânta clipă următoare am fi un duh și-o întrupare,
un har și-o taină amândoi.

317. INIMA-MI MEREU SUSPINĂ

Inima-mi mereu suspină după Țara cea de Sus,
după Veșnica Lumină a-ntâlnirii cu Isus.

Ah, mi-e dor adânc de tine, scump Ierusalim Ceresc,
după curțile-ți divine ochii inimii tânjesc. (bis)

Scumpă Țară-a Păcii noastre, Rai al Veșnicei iubiri,
loc plăcut al mângâierii, marea dulcii Fericiri...

Cântecele tale sfinte, Țara mea, le-ascult răpit
și-al meu suflet te dorește mai aprins și fericit.

Țara dorurilor mele, Țara visului meu drag,
Țara Domnului meu dulce, cât doresc slăvit-ți prag!

Doamne, fă, cu bucurie să-i văd fața de smarald
și-al meu suflet pe vecie în lumina-i să mi-l scald!...

318. CUM SĂ NU TE CÂNT?

Cum să nu Te cânt, Isuse, cum să nu Te cânt,
cum să nu-Ți slăvesc cu lacrimi Numele Tău Sfânt?

C-am strigat spre Tine, Doamne, și m-ai ascultat;
bucuria și lumina fericit mi-ai dat. (bis)

Cum să tac, o, cum, că-mi vine lumii-ntregi să spun
cât de bun ai fost cu mine, cât, o, cât de bun?

Unde-s lacrima și glasul, inima de-ajuns,
ca să-Ți pot slăvi iubirea care mi-a răspuns?

Până-n veci voi spune, Doamne, cât de-adevărat
Ți-s Cuvântul și iubirea ce m-au ascultat!

319. LA NUNTA NOASTRĂ

La Nunta Noastră, Mire Sfânt, va fi o bucurie
cum nu s-a pomenit cuvânt nici sus în Cer, nici pe pământ,
cum din vecii n-a fost nicicând și nici n-o să mai fie. (bis)

Va clocoti în izbucniri de slavă Veșnicia,
mărețe, necuprinse firi, adânci și tainice zidiri
în haru-acelei Fericiri striga-și-vor bucuria. (bis)

Din drumul ei spre Nesfârșit, întreag-Alcătuire
o clipă-atunci s-o fi oprit și lumi ce nu s-au mai zărit,
în haru-acela fericit, s-o-mbrățișa-n iubire. (bis)

Din înălțimi și din genuni, o Mână Preafrumoasă,
din mii de raze și minuni, din sori, din stele și din luni,
topi-va salbe și cununi – podoabe de mireasă. (bis)

Când sfinții Tăi, cu mii de mii, Ți-or auzi chemarea,
din munți, din ape, din pustii, în alb veșmânt de stele vii,
pe-a' Cerului de-argint câmpii își vor opri ninsoarea. (bis)

Și miile de mii de sori, de îngeri și de raze,
în haru-acelei Sărbători vor pune-a Cerului Comori
pe frunți de sfinți biruitori – cunună de topaze. (bis)

Și va urma, Isus iubit, nespusa strălucire
a Nunții fără de sfârșit unui norod preafericit
cu Cel mai Scump și mai Dorit Mântuitor și Mire!... (bis)

320. CE NUME SCUMP!

Ce Nume Scump ai Tu, Isuse, iubitul sufletului meu,
mireasma lui dumnezeiască îmi umple sufletul mereu!... (bis)

Toate-ale lumii nu mă-ncântă, nu mă vrăjesc și nu m-atrag,
Comoara mea pe veșnicie ești numai Tu, Isuse drag. (bis)

Pământul n-a văzut frumsețe, nici cerul cântec mai curat,
nici sufletul un har mai dulce ca scumpu-Ți Nume minunat. (bis)
Să spună vântul, ce-ntâlnește atâtea flori în calea sa:
mai este oare-n lumea-ntreagă mireasmă ca mireasma Ta? (bis)

Să spună soarele, ce vede atâția crini și trandafiri:
ce s-ar mai semăna-n frumsețe cu-a Tale sfinte-mpărtășiri? (bis)
Eu strig și soarelui, și lunii, și cerului că-n ele nu-s
nici fericiri, nici frumusețe, nici Nume cum ai Tu, Isus! (bis)

321. IERUSALIM, CETATEA MEA

Ierusalim, cetatea mea, tot sufletu-mi suspină,
când, oare, când te voi vedea, când oare-n tine voi intra,
să cânt, în mântuirea ta, pe marea cristalină?

Ierusalim, sfânt dor nestins, ce dulce va fi-n tine,
când lungul zbucium va fi-nvins, când Țelul drag va fi atins,
iar plânsul șters, uitat și stins și zărire – senine!

O Rai cu ziduri de topaz, iubirea mea te cheamă,
cu rugăciunile-n extaz, cu râu de lacrimi pe obraz,
cu dorul să te vadă az', strigându-ți: la-mă! la-mă!

O, pân-atunci, Ierusalim, trimite-ne din tine
arvuna harului sublim pe care-l cerem și-l dorim
biruitori să moștenim comorile-ți divine!

322. UN CÂNTEC DE DRAGOSTE

Un cântec de dragoste-mi cântă-n priviri,
un cântec cum n-am mai cântat,
cu taina fierbinții și dulcii iubiri
viața de El mi-a legat.

Căci doru-i aprinde în inima mea
o dragoste cum alta nu-i,
de ard în dorința pe veci de-a-L avea
și plâng în chemările Lui.

Și cântecu-acesta cu dor nesfârșit
de-o viață în sân l-am purtat;
din lacrimi, din doruri, din crini împletit
aș vrea să l-l cânt ne-ncetat.

Isuse, Isuse, Isuse iubit,
Tu singur știi dragostea mea,
și dorul ce doare când plâng copleșit
de-un cântec ce nu-l pot cânta!

Căci graiul și slova nu-l pot încăpea,
când vreau să-l rostesc, n-am cuvânt,
așa cum îl cânt nu e-n inima mea,
și-așa cum e nu pot să-l cânt.

Ascultă, Isuse, în inima mea
al dragostei viers minunat,
ascultă-l, Isuse, căci nu-l pot cânta
așa cum e-n ea necântat!

323. CUM MAREA-ȘI ADUCE

Cum marea-și aduce spre țărmul dorit
adâncul suspinelor grele,
Ți-aduc din străfunduri, Isuse iubit,
comoara cântărilor mele. (bis)

Cum vântu-și aduce din drum nesfârșit
spre munte parfum de vâlcele,
Ți-aduc de prin lupte, Isuse iubit,
mireasma cântărilor mele. (bis)

Cum crinu-și aduce din noapte, smerit,
spre soare potirul cu stele,
Ți-aduc de prin bezne, Isuse iubit,
lumina cântărilor mele. (bis)

Cum stupul de munte-și adună trudit
din stâncă dulceața-n inele,
Ți-aduc din durere, Isuse iubit,
nectarul cântărilor mele. (bis)

Și-n ceasul răpirii înalt și slăvit,
iubirea-Ți încheagă din ele,
frumoasă, ca Ție, Isuse iubit,
cununa cântărilor mele. (bis)

Când sufletu-mi cântă arzând strălucit
Ți-aduce-n sclipiri de mărgele
eterna-nchinare, Isuse iubit,
frumsețea cântărilor mele. (bis)

Sărută-l și-ascultă, că-Ți dă fericit
în starea și-n clipele-acele

suprema-i iubire, Isuse iubit,
Cântarea Cântărilor mele. (bis)

324. VINO, MIRE DULCE

Vino, Mire dulce,
vino, Scump Isus,
dorul meu Te-așteaptă,
dorul meu nespus!
Mai pribeag prin lume
cu-orice clipă sunt,
dorul meu Te cheamă,
dorul meu ne-nfrânt,

Vino, Soare Veșnic,
vino, Mire drag,
dorul meu tânjește,
dorul meu e-n prag!
Mai crescut e focul
pe-al iubirii-altar,
dorul meu suspină,
dorul meu e jar,

Vino, vino, vino,
Mire Preaiubit,
dorul meu spre Tine-i
mai nepotolit!
Ochii mei în zare
caută cu nesaț
dorul meu, pe nouri,
Mire, să Te-arați...
Mire, să Te-arați.

325. PLÂNGE-N INIMI

Plânge-n inimi sfâșierea după Cel de mult dorit,
depărtare, depărtare, unde-i oare-al tău sfârșit? (bis)

Tot mai greu ridică munții nou hotar după hotar,
întâlnire, întâlnire, oare când veni-vei iar? (bis)

Ni s-a spus «puțină vreme» – și veacuri s-au împlinit,
întristare, întristare, unde-i oare-al tău sfârșit? (bis)

Nu cântim nici unul, Doamne, dar Tu știi cât e de greu
așteptarea, așteptarea să ne chinuie mereu. (bis)

Unde-i oare izbăvirea, unde-i a odihnei zi,
mângâiere, mângâiere, oare când te vom găsi? (bis)

Cât preț ne-ai cerut, ce lacrimi, câte jertfe, cât suspin...
mântuire, mântuire, vino, te-am plătit din plin! (bis)

326. PORUMBEL...

...din stejarii depărtați, fără soț și frate,
singur-singurel străbați zări îndepărtate,
arse și pustii și moarte zări îndepărtate. (bis)

Glas străin te prigonește, uli viclean te-alungă,
iar din urmă dorul crește, calea-i tot mai lungă,
zarea arde, dorul crește, calea-i tot mai lungă. (bis)

Arzi de sete-n gol de stepe, pieptu-i vâlvătaie
și-nnoptarea grea începe aripa să-ți taie,
înnoptarea morții-ncepe aripa să-ți taie. (bis)

Nicăieri nu-i nici o frunză, nici o creangă verde,
nici un suflet să pătrună dorul ce te pierde,
cât de mare și fierbinte-i dorul ce te pierde. (bis)

Unde-i albul suflet oare, care te-nțelege,
unde-i mâna iubitoare, rănila să-ți lege,
mâna albă, mâna moale rănila să-ți lege? (bis)

Cazi... dar sufletul tău suie zâmbet alb spre soare,
către Țara unde nu e dor și depărtare,
unde nu e despărțire, dor și depărtare... (bis)

Unde te așteaptă-n cale veci de slăvi senine,
Țara dorurilor tale, porumbel străine,
Dorul dorurilor tale, porumbel străine... (bis)

327. ÎN FAȚA TA-MI PLEC OCHII UMEZI

În fața Ta-mi plec ochii umezi, cu suflet copleșit de drag,
strălucitoarea Ta frumsețe, uimit, m-a-nngenuncheat pe prag. (bis)

O, ești frumos ca Adevărul strălucitor și minunat
ce-n limpezimea lui e veșnic, atotputernic și curat! (bis)

O, ești frumos cum e iubirea, dumnezeiescul Har slăvit,
iubirea care, ca și Tine, e fără margini și sfârșit! (bis)

O, ești frumos cum e Nădejdea din jertfa inimii fierbinți,
ce, pentru-o clipă fericită, îndură ani de suferinți! (bis)

O, ești frumos cum e Credința curată și de neclintit,
mereu mai mare, mai frumoasă, dar cea dintâi pân-la sfârșit! (bis)

O, ești frumos cum e lertarea ce-mbrățișează pe vrăjmaș,
primindu-l frate și făcându-l acelorași comori părtaș! (bis)

O, ești frumos ca Mântuirea ce-a șters atât adânc alean
și-arată veșnic mai frumoasă, din zi în zi, din an în an! (bis)

O, ești frumos cum de frumoasă e numai Frumusețea Ta –
mi-e sufletul pe veci, Isuse, rob și fermecat de Ea! (bis)

Și-mi uit și zbuciumul, și lupta, și-ntregul plânset dureros
și Te privesc uimit, Isuse, o, ești Frumos, așa Frumos!... (bis)

328. DORITĂ PATRIE-A IUBIRII

Dorită Patrie-a iubirii, grădina crinilor de nea,
cu ce suspinuri și ce lacrimi, și doruri Te-am putut chema! (bis)

Ce haruri mi-ai turnat în suflet, de nu-mi mai aflu-n lume loc,
de ard în dorurile mele atâta dragoste și foc? (bis)

De-am străbătut atâtea vremuri și drumuri fără de popas,
de harul păcii și-al luminii și-al fericirii tale-atras? (bis)

Zadarnic amăgirea lumii, cu-al ei miraj, îmi dă ocol,
azi pașii mei mai poartă-n lume doar trupul bătrânit și gol. (bis)

Căci sufletul și tinerețea și tot ce-a fost mai minunat,
tu, Dulce Patrie-a iubirii, acolo-n tine mi-ai luat. (bis)

Și m-ai lăsat aici să-mi ardă puternic doar un singur gând:
cântând, să pot să-ți trec hotarul c-un ceas, c-o clipă mai curând. (bis)

Mi-e dor de tot ce am Acolo, ținut de-argint și de cleștar;
desprins de lumea asta, ia-mă, să-ți trec doritul tău hotar! (bis)

329. ÎN FRUNTEA LUPTEI NOASTRE

În fruntea luptei noastre e steagul lui Isus,
mâini tot mai neînvînse îl nălță tot mai sus,
vieți tot mai viteze îl poartă mai cu drag,
– o, Crucea Ta, Isuse, frumosul nostru Steag! (bis)

El arde-n lupta noastră ca focul cel mai viu,
să ne lumine drumul prin orișice pustiu,
să ne umbrească dulce al arșiței meleag,
– o, Crucea Ta, Isuse, slăvitul nostru Steag! (bis)

Cu el în fruntea noastră, înaintăm mereu
spre Patria în care ne-așteaptă Dumnezeu,

cu el vom trece-odată al cerurilor prag;
o, Crucea Ta, Isuse, eternul nostru Steag!

330. SUB CRUCEA TA NE-AM ÎNTÂLNIT

Sub Crucea Ta ne-am întâlnit, Isuse,
cu Tatăl nostru cel Ceresc și Sfânt,
când ne-ai chemat – și dragostea ne-aduse,
ca înfiați de-un veșnic legământ.

Sub Crucea Ta ne-ai dat împărtășirea
cu Duhul Sfânt prin Care-am fost sfințiți;
prin El Ți-ai pus pe noi pecetluirea,
la jertfă și la slavă rânduiri.

Sub Crucea Ta noi ne-am predat viața,
același jug și sarcină primind,
ca să-Ți vedem cu bucurie Fața
când Tu vei fi pe veci la noi venind.

Sub Crucea Ta păstrează-ne întruna,
oricât am fi de mici și de străini,
ca Tu să poți să ne așezi cununa
pe fruntea unde-au stat atâtea spini!

331. ISUS NE-MBIE CRUCEA

Isus ne-mbie Crucea cu glasul Lui duios,
creștini, să ținem seama de veșnicul folos! (bis)

Isus ne-mbie Crucea, dar noi ne îndoim,
noi așteptăm aicea răsplata s-o primim. (bis)

Dar plata biruinței, în lumea asta jos,
e jugul suferinței, e Crucea lui Hristos. (bis)

Putea-voi fi eu, oare, de lume mai iubit,
când Isus-Împăratul pe Cruce-a pățimit? (bis)

Îndură-Te, Isuse, adună-ne mereu
în Oastea Ta cea sfântă să stăm în jurul Tău! (bis)

Și fă-ne să-nțelegem că lupta nu e grea,
iar partea să ne-alegem, pe veci, de-a dreapta Ta! (bis)

332. CRUCE SFÂNTĂ, PĂRĂSITĂ

Cruce Sfântă, părăsită
lângă margine de drum,

coperișul tău se strică
lângă creștinii de-acum.

Cruce Sfântă, jalnic este;
tristă stai plecată-n jos
și nu-i nimeni să te-ndrepte
din iubire de Hristos.

Oamenii nu-și mai ridică
pălăria-n dreptul tău,
cu sfială să se-nchine,
ci se duc tot mai spre rău.

Nimeni astăzi nu mai vine
să te-nalțe iar frumos,
se departă toți de tine
și se-ntorc de la Hristos.

Dar credința noastră spune
că mult nu va dăinui,
printr-o tainică minune
Crucea tot va birui.

Iar acei ce au credință
în acest Semn Glorios
la Slăvita Biruință
străluci-vor cu Hristos.

333. CU ISUS DE-A PURURI

Cu Isus de-a pururi, lângă Crucea Sa,
viața mea întreagă să rămân aș vrea;
El făcu din mine un copil iubit,
o, ce bine-mi pare că El m-a primit!

Știu că mă iubește cu fierbinte zel,
cred adânc aceasta când mi-o spune El.
Am fost un nemernic, dar El m-a iubit,
S-a-ndurat de mine și m-a izbăvit.

Pe-un sărman ca mine, singur și uitat,
m-a chemat cu milă și m-a ridicat,
mi-a vărsat în suflet Duhul Lui Ceresc;
pentru toate-acestea cum să-l mulțumesc?

Pot să spun «Părinte» azi lui Dumnezeu,
simt cu mine paza Mâinii Lui mereu
și văd totdeauna bunătatea Sa...
Veșnic cu iubire Lui Îi voi cânta!

334. COBOARĂ, SEARĂ!

Coboară, seară mult dorită, cu dulcea Tainei legănare
și culcă-mi inima zdrobită în poala ta odihnitoare! (bis)

Acoperă pe veci și-ascunde tot ce-mi atrage-aici privirea
și du-mi ființa-ntreagă unde se roagă lăcrimând iubirea, (bis)

Și unde inimi care-așteaptă acum spre-aceste zări senine,
cu lacrimi, poate, că îndreaptă priviri și rugăciuni, ca mine. (bis)

335. V I S...

Era așa de răcoroasă și de frumoasă noapte-atunci,
îmi era somn, și frig, și teamă, visam că sunt cu Tine-n lunci.
Să mă-ncălesc m-ai strâns la Sânu-Ți, în haina Ta m-ai învelit,
de-am adormit în iarba udă, // adânc, și dus, și fericit. // (bis)

Era, Isuse, ceasu-acela când toate mamele dormeau
îmbrățișate cu copiii, ce-n vis, prin somn, le surâdeau.
O, cât doresc, Isuse, iarăși s-adorm cu îngerii Tăi mici
și, legănat pe-o luncă verde, // să nu mă mai trezesc aici! // (bis)

Să mă trezesc acolo unde pe veci iubirea Ta m-a dus
și unde voi privi de-a pururi, răpit, frumsețea Ta, Isus.
Să fiu pe veci unit cu Tine, pe-a' Tale-n veci frumoase lunci,
atât de fericit, Isuse, // precum am fost în vis, atunci // (bis))

336. ÎNTR-UN COLȚ DE COLIVIE (PRIVIGHETOAREA OARBĂ)

Într-un colț de colivie cânti atâta de frumos, (bis)
deși oameni fără milă ochisorii ți i-au scos. (bis)

Din străfundul tău de suflet, plâns nestăpânit frământă, (bis)
ei te-ascultă și te-admiră, și te chinuie să cânti. (bis)

Cântă, sfântă cântăreață, în durerile fierbinți, (bis)
căci frumosul cere jertfă și plăcutul, suferinți! (bis)

Azi și eu m-asemăn ție, căci din veac e scris așa, (bis)
plânsul unora e preț al bucuriei altora... (bis)

– Tu, cel care-ascuți cântarea unui suflet chinuit, (bis)
nu uita ce preț de lacrimi pentru ea s-a dăruit!... (bis)

337. AM FOST O HARFĂ

Am fost o harfă plângătoare, ce-am prins în faptul unei seri
pe-a' mele strune-ncepătoare să plâng lumeștile dureri. (bis)

Dar într-o dulce primăvară, când codru-i plin de muguri deși,
când pe cărări ninsese iară cu-o albă floare de cireș,

o Mână S-a atins de strune, și-n taina liniștii din lunci,
un cântec a pornit să sune cum nu cântasem pân-atunci. (bis)

Ani mulți mi-am legănat întruna, pe-al melodiei sfânt ecou,
când, notă după notă, struna cânta, de-acum, un cântec nou... (bis)

Din clipa cea de mângâiere, în mai mulți spini am stat și-apoi,
dar n-am mai plâns de-a mea durere nici de-ale lumii mari nevoi,

ci-n rugăciune și-n cântare, cu inima și gândul Sus,
am scos din fermecata strună cântări și psalmi pentru Isus. (bis)

338. AM DORIT SĂ-ȚI FIU

Am dorit să-Ți fiu, Isuse, o lumină dulce,
însă parcă Ți-am fost numai un sărut pe Cruce;
și-am dorit să-Ți fiu o mână moale și ușoară,
însă parcă Ți-am fost numai cântec și povară...

Numai zâmbet și lumină vreau să-Ți fiu mereu,
Mână Sfântă ce alină, numai dragoste senină,
îmn în pacea Ta divină – Doamne, să-Ți fiu eu!

Am dorit să-Ți fiu un zâmbet într-un ceas de jale,
însă parcă Ți-am fost numai plâns și dor pe cale,
am dorit să-Ți fiu o umbră într-o grea dogoare,
însă parcă Ți-am fost numai dragoste ce doare...

Am dorit să ai, Isuse, un alin în mine,
dar atât de prea departe dragostea mea vine;
și-a Ta sete-ndepărtată nu se mai alină;
orișicât Ți-ar fi de dulce, apa mea-i puțină...

Doamne, când va fi odată să nu-Ți fiu departe,
tot ce n-am putut fi-n viață, să-Ți pot fi în moarte,
și-apoi, după Înviere, până-n Veșnicie,
ce n-a fost nici ieri, nici astăzi, măcar Măine fie!...

339. EU N-AM AVUT VREODATĂ

Eu n-am avut vreodată s-aduc vreun dar, Isuse,
pentru iubirea care mi-ai pus-o căpătâi,

doar dragostea curată și dorurile duse
și-nveșmântate-n soare mi-au fost la fel ca-ntâi.

Iubirea, o, numai iubirea, lumină din inima mea,
să-Ți cânte în graiuri nespuse, o, Doamne Isuse, aș vrea!

Și n-am, iubit Isuse, cuvinte de-nchinare,
nici rugă de mărire cum aș dori să pot,
căci graiuri nemaispuse în veac n-ar fi în stare
s-arate ce sfințire e-n harul Slavei tot.

Nici n-o să am cuvinte topite în iubire,
nici dragoste aprinsă cât aș dori s-adun.
De-aș vrea să-Ți spun prea multe, Ți-aș scade din mărire,
căci slova e prea strâmtă, oricum aș vrea s-o spun.

Dar o să am odată o harfă fără seamăn,
ce-Ți va cânta-mpreună cu zeci de mii de sfinți,
când veșnicia toată va fi cu mine geamăn,
ca-n cea mai dulce strună – cântările fierbinți.

340. EU NU ȚI-AM DAT

Eu nu Ți-am dat, Stăpânul meu, toți anii mulți, câți m-ai răbdat,
nimic, decât păcatul greu, nici mir plăcut, nici plâns mereu
eu nu Ți-am dat.

Eu nu Ți-am dat, Prieten Bun, pe-atâtea căi cât m-ai căutat,
nimic, decât un mers nebun, nici grai frumos, nici crez străbun
eu nu Ți-am dat.

Eu nu Ți-am dat, Isuse Sfânt, de câte ori s-ar fi-așteptat,
nici al vorbirii nalt cuvânt, nici al desăvârșirii cânt
eu nu Ți-am dat.

Eu nu Ți-am dat, Iubite Drag, nimic văzut și lăudat,
doar dulcele iubirii prag, și-un tremurat suspin de drag,
atât Ți-am dat.

Atât aveam, Isuse-al meu, din multul cât Ți-am datorat;
o, dulce Dumnezeuul meu, atât aveam curat și eu
și-atât Ți-am dat...

341. IUBIREA MEA

Iubirea mea plecată Sus, să ne gătești Căminul,
ce mult te-aștept de când te-ai dus să ne aduci alinul! (bis)

Desfă-te din nălțimi și-ți ia ființa de lumină
și, strălucind prin zarea mea, frumoasă, dulce, vină! (bis)

Alunecă grăbită, lin prin noaptea care-apune
și-apropie-mi-te divin în Taină și Minune! (bis)

Iar când vei fi în fața mea, uimit transfigurată,
ridică-ți lin marama grea și-arată-mi-te toată! (bis)

Prin vălul tău de-un roz ceresc îți voi privi sositul,
așa cum zorii-și dezvelesc spre soare răsăritul. (bis)

Și-apoi, o clipă, să-ți mai pot, răpit, sorbi privirea,
până-nsușindu-mi-te-n tot, să mor șoptind: iubirea... (bis)

342. O, DRAGOSTE DINTÂI

O, dragoste dintâi, ce dulce ne ducem crucea amândoi,
când toate drumurile noastre // ni-s numai roduri dulci și noi! // (bis)

Slavă Ție, Scump Isus, dragoste de Sus,
Tu de-a pururi ne rămâi dragostea dintâi! (bis)

O, dragoste dintâi, ce scumpă-i comoara ce ne-o strângi mereu,
când binefacerea și mila // ne-mbogățesc în Dumnezeu! // (bis)

O, dragoste dintâi, ce sfinte-s a' noastre lacrimi lângă frați,
când mâinile și mulțumirea // ni le-mpletim în genuncheați! // (bis)

O, dragoste dintâi, ce calde sunt ale noastre rugăciuni
și jertfele recunoștinței // pentru-nmiitele minuni! // (bis)

O, dragoste dintâi, ce slavă ne pregătești în raiul tău,
când cea mai sfântă-mpărtășire // ne va uni cu Dumnezeu! // (bis)

343. DIN ZORII ZILEI MELE

Din zorii zilei mele în lanul Tău m-am dus,
culegător de spice, așa cum Tu mi-ai spus.
Cântau secerătorii, eu îi urmam tăcut,
sfios și singuratic, și lăcrimând ca Rut. (bis)

Prin tot zăduful zilei, sub soarele arzând,
cu fruntea aplecată, m-am ostenit tăcând,
dorind, când vine seara, să-Ți pot aduce-n prag
cu-o dragoste smerită toți snopii strânși cu drag. (bis)

Stăpâne, iată, seara se-ntinde peste văi,
pe rând se-ntorc Acasă toți lucrătorii Tăi.

În urma tuturor mă-ntorc și eu tăcut,
sfios, și singuratic, și lăcrimând ca Rut. (bis)

Mă rușinez de rodul puțin agonisit,
dar Tu cunoști arșița prin care m-am trudit.
O, iată vine noaptea, îți cer un adăpost
s-adorm cu cei cu care la munca Ta am fost. (bis)

Întinde-Ți peste mine veșmântul Tău plăcut,
la sfintele-Ți picioare s-adorm și eu, ca Rut.
Iar Măine Dimineață mă scoală fericit
să-ntâmpin Bucuria spre care-am suferit! (bis)

344. ACASA MEA

Acasa mea!... ce grai divin de dulce și fierbinte,
ce lacrimi și fiori îmi vin, când mi te-aduc aminte! (bis)
Am fost în mii de locuri moi cât lumea-i de frumoasă,
dar nu-i niciunde ca la noi în dulcea mea Acasă. (bis)

Acolo-mi arde curcubeu în orișice fereastră,
acolo soarele-i al meu și dragostea-i a noastră. (bis)
Acolo-i dulcele sărut, pe crucea întreită,
mai lung, mai moale, mai tăcut ca taina-nveșnicită. (bis)

Acolo-ntins pe-al ierbii sân, tot greu mi se-alină
și-adânc despovărat rămân în liniștea divină. (bis)
...De când tot merg și merg s-ajung și-amintea-mi tot aduce
un dor atât de greu și lung de-Acasa mea cea dulce! (bis)

...Am fost în mii de locuri moi, cât lumea-i de frumoasă,
dar nu-i niciunde ca la noi, în dulcea mea Acasă. (bis)

345. MI-E-AȘA DE DOR DE TINE

Mi-e-așa de dor de Tine, Mântuitorul meu,
chiar când ești lângă mine, simt dorul Tău mereu.
Dar când vei fi departe, Isuse, ce-am să fac?
Nu-mi mai pleca // (bis) din casă, rămâi cu mine-n veac,
nu-mi mai pleca din casă, rămâi cu mine-n veac!

Rămâi, rămâi, rămâi, Isus – iubirea mea dintâi!
O, ce-aș putea, o, ce-aș putea, o, ce-aș putea să fac,
să nu-mi mai pleci, să nu-mi mai pleci,
să nu-mi mai pleci în veac?

O, de-aș putea, la mine, să-Ți fac un loc în piept,
să nu-mi pleci niciodată, să n-am să tot aștept!
Cum Te-aș purta-ntre roze și Te-aș culca-ntre crini

și Ți-aș spăla // (bis) cu lacrimi tot ce-a rămas de spini,
și Ți-aș spăla cu lacrimi tot ce-a rămas de spini!

O, nu-mi pleca, Isuse, nicicând și nicăieri
și-Ți voi găti-adăpostul din lacrimi și tăceri.
Îți voi șopti întruna cuvintele ce-Ți plac
și vei uita // (bis) de toate și n-ai să-mi pleci în veac,
și vei uita de toate și n-ai să-mi pleci în veac!...

346. MI-E-AȘA DE DOR

Mi-e-așa de dor să-ntorc napoi, cocor trecând de stele,
despovărat de-acest noroi și patimile mele. (bis)

Isuse-așteaptă-mă la Vămi, chezaș înspre lumină,
din poartă-n poartă mâna dă-mi, nimic să nu mă țină! (bis)

Mi-e-așa de dor să-mi dai sărut de «Bun-sosit!» Acasă,
din lungul drum ce-am străbătut prin noaptea-ntunecoasă! (bis)

Mi-e-așa de dor s-aud cântând nemuritoare harfe,
să văd prin ceruri fluturând iubirile – eșarfe! (bis)

Am obosit de-atâta dor, prin noaptea furtunoasă;
mi-e-așa de dor, mi-e-așa de dor să odihnesc Acasă!... (bis)

347. UN DOR DIVIN

Un dor divin mai am rămas pe-acest pământ de jale:
să-mi fie cel din urmă pas în slujba voii Tale,
în slujba voii Tale...

Și Ziua veșnică de-Apoi, eternă Sărbătoare,
când răsplătirile – șuvoi – mă vor preface-n soare,
mă vor preface-n soare...

Împodobit cu flori de Har pe-albitele-mi veșminte,
să mă-nsoțească la Hotar doar visurile sfinte,
doar visurile sfinte!...

O, Dor Frumos, în tine ard suspine cât s-ar cere...
și voi nălța al Tău stindard spre Marea Înviere,
spre Marea Înviere...

348. CE LINIȘTIȚI SUNT PAȘII TĂI!

Ce liniștiți sunt pașii Tăi în mine când coboară
și pe-a' iubirii mii de căi ființa-mi înconjoară!...

Ca mersul stelelor pe cer, ca răsăritul lunii,
ca luntrea gândului năier pe apa rugăciunii, (bis)

ca izvorârea din afund a stropilor spre unde,
ca taina harului profund când duhul mi-l pătrunde,
ca roua cerului senin pe iarba aplecată,
ca seara ce-nfășoară lin pădurea nemișcată, (bis)
ca șoapta dulcii adieri prin spicele-nflorite,
ca pacea marilor tăceri pe culmile-nsorite,
ca zvonul pașnicei cântări din sânul primăverii,
ca sfintele înfiorări din noaptea Învierii... (bis)

Ca a' iubirii dulci văpăi spre-a inimii comoară...
Ce liniștiți sunt pașii Tăi în mine când coboară!... (bis)

349. CÂND ÎMPRĂȘTIE IUBIREA

Când împrăștie iubirea ceața vremii, fald cu fald,
blând mă-nvăluie-amintirea ca un șal de lână cald. (bis)

Vino, veșnică iubire, sparge ceața fald cu fald
și-mi rămâi peste-amintire ca un șal de lână cald. (bis)

Rece cade înnoptarea peste umede poteci,
cum se lasă depărtarea despărțirii pentru veci. (bis)

Peste munții depărtării greu se lasă negri nori,
ca durerea-mbrățișării celei mai din urmă ori. (bis)

350. CÂT DE FRUMOASE-S ALE TALE!

Cât de frumoase-s ale Tale orânduiri ce-n veci rămân,
Adevăratul, Înțeleptul și Minunatul meu Stăpân! (bis)

Ce bogății nebănuite din Raiul Tău mereu cobori
în cel ce-n Tine se încrede și-n timp senin, și-n timp cu nori! (bis)

Cât de-ntărită faci nădejdea din sufletul în care stai,
cu ce putere și-ndrăzneală îi umpli hotărâtul grai! (bis)

Ce bunătate nesfârșită la Tine, Scump Isus, găsim
oricare-n chinurile noastre și ori de câte ori venim! (bis)

Ce ajutor ne dai când crucea și lupta ne-o simțim prea grea,
de câte ori, fără de Tine, am fi căzut zdrobiți sub ea! (bis)

O, numa-n veacul care vine, când tot va fi descoperit,
se va vedea, Isuse, bine ce mare har ne-ai dăruit. (bis)

351. A CUI MAI EȘTI?

A cui mai ești tu, dulce
cântare-n care toți
își află sân și lacrimi
de mamă și de soț?
Când toți te uită-n clipa
când și-au ajuns un țel,
tu mai rămâi a celui
ce plânge singurel.

A cui mai ești, durere,
de care frații fug?
A cui rămâi tu, cruce,
tu, sarcină și jug?
Când vine vremea jertfei
și-n lacrimă înoți
tu mai rămâi a celui
ce-ndură pentru toți.

A cui ești tu, iubire,
ce plângi pe străzi pustii,
căutând pierdute mame,
căutând pierduți copii?
Când pofta și cruzimea
ucid tot ce-i curat,
tu mai rămâi a celui
ce suferă uitat.

Al cui mai ești Tu, Dulce
Mântuitor Străpuns,
când chemi spre nicăierea
și-aștepți un nerăspuns?
Când gheața și sfidarea
Ți-s cuie de oțel,
Tu mai rămâi a celui
ce suferă la fel...

352. TE CAUT

Te caut, Te caut, Isuse, din zori în amurg,
cu doruri ce curg, pe Tine, în graiuri nespuse.
Ca apa de munte în clocot, ca ploaia de vară în ropot,
ca norul soliei de clopot... Așa eu Te caut pe Tine.

Cu râvnă mai trează, mai caldă, întruna Te cat,
deși Te-am aflat și sufletu-n Tine se scaldă.
Cum floarea-nsetează de soare, cum cerbul dorește izvoare
așa este-a mea căutare, mereu mai curată, mai mare.

Cu cât eu Te caut pe Tine, cu-atâta mai mult
doresc să-Ți ascult chemările Tale divine.
Și cine-ar putea deodată cuprinde Ființa Ta toată
în taine de soare-mbrăcată? De-aceea Te caut pe Tine.

În Tine-mi găsesc liniștire – și sufletul meu
primește mereu comori de-adevăr și iubire.
Te caut, Izvorul Cântării, luminează în noaptea-ntristării,
doresc fremătarea căutării, că-n ea-i doar a mea liniștire.

353. DINTRE CÂTĂ FRUNZĂ

Dintre câtă frunză, dintre câtă iarbă,
dintre câtă piatră este sau a fost
numai pentru Tine, numai pentru mine
n-are lumea, Doamne, nici un adăpost.

Sus în Cer, numai Sus, numai Sus, numai Sus,
este-un loc pentru noi,
Scump Isus, Scump Isus, Scump Isus...

Dintre câte zile, dintre câte stele,
dintre câte dealuri, dintre câte văi,
nu-i nici pentru Tine una dintre ele,
cum nu e nici una, Doamne, pentru-ai Tăi.

Păsările-au cuiburi, vulpea – vizuine,
peștii au o apă, câinii – un ungher,
numai pentru Tine, numai pentru mine
este totul, Doamne, rece și stingher...

...Dar va fi odată, dar va fi o Țară,
dar va fi o stare cum nicicând n-a fost,
unde totul, Doamne, numai primăvară,
ne va fi prieten, cântec și-adăpost.

Ține-mi pân' atuncea dragostea curată,
inima fierbinte, mersul credincios,
ca să trec cu Tine, Doamne, dintr-o dată,
din pământul urii-n Cerul prietenos!

354. MĂ-NTORC LA TINE

Mă-ntorc la tine, dulcea și scumpa mea cântare,
cum aș veni la mama și sora mea din rai;
ce dor mi-a fost de tine, în lunga depărtare,
și-acuma cum mă umple lumina ce mi-o dai!

Mă-ntorc la tine, naltă și-adâncă rugăciune,
ca din dogoarea aspră a unui lung pustiu,

ca să m-adăpi cu lacrimi, ca din izvoare bune,
să-ngrop înstrăinarea și dragostea s-o-nviu.

Mă-ntorc la tine, sfântă și unică iubire,
ce singură-mi știi pune pe rana mea alin,
că numa-n curăție și-n plâns e fericire,
când, în genunchi, cu tine îmbrățișat mă-nchin.

Mă-ntorc la tine, stare de har din care toate
aceste sfinte fețe a' lui Hristos le știu,
o sfântă curăție, dă-mi-le-mbrățișate
și-nchide-mă cu ele, în casa mea să fiu!

355. ÎȚI MULȚUMESC CĂ MI-AI VENIT

Îți mulțumesc că mi-ai venit, Lumina mea cea bună,
că ceasul nostru mult dorit ni-l vom petrece fericit,
rugându-ne-mpreună.

Rămâi cu mine fără gând și fără nici o teamă;
șoptește-mi inimii arzând și poartă-mi mâinile lucrând,
Tu, Frate, Soț și Mamă.

O, nu pleca, lubitul meu, rămâi aici cu mine
și-așteaptă până-mi gat și eu cununa și veșmântul meu,
să mă cununi cu Tine!

Atunci vom merge amândoi pe-o rază luminoasă
și-al îngerilor dulce roi, cântând, ne va petrece-apoi,
până intrăm Acasă.

Rămâi aici să ne rugăm, Lumina mea cea bună,
și Tatăl nostru Cel lubit binecuvânte fericit
o cruce și-o cunună!

356. O, CERULE-NSTELAT

O, cerule-nstelat, ce tainic mărturisești pe Dumnezeu
a' Căru frumuseți și-ntinderi le-arăți și le ascunzi mereu!
O, soare strălucit și falnic, ce minunat mărturisești
pe-Acel al Căru chip, și zâmbet, și dragoste, și milă ești! (bis)

O, munți înalți, cât de puternic și de măreț mărturisiți
pe Dumnezeu de-a' Căru Mână și-nțelepciune-ați fost zidiți!
O, câmpule-nflorit, ce dulce mărturisești înfiorat
desăvârșita frumusețe a Celui Care te-a creat! (bis)

O, văi adânci, o, vânt puternic, o, mări cu larg înspăimântat,
o, codri-nțiși, vuind de tunet, cum ne grăiți de-nfricoșat!

O, veșnic necuprinse-ntinderi, ce-asurzitor și ce tăcut
ne-nvinuiți, mărturisindu-L pe-Acela Care v-a făcut! (bis)

...Ce dezvinovățiri să poată afla, în fața Ta, acel
ce n-a vrut, Doamne, nici să creadă, nici să-nțeleagă-n nici un fel? (bis)

357. VECERNIE

Amurgul lumii cântă-nfrigurat din orga de lumină arzătoare
și de vecernii clopotele bat, și-i până sus uleiul în urcioare. (bis)

Adie zvon de coruri îngerești, năierii trag la țărml veșniciei,
curând lăsa-vom punțile cerești în primul imn solemn al cununiei. (bis)

Napoi pe tristul țărml îndepărtat ni s-au topit aducerile-aminte,
dureri și lacrimi, toate, le-am lăsat, ni-e-ntreagă zarea dorului nainte. (bis)

Spre-Acolo pribegim de-atâta drum, cu doru-ajungerii – aprinsă pară;
rămas-a mării ochilor de-acum, în nimbul Crucii, Mirele s-apară. (bis)

358. DIN TINE AM VENIT, IUBIRE

Din tine am venit, iubire, și tot spre tine merg mereu,
frumsețe și desăvârșire doar tu dai sufletului meu.

O, iubire, o, iubire, har etern venit de Sus,
mântuire, mântuire, prin Golgota ne-ai adus. (bis)

Deși întruna ești cu mine și necurmat mă fericești,
mă arde dorul după tine să te pătrund mai mult cum ești.

Fă-mi clipele vieții mele izvoare proaspete de har,
să te reverși doar tu din ele, îmbelșugat, pe-orice hotar!

Din tine am venit, iubire, și merg spre tine necurmat,
că-n binecuvântata-ți fire e Dumnezeu cu-adevărat.

359. CÂND SE LASĂ ÎNSERAREA

Când se lasă înserarea și Te-aștept să vii,
revederea Ta îmi umple zările pustii.
Ce plăcut mă iei de mână și mă ții așa,
liniștind învolburarea din ființa mea. (bis)

Mângâierile din glasul gurii Tale-mi sunt
liniștea și-mbărbătarea pentru drumul sfânt.
Bucuria mea se face lacrimă și vis,
lângă Tine văd tot largul cerului deschis. (bis)

Când Îți sorb din ochi seninul, ochii mei lucesc
și n-am decât două șoapte: Te iubesc, iubesc...
Vino dulce pe cărarea care duce Sus,
casa noastră cea de aur are steagul pus!... (bis)

360. VREAU LÂNGĂ DUMNEZEU

Vreau lângă Dumnezeu să fiu mereu,
oricât va fi de greu necazul meu;
oricât voi suferi, cântarea mea va fi:
Vreau lângă Dumnezeu să fiu mereu!

Pe-ndepărtate căi de-aș înnopta
și-o piatră căpătâi dac-aș avea,
tot fericit doresc și-n somn să glăsuiesc:
Vreau lângă Dumnezeu să fiu mereu!

Când calea mea spre cer se va-ngusta,
eu vreau mereu să sper că voi scăpa,
că nu-n zadar alerg, ci știu pe ce drum merg:
Vreau lângă Dumnezeu să fiu mereu!

Când viața-mi voi sfârși pe-acest pământ,
voios când voi păși spre Cerul Sfânt,
atunci va fi-implinit al meu dor nesfârșit,
căci lângă Dumnezeu voi fi mereu!

361. O, CÂTĂ MULȚUMIRE!

O, câtă mulțumire să-Ți dau că mi-ai răspuns,
că din nectarul vieții îmi dai și-mi dai de-ajuns!

Îți mulțumesc și Te slăvesc,
Isuse, Domnul meu, de tot ce-mi dai mereu.

Că au a' mele gânduri cu-a' Tale-același țel,
că-n toate, totdeauna, primim și dăm la fel.

C-avem același templu și-n sfântul lui altar
aceeași jertfă ardem pe-același dulce jar.

O, câte am a-Ți spune, dar limba mea e grea;
Ți-aș spune cu privirea, dar mi-e la fel și ea!

Încerc să mi Te-apropii, dar, iată, tremur tot;
Ți-aș spune-a mea iubire, dar, Doamne, nu mi-o pot.

Privește-mi-le toate, ca să-nțelegi, Isus,
că toate-s mulțumire de jos și până sus!...

362. SĂ TE-ASCULTE DOMNU-N ZIUA
– Psalm 19 (20) –

Să te-asculte Domnu-n ziua de necaz și strâmtorare
și să-ți ocrotească viața pururi Numele Său Mare;
Dumnezeul Preaputernic cu-al Lui Nume Sfânt și Mare!

Să-ți trimită ajutorul din Nălțimea Lui cerească,
cu puterea Lui cea mare din Sion te sprijinească;
Dumnezeul Biruinței din Sion te sprijinească!

De-ale tale sfinte daruri să-Și aducă El aminte,
să primească-a' tale jertfe și-arderile tale sfinte –
Dumnezeul Îndurării – arderile tale sfinte!

Să-ți dea Domnul totdeauna inima ce-o să-ți dorească,
planurile tale sfinte Domnul să ți le-implinească;
Dumnezeul Bunătății gândul bun să-ți împlinească!

Atunci flutura-l-vom steagul Numelui de biruință,
Dumnezeul nostru Mare să-ți asculte-orice dorință;
Dumnezeul Bucuriei să-ți asculte-orice dorință!

Știu de-acum că Domnul scapă pe-al Său uns cu-a Sa tărie,
cu răspuns ceresc i-ajută prin a Lui puternicie –
Dumnezeul Izbăvirii – prin a Lui puternicie...

Mulți se bizuiesc în lume pe-ai lor cai și pe-a' lor care;
noi ne bizuim pe Domnul și pe Numele Său Mare –
Dumnezeul Mântuirii – pe-al Tău Nume Sfânt și Mare...

Ei se-ndoaie, cad și nimeni niciodată nu-i ridică,
noi rămânem în picioare, neclintii și fără frică;
Dumnezeul Îndrăzelii, noi rămânem fără frică.

Scapă-Ți, Doamne, credinciosul orișicând o să Te cheme
și ne-ascultă rugăciunea și chemarea-n orice vreme,
Dumnezeule-al iubirii, când strigăm, în orice vreme!

363. DOMNUL E PĂSTORUL MEU
– Psalm 22 (23), 1-6 –

Domnul e Păstorul meu, lipsă nu voi duce,
El mă paște-n verzi pășuni și la apă dulce,
lângă ape de odihnă, la pășune dulce. (bis)

Sufletul mi-nvioră cu povețe-n lume,
pe cărările Lui drepte merg spre Sfântu-l Nume,
pe-a' Lui drepte căi mă-ndrumă pentru Sfântu-l Nume. (bis)

Chiar prin valea umbrei morții, eu tot nu m-aș teme,
în tot locul Tu mă mângâi, Doamne-n orice vreme,
cu toiagul și nuiua Ta în orice vreme. (bis)

Tu-mi pui masa-n fața celor ce mă văd cu ură,
Tu-mi ungi capul și-n paharu-mi torni peste măsură,
în paharul meu plin, Doamne, torni peste măsură. (bis)

Fericirea și-ndurarea vor fi-n veci cu mine
și voi sta în Casa Sfântă, Doamne, lângă Tine,
până la sfârșitul vieții, Doamne, lângă Tine. (bis)

364. LA TINE, DOAMNE, ÎMI ÎNALȚ
– Psalm 24 (25) –

La Tine, Doamne, îmi înalț eu sufletul, la Tine,
în Tine cred, să nu fiu dat vreodată de rușine,
să nu se bucure nicicând vrăjmașul meu de mine! (bis)

Da, toți câți au nădejdea Ta și-ascultă-a Ta povață
în veci nu le va înjosi rușinea a lor față,
ci rușinați vor fi cei răi, ce Te-au lăsat, în viață. (bis)

Arată-mi, Doamne-a' Tale căi și-n ele mă îndreaptă,
învață-mă, căci numai Tu ești mântuirea dreaptă,
pe totdeauna ești a mea nădejde înțeleaptă! (bis)

Adu-Ți aminte, Domnul meu, de marea Ta-ndurare,
de bunătatea Ta din veac cea fără de-asemănare,
că veșnică e Mila Ta și seamăn, Doamne, n-are!... (bis)

Nu-Ți aminti de-al meu păcat făcut în tinerețe
și nici de vina c-am călcat curatele-Ți povețe,
ci-adu-Ți de mine-aminte-n veac cu mila Sfintei Fețe! (bis)

O, Domnul meu e bun și drept, de-aceea El arată
la cei pierduți și păcătoși cărarea Lui curată
și-nvață El pe cei smeriți din ea să nu se-abată. (bis)

A' Tale căi sunt toate-n veci lumină și-ndurare,
pentru aceia ce-Ți păzesc porunca-n ascultare;
o, iartă-mi, Doamne, vina mea că-mi este grea și mare! (bis)

Dar care este omul ce se teme de-a Ta Față?
Aceluia i-arăți ce căi s-aleagă El în viață
și va umbla înveselit cu-ai lui de-a Ta povață. (bis)

Domnu-i prieten doar cu-acei ce-n veci de El s-or teme
și care legământul Lui l-nvață-n orice vreme;
eu necurmat privesc spre El – și scap de-orice blesteme. (bis)

Privește-mă și-ai milă, căci sunt părăsit și-n rele,
sporesc neliniști necurmat în taina vieții mele;
o, scapă-mă degrabă din necazurile grele! (bis)

Privește-mi, Doamne, vina mea și-mi iartă vina toată,
vezi ce mulți sunt vrăjmașii mei cu ură ne-mpăcată,
păzește-mi sufletul, căci cred, fă-mi viața mea scăpată! (bis)

Să-mi fie neprihana scut și sfânta curăție,
că-n Tine, Doamne, eu mi-am pus nădejdea mea cea vie,
o, scapă-i, Doamne, de-orice greu pe-ai Tăi, în veșnicie! (bis)

365. FIII DOMNULUI – Psalm 28 (29) –

Fiii Domnului, dați slavă, Lui să-I dați cinstire,
închinați-vă-n podoabe pline de sfințire!
Glasul Domnului răsună, tunet peste ape,
glasul Lui este puternic și măreț, și-aproape... (bis)

Glasul Domnului zdrobește cedrul cel mai tare,
Sirionul și Libanul sar de-nfricoșare;
Glasul Domnului Sfânt face flăcări să țâșnească,
glasul Domnului pustia poate s-o-ngrozească. (bis)

Glasul Domnului despoaie codrii cu tărie,
în Lăcașu-l, totul strigă: «Slavă!»-n veșnicie.
Domnul, la potop, sta-n sfântu-l Scaun de mărire,
Domnu-n veci împărățește plin de strălucire. (bis)

Pe poporul Său, El, Domnul, tare îl va face,
Domnul binecuvântează pe ai Lui cu pace.

366. TE NALȚ, DOAMNE, PURURI – Psalm 29 (30) –

Te nalț, Doamne, pururi, căci m-ai ridicat,
pe vrăjmași să rădă Tu nu i-ai lăsat.
Am strigat spre Tine, Doamne-ndurător,
Tu m-ai scos din groapă, n-ai lăsat să mor.

Sufletul meu, Doamne, din mormânt l-ai scos,
m-ai adus la viață dintre morți de jos.
Domnului cântați-l ai Lui preaiubiți,
și măritu-l Nume pururea-L slăviți!

Căci o clipă ține El mânia Sa,
îndurarea-l însă, toată viața ta.
Seara vine plânsul chinului amar,
dimineața vine veselia iar...

Când îmi mergea bine, îmi ziceam așa:
„Niciodată, Doamne, nu m-oi clătina!“
căci pe-un munte tare Tu m-ai așezat,
dar Ți-ai ascuns Fața și m-am tulburat.

Dar eu către Tine m-am rugat, zicând:
„Ce câștigi Tu, Doamne, dacă mor curând?
Te slăvește, oare, țărâna de jos,
poate ea să spună cât ești credincios?

Doamne-ascultă, Doamne, fii îndurător,
vino și-mi ajută că-s fără de-ajutor!...“
Iar Tu-n veselie plânsul mi-ai schimbat,
dezlegându-mi jalea, și m-ai bucurat.

Pentru ca să-Ți cânte mult inima mea,
gura mea să cânte, mută să nu stea.
...Doamne, Domnul Slavei, eu, cât voi trăi,
pururea pe Tine Te voi preamări.

367. MILĂ AI DE MINE, DOAMNE
– Psalm 50 (51) –

Milă ai de mine, Doamne, după marea milă-a Ta,
după îndurarea-Ți multă, șterge fărdelegea mea.
Spală-mi cu desăvârșire multele-mi nelegiuiri,
curăță-mă de păcatul care nu-mi dă liniștiri.

Eu cunosc și-mi știu prea bine, Doamne, fărdelegea-mi grea
și păcatul meu stă, Doamne, necurmat naintea mea.
Numai contra Ta, Preasfinte, numai Ție Ți-am greșit
și naintea Ta, Stăpâne, ce e rău am făptuit.

Astfel că în hotărârea-Ți vei fi drept când vei lucra
și vei fi fără de vină, Doamne-n judecata Ta.
Iată că-n nelegiuire eu pe lume am ieșit
și-n păcate grele, Doamne, maica mea m-a zămislit.

Dar Tu ceri ca Adevărul, Doamne-n inimă să-l țin,
fă să-mi stea înțelepciunea înlăuntrul meu deplin.
Cu isop mă curățește – și-al meu duh va fi sfințit;
spală-mă – și ca zăpada, Doamne, fi-voi mai albit.

Fă-mi Tu sufletul s-audă bucurii și veselii –
și-atunci oasele-mi smerite lauda-Te-vor mai vii.

Sfântă Fața Ta întoarce-o de la multul meu păcat,
șterge-mi toată fărdelegea, Doamne, și mă fă curat!

Inimă curată-n mine, Domnul meu, zidește Tu
și-un duh nou, un duh statornic, Doamne-n inimă mi-adu!
Nu mă lepăda, o Doamne, de la fața Ta, nicicând,
și să nu-Ți iei de la mine, Doamne, Duhul Tău Cel Sfânt!

Bucuria mântuirii dăruiește-mi-o Tu, iar,
și cu duh de stăpânire mă-ntărește-n al Tău har,
căci pe cei fărdelege calea Ta-i voi învăța
și cei fără de credință vor întoarce și-asculta.

Dumnezeul meu, o, șterge-mi vina sângelui vărsat,
și-a mea limbă lauda-Ți-va îndurarea necurmat.
Doamne, buzele deschide-mi, și, cât timp voi mai trăi,
numai slava Ta cea mare și-ndurarea-Ți voi vesti.

O, de-ai fi voit Tu jertfă – câte jertfe Ți-aș fi dat,
însă jertfele-nvechite, Doamne, Tu le-ai lepădat.
Jertfa ce-o iubește Domnul este duhul cel smerit;
Dumnezeul meu, pe-acesta, nicicând n-ai disprețuit.

Doamne, spre Sion Îți varsă binefacerile-Ți mari,
pe Ierusalim zidește-l și înalță-i ziduri tari!
Atunci, jertfe preacurate vei primi, așa cum vrei,
și-atunci Îți vor pune, Doamne, pe altarul Tău viței...

368. CEL CE STĂ SUB OCROTIREA

– Psalm 90 (91), 1-12 –

Cel ce stă sub ocrotirea Celui Preaînalt de Sus
și se odihnește-n umbra Celui Tare de nespus
zice pururi despre Domnul: «El e Cetățuia mea,
Dumnezeul meu în Care eu mă-ncred și voi scăpa».

Nu te teme nici de groaza din a' nopții negre vremi
și nici de săgeata zilei tu nicicând să nu te temi,
nici de ciuma-ntunecimii nu te teme, n-ai să cazi;
nu te teme, nu te teme nici de molima de-amiazi!

Mii să cadă lângă tine, zeci de mii la dreapta ta,
nu te teme, căci de tine nu se va apropia!
Doar vei sta, și, cât privi-vei împrejur cu ochii tăi,
vei vedea nenorocirea și pedeapsa celor răi.

...Căci la îngerii puternici Dumnezeu va porunci
și-n a' tale căi, în toate, pururi ei te vor păzi.
Ei te vor purta cu grijă pe-a' lor sfinte mâini cerești,
ca piciorul de vreo piatră nicidecum să nu-ți lovești.

369. STRIGAȚI TOȚI DE BUCURIE

– Psalm 99 (100) –

Strigați toți de bucurie către Domnul Mare,
oameni de pe tot pământul: El e Sfânt și Tare;
toți câți locuiți pământul: El e Sfânt și Tare. (bis)

Slujiți Domnului cu toții, plini de bucurie,
înaintea Lui să vină toți cu veselie,
plini de bucurii și cânturi și cu veselie! (bis)

Toți să știți că Domnul este Dumnezeu ce-n lume
ne-a făcut să-l fim o turmă, El să ne îndrume;
noi să-l fim popor și Domnul viața să ne-o ndrume. (bis)

Pe-a' Lui porți intrați năltându-l slavă și cântare
și-n curțile Lui slăviți-l Numele Lui Mare;
binecuvântați, slăviți-l Numele Lui Mare! (bis)

Domnu-i bun și bunătatea-l ține cât vecia
și din neam în neam își ține El credincioșia;
pentru-ai Lui își ține veșnic El credincioșia. (bis)

370. CÂNTA-ȚI-VOI BUNĂTATEA

– Psalm 100 (101) –

Cânta-Ți-voi bunătatea și dreptatea, da, Doamne, numai Ție-Ți voi cânta.
Pe calea sfântă și neprihănită, cu-nțelepciune eu mă voi purta. (bis)

Când vei veni la mine oare, Doamne? Umbla-voi fără vină-n Casa Ta.
Naintea mea nimic rău nu voi pune, urâsc a celor răi purtare rea. (bis)

Îndepărta-voi inima stricată, de drumul rău nici nu voiesc a ști.
Voi nimici pe toți clevetitorii, pe cel trufaș nici nu-l voi suferi. (bis)

Asupra credincioșilor din țară avea-voi ochii pururi ațintiți,
ca ei să locuiască lângă mine; sluji-mi-vor numai cei neprihăniți. (bis)

Cel care se dedă la-nșelăciune, în casa mea, nicicând n-o să mai stea,
acel ce-i place a grăi minciună pe veci va fi-alungat din fața mea. (bis)

În fiecare nouă dimineață, pe toți cei răi din țară-am să-i stârpesc,
în țara Domnului să nu mai fie nici unii care răul săvârșesc. (bis)

371. CUM VA ȚINEA CEL TÂNĂR?

– Psalm 118 (119), 9-16; partea a II-a –

Cum va ținea cel tânăr curată calea sa?
Dacă după Cuvântul Tău Sfânt se va-ndrepta.

Te caut mereu, o Doamne, din inimă Te cat,
să nu mă lași din sfânta-Ți poruncă să m-abat...

Îți strâng cu drag Cuvântul în inima mea, tot,
ca a greși-mpotrivă-Ți în veac să nu mai pot.
Slăvit să fii Tu, Doamne, mă-nvață Legea Ta,
căci hotărârea-Ți sfântă Ți-o spune gura mea!

Când țin a Ta povață, sunt bucuros și cânt,
de parcă am comoara întregului pământ.
Adânc gândesc la toate poruncile ce-ai dat
și-a' Tale legi le-am, Doamne, sub ochii-mi, ne-ncetat.

Mă desfățez în toate a' Tale-orânduiri,
Cuvântul Tău nu-l uită a' inimii-mi gândiri.

372. ÎNVAȚĂ-MĂ, DOAMNE
– Psalm 118 (119), 33-40; partea a V-a –

Învață-mă, Doamne, calea voii Tale,
să merg pân' la moarte pe această cale;
pân' la moarte să pot merge doar pe-această cale. (bis)

Dă-mi înțelepciune, să-Ți țin sfânta lege
și s-o pot cu toată inima-nțelege;
s-o pot ține și cu toată inima-nțelege. (bis)

Mă povățuiește pe-a Ta cale-n pace
și-n a Ta poruncă, fiindcă-aceasta-mi place;
de cărarea voii Tale, Doamne, mie-mi place. (bis)

Inima mi-o pleacă pururea-n viață
spre-ale Tale-ndemnuri și spre-a Ta povață;
nu înspre câștiguri, Doamne, ci spre-a Ta povață! (bis)

Spre deșarte lucruri ochii să nu-mi cază
și-n cărarea-Ți sfântă mă înviorează;
în cărarea Ta să umblu, Tu mă-nviorează! (bis)

Ce-ai promis Tu, Doamne, să-mplinești spre mine,
ce-ai promis Tu celor ce se tem de Tine,
fă-mi ce-ai spus că faci acelor ce se tem de Tine! (bis)

Departă-mi ocară de care m-aș teme,
că-a Ta judecată-i bună-n orice vreme;
plină Ți-e de bunătate, Doamne-n orice vreme. (bis)

Să-Ți plinesc porunca, iată-a mea dorire,
fă-mă să-mi duc viața în neprihănire;
precum ceri și-aștepți Tu, Doamne, în neprihănire... (bis)

373. MÂINILE TALE M-AU FĂCUT

– Psalmul 118 (119), 73-80; partea a X-a –

Mâinile Tale m-au făcut și mi-au dat întocmire,
dă-mi Tu pricepere să-nvăț a Ta orânduire,
a' Tale legi, al Tău Cuvânt, a Ta orânduire. (bis)

Cei ce se tem de Tine, toți, mă văd și-au bucurie,
căci eu nădăjduiesc mereu spre-a Ta credincioșie,
spre-al Tău Cuvânt și promisiuni, spre-a Ta credincioșie. (bis)

Știu c-ale Tale judecăți sunt drepte, Doamne, toate
și m-ai smerit, căci ai avut spre mine bunătate,
credincioșie și-ndurări și-adâncă bunătate. (bis)

Fă, Doamne, bunătatea Ta să-mi fie mângâiere,
cum ai promis la robul Tău, în orișice durere,
în orice-amaruri și-ncercări și-n orișice durere. (bis)

Să vină-a' Tale îndurări și mila-Ți peste mine,
ca să trăiesc, căci Legea Ta de desfătare-mi ține,
înviorări și bucurii și desfătare-mi ține. (bis)

.....
Fă-mi ne-mpărțită inima pe calea voii Tale,
să nu fiu rușinat nicicând pe-a vieții mele cale,
în vorba mea și-n fapta mea, pe-a vieții mele cale. (bis)

374. CUVÂNTUL TĂU E-O CANDELĂ

– Psalm 118 (119), 105-112; partea a XIV-a –

Cuvântul Tău e-o candelă aprinsă pentru picioarele și pașii mei,
e o lumină pururea nestinsă, pe calea mea, oricât sunt norii grei. (bis)

Jur – și de jurământ eu mă voi ține – că legea Ta cea dreaptă voi urma;
sunt amărât, dă-mi bucurii din Tine după cuvântul spus de gura Ta! (bis)

Primește-mi, Doamne-a' mele simțăminte și-a' Tale legi învață-mă deplin!
Primejdii grele-mi stau mereu nainte și totuși nu uit legea Ta s-o țin. (bis)

Cei răi mi-așază curse-n cale mie, dar nu m-abat de la porunca Ta,
povața Ta-i averea mea-n vecie, căci ea e toată bucuria mea. (bis)

Eu inima mi-o plec s-asculte-ntruna și să-mplinească-a' Tale-orânduiri;
pân' la sfârșitul vieții-ntotdeauna îmi țin la ele-a' inimii priviri. (bis)

375. DE N-AR FI FOST

– Psalm 123 (124) –

De n-ar fi fost de partea noastră El, Dumnezeuul nostru, El,
de n-ar fi fost de partea noastră, să spună-acuma Israel! (bis)

De n-ar fi fost cu noi El, Domnul, când oamenii cu mii de mii
s-au ridicat în contra noastră, de vii ne-ar fi-nghițit, de vii. (bis)

Când li s-a fost aprins mânia, când a venit al lor puhoi,
ne-ar fi-necat atâtea ape și râuri sufletul din noi. (bis)

Ne-ar fi trecut și peste suflet al lor năprasnic greu tumult
și-atâtea valuri furioase de mult ne-ar fi-necat, de mult. (bis)

Slăvit să fie Domnul nostru, căci El ne-a stat într-ajutor,
El n-a lăsat să fim dați pradă și nu ne-a dat în dinții lor. (bis)

Ca pasărea din lațul morții al nostru suflet a scăpat,
căzut-a lanțul rupt, noi, slobozi și izbăviți, ne-am bucurat. (bis)

Al nostru ajutor e-n Domnul și-n Sfântu-I Nume-avem noi scut,
El cerurile și pământul cu-a Lui putere le-a făcut. (bis)

376. DE NU ZIDEȘTE DOMNUL

– Psalm 126 (127) –

De nu zidește Domnul, El, o casă, degeaba vor lucra cei ce-o zidesc,
de nu păzește Domnul o cetate, degeaba vor veghea cei ce-o păzesc!
Degeaba vă sculați de dimineață și vă culcați târziu în noapte iar,
ca să mâncați o pâine câștigată cu trudă, cu durere, cu amar! (bis)

Căci El la toți aceia ce-L ascultă, la preaiubiții Lui, El le va da
ca-n somn, și pâinea care le lipsește și totdeauna pâinea vor avea.
Copiii, iată, sunt o moștenire, o răsplătire de la Domnul Sfânt,
cum sunt săgețile pentru-un războinic, copiii cei din tinerețe sunt. (bis)

Ferice-acel ce-și umple cu ei casa, ferice omul care-i va avea,
căci când vorbi-vor cu dușmanii-n poartă // ei nicicând rușinați n-or rămânea. (bis)

377. IATĂ CE PLĂCUT ȘI DULCE

– Psalm 132 (133) –

Iată ce plăcut și dulce e să locuiască
frații pururea-mpreună, să se veselească,
cu cântări, cu psalmi în Domnul să se veselească! (bis)

E plăcut cum e mireasma care-i mai aleasă,
când, pe cap turnată, curge, spre veșmânt se lasă,
peste barba spre veșmântul lui Aaron se lasă. (bis)

Dulce-i ca și roua care din Hermon coboară
spre-al Sionului sfânt munte-n fiecare seară,
dulce, răcoroasă, sfântă-n fiecare seară. (bis)

...Ce plăcută și ce dulce-i, Doamne, adunarea,
acolo-Și revarsă Domnul binecuvântarea,
viața pentru veșnicie, binecuvântarea. (bis)

378. PE MALURILE RÂURILOR TRISTE – Psalm 136 (137) –

Pe malurile râurilor triste, pe malul apelor din Babilon,
acolo am șezut și-am plâns cu jale
când ne-am adus aminte de Sion.

În sălcile din ținutu-acela, noi harfele, plângând, le-am atârnat;
acolo toți chinuitorii noștri
să le cântăm... cântări au așteptat.

Asupritorii vrut-au bucurie, vrăjmașii noștri veselii au vrut,
cântările Sionului cerură,
să le cântăm din ele ne-au cerut.

Cum, Doamne, să putem cânta noi, oare, cântările Sionului iubit,
a' Domnului cântări neprihănite,
pe un pământ străin și nedorit?

De te-oi uita, Ierusalim, să-și uite a ei destoinicie dreapta mea,
de cerul gurii limba-mi se lipească
de nu-mi va fi la tine inima,

De nu-mi voi aminti mereu de tine, de nu-mi voi face din Ierusalim
a bucuriei culme minunată
și-a dorului puternic și sublim.

Adu-Ți aminte, Doamne-adu-Ți aminte de ai Edomului stricați copii
ce-n ziua când plângea Ierusalimul
strigau toți: «Radeți-l din temelii!»

Ah, fiica Babilonului, sortită la pustiiri cum nu s-au mai văzut,
ferice de acel ce-ți va întoarce,
la fel, tot răul ce ni l-ai făcut!

Ferice de acel ce cu putere va apuca pe toți copiii tăi
și-i va zdrobi de Stânca Mântuirii
pe fiii Babilonului cei răi!

379. LĂUDAȚI PE DOMNUL

– Psalm 149 (150) –

Lăudați pe Domnul, neamuri, lăudați pe Dumnezeu,
în Lăcașul Lui cel veșnic lăudați-L tot mereu! (bis)

Lăudați-L cât e-ntinsul cerului strălucitor
unde-a Lui putere mare se arată tuturor! (bis)

Lăudați-L pentru-a' Sale mari lucrări și-al Lui sfânt dar
și-L slăviți după mărimea Lui cea fără de hotar! (bis)

Lăudați pe Domnu-n trâmbiți și în harfe și-alăut',
lăudați-L cu timpane și cu jocul cel plăcut! (bis)

Lăudați pe Domnu-n strune și în sunet de caval,
lăudați-L din țimbale și răsunător chimval! (bis)

Lăudați-L, lăudați-L! Tot ce-i viu pe-acest pământ
laude în veci pe Domnul! Lăudați pe Domnul Sfânt! (bis)

380. MINUNE ȘI TAINĂ

Minune și Taină e viața curată,
în care Lumina S-a vrut întrupată,
în care iubirea a vrut a Se-aprinde
și-n care tot Raiul pe veci se cuprinde.

Fii binecuvântată,
Fecioară Preacurată,
Minune și Taină, și-Altar,
tu, Maica Eternului Har!

Minune și Taină e Sfânta-Ntrupare,
când Cel-Fără-Margini Se strânge-ntr-o zare
și Soarele Veșnic Se strânge-ntr-o rază
și Cerul sărutul pe-un Crin Și-l aşază.

Minune și Taină sunt Fiul și Mama
spre care se nălță uimirea și teama,
spre care coboară iubirea și Paza
și-n care se-ascunde Fiorul și Raza.

Minune și Taină e Mila Divină
ce astfel alege spre lume să vină

și astfel dorește spre ea să ne-atragă
sfințiți de Iertarea Eternă și-ntreagă.

Minune și Taină, mi-nchin, pe vecie,
credința, nădejdea și dragostea Ție;
ființa, viața și tot ce e-n mine,
prin Tine sfințite, cuprinde-le-n Tine!

381. PLECĂCIUNE ȚIE

Plecăciune ție, Maică și Fecioară, binecuvântată ești tu-ntre femei,
tu ai fost aleasa Cerului Comoară pentru Taina Slavei și-Ntruparea Ei!

Plecăciune ție, Maică Preacurată, cu măritul înger, îți cântăm și noi,
nalță către Fiul rugă ne-ncetată, pentru mântuirea noastră din nevoi!

Plecăciune ție, Maică Fericită, ce-ai purtat în brațe și-ai hrănit la sân
pe Isus cel Dulce, Taina profețită, Fiul tău, și totuși Veșnicu-ți Stăpân!

Plecăciune ție, Maică-ndurerată, care-ai plâns la Cruce și-ai văzut murind
Fiul tău dat jertfă pentru lumea toată, jertfa ta curată cu a Lui unind!

Plecăciune ție, Maică Rugătoare, chip al bunătății, grai mângâietor;
fii a rugăciunii noastre-ajutătoare pentru alinarea câtor răni ne dor!

Plecăciune ție, Maică Preacinstită, care stai la Dreapta Fiului Divin;
fii pentru viața noastră ispitită pildă, și putere, și-ajutor! Amin.

382. BINECUVÂNTĂM IUBIREA

Binecuvântăm iubirea ca pe darul cel mai sfânt
și, căutând cine-a avut-o mai înalt pe-acest pământ,
o găsim numai în tine, strălucind cel mai frumos,
fericită și curată, (bis) // Maica Domnului Hristos. // (bis)

Binecuvântăm răbdarea și smerenia, mereu,
și căutăm cine le are mai profund spre Dumnezeu,
dar nu le găsim la nimeni dintre câți pe lume sunt
cum le-ai avut tu, Fecioară, (bis) // Maica Domnului Preasfânt. // (bis)

Binecuvântăm frumsețea inimii cu nobil simț
și-o căutăm pe lumea asta la toți cei ce-i știm mai sfinți,
dar nu mai găsim la nimeni, din tot neamul omenesc,
cum a fost în al tău suflet, (bis) // Maica Mirelui Ceresc. // (bis)

Binecuvântăm pe Tatăl, și pe Fiul cel Slăvit,
și pe Duhul Sfânt, că astfel te-a nălțat și te-a sfințit...
Și-nchinându-ne naintea Tainicului Plan Divin,
te cinstim, Preafericită, (bis) // Maica lui Hristos! Amin. // (bis)

383. BINECUVÂNTARE ȚIE

Binecuvântare ție,
cea mai sfântă-ntre femei,
ție-mi plec cu bucurie
ochii și genunchii mei.

Tu ai fost aleasă
Cerului Mireasă,
Duhului Altar
și Iubirii Har.

Te cinstește fericită
inima, cântând pios
ție, una-nvrednicită
a fi Maica lui Hristos.

Fața ta străluce unic
de smerenie și har,
tu l-ai fost Dumnezeuirii
leagăn, lacrimă și-altar.

Tot ce-a fost mai sfânt pe lume
pân-la tine-ai întrecut
și-ntre toți cei mai din urmă,
seamăn încă n-ai avut.

Dumnezeu putea alege
și alt drum spre ce-a voit,
dar tu, vas curat și unic,
l-ai fost cel mai fericit.

În toți sfinții-a fost vreo pată
osândită-n vreun cuvânt,
dar în tine, Preacurată,
numai rod din Duhul Sfânt...

384. BINECUVÂNTATĂ MAICA

Binecuvântată Maica Celui Care-L adorăm,
pentru-a ta chemare sfântă, // noi te binecuvântăm! // (bis)

Preacinstită fii tu, Maica
Celui ce ne-a mântuit,
nimeni pe pământ, ca tine,
pe Isus n-a mai iubit!

Mulți au mai crezut în Fiul după ce L-au cunoscut,
dar tu ai crezut nainte, // până nici nu L-ai născut. // (bis)

Mulți au mai slăvit pe Domnul, marile-l minuni văzând,
dar tu L-ai slăvit când încă // El era Copil plătând. // (bis)

Mulți L-au mai slujit în urmă, când El ca Stăpân cerea,
dar tu L-ai slujit când încă // El neputincios părea. // (bis)

Mulți și-au mai jertfit o parte din viață pentru El,
dar tu ți-ai jertfit-o toată, // într-un sfânt și unic fel. // (bis)

Mulți vor fi pe veci în Slavă lângă El, ce-L adorăm,
însă nimenea ca tine. // ...Noi te binecuvântăm! // (bis)

385. PREASFÂNTĂ MAICĂ, TE PRIVESC

Preasfântă Maică, te privesc, cu Fiul tău Dumnezeiesc
și fericit mă minunez cum Îl iubești și cum veghezi,
cum te apleci spre Fiul tău, cum te uimești de chipul Său,
cum legeni scumpul tău Odor, cântându-l lin și iubitor:

Nani-nani, Fir de Crin, dormi cu Maica, Fiu Divin!
Nani-nani, Trist Copil; Tată Sfânt, veghează-mi-L!

O, cum de fericită-L culci, cântându-l psalmii cei mai dulci,
și-n ceasul sfintei rugăciuni mânuțele cum l-mpreuni;
oștiri cerești privesc de sus, tu-l faci hăinuțe lui Isus;
păstori și magi privesc din prag, tu-l cânti și-L alăptezi cu drag...

O, cum să nu-ți cântăm frumos c-atât de mult faci lui Hristos
și-atât de dulce-L îngrijești, ca-n felul cel mai sfânt să-L crești!
nainte de-a fi-al tuturor, El ție-ți este scump Odor;
nainte de-a fi-n Cer Stăpân, El este Pruncul tău la sân.

386. CÂNTĂ-I, MAMĂ, CÂNTĂ

Cântă-I, Mamă, cântă psalmii minunați,
până se-nchid dulce ochii legănați,
până-l cade moale mâna din a ta,
cântă-I, Mamă dulce, nani-nani-na...

Cântă-I, Mamă, (bis) Fiul să Se culce, nani-nani-na...
Cântă-I lui Isus, Mielul cel supus,
Care vine-acum pentru-al Crucii drum
și Se va jertfi spre-a ne mântui. (bis)

Cântă-I, Mamă bună, s-aibă somnul lin,
că din cer cu lună îngerașii vin,
și din cer cu stele, Tatăl, suspinând,
face semn, prin ele, binecuvântând...
Cântă-I, Mamă, (bis) cântă-I, Mamă dulce, nani-nani blând...

387. PREASFÂNTĂ MAICĂ BUNĂ

Preasfântă Maică Bună a Domnului Hristos,
cu îngerii-mpreună venim, venim și te cinstim,
Preasfântă (bis) Maică Bună.

Te cinstim și iubim și-al tău nume-l ferici,
c-ai născut și-ai crescut Fiul Celui Nevăzut;
și ai dus, cu Isus, chinul Crucii până sus. (bis)

De-a pururea Fecioară, al Curăției Crin,
a Cerului Comoară, dorim, dorim să te cinstim,
de-a pururi, de-a pururea Fecioară.

Preasfântă Rugătoare spre Fiul tău iubit,
cerând ajutorare, grăbim, grăbim să te cinstim,
Preasfântă (bis) Rugătoare.

388. MARIE, MAICĂ FERICITĂ

Marie, Maică Fericită a Fiului lui Dumnezeu,
tu ne ești pilda cea mai naltă în toate, tuturor, mereu:
în curăție, în răbdare, în dragoste și-n trai sfințit,
tu, lui Hristos nedespărțită, și ție, El, nedespărțit. (bis)

Fii binecuvântată, o, Maică Preacurată,
tu ești acumă Sus la Dreapta lui Isus;
așa să fim mereu și noi cu Dumnezeu! (bis)

Învață-ne pe toți, întruna, cum să-L urmăm și noi la fel,
cu toți să dobândim cununa vieții veșnice la El!
Și-ajută-ne cu rugăciunea și pilda ta pe toți mereu,
ca să putem trăi minunea de-a fi pe veci cu Dumnezeu. (bis)

389. DACĂ ÎNGERUL CEL TARE

Dacă îngerul cel tare de la Dumnezeu trimes
ți-a grăit sfântă urare și ți-a spus «un vas ales»
și-a zis: «Plecăciune ție, suflet preacurat și blând!»
și noi azi, Sfântă Marie, te cinstim cu el, cântând:

Bucură-te, Preacurată, vas ales și fericit,
Maică binecuvântată a Hristosului Slăvit!

Și cum îngerii Măririi au cântat «Osana»-n cor
pentru dragostea venirii Scumpului Mântuitor
cuprinzându-te-n cântare și pe tine cu Hristos,
și noi binecuvântare ți-nălțăm în cor frumos:

Cum păstorii din câmpie au îngenuncheat și-au spus:
«Binecuvântare ție, Maica Domnului Isus!»,
și cum magi din depărtare ți-au cântat cu glas pios,
și noi binecuvântare îți dăm, Maica lui Hristos:

390. O, MAICA JERTFEI SALVATOARE

O, Maica Jertfei Salvatoare, (bis) ca-n preacuratele-ți priviri,
nici fericirea, nici durerea atât de-adânci nu-s nicăiri. (bis)

Binecuvântată, binecuvântată
fii tu, Preacurată, Maica lui Hristos,
cu iubire mare, cu iubire mare,
ți-nălțăm cântare numelui frumos! (bis)

Ca-n chipul tău, pe lume unic (bis) de umil și de glorios,
nici bucuria, nici tristețea nu strălucesc mai luminos. (bis)

În viața ta, cum nici o mamă (bis) din lumea asta n-a avut,
e-o pace negrăit de dulce și-un zbucium nepătruns de mut. (bis)

E-o umilință-atât de-adâncă (bis) pe-un nimb atât de-mpărațesc,
cântarea cea mai îngerească și plânsul cel mai omenesc. (bis)

În prețul Jertfei Salvatoare (bis) și tu ce mare parte-ai pus!
În veci te vom cinsti, căci tu ești și Maica noastră prin Isus... (bis)

391. MAICĂ PURUREA FECIOARĂ

Maică pururea Fecioară, tu, care-n cer strălucești
mai frumos decât toți sfinții și oștirile-ngerești,
tu, ce ești comoară sfântă și sălaș dumnezeiesc,
toți creștinii te adoră, toți din suflet te cinstesc. (bis)

Tu, ce ești o floare scumpă cu un preadulce miros,
tu, care-ai purtat în brațe pe Slăvitul Domn Hristos,
tu, care ai fost aleasă scară pentru Dumnezeu,
îți cinstim cu bucurie numele cel sfânt al tău. (bis)

Tu, de-acolo, ocrotește neamul nostru creștinesc,
să trăiască după voia Tatălui celui Ceresc!
Roagă-te, Măicuță Sfântă, roagă-te și pentru noi,
primește cântarea noastră și ne scapă din nevoi! (bis)

Pentru mila ta cea mare, laude îți înălțăm
și, cu-o inimă smerită, într-un glas cu toți strigăm:
Bucură-te, Preacurată, bucură-te, Munte Sfânt,
îngerii de Sus îți cântă, noi îți cântăm pe pământ! (bis)

392. MAICA DOMNULUI ISUS

Maica Domnului Isus, (bis)
Crin al Cerului de Sus,
Rai al sfintei curății,
binecuvântată fii!

Maica Domnului Hristos, (bis)
Dar al gândului duios,
Floarea zărilor cerești,
binecuvântată ești!

Maica Marii Îndurări, (bis)
Chip al sfintei ascultări,
Taina sfintei profeții,
binecuvântată fii!

Maica Domnului Hristos, (bis)
Rod al Duhului Frumos,
Mila inimii-omenești,
binecuvântată ești!

Maica Domnului Isus, (bis)
Rugătoarea noastră Sus,
te cinstim supușii fii,
binecuvântată fii!

393. PLECĂCIUNE ȚIE, PLECĂCIUNE ȚIE! (CÂNTAREA ARHANGHELULUI GAVRIIL – Luca 1, 28)

Plecăciune ție, plecăciune ție, // Fecioară Marie, // (bis)
căreia ți-a dat Domnul cel Prea Nalt // haru-l minunat! // (bis)

Domnul te arată binecuvântată, // Fecioară curată, // (bis)
nu te teme dar, tu ai mare har: // vei fi-un sfânt altar! (bis)

Plecăciune ție, plecăciune ție, // Fecioară Marie, // (bis)
căci prin Cel de Sus, Fiu îți va fi-adus, // să-L numești Isus! // (bis)

Sfânta Lui Domnie veșnic o să ție, // Fecioară Marie... // (bis)
El va fi chemat Fiu Celui Prea Nalt, // Domn și Împărat... // (bis)

Plecăciune ție, plecăciune ție, // Fecioară Marie, // (bis)
Tatăl va voi, Duhul te-a umbri, // Fiul te-a slăvi! // (bis)

Plecăciune ție, plecăciune ție, // Fecioară Marie, // (bis)
căci a' Celui Sfânt Voie și Cuvânt // sunt un Legământ! // (bis)

394. SUFLET NOU-NĂSCUT PE LUME

Suflet nou-născut pe lume, azi ai fost sfințit
și-n Biserică, de Domnul, prin Botez, primit,
ai primit pecetluirea Duhului Preasfânt,
harul sfințitor al vieții tale pe pământ.

Îți dorim să trăiești credincios,
fericit să-L slujești pe Hristos! (bis)

De satan și de păcate azi te-ai lepădat,
cu Hristos și cu credința te-ai împreunat;
însemnarea Crucii Sfinte peste trupul tău
Domnului te-nchină astăzi pentru lucrul Său.

Mintea ta s-o-nțelepțească gândul luminos,
mijlocul să-ți întărească Duhul lui Hristos,
ochii tăi să vadă calea către Dumnezeu
iar urechile s-asculte glasul Lui mereu!

Mâinile să le-ai curate, binele făcând,
iar picioarele-ndreptate pe-al Său drum mergând!
Astfel, să-ți păzești în cinste numele primit,
ca să poți avea cununa vieții la sfârșit!

395. HAI, SOMN UȘOR, IUBIT ODOR

Hai, somn ușor, iubit odor, căci blând, de Sus, de la Isus,
vin, fără pași, dragi îngerași să-ți cânte lin, în somn senin!

Somn ușor, drag odor, sfânt fior, somn ușor,
dulce crin, zâmbet plin, chip senin –
somnul lin, somnul lin, somnul lin...

Hai, somn ușor, iubit odor, deasupra ta iubirea mea
se va ruga să poți avea, în leagăn lin, un somn senin...

Hai, somn ușor, iubit odor, și lui Isus să-I fii supus,
în slujba Sa, viața ta să crească lin, odor senin...

396. HAI, NANI-NANI, PUIȘOR

Hai, nani-nani, puișor, închide-ți geana dulce,
că-i cântă mama-ncetișor, copilul să se culce!
Hai lui-lui, hai lui-lui, dormi sub paza Domnului,
hai lui-lui, hai lui-lui!

La căpătâiul tău am pus, să-ți fie ocrotire,
Cuvântul Domnului Isus și scumpa mea iubire.
Hai dui-du, hai dui-du, credincios să-I fii și tu,
hai dui-du, hai dui-du!

Să-ți iau mânuța într-a mea când ruga mi-o voi spune,
ca Domnul Dumnezeu să-ți dea un duh de rugăciune.
Hai lui-lu, hai lui-lu, să te rogi mereu și tu,
hai lui-lu, hai lui-lu!

Să-ți fie sufletul senin și inima curată,
precum e cerul cristalin când noaptea-i înstelată!
Hai lui-lui, hai lui-lui, să fii fiul Domnului,
hai lui-lui, hai lui-lui!

Să-ți fie fiecare ceas iubire și cântare,
să ai la fiecare pas o binecuvântare!
Hai dui-du, hai dui-du, binecuvântat fii tu,
hai dui-du, hai dui-du!

Dormi, somn ușor, iubirea mea, cu îngerii-mpreună!
Isuse, ia-ne-n paza Ta! Dormi, nani, noapte bună!
Hai lui-lu, hai lui-lu, fii cu noi, Isuse, Tu,
hai lui-lu, hai lui-lu!

397. CÂNTĂ-MI, DULCE MAMĂ

Cântă-mi, dulce mamă, cântecul acel
când Isus îi cheamă pe copii la El.

Haideți copilași, îngeri drăgălași,
să-l cântăm în cor: (bis)
„Bunule Isus, Te iubim nespus,
Drag Mântuitor!”

Lăsați copilașii la Isus așa,
ei sunt îngerașii care El Și-i vrea!

Haideți și cântați-l Domnului Hristos,
Lui mărire dați-l cum știți mai frumos!

Fiii și părinții, cu un dor nespus,
dați-l a credinții slavă lui Isus.

398. NANI, FRĂȚIORUL MEU (COPII RĂMAȘI)

Nani, frățiorul meu, dormi cu surioara,
nu mai plânge-așa de greu, că-mi rupi inimioara;
nu mai plânge, nani-na, că-mi rupi inimioara! (bis)

Hai nani-nani, dulce frățior,
hai nani-nani, somn ușor-ușor!

Ta-ta... nani, tata nu-i, inima și-n mine
sângeră de dorul lui, poate mâine vine;
nu mai plânge, nani-na, poate mâine vine! (bis)

Ma-ma... nani, nu-i nici ea, cine știe, cine,
de-o vom mai putea vedea, culcă-te cu mine!...
Nu mai plânge, nani-na; culcă-te cu mine! (bis)

Dormi, Isus ni-i poate da, lângă noi, acasă,
știi cum tata ne spunea: «Domnul nu ne lasă!».
Nu mai plânge, nani-na, Domnul nu ne lasă! (bis)

Nani, e târziu de tot, hai, fă-ți cruce bine,
căci mi-e somn de nu mai pot, roagă-te cu mine;
cu mânuța uite-așa, roagă-te cu mine!... (bis)

399. CU DRAG PRIVEȘTE DOMNUL

Cu drag privește Domnul din cerul înstelat
pe fiul ce se roagă cu mama-ngenuncheat.
Cu drag ascultă Domnul când glasul liniștit
se roagă cu credință spre cerul strălucit. (bis)

Cu drag veghează Domnul la patul cel curat
odihna celor care cu drag l s-au rugat.
Cu drag îi crește Domnul pe-acei copii cuminți
ce vor să umble-n calea curatei Lui credinți. (bis)

Cu drag veghează Domnul pe orice copilași
ce l-au cerut de pază pe sfinții îngerăși.
Cu drag ajută Domnul pe mamele ce-și cresc
copiii după voia Părintelui Ceresc. (bis)

400. PESTE-A CERULUI FEREASTRĂ

Peste-a cerului fereastră, îngerășii trag perdea
înstelată și albastră, să se joace, să se joace după ea.
Luna-i minge luminoasă aruncată printre nori,
când o prind și când o lasă, fericiți și zâmbitori.

Fericiți, fericiți, îngerășii cei iubiți,
fericiți și acei care sunt la fel cu ei! (bis)

Dup-atât de multă joacă, dimineața, obosiți,
somnu-i fură și-i apleacă printre raze, printre raze adormiți.
Maica Domnului cea bună îi adună iubitor
și-i așază împreună sub o plapumă de nor.

...Fericiți cei ce ascultă de cuvântul credincios,
căci o fericire multă îi așteaptă, îi așteaptă la Hristos.
Că nu-i gură să grăiască cât de dulce și-n ce fel
are El să răsplătească pe cei ce-L iubesc pe El.

401. ȚARA MINUNATĂ

Țara minunată, Raiul sfânt de Sus,
ne-o vei da odată, Preaiubit Isus.

Și acolo-n ea,
veșnic vom putea
să-Ți cântăm cu dor,
Drag Mântuitor.

Țara fericită care ne-ai promis
este mai slăvită decât orice vis.

Țara luminoasă unde-n veci vom fi
este mai frumoasă decât pot gândi.

Țara iubitoare unde vrem să fim
ca pe-o-mbrățișare dulce o dorim.

Țara mult dorită, paradis nespus,
dă-ne-o fericită, Preaiubit Isus!

Țara Minunată fă s-o moștenim,
Fața-Ți adorată veșnic s-o privim!

402. SUS ÎN ȚARA MINUNATĂ

Sus în Țara Minunată, sus în ceruri, sus,
este Bunul nostru Tată, sus în ceruri, sus. (bis)

El mereu ne ocrotește, sus, din cer de sus,
ne ascultă și ne crește, sus, din cer de sus. (bis)

Avem pe Isus Cel Dulce, sus în ceruri, sus,
Care bucurii ne-aduce, sus, din cer de sus. (bis)

Avem Duhul Sfânt ce-n viață, sus, din ceruri sus,
ne păzește și ne-nvață, sus, din cer de sus. (bis)

Sus e scumpa noastră Țară, sus în ceruri, sus,
cu o dulce primăvară, sus în ceruri, sus. (bis)

De aceea, viața toată, sus în ceruri, sus,
nălțăm inima curată Domnului Isus. (bis)

403. ISUS ÎȚI VEDE PAȘII

Isus îți vede pașii și-i numără mereu;
copilul meu, ascultă: să fugi de orice rău!
Isus îți ascultă vorba și-o scrie-n Cartea Lui;
fetița mea, ascultă: tu rele să nu spui!

Isus îți știe gândul și îngerașul Său;
copilul meu, ascultă: să nu gândești vreun rău!
Isus cunoaște fapta ce faci tu și-o gândești;
fetița mea, ascultă: de rău să te ferești!

Dacă-L iubiți pe Domnul și vreți la Sânul Său,
copiii mei, oriunde, feriți-vă de rău!

404. DRAG COPIL ORFAN

Drag copil orfan, sufletețel sărman, tu ești fără mamă,
glasul tău sfârșit, sufletețel zdrobit, în zadar o cheamă...

Voi, ce-l întâlniți, dulce să-i vorbiți,
blând să-l ocrotiți, buni părinți să-i fiți!
Astfel și de voi va-ngriji apoi,
când veți fi la greu, Tatăl-Dumnezeu.

Drag copil rămas, suflet de pripas, tu ești fără tată,
ochii tăi plângând, peste tot, la rând, în zadar îl cată...

Drag copil străin, sufletețel de chin, tu ești fără casă.
Tatăl-Dumnezeu va veghea mereu și El nu te lasă...

405. VÂNTULE CE ZBORI UȘOR

Vântule ce zbori ușor,
du-mi cântarea mea de dor
Bunului Mântuitor!
Sus, mai sus, sus, mai sus,
lui Isus, lui Isus, lui Isus,
Bunului Mântuitor.

Munților cu frunți de nea,
înălțați cântarea mea
Celui mai iubit de ea!
Sus, mai sus, sus, mai sus,
lui Isus, lui Isus, lui Isus,
Celui mai iubit de ea.

Cerule cu drag senin,
du-mi al dragostei suspin

Celui Căruia mă-nchin!
Sus, mai sus, sus, mai sus,
lui Isus, lui Isus, lui Isus,
Celui Căruia mă-nchin...

406. CÂND FULGERĂ ȘI TUNĂ

Când fulgeră și tună, și vine ploaia grea,
î închide ușa, mamă, și stai cu mine-așa!
Închide ușa, mamă, și hai să ne rugăm,
ca Domnul să ne-ajute cu bine să scăpăm!

Când noaptea-i furtunoasă, ascultă când te chem
și roagă-te cu mine, c-atuncea nu mă tem!
Când seara ne va prinde în loc fără-ajutor,
te roagă, mamă dulce, și-o să scăpăm ușor!

Când fruntea mea-i fierbinte, când suflu greu și gem,
te roagă lângă mine, cu tine nu mă tem!
Când voi fi dus de-acasă, stând singură, plângând,
te roagă, mamă dulce, și-am să mă-ntorc curând!

407. ȚI-ADUCI AMINTE, MAMĂ?

Ți-aduci aminte, mamă, de vremea fericită
când mă țineai în brațe și păru-mi sărutai,
când nu aveai pe lume ființă mai iubită,
nici ochi mai plini de farmec și nici mai dulce grai?
Ți-aduci aminte, mamă, (bis) când păru-mi sărutai?...

Ți-aduci aminte, mamă, cum te țineam cuprinsă
să spui cu mine seara duioase rugăciuni
și cum, în nopți de veghe, sub candela aprinsă,
lăsai să-ți cadă lacrimi pe-o carte din străbuni?
Ți-aduci aminte, mamă, (bis) ce sfinte rugăciuni?

De-atunci, trecură anii ca frunza scuturată
și-au troienit să-mi stingă credința de copil,
dar, într-o zi de taină, scânteia de-altădată
s-a prefăcut în soare și albe flori de-april,
urcând o nouă treaptă (bis) credința de copil.

Dar ochii tăi par astăzi acoperiți de ceață
și mă privesc cu teamă ca niște ochi străini
și caut ochii mamei să-i văd din nou în față
cum mă priveau odată de duioșie plini,
dar ochii tăi par astăzi (bis) ca niște ochi străini.

O, vino iarăși, mamă, de brațul meu cuprinsă,
să-nngenunchem alături, ca-n vremea ce s-a dus,

și vom simți în suflet o candelă aprinsă
ce ne va duce-odată în Țara lui Isus!
O, vino astăzi, mamă, (bis) cu mine la Isus!

408. CUVÂNTUL BUN AL MAMEI

Cuvântul bun al mamei nu-l lepăda, copile,
cât va mai fi pe lume să ai urechi și zile!
Ci-nseamnă-ți-le bine, să i le-ascuți pe toate,
că nu-i pe lume nimeni ca ea să ți le-arate. (bis)

Nici pilda bună-a tatei n-o lepăda-n viață,
spre tot ce-i vrednicie s-o ai mereu în față,
ci calea bună-n care părinții te-ndrumează
cu inima întreagă iubește-o și-o urmează! (bis)

Căci fericit e numai acel ce-și prețuiește
părinții și credința prin care Domnu-l crește. (bis)

409. SFATUL TATĂLUI

Sfatul tatălui, în viață,
totdeauna să-l ascuți,
n-ai ca el mai bun prieten,
oricât ai avea de mulți!

N-ai ca el mai bun profesor,
cât sunt alții de-nvățați,
el te-nvață tot ce-i bine
și spre ce să nu te-abați.

El ți-arată ce e vrednic,
el te-ntoarce de la rău,
cât îl ai, înseamnă-ți bine
pilda și cuvântul său!

Căci nimic nu-nlocuiește
în viața ta, îți spun,
vrednicia și-adevărul
ce te-nvață tatăl bun...

410. BINECUVÂNTAȚI PĂRINȚII

Binecuvântați părinții toată viața pe pământ –
e porunca și povața și dorința Celui Sfânt.

Fericiți vor fi copiii ce părinții și-i cinstesc,
fericiți vor fi părinții ce copiii-n Domnu-și cresc.

Binecuvântați părinții, dragoste să le-arătați,
căci atunci veți fi-n viață și voi binecuvântați.

Binecuvântați părinții chiar, și când vă este greu,
căci, atunci când faceți astfel ascultați pe Dumnezeu!

Binecuvântați părinții, și-i iubiți, și-i ajutați,
căci oricât de mult le-ați face, n-ați plăti ce datorați!

Binecuvântați părinții, chiar și-atunci când nu mai sunt,
cu iubire și cu lacrimi nu uitați al lor mormânt!

411. NICI UN SOARE NU-I PE LUME

Nici un soare nu-i pe lume, să te lumineze-așa,
ca privirea mamei bune în întunecarea ta.
Mamei bune, mamei bune,
ca privirea mamei bune în întunecarea ta...

Nici un foc nu este-n lume, să te încălzească-așa,
ca iubirea mamei bune în nefericirea ta.
Mamei bune, mamei bune,
ca iubirea mamei bune în nefericirea ta.

Nici un cântec nu-i pe lume, să te-nvioneze-așa,
ca urarea mamei bune în sărbătorirea ta.
Mamei bune, mamei bune,
ca urarea mamei bune în sărbătorirea ta.

Nici putere nu-i pe lume, să te mai ajute ca
rugăciunea mamei bune în înstrăinarea ta.
Mamei bune, mamei bune,
rugăciunea mamei bune în înstrăinarea ta.

Prețuiește-o, căci pe lume doar o mamă poți avea!
Ei îți ești dator iubirea cât ești tu și cât e ea.
Mamei bune, mamei bune,
ei îți ești dator iubirea cât ești tu și cât e ea.

412. MAMA

Mi-ai cântat cu glas de lacrimi, legănându-mă alene,
alinându-mi cu-al tău cântec lacrima ivită-n gene...
Și mi-ai plâns înfiorată cântecele duișiei,
de-ai trezit în al meu suflet, cald, fiorul armoniei.
Mamă, mamă, dulce mamă...
de-ai trezit în al meu suflet, cald, fiorul armoniei.

Mi-ai citit în ceasuri sfinte din Cazanii și Scriptură,
a lui Dumnezeu iubire ele-n inimă-mi crescură.
În singurătatea serii, luminat de raza lunii,
m-ai făcut să simt puterea și odihna rugăciunii.
Mamă, mamă, dulce mamă...
m-ai făcut să simt puterea și odihna rugăciunii.

De durerea altor lacrimi te-am văzut plângând pe tine
și de-atuncea port durerea altora și eu în mine.
Pentru adevăr, întruna, te-am văzut fără de teamă
și de-atunci știu c-adevărul e curaj și luptă, mamă.
Mamă, mamă, dulce mamă...
și de-atunci știu c-adevărul e curaj și luptă, mamă...

... A trecut în urmă vremea și-ntr-o toamnă grea, târzie,
m-a răpit de lângă tine lumea largă și pustie.
Ai vărsat atunci, amare, mii de lacrimi în năframă
și cu inima zdrobită m-ai pierdut în zare, mamă.
Mamă, mamă, dulce mamă...
și cu inima zdrobită m-ai pierdut în zare, mamă.

Mult umblai de-atunci prin lume, multe ochii mei văzură,
multe șoapte mă chemară, multe vânturi mă bătură;
dar din mii de lucruri scumpe, de ființe și de nume,
tu-mi rămâi mereu ființa cea mai mult iubită-n lume.
Mamă, mamă, dulce mamă...
tu-mi rămâi mereu ființa cea mai mult iubită-n lume.

...Astăzi, tot străin, și singur, și departe sunt de casă,
dar sunt fericit, măicuță, c-azi și tu ești credincioasă
și că știu că-odată-n ceruri, unde nu mai sunt suspine,
fericit voi fi-mpreună, printre cei iubiți, cu tine.
Mamă, mamă, dulce mamă...
fericit voi fi-mpreună, printre cei iubiți, cu tine.

Dumnezeu să-ți dăruiască, scumpă mamă, mângâiere,
mâna Lui să-ți șteargă ochii de-orice lacrimi de durere;
să-ți văd chipul totdeauna luminat de bucurie!
Cea mai fericită mamă, Doamne, mama mea să fie!
Mamă, mamă, dulce mamă...
Cea mai fericită mamă, Doamne, mama mea să fie!

413. CE SĂ-ȚI ADUC EU, MAMĂ?

– Ce să-ți aduc eu, mamă, napoi când am să vin
de unde merg departe? (bis) // – Obrazul tău senin. // (bis)
– Ce să-ți aduc eu, mamă, când am să-ntorc cândva,
să-ți fac o bucurie? – Curată fața ta.

– Ce să-ți aduc eu, mamă, să-ți bucur ochii dulci?
– Credința și iubirea, (bis) // curate cum le duci. // (bis)
Nimic din ce prin lume ieși-va-n calea ta
să nu-ți umbrească fața, nici inima să-ți ia!

Nici să nu-ți lași prin lume, oricât vei fi-ncercat,
iubirea și credința (bis) // cu care mi-ai plecat. // (bis)
Nici chinuri, nici ispite, nici loc de sus sau jos
să nu te poată rupe de frați și de Hristos!

414. MERGI, FIUL MEU

Mergi, fiul meu, în pace, dar pe cale
dreptar să-ți iei cuvântul ce ți-l spun,
să-ți faci din el merindea vieții tale
și perna ta și prietenul tău bun!

Nu-i rai atunci când ai noroc în viață,
nu-i iad atunci când ești nenorocit,
nu totdeauna lacrimi s-ai pe față,
nici totdeauna zâmbet fericit.

Adeseori e rău că-ți merge bine
și-arareori nu-i bine că ți-e rău,
dar nu cârți, sunt mulți mai triști ca tine
iar mai voioși puțini în jurul tău!

Fii prieten bun la cât mai mulți se poate,
dar prieteni buni cât mai puțini să-ți faci,
lui Dumnezeu dezvălu-l-le toate,
dar oamenilor toate să le taci!

Datori să-i faci pe toți față de tine,
dar tu dator să nu fii nimănui;
de taina lui ascultă-l pe-orîșicine,
dar taina ta la nimeni să nu-ți spui.

Nu-ți dezlega viața de iubire,
dar inima să nu ți-o legi de-un loc;
norocu-n lume-i fără fericire,
iar fericirea-i fără de noroc...

Mergi, fiul meu, în pace, dar pe cale,
de vei păzi cu grijă sfatul meu,
oricâte-ar fi primejdiile tale,
te va scăpa din toate Dumnezeu!...

415. APĂRĂ, IUBIT ISUS

Apără, iubit Isus, tineretul Tău supus, (bis)
că-ndârjite vin ispite pregătite a-l lovi;
fă mai tare duhul care la-ncercare va slăbi!

Ține-n lumea de păcat, tineretul tău curat, (bis)
că-ndârjite vin ispite pregătite a-l lovi;
fă mai tare duhul care la-ncercare va slăbi!

Du-Ți pe drumul luminos tineretul credincios, (bis)
că-ndârjite vin ispite pregătite a-l lovi;
fă mai tare duhul care la-ncercare va slăbi!

Fă-l, iubit Mântuitor, tineret biruitor, (bis)
că-ndârjite vin ispite pregătite a-l lovi;
fă mai tare duhul care la-ncercare va slăbi!

416. CU SUFLET ALB

Cu suflet alb de nevinovăție, înfiorați de-atâtea frumuseți,
vin tinerii ca să-Ți aducă Ție, Isuse, zorii altei tinereți. (bis)

Isus iubit, ca roua-mbelșugată venim ca să-Ți aducem Ție-n dar,
în orice piept o jertfă ne-nfrică și-n orice sân un crin pe-al Tău altar. (bis)

Venim din văi de moarte și ruine, cu ochi scăldați în haru-Ți minunat,
că noi și sfinte bucurii în Ține și-o nouă fericire ne-am aflat. (bis)

Din toate cele patru părți de lume suim spre Ține mii și mii de mii,
având pe buze-Același dulce Nume și-n piept aceleași sfinte bucurii. (bis)

Sub Crucea Ta, aducem fiecare potirul alb al crinilor din noi,
să-l umpli Tu cu sfânta-nflăcărare și să ne-arunci în lupta Ta apoi. (bis)

Să ne jertfești deplin și tuturora, pământul pentru cer să-l cucerim,
privind cu ochii-n lacrimi aurora cerescului dorit Ierusalim. (bis)

Să biruim și moarte și urgie, știind că în curând noi vom purta,
pe frunte-n fericita veșnicie, cununi de slăvi și sărutarea Ta... (bis)

417. ISUS IUBIT

Isus iubit, a noastră tinerețe, sub Crucea Ta, ca jertfă Ți-am adus,
din strălucirea Sfintei Tale Fețe, Tu-mbrac-o-n slava zărilor de Sus! (bis)

E singurul dar ce-Ți putem aduce în schimbu-atâtor veci de frumuseți
ce ne-ai gătit prin Jertfa de pe Cruce în cerul nesfârșitei tinereți. (bis)

Condu-ne Tu pe drumuri de lumină, spre culmi cerești de har să năzuim
și-aprinde-n noi dorința Ta divină, din slăvi în slăvi spre Ține să pășim. (bis)

În ochi ne dă lumina fericirii, în piept puteri de jertfă să ne-adui,
în duh și-n glas, chemările iubirii și-apoi în lumea urii să ne pui. (bis)

Te vom mărturisi la-ntreaga lume cu-avânt și cu curaj nebiruit,
muri-vom pentru dulcele Tău Nume tot fericiți precum am și trăit... (bis)

418. TINERI DRAGI

Tineri dragi aleși de Domnul să-L slujiți mergând în Sus,
lepădați ce vă dă lumea și luați ce dă Isus!
Să alegeți calea crucii, urmând Domnului Hristos,
fiecare după Domnul ducând crucea bucuros!

Dac-au să vă-nțepe spinii, fericiți priviți în Sus,
pilda voastră va fi-ndemnul pentru mulți către Isus.
Cel ce va cădea sub cruce se ridice bucuros,
ridicarea lui e-ndemnul pentru alții spre Hristos.

Fericiți mărturisiți-L până veți ajunge Sus;
slujba voastră-ncununată va fi-n ceruri de Isus!
Tineri dragi aleși de Domnul să-L vestiți în lume jos,
lepădați tot ce dă lumea și iubiți ce dă Hristos!

419. NE-AI NINS PE CALEA TINEREȚII

Ne-ai nins pe calea tinereții cu cele mai frumoase flori,
Isus, din zorii dimineții ne faci viața sărbători. (bis)

Fii binecuvântat, (bis) Isus, ce fericire ne-ai adus!
De-al nostru cânt înlăcrimat, // fii binecuvântat! // (de 3 ori) (bis)

Ne-ai nins pe calea bucuriei cu cele mai divine stări,
că tot cuprinsul veșniciei ni-e-mbrățișare și cântări. (bis)

Ne-ai nins stând pe genunchi cu frații cu-nlăcrimate bucurii,
ce nasc din inimi adorații spre clipa când ai să revii. (bis)

Ne-ai nins peste durerea noastră cu cel mai cald și sfânt alin,
de-am înălțat spre zarea-albastră un imn din orișice suspin. (bis)

Privim voioși peste clipita ce înc-o mai avem de dus
și-ntâmpinăm cântând slăvita minune când va ninge-n Sus. (bis)

420. PRIETEN TINEREȚII MELE

Prieten tinereții mele și lacrimilor mele dor,
și soț singurătății grele, Te cânt, Isus, și Te ador!
Ce n-am putut nici mamei spune, atât de-adânc, de cald și des,
am spus iubirii Tale bune, simțindu-mi sufletu-nțeleș. (bis)

În anii de răscruci amare, cu sufletul zdrobit de tot,
la nimeni negăsind crezare, la Tine am știut că pot.
Ce nimeni n-a mai fost altcine să-mi fie-n ceasul disperat,
ai fost Tu-n stare pentru mine, căci m-ai iubit cu-adevărat. (bis)

Ți-aș spune-n nu știu ce cuvinte de adorare și fior
cât mi-e iubirea de fierbinte, dar nu pot cât îți sunt dator.
Prieten tinereții mele, cu cât mi-ai dat și mi-ai adus,
al Tău sunt eu, a Tale-s ele, pe vecii toți, pe toți, Isus!... (bis)

421. IUBITE, CÂND VEI FI DEPARTE

Iubite, când vei fi departe, de sori și de lumini încins,
adu-ți aminte prima rază // în suflet cine ți-a aprins. // (bis)

Când vei fi-ajuns pe culmea naltă spre care-ai vrut și te-ai luptat,
adu-ți aminte mâna care // la primii pași te-a ajutat. // (bis)

Când vei fi-ajuns stăpân pe harul cereștii lumi de melodii,
adu-ți aminte cine-n suflet // ți-a scris întâile-armonii. // (bis)

Când vei fi-ajuns cu-ntreg hotarul vieții tale înflorit,
adu-ți aminte ochii care // întâii crini ți-au răsădit. // (bis)

Când dragostea-ți va umple viața cu tot cuprinsu-i minunat,
adu-ți aminte sânu-acela // ce te-a-ncălzit și legănat. // (bis)

Adu-ți mereu, adu-ți aminte și niciodată nu uita,
cât preț, ce jertfe și ce lacrimi // s-au dat spre fericirea ta! // (bis)

422. ÎN SLUJBA TA

În slujba Ta, Isuse,
de tineri am pornit,
îndreaptă-ne Tu pașii
pe drumul Tău slăvit;
cu-a Ta putere umple
Cuvântul ce-l purtăm,
lumină și iubire
mereu să semănăm.

Să spunem tuturor
de harul Tău bogat,
să vină toți să afle
iertare de păcat;
să ducem pân-la moarte
mărturisirea Ta
în slujba mântuirii,
învredniciți de ea.

Cu-o dragoste fierbinte
și-un suflet fericit,
să-Ți dăruim, Isuse,
tot ce ne-ai dăruit.
Ca, la sfârșitul luptei
măreț încununat,
să moștenim răsplata
spre care-am alergat.

423. GRĂBIȚI-VĂ SĂ CREȘTEȚI

Grăbiți-vă să creșteți, viteji ostași de mâne,
mai repede s-ajungeți la sabie și scut,
căci lupta-i grea, iar golul mereu mai trist rămâne
când cade sau trădează alt nume cunoscut.

Grăbiți-vă să creșteți, credința vă așteaptă
să zguduiți din moarte orbite conștiinți,
să dezgropați eroic străbuna cale dreaptă,
s-aprindeți iarăși torța purtată de părinți!

Grăbiți-vă să creșteți, căci flacăra străbună
îngheață lâng-altarul străpuns și profanat;
legați cu Viitorul Trecutul – și-mpreună
acoperiți Prezentul netrebnic și-apostat!

Grăbiți-vă să creșteți, să ridicați Solia,
și sabia, și scutul ce-au fost pierdute laș,
de cei ajunși nevrednici în slujba și-n orbia
vrăjmașului Luminii, viclean și ucigaș!

Grăbiți-vă să creșteți cu mintea sănătoasă,
cu inima curată și braț nebiruit,
să duceți voi Lucrarea unită și frumoasă,
cum noi n-am fost în stare, spre Țelul strălucit!

424. O, CE VESTE MINUNATĂ

O, ce Veste Minunată de la Vifleem s-arată!
Cerul strălucea, îngerul venea pe-o rază curată. (bis)

Când Iosif și cu Maria au sfârșit călătoria,
într-un mic sălaș din acel oraș S-a născut Mesia. (bis)

Păstorii, cum auziră, spre sălașul sfânt porniră,
unde au aflat Pruncul luminat și Îl preamăriră. (bis)

În coliba păstorească vrut-a Tatăl să Se nască
Fiul Său Cel Sfânt, nouă pe pământ, să ne mântuiască. (bis)

E Isus, Păstorul Mare, turmă ca El nimeni n-are;
noi Îl lăudăm și ne închinăm cu credință tare... (bis)

425. TREI PĂSTORI

Trei păstori se întâlniră și așa se sfătuiră,
raza soarelui, floarea câmpului și așa se sfătuiră:

„Haideți, fraților, să mergem, floricele să culegem!
Raza soarelui, floarea câmpului, floricele să culegem!

Și să facem o cunună, s-o-mpletim cu voie bună!
Raza soarelui, floarea câmpului, s-o-mpletim cu voie bună!

Și s-o ducem lui Hristos, să ne fie de folos!
Raza soarelui, floarea câmpului, să ne fie de folos!...”

426. NOUĂ AZI NE-A RĂSĂRIT

Nouă azi ne-a răsărit
Domnul Isus Hristos,
Mesia Cel mult dorit,
Domnul Isus Hristos.

Din Fecioară S-a născut
Domnul Isus Hristos,
Dumnezeu om S-a făcut,
Domnul Isus Hristos.

În scutece S-a nfășat
Domnul Isus Hristos,
și în iesle S-a culcat
Domnul Isus Hristos.

Cum e robul S-a smerit
Domnul Isus Hristos
și pe noi ne-a mântuit,
Domnul Isus Hristos.

Lăudați-L jos și Sus,
Domnul Isus Hristos,
El viața ne-a adus,
Domnul Isus Hristos!

Noi cu toții ne-nchinăm,
Domnul Isus Hristos,
Îl cinștim și-L lăudăm,
Domnul Isus Hristos.

427. VIFLAIME, VIFLAIME

Viflaime, Viflaime, cum de n-ai primit în tine
pe Fecioara Maria să nască pe Mesia? (bis)

N-ai știut tu, Viflaime, cu câtă dragoste vine
cea mai sfântă-n tre fecioare, a Domnului Născătoare? (bis)

N-ai primit tu, Viflaime, în casele tale bune,
să-l dai un pic de sălaș celui mai Sfânt Copilaș! (bis)

Pat moale pe fân uscat numai vitele l-au dat,
lumină l-a dăruit Steaua de la Răsărit. (bis)

Peștera întunecoasă a fost a Domnului casă
la venirea Sa în lume, din vina ta, Viflaime!... (bis)

428. CERUL ȘI PĂMÂNTUL

Cerul și pământul (bis)
în cântec răsună,
îngeri și oameni (bis)
cântă împreună:

Hristos Se Naște,
Domnul coboară,
îngerii cântă,
magii Îl adoră,
păstorii-aleargă,
ieslea o-nconjoară
mari minuni se întâmplară.

Din Răsărit vin (bis)
magi cu bucurie,
cu dar de smirnă, (bis)
aur și tămâie.

Hristos Se Naște, (bis)
veniți la-nchinare
cu vesel suflet, (bis)
veselă cântare.

429. ASTĂZI S-A NĂSCUT HRISTOS

Astăzi S-a născut Hristos, Mesia, chip luminos,
lăudați și cântați, și vă bucurați! (bis)

Mititel și-nfășeșel în scutec de bumbăcel,
lăudați și cântați, și vă bucurați! (bis)

Vântul bate, nu-L răzbate, neaua ninge, nu-L atinge,
lăudați și cântați, și vă bucurați! (bis)

Și, de-acum până-n vecie, slava Domnului să fie,
lăudați și cântați, și vă bucurați! (bis)

430. NOAPTE DE VIS

Noapte de vis, timp preasfânt, toate dorm pe pământ,
doar două inimi veghează, Pruncul dulce visează
într-un leagăn de cânt. (bis)

Noapte de vis, timp preasfânt, Dumnezeu râde blând,
pieptu-l varsă iubire, lumii-i dă mântuire,
pacea-n ea aducând. (bis)

Noapte de vis, timp preasfânt, păstorași vin cântând,
îngerii cântă osana, nouă vestesc bucuria:
Domnul e pe pământ. (bis)

431. SEARA CRĂCIUNULUI NOST'

Seara Crăciunului nost' (bis)
mare bucurie-a fost. (bis)

Și-a fost bucurie-n lume (bis)
pentru-acea mare Minune. (bis)

Și-a pornit călătoria (bis)
Iosif cu Sfânta Maria (bis)

și s-au dus într-un oraș, (bis)
să ceară puțin sălaș. (bis)

Orașul era plin tare, (bis)
loc pentru ei nimeni n-are. (bis)

Și s-au dus la cei săraci (bis)
într-un grajd cu oi și vaci. (bis)

Și-acolo-a născut Maria (bis)
pe Isus Hristos – Mesia. (bis)

Veniți toți să-L lăudăm, (bis)
de El să ne bucurăm! (bis)

432. VENIȚI ASTĂZI, CREDINCIOȘII

Veniți astăzi, credincioșii, // să săltăm, // (bis)
de Nașterea lui Hristos ne bucurăm. (bis)

Veniți cu toți pe Mesia // să-L vedem, // (bis)
pe Hristos cu umilință să-L lăudăm. (bis)

Căci El astăzi în Vifleem // S-a născut, // (bis)
precum au vestit proorocii de demult. (bis)

Îngeri și păstori cântare // I-au adus // (bis)
și noi să-l cântăm: «Mărire întru cei de Sus!»; (bis)

«Pace și bunăvoire // pe pământ», // (bis)
că azi S-a născut în iesle Domnul Sfânt. (bis)

433. IA SCULAȚI, VOI, CE DORMIȚI

Ia sculați, voi, ce dormiți, florile dalbe,
îngerii să-i auziți, florile dalbe,
cum vă cântă de frumos, florile dalbe,
de Nașterea lui Hristos, florile dalbe.

Auziți un glas de Sus, florile dalbe,
astăzi S-a născut Isus, florile dalbe,
îngerii cu graiul lor, florile dalbe,
vă vestesc Mântuitor, florile dalbe.

Ei vă-ndeamnă fericiți, florile dalbe,
pe Mesia să-L primiți, florile dalbe,
cu păstorii să-L căutați, florile dalbe,
inima sălaș să-l dați, florile dalbe.

Și cu magii să-L cinstiți, florile dalbe,
Slava Lui s-o dobândiți, florile dalbe!
Mântuirea s-o aflați, florile dalbe,
cu El să vă bucurați, florile dalbe!

434. CÂND TE-AI NĂSCUT

Când Te-ai născut, Isuse, și îngerii de Sus
cântarea minunată a Păcii ne-au adus,
s-a bucurat pământul... De mii de ani dorea
să vină să-l cuprindă odată Pacea Ta.

Doreau să vină munții și apele-o doreau,
și câmpul, și pădurea, și toate-o așteptau...
Iar Tatăl o trimise prin Tine, Fiu Plăcut,
toți îngerii-o vestiră... Dar lumea nu Te-a vrut.

N-a vrut să Te iubească, n-a vrut a Te urma
pe Tine, Domnul Păcii, și n-au vrut pacea Ta;
ci mulți se învrăjbiră și mulți s-au tulburat,
la porți închise Pacea mereu plângând a stat.

Iar azi, ca niciodată, Isuse, însetăm
de Pacea Ta, de pacea pe care-o așteptăm...
O, dă-ne-o iarăși, Doamne Isuse, cum au spus,
odată îngerașii când coborau de Sus!...

435. PE DRUM LUNG

Pe drum lung și-ndepărtat Maica Fiul și-a luat,
căci vrăjmașii gând și-au pus să-L omoare pe Isus. (bis)

Vino, dulce, vino, dulce îngeraș,
să fugim, să fugim de cel vrăjmaș
până trece, până trece vremea sa
și răsplata-și va lua!

Tatăl Sfânt L-a ocrotit până-n locul pregătit
și L-a-ntors în țara Sa când cel rău nu mai era. (bis)
Doamne, Tu pe-ai Tăi nu-i lași nimiciți de-ai lor vrăjmași,
uneori i-nstrăinezi, dar oriunde Tu-i veghezi. (bis)

Vremea greului trecând, Tu-i vei izbăvi-n curând
Sus în Sfântul Tău Lăcaș unde nu-i nici un vrăjmaș. (bis)

436. O, SFÂNT COLIND

O, Sfânt Colind îndepărtat din Noaptea Neuitată,
ce fericit Te-am colindat, Copil bălai cu glas curat,
când trei păstori umblau prin zori cu Vestea Minunată!

Colind frumos pentru Hristos
cântat de suflet credincios,
colind curat și-ndurerat
cântat prin loc înstrăinat.

O, Praznic Sfânt și Luminos al Nașterii slăvite,
ce fericit și ce duios ne-aduci pe Maica și Hristos,
când dăruiești trăiri cerești credinței neclintite!

O, Sfânt Copil Dumnezeiesc cu Maica lângă Tine,
ce-adânc și tainic re trăiesc fiorul unic și ceresc,
din Noaptea care v-aducea aievea și la mine!

O, Sfânt Colind, o, dalbe flori, o, Maică Preacurată,
când vin a' voastre Sărbători, v-aștept mereu cu noi flori,
s-aduceți iar cerescul har ce-l aduceați odată!

437. VINE FIUL SFÂNTULUI

Vine Fiul Sfântului, Soarele pământului,
vine-n ieslea mieilor Regele Iudeilor
cu Maica Iubirilor, taina mântuirilor.

Ce-I aducem Lui? Raza soarelui,
floarea câmpului –
florile dalbe, florile dalbe.

Noi aducem Fiului florile pustiului,
închinarea zorilor, adorarea norilor,
tremurul suspinului și cununa spinului.

Pentru raza părului – nimbul adevărului,
pentru jurul brâului – cununița grâului,
pentru Domnul Cerului – ascuțișul fierului.

Vine Fiul Domnului, mântuirea omului;
și darul primiiilor – Crucea răstigniților
și plata pământului – lespedeza mormântului.

438. LÂNGĂ IESLEA MINUNATĂ

Lângă ieslea minunată ne-adunăm,
lin colindul Sfintei Nașteri colindăm.
Doarme Fiul lâng-al Maicii sân duios,
soare dulce pare Fața lui Hristos.

Doamne, Doamne, și noi Ție ne-nchinăm
când colindul Sfintei Nașteri colindăm.

Cântă îngerii Osanei imnul sfânt:
„Slavă Ție-n Cer și pace pe pământ!”
Cântă și păstorii cântec fericit:
„Slavă Ție, Sfânt Mesia Mult-Dorit!”

Cântă magii, aducându-l darul lor:
„Slavă Ție, Împăratul tuturor!”
Cântă steaua cu lumina peste cer:
„Slavă Ție, Soare Veșnic – Ierui-ler!”

Cântă Cerul și pământul Sus și jos:
„Slavă, cinste și-nchinare lui Hristos!”

Numai Maica simte semnul profețit:
umbra crucii peste Fiul adormit.

439. CINE VINE, CINE?

– Cine vine, cine? – Trei umbre străine
și ne cer sălaș pentru-un Copilaș, florile dalbe, florile dalbe... (bis)

– Nu-i loc în sălaș, numa-n stăuraș,
între vaci și oi, pe păițe moi, florile dalbe, florile dalbe... (bis)

Albul scutecel tremură pe El,
Fiul Sfânt la sân tremură pe fân, florile dalbe, florile dalbe. (bis)

Tânăra Fecioară dulce-l înfășoară
scutecel de in cu miros de crin, florile dalbe, florile dalbe. (bis)

Scutecel de zori cu miros de flori,
așternut micuț, cojocel căduț, florile dalbe, florile dalbe. (bis)

Domnul-Copilaș vine-n stăuraș,
printre miei și oi, vine pentru noi, florile dalbe, florile dalbe. (bis)

440. COPIL IUBIT

Copil iubit cu ochi senini, Tu vii din nou printre străini,
în peșteră, pe paie reci, Tu iarăși capul Ți-l apleci. (bis)

Dar astăzi magii nu mai vin și nici păstori să-Ți cânte lin,
Copil iubit cu ochi senini, Tu vii străin printre străini. (bis)

Copil iubit cu chipul blând, Te naști și azi ca oarecând,
de mii de ani, în chip sărman, Tu vii în lume an de an. (bis)

Și știi că cei ce-Ți cântă az' scuipa-vor mâine-al Tău obraz;
și totuși Tu, Copil Preablând, cobori ca anii, rând pe rând. (bis)

Demult, cu suflet plin de dor, Te-ai coborât de mila lor,
în ieslea rece-ai fost culcat și nimeni nu s-a-nduioșat. (bis)

La-ai Tăi, Isuse, ai venit, ei, neștiind, Te-au răstignit.
Iar Tu, cu suflet plin de dor, iertând, cereai iertarea lor. (bis)

Copil iubit, Ceresc Hoinar, azi bați la uși închise iar.
O, Te-am văzut, Copil iubit, din mii de praguri izgonit... (bis)

La mii de uși ai așteptat, dar, în zadar! – erai uitat.
Azi tot mai mulți Te-aruncă-afar', Ceresc, și Sfânt, și Drag Hoinar! (bis)

Și totuși, iar, sub chip sărman, cobori la oameni an de an,
cu bine răul să-l plătești, să chemi, să ierți și să iubești... (bis)

Să-mparți avutul Tău divin acelor ce la Tine vin,
murind pe cruce între hoți, s-arăți cât îi iubești pe toți. (bis)

Copil Ceresc și Sfânt Copil, ascuns sub chipul cel umil,
Tu bați la toți, dar toți se-nchid, mai reci ca piatra lor din zid... (bis)

...O, mâine, și ei, ușa Ta, pe veci închisă-o vor afla!
Azi plângi Tu starea-n care zac, dar mâine ei vor plânge-n veac. (bis)

441. MINUNATĂ-I NOAPTEA SFÂNTĂ

Minunată-i Noaptea Sfântă, minunată, minunată,
sfânta pace înveșmântă lumea toată, lumea toată;
umple bucurii cerești inimile omenești;
Noapte Sfântă, tu-nfrățești lumea toată.

Nălțătoare-i Noaptea Sfântă, nălțătoare, nălțătoare;
vin păstorii, îngeri cântă, ieslea-i soare ;
Steaua arde luminos, magii nălță pe Hristos,
Maica-i raze, ceru-i jos, ieslea-i soare.

Bucurie-i Noaptea Sfântă, bucurie, bucurie,
Iadul cade, Moartea-i frântă pe vecie, pe vecie.
Profeția s-a-implinit, mântuirea ne-a venit,
Sfânt Mesia, fii slăvit pe vecie!

Îndurare-i Noaptea Sfântă, îndurare, îndurare;
cerul ne binecuvântă – haru-i mare, haru-i mare.
Inimile vă gătiți pe Mesia să-L primiți,
să vă facă fericiți haru-l mare!...

442. LA CĂSUȚA UNDE-I NEAUA

La căsuța unde-i neaua până-n tindă,
vine Fiul Dulce singur și colindă:

Lerui, Doamne, ler, Eu cu drag din cer
vin pe orice ger lângă cel stingher;
lerui, Doamne, ler...

Lângă geamul unde lampa nu se-aprinde,
vine Fiul Dulce singur să colinde:

Lângă ușa unde nimeni nu se-oprește,
vine Fiul Dulce singur și grăiește:

Lângă vatra rece unde nu-i o rază,
vine Fiul Dulce singur și S-așază.

Lângă plânsul singur fără liniștire
vine Fiul Dulce – șoaptă de iubire.

Lângă dorul singur fără sărbătoare
vine Fiul Dulce – har și-mbrățișare.

443. DULCE COPILAȘ CERESC

Dulce Copilaș Ceresc ce Te naști pe lună,
vino, eu îți dăruiesc casa cea mai bună!

Vino, obrăjori de crin, mâini de albă floare,
vino, ochi de cer senin, dulce strop de soare!
Scump Isus, Drag Isus, dulce strop de soare... (bis)

Dulce Copilaș Ceresc ce Te naști pe lume,
vino, iată, Te doresc frați, surori și mume!

Dulce Copilaș Ceresc, Fiu de Maică Sfântă,
vino, cei ce Te primesc cu iubire-Ți cântă!...

Vino, Copilaș Ceresc, harul re-nnoiește
și-ntreg neamul omenesc iartă-l și-l sfințește!...

444. S-A NĂSCUT

S-a Născut Cel Plăcut – // Fiul Sfânt, // (bis)
Har slăvit a venit pe pământ. (bis)

Lăudăm și cântăm pe Hristos,
cu un cor – și duios, și voios.
El, de Sus, ne-a adus Har nespus, Har nespus,
lăudăm și cântăm pe Isus, pe Isus... (bis)

Să-l cântăm și să-l dăm // inima, // (bis)
dar iubit și dorit El ne-o vrea. (bis)

Fericim și cinstim // Maica Lui, // (bis)
care-a dat sân curat Domnului. (bis)

Voi, copii, mii și mii, // să-L iubiți // (bis)
pe Isus cel de Sus, fericiți! (bis)

Căci așa ne va da // Dumnezeu // (bis)
Slava Sa, Țara Sa, Raiul Său. (bis)

445. NOAPTE DE VISARE

Noapte de visare,
sfântă Întrupare,
de la cer o rază
ieslea luminează.

Lin și iar lin, ce Copil Divin!
Maica-ncet doinește,
Pruncu-n somn zâmbește.
Mugurel, singurel,
murmurel de cântecel.

Se-aud șoapte-afară,
magii lin coboară,
păstorași colindă
Vestea să se-ntindă.

Aură divină
străjuie-n grădină,
că-n văzduh o Cruce
printre spini străluce.

446. SFÂNTĂ MAICĂ, SFÂNT COPIL

Sfântă Maică, Sfânt Copil, dulce Taină Sfântă,
sufletul plecându-mi-l, gura mea Vă cântă:

Fiu Frumos și Sfânt, Maică Preacurată,
ceruri și pământ preamăresc cântând
Taina minunată. (bis)

Înfășat în scutecaș de inuț subțire,
vine Sfântul Copilaș, Miel pentru jertfire.

În grăjduț cu mielusei, păstorași de stână
dar călduț l-aduc și ei cojocel de lână.

Dulce Copilaș Ceresc și Măicuță bună,
ceruri și pământ privesc Taina împreună.

Noi și îngerii venim, înălțând osane,
și din imnuri împletim dragostei coroane.

447. SPUNEȚI UNDE-I

Spuneți unde-i (bis) Moș Crăciun, călători prin stele,
unde-i Cel (bis) Născut Preabun coborât din ele?

Domnul-Copilaș, Copilaș, Copilaș este-n stăuraș, stăuraș, stăuraș,
și S-o arăta, arăta, arăta cui Îl va căuta, cui Îl va căuta...

Unde v-ați (bis) oprit voi, magi, duși de Steaua nouă?
Ce priviri (bis) așa de dragi v-au dat pace vouă?

Ne-am oprit (bis) un ceas aici, în orașul mare,
ne-a-nșelat (bis) Irod și nici Steaua nu apare.

Spuneți voi (bis) care-ați trecut ieri spre biruință,
ce căință (bis) v-a cerut lipsa de credință?

Azi voi știți (bis) unde-i Cel Bun și-unde-i ieslea caldă.
Spuneți unde (bis) Moș Crăciun dragostea și-o scaldă?...

Voi știți drumu (bis)-n Betleem peste spini și cuie,
mergem și noi (bis) să-l ducem smirnă și tămâie.

448. ÎN NOAPTEA SFÂNTĂ DE CRĂCIUN

În Noaptea Sfântă de Crăciun,
pe drumul nins de lună,
trei magi călări, cu suflet bun,
aleargă împreună.

De unde vin, cum se numesc,
ce doruri îi frământă?
Spre iesle ei călătoresc
și cerurile cântă.

Și cântă inimile lor,
aprinsă-i bucuria,
că S-a născut Mântuitor,
azi S-a născut Mesia.

Veniți, și noi să-L laudăm
pe Domnul cu iubire,
ca și noi să ne bucurăm
de marea-l mântuire!

Mărturisindu-l vina grea,
la El aflăm iertare
și vom vedea o nouă stea
pe cer cum ne răsare...

449. ASTĂZI VIN SĂ-MI PLEC GENUNCHII

Astăzi vin să-mi plec genunchii înaintea ieslei Tale,
Copilaș din altă lume, obosit de frig și cale. (bis)

Și-mi plec inima și fața, Copilaș din zarea-albastră,
și mă-nchin cu umilință, Călător prin lumea noastră. (bis)

Nu am smirnă ca și magii, nici tămâie și nici aur,
lacrimile pocăinței îmi sunt singurul tezaur. (bis)

Ți le-aduc acum nainte cu sfială și rușine,
Copilaș venit din Ceruri să porți Crucea pentru mine. (bis)

450. LA CĂSUȚA CARE

La căsuța care pe Hristos primește,
Pruncul Sfânt coboară și cu drag grăiește:

Viața să vă fie numai bucurie,
Sfânta Sărbătoare – numai înălțare;
Anul care vine – numai roduri pline
de la Cel din Cer – Ierui, Doamne, Ierui!

De la Tatăl unde-i numai desfătare,
peste voi să fie binecuvântare.

De la Raiul unde-i numai fericire,
binecuvântarea cea mai cu iubire.

De la cei de care-i inima legată,
binecuvântarea cea mai minunată.

De la clipa asta, până-n veșnicie,
binecuvântare peste voi să fie!

451. VENIȚI, COPII DIN LUME

Veniți, copii din lume, cu ramuri de măslin,
slăviți al Păcii nume și Soarele divin!
Vestiți din țară-n țară, cântați din neam în neam,
în cinstea Lui răsărit al păcii verde ram!

Astăzi S-a născut Isus (bis)
Cel ce pace ne-a adus; (bis)
osana, osana, osana-n Cerul sfânt
și pace, și pace, și pace pe pământ.

Să vină dulce mieii la Staulul divin,
să zboare porumbeii cu ramuri de măslin!
Să cânte lumea toată, copiii-n dulce cor,
Isus Hristos Se-arată, dând pace tuturor!

Hristos la noi coboară și El e-al Păcii Crai,
copii din țară-n țară, cântați în dulce grai:
„Isuse dulce, vină, și-adu-ne-a' Păcii zări,
să fie lumea plină de flori și de cântări“!

452. ÎN NOAPTEA ASTA

În noaptea asta, S-a născut, în peșteră străină,
Acel prin Care-am cunoscut a Cerului Lumină.
În noaptea asta cor ceresc cântări alese cântă,
pe Dumnezeu Îl preamăresc cu bucurie sfântă.

Cântăm și noi, o, Tată Sfânt, nespusa Ta iubire,
ce Se-ntrupează pe pământ s-aducă mântuire.
Și-L preamărim pe Cel Dorit ce-n Vifleem răsare,
căci Harul Lui ne-a dăruit o veșnică iertare.

Primește sfintele cântări ce-aducem azi spre Tine
și-adu-ne binecuvântări din slăvile-Ți senine!
Ai milă, Doamne, de acei ce zac și-acum departe,
căci dacă nu Te-nduri de ei se duc pe veci la moarte!

453. PE LA GEAMUL ÎNGHEȚAT

Pe la geamul înghețat al credinței mele
trece iar colind curat călător spre stele,
trec în zbor de-argint, cântând, îngerii Minunii,
Domnului Hristos ducând razele cununii.

Dar eu ce-am adus Domnului Isus?
Peșteră și ger, lerui, Doamne, ler,
rele pân-la cer, lerui, Doamne, ler.
Dar acum vreau Domnului să-l dau
casă de oier, lerui, Doamne, ler,
slavă pân-la cer, lerui, Doamne, ler.

Trec păstorii fericiți, moșii și părinții,
Domnului ducând smeriți aurul credinții;
trec cuminții magi plecați peste veacul zării,
Domnului ducând mișcați smirna ascultării.

Iar din albul lumii nins de lumina lunii
ca tămâia s-a desprins zborul rugăciunii:
– Doamne, fă-mi în casă, iar, praznic de lumină,
ca și de la ea, cu dar, solii dragi să-Ți vină!

454. STĂ CRUCEA-STEIA

Stă încă Crucea-Stea și-arată la Betleem unde-i grăjduțul
cu ieslea-n care, și-azi, uitată, mai stau Măicuța și Pruncuțul.

Corindă, corindă, nu-i nimeni s-aprindă
o lampă la grindă și-o flacăra-n tindă,
și-i noapte-n poiată, și-i ieslea-nghețată,
și iarna se-ntinde, și luda ne vinde...
corinde, corinde, corinde...

Fiori de frig pătrund prin oase și tainic se-nfioară fânul,
când numai vitele sfioase, suflând, își încălzesc Stăpânul.

S-au dus la ceruri îngerășii care-au cântat Osana dulce,
s-au dus la turme păstorașii, pe lângă focuri să se culce.

S-au dus și magii fără teamă spre casa lor îndepărtată,
doar Sfântul Prunc și Sfânta Mamă stau tot în ieslea înghețată.

Au îngerășii-un cer să meargă și păstorașii-și au căsuța,
și magii-o țară unde-aleargă, dar Pruncul n-are, nici Măicuța...

...O, Drag Pruncuț fără de țară și singuratică Măicuță,
veniți la mine-n inimioară și stați în casa mea calduță!

.

455. LA HOTAR DE AN TRECUT

La hotar de an trecut, sufletul oprește,
peste drumul petrecut înapoi privește:
câte taine, câte stări fericit trăite,
câte binecuvântări zilnic înnoite!

Câte lacrimi și căinți urmelor lăsate,
câte jertfe și dorinți dragostei curate!
Ce-nălțări și ce căderi ne-au uimit privirea,
ce comori și ce dureri poartă amintirea!...

Am lăsat pe drum de jar sânge și izvoare,
mărturii de crez și har Oastei viitoare;
am lăsat prin nopți de chin soare și morminte,
urme celor care vin pentru veci nainte.

Dumnezeule Slăvit, – inima se-nchină –
fă din tot ce Ți-am jertfit cale de lumină!
Fă-Ți Lucrarea Ta de har Oaste nesfârșită,
de la ultimul hotar s-o privim slăvită!

456. ÎN GRĂDINA GHETSIMANII

În grădina Ghetsimanii, dacă Te-ai rugat,
seara, au venit dușmanii care Te-au legat.

Ucenicii Tăi, Isuse, toți s-au risipit,
singur ai rămas cu răii, o, ce-ai suferit!

Eu Te rog, Isuse Doamne, să-mi ajuți mereu
ce-au făcut ai Tăi atuncea să nu fac și eu!
Ci, oricâte suferințe ar fi de-ndurat,
eu să Te urmez pe Tine cu adevărat.

Numai Tu mă poți, Isuse, face credincios,
fără frică și rușine să-Ți urmez voios.

457. ÎNTR-O VINERI CA ACEASTA

Într-o vineri ca aceasta, drumul Golgotei suiai,
crucea lumii-ntregi pe umăr și pe suflet o purtai...
Jertfa ispășirii mută ai primit să fii făcut;
nimeni n-a vorbit ca Tine, nici ca Tine n-a tăcut.

Sfintele Femei, cu lacrimi, Te-nsoțeau nemângâiat,
Tu plângeai Ierusalimul, mult-răbdatul pom uscat.
Fața Ta ștergând-O una, peste vălul ei de in
Ți-ai lăsat pe totdeauna urma chipului de chin.

Cirineanu-Ți duce crucea, ultim ajutor duios,
sus, întins pe cruce, sângeri sub ciocanul nemilos.
Spre vrăjmașii Tăi, spre Mama, spre tâlharul pocăit,
rugăciune, și iubire, și iertare-ai dăruit.

Cu oțet în loc de apă lumea-Ți răsplătește-amar.
Omul moare... Dumnezeuul strălucește plin de Har.
Slavă îndelungii Tale suferințe și răbdări,
Dumnezeul nostru, Jertfa Veșnicei Răscumpărări!

458. MAMĂ, PE GOLGOTA, IATĂ

– Mamă, pe Golgota, iată câtă lume-i adunată,
la Isus privesc grămadă, // răstignirea // (de 3 ori) să l-o vadă!
Mamă, mamă, de ce oare oamenii-s ca niște fiare,
N-au nici milă, nici rușine de Cel ce le-a făcut bine? (bis)

Mamă, uite Maica Sfântă mâinile cum își frământă,
cum se roagă și cum plânge // și de crucea // (de 3 ori) Lui se strânge!
Mamă, mamă, de ce oare inima din ei nu-i doare
cum Se chinuie și moare viața cea mai iubitoare? (bis)

– Fiul meu, în suferință este-o tainică cerință
și în chinul pătimirii // este Prețul // (de 3 ori) Mântuirii.
Taina asta-ndurerată ai s-o înțelegeți tu-odată,
dar până vei fi în stare ai să verși lacrimi amare. (bis)

459. O, SFÂNTĂ FAȚĂ-NSÂNGERATĂ

O, Sfântă Față-nsângerată, senină sub cununa grea,
spre slava Ta îndurerată cum să-mi ridic privirea mea?

Cu lacrimi Te privesc, cu lacrimi Te iubesc,
cu lacrimi Te sărut smerit, // căci pentru mine-ai suferit. (bis)

Ce susă-i slava Ta divină, ce joasă-i aplecarea Ta
între Sfințenie și Vină, pe amândouă-a le purta!

Cum să-Ți privesc acele rane ce știu că eu Ți le-am făcut,
o, dureroasele piroane ce-al meu păcat Ți le-a bătut!

Isuse răstignit de mine, mă prăbușesc plângând zdrobit;
ce vinovat sunt către Tine, și totuși Tu cât m-ai iubit!

Zdrobit-am inima iubită, făcând ce nu mai pot uita,
cu toată inima-mi zdrobită plâng încleștat de Crucea Ta.

460. DOI OCHI SENINI

Doi Ochi senini au plâns pe cruce, adânc, sfâșietor și greu,
doi Ochi senini, cu-amare lacrimi, păcatul tău, păcatul meu. (bis)

O Frunte-a ispășit pe cruce, sub spinii cruntului călău,
o Frunte sfântă-nsângerată, păcatul meu, păcatul tău. (bis)

Și Două Mâini iertau pe cruce mijlocitor spre Dumnezeu,
o, Mâinile ce-au dus în cuie păcatul tău, păcatul meu! (bis)

O Inimă-ndura pe cruce, răscumpărându-ne din rău,
o Inimă-ndura străpunsă păcatul meu, păcatul tău. (bis)

...O, Ochi senini, o, Frunte sfântă, ce-adânc v-am sângerat și eu!
Ochi sfinți și Frunte ce purtarăți păcatul tuturor și-al meu... (bis)

O, sfinte Rane-nsângerate, cum Vă sărut și mă-nfior!
O, sfinte Rane-n Voi se spală păcatul meu și-al tuturor. (bis)

461. ISUSE BLÂND, ÎN FAȚA TA

Isuse Blând, în fața Ta smerit mi-aplec inima mea;
Tu sui acum un greu calvar și vei răbda un chin amar.
Vei suferi, Isus iubit, lăsat de-ai Tăi și chinuit,
cununi de spini vei suferi și vei tăcea când Te-or lovi.

Te vor lovi, Te vor scuipa – Tu vei iubi și vei tăcea;
pe cruce-apoi Te-or răstigni – Tu vei ierta și vei iubi.

Vei suferi și vei ierta păcatul meu, plătind așa,
păcatul meu și-al lumii-ntregi prin moartea Ta să ni-l dezlegi...

În locul nostru vei răbda, să poți pe toți a ne scăpa...
...Isuse Bun, îți mulțumesc! O, cum să-Ți spun cât Te iubesc?
Pe veci, lubit Mântuitor, doresc să-Ți fiu ascultător;
și să m-ajuti Te voi ruga să fac mereu doar voia Ta!

462. VIORILE PĂDURII

Viorile pădurii își odihnesc arcușul
uitat în iarba moale a liniștii, sub ulmi,
flămânzi ies lupii serii, suind pieziș urcușul
spre oile luminii (bis) ce tremură pe culmi,
spre oile luminii ce tremură pe culmi...

Tot binele ce-n lume o zi l-a-nfăptuit,
trist soarele-l plătește în flăcări apunând,
cu sângele luminii ucise s-au roșit
și norii, și pădurea, (bis) și turlele, pe rând,
și norii, și pădurea, și turlele, pe rând.

Sus, luna, ca o Mamă cu Fiul condamnat,
și-ascunde fața tristă sub vâlul unui nor...
...Din Ghetsimani, la toate, Isus, îngenuncheat,
privește și-nțelege (bis) ce-l spune taina lor,
privește și-nțelege ce-l spune taina lor...

463. DE LA ANA, LA CAIAFA

De la Ana, la Caiafa, Te-au purtat și judecat,
Fața Ta nevinovată vinovații au scuipat.
Te-au lovit în fața Legii oamenii nelegiuiți
și Te-au osândit la moarte, Doamne, cei mai osândiți.

Cu cununi de spini, Isuse, Fruntea Ți-au încununat
și Tu, cel mai fără vină, fost-ai cel mai vinovat.
Cu întreg păcatul lumii calea Crucii ai suit,
fărdelegea tuturoră ne-ai plătit-o răstignit.

Jos, la poala crucii Tale, plâng cei dragi, îndurerați,
plângem și noi, căci prin Tine toți am fost de iad scăpați.
O, Te rog, precum, Isuse, pentru mine Tu-ai murit,
să m-ajuti și eu să sufăr pentru Tine, fericit.

Toată viața mea din lume vreau să-Ți fiu copil supus,
ca și-Acolo-n Cer cu Tine să fiu fericit, Isus...

464. DOMNUL ISUS, PE CRUCE SUS

Domnul Isus, pe cruce sus, răbdând supus ocară,
a sângerat nevinovat, dar ne-a purtat povara. (bis)

El S-a jertfit căci ne-a iubit și ne-a gătit scăparea,
ca tu să vrei, plângând să-l cei și-n dar să-l iei iertarea. (bis)
O, de-ar putea iubirea Sa inima ta s-o-nfrângă,
primind în dar cerescul har, păcatu-amar să-și plângă... (bis)

Tu ai vedea cum Jertfa Sa poate spăla pe-oricare,
și-ai sta oricui plângând să-i spui de mila Lui cea mare. (bis)

465. PĂȘIND ÎNCET

Pășind încet, cu fruntea-nsângerată, Hristos suia păcatul tuturor;
urma strigând mulțimea-nfuriată, cerând amarul preț ispășitor. (bis)

Plâneau cei dragi cu inimi sfâșiate când El spunea de cruntul viitor;
ce-amar plăti-va trufașa cetate acest profetic preț ispășitor! (bis)

Ajuns în vârf, bătut pe cruce-n cuie, El Se ruga iertând păcatul lor,
căci nu e grai în veac și veac să spuie ce crunt și-amar e-un preț ispășitor. (bis)

Pe cruce-n jos, curgând tăcut și roaie spre josnicul pământ ucigător,
spăla pe om de moarte și noroaie dumnezeiescul preț ispășitor. (bis)

Răbdând cu El, sta Maica Lui zdrobită cu ucenicul sfântului fior,
cutremurați de taina profețită, ce scump și-amar e-un preț ispășitor. (bis)

...Doar tu nu vezi, doar tu rămâi departe, doar tu privești la tot nepăsător...
O, nu te temi c-ai să plătești prin moarte, în veac, amarul preț ispășitor? (bis)

466. HRISTOS A ÎNVIAT!

Hristos a înviat din morți,
ce bucurie sfântă!
Și îngerii din ceruri, toți,
și lumea-ntreagă cântă!... (bis)

Hristos a înviat, (bis)
adevărat (bis)
Hristos a înviat (de 3 ori), a înviat!

– Veniți voi, toți cei vii, cântați
cu morții din mormânturi,
mărire Lui și slavă-l dați
prin mii și mii de cânturi! (bis)

Veniți, luați lumina Sa,
căci vremea e aproape,

când slava Lui va lumina
peste pământ și ape! (bis)

Voi, câți vă credeți buni, veniți,
primiți această veste,
în dragoste de n-o trăiți
credința moartă este! (bis)

Veniți voi, care-ați fost uitați,
azi ceasul vostru bate,
prin Jertfa Lui ați fost iertați
de orișice păcate! (bis)

Veniți voi, câți sunteți bogați,
în cer s-aveți avere,
pentru Hristos vă lepădați
de aurul ce pierie! (bis)

Veniți voi, care-ați flămânzit,
porniți pe calea nouă,
căci ceru-ntreg l-a pregătit
Hristos să vi-l dea vouă! (bis)

Veniți voi, cei orfani și goi,
ce nu cunoașteți mamă,
cu drag v-așteaptă El pe voi,
iubirea Lui vă cheamă! (bis)

Voi împăcați-vă, dușmani,
căci Domnul Păcii-nvie,
cântați Celui Fără-de-Ani
cântări de bucurie! (bis)

Iar voi, cei ce L-ați cunoscut
când v-a scăpat din rele,
răscumpărați timpul pierdut,
căci zilele sunt grele! (bis)

Hristos a înviat din morți,
a triumfat iubirea!...
Îi cântă îngerii Lui toți,
Îi cântă-ntreagă Firea. (bis)

Cântați toți Fiului de Sus,
vestiți puterea-I sfântă,
a înviat Isus, Isus,
azi lumea-ntreagă cântă!... (bis)

467. HRISTOS A ÎNVIAT DIN MORȚI

Hristos a înviat din morți, Hristos a înviat,
deschise-s iar a' Vieții Porți, Hristos a înviat!

A înviat, a înviat, Hristos a înviat!
Adevărat, adevărat, Hristos a înviat!

Cu moartea pre moarte călcând, Hristos a înviat,
viață lumii aducând, Hristos a înviat!

Și celor din mormânturi jos, Hristos a înviat,
răsare Soare Glorios, Hristos a înviat!

Viață dăruindu-le, Hristos a înviat,
Scripturile-mpunându-le, Hristos a înviat!

Cântați spre slava Tatălui, Hristos a înviat,
mărire Învierii Lui – Hristos a înviat!

468. DIN MORMÂNTU-NTUNECAT

Din mormântu-ntunecat
azi Hristos a înviat,
a-nviat, a-nviat,
lumea iar s-a luminat.

Îngerii din ceruri, sus,
cântă slavă lui Isus,
lui Isus, lui Isus,
Care viața ne-a adus.

Iar noi toți, în lume jos,
dăm mărire lui Hristos,
lui Hristos, lui Hristos,
Care din păcat ne-a scos.

Păsările ciripesc,
toate florile-nfloresc,
înfloresc, înfloresc,
Paștile sărbătoresc.

Să cântăm: Cu-adevărat
azi Hristos a înviat,
a-nviat, a-nviat,
viața veșnică ne-a dat!

469. E ZIUA BUCURIEI

E Ziua Bucuriei, (bis) // cu sufletul nălțat, // (bis)
cântați, cântați, cântați-I, Hristos a înviat!

Hristos a înviat, (bis) // adevărat, adevărat
cântăm, cântăm, cântăm – Hristos a înviat!

E Ziua Biruinței, (bis) // toți cei care-ați luptat // (bis)
cântați, cântați, cântați-I, Hristos a înviat!

E Ziua Liberării, (bis) // toți cei care-ați scăpat // (bis)
cântați, cântați, cântați-I, Hristos a înviat!

E Ziua Învierii, (bis) // toți cei ce-ați așteptat // (bis)
cântați, cântați, cântați-I, Hristos a înviat!

470. PRIMĂVARĂ DULCE

Primăvară dulce ne-a venit frumos,
să cântăm cu toții: (bis) „A-nviat Hristos!” (bis)

El ne-aduce nouă harul cel de Sus,
să cântăm cu toții: (bis) „A-nviat Isus!” (bis)

Îngerii din ceruri cântă azi cu noi
și pe toți ne-ndeamnă: (bis) „Înviați și voi!” (bis)

Frați, surori, cu toții, într-un gând voios,
haideți să ne-nvie (bis) și pe noi Hristos! (bis)

Haideți să fim fiii Tatălui de Sus,
vine Primăvara (bis) Domnului Isus! (bis)

Primăvară dulce, Paradis frumos,
umple viața noastră, (bis) a-nviat Hristos! (bis)

Slavă Ție, Doamne, Preaiubit Isus,
primăvară dulce (bis) Tu ne-aduci de Sus! (bis)

471. CÂNTAȚI CU OCHII-N LACRIMI

Cântați cu ochii-n lacrimi că Cel ce ne-a salvat
din morți, pe veșnicie, Hristos a înviat!

Hristos a înviat, (bis) // să fie lăudat, // (bis)
Hristos a înviat!

Cântați-I osanale cu glasul fericit,
cu harfele-acordate să fie El slăvit!

Hristos în voi trăiește, Hristos a înviat,
slăviți-L pe-orice coardă pe Cel ce ne-a salvat!

Hristos e Învierea și Adevărul Sfânt
din moarte spre viață, de-aici de pe pământ.

472. CÂNTARE DE IZBÂNDĂ

Cântare de izbândă în lume-a răsunat,
Biruatorul morții, Hristos, a înviat!
Hristos a înviat! Hristos a înviat!
Biruatorul morții, Hristos, a înviat!

Cântați, popoare-a' lumii, căci Cel ce v-a iertat,
plătindu-vă păcatul, Hristos, a înviat!
Hristos a înviat! Hristos a înviat!
Plătindu-vă păcatul, Hristos a înviat!

Cântați-I lumi și ceruri, căci Cel ce v-a creat
Biruator vă vine, Hristos a înviat!
Hristos a înviat! Hristos a înviat!
Biruator vă vine, Hristos a înviat!

Cântați-I voi, adâncuri ce El v-a dezlegat,
pe veci, Slăvitul Soare-Hristos a înviat!
Hristos a înviat! Hristos a înviat!
Pe veci, Slăvitul Soare-Hristos a înviat!

Cântați-L pe-al Măririi Puternic Împărat,
Cel Viu învie astăzi, Hristos a înviat!
Hristos a înviat! Hristos a înviat!
Cel Viu învie astăzi, Hristos a înviat!

Cântați, Puteri și Veacuri, că Cel Adevărat,
în veci Nemuritorul Hristos, a înviat!
Hristos a înviat! Hristos a înviat!
În veci Nemuritorul Hristos a înviat!

473. MIREASĂ ȘI MIRE

Mireasă și mire, fiți bineveniți, Hristos să vă binecuvinte!
Noi, nunta întreagă, cântând fericiți, cu drag vă ieșim înainte.

Bine-ați venit, bine-ați venit, mireasă iubită și mire iubit,
de Domnul iubirii, de nunta de frați // fiți binecuvântați! // (de 3 ori)

Mireasă și mire plăcuți și curați, azi Harul ceresc vă-nveșmântă,
voi Taina Divină acum ne-arătați: Hristos și Biserica Sfântă.

Cum Domnul iubește Biserica Sa și-alături Și-o ține-n vecie,
Tu, mire, iubește-ți mireasa căci ea de Domnul ți-e dată soție.

Și-așa cum pe Domnul Biserica Lui L-ascultă cu-o dragoste-aleasă,
așa tu, mireasă, la soț să-ți supui voința mereu credincioasă.

Iubirea eternă vă țină legați în cea mai curată unire,
prin orișice lupte alături să stați statornici în crez și-n iubire.

Acum o cunună v-așază Hristos și-o taină cerească vă leagă;
așa să rămâneți pe-un drum luminos cu Domnul viața întreagă.

Alături la bine și-alături la greu, să duceți chemarea-mpreună.
Aici o lucrare vă dă Dumnezeu, și-n ceruri, o sfântă cunună.

474. ÎN ZIUA FERICIRII VOASTRE

În ziua fericirii voastre, noi vă dorim să fiți mereu
în toate căile vieții călăuziți de Dumnezeu. (bis)

Mâinile vă fie albe, capul uns cu untdelemn,
și pe toată viața voastră, sfântul mântuirii semn. (bis)

În toate lucrurile voastre să fiți de Duhul îndrumați,
nedespărțiți în veci de Domnul și-n veci nedespărțiți de frați. (bis)

Cuvintele Scripturii Sfinte vă fie candelă și far;
în toate zilele vieții să vă împărtășiți de har. (bis)

La ceasul rugăciunii, una, să fiți cu frații-ngenuncheați,
ca să puteți cu ei fi-ntruna de Domnul binecuvântați. (bis)

Căminul căsniciei voastre vă fie-n dragoste păstrat,
să poată fi păzit de Domnul și fericit cu-adevărat. (bis)

Și-apoi în veci să fiți cu Domnul în Sfântul Lui Ierusalim!
...În ziua fericirii voastre acestea noi vi le dorim... (bis)

475. PREAIUBIȚII NOȘTRI

Preaiubiții noștri, frate scump și soră,
în această sfântă și aleasă oră,
cerem peste-a voastră dulce sărbătoare
binecuvântare, binecuvântare...

Domnul să vă dea fericirea Sa,
Harul Său cel blând să vi-l dea cântând; (bis)
Domnul să vă facă traiul fericit,
soră preaiubită, frate preaiubit.

Casa Rugăciunii s-o căutați întruna,
dragostea frățească fie-vă cununa,

duhul dărniceiei să vă însoțească,
viața-n curăție Domnul v/o păzească.

Inima smerită Duhul Sfânt v-o țină,
cugetul vi-l facă fără nici o vină;
pe pământ, cu frații partea să vă fie
și cu ei la Domnul fiți în Veșnicie!

476. O, SUFLET DIN SUFLETUL MEU

O, suflet din sufletul meu, fior din aceeași iubire,
calvarul aceluiași greu ne-a dat o-nfrățită simțire. (bis)

Fii binecuvântată în veci de Dumnezeu,
tu, parte minunată a sufletului meu! (bis)

În inima noastră, la fel, aceeași dorință suspină,
Hristos mi te-a dat pentru El părtașă la slujba-l divină. (bis)

Spre soarele-aceluiași steag nălțăm o-nfrățită privire
și slujbei Aceluiași Drag l-aducem unita jertfire. (bis)

Ce scumpă ți-e lupta știind alături ființa iubită,
părtașă la jertfă fiind, părtașă la plata slăvită! (bis)

Ce dulce-i cântarea în doi, ce rodnică-i slujba-n unire,
când arde cu-o flacără-n noi aceeași cerească trăire! (bis)

O, suflet din sufletul meu, răsad din aceeași credință,
prin foc ne-a unit Dumnezeu, pe veci, pentru-a Lui biruință!... (bis)

477. CE CUNUNIE STRĂLUCITĂ

Ce cununie strălucită a fost a mea, Isuse Drag,
pe nici o casă aurită n-a fost nălțat mai dulce steag! (bis)

Pe nici o frunte luminoasă n-a fost un mai divin sărut
și nimănui n-ai dat, ca mie, ce dar mai scump Ți s-a părut. (bis)

Ce mâini mi-au așezat cununa, ce martori mi-am văzut cântând!
Priveau și soarele și luna ce nu văzuseră nicicând. (bis)

Roiau în jurul nostru stele și îngerii erau nuntași,
stăteau în jurul mesei mele cei mai frumoși înaintași... (bis)

Ce cor ceresc și ce cântare, prin șapte ceruri răsunând,
cântau, când Sfânta-Ți Sărutare mi-ai dat-o, binecuvântând! (bis)

Și când cereștile inele ni le-ai schimbat cu Mâna Ta...
O, Nunta Veșniciei mele, să nu te pot în veci uita!... (bis)

478. AZI E ZI MARE

Azi e zi mare, e sărbătoare și-i fiecare cu suflet mulțumit, (bis)
fraților, surorilor, bine, bine, bine ați venit! (bis)

Din alte sate mai depărtate, cu dor de frate și dragoste-am venit, (bis)
fraților, surorilor, bine, bine, bine v-am găsit! (bis)

De n-avem mese, avem alese cântări culese cu care v-am primit, (bis)
fraților, surorilor, bine, bine, bine ați venit! (bis)

În mulțumire și în unire, toți cu iubire cântăm Celui Slăvit, (bis)
fraților, surorilor, bine, bine, bine v-am găsit! (bis)

479. O, SCUMP LĂCAȘ

O, scump lăcaș, în care toți pe Tine Te preamăresc mereu, Isus Hristos,
și unde, din mulțimea care vine, ești Tu cel mai iubit și mai frumos! (bis)

Acolo orice suflet Te dorește și orice ochi spre Tine-i îndreptat,
porunca Ta din suflet o-mplinește și stă de-al Tău Cuvânt adânc mișcat. (bis)

O, scump cămin în care soț, soție, de singur Duhul Tău ei sunt mînați,
în Tine-având aceeași temelie, de-un singur gând, de-un singur dor purtați! (bis)

Nedespărțiți, c-o dragoste-ndoită, ei sunt supuși, Te-ascultă amândoi,
de-i zi frumoasă ori de-i mohorâtă, de-s vremuri bune ori de sunt nevoi. (bis)

O, scump cămin în care copilașii, c-un singur glas Te cântă, Te slăvesc
și pruncii mici ce-abia pot face pașii un Nume Sfânt L-îngână și-L iubesc! (bis)

O, scump cămin în care Tu, Părinte, domnești în orice timp și-n orice ceas
și unde Tu reverși din locuri sfinte balsam și mângâiere în necaz! (bis)

Ferice când pe toți conduci în pace pe-acest pământ nemernic, trecător
și căror harul Tău un loc le face în sfânt lăcașul Tău nepieritor! (bis)

480. UN SUFLET BUN SĂ AI

Un suflet bun să ai și-un gând frumos,
în fapte și în grai, pentru Hristos,
cu dragoste și-avânt spre tot ce-i drept și sfânt,
așa-ți dorim, așa, de ziua ta!

Să fii în tot ce spui cinstit și blând,
să nu fii nimănui dator nicicând;

să mergi mereu curat pe drumu-adevărat,
așa-ți dorim, așa, de ziua ta!

Să fii un vas ales lui Dumnezeu,
să ai rod bun cules din orice greu,
în jurul tău să poți să-i ferești pe toți,
așa-ți dorim, așa, de ziua ta!

Mereu mai plin de-avânt, mai credincios,
mai bun, mai drept, mai sfânt, mai ca Hristos,
să-l poți cu drag vedea în ceruri Fața Sa,
așa-ți dorim, așa, de ziua ta!

481. CE SĂ-ȚI DORIM, IUBIRE?

Ce să-ți dorim, iubire, de ziua ta acum?
Hristos să-ți fie lege, Hristos să-ți fie drum,
să crezi în El statornic, cu orice preț cerut,
să nu spui niciodată: „Isuse, e prea mult!”
Numai iubirea nu poate spune:
„Prea mult e, Doamne, ce-i pentru Tine!”

Fie ea, fie ea, fie ea
tot ce ai, tot ce ai vrut, tot ce ai vrea,
cel mai scump dar primit de ziua ta!

Ce să-ți dorim, dreptate, când fruntea ți-o apleci?
Hristos să-ți fie cerul și îngeri toți, în veci;
să n-ai un semn de rane, doar semn de curcubeu,
să nu spui niciodată: „Isuse, e prea greu!”
Numai dreptatea nu poate spune:
„Prea greu e, Doamne, ce-i pentru Tine!”

Ce să-ți dorim, sfințire, când te prefaci în rai?
Hristos să-ți fie totul din ce primești sau dai,
să nu cerșești la nimeni ce-odată ai cules,
să nu spui niciodată: „Isuse, e prea des!”
Numai sfințirea nu poate spune:
„Prea des e, Doamne, ce-i pentru Tine!”

Ce să-ți dorim, nădejde, când ne săruți în chin?
Hristos să-ți fie leagăn, și zare, și senin,
să lupți fără de teamă, chiar de-ai intra-n mormânt,
să nu spui niciodată: „Isuse, e prea sfânt!”
Numai nădejdea nu poate spune:
„Prea sfânt e, Doamne, ce-i pentru Tine!”

482. DIN CANDELĂ

Din candelă-mi picură-n strune lumina cântării arzând
și viersul îmi fac rugăciune spre lina lumină zburând. (bis)

Azi plânge cu lacrimi de stele făclia cu-ntregul trecut,
ce arde în șoaptele mele ca plânsul iubirii lui Rut. (bis)

Se-nvăluie-n rugă, năvalnic, un dor strămoșesc tot mai viu
adus din Certege în sfeșnic să ardă pe-altar la Sibiu. (bis)

Isuse, alină-ne dorul ce-adastă de veacuri, plângând,
să vină la Tine poporul, un suflet, «Osana» cântând! (bis)

483. NOI NU TE VOM UITA, PĂRINTE

Noi nu te vom uita, părinte, căci glasul tău cel fermecat
pe mii de suflete pierdute ne-a scos din moarte și păcat. (bis)

Ne-om aminti mereu, părinte, de glasul și de scrisul tău,
căci el ne-a scos din calea morții și ne-a adus la Dumnezeu. (bis)

Te vom iubi mereu, părinte, și-n drumul sfânt o să-ți urmăim,
căci tu ne-ai spus cum pentru Domnul să suferim și să luptăm. (bis)

Te vom urma mereu, părinte, pe calea Domnului smeriți,
căci fără glasul tău cu toții am fi și astăzi rătăciți. (bis)

Statornici vom iubi Lucrarea, și glas străin nu vom urma,
ci totdeauna după Domnul vom merge toți pe urma ta. (bis)

Vom duce toți cât mai departe spre Răsărit și spre Apus,
solia ta, iubit Părinte: Lucrarea Oastei lui Isus. (bis)

484. PASĂRE MĂIASTRĂ

Pasăre măiastră, sol trimis de Sus,
vestitor al Jertfei Domnului Isus,
trâmbiță cerească, veghetor străjer,
neuitat Părinte, odihnește-n cer!

Pasăre măiastră cu duios cântat,
de iubirea Crucii ne-ai apropiat
și din valul lumii ne-ai chemat cu zel
tot mai lângă Domnul, tot mai lângă El.

Sol trimis de Harul Dragostei de Sus
să aduci poporul nostru la Isus,
ai aprins lumina Sfântului Cuvânt
în întunecatul neamului mormânt.

Vestitor al Jertfei Domnului Hristos,
multora deschis-ai drumul luminos
al redeşteptării noastre din păcat
către Viitorul binecuvântat.

Trâmbiţă cerească, sunet desluşit
care din robia morţii ne-ai trezit,
către libertatea lui Isus ne-ai scos
să gustăm viaţa slobodă-n Hristos.

O, străjer de veghe ce pe turn ai stat
şi cu stăruinţă ne-ai înştiinţat,
credincios în Casa Domnului chemând,
ars pe rugul jertfei, te-ai sfârşit luptând.

Neuitat părinte, suflet neuitat,
odihneşte-n cerul binecuvântat!
Dulcea-I fericire Domnul să ţi-o dea
şi cununa slavei – răsplătirea Sa!

485. MARTOR CREDINCIOS

Martor credincios al Domnului Isus,
sol al Veştii Bune, vrednic şi supus,
ţi-ai sfârşit lucrarea, lupta ţi-ai sfârşit,
astăzi eşti cu Domnul Care L-ai iubit.

Pildă luminoasă ai trăit mereu,
ca o rugăciune către Dumnezeu,
luptător statornic, strigăt desluşit,
suflet de apostol, frate preaiubit.

Mare-a fost credinţa care te-a purtat,
luminoasă calea care-ai arătat,
limpede cuvântul ce l-ai scris şi spus,
martor sfânt al Jertfei Domnului Isus.

Sfântă e Lucrarea care te-a crescut,
tu i-ai fost statornic de la început
şi-ai fost pân-la moarte credincios ostaş,
cum ne-a spus întâiul nostru-naintaş.

Pilda ta frumoasă vrem să ţi-o urmărim,
cu statornicie şi noi să luptăm;
să păstrăm Lucrarea orice-am îndura,
ca ostaşi ai Celui ce ne-a scris în ea.

În Ierusalimul cel ceresc, dorit,
tu eşti azi în locul cel făgăduit,

lângă toți ai noștri scumpi înaintași
ce-au luptat în Oaste și-au murit ostași.

Stai în bucuria Domnului Hristos,
luptător statornic, martor credincios;
poartă-n veci cununa vieții strălucit,
suflet scump și vrednic, frate preaiubit!

486. CÂNȚA O PASĂRE MĂIASTRĂ

Cânta o Pasăre Măiastră, de Golgota, duios cânta,
de taina cerului sihastră, de pacea și iertarea noastră,
atât de limpede cânta, (bis)
că doina dulce și măiastră din glasul ei mă fermeca. (bis)

Din calea mea pierdută-n lume o clipă m-am oprit s-ascult;
și nu mai știu ce-a fost anume, părea că-s numai eu pe lume
așa mă fermeca de mult, (bis)
uitasem unde sunt și cum e și nu mă săturam s-ascult. (bis)

Duiosul viers, pe nesimțite, am început să-l cânt și eu;
prin sfâșierile cumplite, cu râu de lacrimi neoprite,
în viersuri eu m-am frânt mereu; (bis)
cântarea Jertfei preaiubite m-a întâlnit cu Dumnezeu! (bis)

Cu cântul Păsării Măiestre și astăzi întristarea-mi stâng,
când vântu-mi suflă la ferestre și-mi spune-a Golgotei poveste
în viers bucăți de suflet frâng. (bis)
Prin doina Păsării Măiestre mă rog adânc și cânt și plâng... (bis)

O, Doina Golgotei... cum plânge în tine cântecul preasfânt,
de-o dragoste scăldată-n sânge, de Sânul cel străpuns ce strânge,
iertat, norodul Său cel sfânt! (bis)
Te cânt cu cât mai mult voi plânge și plâng cu cât mai mult Te cânt. (bis)

487. SE DUCE CEL NEPRIHĂNIT

– Isaia 57, 1-2 –

Se duce cel neprihănit
și nimănui nu-i pasă,
se duc cei buni – și, oare, câți
văd golul care-l lasă?

Ferice-acei ce-n Domnul mor,
căci faptele-i urmează
și la odihnă Domnul lor
în Casa Lui i-așază.

Și, oare, câți mai văd acum
că pentru zile grele

luat e cel neprihănit
spre-a nu ajunge-n ele?

El intră-n pace-n groapa lui
și-n pașnică hodină,
căci fericit e-n veci de veci
acel ce-i fără vină.

Cel ce-a umblat pe drumul drept
în pace-o să se culce,
iar somnul lui de veci va fi
senin, și lin, și dulce...

488. CE POATE-UN OM?

Ce poate-un om lua cu sine mai drag ca ultimul salut
când niciodată nu revine în locul unde-a petrecut?
Când scurtă trecere grăbită e-al vieții-nșelător popas,
de orice față întâlnită să te desparți c-un bun-rămas! (bis)

Ascultă, inimă, ascultă îndemnul dragostei mereu
cu-o umilință-atât de multă cât datorezi lui Dumnezeu.
Desprinde-te de-orice dorințe, păstrându-ți sufletul ușor,
să simți cu cei plecați nainte ceva din veșnicia lor. (bis)

Dezvăț-te deplin de-a cere și-nvăță să renunți mereu;
atunci nu vei simți durere când să te smulgi ți-ar fi prea greu.
Atunci, trecând pe lângă toate, avea-vei drumul luminos
și urmele înmiresmate ca de ceva după Hristos. (bis)

489. NU VOI DORMI PE TOTDEAUNA

Nu voi dormi pe totdeauna când Mâna Ta va trece lin
și-mi va acoperi, pe-o noapte, al ochilor trudit senin... (bis)

Nici nu mă voi preface-n umbră nemaiîntoarsă printre vii
când mă vei semăna, pe-o noapte, în sânul liniștitei glii. (bis)

Nici mă voi nimici-n țărână când voi fi pus pe-o vreme-n ea,
ci am s-aștept ca-n altă mamă o altă naștere a mea. (bis)

Și-n clipa când cu glasul care m-ai zămislit cândva din nou
mă vei chema din așteptare, voi fi-nviat de-al lui ecou. (bis)

Și-am să mă nalt spre veșnicia ce-am așteptat-o adormind,
în mărmurit de strălucirea a tot ce voi vedea-nviind. (bis)

Și-n negrăita mea uimire, la umbra harfei mele stând,
pierdut îți voi șopti-n neștire, Isuse, Numele, plângând... (bis)

490. NE VOM REVEDEA ODATA

Ne vom revedea odată, Sus, în Țara Domnului,
unde El cu drag va duce, fericiți, pe toți ai Lui. (bis)

În Cetatea Lui de aur, unde El e-n veci slăvit,
vom cânta cântare nouă Celui ce ne-a mântuit. (bis)

În curând vom fi cu Domnul în al Său Ierusalim,
și de-acolo niciodată n-o să ne mai despărțim. (bis)

Ne vom revedea cu-aceia care-n Domnul s-au sfârșit,
care-n lupta Lui cea sfântă au căzut și-au biruit. (bis)

Împreună cu toți sfinții ce-l aduc cântarea lor
vom aduce și noi slavă Mielului Biruitor. (bis)

Ne vom revedea odată, când la Domnul vom sosi,
și de-acolo niciodată nu ne vom mai despărți. (bis)

491. MĂ DUC SĂ DORM...

Mă duc să dorm puțin la sânul odihnitor din care sunt,
precum adoarme grâul toamna la sânul caldului pământ. (bis)

Cântările-mi vor ține locul la masa dragostei cu voi
și ne-ntâlnim când veți întoarce prin câte-o lacrimă napoi. (bis)

Mă duc să-mi iau o harfă nouă și-o altă carte de cântări,
și-un alt veșmânt de cununie spre ziua dulcii așteptări. (bis)

Am să mă-ntorc când tot pământul de grâul sfânt va fi-nverzit,
și Cerul nou va fi-n veșmântul Ospățului sărbătorit. (bis)

Atunci cu mâinile slăvite vom legăna cerești finici,
nălțând spre zări nebănuite cântările-ncepute-aici. (bis)

Mă duc numai puțin deoparte să odihnesc un ceas, apoi,
în Dimineața-fără-moarte, cu Domnul voi veni la voi. (bis)

492. CÂND VA FI

Când va fi să vină Măna-Ți să mă culce,
dă-mi, Isus, un leagăn moale și divin,
iar această harfă mi-o așază dulce
lângă căpătâiul somnului meu lin! (bis)

Când și când, în miezul nopților plăcute,
Duhul Sfânt s-adie corzile ei calm

și, trezindu-mi cântul, blând să mi-o sărute
cu cerești acorduri Noul Tainei Psalm. (bis)

În Cântări Eterne încă necântate
să-mi trimiți iubirea cu veșmânt de stea,
doar pe ea trimite-o dintre câte-s toate,
ea să-mi fie sora și mireasa mea. (bis)

Și ne-nchide-n casa noastră cea de soare,
cu sărutul leagăn și minunea steag,
din Cântări Eterne și Nemuritoare
să ne facem unul visul nostru drag. (bis)

Slava ascultării dusă pân' la moarte
s-o-ncunune Raiul, tainic și duios,
unde fericirea strălucită foarte
să ne tot izvoară numai din Hristos. (bis)

493. CÂND AI SĂ VII

Când ai să vii ca să mă iei, Te voi primi în casa plină
și-Ți voi aduce-n ochii mei cea mai netulbure lumină.
Cu cel mai limpede izvor al lacrimii spăla-Ți-voi mâna,
când mă vei dezlega de dor și-mi vei despovăra țărâna. (bis)

Cu cele mai cerești cântări Îți voi întâmpina privirea
și-n toate-a' inimii cămări va străluci, arzând, iubirea.
Cel mai de preț mărgăritar, păstrat cu greu atâta cale,
am să-l așez, ca pe-un altar, în zarea albă-a Mâinii Tale. (bis)

Dar când, plecând, mă vei lua, Isuse, lasă-mi după mine,
la toți câți vin în urma mea o cale albă către Tine!

494. MINUNAT LOC ÎN CER

Minunat loc în Cer, minunat loc în Cer pentru cei credincioși pregătit
chiar de Domnul Isus, Care-atât ne-a iubit, este loc minunat pregătit. (bis)

Este loc minunat pregătit Sus în Cer unde nu-i nici suspin, nici dureri,
ci mereu bucurii sfinte, dulci melodii sunt cântate de sute de mii. (bis)

Acolo cei iertați preamăresc pe Hristos cel Preabun, Iertător și Milos,
căci El celor ce-n lume pe El L-au slujit minunat loc în Cer le-a gătit. (bis)

Frumuseți și comori care sunt fără sfârșit Sus în Cer, Doamne, ne-ai pregătit,
Te slăvim, Te iubim și dorim, Scump Isus, să venim credincioși, în Cer Sus. (bis)

495. CE OARE DUCI?

Ce oare duci cu tine-n clipa când treci spre țărmul celălalt
și când îți tremură aripa peste abisul cel mai nalt?
Nimic, ci numai spada ruptă în lupta unicei credinți
spre bucuria ne-ntreruptă de Dincolo de suferinți.

Sau cântul care niciodată n-a fost așa năuntru lui
ca astăzi când întâia dată te înfioară cum îl spui...
Nimic din ce-ai cules pe cale nu te-nsoțește peste-abis,
rămân de-a pururi ale tale doar ce nainte ți-ai trimis...

La Cel ce-n veci te răsplătește pentru fărâma de fior
ce-n suflet pentru El îți crește în zborul scurt și trecător.

496. DUREREA IAR M-A CERCETAT

Durerea iar m-a cercetat –
și-n inima-mi sărmană,
cu-atâtea răni, a mai lăsat
o rană.
Simțit-am cum pe față iar
curg lacrimile vale,
de ce mi-i dat atât amar
și jale?...
Durerea singur mi-o ascult
în suflet cum se duce,
iar mâine-n cimitir, mai mult
o cruce...

Atâtea visuri moarte-n șir,
nădejdi atâtea-n bine
le-am îngropat ca-n cimitir
în mine.

Mai rătăcesc din când în când
pe calea lor ne-ntoarsă,
dar amintirea lor din gând
mi-e ștearsă.

Suspînul mi se-neacă-n gât,
ar plânge și nu poate,
o Doamne, Tu le-ai omorât
pe toate.

De câte visuri m-a legat
nădejdea de mai bine
mi le-ai pierdut, dar Te-am aflat
pe Tine.

Atâtea visuri ce dezmiere,
de vrei, le fă apuse,

dar nu lăsa să Te mai pierd,
Isuse!...

497. MI-E DOR DE VEȘNICIE

Mi-e dor de veșnicie mai dor ca orișicând,
din lumea cea pustie aș vrea să plec curând.

Tânjesc de dor, mi-e sete de-un izvor,
de râul cristalin, de cerul Tău senin;
departe-n zări, pe-a' veșniciei mări,
aș vrea să vin, Isus, la Tine Sus!

Nu-i liniște sub soare, nu-i pace pe pământ,
sunt toate trecătoare ca norii duși de vânt.

Din lumea de suspine mă ia la Tine Sus,
mi-e dor să vin la Tine, iubitul meu Isus!

Fă-mi marea liniștită și-ntregul cer senin,
spre Patria iubită să-mi fie mersul lin!

498. CE SUNTEM NOI, DOAMNE?

Ce suntem noi, Doamne? Umbră și părere,
un suspin de-o clipă iar apoi – tăcere;
ce curând ne crește și ne ia pământul,
izvorâm ca apa și plecăm ca vântul! (bis)

Ce lăsăm noi, Doamne, la plecarea noastră
din taina cea neagră spre taina albastră?
Vrednică-i de voia și zările Tale
doar urma luminii pe-a dragostei cale. (bis)

Ce luăm noi, Doamne, din visul opririi?
Doar sfânta cenușă jertfită iubirii,
cereasca mireasmă ce-am ars rugăciunii
și roua de aur din ochii minunii. (bis)

Ce ținem noi, Doamne, al nostru-n vecie?
Doar ce dăm acum la alții și Ție,
doar dulcea tăcere sfințită-n suspine,
doar ceasul de taină trăit lângă Tine. (bis)

499. DAC-AȘ FI CREZUT

Dac-aș fi crezut, Isuse, că Tu vii așa curând,
cum m-aș fi luptat cu somnul, să mă afli așteptând,

cum m-aș fi luptat cu lenea, să fiu voia Ta lucrând;
o, de-aș fi știut, Isuse, că Tu vii așa curând! (bis)

O, de-aș fi crezut, Isuse, cu adevărat că vii,
cum Ți-aș fi ieșit nainte ca la Sfintele Florii,
cum aș fi-mbrăcat veșmântul sfintei Tale cununii;
o, de-aș fi crezut, Isuse, cu adevărat că vii! (bis)

O, de-aș ști măcar acum cum mă vrei Tu de curat,
de-aș putea de-acuma crede că Tu vii ne-ntârziat
să mă pot măcar de-acuma pregăti cu-adevărat,
ca să nu m-alungi, Isuse, osândit și lepădat! (bis)

500. AZI EȘTI AICI, MÂINE UNDE-I FI?

Azi ești aici, mâine unde-i fi? Adu-ți aminte că tu vei muri
și nime-n lume nu poate ști a morții clipă când va sosi. (bis)

Amar de-acela ce va fi aflat tot pe căi rele și tot în păcat;
Dreptatea Sfântă îl va judeca, în iad și-n moarte îl va arunca. (bis)

Dar cel pe care Domnu-l va găsi pe calea sfântă când El va veni,
cu El în ceruri se va bucura, în veci răsplată bună va lua. (bis)

O frate-ascultă sfatul înțelept, întoarce astăzi și ia drumul drept!
C-aici cu Domnul dacă vei trăi, și după moarte tot cu El vei fi. (bis)

501. LÂNGĂ POARTA VEȘNICIEI

Lângă Poarta Veșniciei îmi pun faptele-n cântar,
dar oricât mi-au fost de bune, astăzi fără preț îmi par.

Doamne, cum să cred, prin fapte, c-aș intra-n Cetatea Ta?
Numai harul, numai harul singur e salvarea mea.

Iată, din belșugul pâinii ce mi-ai dat-o ne-ncetat,
câtă mi-am oprit-o mie, iar la alții cât-am dat!

Iată, din iertarea multă care-am tot primit-o eu,
ce ușor mi-am dat-o mie, iar la alții cât de greu!

Iată, din blândețea dulce care-ntruna am primit,
cât de larg am fost cu mine, iar cu alții ce zgârcit!

Și din marea-mi datorie chiar puținul ce l-am dat,
Doamne, cât e cu mândrie și cu laude-ntinat!

502. AM TRECUT DE CEL DIN URMĂ

Am trecut de cel din urmă vârf ce ne desparte
și de-abia te văd în vale, țară de departe,
unde-am cunoscut lumina, țară de departe! (bis)

Am avut în tine-atâta dor și împlinire,
lupte, suferinți și lacrimi, har și fericire,
cât nu poate graiul spune har și fericire! (bis)

Am avut dușmani prin tine răul să-mi urzească
și-am avut atâtia prieteni dragi să mă iubească,
frați adevărați și prieteni dragi să mă iubească. (bis)

O, pământule, pe care am trăit o viață,
azi te las, rămâi în urmă, tot mai mic în ceață,
tot mai jos și mai departe și mai mic prin ceață! (bis)

Eu mă duc spre Țara Sfântă, Sus, mai sus de stele,
unde-i Domnul meu, comoara mântuirii mele,
bucuria și comoara mântuirii mele! (bis)

Fața ta îndurerată n-o voi mai privi-o,
lume, suferință, teamă, plânsule, adio,
de-azi vom fi pe veșnicie despărțiți – adio! (bis)

503. LA CAPĂT DE CĂLĂTORIE

La capăt de călătorie, oprește-o clipă să privim,
de-aici, departe de pustie, din porți de la Ierusalim!...
Ce minunat mi-a fost cu Tine tot lungul drum călătorit,
ca-n diminețile senine trăirea unui vis dorit!

De-aici, din margini de hotare, privim acum duios napoi
și parc-o dulce desfătare e tot ce-am dus alături noi.
Au curs din rana crucii mele pe care-alături Te-am avut,
câți stropi de sânge și de stele, atâtea imnuri s-au făcut.

Sudoarea pietrei și-a ruginii cât-am prelins-o pătimind
ni-e azi șuvoaiele luminii prin care trecem strălucind...
Nedespărțiți am fost pe cale, nedespărțiți de-a pururi Sus,
întoarce-Ți Fața dinspre vale, deschide, s-a sfârșit, l i s u s !. . .

504. ZBURAȚI, CÂNTĂRI

Zburați, cântări, în patru zări, pe dragoste și unde,
pătrundeți voi pe unde noi nu mai putem pătrunde!
Mărturisiți pentru Hristos, convingeți conștiința,
că totul este-n veci frumos când biruie Credința!
Zburați, cântări! Zburați, cântări!...

Zburați, cântări, spre zeci de țări, chemând la rugăciune
un legământ prin Duhul Sfânt pe toți să ne-mpreune!
Cutremurați pentru Hristos, trezind trăirea vie,
că totul este-n veci frumos în pace și-n frăție!
Zburați, cântări! Zburați, cântări!...

Zburați, cântări, în depărtări, spre-a' lumii-ntregi popoare,
înflăcărați pe mii de frați spre-o unică lucrare!
Apropiați pentru Hristos spre-o unică-nfrățire,
căci tot ce-i veșnic și frumos stă-n pace și-n iubire!
Zburați, cântări! Zburați, cântări!...

Zburați, cântări, spre țări și mări, pe dragoste și unde,
purtați cu drag al Crucii steag cât veți putea pătrunde!
Îngenuncheați pentru Hristos întreaga omenire,
s-ajungem toți în Mai Frumos o unică-nfrățire!
Zburați, cântări! Zburați, cântări!...

505. TOATĂ SLAVA PENTRU TATĂL

Toată slava pentru Tatăl se cuvine s-o nălțăm,
numai Lui închinăciunea și mărirea toți să-I dăm,
și mărirea toți să-I dăm.

Slavă Lui, slavă Lui, slavă numai Lui,
Sfânt e Domnul Savaot, Slava Lui cuprinde tot,
nimenea asemeni nu-i – slavă numai Lui! (bis)

Toată slava pentru Tatăl s-o aducem prin Hristos,
El e Chipul Lui cel Unic, Sfânt, Etern și Credincios,
Sfânt, Etern și Credincios.

Toată slava pentru Tatăl s-o nălțăm prin Duhul Sfânt,
să se laude-al Său Nume, cum în cer, și pe pământ,
cum în cer, și pe pământ.

Toată slava pentru Tatăl să se nalțe-n imn divin,
de mărirea Lui să fie Cerul și pământul plin,
Cerul și pământul plin!

506. MĂRIRE TATĂLUI CERESC

Mărire Tatălui Ceresc eu pururi voi cânta,
căci mila Lui m-a izbăvit, ștergându-mi vina grea.

Aliluia, aliluia,
cântarea mea spre slava Sa,
aliluia, aliluia,
mereu va răsună!

Mărire Tatălui Ceresc cânta-voi prea smerit,
că-am fost un rău și-un păcătos iar Domnul m-a primit.
Mărire Tatălui Ceresc cânta-voi ne-ncetat,
căci pentru mântuirea mea pe Unul Fiu Și-a dat.

Mărire Tatălui Ceresc acolo-n ceruri Sus
pe veșnicie voi cânta când fi-voi cu Isus...

507. CER ȘI MARE ȘI PĂMÂNT

Cer și mare și pământ laudă pe Domnul Sfânt,
deci și tu, inima mea, cântă-I astăzi slava Sa! (bis)

Soarele strălucitor, dând lumină tuturor,
lună, stele ce lucesc, despre El mărturisesc. (bis)

Și pământul rotunjit care-a fost împodobit
cu munți, râuri și câmpii despre El sunt martori vii. (bis)

Vedeți păsările-n zbor cum se nălță de ușor,
tunet, trăsnet, ploaie, vânt, toate-ai Domnului robi sunt. (bis)

Ce adânc și minunat mintea mea s-a luminat,
de simt, Doamne Dumnezeu, ce ești Tu și ce sunt eu! (bis)

508. CE MĂREȚ BIRUITOR

Ce Măreț Biruitor este Domnul, ce slăvite biruinți are El!
Neclintit și-n veci puternic l-e Tronul peste vremi și peste stări de-orice fel.
El e-ncet și răbdător în lucrare, lasă omul să facă cum vrea,
dar de-odată El îl ia cu-o suflare, ca s-arate ce nimica era.

Iar acolo unde-mpotrivorul era mândru ieri, dar azi e zdrobit,
mai măreț Și-nălță El, Biruitorul, Strălucitu-l Nume Sfânt și Slăvit.,
ca s-arate-n veci la cei ce-L urmează în ce Nume Strălucit au crezut,
ce puternic și ce sigur El veghează, ce ne-nvins este-al Său Nume Temut..

Slavă veșnică Ți-aducem, Isuse, pentru tot ce azi vedem c-ai lucrat!
Strălucirea biruinței aduse copleșește sufletul re-nălțat.
Și, uitând de suferința-ntâlnită, mulțumim pentru calvarul suit,
care-a fost de-o biruință slăvită și cu-această-nviere sfârșit.

Știm că lupta nu e încheiată, că s-or cere încă jertfe pe drum,
însă Cerul, ținta noastră-adorată, mai aproape și mai scump ni-e acum.
O, Isus Biruitor, du-n depline biruințe pe-alesu-Ți popor,
să intrăm biruitori toți prin Tine în Mărețul Strălucit Viitor!

509. SLAVĂ ȚI-ADUCEM

Slavă Ți-aducem, Isuse iubit, căci slava-n ceruri Tu ne-ai gătit,
azi slava noastră e să-Ți slujim, smeriți ca Tine așa să fim!

Slavă Ți-aducem, slavă-Ți cântăm,
viața noastră Ție-o predăm,
inima noastră Ție-o jertfim,
slavă Ți-aducem, slavă dorim!

Slava cerească Tu ne-ai adus, părtași la slavă prin har ne-ai pus,
acum chemarea e-a suferi, dar Sus răsplata slava va fi.

510. CÂNTAȚI ÎNTRUNA DOMNULUI!

Cântați întruna Domnului cântare nouă,
din inimi și din glas să-l dați, mărire-atunci când vă rugați
cu ochii-n rouă.

Cântați, cântați pentru Isus mereu cântare nouă!
Cântăm, cântăm pentru Isus cântare tot mai nouă.

Voi cei iubiți de El, cântați a Lui iubire!
Din inimi și din glas strigați cu ochii-n lacrimi când cântați
despre iubire.

Suntem iubiți pe veci, suntem iubiți de Tine.
Pe veci și noi, Isuse, vrem cântând cu drag să-Ți aducem
iubiri depline.

511. VOM PREAMĂRI

Vom preamări iubirea Ta slăvită,
Mântuitorul nostru Preaiubit,
ea, numai ea ne-a fost nedespărțită,
Tu, numai Tu ne-ai fost nedespărțit.

Tu, numai Tu, ea, numai ea
veți fi pe veci comoara mea.

Prin valuri mari, prin crâncena ispită,
când toți de noi se despărțeau grăbit,
ea, numai ea ne-a fost nedespărțită,
Tu, numai Tu ne-ai fost nedespărțit.

În focul greu și-n cernerea cumplită,
și-n loc amar, când toți ne-au părăsit,
ea, numai ea, ne-a fost nedespărțită,
Tu, numai Tu ne-ai fost nedespărțit.

Ea, numai ea, preadulcea Ta iubire,
Tu, numai Tu, Preadulcele Isus,
ne veți rămâne fără despărțire
comoara noastră-n care tot ne-am pus.

512. PREAMĂRIT SĂ FIE DOMNUL

Preamărit să fie Domnul, totdeauna să cântăm,
laudă și mulțumire dintr-un cuget bun să-l dăm. (bis)

Dintr-o inimă curată, dintr-un duh ascultător,
să-l cântăm cu toții slavă Scumpului Mântuitor. (bis)

Cu evlavie adâncă noi vom mulțumi mereu,
ne-ncetată mulțumire datorăm lui Dumnezeu. (bis)

Gândurile noastre, Doamne, toate Ție le robim,
pașii vieții răbdătoare după Tine să-i pășim. (bis)

Faptele ascultătoare să le înmulțim pios,
cu răbdare și tăcere din iubirea lui Hristos. (bis)

Ca din toate, totdeauna, credincioși să arătăm
mulțumirea nesfârșită care, Doamne-Ți datorăm... (bis)

513. SUPREMA CÂNTARE IUBIRII

Suprema cântare – iubirii-de-Sus,
în Fiul Iubirii-ntrupată,
când coruri cerești osanând ne-au adus
sărutul Cerescului Tată.

Suprema cântare – iubirii umblând
să caute, să ierte, s-ajute,
lumină, viață și dragoste dând
făpturii și lumii căzute.

Suprema cântare – supremei iubiri
pe Crucea-mpăcării jertfită,
să meargă în cerul deschisei primiri
cu-o nouă iubire-nmiită.

Suprema cântare – iubirii-de-jos
în fiii Iubirii-ntrupată
să-ntoarcă spre ceruri divin, prin Hristos,
sărutul Cerescului Tată.

Suprema cântare – iubirii, doar ea
pe ei ca pe El i-ncunună,

punând și pe-a' lor frunți cerești și pe-a Sa
mărirea eternă-mpreună.

514. NOI PREAMĂRIM, ISUSE

Noi preamărim, Isuse, în veac, iubirea Ta,
căci ea rămâne-aceeași, oricâte-ar înfrunta.
Și-o au doar cei statornici prin anii cât de grei,
ce rabdă tot, păstrându-Ți comoara sfântă-n ei.

Isuse, fă-mi așa, în veci iubirea mea,
căci fără ea eu n-aș putea intra-n cetatea Ta! (bis)

Ce binecuvântată e inima păstrând
iubirea Ta, Isuse, frumoasă ca oricând!
Pe casa ei de aur străluce steag divin,
Tu ești al ei în totul și ea-i a Ta deplin.

Fii binecuvântată, iubirea lui Hristos,
tot rodul tău de aur e dulce și frumos.
Prin mii de lupte sângeri, prin mii de flăcări treci,
dar tu rămâi aceeași, nedespărțită-n veci.

515. ISUS, ISUS, ISUS, ISUS

Isus, Isus, Isus, Isus, ce dulce și scump Nume
mai scump, mai dulce, mai presus, mai drag ca orice-n lume.

Slăvit să fii, slăvit, Mântuitor iubit,
pe veci de veci să fii slăvit, Isus, Mântuitor iubit!
Isus, Isus, Isus, Isus, iubirea noastră cântă
răscumpărarea ce-ai adus prin Jertfa Ta cea Sfântă.

Isus, Isus, Isus, Isus, prin Crucea Ta Slăvită
puterea firii ai supus și moartea-i biruită.

Isus, Isus, Isus, Isus, prin marea Ta-nviere
deschis-ai Cerul și-ai adus viață și putere.

Isus, Isus, Isus, Isus, aici și-n veșnicie
Te vom slăvi cu dor nespus, pătrunși de măreție.

516. PE PĂMÂNT ȘI SUS ÎN CERURI

Pe pământ și sus în ceruri nu e nume mai frumos,
nu e nume-atât de dulce ca al Domnului Hristos.

Nume sfânt și frumos, Nume dulce de nespus,
Nume drag și duios este Numele Isus.

Orice nume de pe lume niciodată nu va fi
să-l întrecă-n frumusețe sau să-l poată-nlocui.

Nume sfânt ce-aduci putere și-ajutor celui zdrobit,
Nume fericit și dulce, fii în veci de veci slăvit!

Pentru Tine, cu iubire, suferim orice ocări,
Tu reverși vieții noastre râu de binecuvântări.

Pentru Tine, Nume dulce, am lăsat tot ce-am iubit...
Nume Scump, Comoara noastră, fii în veci de veci slăvit!

517. NUMAI TU, LUMINA LUMII

Numai Tu, Lumina lumii, numai Tu, Apa cea Vie,
numai Tu, Pâinea Vieții, mi-ești eterna bucurie.

Numai Ție, numai Ție, Dumnezeuul meu cel Mare,
pentru toate, pentru toate, slavă, cinste și-nchinare! (bis)

Numai Sângele-Ți, Isuse, numai Jertfa Crucii Tale,
numai Sfânta-Ți Mântuire m-a scăpat de-a morții cale.

Numai Pacea Ta-nsenină, numai Mâna Ta salvează,
numai Fața Ta slăvită inima mi-o-nviorează.

Numai ploaia Ta adapă, numai umbra Ta alină,
numai raza Ta cea dulce încălzește și luminează.

Numai harul Tău dă viață, numai vântul Tău m-adie,
numai paza Ta-mi păstrează liniștita bucurie.

Numai Tu faci tinerețea harnică și fericită,
numai Tu dai bătrânețea rodnică și liniștită.

Numai Tu faci moartea dulce și de pace sfântă plină,
numai Tu dai veșnicia strălucită și senină.

518. SLĂVIT SĂ FII, SLĂVIT SĂ FII

Slăvit să fii, slăvit să fii de munți, de ape, de câmpii!
Slăvit să fii, slăvit să fii, Isus, de glasuri mii și mii! (bis)

Slăvit să fii, slăvit să fii de noi, de toți, de toți cei vii!
Slăvit să fii, slăvit să fii de mii de îngeri și copii! (bis)

Slăvit să fii, slăvit să fii de-acum și până-n veșnicii!
Slăvit să fii, slăvit să fii și de părinți și de copii! (bis)

519. O, CUM SĂ POT?

O, cum să pot să nalt mai dulce oare
Preasfântu-Ți Nume bun și minunat,
ce grai să pot găsi și ce cântare
așa de nalt, de dulce și curat?

O, cum să pot să-Ți cânt mai cu iubire,
ce mir să pun în glasul meu smerit,
cu ce ardoare tainică și sfântă
frumsețea Ta s-o nalt mai fericit?

O, de-aș putea să mă cuprind cu totul
în plinătatea Ta de rai și har,
apoi să mă deschid spre largul lumii
și să Te-mpart spre-ntregul ei hotar!

O, doar așa, în slaba mea micime,
eu Ți-aș aduce-un rod mulțumitor,
când totul dăruirii Tale sfinte
eu aș jertfi – iubit Mântuitor!

520. PENTRU ZIUA CE-A SFÂRȘIT

Pentru ziua ce-a sfârșit, Domnul nostru, fii slăvit,
Domnul nostru, fii slăvit!
Pentru noaptea ce-a-nceput, Doamne, fii al nostru scut,
Doamne, fii al nostru scut!

Nume dulce și frumos, Nume-al Domnului Hristos,
fii iubit și dorit (bis) Nume-al Domnului Isus,
decât toate mai presus, fii slăvit, și iubit, și dorit!...

Pentru zorii ce-au venit, Domnul nostru, fii slăvit,
Domnul nostru, fii slăvit!
Pentru ziua ce-a-nceput, Doamne, fii al nostru scut,
Doamne, fii al nostru scut!

Dă-ne minții limpeziri, dă-ne inimii iubiri,
dă-ne inimii iubiri!
Dă-ne vieții răsplătiri, raiul scumpei mântuiri,
raiul scumpei mântuiri!

521. BINECUVÂNTAREA TATĂLUI DE SUS

Binecuvântarea Tatălui de Sus peste adunarea Domnului Isus,
harul revărsării Duhului Preasfânt peste vestitorii Sfântului Cuvânt!

Binecuvântare peste adunare,
harul cel mai mare peste vestitori și peste-ascultători,
peste frații iubitori, peste scumpele surori!... (bis)

Bucuria sfântă cu ceresc prisos peste cei ce cântă slava lui Hristos,
îndurare multă de la Duhul Sfânt peste cei ce-ascultă Sfântul Său Cuvânt!

Fericirea-ntreagă de la Cel Slăvit celor ce se roagă cu un duh smerit,
Domnul să-ncunune Sus, în Cerul Sfânt, pe cei ce vor pune astăzi legământ!

522. BINECUVÂNTĂ-NE, DOAMNE

Binecuvântă-ne, Doamne, și ne-auzi când Te chemăm,
căci spre Tine, cu credință, glasul nostru înălțăm.

O Isuse-al nostru Soare plin de har și de-ndurare,
a Ta binecuvântare, adunați, o așteptăm...

Orișicând, pe orice cale, noi vrem Ție să-Ți urmăm,
cu iubire totdeauna glasul Tău să-l ascultăm...

Îngerii din cer Îți cântă, noi, asemenea-Ți cântăm,
fericiți, în Casa Sfântă, al Tău Nume lăudăm...

Binecuvântă-ne, Doamne, tot ce-avem și tot ce-Ți dăm,
ca, și singuri, și-mpreună, să-Ți slujim și să-Ți urmăm!

523. ADU-ȚI AMINTE, DOAMNE (RUGĂCIUNEA LUI IEREMIA – Plângeri 5, 1-13)

Adu-Ți aminte, Doamne, de ce ni s-a-ntâmplat
și vezi-ne ocara cea grea, de ne-ndurat,
a noastră moștenire trecută-i la străin
și cei din altă țară a' noastre case țin. (bis)

Ca văduvă ni-e mama, căci tată nu avem,
plătite lemne ardem, plătită apă bem,
vrăjmașii fără milă ne-alungă îndârjiți
și nu ne dau odihnă când suntem obosiți. (bis)

Noi mâna după pâine spre-Asiria-am întins
și spre Egipt, căci foamea și lipsa ne-au cuprins.
S-au dus părinții noștri care-au păcătuțit,
iar noi purtăm păcatul; azi robii ne-au robit. (bis)

Și nimeni nu ne scapă din mâna lor nici az',
mâncăm cu prețul vieții o pâine de necaz;
ne ard a' foamei friguri așa cum arde-un foc,
femei și fete-s, toate, bătaia lor de joc... (bis)

Mai-marii noștri fost-au și dâșii nimiciți
și toți bătrânii noștri sunt azi disprețuiți;
cei tineri, duși la muncă, copiii, la poveri...
Ah, toate, Doamne, toate-s dureri și iar dureri! (bis)

524. O DOAMNE, DUMNEZEUL NOSTRU
(RUGĂCIUNEA ÎMPĂRATULUI DAVID – I Cron. 17, 16-20)

O Doamne, Dumnezeuul nostru, ce-i casa mea și eu ce sunt,
de m-ai făcut s-ajung aicea unde-am ajuns pe-acest pământ?
Și-atât încă-i puțin la Tine, când Tu vorbești de viitor,
când Tu mă-nveți în toate-acestea atât de binevoitor.

Ce-ar mai putea să-Ți spună David, o Doamne, ce-aș putea să-Ți spun?
Tu-l știi pe robul Tău, o Doamne, știi, Dumnezeuul meu cel Bun,
căci după Inima Ta bună, după Cuvântul Tău curat,
făcut-ai toate-acestea, Doamne, și mie mi le-ai arătat.

Ce Mare ești, ce Mare, Doamne, Tu, Dumnezeuul meu Slăvit,
nu-i nimenea asemeni Ție, nu-i nimeni, cât am auzit!
O Doamne, Dumnezeuul nostru, ce mare e puterea Ta,
nu-i nimenea asemeni Ție, nu-i nimenea asemenea!...

525. TE VREA POPORUL

Te vrea poporul Tău azi, Isuse, Te cheamă sfântul război,
căci Oastea Ta e în plină luptă: Isuse, vino la noi! (bis)

Iubirea, Doamne, ascunsă e-n inimi, poporul piere-n nevoi.
Strigând spre Ceruri Te cheamă iarăși: Isuse, vino la noi! (bis)

Sunt astăzi zile de grea durere, sosit-a vremea de-apoi;
Te vrea poporul Tău și Te cheamă: Isuse, vino la noi! (bis)

Isuse, cei care plâng Te cheamă, căci lacrimi curs-au șuvoi;
au lipsă, Doamne, de mângâiere: Isuse, vino la noi! (bis)

Te vrea poporul Tău care plânge, rănit în crude nevoi;
o nouă jertfă îți cere lumea: Isuse, vino la noi! (bis)

Isuse-al nostru Păstor, Isuse, pătruns-au furii la oi,
prădat-au iarăși turma Ta mică: Isuse, vino la noi! (bis)

Te vrea poporul Tău azi, Isuse, poporul ce piere-n nevoi,
au lipsă, Doamne, de mângâiere: Isuse, vino la noi!... (bis)

526. TU CE ȘTII A MEA GÂNDIRE

Tu ce știi a mea gândire, întărește-mă mereu,
să nu cad în rătăcire,
dă-mi putere (bis) Domnul meu!

Tu știi câtă necredință este pe acest pământ,
dă-mi putere, dă-mi credință,
tot pe Tine (bis) să Te cânt!

Tu știi pe câte căi rele eu de mic am apucat;
scoate pașii vieții mele
iar la drumul (bis) cel curat!

Tu ce știi a mea gândire, mă ajută să Te cânt,
să nu cad în rătăcire,
dă-mi putere, (bis) Doamne Sfânt!...

527. ȚINE-MI OCHII, DOAMNE

Ține-mi ochii, Doamne, la nădejdea cea
care strălucește înaintea mea,
nu-i lăsa să-i fure lumea, pe-unde trec,
să nu cad în flăcări și să nu mă-nec!
Scump Isus, Bun Isus, să nu cad, să nu cad,
să nu cad în flăcări și să nu mă-nec!

Doamne, lângă mine este-o cursă rea,
nu lăsa să-mi piară sufletul în ea;
trupu-mi poate arde dacă mi l-am prins,
dar să nu-mi lași, Doamne, sufletul învins!
Scump Isus, Bun Isus, dar să nu, dar să nu,
dar să nu-mi lași, Doamne, sufletul învins!

Doamne, Tu-mi știi taina sufletului meu,
știi ce legăminte veșnice-am pus eu,
ține-mi-le-aprinse înaintea Ta
și mă ia în clipa când mi le-aș călca!
Scump Isus, Bun Isus, și mă ia, și mă ia
și mă ia în clipa când mi le-aș călca!...

528. MI-E DOR DE TINE, DOAMNE

Mi-e dor de Tine, Doamne, Stăpânul meu Preasfânt,
ce-aș face fără Tine pe-acest străin pământ?

Ce-aș face-n suferință, ce-aș face la necaz
de n-ai fi Tu să-mi mângâi lovitul meu obraz?

Ce-aș face când vrăjmașii cu ură mă-nconjur
de nu mi-ai da, Isuse, putere și-ajutor?

Ce-aș face în ispite și-n valurile mari,
ce-aș face-n clipe grele, căzut între tâlhari?

Ajută-mă, Isuse, cu sufletul întreg,
pe-ntreaga mea viață de Tine să mă leg!

Să lupt pentru credință sub Crucea Ta, mereu,
cu dor și cu iubire, Mântuitorul meu!

529. DOAMNE, SUNTEM ÎNCĂ-N VALE

Doamne, suntem încă-n vale și ispite multe pot
flacăra iubirii Tale să ne-o-ntunece de tot;
fii cu noi în orice vreme, voia Ta să n-o uităm,
orice glasuri să ne cheme, doar pe-al Tău să-l ascultăm! (bis)

Doamne, suntem încă-n luptă iar vrăjmașul e-ndârjit,
o-ncleștare ne-nteruptă înfruntăm pân-la sfârșit;
fii cu noi în orice stare, orice valuri să răzbim,
nici în cea mai grea-ncercare râvna Ta să n-o slăbim! (bis)

Doamne, suntem încă-n lume și primejdii multe vin,
inima să ne-o îndrume spre-un abis de temeri plin;
fii cu noi în orice cale și, cu cât ne-apropiem
de-ntâlnirea feței Tale, tot mai scump să Te avem! (bis)

530. RĂMÂI PE TOTDEAUNA

Rămâi pe totdeauna cu noi, lubit Isus,
și apără-ne-n Tine sfânt legământul pus,
să nu uităm că-n lume noi nici un drept n-avem,
să nu ne plângem lumii că noi străini, că noi străini suntem!
Să nu ne plângem lumii că noi străini, străini suntem!

Învăță-ne, Isuse, că noi n-avem nimic,
că toți pot să ne-apuce și-avutul cel mai mic,
că toți pot să ne-alunge din orice loc avem
și nici să nu ne plângem că noi străini, că noi străini suntem!...
Și nici să nu ne plângem că noi străini, străini suntem!...

Ajută-ne, Isuse, să nu ne-mpotrivim,
ci-n toate, ca și Tine, tăcuți să suferim,
știind că-n lumea asta noi soarta Ta avem,
că lumea ni-e vrăjmașă, iar noi străini, iar noi străini suntem;
că lumea ni-e vrăjmașă, iar noi străini, străini suntem...

531. DOAMNE, AZI NOI TE RUGĂM

Doamne, azi noi Te rugăm și cu lacrimi Te chemăm,
ne ridică din păcat, din păcatul blestemat!

Izbăvește-ne pe noi din necaz și din nevoi,
Doamne, scapă-ne de rău pentru Sfânt Numele Tău!

Doamne, de Tine dorim noi pe veci să ne-alipim,
căci mare-i iubirea Ta, noi iertare-avem prin ea...

532. O, IARTĂ-MI TE ROG, DOAMNE

O, iartă-mi, Te rog, Doamne, atâtea rugăciuni
prin care-Ți cer doar pâine și pază și minuni,
căci am făcut adesea din Tine robul meu,
nu eu s-ascult de Tine, ci Tu de ce spun eu. (bis)

În loc să vreau eu, Doamne, să fie voia Ta,
Îți cer și-Ți cer întruna să faci Tu voia mea;
Îți cer s-alungi necazul, să nu-mi trimiți ce vrei,
ci să-mi slujești în toate, să-mi dai, să-mi dai, să-mi dai... (bis)

Gândindu-mă că dacă Îți cânt și Te slăvesc
am drept să-Ți cer întruna să faci tot ce doresc...
O, iartă-mi felu-acesta nebun de-a mă ruga
și-nvață-mă ca altfel să stau în fața Ta!... (bis)

Nu tot cerându-Ți Ție să fii Tu robul meu,
ci Tu cerându-mi mie, iar robul să fiu eu.
Să înțeleg că felul cel bun de-a mă ruga
e să doresc ca-n toate să fie voia Ta. (bis)

533. O, TU CEL CE TREZEȘTI COCOȘII

O, Tu, Cel ce trezești cocoșii să cânte la același ceas,
trezește-mi sufletul și-nvață-l al laudelor Tale glas!
O, Tu Cel ce îndrumi cocorii prin întuneric și furtuni,
îndrumă pașii vieții mele pe calea celor drepți și buni!

O, Tu Ce vezi cum păsărica de orice strop se uită-n sus,
fă să nu uit recunoștința de orice dar ce-mi dai, Isus!
O, Tu Ce-ascuți privighetoarea cântând și-n noaptea cea mai grea,
mă fă să-Ți laud bunătatea pe orice drum m-ar duce ea!

O, Tu, Ce-ascuți foșnirea frunzei și șoapta undei din izvor,
ascultă lacrimile-ascunse din rugăciunea tuturor!

534. O, CERESC ȘI BUN PĂRINTE

O, Ceresc și Bun Părinte, dulce Dumnezeuul meu,
văd că-n lume piere totul, numai Tu rămâi mereu;
al meu suflet Te dorește, Tu ești totul pentru mine
și-aștept toată mântuirea, Doamne, numai de la Tine. (bis)

Cum pe-o floare veștejită roua o învie iar,
harul Tău mi-alină-n suflet ranele ce dor amar;
mai ușoară-mi simt povara când m-aplec la rugăciune
și când tot ce mă apasă Ție, Doamne, pot a-Ți spune. (bis)

Orice bucurii în viață știu că de la Tine vin,
de aceea, pentru toate, Ție-Ți mulțumesc deplin;
lacrimile mulțumirii, strălucind pe-a mea privire,
sunt a' Marelui Tău Nume slavă și mărturisire. (bis)

Eu așa de slab sunt, Doamne, aripile-mi obosesc,
totuși să mă nălț spre Tine din tot sufletul doresc.
O, Ceresc și Bun Părinte, fii nedespărțit de mine;
vreau cât voi trăi viața s-o trăiesc doar pentru Tine! (bis)

535. O, CÂT DE MULT

O, cât de mult, Isuse-aș vrea doritul chip să-Ți pot vedea,
alinul Tău să-l simt mereu înviorând adâncul meu,
duiosul glas să Ți-l ascult atât de mult, atât de mult! (bis)

La piept picioarele să-Ți strâng, mișcat și fericit să plâng.
Și-n pacea care mi-ai adus să-Ți cânt mereu, Isus, Isus,
căci azi, Stăpânul meu Ceresc, eu Te iubesc, eu Te iubesc! (bis)

Îți mulțumesc, o, Domnul meu, c-atât de fericit sunt eu
de când odihna mi-am aflat în harul Tău îmbelșugat!
Îți voi cânta pân-la sfârșit, Isus iubit, Isus iubit! (bis)

536. NU TE DUCE DE LA NOI

Gadareni suntem, Isuse, plini de patimi și nevoi,
suntem inimi nesupuse, Te-am gonit, dar, o, Isuse,
nu Te duce de la noi! (bis)

Plini suntem de fapte rele și-al păcatului noroi,
gemem sub necazuri grele, nu ne părăsi în ele,
nu Te duce de la noi! (bis)

Nu te duce, fără Tine suntem orbi, flămânzi și goi...
la-ne tot ce-avem, mai bine; toate n-au un preț cât Tine;
nu Te duce de la noi! (bis)

N-asculta pe-acea care și-azi Te-alungă iar napoi!
Arse-n dor de vindecare plâng atâtea răni amare,
nu Te duce de la noi! (bis)

Mii de inimi chinuite varsă-al lacrimii șuvoi,
cer cuvintele-Ți iubite; nu le părăsi zdrobite,
nu Te duce de la noi! (bis)

Doamne, Oastea Ta umilă duce greutatea puhoi.
Le vom duce fără silă, dar ascultă-ne, ai milă,
nu Te duce de la noi! (bis)

537. MAI ORB CA CEL FĂRĂ VEDERE

Mai orb ca cel fără vedere e omul cel fără de minte,
mai mut cel fără rugăciune ca mutul cel fără cuvinte.

Dumnezeule, ai milă de-orice om în stare grea,
dăruiește-Ți mântuirea celor care-s fără ea!

Mai rob e cel zgârcit și lacom ca cel în lanțuri și zăvoare,
păcatu-n care te-nchizi singur e cea mai crâncenă-nchisoare.

Mai ciung ca cel fără de mână e omul fără dărnicie,
căci lipsa milei pentru alții e cea mai tristă sărăcie.

Mai chinuit e-acel ce are o conștiință-mpovărată
decât cel slăbănog trupește ce se târăște viața toată.

Mai fericit cel ce pe Domnul Mântuitor și scut îl are
decât cel ce-ar putea să aibă întregul aur de sub soare.

538. VINDECĂ A MEA-NDOIALĂ

Vindecă a mea-ndoială ce m-apasă uneori,
când mi-e inima-ntristată și prin suflet trec fiori! (bis)

Nici o clipă de-ndoială nu vreau să-am în viața mea,
c-ai venit să mă răscumperi, să-mi dai pace, pacea Ta. (bis)

Ține-mi gândul la Cetatea cea cu ziduri de topaz
ca să nu mă copleșească a-ndoielilor talaz! (bis)

Când mă va lovi vrăjmașul cu-a'-ndoielii suferinți
Tu mi-adu mereu aminte scumpele-Ți făgăduinți! (bis)

Și m-ajută, o, Isuse, ochii să mi-i pot ținea
peste valul îndoielii, sus, la Tine, Stânca mea!... (bis)

539. PE PATUL SUFERINȚEI GEM

Pe patul suferinței gem și stau fără putere,
o Doamne, să-mi ajuți, Te chem, în marea mea durere!

Sunt apăsător și chinat, viața-mi e-o povară,
îndurerat și părăsit, necazul mă doboară.

Isus, Mântuitorul meu, îndură-Te de mine,
ajută-mă, că-n chinul greu nu Te-am decât pe Tine!

Ajută-mă să nu cârtesc, să pot avea răbdare,
să cred, să nu mă îndoiesc de-a Ta putere mare!

Să nu mă plâng de chinul meu, ci să privesc spre Tine,
căci Tu poți face și-acest greu să fie spre-al meu bine.

540. GEM INIMI SUB ADÂNCĂ APĂSARE

Gem inimi sub adâncă apăsare, povara grea de-abia o mai purtăm;
adu-ne Tu dorita ușurare, ascultă-ne, Isuse, Te rugăm!
În ceas amar copiii Tăi suspină, cu lacrimi, zilnic, pâinea ne-o udăm;
adu-ne-un loc și-o clipă de hodină, ascultă-ne, Isuse, Te rugăm! (bis)

De-atâția ani, cu valuri de durere și munți de sfâșieri, din greu luptăm,
adu-ne-o zi de-alin și mângâiere, ascultă-ne, Isuse, Te rugăm!
De-atâta timp de lungă despărțire, împrăștiați tânjim și însetăm;
ah, adu Tu dorita întâlnire, ascultă-ne, Isuse, Te rugăm! (bis)

Ascultă-ne și ține, Doamne, seamă de-atâtea mii de lacrimi ce vărsăm;
când chinuri lungi și jertfa grea Te cheamă, ascultă-ne, Isuse, Te rugăm!

541. ISUS, MÂNTUITORUL MEU

Isus, Mântuitorul meu, ești Scutul meu iubit,
pe drumul vieții-atât de greu de Tine-s ocrotit;
de Tine-s ocrotit, de Tine-s ocrotit,
să nu mă biruie cel rău, de Tine-s ocrotit.

Când strig spre Tine, Tu m-ascuți și-mi vii în ajutor,
de toți vrăjmașii mei cei mulți mă scapi biruitor;
mă scapi biruitor, mă scapi biruitor,
cu brațul Tău, de ei, cei mulți, mă scapi biruitor.

Mă-ncred în Tine ne-ncetat, căci Tu m-ascuți oricând,
urmând pe drumul Tău curat eu nu mă tem nicicând...
eu nu mă tem nicicând, eu nu mă tem nicicând,
mă-ncred în harul Tău bogat și nu mă tem nicicând.

542. ÎN NĂDEJDEA TA CEA TARE

În nădejdea Ta cea tare, Dumnezeuul meu,
am găsit mereu scăpare prin necazul greu.
Am trecut prin clipe grele, singur, părăsit,
dar nădejdea Ta, prin ele, Doamne, m-a-nsoțit. (bis)

Am privit mereu spre Tine cu credință-n Sus
și-n cărări de teamă pline pace mi-ai adus.
Azi, când Tu mă treci, Părinte, iar prin greu necaz,
mi se varsă iar fierbinte plânsul pe obraz. (bis)

Dar în suflet îmi străluce, plin de mângâieri,
Soarele nădejdi dulce care-mi dă puteri.
Căci iubirea Ta-ntărește viața mea mereu,
fericita mea nădejde – Dumnezeuul meu! (bis)

543. DE CE TACI LÂNGĂ MINE?

De ce taci lângă mine acum când Ți-am greșit,
când vezi cum în suspine mi-e sufletul zdrobit?

Nu tăcea, (de 3 ori) muștră-mă cât vrei de greu,
când e rea starea mea, nu tăcea (de 3 ori), Domnul meu!

De ce-mi lași apăsarea în inimă mereu?
O, nu-mi cruța muștrarea! De ce taci, Domnul meu?

De ce Te-nchizi în Tine și taci, privind în jos,
când arde totu-n mine atât de dureros?

Te-am întristat eu, oare, atât de mult încât
să nu mai am iertare? De ce-mi taci amărât?

De ce-mi stai în suspine și nu-mi grăiești deloc?
Vezi inima din mine cum toată-i numai foc!

O, pot răbda durerea, cuvântul cât de greu,
dar nu mai pot tăcerea!... De ce-mi taci, Domnul meu?...

544. DOAMNE, LUMEA E-NVRĂJBITĂ

Doamne, lumea e-nvrăjbită, oamenii sunt dezbinați,
adu pacea mult dorită, Doamne, fă-i pe oameni frați! (bis)

Dă-nfrățirea-n tre popoare, oamenii sunt ne-mpăcați,
nu-i lăsa să se omoare, Doamne, ei sunt frați, sunt frați! (bis)

Doamne-apropie-i deolaltă, oamenii sunt depărtați,
în iubirea cea mai naltă, Doamne, fă-i pe oameni frați! (bis)

Numai Tu poți să-i apropii, sfânta-Ți cale să le-arați,
ia-i din marginile gropii, Doamne, ei sunt frați, sunt frați! (bis)

545. DOAMNE, DUMNEZEUL MEU

Doamne, Dumnezeuul meu, mă ascultă când strig eu, (bis)
mă ajută-n greul ceas, la cel rău să nu mă las! (bis)

Doamne, singur, fără Tine, calea bună n-o pot ține; (bis)
fără ajutorul Tău cad în cursa celui rău. (bis)

Doamne, patimile rele se tot luptă să mă-nșele; (bis)
să mă-nșele ca să cad la pierzare și la iad. (bis)

Doamne, fă să izbutesc pe cel rău să-l biruiesc, (bis)
el să cadă biruit, eu să birui fericit! (bis)

Căci păcatu-i cel mai greu osândit de Dumnezeu; (bis)
fericiți pe veci sunt cei ce-L au pe Hristos în ei! (bis)

546. DE CE-I AȘA DE GREU?

De ce-i așa de greu păcatul, că unul singur e de-ajuns
să nimicească-o stare sfântă și-un soț ca aurul ascuns?

O, Dumnezeuul meu, plângând mă rog mereu
să mă ferești curat de orișice păcat! (bis)

Pot fi ani lungi de curăție trăiți în felul cel mai sfânt,
și-ajunge un păcat ca totul să cadă nimicit și-nfrânt.

Pot fi îmbrățișări, și lacrimi, și rugăciuni de neuitat;
ce mai rămân din toate-acestea când le întunecă-un păcat?

Pot fi iubiri și legăminte curate și fierbinți ca-n cer;
ce mai rămân când le zdrobește păcatul ca un pumn de fier?

O, Dumnezeuul meu, ai milă de dragostea și taina mea!
Cu prețul morții și-al vieții ajută-mi să le pot ținea!

547. DOAMNE ÎMPĂRATE

Doamne Împărate, înaintea Ta ne plecăm genunchii noștri acuma.
O, Lumina lumii Care luminezi inimile noastre să le îndreptezi!

Să ne speli, Isuse, de-al nostru păcat cu al Tău scump Sânge ce Ți l-ai vărsat
pe Crucea Golgotei când Te-ai răstignit, o, Isuse Dulce, și ne-ai izbăvit!

Primește-ne, Doamne, înaintea Ta ca pe păcătoasa care se ruga
și ne-nvrednicește-ai Tăi ostași să fim, la păcat, Isuse, să nu mai slujim!

548. O DOAMNE, IATĂ CĂ PĂCATUL

O Doamne, iată că păcatul pe care noi l-am făptuit
mărturisește-n contra noastră și știm cât rău am săvârșit...
Dar pentru Numele Tău, Doamne, Tu îndurarea nu-Ți uita,
sunt multe-abaterile noastre, căci am greșit în contra Ta!... (bis)

Dar Tu ne ești Nădejdea noastră, Mântuitorul în nevoi,
o, nu fi călător în țară și nu fi ca străin la noi!
Fii, Doamne, Tu-n mijlocul nostru, căci al Tău Nume Sfânt chemăm,
rămâi cu noi pe totdeauna... și-ascultă-ne, când Te rugăm!... (bis)

549. DE CE NAINTE DE-NCERCARE?

De ce nainte de-ncercare e-atâta neștiință-n noi,
de ce ni-s ochii-nchiși nainte și se deschid abia apoi?... (bis)

De ce nu știm să ținem seama de tot ce alții-au pățit,
de ce doar după preț de jertfe și plâns aflăm ce-a trebuit? (bis)

De ce e peste mintea noastră nainte-un vâl atât de gros,
de ce plătim tot ce cunoaștem c-un preț atât de dureros? (bis)

De ce înțelepciunea vine nu-ntâi, ci după ce-am plătit,
de ce nu știm de tineri totul, ci după ce-am îmbătrânit? (bis)

De ce? Fiindcă nu aceasta e viața, ce aici trăim.
De-Apoi e-adevărată viață; în asta doar ne pregătim. (bis)

550. DOAMNE, IATĂ, DIMINEAȚA

Doamne, iată, dimineața răsări voioasă,
Mâna Ta deschide lumii fața ei frumoasă,
Doamne, Tu deschizi pe lume fața ei frumoasă.

Fă și nouă să răsară, Doamne-a Ta lumină,
să ne-mprăștiie-nnoptarea de tristețe plină!
Doamne-mprăștiie-ne noaptea de tristețe plină!

Adu, Doamne, dimineața când o să răsară
minunata și dorita noastră Primăvară!
Adu, Doamne, fericita noastră Primăvară!

551. CELUI CU VIAȚA GREA

Celui cu viața grea, Doamne, fă-i moartea ușoară;
celui pus în foc să stea, Doamne, ia-i altă povară! (bis)
Celui căruia-i cer toți, Doamne, fă-l să poată duce;
celui fără loc și soți, Doamne, nu-i da altă cruce! (bis)

Celui care iartă tot, Doamne, iartă-i-le toate;
celor ce nimic nu pot, Doamne, milostiv socoate! (bis)
Celui ce măsoară plin, Doamne, dă-i cu nemăsură;
celuia cu prea puțin, Dumnezeule, Te-ndură! (bis)

Doamne, Tu ești Cel ce știi tot ascunsul din aceste,
Tu, Cel Drept, în veci să fii fiecăruia cum este! (bis)

552. CÂND ÎNNOPTEZ ÎN RELE

Când înnoptez în rele și nu mai văd să merg,
Isus, Lumina Lumii, la Tine eu alerg.

Tu luminează-mi calea prin nopțile târzii,
să pot răzbi prin valea acestei lumi pustii.

Iar când suspin, Isuse, în loc necunoscut,
Tu fii-mi Călăuză pe drumul neștiut!

Să Te-am, viața-ntreagă, Lumina fără nor
pe cale, pân-la Casa spre care-alerg cu dor.

Să nu mă prindă noaptea, să nu mă poticnesc,
s-ajung cu bine-n Poarta Lăcașului Ceresc.

553. CÂND OCHII MI SE-NTORC

Când ochii mi se-ntorc spre Tine și-i vezi, Isuse, cum se stâng,
tânjind de dorul Tău, Isuse, Isus iubit, Tu știi cât plâng. (bis)

Când, în răbdarea așteptării, spre Tine gândurile-mi strâng
purtând suspinele-n tăcere, Isus iubit, Tu știi cât plâng. (bis)

O, fie-Ți milă și-mi ajută, când lungile-așteptări mă frâng,
înseninează-mi așteptarea, Tu știi, Isus iubit, cât plâng! (bis)

Și-adu-mi dorita dezlegare de lanțurile ce mă strâng,
căci după liniștea iubirii Tu știi, Isus iubit, cât plâng. (bis)

554. APRINDE-MI VIAȚA

Aprinde-mi viața, iubite Isus,
cu focul divin al iubirii,
ca fumul tămâiei să-mi nălț, tot mai sus,
mireasma plăcută-a sfințirii.

Aprinde-mi viața și fă-mi-o altar
cu jertfa preasfântă-a credinții,
ca zilnic să gustе din cerul de har
dulceața trăirii cu sfinții.

Aprinde-mi viața, să ardă mereu
în focul nădejzii curate,
ca-n pace deplină și-n greul mai greu
să aibă porniri luminate.

Aprinde-mi viața cu focul ceresc,
statornică, Doamne, în Tine,
ca pururi în Tine arzând să trăiesc
și-arzând să trăiești Tu în mine.

555. JOS, SUB CRUCEA TA, ISUSE

Jos, sub Crucea Ta, Isuse, robii Tăi stau azi plecați
și Te roagă să-i ții, Doamne, lângă Tine-ngenuncheați.
Vrem să stăm pe veci cu Tine lângă Sfântă Jertfa Ta;
leagă-ne pe totdeauna inima de Golgota.

Ne predăm în slujba-Ți sfântă, lângă Tine vrem să stăm,
să răbdăm aici, dar steagul dragostei să nu-l plecăm.
Dă-ne Tu puteri să-nvingem orice-amar și suferinți,
ca s-ajungem la cununa sfintei Tale biruinți.

Fă să-Ți fim pe totdeauna credincioși și-ascultători,
să ne poți lua cu Tine când Te vei ivi pe nori.

556. ÎNTOARCE-TE, FIU RĂTĂCIT

Întoarce-te, fiu rătăcit, te-așteaptă Tatăl Sfânt,
căci nicăieri nu-i de găsit odihnă pe pământ. (bis)

O, vin' acum, o, vin' acum, nu-i vremea să-ntârzii,
să nu rămâi străin pe drum, pierdut pe veșnicii. (bis)

O, vin-așa cum te găsești, lipsit și zdrențăros,
veșmântul cel mai bun primești din mâna lui Hristos! (bis)

Întoarce, fiule pierdut, nu mai umbla stingher!
Cânta-vor Domnului, plăcut, toți îngerii din cer. (bis)

Întoarce-acum la casa ta, ascultă blândul glas,
căci Tatăl tău va junghia vițelul cel mai gras. (bis)

557. ÎNCĂ MAI POȚI SĂ VII

Încă mai poți să vii la Domnul, cât ușa nu ți s-a închis,
cât încă n-a-ncetat viața și vremea-n care te-a trimis. (bis)

Mai poți să vii, mai poți să vii,
dar nu știi cât, dar nu știi cât
mai ai din timpul hotărât...
Mai poți să vii, mai poți să vii,
dar vezi să nu-ntârzii!

Încă mai poți să vii, dar Harul nu știe nimeni când se ia,
azi încă poți, dar poate mâine n-ai să mai poți chiar dac-ai vrea. (bis)

De ce nu vii acum la Domnul, când ești cu-atâta dor chemat
și este poate cel din urmă prilej ce încă ți s-a dat? (bis)

O, vino, vin-acuma, vino, nu amâna nici chiar un ceas,
căci poate după data asta o alta nu ți-a mai rămas! (bis)

558. DE-ATÂȚIA ANI

De-atâția ani a stat Isus în pragul casei tale,
dar tu zăvorul greu l-ai pus cu multele-ți greșale.
Tu și-azi te-mpotrivești mereu, dar nu ți-e teamă oare
că s-or sfârși și harul Său și lungă Lui răbdare?

Când glasul Lui te cheamă iar, iubitul meu, ascultă,
primește al iertării har, căci vina ta e multă!
Și vor veni un ceas amar și-o vreme de obidă
când vremea Sfântului Său Har pe veci o să se-nchidă.

Iar tu vei rămânea pe veci în focul de afară,
în nesfârșit amar să treci a iadului povară.
Dar chinul cel mai greu și-amar va fi încredințarea
c-a fost și pentru tine-un har dar i-ai respins iertarea.

559. DE-ATÂTEA ORI TE-A CERCETAT

De-atâtea ori te-a cercetat pe tine
cuvântul blând: și trist, și muștrător.
Tu n-ai simțit nici teamă, nici rușine;
o, cât mai poți să stai nepăsător?

Când Domnul stă la ușa ta și bate
de-atâta timp, tăcut și răbdător,

tu nu-L primești; în pofte și-n păcate
o, cât mai poți să stai nepăsător?

Pe tine te-a răbdat de-atâta vreme,
deși-ai păcătuit îngrozitor,
dar cât s-aștepte, cât să te mai cheme?
O, până când mai stai nepăsător?

Când stă deschisă-a harului intrare
și brațul Tatălui îndurător,
o, până când respingi a Lui iertare
și cât mai poți să stai nepăsător?

Când încă scaunul Harului stropit e
cu rugi și plâns de suflete ce vor
să scapi de iadul muncilor cumplite,
tu până când rămâi nepăsător?

Curând din nou Stăpânul o să vie
s-aducă dreapta plată tuturor;
o, ce vei face-n clipa de urgie,
când tu și-acum rămâi nepăsător?

Ce inimă-mpietrită ai în tine
de poți să fii așa nesimțitor?
Vai, vine mâine, mâine moartea vine!
O, cât mai poți să stai nepăsător?

560. SĂRMANE SUFLET

Sărmane suflet ce rătăcești străin de Dumnezeu,
te lupți mereu și nu izbutești să scapi de jugul greu.

O, tu numai la Isus Ce-a murit pe Cruce sus
mântuirea ți-o găsești!
El te cheamă az' dulce cu-al Său glas;
cât mai zăbovești?

Sărmane suflet ce-ai plâns mereu la fiecare pas,
singurul prieten în chinul tău Isus ți-a mai rămas.

Sărmane suflet ce plângi amar, străin și chinuit,
Isus te-ar face, prin Sfântu-l Har, voios și fericit.

Sărmane suflet, ascult-acum și vino la Hristos!
Vei fi lumină când pe-al Său drum urma-L-vei credincios.

561. HAI, CREȘTINE, TE DEȘTEAPTĂ

Hai, creștine, te deșteaptă,
lasă somnul cel de veci!
Mântuirea nu-i departe
și tu numai în păcate
viața ți-o petreci.

Lasă grija de avere,
lasă aur și argint,
lasă poftă și plăcere,
viață nouă ți se cere,
aici pe pământ!

Domnul multe pilde spune
pentru a ne îndrepta;
dar tu câte fapte bune
ai făcut, creștine, spune,
toată viața ta?

562. EU PENTRU VOI MURII

Eu pentru voi murii pe Cruce răstignit
și Singur Mă jertfii de nimenea silit.
V-am dat ca viață viața Mea, dar ce-ați făcut din ea?
V-am scos din moarte și necaz, dar voi ce-Mi faceți az'?

Pe Tatăl L-am lăsat și Cerul strălucit,
de-ai Mei M-am îndurat, de-ai Mei fui răstignit.
Ca un străin pe-acest pământ am fost, cum bine știți,
v-am dat al Vieții Sfânt Cuvânt, așa vreți să-L trăiți?

Am suferit nespus, cu Tatăl să vă-mpac,
în Cerul Sfânt de Sus intrare să vă fac.
Am suferit atunci și-acum, căci vina voastră-i grea;
acum vă-ntreb: pe răul drum cât veți mai merge-așa?

563. CÂND ÎN POARTA VIEȚII TALE

Când în poarta vieții tale bate mai stăruitor durerea iar,
când nădejdea sfântă-abia se zbate sub povara chinului amar,
fața ta ridică-ți și privește mai atent, încrezător în sus,
printre nori, să vezi cum strălucește Soarele izbăvitor, Isus!

Nu lăsa-ndoiala ca să-și facă cuib în taina sufletului tău,
ci privește-n sus și fă să tacă toate glasurile celui rău!
Căci deasupra ta mereu veghează Soarele cel Fără-de-Apus
și cu raza lui te-nviorează El, Mântuitorul tău, Isus.

Să-ți aduci mereu, mereu aminte că tu ești răscumpărat prin har;
cât o fi durerea de fierbinte, pentru tine are un hotar.

Nu te teme, ci mai mult te-ncrede în Acela Care-odată-a spus:
„Eu cu tine sunt în orice vreme; Eu, Mântuitorul tău, Isus!“

564. TRIST E CERUL

Trist e cerul și noros, vai de omul păcătos;
tristă-i ziua fără soare, vai de păcătos când moare,
vai de păcătos când moare!

Cel ce n-are pe Hristos merge-n loc întunecos,
tot păcatul i se-arată și pierzarea îl așteaptă,
și pierzarea îl așteaptă.

Frate, caută-ți viața ta de e bună, de e rea
și te-ntoarce cu grăbire, ca să nu mergi la pieire,
ca să nu mergi la pieire!

Schimbă-ți păcătosul trai, ca s-ajungi la Domnu-n rai,
unde-i vesela grădină și în veci e zi senină,
și în veci e zi senină.

Unde nu vor fi dureri, ci duioase mângâieri
și-o răsplată fericită pentru credincioși gătită,
pentru credincioși gătită...

565. CÂND AZI ÎN FAȚA TA

Când azi în fața ta stau două cărări pe care poți umbla,
a mântuirii și-a pierzării, alegi ce vrei – dar nu uita!

Dar nu uita, dar nu uita că-i veșnică răsplata ta,
și-n locul care ți-l alegi te duci pe veci, pe veci de veci.
Te duci pe veci, pe veci de veci.

Când înfrânarea ori ispita te cheamă a le asculta,
știi ce le-așteaptă pe-amândouă, alegi ce vrei – dar nu uita!

Când ești în fața încercării și lumea umblă-a te-ncânta
sau cel rău vrea să te-nspăimânte, alegi ce vrei – dar nu uita!

Când ești ajuns în fața crucii, când poți muri ori poți trăda,
să mori frumos, ori fugi de frică, alegi ce vrei – dar nu uita!

Când azi ai liberă voința să-ți dai cui vrei viața ta,
ori lui Hristos, ori lui satana, alegi ce vrei – dar nu uita!...

566. TE MAI LEGI DE CHIPUL LUMII?

Te mai legi de chipul lumii și de tot ce ți-a promis?
Dragul meu, e o minciună, nu-i ce pare-a fi că este,
e un abur, e un vis.

Te mai legi de fericirea care te atrage-acum?
Draga mea, e-nșelăciune, nu-i ce pare-a fi că este,
e un abur, e un fum.

Te mai legi de-ai lumii prieteni, mai ascuți de-al lor cuvânt?
Draga mea, sunt numai curse, sunt pierzare, sunt otravă,
nu-s ce par a fi că sunt.

Oare v-a legat iubirea lumii plină de venin?
Dragii mei, să n-o mai credeți, nu-i ce pare-a fi că este,
e un foc, un iad, un chin.

Numai Domnul, țineți minte, Domnul nostru bun, Isus,
El ce spune-i adevărul și ce dă e-ntotdeauna
mult mai mult decât a spus.

567. SUFLETE, DIN AMORȚIRE

Suflete, din amorțire te ridică, nu mai sta,
căci Isus plin de iubire te primește-n slujba Sa!

Vino, suflete, cântând la Isus, Mielul cel Blând;
vino, suflete, acum la Isus, Păstorul Bun!

Suflete, n-auzi cum bate l-a ta ușă Domnul Sfânt?
O, deschide-l azi, căci mâine poate treci de pe pământ!

Suflete, oricât de grele fărdelegi ai făptuit,
Domnul te-ar ierta de ele dacă vrei să-ntorci căit.

Suflete, ajunge vremea cât ai rătăcit în rău,
Domnul după tine-așteaptă, vin-acum la Dumnezeu!

568. TU NU-ȚI DAI ÎNCĂ SEAMA

Tu nu-ți dai încă seama că toate-au un sfârșit,
ci crezi că-n veci vor ține aceste căi ușoare
și clipele de cântec, și drumul fericit,
și dulcea primăvară cu zarea zâmbitoare.

Tu nu-ți dai încă seama că-n cupa care-o bei
plăcerea-i otrăvită și unda-i blestemată,
că tot ce strângi din lume, tot ce culegi și iei
cu lacomă plăcere, cumplit va arde-odată.

Tu nu-ți dai încă seama cât pierzi disprețuind
îndemnul conștiinței ce-nspire Hristos te cheamă
de undeva din taina ce-a mai rămas veghind
să-ntorci de la păcatul ce sufletu-ți destramă.

Tu nu-ți dai încă seama, dar tot ce pierzi acum
și-mprăștii cu risipă sunt zilele-ți puține,
sunt anii mântuirii ce ți-i prefaci în scrum,
sunt singura-ți comoară – și tu ți-o faci ruine...

Tu nu-ți dai încă seama, dar va veni o zi
când vei vedea cu groază netrebnica-ți pierzare,
când tot ce vezi pe lume ai da să poți primi
o singură nădejde de-a vieții viitoare.

569. TE VA OSÂNDI PE TINE

Te va osândi pe tine
dacă nu vii la Hristos
și ce-ți pare-acum prieten,
și ce-ți pare dușmănos.

Te va osândi cuvântul
auzit îndelungat,
dar pe care, necrezându-l,
l-ai respins și l-ai călcat.

Te va osândi răbdarea
celor care te-au iubit,
bunătatea celor care
te-au crezut și i-ai mințit.

Te va osândi durerea
celor ce i-ai dus la rău,
nevinovăția celor
căroră le-ai fost călău.

Te va osândi pământul
ce l-ai stors și te-a hrănit,
vântul ce ți-a dat răcoarea,
soarele ce te-a încălzit.

Te va osândi odată
tot ce-i Sus și tot ce-i jos,
dacă știi, și poți, și totuși
nu vii astăzi la Hristos.

570. CÂT DE APROAPE E HRISTOS

Cât de aproape e Hristos de noi, de fiecare,
și totuși între câți și El sunt veșnice hotare! (bis)

Cât de frumos este Isus, cum nici un grai n-arată,
și totuși cât de mulți se duc și nu-L văd niciodată! (bis)

Ce bun e glasul lui Hristos, ca mana cea cerească,
și totuși câți din cei chemați mor fără să-L cunoască! (bis)

Ce clar e Adevărul Sfânt și ce lumină-ascunde,
și totuși câți din cei ce-l spun în veci nu-l pot pătrunde! (bis)

Ce dulce-i dragostea de Sus, cum inima desfată,
și totuși câți o tot tânjesc și n-o știu niciodată! (bis)

Ce lângă toți e Dumnezeu, ce slavă ni se-mbie,
și totuși câți merg, necrezând, în iad, pe veșnicie! (bis)

571. SĂRMANI ALERGĂTORI

Sărmani alergători spre moarte, priviți cum vă-nșelați mereu,
luptând pentru cununa lumii, v-o pierdeți pe-a lui Dumnezeu! (bis)

Treziți-vă, treziți-vă, vă cheamă azi un glas duios!
Treziți-vă, treziți-vă, treziți-vă pentru Hristos!

Orbiți de patimi vinovate, robiți de-al trupului folos,
râvniți a lumii fericire și-o lepădați pe-a lui Hristos. (bis)

Lăsa-veți mâine ce-aveți astăzi, cum faceți azi cu ce-aveați ieri,
și-așa vă vindeți mântuirea pe-nșelătoarele părerii... (bis)

Uitând de Adevărul Unic, azi nu-l mai știți de e sau nu-i,
căutând prea multe adevăruri nu-l mai găsiți cărarea Lui. (bis)

Și veșnic nu veți mai cunoaște ce este drept din ce-i nedrept,
și-aceasta vă va fi osânda umblării-n drumul ne-nțelept. (bis)

De-atâtea ori s-a spus aceasta și se va mai striga-n pustiu,
dar poate cineva ascultă cât încă tot nu-i prea târziu... (bis)

572. CE PUȚIN ÎȚI CERE DOMNUL

Ce puțin îți cere Domnul: doar să crezi,
ca să-ți dea putere pașii să-l urmezi.
Ce puțin din partea inimii: un dor,
și-ai scăpat de soarta celor răi ce mor.

Jertfa ispășirii te va duce-n rai,
dându-ți trandafirii nimbului ce-l ai.

Nu-i un vis, e fapta cerului răsfrânt
până jos, pe treapta mâinii de pământ.
S-a sfârșit cu-amarul, anii grei dispar,
căci, primind tu harul, ești sfințit prin har.

573. CE E VIAȚA ASTA-N LUME?

Ce e viața asta-n lume, ce e omul, cum e zis?
Totul este-nșelăciune și e umbră doar și vis. (bis)

Ce e viața asta, oare? E ca pulberea în vânt,
astăzi este omu-n floare, mâine-o mână de pământ. (bis)

Pulberea-i asemănarea că nimica nu-i așa
trecător cum e viața și înșelător ca ea. (bis)

Viața asta-i o clipită lângă viața cea de veci,
atunci dă-ți-o fericită lângă Domnul s-o petreci! (bis)

Căci o veșnicie-ntreagă, făcând bine, vei avea
veselie, ce-o să șteargă tot ce-ai suferit cândva. (bis)

Dar, dac-ai iubit păcatul și faci voia celui rău,
te așteaptă veșnic iadul – chinul sufletului tău. (bis)

574. DE N-AI CREDINȚĂ-N DUMNEZEU

De n-ai credință-n Dumnezeu, apoi să știi, fratele meu,
că oricât te vei osteni tu fericit nu vei mai fi! (bis)

Chiar dac-ai fi un om bogat și-ai locui într-un palat,
la ce folos, la ce folos, când n-ai și pe Isus Hristos? (bis)

Dar dac-ai fi un om sărman și-n casa ta n-ar fi un ban,
când ai pe Domnul Savaot ești fericit, aflat-ai tot. (bis)

Vai, cât sunt azi care se zbat ca valul mării de uscat,
însă trăiesc cum e mai rău fiindcă n-au pe Dumnezeu. (bis)

Să ne rugăm și pentru ei ca Dumnezeu, iubiții mei,
să lumineze mintea lor, prin Duhul Sfânt, mântuitor! (bis)

Credință și lor să le dea să afle mântuirea Sa,
să se întoarcă de la rău ca să primească harul Său. (bis)

575. CEL CE BATE-N UȘA TA

Cel ce bate-n ușa ta este Domnul, nu uita!
Scoală și deschide-I Lui inima, ca nimănui,
cu un strigăt fericit: „Drag Isuse, bun venit!
Ia-mi deplin inima mea, fii Tu-n veci Stăpân pe ea!
Drag Isus și Scump Isus, fii Tu-n veci Stăpân pe ea!“

Cine-I spune-acum așa fericită-i viața sa,
că-ntr-o clipă starea lui e ca-n sânul Raiului.
Harul Domnului Hristos face totul luminos
și el strigă: „Scump Isus, ce luminează mi-ai adus!
Drag Isus și Scump Isus, ce luminează mi-ai adus!“

Cine nu vrea și nu vrea mult va plânge vina grea
când se va deschide lui numai focul iadului;
mântuirea lui Isus va vedea că-n veci s-a dus,
și, să strige mult și greu, n-o s-audă Dumnezeu.
Dragul meu și scumpul meu, strigă azi spre Dumnezeu!

576. VA TREBUI SĂ MORI CURÂND

Va trebui să mori curând, să-ți vezi sfârșitul tremurând,
să-L întâlnești pe Dumnezeu, să-I dai răspunsul cel mai greu,
cel mai greu; să-I dai răspunsul cel mai greu!

Va trebui, va trebui,
oricât n-ai vrea și n-ai dori...
Dar vino astăzi la Hristos,
să-I dai atunci (bis) răspuns frumos!

Va trebui curând să mori, arzând în gheață și-n sudori,
să te desparți de tot ce ai și cel mai greu răspuns să-I dai.
răspuns să-I dai; și cel mai greu răspuns să-I dai.

Va trebui să vezi curând cumplita moarte, suspinând,
și-n fața negrei Porți ajuns să dai cel mai cu greu răspuns,
cu greu răspuns; să dai cel mai cu greu răspuns.

Va trebui să-L întâlnești pe-Acela ce-L tăgăduiești,
pe-nfricoșatul Dumnezeu, să-I dai răspunsul cel mai greu,
cel mai greu; să-I dai răspunsul cel mai greu.

Va trebui să mergi împins în locul cel de foc încins,
în Judecată gol să stai și cel mai greu răspuns să-I dai,
răspuns să-I dai; și cel mai greu răspuns să-I dai.

Va trebui, va trebui ca să răspunzi ce n-ai dori,
și-n veci vei plânge dureros că nu vii astăzi la Hristos,
la Hristos; că nu vii astăzi la Hristos.

577. AU ÎNFLORIT MĂSLINII

Au înflorit măslinii pe Muntele Divin
și-nfrăgezesc lăstarii smochinilor grădinii,
albită holda lumii se leagănă a plin
chemând secerătorii cu arderea neghinii,
cu arderea neghinii,
chemând secerătorii cu arderea neghinii.

Nu mai sta, (de 3 ori)
când strigă toate-n preajma ta,
ci-ntoarce-acum, (bis)
pe-al mântuirii drum!

Fecioarele-nțelepte lumina și-o-ntețesc,
răsună Mieze-de-Noapte în clopot de aramă,
străjerii de pe ziduri primejdii prevestesc
și-n aer sună zvonuri ce-amenință și cheamă,
ce-amenință și cheamă,
și-n aer sună zvonuri ce-amenință și cheamă.

Cum poți tu sta molatic în patul tău mizer
când freamătă văzduhul și țărna e fierbinte,
când tunete-nfundate cutreieră prin cer
și parcă se-nvârt morții cu zgomote-n morminte,
cu zgomote-n morminte,
și parcă se-nvârt morții cu zgomote-n morminte?

Privește Marea Poartă cum tremură-n ușori
și Timpul ce stă gata să bată Doisprezece!
Nu trec prin tine oare nici azi niște fiori
și-n viața ta, nici astăzi, nimic nu se petrece?
Nimic nu se petrece?
Și-n viața ta, nici astăzi, nimic nu se petrece?

578. DOAMNE, NU-I PE LUME

Doamne, nu-i pe lume piatră să nu poți s-o sfarmi odată,
dac-o-ncerci cu foc și apă, vine-o clipă când se crapă...
Numai inima-mpietrită, cât o rogi, stă neclintită,
cât o chemi, stă nesimțită, cât o uzi, stă nerodită.

Inimă ne-nduplecată, (bis)
cum ai să te frângi odată (bis)
pentru veci (de 3 ori) nevindecată!

Și nu-i fier să nu se poată încălzi și rupe-odată,
dacă focu-l tot izbește, vine-un ceas când se topește.
Numai inima greoaie ani și ani nu se mai moaie;
îți verși lacrimi șiroaie și ea tot nu se-ncovoie.

...Inimă ne-nduplecată, când vrei să te frânger odată?
Fier și piatră tot se moaie cu sudoare și văpaie;
dar pe tine cât ți-ar plânge și-n iubire cât te-ar strânge
spre-a Lui Cruce și-al Lui Sânge nici Hristos nu te mai frânge...

579. TOT CE-AI AVUT PE LUME

Tot ce-ai avut (bis) pe lume mai sfânt ca Dumnezeu
îți va ajunge-un blestem aici și-n veci, mereu. (bis)

Numai Hristos (bis) mai poate ierta al tău păcat,
dar vino, vino, vino cât poți să fii iertat! (bis)

Tot ce-ai avut (bis) în viață mai drag ca pe Hristos
va chinui-al tău suflet etern și nemilos. (bis)

Tot ce-ai avut (bis) nainte ca dragostea mai sfânt
îți va zdrobi odihna și-aici, și sub pământ. (bis)

Tot ce-ai avut (bis) în față ca cinstea mai de preț
va cere-o ispășire cât sute de vieți. (bis)

Tot ce-ai avut (bis) în faptă nedemn și necinstit
îți va striga-n gheenă un blestem nesfârșit. (bis)

Tot ce-ai avut (bis) în gânduri viclean și desfrânat
va fi mocirlă-n care de viu vei fi-ngropat. (bis)

Tot ce-ai avut (bis) în vorbe nedrept și rușinos
te va goni-n osândă din fața lui Hristos... (bis)
O, vino, vin', (bis) o, vino, cât încă poți să vii,
căci și spre Cer, zadarnic te-ntorci, dacă-ntârzi! (bis)

580. DESCHIDE-ȚI UȘA TA!

Deschide-ți ușa ta când stă Isus la ea și bate,
El vrea să scapi de-al tău păcat și numai El te poate,
și numai El (de 3 ori) te poate! (bis)

Primește-L pe Isus acum în viața ta pierdută,
tu ai nevoie de-ajutor și numai El ți-ajută,
și numai El (de 3 ori) ți-ajută! (bis)

Predă-te lui Isus plângând, căci viața ta deșartă
ți-o va ierta și-o va-nnoi, căci numai El ți-o iartă,
căci numai El (de 3 ori) ți-o iartă! (bis)

Rămâi lângă Isus, cu El, prin toate treci cu bine,
din orice greu te va scăpa, căci El va fi cu tine,
căci El va fi (de 3 ori) cu tine! (bis)

Nu amâna, iubitul meu, ia astăzi Calea-l dreaptă,
cât este vremea ta de har și cât Isus te-așteaptă,
și cât Isus (de 3 ori) te-așteaptă! (bis)

581. VINO AZI ȘI-ASCULTĂ, FRATE

Vino azi și-ascultă, frate, glasul dulce și duios
ce te-ndeamnă să iei parte la Lucrarea lui Hristos! (bis)

Vino, frate, fără teamă, vino și nu-ntârzia,
Oastea Domnului te cheamă pentru mântuirea ta! (bis)

Ai trăit destul în lume prin păcate rătăcit,
depărtat de orice bine și mereu nefericit.

Domnul chiar acum dorește să-l deschizi inima ta,
peste suflet să-ți reverse pacea și iubirea Sa! (bis)

Ca să fii de-acum nainte credincios și fericit,
un fiu nou, născut din Jertfa lui Isus cel Răstignit. (bis)

582. HRISTOS E-ACELA CE-ȚI GRĂIEȘTE

Hristos e-Acela ce-ți grăiește
Cuvântul, cărui nu-i răspunzi,
poți să te-ascunzi de cine-ți spune,
dar de Hristos n-ai să te-ascunzi.

Hristos e-Acel ce-ți bate-n poartă
și Care-așteaptă să-l descui,
de-un cerșetor te poți ascunde,
dar n-ai să poți de ochii Lui.

Hristos e-Acel ce-ți cere jertfa
spre Cauza și Lucrarea Sa,
pe frați poți să-i înșeli cu vorbe,
pe Domnul nu-L poți înșela.

Hristos e-Acel ce-ți muștră vina,
lovind păcatul tău ascuns,
la oameni poți a nu răspunde,
dar lui Hristos vei da răspuns.

Hristos e-Acel ce-ți vrea-ndreptarea,
tu cel ce n-ascuți nimănui,

azi poți să râzi, azi poți, dar mâine
vei sta-ngrozit în fața Lui!

Azi vezi doar frați, ascuți doar vorbe,
privești doar inși, dar, ne-ndoios,
mâine-ai să vezi că-n toate-acestea
Cel ce-ți grăia era Hristos.

583. E MULT DE CÂND TE-AI DUS

E mult de când te-ai dus străin
și-ai rătăcit prin lumea de păcat,
dar ai aflat doar suferinți și chin;
o, vin-la Tatăl, ca să fii iertat!

Iubirea Lui de-atâta timp te cheamă
să vii, să vii, o, suflet chinuit,
copil pierdut, întoarce-te acasă,
te-așteaptă-n prag Părintele iubit!

De când te-ai dus, inima Mea
e-o rană-adâncă sângerând amar,
copilul Meu, o, de-ai veni acum,
de când te-aștept să-ntorci acasă iar!

O, vino, fiu pierdut, o, vin'
vezi cum pe cruce Fiul cel iubit
S-a dat ca jertfă pentru viața ta,
să nu te pierzi tu, fiul rătăcit!

584. O, IATĂ, VIN GRĂBIȚII

O, iată, vin grăbiții Venirii vestitori,
n-ajung să plece unii și-s alții următori.

Tu nu-nțelegi, tu nu te-ndrepti,
tu nu te temi, tu ce aștepti?
Tu ce aștepti, de nu te-ndrepti?

O, iată, vin în valuri cumplite-nștiințări,
în chipul lor e groază, în valul lor chemări.

O, iată, vine noaptea și moartea și, cu ea,
cumplită, Judecata cea veșnică și grea.

O, iată, vine Domnul, curând ai să-L privești;
tu, suflet drag, de-acestea nici azi nu te-ngrozești?

Dar ce-aștepți să-ți aducă urgiile ce vin,
când orice amânare e-o cupă de venin?

585. LA POARTA TA

La poarta ta bat azi îndurerate
a dragostei duioase stăruinți
cu lacrima tăcerii-nduioșate
din vremea primei noastre cunoștinți.
Adu-ți aminte, o, adu-ți aminte
de-ntâiul har, de dragostea dintâi,
de fericirea fără de cuvinte
ce te ținea mereu să mai rămâi!

Când ușa ta Mi-era mereu deschisă,
când rugăciunea ta veghea pe prag,
când ochii tăi, purtând lumina-nscrisă,
înseninau cântările de drag...
Adu-ți aminte zilele acele
și uită-te la starea ta de-acum,
când stau și bat, când lacrimile Mele
la poarta ta închisă cad în drum!...

Deschide-Mi iar, deschide-acea-ncăpere
în care-ardea iubirea ta demult;
iubirea ta iubirea Mea o cere,
mai fă-Mă iar ca glasul să-ți ascult!
Iubirea Mea rămasă neschimbată
cu mai mult dor te cheamă înapoi,
iubirile ce-au fost unite-odată
se caută cu mai multă sete-apoi.

Deschide-I iarăși Celui care bate,
deschide-i iarăși dragostei fierbinți,
deschide-mpărtășirilor curate
din vremea-ntâiei noastre cunoștinți!
Adu-ți aminte, o, adu-ți aminte
de-ntâiul har, de dragostea dintâi,
de fericirea fără de cuvinte
ce te ținea mereu să mai rămâi!

586. N-AUZI PE-UN STRĂIN STRIGÂND?

N-auzi pe-un Străin strigând, să-L primești, să-L primești pe El,
cu drag la ușa-ți bătând, să-L primești, să-L primești pe El?
Isus bate-n ușa ta, o, deschide-I, nu mai sta!
Nu te temi că va pleca? Să-L primești, să-L primești pe El!

El de mult stă întristat, să-L primești, să-L primești pe El!
Și așteaptă necurmat să-L primești, să-L primești pe El!

El ar vrea la El să vii, cu El pururea să fii
să-ți dea har și bucurii, să-L primești, să-L primești pe El!

El afară stă și-acum, să-L primești, să-L primești pe El,
ah, de ce nu vrei acum să-L primești, să-L primești pe El?
Ah, deschide-I, nu mai sta, El iertarea îți va da,
sufletul ți-l va spăla, să-L primești, să-L primești pe El!

Mâine poate-o fi târziu să-L primești, să-L primești pe El,
plânge sufletul pustiu, să-L primești, să-L primești pe El!
Azi deschide-I inima, căci El, dacă va pleca
cum vei sta naintea Sa? Să-L primești, să-L primești pe El!

587. DINTRE CÂTE-AVERI

Dintre câte-averi pe lume sunt mai scumpe și mai grele,
mântuirea-i cea mai scumpă și mai dulce dintre ele. (bis)

Lumea-ntreagă de-ai avea, ce folos de ea,
dacă scump sufletul tău ți-l dai celui rău,
dacă mântuirea ta n-o vei mai vedea?

Dintre câte căi pe lume sunt mai triste și mai rele,
calea fără mântuire este cea mai rea din ele. (bis)

Dintre câte stări pe lume pot mai greu să te înșele,
cele mai de plâns sunt care zaci fără Hristos în ele. (bis)

588. O ZI TRECE, ALTA VINE

O zi trece, alta vine, (bis)
iar tu, suflete, știi bine,
omule, omule!

Că moartea s-apropie, (bis)
întoarce-te, întoarce-te,
omule, omule!

Din calea rea către apus (bis)
te cheamă glasul lui Isus,
omule, omule...

Sfârșitul ți s-apropie, (bis)
întoarce-te, întoarce-te,
omule, omule!

Și plângi sub Crucea Lui mereu, (bis)
plângi cu amar păcatul tău,
omule, omule!

Sfârșitul ți s-apropie, (bis)
întoarce-te, întoarce-te,
omule, omule!

Căci Tatăl Sfânt te va ierta (bis)
și-Mpărăția Sa-ți va da,
omule, omule...

Sfârșitul ți s-apropie, (bis)
întoarce-te, întoarce-te,
omule, omule!...

589. DACĂ NU-I ACUMA VREMEA

Dacă nu-i acuma vremea să-ți speli sufletul plângând
și să-ți mântui veșnicia, atunci când e; spune când?
Dacă nu vii azi la Domnul, unde-ai să te poți ascunde
măine de a Lui osândă? Spune unde, unde, unde?

Dacă nu-i așa-ndreptarea să se vadă c-ai alt drum,
alte vorbe și-alte fapte, atunci cum e; spune cum?
De nu pe Hristos Îl cauți să Se-ndure El de tine,
cine crezi c-o să se-ndure? Spune cine, cine, cine?

De nu Domnului dai slavă și nu cauți să fii al Lui,
cui dai sufletul din tine? Spune cui; o, spune cui?
O, cât se mai spune: «Vino!», ai această grijă numa'
și cât te mai cheamă Tatăl vin-acuma, vin-acuma!

590. VENIȚI, FRAȚILOR, CU TOȚII

Veniți, fraților, cu toții la Isus cel blând,
căci vă vine ceasul morții și-atunci veți pleca cu toții,
veți pleca-n curând.

Va veni cu slavă mare Cel hulit acum
și naintea Lui oricare, prea nălțat, bogat și mare
va fi praf din drum.

Frate, mai avem o clipă, azi e clipa ta.
Să te-ntorci acum în pripă sub a Domnului aripă
și sub Crucea Sa!

Fericit e cel ce vine la Isus acum,
căci în slăvile senine el va fi primit cu bine
la sfârșit de drum!...

591. O, DRAGUL MEU

O, dragul meu, tu te pierzi pe veci de veci
și anii tăi tineri pier, tu ești căzut,
nu te gândești unde-ai s-ajungi trăind așa,
nu te gândești unde-ajungi, copil pierdut?

O, dragul meu, tu te pierzi trăind așa,
căci drumul tău în dureri se va sfârși.
O, vin' acum căci Isus te va salva,
doar harul Său te mai poate mântui!

O, dragul meu, pe pământ o viață ai
și de ți-o pierzi ești pe veci pierdut, pierdut.
Întoarce azi, până poți să mai întorci,
mai poți să vii, încă timpul nu-i trecut!...

592. DE CE NU VII?

De ce nu vii de pe cărări străine
să-Mi cazi la piept ca un copil iertat?
Eu n-am fugit când numai pentru tine
ca și Isaac am fost pe rug urcat.
De ce nu vii? De ce nu vii?
Eu ca Isaac am fost pe rug urcat...

Mai mult de-atât ce jertfă de iubire
și cui i-ar da mai mult de-atât prin gând:
un fiu pierdut să rădă în neștire
și-un Dumnezeu să cheme lăcrimând?...
De ce nu vii? De ce nu vii
când Dumnezeu te cheamă lăcrimând?...

De ce nu vii când încă sunt aproape?
De ce te-ascunzi când încă te mai chem?
De ce nu simți lumina Mea pe pleoape
și Harul Meu în ceasul tău suprem?
De ce nu vii? De ce nu vii
când te primesc ca Salvator Suprem?...

De ce nu vrei să fii cu Mine-n Slavă,
să colindăm alături ceru-ntreg,
din flori de Rai, din veșnica dumbravă
cu Mâna Mea cunună să-ți aleg?
De ce nu vii? De ce nu vii,
cu Mâna Mea cunună să-ți aleg?

De ce nu vii tu, suflet nehotarnic,
cât încă pot Mântuitor să-ți fiu?
Când vei striga va fi atunci zadarnic,
vei plânge-amar, dar poate prea târziu!

De ce nu vii? De ce nu vii?
Vei plânge-amar, dar poate prea târziu!

Mai mult de-atât, ce jertfă de iubire?
Și cui i-ar da mai mult de-atât în gând?
Un fiu pierdut să rădă în neștire
și-un Dumnezeu să cheme lăcrimând!...
De ce nu vii? De ce nu vii
când Dumnezeu te cheamă lăcrimând?...

593. ACEASTA-I GOLGOTA

În marea de păcate, în valuri de necaz,
mai sus de-acestea toate, Golgota stă și az';
din chinuri și pieire, scăparea e la ea;
liman de izbăvire – aceasta-i Golgota!

Atâtea răni amare și plâns nemângâiat
și-atâta frământare sub ea s-au alinat;
căci orișice durere se stinge lângă ea;
izvor de mângâiere – aceasta-i Golgota!

În zilele-ntristate, în nopțile pustii,
aduce neuitare și sfinte bucurii;
viața cea pustie cu ea se va umplea;
izvor de bucurie – aceasta-i Golgota!

Când sufletul suspină de patimi frământat,
acolo îl alină un cântec minunat:
a Crucii Jertfă cântă de taina-nchisă-n ea;
cântarea cea mai sfântă – aceasta-i Golgota!

O inimă zdrobită de plâns nestăvilit
ajunge fericită când harul i-a găsit;
acolo-i mântuirea slăvită ce-i lipsea,
deplina fericire – aceasta-i Golgota!

În fața mării moarte e limpede izvor
ce-n veci de veci împarte viață tuturor.
Țâșnește din vecie și-n veci nu va seca;
izvor de apă vie – aceasta-i Golgota!

Din adâncimi de rele scăparea e în sus,
în orice clipe grele nădejdea e Isus.
Sub Crucea Răstignirii, în Jertfa de pe ea
e Prețul Mântuirii – aceasta-i Golgota!

Și harul Jertfei Sfinte tot caut să-l înțeleg,
dar n-a fost încă minte să i-l cuprindă-ntreg.

E mai presus de fire, de tot e mai presus...
Și-nfrânt de-a ei mărire mă-nchin și plâng, ISUS!...

594. SUFLETE SĂRMANE

Suflete sărmane, inimă-ntristată,
ce-ți dorești tu oare după ce suspini?
Bunurile lumii? – ceață-mprăștiată;
azi se nalță falnic, mâine sunt ruini.

Inimă-ntristată, suflete sărmane,
după ce suspini tu, oare ce-ai dori?
Frumusețea lumii? – lacrimă și rane,
ce te-ncântă astăzi mâine te-o-ngrozi!

Ce dorești atuncea de la lume oare:
slavă, prietenie, bunul cel curat?
Nu căuta, zadarnic, lumea nu le are
și-ai să afli-aceasta când te-ai înșelat!

595. SUFLET CĂIT ȘI-NDURERAT

Suflet căit și-ndurerat ce plângi neliniștit,
te temi că n-ai să fii iertat, că n-ai să fii primit?
Vei fi, vei fi, vei fi primit, da, prin Hristos poți fi primit! (bis)

Ești prea adânc de păcătos și-n rele îngropat?
Ești mult prea rău, căzut prea jos, să mai poți fi iertat?
Vei fi, vei fi, vei fi iertat, da, prin Hristos poți fi iertat! (bis)

Poți fi primit, poți fi iertat și poți fi mântuit,
Mântuitorul Îndurat în locu-ți a plătit!...
Poți fi, poți fi, poți fi salvat, dar vin-acum smerit! (bis)

596. MULTE CĂRȚI

Multe cărți, în scurta-ți viață,
poți citi, iubitul meu,
în zadar, când nu știi Cartea
dragostei lui Dumnezeu! (bis)

Carte Sfântă, eu
te doresc mereu, (bis)
ca să cresc și să trăiesc
pentru Dumnezeu... (bis)

Poți să știi tot ce-nvățații
lumii-ntregi în cărți au pus,

În zadar, când nu știi Cartea
Sfântului Cuvânt de Sus! (bis)

Poți să ai tu despre tine
cele mai de sus păreri,
În zadar, când nu știi Cartea
cu cereștile vederi! (bis)

Să ai câtă cunoștință
e de-aici până-n Apus,
În zadar, când n-ai știință
despre Cartea lui Isus! (bis)

Însă când cunoști Cuvântul
Domnului și-l împlinești,
ești mai mult ca orice dascăl
și ca soarele lucești!... (bis)

597. TU AI FĂCUT SPRE SETE APA

Tu ai făcut spre sete apa și-n dar ai dat-o tuturor,
dar dacă eu nu beau dintr-însa atunci nu-i pagubă că mor. (bis)

Tu ai făcut spre hrană pâinea și-o dai, prin muncă, orișicând,
dar dacă eu n-o am din lene nu-i pagubă că mor flămând. (bis)

Tu ai făcut spre bucurie să am frați dragi, la ei să vin,
dar dacă-i las și merg la alții nu-i pagubă că mor străin. (bis)

Tu ai făcut spre mântuire atâta har să am, crezând,
dar dacă eu nu cred iubirii nu-i pagubă că mor plângând. (bis)

Tu ai făcut spre-un veșnic bine tot cerul Tău și mi l-ai vrut,
dar dacă eu Ți lepăd harul nu-i pagubă că mor pierdut. (bis)

598. O, DE NU-L MAI IUBEȘTI PE DOMNUL

O, de nu-L mai iubești pe Domnul, ce mai iubești tu oare az'?
Ce oare, când privești acuma, mai lumineaz-al tău obraz?

Dragul meu, ce iubești, ce iubești, dragul meu,
dacă tu nu mai vrei să-L iubești pe Isus,
ce iubești, ce iubești, ce iubești, dragul meu?

Tu astăzi nu mai mergi cu frații, dar unde duce calea ta?
Ce slavă te-aștepta în ceruri și cum te-ai lepădat de ea!

De ce ți-ai lepădat cununa păstrată pentru tine Sus,
cum vei putea-ntâlni odată privirea Domnului Isus?

O, suflet, suflet scump, întoarce, încă mai poți a te salva,
dar mare cât a fost căderea să fie pocăința ta!

599. DE CE TE-AI DESPĂRȚIT DE FRAȚI?

De ce te-ai despărțit de frați, rupând a lor unire?
Cum ai putut (bis) să te desparți de-ntâia ta iubire?
Cum ai putut, când tu știai cuvântul ce te leagă,
cum ai primit (bis) să stai așa viața ta întreagă? (bis)

De ce-ai fost slab și n-ai luptat în vreme de ispită?
De ce-ai pierdut, (bis) de ce-ai lăsat comoara prețuită?
Cum ai putut uita acei ani mulți de bucurie,
pe Domnul tău, (bis) pe frații tăi și scumpa ostășie? (bis)

Nu te-ai gândit ce fericiți erați cu toți nainte,
când toți, cântând, (bis) mergeați uniți de-aceleași legăminte?
Privește-amar la starea ta și plângi și-adu-ți aminte
și roagă-te (bis) să poți afla tot ce-ai pierdut nainte. (bis)

600. PE UNDE-AI FOST?

Pe unde-ai fost pierdut și dus de când nu te-a-ntâlnit Isus?
Cu cine-ai mers și-n calea cui, de când n-ai mers cu frații Lui? (bis)

Orice pas fără Hristos este păcătos,
orice pas fără Isus la pierzare-i dus,
orice faci fără Isus la pierzare-i dus.

Pe unde-ai fost și ce-ai făcut de când nu te-ai rugat tăcut?
Cu cine-ai stat, cu ce stricați, de când te-ai despărțit de frați? (bis)

Ce-ți face ochiul păcătos de când n-ai plâns lângă Hristos?
Spre ce-ți merg pașii vinovați, de când te-ai despărțit de frați? (bis)

O, ce deșertăciune sunt atâtea zbateri pe pământ!
Ce pierdere și geamăt greu e-un umblet fără Dumnezeu! (bis)

Cât încă ai un singur ceas, dă-I lui Hristos ce-a mai rămas;
și cât o lacrimă mai ai, s-o plângi pe drumul către rai. (bis)

601. AI UITAT

Ai uitat, sărmane suflet, unde-ai fost cândva,
când plângeai și nimeni-nimeni nu te auzea,
numai Domnul, nimeni altul nu te auzea...

Ai uitat, ai uitat, ai uitat
Cine te-a salvat și Cui te-ai predat...

Măine când vei fi în munci, cui mai strigi,
cui mai spui, cui mai plângi atunci?

Ai uitat iubirea Cărui pus-ai legământ,
în genunchi, în plâns și-n flăcări, până la mormânt,
numai Lui, la nimeni altul, până la mormânt!

Ai uitat de Taina Sfântă care te-a-nfiat,
de iubirea care-n lume te-a iubit curat,
numai Domnul, nimeni altul te-a iubit curat.

Numai Domnul singur știe cât ai pân' la scrum,
dacă încă-i vreo nădejde tu mai scapă-acum!
Numai Domnul, nimeni altul te mai scapă-acum!...

602. DE CE-ȚI IEI INIMA?

De ce-ți iei inima din locul în care-a tresărit întâi?
Spre unde crezi c-o să mai poată să te oprească să rămâi? (bis)

Spre unde-o duci, spre ce-ai s-o rezemi, să-și afle-o clipă de popas,
când larg pustiul se desface mai gol cu fiecare pas? (bis)

Eroic năbușă-ți durerea și-ascunde-ți ranele răbdând,
sărută mâinile muștrării, sub biciul dragostei tăcând! (bis)

Din calea păcii să înlături dărâmăturile grăbit,
nimic să nu-ți întoarcă ochii și pașii de la ce-ai iubit! (bis)

Chiar dac-o vei stropi cu lacrimi fierbinți și ani îndelungați,
din calea dragostei vreodată nici pedepsit să nu te-abăți! (bis)

Căci nu mai afli-n lumea-ntreagă mai cald și dulce căpătâi
ca locul fericit în care ai tresărit și-ai plâns întâi. (bis)

603. O, SCUMPĂ ZI (II)

O, scumpă zi când Te-am aflat, Isus, Mântuitorul meu,
viața Tu mi-ai luminat, de-atuncea sunt copilul Tău!...

Scumpă zi, scumpă zi, din tine-i legământul meu,
voi priveghea și voi urma pe Domnul-Mântuirea mea,
scumpă zi, scumpă zi, din tine-i legământul meu!...

De-atunci, la sânul Tău plecat, Isuse Scump, vreau să trăiesc,
prin Cruce m-ai răscumpărat, prin cruce vreau să Te slujesc...

Scumpă zi, scumpă zi, cu legământul meu iubit,
de-atunci doresc ca să-L iubesc, pe Domnul să-L mărturisesc,
scumpă zi, scumpă zi, cu legământul meu iubit!...

Pe veci fii binecuvântat, Preabunul meu Mântuitor,
că-n slujba sfântă m-ai chemat și-mi ești mereu ocrotitor!...

Scumpă zi, scumpă zi, cu legământul meu dintâi,
o, Domnul meu, dă-mi harul Tău, statornic să-Ți rămân mereu,
scumpă zi, scumpă zi, în legământul meu dintâi!...

604. O DOAMNE, LEGĂMÂNTUL

O Doamne, legământul ajută-mi să-l păzesc,
cu orice zi ființa mai mult să-Ți dăruiesc!
Să părăsesc a' lumii deșarte frumuseți,
căci Te-am ales pe Tine Comoara-ntregii vieți.

Să-Ți fiu ostaș, Isuse, urmându-Ți orișicând
cu râvnă lupta bună pân' la sfârșit purtând!
Cu-o inimă smerită de Tine să ascult,
silindu-mă cu Tine să mă unesc mai mult!

Un fiu al rugăciunii ajută-mă s-ajung
să pot primi cununa răbdării îndelung,
Răscumpărând cu grijă tot timpul prețios,
să lucru pentru Tine mai mult și mai frumos!

605. DOAMNE, VIAȚA MEA ȚI-O DAU

Doamne, viața mea Ți-o dau, calea Ta doresc s-o iau,
să mă-ndrumi Tu pas cu pas, zi și noapte-n orice ceas.

Doamne, toată viața mea mi-o predau în slujba Ta,
fii cu mine-n orice loc, asta, Doamne, eu te rog!

Ale mele mâini le ia să lucreze-n via Ta;
și picioarele de-acum să-Ți urmeze pe-al Tău drum!

Curățește glasul meu să Te laude mereu,
sufletul mi-l ține treaz cu răbdare la necaz!

Viața-ntreagă-Ți dăruiesc, pentru Tine s-o trăiesc,
rod bogat s-aduc și eu pentru Tine, Domnul meu...

Fii cu mine ne-ncetat să rămân neclătinat,
legământul să mi-l țin cum l-am pus, în veci! Amin.

606. O, ISUSE DULCE

O, Isuse dulce, pentru noi pe Cruce Tu Te-ai răstignit,
iar eu, rătăcitul și nefericitul, am păcătit.

Pe-a plângerii vale de la a Ta cale mult m-am depărtat,
a' Tale cuvinte, Isuse Preasfinte, nu le-am ascultat.

Dar acuma, iată, inima mea toată Ție Ți-o jertfesc,
a' mele păcate vreau acuma, toate, să le părăsesc.

Rogu-Te fierbinte, Fiule Preasfinte al lui Dumnezeu,
să-mi dai alinare, s-aduci ușurare sufletului meu!

Și-astăzi când spre Tine vin cu mari suspine, Isuse iubit,
eu îmi vreau predată Ție viața toată, până la sfârșit!

607. TE-AM AFLAT PE TINE, DOAMNE

Te-am aflat pe Tine, Doamne, și aceasta mi-e de-ajuns,
Tu-mi ești dezlegarea-ntreagă și-a'-ntrebărilor răspuns.

Tu ești tot, Tu umpli totul, fericit sunt ne-ncetat,
tot Ți-am dat, primit-am totul, n-am nimic, dar sunt bogat.

Viață, suferință, moarte, toate sunt în Mâna Ta,
eu în Tine, Doamne, totul am acum și voi avea.

Te-am aflat pe Tine, Doamne, și aceasta mi-e de-ajuns,
Tu ești pacea vieții mele și al tainelor răspuns.

608. CÂND ȚI-AM ÎNȚELES CHEMAREA

Când Ți-am înțeles chemarea, eu de toate m-am lipsit
și-am venit să stau cu Tine căci, Isuse, Te-am iubit. (bis)

M-am desprins din hora lumii, din păcatul ei m-am smult
și-am venit să stau cu Tine și, Isuse, să Te-ascult. (bis)

Despărțitu-m-am de prieteni, de plăceri m-am despărțit,
și m-am alipit de Tine, căci, Isuse, Te-am iubit. (bis)

Azi iubirea Ta mi-e lege și Cuvântul Tău mi-e crez,
căci doresc să fiu cu Tine și de-a pururi să-Ți urmez. (bis)

Fă ce vrei de-acum cu mine, viața mea Ți-o dăruiesc,
vreau pe veci să fiu cu Tine căci, Isuse, Te iubesc! (bis)

609. DIN TINA NEGRULUI PĂCAT

Din tina negrului păcat, din căile de jale,
Isuse Doamne, m-ai chemat
pe drumul Crucii Tale. (bis)
Cu glasul blând mi-ai spus mereu cuvintele divine:
„Ridică-ți crucea, fiul Meu, și vino după Mine!...” (bis)

Cuvântul Tău dulce și blând mi-a dat nădejde multă...
„Vorbește, Doamne-am zis plângând,
căci robul tău ascultă!” (bis)
M-am hotărât să iau acum a Ta frumoasă Cruce,
pășind pe-al mântuirii drum, cu Tine a mi-o duce. (bis)

Prigoane de-ar veni așa, ca marea-nfuriată,
de Tine nu mă vor putea
desparte niciodată. (bis)
Dar o Isuse, eu sunt mic, și, de-aș cădea sub cruce,
ajută-mă să mă ridic și-ajută-mi s-o pot duce!... (bis)

610. AM PIERDUT PE DOMNUL

Am pierdut pe Domnul
și-acum plâng amar,
ah, vă rog să-mi spuneți
cum să-L aflu iar!

Caut zi și noapte
harul ce-am pierdut,
plâng cu lacrimi grele
vina ce-am făcut.

Rătăcind pe drumuri,
suspînând cu greu
caut alinare
sufletului meu.

N-am vegheat cu grijă,
nu L-am prețuit,
L-am pierdut, și-acuma
plâng neconținut.

Spuneți-mi voi, prieteni,
unde să-L găsesc,
căci eu fără Domnul
nu pot să trăiesc!

Doamne, mă primește
când mă pocăiesc,
căci eu fără Tine
nu pot să trăiesc!

611. AM AFLAT PE DOMNUL

Am aflat pe Domnul și-acum cânt voios (bis)
o cântare nouă Domnului Hristos. (bis)

O viață-ntreagă eu L-am tot căutat, (bis)
plâng de bucurie că azi L-am aflat. (bis)

Când sunt lângă Domnul, traiul mi-e ușor, (bis)
El în orice clipă îmi dă ajutor. (bis)

Am aflat pe Domnul și-acum cânt voios... (bis)
O, ce bucurie să-L ai pe Hristos! (bis)

Doamne, lângă Tine țin-mă legat, (bis)
ca de-a Ta iubire să nu mă despart!... (bis)

612. UNDE-I DOMNUL, AL MEU SOARE?

Unde-i Domnul, al meu Soare? Eu Îl caut ne-ncetat.
Unde s-o fi dus El, oare? Unde poate fi aflat? (bis)

El alungă orice frică, orice chin și orice rău,
liniștind ființa-ntreagă pe deplin, prin Harul Său. (bis)

El aduce alinare, dând iertare de păcat;
a mea inimă rănită iubitor mi-a vindecat. (bis)

Mult-iubitul meu Isuse, lasă-mă să Te-aflu iar,
căci la Tine scap de teamă, de păcat și de amar! (bis)

613. TE-AM SIMȚIT ÎN ORICE PARTE

Te-am simțit în orice parte
încă de la început,
îmi erai din toate zâmbet,
dar eu nu Te-am cunoscut.

Ți-am simțit din orice sunet
Numele-Ți strigat tăcut,
și pe frunză, și pe iarbă,
dar eu nu Te-am cunoscut.

Te-am simțit în orice clipă
însoțindu-mi nevăzut
lacrimile, gândul, pașii,
dar eu nu Te-am cunoscut.

O, ce-amar mă doare gândul
timpului prea mult pierdut
când mi-erai atât de-aproape,
dar eu nu Te-am cunoscut!

Cum de nu vedeam eu, oare,
ce mult bine mi-ai făcut?
Cum de nu-Ți simțeam iubirea?
Cum de nu Te-am cunoscut?

De nimic nu plâng atâta,
cât pierdutul har trecut!
...O, Isuse, drag Isuse,
ce târziu Te-am cunoscut!

614. TE VOI IUBI NEMĂRGINIT

Te voi iubi nemărginit de-adânc și-ndatorat, Isus,
căci cât pe mine m-ai iubit, cât mie mi-ai acoperit
cuvinte nu-s!
Căci cât pe mine m-ai iubit, cât mie mi-ai acoperit,
Isuse drag, cuvinte nu-s...

Ce nu-mi putea nici mama mea, Tu mi-ai primit ori mi-ai adus,
cât mi-ești de mult mai mult ca ea și decât tot ce-aș mai avea
cuvinte nu-s!
Cât mi-ești de mult mai mult ca ea și decât tot ce-aș mai avea,
Isuse drag, cuvinte nu-s!

Ce nimeni nu mi-ar fi ascultat mi-ai dat și nimănui n-ai spus,
o, Dumnezeu-ndurat, cât Ți-s de mult îndatorat
cuvinte nu-s!
O, Dumnezeu-ndurat, cât Ți-s de mult îndatorat,
Isuse drag, cuvinte nu-s!

Ce nimeni nu mi-ar fi făcut Tu mi-ai făcut, Preascump Isus,
cum să Te laud mai plăcut, că-n tot frumosul cunoscut
cuvinte nu-s?
Cum să Te laud mai plăcut, că-n tot frumosul cunoscut,
Isuse drag, cuvinte nu-s?

Aș vrea mai recunoscător să-Ți cânt și să-Ți urmez supus,
dar, Dragul meu Mântuitor, cât știu și simt că-Ți sunt dator
cuvinte nu-s!
Dar, Dragul meu Mântuitor, cât știu și simt că-Ți sunt dator,
Isuse drag, cuvinte nu-s!...

615. TE IUBESC, ISUSE

Te iubesc, Isuse, sunt pe veci al Tău,
căci prin Jertfa-Ți sfântă m-ai scăpat de rău.
Mare-i bucuria ce mi-ai dăruit.
Te iubesc, Isuse, căci Tu m-ai iubit!

Te iubesc, Isuse, căci prin moartea Ta
mi-ai spălat păcatul și viața mea
și-nviind din moarte, viață mi-ai adus.
Te iubesc, Isuse, Te iubesc, Isus!

Chiar prin valea umbrei morții de-aș umbla,
voi iubi, Isuse, ascultarea Ta,
ale mele brațe întinzând cu dor
spre a Ta iubire, Scump Mântuitor.

Când în strălucirea Cerului de Sus
voi veni la Tine, Scumpul meu Isus,
am să-Ți cânt cu lacrimi, veșnic mulțumit,
că mi-ai dat iubirea și că m-ai iubit.

616. ASTĂZI VIN DIN NOU LA TINE

Astăzi vin din nou la Tine, Doamne Dumnezeu meu,
și eu cred că pasu-acesta l-am făcut prin harul Tău. (bis)

Dup-o lungă pibegie prin pustie și păcat,
astăzi stau din nou, Isuse, jos sub Cruce-ngenuncheat. (bis)

O, Te rog să-mi ierți păcatul și să-mi ștergi trecutul meu
și să mă împaci, Isuse, iar cu Bunul Dumnezeu! (bis)

Mulțumesc iertării Tale că din nou m-a ridicat
prin spălarea Jertfei Tale din pierzare și păcat. (bis)

Ține-mi inima mai trează, sufletul mai veghetor,
ca să nu mai cad vreodată, Scumpul meu Mântuitor! (bis)

617. ATUNCI CÂND AM PLECAT

Atunci când am plecat în lume pe drumul larg și-nșelător,
Tu ai rămas plângând la Cruce, iubitul meu Mântuitor.
Cu ochii blânzi, scăldați în lacrimi, privit-ai lung în urma mea,
dar eu m-am cufundat în noapte și nu m-ai mai putut vedea.

De-atunci ai plâns mereu, Isuse, zdrobit și sângerat de spini
de mila fiului nemernic ce rătăcea printre străini.
Azi plâng eu, fiul cel nemernic, sub Crucea Ta îngenuncheat
și n-am de-ajuns, Isuse, lacrimi să-Ți mulțumesc că m-ai iertat...

618. CE «DA!» ȚI-AM SPUS

Ce «Da!» Ți-am spus eu Ție, Isuse, oarecând,
când Ți strângeam iubirea la suflet, tremurând
și-mi sărutai cu lacrimi lumina fără nori,
ce «Da!» Ți-am spus eu Ție (bis) de mii și mii de ori!
Ce «Da!» Ți-am spus eu Ție de mii și mii de ori!

Cine-ar fi fost atunci să creadă că-n curând
eu am să strâng pe-altcine la suflet, tremurând,
că am să-i spun altcuiva un «Da!» cu-acei fiori
cum Ți-l spusesem Ție (bis) de mii și mii de ori!
Cum Ți-l spusesem Ție de mii și mii de ori!

O, azi, privindu-Ți ochii acei de oarecând,
cum strângi înlăcrimarea, Isuse, tremurând,
ce să-ndrăznesc a-Ți spune, din seară până-n zori,
decât căința mută (bis) de mii și mii de ori?...
Decât căința mută de mii și mii de ori?...

619. O, SFÂNT IZVOR

O, Sfânt Izvor ce speli păcatul, Dumnezeiesc Izvor de har,
ascultă-mi iarăși vinovatul suspin ce se căiește-amar! (bis)

Mi-e iarăși viața-ntunecată, mi-e iarăși sufletul pătat,
mi-e iarăși inima-ntinată, păcatul iarăși m-a-nșelat. (bis)

Mi-e-ntunecat din nou seninul din sufletul ce-a fost sfințit,
păcatul și-a vărsat veninul și inima mi-a otrăvit. (bis)

Ah, unde-i pacea mea plăcută, seninul gândului curat
și dulcea fericire-avută nainte de-a mă fi-ntinat? (bis)
Ah, cum mă-nvinse ispitirea și-n suflet am putut s-o las,
cum mi-am pierdut neprihănirea făcând nefericitul pas!... (bis)

Căit plâng azi, eu, vinovatul ce Te-am lovit și Te-am scuipat...
Slăvit Izvor ce speli păcatul, ah, fă-mă iar din nou curat!... (bis)

620. O, MĂ-NTORC ȘI PLÂNG, PĂRINTE

O, mă-ntorc și plâng, Părinte, ca și fiul rătăcit,
mă primește iar la Tine și mă iartă c-am greșit! (bis)

Despărțit atâta vreme eu de Tine, Doamne-am fost,
rătăcind pe căi deșarte fără drum și fără rost. (bis)

Am fost oaia cea pierdută despărțită de Păstor,
dar acum mă-ntorc la Tine, Bunul meu Mântuitor. (bis)

Mă întorc și plâng amarnic rătăcirea mea dintâi
și doresc ca pân' la moarte lângă Tine să rămâi. (bis)

Doamne-ascultă-mi rugăciunea și-mi ajută să-Ți slujesc
credincios până la moarte, să nu Te mai părăsesc! (bis)

621. TRUDIT AI FOST

Trudit ai fost și chinuit, Isus, pentru păcatul meu cumplit, Isus,
băuși al morții plin pahar, atât de-amar, atât de-amar – Isus... (bis)

Plătit-ai preț nemăsurat, Isus, ca eu să fiu răscumpărat, Isus,
din veșniciei iubirea Ta mă căuta, mă căuta – Isus! (bis)

Tu m-ai găsit adânc căzut, Isus, acolo-n fund de văi pierdut, Isus,
m-ai ridicat atât de blând și lăcrimând, și lăcrimând – Isus! (bis)

Îți mulțumesc și mă închin, Isus, de tot ce-ai îndurat senin, Isus,
prin Jertfa Ta m-ai mântuit desăvârșit, desăvârșit – Isus! (bis)

622. O, CE VALURI DE-NDURARE

O, ce valuri de-ndurare
curg din Crucea lui Isus,
o, ce Jertfă minunată-i
Jertfa Crucii lui Isus!

Curățit în Sfântu-I Sânge
și iertat prin harul Său,
te apropii fără teamă
de Preasfântul Dumnezeu.

Pretutindeni să se-ntindă
mântuirea cea de Sus,
toată lumea să audă
despre Jertfa lui Isus!

Orice suflet care zace
de păcate biruit
să primească Jertfa Crucii
ca să fie mântuit!

623. ERAI CĂZUT, CĂZUT

Erai căzut, căzut în patimi rele,
zăceai în groapa negrului păcat
când te-am căutat... când lacrimile Mele
și Sângele Iertării te-au salvat.

Erai căzut, căzut, dar Bunul Tată
n-a vrut să pieri pe veci nemântuit
și te-a chemat – și Dragostea Lui toată
prin Jertfa Mea spre tine a venit.

Erai căzut, dar Duhul Sfânt în tine
lumina Lui cerească a aprins;
și te-a văzut... și te-ai întors la Mine
și ești pe veci în Harul Meu cuprins.

Erai căzut, căzut, dar o iertare
deplină Dumnezeu ți-a dăruit.
De-acuma să-L slujești cu ascultare
să nu mai cazi... să poți fi mântuit!

624. CRUCEA-MI ESTE CALEA

Crucea-mi este calea astăzi pe pământ,
ea mă luminează-n adevărul sfânt,
ea-mi sădește-n suflet al iubirii foc
și-mi gătește-n ceruri pentru veci un loc.

Isuse, mântuirea mea e doar prin Crucea Ta
nălțată-odată sus pe Golgota,
Tu mă-ntărești mereu prin ea, să pot smerit purta
pe drumurile vieții crucea mea.
Prin Crucea Ta, eu pot purta
blând, și liniștit, și până la sfârșit,
oricând, pe toate drumurile vieții, crucea mea.

Crucea-mi este-avântul și sfințitul spor
în lucrarea sfânt-a sfântului ogor,
ea-mi deschide ușa spre-orizonturi noi
unde văd lumina stărilor de-apoi.

Crucea-mi dă puterea să mă biruiesc
și statornicia-n tot ce e ceresc,
Crucea-mi este puntea peste orice-abis,
prin ea trec dincolo-n Sfântul Paradis.

625. DE-AȘ UMBLA PRIN SOARE

De-aș umbla prin soare, ori prin noapte grea,
eu iubesc Golgota și mă sui spre ea.
Vreau să-mi duc povara, pe Isus urmând,
răbdător prin toate ca și El trecând. (bis)

De-aș cânta pe cale ori aș plânge-amar,
vreau să cred că toate îmi sunt numai har;

mulțumind de toate să mă mângâi blând
că Îl am pe Domnul și-s cu El oricând. (bis)

De-aș rămâne singur, ori aș fi-ntre frați,
vreau să am spre Domnul ochii-nlăcrimați,
inima smerită, cugetul curat,
căci acesta-i felul binecuvântat. (bis)

De-aș muri acasă, ori în vreun surghiun,
dragostea mea toată în Hristos mi-o pun;
căci cu El oriunde sunt ca-n locul drag,
fără El și-acasă sunt un biet pribeag. (bis)

...Drag Isuse Dulce, scumpă-i urma Ta
și, oriunde-aș merge vreau să merg pe ea;
știi că ea mă duce în Căminu-mi Drag,
unde-a pus iubirea cel mai dulce steag... (bis)

626. DE CÂTE ORI, ISUSE

De câte ori, Isuse,
în urma mea privesc,
de-adânca vale-a morții
mereu îmi amintesc.

Nu uit de clipa-n care
spre mine Te-ai plecat
și din adânc de patimi
și moarte m-ai scăpat.

Și n-am să uit vreodată,
Stăpânul meu Milos,
de unde, din ce moarte
prin harul Tău m-ai scos.

Nu uit din ce, de unde
și cum am fost scăpat,
când marea-Ți bunătate
spre mine s-a plecat.

De-aceea eu cu lacrimi
mereu Îți mulțumesc,
de câte ori, Isuse,
în urma mea privesc.

Și n-am să uit vreodată,
Stăpânul meu Milos,
de unde, din ce moarte
prin harul Tău m-ai scos...

627. ÎMI PARE RĂU

Îmi pare rău de tot ce-n viață putut-am pierde în zadar,
dar după vremea mea pierdută îmi pare rău cel mai amar.
Îmi pare rău după Cuvântul ce l-am știut și nu l-am spus,
de tot ce nu mai pot întoarce, căci timpul meu pierdut s-a dus. (bis)

Îmi pare rău după iubirea ce-o datoram și n-am știut,
c-atâți din cei ce-o așteptară s-au dus cu timpul meu pierdut.
Îmi pare rău după-mpăcarea ce n-am căutat-o când puteam,
acum s-au dus și ea și Harul cu timpul care nu-l mai am. (bis)

Îmi pare rău după pierzarea atâtoră din dragii mei,
nu i-am chemat de-ajuns – și-s pururi, cu timpul meu, pierduți și ei.
Îmi pare rău amar, Isuse, de cât puteam și n-am făcut!
Cum am să pot răspunde-odată de timpul meu pierdut, pierdut?... (bis)

628. ÎN CĂI RELE

În căi rele, rătăcite, câtă vreme-am pribegit,
în deșertăciunea lumii câtă vreme am trăit,
eu de toți eram iubit, dar de Jertfa Crucii nu știam nimic;
dar de Jertfa Crucii nu știam nimic.

Dar mi s-au deschis odată ochii sufletului meu
și-am văzut pe lemnul Crucii pe Fiul lui Dumnezeu
cum pentru al meu păcat suferit-a moarte chinul cel mai greu;
suferit-a moarte chinul cel mai greu.

Și atuncea cu căință jos sub Cruce-ngenuncheat
c-un izvor de-amare lacrimi am spălat al meu păcat;
și de-atunci sunt înnoit, prin a Crucii Jertfă sunt făcut curat;
prin a Crucii Jertfă sunt făcut curat...

629. MĂ LEG

Mă leg cu legământ cumplit să nu mai fac cum am făcut,
să nu mai tac ce-i de vorbit, să nu vorbesc ce-i de tăcut, (bis)

să nu mai cruț ce-i de lovit, să nu lovesc ce-i de cruțat,
să nu mai lepăd ce-i sfințit, să nu sfințesc ce-i lepădat, (bis)

să nu mai fiu nici lăsător, nici blând cu nici un duh străin,
c-acestea numai spre omor și prăpăd și ruină vin... (bis)

În părtășie, «Bun venit!» grăbit la nimeni să nu spun,
pe nimeni mâinile grăbit nici inima să n-o mai pun. (bis)

Năpârci la sân să nu mai strâng, nici taina s-o mai spun ușor,
am plâns de-ajuns – să nu mai plâng iubiți uciși de-otrava lor. (bis)

...Căci nu un hoț ne-a jefuit, nu ne-a străpuns un braț păgân
și nu vrăjmașii ne-au zdrobit, ci «frați» vicleni crescuți la sân!... (bis)

630. O, ISUSE, DOMNUL MEU

O, Isuse, Domnul meu,
mă gândesc la chinul Tău,
mă gândesc neconținut
cât de mult ai suferit!

Știu că n-ai fost vinovat,
ci pentru al meu păcat
de cei răi ai fost muncit
și pe Cruce răstignit.

Cum oare să-Ți mulțumesc,
în ce chip să Te slăvesc,
căci nu poate fi grăit
cât de mult ai suferit?

Glas de înger de-aș avea,
niciodată n-aș putea
îndeajuns să Te slăvesc,
Fiul Tatălui Ceresc.

O, Isuse, Domnul meu,
fă să nu pierd harul Tău,
căci e dar neprețuit
cel prin Crucea Ta primit!

Vreau, oriunde, cât voi fi,
Jertfa Ta a o cinsti
și-n tot locul vreau să cânt
slavă Numelui Tău Sfânt.

631. DIN TOT CE-AM SPUS

Din tot ce-am spus cândva frumos, ce-am împlinit către Hristos?
Din multul cât l-am datorat, noi ce l-am dat? Noi ce l-am dat?

E ceasul când să stăm și seama să ne dăm,
din tot ce-am spus, noi ce-am adus ca rod pentru Isus? (bis)

Am spus în sfântul legământ că-L vom urma pân' la mormânt,
să spunem azi cu-adevărat: Cum l-am urmat? Cum l-am urmat?

Am spus că vom răbda cu El durerea Lui de orice fel;
acum să ne-ntrebăm curat: Cum am răbdat? Cum am răbdat?

Am spus că vom lupta frumos în Oastea Domnului Hristos,
dar azi să spunem neapărat: Cum am luptat? Cum am luptat?

În ceasu-acestui greu popas, să nu ne-ascundem de-acest glas!
Ce-am spus, să împlinim frumos pentru Hristos, pentru Hristos!

632. IUBIREA MEA DE DOMNUL

Iubirea mea de Domnul, ce faci tu oare-acum?
De ce tu dormi în casă și El suspină-n drum?
De ce tu stai la masă, când El e neprimit?
De ce nu rabzi alături de Domnul tău lubit?
De ce nu rabzi, de ce nu rabzi, de ce nu rabzi alături
de Domnul tău lubit? (bis)

Tu-l spui mereu cu vorba: Isuse, Te iubesc!
dar ale tale fapte și gânduri ce-l grăiesc?
Ce-l spune-a ta viață și tot ce-ascunzi în ea?
De ce nu-ți ții cuvântul ce ți l-ai dat cândva?
De ce nu ții, de ce nu ții, de ce nu ții cuvântul
ce ți l-ai dat cândva? (bis)

Iubire dulce vino, s-aducem mai frumos
și frunzele, și rodul mai vrednic de Hristos,
și vorba ta, și fapta de-același preț ceresc,
să creadă El când spunem: „Isuse, Te iubesc!”
Să creadă El, să creadă El, să creadă El când spunem:
„Isuse, Te iubesc!” (bis)

633. VENIȚI, VENIȚI, VOI, CEI TRUDIȚI

Veniți, veniți, voi, cei trudiți, veniți, veniți
și Trupul lui Hristos primiți, veniți, veniți!

Căci din izvorul cel curat, veniți, veniți,
vă veți spăla de-orice păcat, veniți, veniți!

Gustați, gustați, vă-mpărtășiți, veniți, veniți,
și veșnic veți fi fericiți, veniți, veniți!

Căci bun e Domnul și-ndurat, veniți, veniți,
ne spală-n Sângele-l Curat, veniți, veniți!

Luați, mâncați, vă-mpărtășiți, veniți, veniți,
cu Domnul Vieții vă uniți, veniți, veniți!

Căci sufletul împărtășit, veniți, veniți,
va fi iertat și mântuit, veniți, veniți!

Când într-o lipsă vă găsiți, veniți, veniți,
sau în vreo boală pătimiți, veniți, veniți!

Spre pocăință vă plecați, veniți, veniți,
și cu Hristos vă împăcați, veniți, veniți!

634. ÎMPĂRTĂȘANIE

Plin de frică și cutremur, azi, prin mila Ta-ndrăznesc
să beau Preacuratu-Ți Sânge, cu-al Tău Trup să mă hrănesc!...

Veniți cu toții și mâncați din Trupul ce se frânge,
cutremurați-vă și beți din Preacuratul Sânge! (bis)

Doar un strop din Jertfa Crucii sângerândă în Potir
gând, simțire-mi înnoiește sub un cer de patrafir.

Doar o fărâmiță vie, cu-al ei foc dumnezeiesc,
arde omul vechi din mine și-n alt trup simt că trăiesc.

Ies din apele căinței și cu Tine mă-mpreun,
iar făptura mea cea nouă de-azi în slujba Ta o pun.

635. VAI, CU BUZE NECURATE!

Vai, cu buze necurate,
Doamne-acuma îndrăznesc
să iau marea bunătate, (bis)
al Tău Trup Dumnezeiesc!
Să iau marea bunătate,
al Tău Trup Dumnezeiesc!

Tu ai spus că-acesta este
Trupul și Sângele Tău,
cine crede și-l primește (bis)
va fi izbăvit de rău.
Cine crede și-l primește
va fi izbăvit de rău.

Eu cu lacrimi mă rog Ție,
astăzi, când mă-mpărtășesc,
spre osândă să nu-mi fie (bis)
Trupul Tău Dumnezeiesc...
Spre osândă să nu-mi fie
Trupul Tău Dumnezeiesc...

Iar prin Sfânta Picătură
din al Tău Sânge curat,
spală-mi sufletul de ură (bis)
și viața de păcat!
Spală-mi sufletul de ură
și viața de păcat!

Cine cu-al Tău Trup și Sânge
nu se va împărtăși
în păcate se va frânge, (bis)
viața nu va moșteni...
În păcate se va frânge,
viața nu va moșteni...

Doamne, dă-mi această hrană
sufletului, ne-ncetat,
ca să mor fără prihană (bis)
și cu Tine împăcat!...
Ca să mor fără prihană
și cu Tine împăcat!...

636. O, APĂRĂ-ȚI STEAGUL

O, apără-ți steagul cu orișice preț,
că-n el e izbânda și ținta credinței ;
cât steagul se nălță și arde măreț,
luptăm și răzbatem, crezând biruinței.

O, apără-ți steagul – oricine-i acel
ce-l ține și-l nălță în fața oștirii;
că-n steag e nădejdea; să lupti pentru el,
păstrându-ți cu frații tăria unirii!

O, apără-ți steagul – cât steagul e sus,
în el e izbânda aprinsă și tare;
când steagul se pierde, puterea s-a dus,
ne pierdem cu toții și țara ne moare!

O, apără-ți steagul – netrebnic e-acel
ce steagu-și trădează, lovind purtătorul;
o, steagul să-ți aperi, să mori pentru el;
păstrând unitatea, salvezi viitorul!

O, apără-ți steagul, că orice vrăjmaș
în steag dă cu pietre și-n cel care-l ține!
De steag să te-alături, nicicând să nu-l lași;
când steagul ți-l aperi, te aperi pe tine!

Hristos ne e Steagul, Lucrarea ni-e scut,
iubirea-i puterea și cerul ni-e țel;

când apăr acestea, Hristos mi-e avut
și-o veșnică slavă m-așteaptă la El!

637. CU DOMNUL ÎN FRUNTE (ÎNCEPE O LUPTĂ)

Cu Domnul în frunte, la luptă, copii,
să tremure fiii minciunii!
O goarnă răsună în ore târzii,
se-apropie ceasul cumplitei urgii,
se-apropie ceasul furtunii...

La poartă vă bate Același Pribeag,
cu-aceeași iubire fierbinte!
O goarnă vă cheamă la Domnul cu drag,
începe o luptă, se-nalță un steag
și Oastea Lui pleacă nainte.

Cărarea e-ngustă și sarcina grea,
vor curge pâraie de sânge...
O Cruce înalță în inima ta,
nădejdea iertării adu-o sub ea,
și-n lacrimi păcatele-ți plânde!

Spre «culmea durerii» pornește să-ți plânde
amarul ce veșnic te-apasă!
Cu lacrimi de sânge păcatul să-l stânde,
o altă comoară în ceruri să-ți strânde,
c-aici ești drumeț și n-ai casă!

Trezește în drumu-ți pe cei care dorm,
spălați-vă-n lacrimi tina!
De-acuma Isus ne e Rege și Domn;
în lături și ură, și patimi, și somn!
Lumina, să vină Lumina!

638. DE PRETUTINDENI FRAȚII STRIGĂ

De pretutindeni frații strigă: Suntem prezenți cu drag oricând,
noi vrem să mergem înainte pe calea vie rămânând. (bis)

Trecând pustia, vrem Canaanul și nu ne-ntoarcem înapoi,
orice necazuri și-ncercare ar fi să vină peste noi! (bis)

Ne înfrățim cu suferința, de pătimiri nu ne-ngrozim,
căci vrem cu orice preț în lupta lui Dumnezeu să biruim. (bis)

Prin suferință, cu răbdare, cu Domnul vom înainta;
Biruitoare, în fruntea noastră, Isus conduce Oastea Sa. (bis)

Rămâi cu noi, Isuse Doamne, și ne-ntărește ne-ncetat,
să ducem lupta pâ'n' la moarte, așa cum Tu ne-ai învățat! (bis)

Cu braț înalt și mână tare, condu-ne Tu să izbândim,
Împărăția Ta slăvită biruitori s-o moștenim! (bis)

639. OSTAȘI AI DOMNULUI

Ostași ai Domnului Isus ce Crucea Lui pe steag v-ați pus,
să știți că-n lumea asta voi purtați un lung și greu război
– războiul lui Isus.

În lupta Lui fiind chemați, voi lupta dragostei purtați,
răbdarea Lui vă fie țel, tăcuți, și blânzi, și buni ca El
și nu descurajați!

Nainte deci prin ploi și vânt, vestind Cuvântul Lui cel Sfânt;
iar plată pentru că luptați, nici cinste pentru tot ce dați
nu cereți pe pământ!

De lume n-așteptați să fiți nici lăudați, nici prețuiți,
să nu v-atragă slava sa; Hristos a suferit în ea –
și voi să suferiți!

640. FRAȚI OSTAȘI, PORNIȚI LA LUPTĂ

Frați ostași, porniți la luptă cu nădejde-n Cel din cer,
înaintea noastră merge Cel ce vina lumii șterge,
deci priviți cu toții Sus!
Calea lui satan e ruptă, înainte, frați, la luptă,
înainte, cu Isus!...

Trecem azi prin grele clipe, vom avea de suferit;
dar ostașul e să lupte și să meargă înainte
cu privirea la Isus.
Moartea cade, iadul plânge, Satan mâinile își frânge,
dar nainte cu Isus!

Nu ne înspăimântă moartea, frica a pierit din noi.
Înainte tot poporul cu Isus Biruitorul,
înainte cu Isus!
Cine vrea să lupte: vie! Iar fricoșii să rămâie;
noi, nainte cu Isus!

Lipsa nu ne înspăimântă, suferința, nici atât.
Cine e ostaș să vie, trădătorii să rămâie,
noi luptăm pentru Isus!
Țelul nostru și tot dorul e Isus Biruitorul –
înainte cu Isus!...

Lupta noastră grea-i de-acuma; vom avea de dus nevoi;
însă cât trăi-va unul nu ne-om da nicicând napoi,
ci vom merge cu Isus.
Cine e ostaș să vie, trădătorii să rămâie,
noi, nainte cu Isus!

641. FRAȚI OSTAȘI, RĂSUNĂ IARĂ

Frați ostași, răsună iară goarna luptei sfinte;
după o-ncercare-amară, glasul Lui ne cheamă iară,
pentru Sfânta Slavei Țară – înainte!

Astăzi marea Lui chemare este mai fierbinte;
dup-o lungă înnoptare, soarele din nou răsare,
pentru Numele Său Mare – înainte!

După lupta cea trecută, mulți sunt azi morminte;
dar Hristos din cer ne-ajută cu puterea-l nevăzută,
biruința nu-i pierdută – înainte!
La chemarea-nflăcărată azi luați aminte;
să ne ridicăm deodată cu voință ne-nfrică,
biruința-i câștigată – înainte!

Frați viteji, se vede-n față Ținta luptei sfinte;
pentru slava ei măreață, pentru veșnica viață,
pentru tot ce-avem în față – înainte!

Duceți peste tot fiorul nou al luptei sfinte;
către cer ne cheamă dorul, steagul sus – și tot poporul,
cu Isus Biruitorul – înainte!

642. ISUS, REGELE CEL MARE

Isus, Regele cel Mare, Și-a pus Oastea în mișcare,
a format Oaste cerească, pământul să-l cucerească. (bis)

Prin poporul românesc s-a-nceput război ceresc
pentru sângele vărsat pe cruce de lemn uscat. (bis)

Pentru sângele jertfit pentru-acest popor rob
haideți astăzi toți creștinii intrați în Oastea Luminii! (bis)

Iubitorii de dreptate, strângeți rândurile toate
să luptăm pentru Hristos și-al mântuirii folos! (bis)

Să luptăm plini de credință pentru-a Crucii biruință,
să-L chemăm pe Domnul Sfânt Rege-n Cer și pe pământ! (bis)

O dreptate să domnească, Isus să Se preamărească:
Rege mare pe vecie – un cer și-un pământ să fie! (bis)

643. VENIM DIN SIBIU

Venim din Sibiul de unde răsună un cântec măreț și duios,
de unde pornește solia cea bună a Domnului nostru Hristos. (bis)

De-acolo și astăzi profetul ne cheamă cu trâmbița lui, ca din cer:
„Ostași ai iubirii, luptați fără teamă prin foc, prin furtună, prin ger!... (bis)

Să-L duceți pe Domnul de Care, în lume, din pieptu-mi zdrobit v-am vorbit
și pentru a' Căruia Slavă și Nume dulceața durerii-am sorbit! (bis)

Și duceți mereu crucea asta pe care am dus-o și eu spre calvar,
răbdați pentru Domnul oricâte ocare, golind al osândeii pahar! (bis)

Sosi-va odată și Ziua cea Sfântă când Domnul din nou va veni
și toată durerea ce azi vă frământă și plânsul atunci s-or sfârși. (bis)

Veni-va răsplata, răsplata cea mare a celor ce au biruit
și fără de frică și fără-ncetare răniți și loviți L-au vestit...“ (bis)

Venim din Sibiul de unde străbate Lumina ce ne-a luminat;
vom duce-n orașe, vom duce prin sate ce-al nostru Gornist ne-a-nvățat! (bis)

Nainte vom merge, prin spini și piroane, așa cum Gornistul ne-a spus,
prin mii de batjocuri, prin mii de prigoane vesti-vom mereu pe Isus! (bis)

644. FĂRĂ NUMĂR SE PIERDE ÎN ZARE

Fără număr se pierde în zare marea gloată de răscumpărați,
de-al lor cântec chiar cerul tresare; țin finic și-n alb sunt îmbrăcați.

Numeroși ca nisipul pe maluri
– ce măreț va fi
când Sus ne vom întâlni,
mai numeroși ca nisipul pe maluri!

Se tot strânge, mereu ne-nteruptă, o armată de robi izbăviți;
biruind în a lumii grea luptă, sunt ca regi de Isus proslăviți.

Rând pe rând cu lumina pe fețe, ei se-avântă spre locul dorit,
înainte de zori dând binețe slavei Zilei ce n-are sfârșit.

Risipiți printre orice popoare, totdeauna au fost credincioși;
nori de martori tinzând înspre soare și prin El sunt în cer luminoși.

Legiuni îngerești cântă-n coruri, ca în ziua dintâi sunt uimiți
de mulțimea cea nouă din ceruri, cu Isus pe vecie uniți.

Numeroși ca oștirea de stele
– ce măreț va fi
când veșnic vom străluci
mai numeroși ca oștirea de stele!

645. HRISTOS E TOTUL PENTRU NOI

Hristos e totul pentru noi, și-n fericire, și-n nevoi,
și-n libertate, și-n surghiun, Hristos ni-e Soțul cel mai bun. (bis)

Hristos ni-e scutul nepătruns, Hristos ni-e aurul ascuns,
Hristos ni-e-al vieții-adânc șuvoi, Hristos e totul pentru noi. (bis)

Hristos ni-e casă și părinți și ținta ultimei dorinți,
și Rai cu haruri veșnic noi, Hristos e totul pentru noi. (bis)

Hristos ni-e sprijin și toiaș, Hristos ni-i bunul cel mai drag,
Hristos ni-e zborul cel vioi, Hristos e totul pentru noi. (bis)

Hristos ni-e dulcele alin în cel mai dureros suspin
și-n locul cel mai părăsit, Hristos ni-e soțul cel iubit. (bis)

Hristos ni-e dorul cel mai sfânt, Hristos ni-e crez și legământ,
Hristos ni-e Viața de Apoi, Hristos e totul pentru noi. (bis)

646. HAIDEȚI, FRAȚILOR, CU DRAG

Haideți, fraților, cu drag, să ne strângem toți sub steag,
Domnului să ne rugăm, laude să-l înălțăm!

Pentru că ne-a ajutat și de rele ne-am lăsat,
de-acum mai mult să luptăm, răul tot să-l lepădăm.

Doamne, mult mai suduiam și de păcat nu știam...
Tu, prin Sângele vărsat, iartă și al meu păcat,

Al meu și al tuturor fraților, surorilor
care-n Oaste au intrat și de rău s-au depărtat!

Doamne-ajută-ne de-acum să urmăm al Oastei drum;
spre ispite treji să fim, al Tău Nume să-l slăvim!...

647. PE-ALE MÂNTUIRII CĂI

Pe-ale mântuirii căi de vom merge-ntruna,
noi cu Domnul și cu-ai săi fi-vom totdeauna. (bis)

Dulcele Isus tuturor ne-a spus
că ne-așteaptă Sus slava fără-apus
dacă vom căuta mântuirea Sa,
când vom birui, ne-o va dăru
sus în Ceruri, sus, Dulcele Isus...

Sfinților învățăcei de urmă întruna
noi cu Domnul și cu ei fi-vom totdeauna. (bis)

Doamne, de-ale lumii căi apără-ne-ntruna,
noi cu Tine și cu-ai Tăi vrem pe totdeauna!... (bis)

648. SCUMPĂ E COMOARA

Scumpă e comoara mântuirii tale
merită s-o cauți peste deal și vale,
merită să cheltui, merită a-ți vinde,
merită să dăru tot – s-o poți cuprinde!

Pentru mântuirea ta
dă-ți tot ce-ai avea,
căci din câte poți vedea
nu-i nimic, nimic ca ea. (bis)

Ea-i mărgăritarul cel mai scump și mare,
nu-i ca ea nici unul din mărgăritare;
cel ce-o află-și vinde orice avuție,
ca s-o dobândească pentru veșnicie.

Scumpă-i mântuirea, mai presus ca toate;
caută ca s-o afli până se mai poate!
Tot ce-mbie lumea e-o zădărnice,
numai mântuirea e pe veșnicie.

649. O, PREAIUBITUL MEU

O, Preaiubitul meu Isuse, pe veci Ți-am dat iubirea mea;
sunt neagră, da, dar sunt frumoasă, căci sunt a Ta, pe veci a Ta! (bis)

Sunt neagră pentru-acei din lume, căci lumii nu doresc să-i plac,
dar sunt frumoasă pentru ceruri și-n veac Tu mă iubești, în veac. (bis)

Sunt neagră-n greșurile mele pe care le mai fac arar,
dar sunt frumoasă prin căință, căci har îmi dai Tu după har. (bis)

Sunt neagră pentru ochii lumii și pentru-acest străin pământ,
sunt neagră pentru veacu-acesta, sunt neagră, da, Isuse, sunt! (bis)

Dar dacă-n fața Ta-s frumoasă și pentru cerul Tău ascuns
și pentru toată veșnicia, Isuse, mi-e de-ajuns, de-ajuns! (bis)

650. CÂNȚA-VOI CELUI PREAIUBIT
(CÂNTAREA LUI ISAIA – 5, 1-5)

Cânta-voi Celui Preaiubit cântarea Lui de jale,
cântarea unui plâns trudit asupra viei Sale.
Iubitul meu avea pe-un câmp o vie-așa mănoasă,
cât a muncit sădind în ea doar vița mai aleasă! (bis)

Făcut-a totul... și-aștepta acum cu nerăbdare
să-l facă struguri buni, dar ea făcut-a roade-amare...
„O, – zice El – poporul Meu, de-ați judeca voi bine,
ce-am făcut viei Mele Eu și ce ea pentru Mine!... (bis)

Dar ce-aș mai fi putut să-i fac și n-am făcut Eu, oare?
De ce în loc de struguri buni Mi-a dat ea roade-amare?
O, via Domnului, cât vrei să-l dai tot roade rele,
nu te gândești c-aduce-o zi răsplata pentru ele? (bis)

651. O, DOMNU-AȘTEAPTĂ
(CÂNTAREA LUI ISAIA – 30, 18-21)

O, Domnu-așteaptă iar să-l fie milă,
așteaptă să Se-ndure iar de voi,
El Se ridică să vă miluiască
pe toți acei ce gemeți în nevoi!

Căci Domnul este-un Dumnezeu puternic
și drept cu toți e Domnu-n orice fel;
ferice-n veci de câți în El vor crede,
de toți acei ce-și pun nădejdea-n El!...

El are milă, când Îl rogi, de tine,
când ai să-L chemi, degrab' va asculta,
El în necaz te satură de pâine
și-n strâmtorare te va adăpa.

Cei ce vă-nvață fi-vor fără frică
și slobozi ochii voștri vor vedea,
veți auzi mereu îndemnul dulce:
„Aceasta-i calea! Mergeți drept pe ea!“

652. O, POATE-O MAMĂ?
(CÂNTAREA LUI ISAIA – 49, 15-18)

O, poate-o mamă a-și uita copilul ce-alăptează?
Să n-aibă milă, oare, ea de fiul ce-l veghează,
ce-l strânge ea la sânul ei și somnul i-l veghează? (bis)

Dar chiar și dacă v-ar uita ființa neuitată,
Eu totuși nu vă voi uita de-acuma niciodată!
Eu să vă uit nu voi putea de-acuma niciodată!... (bis)

Căci v-am săpat pe-a' Mele mâini în rane neuitate
și-a' voastre suflete rămân în ochii Mei curate;
Eu nu le uit și sunt pe veci în ochii Mei curate!... (bis)

Veni-vor zile când cei răi uitați vor fi de tine,
vedea-vei fericiți pe-ai tăi, cu fețe-n veci senine...
despovărați și fericiți, cu fețe-n veci senine... (bis)

653. NU TE TEME! (Isaia 54, 4-10)

Nu te teme, nu vei fi de-ocară, de rușine nu te voi lăsa,
vei uita păcatele făcute, tot ce-a fost ocară vei uita!

Părăsit ai fost câteva clipe, dar din nou napoi vei fi primit
cu-o și mai puternică iubire, lângă Domnul Care te-a iubit. (bis)

Într-o izbucnire de mânie Fața Mi-am ascuns de tine Eu,
dar din nou o să Mă-ndur de tine cu-o iubire veșnică, mereu...

Iată, pot chiar munții să se mute, dealurile a se clătina,
dar a Mea iubire, zice Domnul, de la tine nu s-a mai muta...

Legământul Meu de pace, ție, pentru veci rămâne neclintit –
zice Domnul ce-ți arată milă – și pe veci vei fi nepărăsit!...

654. GREȚI CALEA CRUCII

Grea-i calea Crucii cu spini și-ncercări,
dar nu mă plâng, dar nu mă plâng,
mi-e viața plină de chin și ocări,
dar nu mă plâng, dar nu mă plâng,
am pe Isus și nu mă plâng...

Prin suferinți și dureri trec cântând,
plin de pacea sfântă ce El mi-a dăruit,
ochii mereu sus la Domnul ținând,
sunt fericit, sunt fericit,
cu El mereu sunt fericit.

De nimeni astăzi nu sunt înțeles,
dar nu mă plâng, dar nu mă plâng,
prieteni toți de dușman m-au ales,
dar nu mă plâng, dar nu mă plâng,
am pe Isus și nu mă plâng...

Când cad sfârșit de dureri și amar,
El mă-nviorează cu chipul Lui dorit
și mai departe, cântând, mă duc iar,
sunt fericit, sunt fericit,
cu El mereu sunt fericit...

Mi-e-atât de dor ca să fiu cu Isus,
dar nu mă plâng, dar nu mă plâng,
de-atâta vreme L-aștept, cum mi-a spus,
dar nu mă plâng, dar nu mă plâng,
sunt tot cu El și nu mă plâng...

Știu că-n curând însă El va veni
să mă ducă-n Cerul ce-atâta l-am dorit,
și lângă El, pe vecie, voi fi
mai fericit, mai fericit,
cu El mereu mai fericit...

655. AJUNGĂ VEACURILE MULTE (UNIȚI-VĂ, CREȘTINI!)

Ajungă veacurile multe în care fost-am despărțiți!
Azi, glasul lui Isus ne cheamă: Creștini, de ce nu vă uniți? (bis)

Prea mult, în uri și vrăjmășie, în cete fost-am despărțiți...
Să ne trezim, e ceasul ultim! Să ne iubim! Să fim uniți! (bis)

Lăsați, de-acuma, vrăjmășia! Mândria, ura lepădați!
Urmați de-acum porunca sfântă: lubiți-vă, căci sunteți frați! (bis)

Căci Adevărul este Unul, cum Unul este și Hristos.
De ce noi despărțiți în cete să ne luptăm fără folos? (bis)

Veniți, creștini de pretutindeni, să ne unim întru Hristos!
În jurul Crucii Sale sfinte ne cheamă glasul Lui duios: (bis)

Veniți, copiii Mei, la Mine și vă-nfrățiți în Jertfa Mea!
Eu pentru voi Mi-am dat viața și M-am jertfit pe Golgota. (bis)

Veniți să împlinim dorința ce-a arătat-o Domnul Sfânt
în rugăciunea către Tatăl ce ne-a lăsat-o legământ! (bis)

Veniți, creștini din lumea largă, din Răsărit și din Apus!
Iubirea Golgotei ne cheamă să ne unim întru Isus. (bis)

Căci vine în curând Stăpânul să-Și cerceteze-al Său popor.
Fiți gata să-l ieșiți nainte, cântându-l slavă toți în cor! (...) (bis)

Veniți, creștini de pretutindeni, din orice neam și-orice popor,
să fim pe veci uniți în Domnul, să fim o turmă și-un Păstor! (bis)

656. CÂND TE AM PE TINE, DOAMNE

Când Te am (bis) pe Tine, Doamne,
de nimica nu mă tem, nu mă tem,
în necazuri, în necazurile vieții
zi și noapte eu Te chem, eu Te chem.

Ochii Tăi (bis) sunt plini de milă
și de sfântă-ajutorare, ajutorare,
jugul vieții (bis) când m-apasă,
eu la Tine am scăpare, am scăpare...

De am mulți (bis) dușmani pe lume
care mă vorbesc de rău, vorbesc de rău,
nu îmi pasă, (bis) ci-n credință
preamăresc pe Dumnezeu, pe Dumnezeu.

Iar când frații (bis) mei din casă
ori părinții mă hulesc, mă hulesc,
eu spre Tine (bis) -mi plec genunchii
și prin rugă mă-ntăresc, mă-ntăresc.

Sunt copil (bis) al Tău, Isuse,
în Cuvântul Tău ai spus, Tu ai spus
să nu mai (bis) privesc la lume,
ci mereu spre Tine sus, spre Tine sus.

Vreau deci viața (bis) mea întreagă,
numai Ție să-Ți slujesc, să-Ți slujesc,
adevărul (bis) Tău, Isuse,
fără frică să-l vestesc, să-l vestesc...

657. AICI SUNTEM STRĂINI

Aici suntem străini, căci casa noastră-i Sus;
străini prin lume, prin al Tău Nume
ne mântuim, Isus.

Chiar dacă vin furtuni, nu deznădăjduim;
spre zări senine, privind la Tine,
cu Tine noi plutim.

Aici ni-e greu acum, dar va-nceta curând;
prin clipe grele, ne-atinși de rele,
noi trecem tot cântând.

Nu vom cârti deloc, oricât am mai răbda,
ci-n bucurie, cânta-Ți-vom Ție
c-avem ocară Ta.

Nu vrem să fim iubiți unde Tu ești urât;
ci prin răbdare, purtând ocare,
vom suferi oricât.

Disprețuiți de toți, loviți de toți, răbdăm;
ne pare bine că noi cu Tine
așa ne-asemănăm.

658. UMBLÂND PE-ACEST STRĂIN PĂMÂNT

Umblând pe-acest străin pământ, avem un scump cuvânt,
Isus ne-a spus prin Duhul Sfânt că ne-o lua la El curând.

Doamne, mult dorim aceea zi,
când pe nori la Tine vom veni,
ca să fim cu tine-Acasă,
la aceeași masă,
unde sunt bucate-alese,
Doamne, la Tine acasă!...

Atuncea Domnul va striga către oștirea Sa:
„Intrați voi toți în Casa Mea și încuiați ușa!“

O, cât dorim acolo Sus să fim lângă Isus,
când veșnic Îi vom preamări în cer cu îngerii!

Atunci, Isus, la masa Ta cu Tine noi vom sta
și Tu vei răsplăti-nmiit tot cât am suferit...

659. CÂND EU TE CĂUTAM

Când eu Te căutam, Isuse, cu inima-n răscruci răpus,
cu un surâs de primăvară // spre mine-ai pogorât, Isus, // (bis)
cu un surâs de primăvară spre mine-ai pogorât, Isus.

Tu mi-ai desfrunzărit ființa ce-n moarte și-n îngheț zăcea,
făcând să-nmugurească-n mine // fiori și dor de rămurea, // (bis)
făcând să-nmugurească-n mine fiori și dor de rămurea.

Cu dulcea-Ți rază fermecată m-ai încălzit și legănat
și fruntea mi-ai îmbrățișat-o // cu un sărut înmiresmat, // (bis)
și fruntea mi-ai îmbrățișat-o cu un sărut înmiresmat.

Azi, pleoapele-mi dezgheață lacrimi cu bucurii de nedescris
că mi-ai iertat ființa toată // și drum spre ceruri mi-ai deschis, // (bis)
că mi-ai iertat ființa toată și drum spre ceruri mi-ai deschis.

Ajută-mă, Te rog, Isuse, sub raza Ta mereu să stau,
să mă hrănesc din Pâinea Vieții // și din Potirul Tău să beau, // (bis)
să mă hrănesc din Pâinea Vieții și din Potirul Tău să beau.

Iar când din lumea asta rece la Tine sus mă vei chema,
dă-mi alt surâs de primăvară, // cu el să zbor spre slava Ta, // (bis)
dă-mi alt surâs de primăvară, cu el să zbor spre slava Ta!

660. O, FIII MEI

O, fiii mei, aduceți-vă-aminte
că de copii, din leagăn când erați,
de când pe brațe v-am purtat fierbinte,
eu v-am chemat pe Domnul să-L urmați!

O, fiii mei, să nu uitați vreodată
dorința mea cu plânsu-nduioșat
și dragostea, și ruga ne-ncetată
cu care eu la Domnul v-am chemat!

Eu am aflat în Domnul fericirea
și bucuria-ntregii mele vieți
și-am vrut s-aflați și voi că izbăvirea
și fericirea voastră-n El aveți.

O, fiii mei, slujiți-L viața toată
și voi și-acei ce El o să vi-i dea!
De-L veți iubi, ne vom vedea odată
pe veci uniți în fericirea Sa.

661. NUMAI O IUBIRE ESTE

Numai o iubire este // cu-acest nume preacurat, // (bis)
e Isus, e Isus, e Isus, e Isus,
celelalte toate-s numai // amăgire și păcat; // (bis)
numai o iubire este, e Isus, e Isus, e Isus.

Numai o Comoară este // să-ți dai tot ca s-o aduni, // (bis)
e Isus, e Isus, e Isus, e Isus,
celelalte toate-s numai // înșelare și minciuni; // (bis)
numai o Comoară este, e Isus, e Isus, e Isus.

Numai o răsplată este // vrednică de orice dar, // (bis)
la Isus, la Isus, la Isus, la Isus,
celelalte toate-s numai // așteptare în zadar; // (bis)
numai o răsplată este la Isus, la Isus, la Isus.

Numai o viață este // încheiată strălucit, // (bis)
cu Isus, cu Isus, cu Isus, cu Isus,
celelalte toate-s numai // întuneric nesfârșit; // (bis)
numai o viață este, cu Isus, cu Isus, cu Isus.

Numai Unul Singur este // Dumnezeu Mântuitor, // (bis)
e Isus, e Isus, e Isus, e Isus,
numai Singur El dă toată // mântuirea tuturor; // (bis)
numai Unul Singur este Dumnezeu Mântuitor...

662. NU-MI PARE RĂU PE NIMENI

Nu-mi pare rău pe nimeni din câți m-au dușmănit,
eu văd acum că nimeni vreun rău nu mi-a făcut,
nici cei ce mi-au ars viața, nici cei ce m-au lovit,
spre bine-mi erau toate, dar eu n-am cunoscut. (bis)

Aș vrea să-mi cer iertare la toți câți m-au urât
și mi-au pândit viața atât amar de ani,
la toți câți mă bârfiră, la toți câți m-au pârât,
ei mi-au făcut doar bine, eu i-am crezut dușmani. (bis)

Iertați-mă cu toții de judecata rea,
acum văd adevărul ce ani nu l-am văzut,
cât rău mi-ați vrut voi mie e bine-n viața mea,
cât bine v-ați vrut vouă păcat vi s-a făcut. (bis)

Nu-mi pare rău pe nimeni, ci milă mi-e de toți,
acum, când doar o clipă mai știți pe unde-s eu.
Hristos să aibă milă de voi, ascunșii-mi soți,
și să vă dea și vouă lumina Dumnezeu! (bis)

663. FRATE, DE SIMȚI VREO DURERE

Frate, de simți vreo durere,
de ai vreun necaz nespus,
pune-ți degrab' înainte
chinul Domnului Isus!

Dacă ești hulit vreodată,
El a fost și mai hulit...
Dacă suferi nedreptate,
El mai mult a suferit...

Poate tu, frate creștine,
tot ești vinovat un pic,
însă Domnului, știi bine,
nu l s-a găsit nimic.

Te oprește, dar, creștine,
și nu te mai răzbuna,
ci gândește la Stăpânul
cum pe toate le răbda!

Și de câte ori în viață
vei fi singur și mâhnit
pune-ți totdeauna-n față
pe Isus cel Răstignit!

664. NU-ȚI MAI SPUNE-A TA DURERE

Nu-ți mai spune-a ta durere, frate, nimănui,
vino, spune-ți tot necazul numai Domnului;
n-alerga cu chinurile tale sufletești
nici la lume, nici la oameni să le lecuiești.

Ci la Domnul vino, frate, El te-o vindeca,
rana ta cea grea de moarte El ți-o va lega,
te va-mbărbăta și fi-vei, frate, ușurat,
căci așa cum El lucrează nimeni n-a lucrat.

Doamne, peste-a' noastre rane lasă-al Tău alin,
peste ceața vieții noastre adu-al Tău senin!
Dă-ne, Doamne-mbărbătare când e lupta grea,
să ne bucurăm odată de cununa Ta!

665. NU TE TEME

Nu te teme, turmă mică,
orice-ai suferi!
Cel ce munții îi despică
spune să nu-ți fie frică,
El Te-o ocroti. (bis)

Domnul în Scripturi îți spune:
«Iată sunt cu voi!
Cât veți fi în astă lume,
Eu vă apăr în furtune
și-n orice nevoi.» (bis)

«Îndrăzniți deci fără frică! –
spune-al Lui Cuvânt –
Nu te teme, turmă mică,
măinile spre Cer ridică,
luptă cu avânt!» (bis)

Nu te teme, turmă mică,
orice-ai mai răbda!
Încă-un strop și Cel ce vine

te va duce lângă Sine,
Sus în slava Sa... (bis)

666. NU DORMIȚI, SEMĂNĂTORII

Nu dormiți, semănătorii țarinei curate,
ca să nu vă pierdeți rodul muncii minunate!
Stați cu grijă, căci vrăjmașul caută cum să vină
și-n ogorul muncii sfinte seamănă neghina! (bis)

Nu dormiți, căci el nu doarme, ci pândește-ntruna,
aruncând pe-ascuns neghina, una câte una!
Și nici nu gândești cum iese peste holda toată
încând sămânța bună iarba blestemată. (bis)

Alergați mereu și-o smulgeți, fără de cruțare,
altfel ea vă nimicește harnica lucrare!
Cât muncesc cei buni, o mie, poate-un rău să piardă
și-n zadar ți-e toată munca dacă-l lași s-o ardă! (bis)

667. MI-E DOR, MI-E DOR

Mi-e dor, mi-e dor de veșnicie, de Slava Ta, Isus iubit,
mi-e dor de-a Ta Împărăție, de-acel Lăcaș făgăduit!...
Mi-e-atât de dor, mi-e-atât de dor de țara bucuriilor,
de dulcea Patrie de Sus, de Fața Ta, iubit Isus!

O, fă s-ajung să fiu cu Tine acolo sus, în cer, în veac,
în haina veșnicei lumine și-n strălucire să mă-mbrac!
Mi-e dor mereu, așa de dor de-al Tău Lăcaș strălucitor,
de dorul Tău mereu suspin: O, vin'! Isuse dulce, vin'!

668. SĂ-L BINECUVÂNTEZE CERUL

Să-l binecuvânteze Cerul pe orice binefăcător,
pe-oricine bucură pe alții cu rod curat și-mbietor! (bis)

Să binecuvânteze Mărul de lângă drumuri, prăfuit,
ce dă și umbra, și lumina, și jertfa, nemairăsplătit! (bis)

Și Piersicul cel numai zâmbet pe crengile pân-la pământ,
și Teiul miresmând cuprinsul, și Bradul, soț până-n mormânt. (bis)

Pe orișicine face-un bine unui flămând și călător
să-l binecuvânteze Cerul, c-a face bine nu-i ușor! (bis)

Dar pe acela ce se-ascunde când face binele, mereu,
mai mult să-l binecuvânteze, c-aceasta este cel mai greu! (bis)

669. MIRE-AL VEȘNICIEI MELE

Mire-al veșniciei mele ce-n extaz plângând Te-ador,
oare când afla-mi-voi stâmpăr dorului ce-mi arde-n dor? (bis)

Când, pe sânul Tău cel dulce, fruntea-mi grea de străluciri
voi putea s-o culc în pacea dulcii Tale fericiri? (bis)

Inima-mi, ce-a ars atâta de-al iubirii dulce chin,
când afla-și-va lângă Tine așteptatul ei alin? (bis)

Acești ochi, ce-n focu-atâtor mii de lacrimi s-au topit,
când se vor scălda-n lumina slavei Chipului dorit? (bis)

Când, cu-aceste două brațe ce de-o viață se întind,
voi putea-n sfârșit ca poala, măcar poala să-Ti cuprind? (bis)

Când putea-Ți-voi numai Ție spune multul meu amar
care-mi arde și-mi topește inima-ngropată-n jar? (bis)

Când, uitând de toată slava Raiului de haruri greu,
neștiind de nimeni altul, vom fi numai Tu și eu? (bis)

Când? Căci zilele, ca anii, trec așa de cătinel,
și-acest lut mă leagă parcă în cătușe de oțel... (bis)

Când? O, Mire drag, Isuse, că n-am aripe să zbor!...
Anii-s lungi cât niște veacuri și mi-e dor, mi-e dor, mi-e dor!... (bis)

670. MI-A RĂSĂRIT UN SOARE DULCE

Mi-a răsărit un Soare Dulce, e Jertfa Sfântă de pe Cruce
și raza Lui mi-a luminat în noaptea negrului păcat. (bis)

O, cum în noaptea-ntunecată, lumineă binecuvântată,
mi-ai luminat cu har de Sus, o, Soare Fericit, Isus! (bis)

Pe veci fii binecuvântată, Lumină Sfântă și Curată,
căci eu prin Tine văd mereu cărarea către Dumnezeu! (bis)

O, eu Te rog, până la moarte, arată-mi calea mai departe,
s-ajung cu bine-acolo Sus, la dreapta Domnului Isus! (bis)

671. SUNT COPIL AL LUI HRISTOS

Sunt copil al lui Hristos, lui Hristos, lui Hristos,
sunt copil al lui Hristos și eu cânt pe cale...
Nu mi-e frică de nimic, de Isus eu sunt scutit,
Domnul e nădejdea mea – și eu cânt pe cale.

Merg spre ceruri fericit, fericit, fericit,
merg spre ceruri fericit și eu cânt pe cale...
spre Orașul minunat, cu lumină îmbrăcat,
spre Ierusalimul nou – și eu cânt pe cale.

Calea-i grea prin suferinți, suferinți, suferinți,
calea-i grea prin suferinți, dar eu cânt pe cale...
Suferința-i partea mea, până Domnul m-a chema,
ca să-mi dea răsplata Sa – și eu cânt pe cale.

Dar în Țara cea de Sus, cea de Sus, cea de Sus,
dar în Țara cea de Sus... și eu cânt pe cale,
cu Isus în veci voi fi, Fața Lui o voi privi,
fericirea voi găsi – și eu cânt pe cale.

672. VENIȚI LA ADUNARE

Veniți la adunare,
o, fraților iubiți,
cu sufletele pline
de dragoste – veniți!

Nimic nu vă oprească
de-a alerga mereu
acolo unde Domnul
a zis că: «Sunt și Eu».

Veniți acolo unde
copiii Lui se strâng
și-n jurul Crucii Sale
se bucură și plâng!

Veniți unde răsună
Cuvântul Lui cel Sfânt,
căci nici un loc mai dulce
nu este pe pământ!

Când doi sau trei se-adună
în Numele-I iubit
acolo e și Domnul,
cu ei, nedespărțit.

În jurul Crucii Sale
veniți, să stăm mereu
sub binecuvântarea
lui Tatăl-Dumnezeu!

673. SUFLET PLIN DE ÎNTRISTARE

Suflet plin de întristare, să te-ncrezi în Dumnezeu;
când ajungi în clipe grele, El încearcă zelul tău...

Niciodată deznădejdea nu-ți învingă inima!
Domnul spune: «Sunt cu tine!»; Domnul nu te va lăsa! (bis)

Când satan te-atacă aprig, ține-i piept, că biruiești!
Domnul tot așa luptat-a, lângă El puternic ești.

Dacă vrei s-ajungi Viața, lumii trebuie să-i mori
și să-ți dăruiești credinței ale inimii comori.

Deci alungă îndoiala și te-ncrede-n Dumnezeu;
suferința te sfințește, crede, și-ai să scapi de greu!

674. EU ERAM COPIL, ISUSE

Eu eram copil, Isuse, glasul când Ți-am înțeles,
drumul Crucii, drumul Crucii cum ai spus Tu l-am ales. (bis)

La-nceput, când era pace, calea plină de popor,
drumul Crucii, drumul Crucii era dulce și ușor. (bis)

Dar când a venit furtuna și-ncercarea, mai târziu,
drumul Crucii, drumul Crucii ajunsese-așa pustiu!... (bis)

Crucea se îngreuiase, spinii sângerau amar,
drumul Crucii, drumul Crucii ajunsese un calvar... (bis)

Am căzut... dar mâna-Ți dulce, blând, m-a ridicat în sus,
drumul Crucii, drumul Crucii mi Te-a arătat, Isus. (bis)

Tu mi-ai arătat Golgota și-nțelesul ei mi-ai dat,
drumul Crucii, drumul Crucii trebuia întreg urcat. (bis)

Crucea-i grea, dar ce înseamnă Tu mă faci să înțeleg.
Drumul Crucii, drumul Crucii fă să pot să-l sui întreg!... (bis)

675. VIN FURTUNI ȘI VIN ISPITE

Vin furtuni și vin ispite și necazuri felurite,
însă tu, fratele meu, te încrede-n Dumnezeu! (bis)

De păcate te ferește și pe cei răi îi iubește,
punându-ți nădejdea Sus, în Preadulcele Isus! (bis)

Lasă-L pe El să lucreze și pașii să-i îndrepteze,
căci ce face El, îți spun, crezi că-i rău, însă e bun! (bis)

Și târziu îți vei da seamă cum Isus, ca și o mamă,
numai bine ți-a voit și de rele te-a ferit. (bis)

Și cu lacrimi tu vei spune cu ce-adâncă-nțelepciune
și ce har nemărginit Mâna Lui ți-a pregătit. (bis)

Deci ascultă, frățioare, taci și ai multă răbdare,
încrezându-te mereu în Mâna lui Dumnezeu! (bis)

676. ALEARGĂ, MAI ALEARGĂ

Aleargă, mai aleargă,
curând ajungi la Țel,
tot cerul te așteaptă
biruitor în el!

Aleargă, mai aleargă,
nu obosi nicicând,
cununa te așteaptă,
de-alergi, o iei curând!

E uneori grea calea?
Sunt uneori vrăjmași?
Credința-nvinge totul,
nicicând să nu te lași!

Sunt uneori ispite
ce-ndeamnă să te-așezi?
Tu n-asculta, aleargă
și calea să-ți veghezi!

Sunt uneori îndemnuri
ce înapoi atrag?
Tu, surd fiind la toate,
s-alergi spre Țelul drag!

Sunt uneori și piedici
ce fac să cazi amar?
Tu iarăși te ridică
mai dârz și-aleargă iar!

Curând, de-orice primejdii
pe veci vei fi scăpat,
și de Hristos, la capăt,
vei fi încununat...

677. DUPĂ DOMNUL VIEȚII

După Domnul Vieții vreau să merg cântând,
chiar pe căi spinoase Crucea Lui purtând.
Lângă El e raiul chiar de pe pământ
și în cea mai mare suferință cânt.

În necazul vieții El îmi dă puteri,
El mă trece-n pace prin orice dureri;
în al vieții zbucium îmi dă pacea Lui,
grijile-mi, întruna, toate I le spui.

Vreau întreaga viață să-L urmez supus;
e așa de dulce viața cu Isus!...
După Domnul Vieții vreau să merg oricând...
– Dă-mi puteri, Isuse, să-Ți urmez cântând!

678. ȚI-E GREU ACUM

Ți-e greu acum în lumea rea,
ți-e-așa de greu, știu bine,
dar nu e mult, Mireasa Mea,
Eu vin curând la tine.
De plâns e sufletul tău plin
și genele ți-s pline,
aștepți de mult – mai ai puțin,
tu vii curând la Mine.

A' serii umbre s-au lungit,
răcoarea nopții vine,
e-aproape ceasul fericit,
Eu vin curând la tine.
Pe fruntea ta voi așeza
aceleași vii lumine,
să-mi fii pe veci asemenea;
tu vii curând la Mine.

Ți-e greu acum, e lumea rea,
e tot mai rea, știu bine,
dar nu e mult, Mireasa Mea,
Eu vin curând la tine!...

679. SOSIT-A CLIPA DESPĂRȚIRII

Sosit-a clipa despărțirii, sosit-a ziua să plecăm
și nu știm când vom mai ajunge de-acuma să ne mai vedem. (bis)

Rămâneți, fraților, cu toții în pacea Domnului Isus
și bucurați-vă-ntru Domnul, mergând spre Patria de Sus! (bis)

O, cât de grea e despărțirea, că parcă tot am sta mereu
ca să mai plângem împreună și să-L slăvim pe Dumnezeu. (bis)

Vă-ntindem mâna cu iubire, zicându-vă cu glas duios:
Rămâneți, fraților, în pace, rămâneți cu Domnul Hristos!

O, nu vă dați napoi o clipă, ci lupta bună să luptați,
ca-n clipa când veni-va Domnul în slujba Lui să fim aflați! (bis)

De nu ne-om mai vedea aicea, ne vom vedea în cerul sfânt,
de vom avea credință tare și vom păzi al Său Cuvânt. (bis)

Ajută-ne, o, Doamne Sfinte, ca toți să ne putem vedea
acolo-n scumpa-mpărăție, în veci cântând mărirea Ta! (bis)

680. DE CE MAI ESTE DESPĂRȚIRE?

De ce mai este despărțire și stări cu ochii-nlăcrimați,
și-mbrățișări sfâșietoare, când nu-i mai bine ca-ntre frați?
Când nu-s cântări mai dragi niciunde, nici rugăciune mai cu har,
de ce așa curând trec toate și vine despărțirea iar? (bis)

De ce așa de lungă-i vremea când stăm departe și dorim,
și-așa de scurtă-i clipa dulce ce-o stăm atunci când ne-ntâlnim?
Abia de ne privim prin lacrimi, de când nu ne-am putut vedea,
abia ne-mbrățișăm – și vine o altă despărțire grea. (bis)

...O, despărțire, de ce oare mai trebuie și tu să fii?
De ce plătim cu-atâtea lacrimi a' noastre scurte bucurii?
De ce sunt oare-atâtea piedici și depărtare între noi?
Când va fi, oare, Întâlnirea să nu mai mergem înapoi?... (bis)

681. LUMINĂ CE MI-AI ÎNNOIT

Lumină ce mi-ai înnoit privirea fericită,
când inimii i-ai răsărit răscrucea strălucită... (bis)

Lumină ce mi-ai sărutat ființa mea întreagă,
învăluindu-mi-o curat pe calea cea mai dragă... (bis)

Lumină ce mi-ai nimicit ghețarii vieții mele
și lacrimile mi-ai sfințit, unindu-te cu ele... (bis)

Lumină care mi-ai atins a' harfei corzi curate
și către ceruri mi-ai întins aripi nemăsurate... (bis)

Lumină ce te-nalți slăvit pe cerul vieții mele
de mii de ori mai strălucit ca sori, și luni, și stele... (bis)

Lumină, sufletu-mi întreg ca jertfă ți se-nchină,
desăvârșirea s-o-nțeleg, pătrunde-mă deplină! (bis)

Căci te ador, ador, cobori pe totdeauna-n mine
purificat să mă-nfășori nemărginit în Tine!... (bis)

682. DUPĂ ARȘIȚA DE-O VARĂ

După arșița de-o vară, focul arse codrii-ntregi,
de credeai că-n veci dintr-înșii urmă verde n-ai s-alegi.
Astăzi, întorcând prin locul pustiit atunci de jar,
noi mlădițe prin cenușă mai puternice răsar.

Mai frumoase-s parcă-acolo unde-a ars mai mult un loc,
măine nici se va cunoaște c-a trecut pe-aici un foc.
Via sfântă peste care a trecut durerea jar
mai puternic-o ridică alte revărsări de har.

Căci din scrumul încercării, după anii-ndurerați,
ies nădejtile Lucrării, fiii ei adevărați.
...Dumnezeule, grăbește odrăslirea mai curând
peste cât pustiu tânjește după focul înc-arzând!

683. DE VREI SĂ-L AI

De vrei să-L ai de Călăuză pe Domnul pe-al vieții drum
tu nu te potrivești-n umblare cu chipul veacului de-acum.
Nici când în faptă și-n vorbire, nici când în gânduri și-n simțiri,
cu chipul veacului de astăzi să n-ai în tine potriviri.

De vrei pe Domnul sus în Ceruri, în Veșnicie, să-L privești,
cu chipu-acestui veac, o frate, nici când să nu te potrivești.
Privește ne-ncetat la Domnul, silindu-te-a-L asemana,
căci, ca și El de ești pe lume, și-n Ceruri tu vei fi așa!

684. NU-I DA DRUM ÎNCHIPUIRII

Nu-i da drum închipuirii când ești prea înfierbântat,
căci pe mulți necumpătarea de-Adevăr i-a-ndepărtat!
Nu-i da frâu vorbirii tale când ești prea adânc mahnit,
vorbele amărăciunii multe inimi au zdrobit! (bis)

Nu-i da voie, la mânie, faptei tale prea ușor,
căci mânia niciodată n-a fost bun sfătuitor!
Nu-i da loc în suflet urii, depărtează-o orișicând,
focul urii arde viața celui care-o poartă-n gând! (bis)

Nu-i da timp dorinței negre să se-oprească-n mintea ta,
căci vedea-vei iadu-n față de vei merge tot așa!
Ci la timp le-oprește toate cu-nfrânarea de-orice fel
și privește nu păcatul – ci răsplata după el! (bis)

685. FERICIT APOSTOL AL IUBIRII

Fericit Apostol al iubirii,
care-n seara Cinei ți-ai culcat
capul trist, cu drag și duioșie,
pe Pieptul cel mai sfânt și mai curat,

oare ce-ai putut să simți atuncea,
că, apoi, oricât ai mai trăit,
numai despre Veșnica iubire
și despre Adevăr ai mai vorbit?

În străfundurile vieții tale
oare ce izvor s-a deșteptat,
că, de-atunci, de mii de ani tot curge
și nici pân' astăzi încă n-a secăt?

Ce foc tainic oare-a fost acela
care inima atunci ți-a-ncins,
că, de-atunci, de mii de ani, tot arde
și nici pân-astăzi încă nu s-a stins?

Ce povară-ai dus de-atunci în suflet
de ți-au fost întruna ochii grei,
de-ai purtat cereasca strălucire
de Adevăr și de iubire-n ei?

Fericită-i inima ce arde
de-al iubirii și-al Iertării jar,
duhul cel pe care Adevărul
îl nalță-n caldul armoniei har.

Rezemat pe Pieptul Mântuirii,
stând unit cu-al Dragostei Izvor,
nesecată-i liniștea rodirii
mereu, mereu datoare tuturor.

Fericit Apostol al iubirii,
ce puțin știu harul cel slăvit
ce-a făcut din Cina cea de Taină,
Izvorul tău Etern și Fericit!

686. CHEMAȚI CÂNTĂRILE

Chemați cântările mereu, și-n locul bun și-n locul greu,
între vorbiri și-ntre tăceri, între mâhniri și mângâieri,
între-ntâlniri și depărtări – chemați plăcutele cântări!
Chemați plăcutele cântări!
Între vorbiri și-ntre tăceri, între mâhniri și mângâieri,
între-ntâlniri și depărtări – chemați plăcutele cântări!

Cântările vă vor scăpa de vorba sau tăcerea grea,
vă vor fi foc când prea-nghețați și-nviorare când oftați
și punte să vă regăsiți când nu puteți să vă priviți,
când nu puteți să vă priviți.

Vă vor fi foc când prea-nghețați și-nviorare când oftați
și punte să vă regăsiți când nu puteți să vă priviți.

Cântați! Îndemnu-acesta bun nu numai celor dragi li-l spun;
la ceilalți și mai mult l-aș vrea, cu cât li-e inima mai grea;
cântarea-i cel mai drag popas să se-ntâlnească glas cu glas,
să se-ntâlnească glas cu glas.

La ceilalți și mai mult l-aș vrea, cu cât li-e inima mai grea;
cântarea-i cel mai drag popas să se-ntâlnească glas cu glas.

Cântați, căci de cântări aveți nevoie toți, oricum sunteți:
și tineri, și bătrâni, oricâți vă-mbrățișați sau vă urâți;
cântarea-i fericit mijloc să se aprindă foc din foc,
să se aprindă foc din foc.

Și tineri, și bătrâni, oricâți vă-mbrățișați sau vă urâți;
cântarea-i fericit mijloc să se aprindă foc din foc!...

687. CE POT SĂ SPUNĂ?

Ce pot să spună despre tine acei ce viața-ți urmăresc,
te socotesc lucrare sfântă a harului dumnezeiesc?

Tu știi, tu vezi, o, cercetează adânc și-atent viața ta,
chiar de te-nșeli pe tine însuți, pe Domnul nu-L poți înșela!

Văd ei în viața ta lumină în tot ce faci și-n tot ce spui
și simt în viața ta de-acuma că ești copil al Domnului?

Văd ei pe-ogorul vieții tale belșugul roadelor de Sus
și fața ta arată pururi blândețea feței lui Isus?

Te văd ei liber de pământul și lumea veacului de-acum
și mergi tu liniștit și sigur pe-al neprihanei veșnic drum?

Isus te-a pus să fii lumină și mărturie pe pământ;
cum împlinești porunca-l sfântă și cum ții sfântul legământ?

El Și-a făcut cu prisosință lucrarea pentru tine, blând;
de nu-L ascuți cu umilință, vei da socoată în curând!

688. CÂND DUREREA-ȚI SCURMĂ VIAȚA

Când durerea-ți scurmă viața, nu te tulbura,
nu te răzvrăți-mpotrivă-i și n-o blestema!

Ci primește-o cu răbdare, umilit, supus,
ea e îngeru-ncercării, solul lui Isus,

ce-a venit să te aducă iară-n turma Lui,
de pe căile pierzării și păcatului.
De aceea, taci și-așteaptă până s-o-implini
zilele-ncercării tale ce-ai a suferi!

Căci la patu-ți de durere și de chin amar,
Domnul va veni-aducându-ți bucurie iar...

689. CÂND VEGHEZI ÎN TOI DE NOAPTE

Când veghezi în toi de noapte și suspini cu greu
Domnul bate, bate, bate, bate tot mereu. (bis)

Să nu spui că-s fleacuri toate, căci, vorbind, greșești,
Domnul spune și tot bate, וַיִּכּוּtu te prăpădești. (bis)

Moartea vine fără veste în palat și-n beci,
moartea nu se îngrijește că te pierzi pe veci. (bis)
Domnul suspinând Se-ntoarce de la casa ta,
iar tu veșnic fără pace vei tot suspina. (bis)

Azi deschide-I, până-i vreme, Domnului Isus,
vezi că sufletul tău geme de păcat răpus. (bis)

Spune-I Lui tot ce te-apasă, drept mărturisind,
și vei fi cu El la masă, cerul moștenind!... (bis)

690. ÎN CHIPUL TĂU

În chipul Tău, Isuse Dulce, să m-adâncesc deplin aș vrea,
ca Fața Ta Strălucitoare să strălucească-n fața mea. (bis)

În Gândul Tău curat, Isuse, aș vrea deplin să m-adâncesc,
ca Adevărul să mă nalțe pân' la-nțelesul Lui ceresc. (bis)

În Dragostea-Ți nemărginită aș vrea să m-adâncesc deplin,
să fiu un fiu al ascultării, smerit, statornic și senin. (bis)

Aș vrea în viața Ta curată să-mi adâncesc viața mea,
evlavia și bunătatea deplin s-ajungă roade-n ea. (bis)

Ca, astfel, orișicând suna-va chemarea trâmbiței cerești,
să-Ți afli Chipul Tău în mine atât de alb cât Ți-l dorești. (bis)

691. TU, CARE-AI AFLAT LUMINA

Tu, care-ai aflat lumina fericitei căi,
zboară-n valurile lumii, scapă-ți frații tăi!
Nu lăsa să se-odihnească trupul tău nicicând,
spune-le de moartea care va veni curând!

Spune-le de Judecata care va veni,
de osânda și pierzarea ce-o vor însoți!
Spune-le de-Acela singur Care i-ar scăpa,
spune-le să-L cheme astăzi pân' vor mai putea!

Spune-le cu lacrimi, strigă-i, ține-te de toți,
roagă-i – ei se duc la moarte – nu-i lăsa, cât poți!
Știi c-a' mântuirii haruri ție ți s-au dat
și pentru-a-ajuta să scape alții din păcat?

Cum cauți tu a lor salvare de pe-a' morții căi?
Ce vei spune la-ntrebarea: „Unde-s frații tăi?”
Tu care-ai aflat lumina fericitei căi,
zboară-n valurile lumii, scapă-ți frații tăi!

692. ȘI LUMEA TOATĂ VA CUNOAȘTE (UCENICII)

„Și lumea toată va cunoaște că sunteți ucenicii Mei,
când pacea veți iubi-o pururi și va fi dragoste-ntre voi. (bis)

În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți neconțenit;
voi nu uitați că fii Îmi sunteți și lumea Eu am biruit!“ (bis)

Așa pe ucenici, adesea, duios Isus îi învăța,
și nu s-a auzit vreodată mai blândă voce ca a Sa. (bis)

De când de pe pământ la ceruri Stăpânul lumii S-a nălțat,
Apostolii pășesc în lume și predică neîncetat. (bis)

Ei sunt huliți, scuipați în față, bătuți, sălbatic chinuiți,
în temnițe-aruncați, în fiare și chiar de rude crunt loviți. (bis)

Iar ei, puțini, săraci și singuri, străini la toți în lumea rea,
din inimă rosteau Cuvântul, cum Duhul Sfânt îi îndemna. (bis)

Dar, azi, popoare-ntregi urmează învățătura lui Isus,
îngenunchind în fața Crucii ce mântuire ne-a adus. (bis)

Și cântă pururea mărire și slavă biruinței Lui...
...Slăvit să fie pe vecie Numele Sfânt al Domnului! (bis)

693. ȘI MII DE ANI

Și mii de ani de-ar fi să ai tot lui Hristos să vrei să-i dai
și-un ceas de-ar fi să mai trăiești tot lui Hristos să-l dăruiești.
Că nu-i alt steag, că nu-i alt steag și nu-i alt țel
și nu-i alt rai, și nu-i alt rai mai scump ca El. (bis)

Să umbli gol, să mori flămând, rămâi lângă Hristos oricând;
să fii lovit și ocărât, rămâi cu Domnul hotărât!
Că nu-i alt drum, că nu-i alt drum și nu-i alt țel
și nu-i alt bun, și nu-i alt bun mai scump ca El. (bis)

Oriunde mergi și-oriunde vii, fă totul cu Hristos să fii;
chiar dacă-n flăcări te încingi, fă tot ca-n lupta Lui să-nvingi!
Că nu-i alt dor, că nu-i alt dor și nu-i alt țel
și nu-i alt cer, și nu-i alt cer mai scump ca El. (bis)

Sui ne-ncetat mai sus, mai sus, pân' la-ntregirea cu Isus;
din El să cânti, din El să spui, din El să-mparți, din El s-adui!
Că nu-i alt har, că nu-i alt har și nu-i alt țel
și nu-i alt dar, și nu-i alt dar mai scump ca El. (bis)

694. SĂRMANE DORURILE MELE

Sărmane dorurile mele, cât zbucium e-ngropat în voi
de așteptările acele ce ard și plâng în amândoi!... (bis)

Ați suspinat îndurerate pe-atâtea drumuri și cărări,
chemând priviri înrourate de-ntârziate așteptări. (bis)

Cântarea zbuciumării voastre atâtea plâns a potolit
și-atâtea inime sihastre a mângâiat și-a fericit! (bis)

Dar lunga voastră-ndurerare din ochi din suflet și din glas
și-a' voastre lacrimi amare mereu neșterse-au tot rămas. (bis)

Iar azi, durerea-vă divină cu milă stau și v-o ascult
și parcă-o inimă străină v-a plâns și v-a cântat demult. (bis)

Că nu pot crede cum tot jarul ce-n voi a fost îngrămadit
să-și poarte-n inimă focarul și ea să nu se fi topit. (bis)

...Sărmane dorurile mele, în ce lumini v-ați înălțat
de nu mi-ați mai venit din ele în cuibul care v-a zburat? (bis)

Ah, stați Acolo-n bucurie și nu vă-ntoarceți înapoi,
pe-aici e toamnă grea, târzie, și vin și eu curând la voi... (bis)

695. ȘTERGE-ȚI FAȚA PLÂNSĂ

Șterge-ți fața plânsă, naltă-ți ochii Sus,
Inimă zdrobită, vino la Isus! (bis)

Orice greu te-apasă, orice chin amar
află alinare în al Crucii Har... (bis)

Soarele nădejdi strălucește Sus,
inimă zdrobită, tare e Isus! (bis)

Tare este Domnul și Nebiruit,
Crede-n El puternic și vei fi-ntărit! (bis)

Dac-ascultă Cuvântul și-L slujești supus,
N-avea nici o teamă – tare e Isus! (bis)

El o să te scape, iar tu fericit
Vei slăvi-al Său Nume ce te-a izbăvit... (bis)

Și-apoi mergi și cheamă inimi ca a ta,
Ca să afle toate izbăvirea Sa! (bis)

696. VEGHEAZĂ-N ZORI

Veghează-n zori, când ziua îți zâmbește
și totul pare că-i înviorat,
că-n cale poate iarăși te pândește
o cursă neagră de păcat!

Veghind din zori până-nserat,
te păstrezi ne-ntinat.

Chiar și-n amiaz, când munca grea a zilei
te fură în vârtoarea ei, veghează';
dă rugăciunii, dragostei și milei
o clipă sfântă de răgaz!

Veghează-n orice clipă-a vieții tale,
chiar și atunci când totul e senin,
căci firea ta îți e dușman pe cale
și drumu-i de primejdii plin!

697. SĂ NU RENUNȚI LA ȚINTĂ

Să nu renunți la țintă, oricâți întorc din drum
și oricâți cad în lupta cu marea și pustia!
Izbânda care trece prin negură și scrum
o-ncununează slava și-o cântă veșnicia.

Poți renunța la tot ce ai,
să nu renunți la Rai!
Poți pierde tot ce ai frumos,
să nu-L pierzi pe Hristos!

Să nu renunți la luptă, oricât ai fi trântit,
mai curajos te scoală și mai viteaz te luptă!
Măreț este eroul sub steagul zdrențuit
cu platoșa străpunsă, dar calea ne-ntreruptă.

Să nu renunți la ceruri, orice ți-ar fi promis
și orice te-amenință, nimic să nu te-abată!
Că tot ce-i azi, ori slavă, ori chin, e doar un vis,
dar slava ta din ceruri nu trece niciodată.

698. NUMELE TĂU L-AM SCRIS CÂNDVA

Numele Tău l-am scris cândva,
copil, Isuse, pe zăpadă,
dar ce curând nu mai era,
dogoarea n-a putut s-o vadă!
L-am scris apoi cu tânăr dor
peste nisipul dintre ape,
dar valurile, prea ușor
trecând, putură să-l îngroape.

Numele Tău, Isus...
Numele Tău, Isus...

Apoi l-am scris zâmbind din mers
în praf, pe drumuri de țărână,
dar vântul prea curând l-a șters,
nici urma lui să nu rămână...
Iar mai târziu, l-am scris cântând
cu viers de aur pe hârtie,
dar focul, focul greu trecând
l-a ars ca ani să nu-l mai știe.

Doar când cu plâns l-am ars pe fier
și-n piatră l-am crestat cu sânge
neșters rămas-a până-n Cer,
nici val, nici foc, nici vânt nu-l frânge...

699. PE CĂI CE SE TOPESC

Pe căi ce se topesc departe-n zare,
eu iar mă duc în lumea de păcat,
ca să vestesc iubirea Ta cea mare
și Golgota, și Sângele vărsat.

Mă duc să bat la fiecare poartă
și să vestesc pe Dulcele Isus,
plângând să-i chem din calea cea deșartă
spre bucuria Cerului de Sus.

Să trec necunoscut prin mii de sate
și lumea împrejur-mi s-o adun,
de Domnul și de marea-l bunătate,
eu, tuturor, cu lacrimi să le spun.

Cu ochii ridicați peste mulțime,
cu glasul de profet înflăcărat,
vesti-voi Jertfa Dragostei Sublime
și toate câte Domnul a răbdat.

Voi spune despre Crucea-nsângerată
ce-a dus-o fără murmur pe Calvar,
de ochii Lui, ca cerul fără pată,
scăldați în lacrimi pline de amar...

Și voi chema mulțimile la Viață
sub Crucea Iertătorului Isus,
să guste-n fericita Dimineată
dulceața desfătărilor de Sus.

Dar știu că lumea va rămâne rece
și inima-și va-nchide tot mai mult,
pe-aceleași căi pierdute va petrece
atrasă de-al păcatului tumult.

Iar eu voi plânge lacrimi de jale
cu ochii ridicați mereu în sus
și voi păși străin pe-o altă cale
ca să vestesc la alții pe Isus.

700. MI-E DOR SĂ PLÂNG

Mi-e dor să plâng, Isuse, așa-nspre Dumnezeu
cum am plâns numa-n clipa de legământ al meu,
să simt o descărcare a sufletului tot;
așa mi-e dor, așa mi-e dor, Isuse, a plânge să mai pot,
a plânge să mai pot,
așa mi-e dor, așa mi-e dor, Isuse, a plânge să mai pot...

Mi-e dor de-o rugăciune așa-nspre Dumnezeu
cum a fost numa-n clipa de legământ al meu,
să-mi simt o înălțare a sufletului bun;
așa mi-e dor, așa mi-e dor, Isuse, o rugă să mai spun,
o rugă să mai spun,
așa mi-e dor, așa mi-e dor, Isuse, o rugă să mai spun...

Mi-e dor de-o-mbrățișare așa cu Dumnezeu
cum a fost numa-n clipa de legământ al meu,
să-mi simt ființa toată înveșmântată-n rai;
așa mi-e dor, așa mi-e dor, Isuse, o dată să-mi mai dai,
o dată să-mi mai dai,
așa mi-e dor, așa mi-e dor, Isuse, o dată să-mi mai dai...

701. MEREU ÎMI PARE RĂU

Mereu îmi pare rău că nu-i atâta lacrimă în mine
cât aș dori să pot să-mi sui cu fiecare imn spre Tine.
Isus, Isus, Isus, Isus,
cât aș dori să pot să-mi sui cu fiecare imn spre Tine.

Mereu îmi pare rău că n-am atâta har cât se cuvine
să-nvălui cu ceresc balsam pe toți câți sufăr lângă mine.
Isus, Isus, Isus, Isus,
să-nvălui cu ceresc balsam pe toți câți sufăr lângă mine.

Mereu îmi pare rău că-n tot ce fac și ce gândesc mai bine
nu pot să-mi dăruie și nu pot să-mi ard ceva mai bun spre Tine.
Isus, Isus, Isus, Isus,
nu pot să-mi dăruie și nu pot să-mi ard ceva mai bun spre Tine.

Mereu îmi pare rău că-mi trec prea multe ceasuri în suspine
când aș putea să le petrec cântând mai alipit de Tine.
Isus, Isus, Isus, Isus,
când aș putea să le petrec cântând mai alipit de Tine.

702. ORICÂT DE LUNGĂ-I NOAPTEA

Oricât de lungă-i noaptea,
furtuna cât de grea,
eu n-am să-mi sting lumina
și nu-nchid poarta mea.
La orice strajă poate
să vină Domnul meu
și-n casa cu lumină
El știe că-aștept eu.

Oricât de grea-i vegherea
singurătății stând,
eu n-am să-mi las iubirea
închisă, dormitând;
pe Domnul meu să vină
cu drag voi aștepta
și poarta cea deschisă
El știe că-i a mea.

La geamul cu lumină
grăbească-Se ușor,
pe poarta cea deschisă
să intre iubitor,
știind c-acolo este
un suflet singurel
și Cel mai scump acolo
El știe că e El.

703. CINE MI TE-A PUS?

Cine mi te-a pus pe suflet,
și pe ochi, și față,
și pe grai, și pe simțire,
și pe-ntreaga viață?
Cine, cântec de iubire,
mi te-a pus în viață?

Căci de-atunci viața-mi arde,
ochii n-au hodină,
duhul zboară, gura cântă,
inima suspină,
de lumină și-ncântare
inima suspină.

Revărsarea bucuriei
n-are stăvilare,
din ce arde mai puternic ,
crește tot mai mare,
arde, suferă și-ntruna
crește tot mai mare.

Fă-te, cântec, revărsare
fără de oprire,
fă-te foc ce-aprinde lumea,
cântec de iubire!
Pentr-un Unic Mire, unic
cântec de iubire.

Pentru slava Celui Care
mi te-a pus pe față,
și pe suflet, și pe buze,
dulcea mea viață...
Lumea-n veci să te trăiască
dulce-a mea viață!

704. CHIAR CÂND IUBIREA

Chiar când iubirea cea mai scumpă mie
s-ar despărți, Isus, de viața mea,

iubirea Ta-mi va fi pe veșnicie
nedespărțită – ea, o, numai ea,
o, numai ea!
Iubirea Ta-mi va fi pe veșnicie
nedespărțită – ea, o, numai ea!

Chiar când cel mai iubit mi s-ar desparte,
uitând tot legământul ce-l făcu,
nedespărțit pe viață și pe moarte
îmi vei rămâne Tu – o, numai Tu,
o, numai Tu!
Nedespărțit pe viață și pe moarte
îmi vei rămâne Tu – o, numai Tu!

De-aceea n-am nimic mai scump să-mi fie
ca Tu și ea, acum și-n veci, apoi
despartă-mi-se toți pe veșnicie,
dar să-mi rămâneți voi, o, numai voi,
o, numai voi!
Despartă-mi-se toți pe veșnicie,
dar să-mi rămâneți voi, o, numai voi!

705. CÂT AM PIERDUT

Cât am pierdut noi pentru Tine
e tot ce-n lume-aveam senin.
Ce mult e pentru noi, Isuse, (bis)
dar pentru Tine ce puțin! (bis)

Copiii, soarele și casa
ce-n lume numai una ai,
iubirea, libertatea, visul (bis)
și tot ce-i unic într-un grai... (bis)

Pe toate le-am pierdut, căci anii,
trecuți cu ele, nu mai vin,
nu mai revine viața dusă (bis)
și tot ce-a fost a fi senin... (bis)

Pierduți sunt anii când mînuța
copiilor ne-ar fi-alintat
și ziua când părinții noștri (bis)
nemângâiați s-au mormântat. (bis)

Pierdutu-s-a prietenia
cu bucuriile din ea
și tot ce fiecare-n lume (bis)
o dată, numai, poate-avea. (bis)

Și nu numai o zi, ca-n moarte,
și-o dată Ți le-am dăruit,
trăind, în fiecare clipă (bis)
de mii de ori Ți le-am jertfit. (bis)

Pe fața noastră, suferința
neșters lăsat-a chipu-i mut
și nimenea pe lumea asta (bis)
nu poate-ntoarce ce-am pierdut... (bis)

E unic pentru noi aceasta,
dar pentru vecii toți câți vin
și pentru cât în ei ne-așteaptă, (bis)
Isuse Scump, e prea puțin! (bis)

706. CALE-NGUSTĂ, CALE-NGUSTĂ

Cale-ngustă, cale-ngustă, ce puțin am ostenit,
ce puțin am mers pe tine – și ce mult mi-ai dăruit!

Numai harul Tău, Isus, mi-a sfințit puținul dus;
numai harul Tău slăvit darul mic mi l-a primit!

Ușă strâmtă, ușă strâmtă, cât de rar te-am cercetat,
cât de rar am plâns spre tine – și tu cât de mult mi-ai dat!

Glas preadulce, glas preadulce, ce puțin am stat s-ascult,
ce puțin am mers urmându-ți – și tu cât mi-ai spus de mult!

Jertfă Sfântă, Jertfă Sfântă, cât de rar am plâns muștră,
cât de rar mi-am spus căința – și tu câte mi-ai iertat!...

707. IUBITUL MEU MÂNTUITOR

Iubitul meu Mântuitor, eu Ție Îți urmez cu dor,
mărturisind iubirea Ta, eu mă silesc a Te-aștepta.

Când Tu vei veni, mă vei izbăvi,
Sus în Cer mă vei primi... Fericit voi fi.

Eu mă silesc să Te urmez, asupra vieții să-mi veghez,
să nu mă-nșele iar cel rău, să nu m-abat din drumul Tău.

Ci tot mai credincios fiind, iubirea-n suflet să-mi aprind,
și tot mai râvnitor să merg, spre țință fericit s-alerg.

Ajută-mă să fiu găsit cu roade bune-mpodobit,
să pot și eu întâmpina cu bucurie Ziua Ta!

708. S-APROPIE ISUS ACUM

S-apropie Isus acum, El Domnul nostru Mare,
înveselindu-ne pe toți cu binecuvântare.

Cel mai frumos și scump cuvânt,
cântarea dulce de nespus,
și sus în cer, și pe pământ,
e Isus, Isus.

Veniți voi toți cei osteniți și-ngenuncheați sub Cruce,
la El odihna să găsiți, El mângâieri v-aduce!

Cei apăsăți și chinuiți, veniți, Isus vă cheamă,
la Sânul Lui veți fi primiți cu dragoste de mamă!

O, fericiți cei ce-au venit și-au ascultat chemarea,
Isus viața le va da și binecuvântarea!

709. O, DE-AȘ AVEA EU LIMBI O MIE

O, de-aș avea eu limbi o mie și mii de buze să cuvânt,
din mii de guri o armonie și-un cânt de slavă Celui Sfânt,
I-aș mulțumi de ce-a făcut cu mine, cel ce-am fost pierdut. (bis)

O, de-aș putea să strig mai tare, din Răsărit până-n Apus,
aș trâmbița cu-nflăcărare puterea Jertfei lui Isus;
și cât ar fi viața mea întreagă Lui I-aș închina. (bis)

O, nu tăceți, cântări a' mele, mai mult, mai cald zburați, mai sus,
în clipe dulci și-n clipe grele dați mulțumire lui Isus,
tot sufletul și trupul meu să fie-un imn lui Dumnezeu! (bis)

Cânta-voi Ție, Sfinte Tată, cât voi putea rosti-un cuvânt,
iubirea vieții mele toată vreau să Ți-o-nchin pe-acest pământ!
Când glasul meu nu va mai fi, tăcerea mea-Ți va mulțumi. (bis)

710. SĂ NU-ȚI ÎNGROPI FRICOS TALANTUL

Să nu-ți îngropi fricos talantul, nici lampa ta să n-o ascunzi,
pe mare-i vânt și-i întuneric, // mulți pot pieri – și tu răspunzi! // (bis)
Pe mare-i vânt și-i întuneric, mulți pot pieri – și tu răspunzi!

Să nu-ți încui cu lacăt ușa, nici câinii să-i slobozi ușor,
pot mulți pieri în frig și-n foame, // și tu răspunzi de moartea lor! // (bis)
Pot mulți pieri în frig și-n foame, și tu răspunzi de moartea lor!

Să nu-ți deschizi prea aspru gura, nici ochii să-ți închizi prea moi,
sunt buni ce mor, sunt răi ce-nvie, // și tu ai să răspunzi apoi! // (bis)
Sunt buni ce mor, sunt răi ce-nvie, și tu ai să răspunzi apoi!

Să nu-ți dezlegi prea des cărarea, nici pașii să nu-ți legi prea rar;
de orice răs acum prea dulce, // se plânge cândva prea amar! // (bis)
De orice răs acum prea dulce, se plânge cândva prea amar!

Să nu-ți vezi prea ușoară vina, nici al virtuții drum prea greu;
nimic nu-i scump, nimic nu-i veșnic // ca sufletul și Dumnezeu! // (bis)
Nimic nu-i scump, nimic nu-i veșnic ca sufletul și Dumnezeu!

Nu-ți da, nici părăsi, nici vinde aceste bunuri, nicidecum,
că multe veacuri ți-s legate // de firul clipei de acum! // (bis)
Că multe veacuri ți-s legate de firul clipei de acum!

711. O, DRAGOSTE-A LUI DUMNEZEU

O, Dragoste-a lui Dumnezeu, mai scumpă ca orice, mereu,
tu singură nu-mbătrânești și anii tineri nu-ți sfârșești;
ce minunată ești oricând, aceeași frumusețe-având,
crescând mereu mai fericit, prin anii tăi fără sfârșit,
mai scumpă ca orice mereu, o, Dragoste-a lui Dumnezeu! (bis)

O, Dragoste-a lui Dumnezeu, mai tare ca orice mereu,
tu singură poți fi deplin și-n cei ce trec, și-n cei ce vin;
tu singură poți da oricând tărie spre-a munci cântând,
nădejde a-nvia slăvit spre tot ce e după sfârșit,
mai tare ca orice mereu, o, Dragoste-a lui Dumnezeu! (bis)

O, Dragoste-a lui Dumnezeu, mai dulce ca orice mereu,
tu singură ne ierți pe toți și poți să ne-nțelegi și poți,
respinsă ne-ncetat de-un prag, să-ntorci mereu spre el cu drag,
îndurerată ani la rând, s-aștepți și să privești iertând,
mai dulce ca orice mereu, o, Dragoste-a lui Dumnezeu!... (bis)

712. O, CLIPA REVEDERII LUI

O, clipa revederii Lui cine-ar putea-o spune?
Că grai pe lumea asta nu-i cu limba s-o-mpreune.
Ce suflet ar putea-ncăpea suprema bucurie
a clipei ce cuprinde-n ea un dor de-o veșnicie? (bis)

Ce ochi să poată neorbiți privi a ei lumină
ce vecii nemişcându-i i-ncercuie senină?
O, clipa revederii Lui de-atâta timp dorită,
în ce cuvinte să-ți adui trăirea ta-nsorită! (bis)

În ce cântări să te cuprind să-mi vii tot mai aproape,
căci câte nehotare-ntind nu mi te pot încape?

O, clipă de etern întins revino-ncet spre mine,
ca înmiitu-ți har aprins să-l pot întreg reține! (bis)

713. O, DULCE VEȘNICIE

O, dulce veșnicie, mi-e dor, așa de dor,
c-aș vrea să las pământul și trupul – și să zbor,
și trupul – și să zbor
acolo unde totul a fost al meu, al meu
și unde cât vecia voi fi cu Dumnezeu. (bis)

De mult mi-e dus acolo al sufletului cânt
și cum să mă mai lege ceva pe-acest pământ,
ceva pe-acest pământ,
când inima și dorul mi-s Sus, în Cerul drag,
și-aicea numai trupul mi-a mai rămas pribeag! (bis)

Acolo orice floare mă știe și mă vrea,
mă cheamă și m-așteaptă pân-am s-ajung la ea,
pân-am s-ajung la ea...
O, dulce veșnicie, o, cerul meu senin,
o, ia-mă, ia-mă, ia-mă, deschide-te, să vin!... (bis)

714. MULȚUMIMU-ȚI, DOAMNE

Mulțumimu-Ți, Doamne,
Isuse iubit,
căci cu mână tare
viața ne-ai păzit!...

Ai răbdat pe cruce
chinuri pentru noi,
să ne scapi din moartea
iadului de-apoi.

Mulțumimu-Ți, Doamne,
Isuse iubit,
pentru darul mare
ce ne-ai dăruit...

Pentru Jertfa Sfântă
care ne-a iertat
sufletele noastre
de negrul păcat.

Mulțumimu-Ți, Doamne,
Isuse iubit,
că un loc la Tine
Tu ne-ai pregătit!

715. ISUSE, MARE FĂRĂ MARGINI

Isuse, Mare fără margini de binecuvântări și har,
umila noastră mulțumire în fața Ta-ngenunche iar. (bis)

În Tine-avem Răscumpărarea din mâna celui răzvrătit,
căci pentru-a noastră izbăvire viața Tu Ți-ai dăruit. (bis)

În Tine-avem pe veci Iertarea de-al nostru mult și greu păcat,
că-n dăruirea Ta deplină cu-al Crucii Sânge ne-ai spălat. (bis)

În Tine-avem eternă Pace cu Tatăl Cel din veci Slăvit,
fiindcă Dumnezeu prin Tine și pentru Tine ne-a primit. (bis)

În Tine-avem Nădejdea tare că tot ce-avem și vom avea
va fi spre fericirea noastră și binecuvântarea Ta. (bis)

În Tine-avea-vom Fericirea deplină și pe veșnicii,
în Cerul binecuvântatei și negrăitei bucurii. (bis)

În Tine orice dar, Isuse, pe veci de veci avem deplin;
mereu mai nou și plin va curge Izvorul Harului Divin. (bis)

De-aceea, azi, când încă, Doamne, mai suspinăm pe-a' lumii căi
chemăm cu dor o zi din care vom fi ai Tăi, pe veci ai Tăi... (bis)

716. ISUSE, CULME MINUNATĂ

Isuse, Culme minunată
de unde văd pe Dumnezeu,
ce viață binecuvântată
adus-ai sufletului meu...

E-atâta bunătate-n Tine,
Stăpâne-atât de sfânt și bun,
cât cu-al meu glas printre suspine
în veci eu n-am să pot să spun...

Atâta milă și iubire,
Isuse-n Tine am aflat,
cât n-o să poată niciodată
să spună-un păcătos iertat.

Atâta dragoste și pace
eu aflu-n Tine, zi de zi,
mai mult decât putut-am crede
sau mi-am putut închipui.

Cu ce înfiorate imnuri
de slavă Ți-aș putea cânta,
când Tu mă faci să simt, Isuse,
ce nici n-aș fi putut visa.

Cum să-Ți arăt recunoștința,
când Tu mă faci acum să am
atâta har cât niciodată
nici să-mi închipui nu-ndrăzneam.

Cum, când în tot ce pot, Isuse,
eu sunt atât de slab și mic,
și-n neputința mea, mai vrednic
de Tine n-am nimic, nimic?

Primește-mi jertfa caldei lacrimi
și darul cântecului smult
din fundul unei inimi care
Ți-ar da, dar n-are ce mai mult...

717. ISUSE, SOARE DULCE

Isuse, Soare Dulce al Harului Slăvit,
din noaptea morții-ntâmpin slăvitu-Ți răsărit. (bis)

Cu raza Ta cea sfântă, Mărit Izbăvitor,
Tu mi-ai trezit în suflet al altei vieți fior. (bis)

Din lanțurile grele de pofte și păcat,
Puterea Ta, Isuse, venind, m-a dezlegat. (bis)

M-ai scos din întuneric și lanțul greu mi-ai rupt,
nălțându-mă spre slavă din locul dedesubt. (bis)

O, Soarele iubirii, un rob răscumpărat
Ți-aduce-al mulțumirii prinos înlăcrimat. (bis)

Atras de-a Ta chemare spre ceruri mă petreci,
până-n clipita-n care vom fi uniți pe veci. (bis)

În marea de iubire, cu cât am să m-afund,
cu-atâta, prin trăire, mai cald am să-Ți răspund. (bis)

Că dintr-un rob netrebnic căzut și-nlănțuit
Tu m-ai făcut, Isuse, un fiu pe veci iubit. (bis)

718. ÎȚI MULȚUMIM, TATĂ SFÂNT

Îți mulțumim, Tată Sfânt, cu-al bucuriilor cânt,
cu-al bucuriilor dulce cânt, Îți mulțumim, Tatăl nostru Sfânt!

Prin harul Tău Tu ne-ai izbăvit,
Cuvântul Tău Tu ne-ai împărțit,
credința noastră Tu-ai întărit,
o, fii slăvit! o, fii slăvit!

Îți mulțumim, scump Isus, de harul ce ne-ai adus,
de mântuirea ce ne-ai adus, Îți mulțumim, o, Preascump Isus!

Îți mulțumim, o, Duh Sfânt, că ne-a trezit al Tău vânt,
că ne-ntărești cu-al Tău avânt, Îți mulțumim, o, Duhule Sfânt!

719. CUM SĂ POT UITA EU, DOAMNE?

Cum să pot uita eu, Doamne, ceea ce-i de neuitat,
ceea ce pe lumea asta // nici nu poate fi-arătat? // (bis)

Neuitat, neuitat este tot ce Tu mi-ai dat, (bis)
fii slăvit, fii slăvit, Domnul meu Isus Iubit,
Minunat și Strălucit!

Cum să pot uita răpirea până-n nu știu care rai
unde stările trăite // n-au nici saț și n-au nici grai? // (bis)

Cum să pot uita-ntâlnirea cu-al iubirilor Focar,
unde clipa sau vecia // au același nehotar? // (bis)

Cum să pot uita eu ceasul rugăciunii strălucit
unde mi-am simțit pe umeri // nimbul capului sfințit? // (bis)

Cum să pot uita nălțimea peste care m-ai purtat,
unde-am dus, arzând, pe frunte // locul ce l-ai sărutat? // (bis)

Cum să pot uita-nvierea celui mai slăvit mormânt
unde-au ars îmbrățișate // două cruci și-un legământ? // (bis)

720. TU-AI VRUT SĂ FIM NOI FERICIȚI

Tu-ai vrut să fim noi fericiți și fericiți suntem, Isuse,
de când ne dai tot ce promiți, de când ne-mpărtășim uimiți,
prin anii cei mai străluciți, de mântuirea Ta, Isuse...

Te binecuvântăm, Isus, de harul care ne-ai adus,
de starea-n care Tu ne-ai pus, Te binecuvântăm, Isus!...

Tu-ai vrut să fim mireasa Ta și Mire Drag ne ești, Isuse;
e-un har ce n-am știut visa; prin zări ce n-am crezut cândva
ne porți acum pe urma Ta; ce drag ne ești, ce drag, Isuse!...

721. TU N-AI LĂSAT

Tu n-ai lăsat să fim zdrobiți prin lunga noapte-a așteptării,
ci-n fața ochilor slăbiți ne-ai pus nădejdea-mbrățișării...

Tu n-ai lăsat, (bis) Isuse binecuvântat,
ci ne-ai hrănit pân-am scăpat – fii binecuvântat!
Isus, Isus, Isus, Isus, fii binecuvântat!

Tu n-ai lăsat să fim orfani în nici-o țară-ndepărtată,
ci-n cei mai grei și aspri ani Tu ne-ai fost mamă, soț și tată...

Nu ne-ai lăsat primejduiți în nici un loc de bucurie,
ci îngerii cei mai iubiți de pază ni i-ai pus să fie...

Nu ne-ai lăsat s-avem nici pas, nici loc ne-mpărțășit cu Tine;
cu noi ai plâns în greul ceas, cu noi cântai când era bine...

Nici noi, Isus, nu Te-am lăsat și-n veci nu Te-om lăsa pe Tine,
căci vrem să-ntoarcem revărsat Măsurii Dragostei Divine!...

722. FERICIȚI PUTEM FI NUMAI

Fericiți putem fi numai
lângă Tine, Scump Isus;
fără Tine, nicăierea,
bucurii în lume nu-s.

Fie fericiți
fiii Tăi smeriți,
binecuvântați,
fiii Tăi curați!

Nu-i nici pace fără Tine,
nici lumină, nici senin;
fără Tine-i numai moarte
și-ntristare, și suspin.

Fericiți pot fi oriunde
numai cei ce sunt ai Tăi;
toți cei ce nu sunt cu Tine
mor nefericiți și răi.

Binecuvântarea-i numai
unde Tu ești ascultat;

orișicine nu Te-ascultă
merge-n iadul blestemat.

Ține-mi, Doamne-ntotdeauna
sufletul mai alipit
de-ascultarea Ta, Isuse,
să pot fi mai fericit!

Iar când voi sfârși viața
asta scurtă pe pământ,
tot cu Tine pe cealaltă
s-o petrec în Cerul Sfânt...

723. CÂNTĂRI DE SUS

Cântări de Sus cum n-a mai spus cuvânt de om vreodată
aș vrea să-Ți cânt, o, Nume Sfânt și Taină Minunată.
Cântări ca Sus pe lume nu-s, căci cum să poată, oare,
cânta vreun grai ce numa-n Rai se cântă-n Sărbătoare?

Cântări de Sus doar Tu-ai adus, iubire-nomenită,
și-n starea cea de haruri grea ni-e taina-ngăduită.
Cântări de Sus am vrea, Isus, a' noastre vieți să-Ți fie,
căci doar așa noi Ți-am cânta o slavă scumpă, Ție.

Un cor ca Sus ne fă, Isus, pe toți din lumea-ntreagă,
pe veci un gând să-Ți fim cântând cântarea cea mai dragă.
Isus, Isus, în stări ca Sus dorim, din zare-n zare,
să fim mereu spre Dumnezeu o veșnică cântare.

724. MULȚUMIM, ISUSE DOAMNE

Mulțumim, Isuse Doamne, astăzi iară,
când din nou vedem cum bunătatea Ta
face raza bucuriei să răsară,
alungând întunecata noapte grea!

Doamne, mulțumim, că noi har primim
ca prin el pe Tine să Te preamărim;
dă-ne ne-ncetat har cât mai bogat
să-Ți cântăm slăvitul Nume minunat!

Ne-nchinăm, Isuse Doamne, cu iubire
înaintea Crucii Tale-ngenunchind,
și-Ți aducem rugăciuni de mulțumire
pentru slava ce se vede răsărind.

Fă-ne-n stare s-o primim cum se cuvine,
închinându-Ți Ție, Doamne, tot ce-avem,

după cum am dus ocară lângă Tine,
lângă Tine biruința s-o vedem!

725. O, DUHULE PREASFINTE

O, Duhule Preasfinte, adânc Îți mulțumim
de tot ce noi, cu toții, prin harul Tău primim!
Îți mulțumim că sfânta Lumină ne-ai adus
și ne-ai aprins să ardem în slujba lui Isus!

Îți mulțumim că râvna și dragostea ne crești,
că pentru noi cu multe suspinuri mijlocești,
că ne aduci aminte Cuvântul lui Isus
și ne-ntărești credința în tot ce El ne-a spus.

Că-n greul drum al vieții ne-ajută și ne păzești,
spre rod de fapte bune ne-ndemni și ne-ntărești!
De tot ce noi, cu toții, prin harul Tău primim
o, Duhule Preasfinte, din suflet mulțumim!...

726. LA SÂNUL TĂU

La sânul Tău cel plin de pace, Isuse binecuvântat,
atâta sfântă mângâiere și fericire am aflat,
atâta liniște-n furtună, atâta pace-n încercări,
atâta dulce alinare în ceasul grelei zbuciumări!

La sânul Tău, Isuse Dulce, când capul ostenit mi-l plec
îmi aflu îndeajuns tărie, oricâte chinuri să petrec.
O Sân Dumnezeiesc, alinul și pacea sufletului meu,
la Tine-mi voi afla odihna, în Cer când voi veni și eu!

727. NUMĂRATE-S ALE MELE

Numărat...

Numărate-s ale mele zile câte-am rânduie:
câte vitrege și grele, câte dulci și fericite,
câte triste și amare, câte libere și sfinte,
câte-n zâmbet și-n cântare, câte-n lacrima fierbinte,
câte printre frați la masă, câte prin străinătate,
câte dus și câte-acasă – numărate-s toate-toate... (bis)

Numărați...

Numărați mi-s pașii-n viață și mi-s urmele știute:
câte-mi sunt făcute-n față, câte-s în ascuns făcute,
câte-s merse-n curăție, câte-s în păcat umblate,
câte-s nevinovăție, câte-s pofte necurate...
câte-s după Domnul duse, câte-s celui rău vândute,
câte se sfințesc sau nu se – toate, toate-mi sunt știute. (bis)

– Tu ce știi...

Tu ce știi a' mele zile, toate, câte-am numărate,
binecuvântează-mi-le scrise-n Cartea Vieții toate!
Tu Cel Care-mi numeri pașii și-mi știi urmele prea bine,
luminează-mi-i – urmașii să mi-i ducă pân' la Tine!...
luminează-mi-i – urmașii să mi-i ducă pân' la Tine!...

728. DACĂ NU VREȚI SĂ VĂ NAȘTEȚI

Dacă nu vreți să vă nașteți cu adevărat de Sus
și nu vreți să vă întoarceți cum a poruncit Isus,
nu veniți, nu veniți, nu veniți în Lucrarea lui Isus! (bis)

Dacă vreți mărirea lumii și căutați al ei folos,
dac-aveți în voi trufie și vi-e gândul păcătos,
nu veniți, nu veniți, nu veniți în Lucrarea lui Hristos! (bis)

Dacă vă-nspăimântă crucea și fugiți de jugul greu,
dacă nu vreți sfinte sarcini, ci vreți desfătări mereu,
nu veniți, nu veniți, nu veniți să-L slujiți pe Dumnezeu! (bis)

Că-n a Domnului Lucrare, fără nașterea de Sus,
faceți numai tulburare și din Mâna lui Isus
veți lua, veți lua, veți lua plata focului nespus!... (bis)

729. VOI COPILAȘII MEI DIN LUME

Voi copilașii Mei din lume ce vă-ncălziți la Focul Sfânt,
voi care Mă căutați pe Mine, dar frații voștri unde sunt? (bis)

Copiii Mei ce-aveți în viață ca îndreptar al Meu Cuvânt,
o, numai voi primiți Lumina! Dar frații voștri unde sunt? (bis)

Eu pentru toți răscumpărare M-am dat să fiu pe cruce frânt...
O, numai pentru voi e harul? Dar frații voștri unde sunt? (bis)

Copiii Mei ce stați sub Cruce cântând al mântuirii cânt,
Eu pentru toți Mi-am dat viața. Dar frații voștri unde sunt? (bis)

De ce vă rupeți voi de dânsii, de ce vi-e sufletul prea strâmt?
Eu vreau ca nimeni să nu piară, dar frații voștri unde sunt? (bis)

730. M-AȘTEPTĂ SĂ VIN

M-așteptă să vin, Isuse, cu lucrul isprăvit,
dar nu-s, Isuse, gata, prea mult am zăbovit;
am fost ades prea leneș și-am amânat mereu,
iar azi, la ceasul serii, nu-i gata lucrul meu... (bis)

Când m-ai trimis, odată, în via Ta, Isus,
mi-ai rânduie și lucrul și timpul mi l-ai spus;
mi-ai scris și câte zile în lume am de stat
și câte fapte bune în ele-am de lucrat. (bis)

...Ce bine-ar fi fost dacă aș fi umblat mai treaz
și-aș fi lucrat mai harnic pân' la al vieții-amiaz';
și dacă înspre seară eram mai grijuliu...
Dar, iată, nu sunt gata – și-acum e-așa târziu!... (bis)

Mai am atâta-n vie, Isuse, de lucrat
și vremea mea-i ca dusă, că ziua s-a-nserat;
m-aștepti să merg Acasă, dar, Doamne, cum să vin
de-o cale-atât de lungă c-un rod așa puțin?... (bis)

Mai lasă-mi, Doamne, încă puțină zi să pot
să-mi isprăvesc cu bine în vie lucrul tot;
să-mi las în loc urmașul, unealta să-mi preia
și-atuncea, dintr-o dată, sfârșește-mi ziua mea!... (bis)

731. PESTE HOTARU-NSĂMÂNȚAT

Peste hotaru-nsămânțat cu grâul ca lumina
ți s-a-nmulțit nemăsurat de dureros neghina.
Cândva strigai și eu cerând s-o smulgi, să nu mai fie;
nu-nțelegeam ce tainic gând sfârșitul întârzie. (bis)

Dar azi l-aș vrea mai amânat, căci cine știe câtă
se va preface-n grâu curat din néghina urâtă?
O, ce neghină-au fost atâți din cei azi grâu și pâine,
din cei neghină-acuma câți la fel vor fi grâu mâine! (bis)

Chiar eu ce néghină eram, rușinea holdei sfinte!
Tu m-ai răbdai... Dar ce făceam de m-ai fi smuls nainte?
Fă secerișu-nspăimântat, o Doamne, să nu vină,
pân' se vor face grâu curat toți cei acum neghină!... (bis)

732. IUBIREA MEA, ISUSE

Iubirea mea, Isuse, mai suie blând spre Tine
pe firul unei raze, pe visul unui nor;
și-n amfora cu miruri, a stărilor divine,
Ți-aduce adorarea cu cel mai alb fior...

Aș vrea să-Ți nalț din toată ființa mea cea nouă,
cu freamăt ca din frunză, cu taină ca din stea,
un dor ce să se-mbrace în irizări de rouă
și-un cer ce se răsfrânge pe toată fața mea...

Și-aș vrea să-Ți duc din toate pădurile o șoaptă,
din ape – o tăcere, din munți – un curcubeu;
și toate să le suie pe calea cea mai dreaptă
iubirea care intră ea, doar, la Dumnezeu...

Iubirea mă-nsoțește când celelalte, toate,
rămân tot mai în urmă cu aripile moi;
cu ea mai vin la Tine, ea singură mai poate...
Sărută-ne o dată, Isuse, pe-amândoi!

733. OCHII MEI TE VĂD, ISUSE

Ochii mei Te văd, Isuse, // suferind pe Cruce // (bis)
pentru cei ce morți eram // viață a ne-aduce; // (bis)
pentru cei care era iadul să ne-apuce
Ți-ai dat Sângele Tău Sfânt (bis) suferind // (de 3 ori) pe Cruce...
Ți-ai dat Sângele Tău Sfânt // suferind // (de 3 ori) pe Cruce...

Ochii mei Te văd acum // cum m-aștepti pe mine // (bis)
să las calea lumii rea // și să vin la Tine; // (bis)
cum de binecuvântări brațele Ți-s pline
și de cât amar de ani (bis) // mă aștepti // (de 3 ori) pe mine...
și de cât amar de ani // mă aștepti // (de 3 ori) pe mine...

Ochii mei Te vor vedea // când vei fi-n Mărire // (bis)
sau spre-osândă să ne-alegi, // sau spre mântuire. // (bis)
Doamne-alege-mă de-acum pentru-a Ta iubire,
să mă poți lua în Cer (bis) // când vei fi // (de 2 ori) când vei fi-n Mărire.
să mă poți lua în Cer // când vei fi // (de 2 ori) când vei fi-n Mărire.

734. IEȘI DIN SODOMĂ

Ieși din Sodomă, fugi spre munți, lăsând a scârbei turmă;
oricâte-ar trebui să-nfrunți, nu-ți mai privi în urmă!
Ieși din cetate, sui voios pe-a Golgotei cărare –
a suferi lângă Hristos e harul cel mai mare. (bis)

Ieși din grămadă, mergi curat pe urmele sfințite,
fă tot ce-i drept și-adevărat, oricum ți-ar fi plătite.
Ieși din mulțimea ce stă jos, mergi semănând întruna,
nu odihni cât timp Hristos nu ți-a sfârșit cununa. (bis)

Ieși din ispită, ieși din laț, din tot ce nu te lasă,
după Hristos și după frați mergi pân-ajungi Acasă.
Ieși tu, căci dacă ieși voios, mergând pe-a Slavei cale,
ieși-vor și-alții ne-ndoios, cinstind urmele tale. (bis)

735. NU-ȚI POT PRIVI

Nu-Ți pot privi lumina, căci ochii mei de lut
mi-i arde strălucirea, (bis) ci stau uimit și mut. (bis)

Nu-Ți deslușesc Cuvântul, nici Taina nu-Ți dezleg,
cu mintea mea săracă (bis) privesc și nu-nțeleg. (bis)

Urechea mea ascultă, ființa-ntreagă-mi vrea,
dar ce puțin cuprinde (bis) din tot ce-i lângă ea! (bis)

Ce mult aș vrea, Isuse, din tot ce-aud cu jind,
netăinuit dorința (bis) și gândul să-Ți desprind. (bis)

Mi-aplec spre-a' Tale glezne obrazii-nlăcrimați,
cerându-Ți adevărul (bis) ce nu-l văd să-mi arăți. (bis)

Și să mă nălți pe Stânca la care n-am ajuns,
de unde tot adâncul (bis) să-Ți pot vedea pătruns. (bis)

736. O, RĂSPUNDE-MI!

– Psalmul 4 –

O, răspunde-mi când strig, Domnul neprihanei mele,
scoate-mă la larg în ceasul strâmtorării grele!
Doamne-ai milă-ascultă-mi ruga strâmtorării grele!... (bis)

Până când, o, fiii lumii, slava-mi veți huli-o?
Până când deșertăciunea, oare, veți iubi-o?
Cât umbla-veți în minciună, cât veți mai iubi-o? (bis)

Să știți că ales-a Domnul om iubit pe care
îl ajută și-i arată marea îndurare...
El m-aude când spre Domnul strig – și-mi dă-ndurare... (bis)

Tremurați, fugiți cu groază de păcătuire,
spuneți-vă-aceasta-n inimi seara, la dormire!
Și tăceți apoi în patul vostru de dormire! (bis)

Domnului s-aduceți jertfe cu trăiri curate
și nădăjduiți în Domnul veacurile toate,
toți ai Lui în El vă-ncredeți veacurile toate!... (bis)

Mulți zic: „Cine-o să ne-arate nouă fericirea?”
Eu zic: „Doamne-arată-Ți nouă iarăși strălucirea!
Fața Ta ne-arate nouă iarăși strălucirea.” (bis)

Tu-mi dai inimii mai multe stări de bucurie
decât lor când le rodește grâul pe câmpie,
roada vinului din viță, grâul pe câmpie... (bis)

Eu mă culc și-adorm, o Doamne, liniștit și-n pace,
împăcarea Ta cerească fericit mă face,
liniștită locuința pacea Ta mi-o face... (bis)

737. DOAMNE DUMNEZEUL NOSTRU
– Psalmul 8 –

Doamne Dumnezeu nostru, cât de minunat e
al Tău Nume peste fața lumii luminate,
mai presus cu mult de ceruri slava Ta străbate! (bis)

Din guri de copii Tu, Doamne, îți faci apărare
contra celor potrivnici, plini de îngâmfare,
s-astupi gura celui care caută răzbunare... (bis)

Când privesc la cer – lucrarea Măinii Tale Sfinte –
luna, stelele la care Tu le ești Părinte,
îmi zic: „Ce e omul, Doamne, ca să-l iei aminte? (bis)

L-ai făcut mai jos puțin doar, Doamne, decât Tine,
l-ai încununat cu slavă și cinstiri depline
și l-ai pus peste-ale Tale stăpânire-a ține. (bis)

Peste oi și boi, întruna, peste fiare toate,
peste păsări, peste peștii mărilor umblate...“
Doamne, al Tău Nume-n lume cât de minunat e!... (bis)

738. EU LA DOMNUL AM SCĂPARE
– Psalmul 101 –

Eu la Domnul am scăpare, cum îmi ziceți mie:
„Fugi în munții voștri ca o pasăre pustie,
ca o tristă și pribeagă pasăre pustie!“? (bis)

Iată, cei răi și-ncordează arcul cu săgeată,
ca să tragă-n cel ce are inima curată,
pe ascuns, să tragă-n cel cu inima curată. (bis)

Când se surpă temelia, ce mai poate face
cel ce caută curăția și dorește pace,
cel neprihănit ce caută și dorește pace? (bis)

Domnul este-n Sfântu-l Templu, El în Cer domnește,
Ochiul Lui ne cercetează treaz și ne privește,
pe toți oamenii-n tot locul Ochiu-l ne privește. (bis)

La cei fără vină-ncearcă El credincioșia,
dar urăște pe cel care caută silnicia,
pe-orice om care-n viață caută silnicia. (bis)

Peste cei răi plouă Domnul flăcări și pucioasă,
vânt dogoritor de moarte peste ei se lasă,
asta-i plata care Domnul peste ei o lasă. (bis)

Că-i Drept Domnul și dreptatea pururea iubește,
cel neprihănit lumina Feței Lui privește,
Fața Lui cel fără vină veșnic o privește. (bis)

739. DOAMNE, PÂNĂ CÂND?

– Psalmul 123 –

Doamne, până când, o Doamne, Tu mă vei uita mereu?
Până când Ți vei ascunde Fața Ta de robul Tău,
Fața Ta de robul Tău?...

Până când avea-voi, Doamne, sufletul de temeri plin?
Până când voi fi-n necazuri și-asuprit de cel hain,
de vrăjmașul meu hain?

O, privește, o, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeuul meu!
Dă-mi Tu ochilor lumină, ca să n-adorm somnul greu,
somnul morții lung și greu!

Nici vrăjmașul să nu zică: „Iată-acum l-am biruit!“
și să n-aibă bucuria că mă clatin prăbușit,
că mă clatin prăbușit.

Doamne, cred în bunătatea-Ți și în mila-Ți necurmat;
am în suflet bucurie de izbânda ce mi-ai dat,
de izbânda ce mi-ai dat.

Eu cânt Domnului cu psalmii ce din veacuri l-au plăcut,
îi cânt Lui, c-atâta bine mie Domnul mi-a făcut,
mie Domnul mi-a făcut...

740. O DOAMNE, CINE-O LOCUI

– Psalmul 145 –

O Doamne, cine-o locui în cortul Tău cel mare
și pe-al Tău munte cine-ar fi lăcaș să aibă, oare?
Acel ce umblă-n drum curat și voia Ta o face,
acel ce spune-adevărat din inimă, cu pace.

Acel ce nu vorbește rău cu limba lui curată,
nu ocărăște-n drumul său pe nimeni niciodată.
El tot ce-i vrednic de dispreț asemenea privește,
dar credincioasele vieți în Domnul le cinstește.

El nu-și retrage vorba Lui chiar pagubă când are,
nici nu-și dă banii nimănui să ia dobândă mare,
nici contra celui bun nu ia vreo mită sau vreo plată...
Acela ce se poartă-așa nu cade niciodată...

741. PĂZEȘTE-MĂ, DOAMNE

– Psalmul 156 –

Păzește-mă, Doamne, că-n Tine mă-ncred –
eu zic către Domnul, aleasa-mi iubire –
Tu, Doamne, ești Stânca pe care eu șed;
Tu, Doamne, ești singura mea fericire.

Și sfinții din țară, poporul curat,
sunt toată plăcerea ce-o am eu pe lume.
Mulți oameni la idoli și zei s-au plecat,
eu nu le-aduc jertfe și nu le pun nume.

Căci Domnul îmi este întregul avut
și-a mea moștenire ce sorțul mi-ndreaptă;
comoară plăcută la sorți mi-a căzut
și-o scumpă-avuție pe mine m-așteaptă.

Eu laud pe Domnul ce-n veci îmi dă sfat,
chiar noaptea-mi dă-n suflet povață curată;
în față pe Domnul Îl am necurmat,
când El mi-e de-a dreapta, nu cad niciodată.

De-aceea sunt vesel și-n veci bucuros,
în suflet mi-e cântec și-n trup liniștire...
Tu n-ai să-mi lași duhul în noaptea de jos
și n-ai să îngădui să văd putrezire.

Tu, Doamne-arăta-mi-vei a' vieții cărări
că-n Fața Ta sfântă e-n veci bucurie,
mereu tot mai scumpe și noi desfătări
la dreapta Ta fi-vor pe veci de vecie.

742. DOAMNE BUN

– Psalmul 167 –

Doamne Bun, ascultă-mi, Doamne, pricina nevinovată
și strigarea rugăciunii din neprefăcuta gură;
să se facă-a mea dreptate înainte-Ți arătată,
ai Tăi ochi preasfinți mă vadă, de dreptatea mea Te-ndură!

Să mă-ncerci și zi, și noapte, n-aflî-n duhul meu minciună,
că ce-mi iese de pe buze mi-e și-n gânduri ca-n cuvinte;
iar în legătura cu-alții, după-a Ta povață bună,
mă feresc de-asupritoarea cale-a celor fără minte.

Pașii mei pe-a Ta cărare merg mereu cu neclintire;
Ție strig: ascultă, Doamne, înspre glasul meu Te-apleacă
și-mi arată bunătate, Cel ce dai adăpostire
celor asupriți când răii caută răul să li-l facă!

Mă păzește ca lumina ochilor cu-a' Tale-aripe
de vrăjmașii mei de moarte și de ura lor cea mare,
că li-e inima închisă și-s făloși, în orice clipe
mă pândesc și mă-nconjoară la pământ să mă doboare.

Parcă-ar fi un leu ce-ntruna după pradă stă la pândă...
Scoală, Doamne-aține-i calea, îl doboară și mă scapă;
scapă-mă de toți vrăjmașii și de-a urii lor osândă,
cu-a Ta sabie-ascuțită de-al lor sânge Tu-i adapă!

Izbăvește-mă Tu, Doamne, de-acești oameni care-n lume
parte au în viața asta de belșug și desfătare,
cărora le-ngădui, Doamne, bunătați fără de nume,
de-și îmbuibă și urmașii cu prisosul lor cel mare!

Iar eu, Doamne, în curata, sfânta nevinovăție,
voi vedea pe totdeauna Fața Ta cea Strălucită;
când mă voi trezi din noaptea ce-a trecut pe veșnicie,
mă voi sătura de Chipul și de Fața Ta Slăvită...

743. DOAMNE, TE IUBESC

– Psalmul 178 –

Doamne, Te iubesc din suflet, Doamne Sfânt, Tăria mea,
Tu-mi ești Stânca, Cetățuia și Scăparea-n vremea grea,
Tu-mi ești, Doamne, Stânca Tare, Stânca-n care mă ascund,
Scutul meu și-ntăritura unde cei răi nu pătrund...

Eu „Slăvit să fie Domnul!” strig când sunt primejduit
și de-ai mei vrăjmași puternici într-o clipă-s izbăvit;
mă-ncinsese-a' morții lanțuri și pieirea mă-ngrozea,
a mormântului și-a morții legătură mă ținea.

Dar în marea-mi strâmtorare L-am chemat pe El degrab',
El mi-a ascultat din ceruri glasul strigătului slab;
și-atunci, zguduind pământul, cu mânie l-a mișcat,
foc a-mprăștiat din Gura-l, jar aprins a revărsat.

S-a plecat nainte-l Cerul și s-a coborât pe nor,
pe aripi de vânt plutit-a și pe Heruvim în zbor;
haină-avea din întuneric, cort din ape și din nori,
din răsfrângerea luminii nori de foc ieșeau și sori.

Domnul a tunat din ceruri glas cu grindini și de foc,
risipind săgeți de trăsnet, pe vrăjmași i-a-nvins pe loc;

atunci s-au văzut Adâncul și-ale lumii temelii,
la mustrea Ta, o Doamne, la a' Tale vijelii...

El de Sus întins-a Mâna-I și de jos m-a ridicat,
dintre valuri mari de ape El m-a scos și m-a scăpat;
de potrivnicul mai tare, de vrăjmaș m-a izbăvit,
năvălise peste mine, însă El m-a ocrotit.

De aceea, printre neamuri, Doamne-n veci Te-oi lăuda,
Slava Numelui Tău Mare totdeauna voi cânta!...
El dă izbăviri la Unsul și-mpăratul Său pe plac,
lui David și seminției alor lui, de-acum și-n veac...

744. DOAMNE, BUCUROS E OMUL – Psalmul 201 –

Doamne, bucuos e omul căruia Tu-i dai nălțare
când puternică scutire și-ajutorul Tău i-l dai;
câtă veselie-i face sfânta Ta ajutorare,
căci îi împlinești dorința și-ascuți cererea din grai.

L-ai întâmpinat cu daruri de slăvită fericire
și i-ai pus pe cap cunună de-aur scump și strălucit.
Îți cerea viață lungă – și i-ai dat-o moștenire;
viața pentru totdeauna – și pe veci i-ai dăruit.

Mare-i slava lui în urma sprijinului dat de Tine,
Tu pui peste el a' Tale străluciri și Slava Ta,
îl faci pricina atâtor binecuvântări de bine
și naintea Feței Tale veșnic îl vei bucura.

El în Domnul se încrede, că-n veci tare El îl ține,
cu-a Ta Dreaptă pe toți răii și vrăjmașii Tăi i-alungi,
când ai să Te-arăți, în flăcări ei vor fi-aruncați de Tine,
în mânia Ta-i vei pierde pentru veacurile lungi.

Vei stârpi a lor sămânță între neamurile toate,
uneltirea ce-au urzit-o nu va izbuti nicicând,
vei ținti în ei cu arcul și cu trăsnete-i vei bate...
Doamne, nălță-Te puternic – și Te vom slăvi cântând!

745. DUMNEZEUL MEU, O DOAMNE – Psalmul 212 –

Dumnezeul Meu, o Doamne, pentru ce M-ai părăsit,
pentru ce M-ai părăsit
și de ce Te depărtezi Tu fără ca plânsul să-mi ascuți?
Ziua-ntreagă strig spre Tine – și Tu nu M-ai auzit;
strig și noaptea – și n-am pace, de vrăjmașii mei cei mulți,
de vrăjmașii mei cei mulți.

Totuși Tu ești Cel Sfânt, Doamne, Tu în slavă locuiești,
 Tu în slavă locuiești,
 naintașii noștri-n Tine se-ncredeau și-i izbăveai;
 când strigau spre Tine-ndată îi scăpai – căci Mare ești –
 și-oricând se-ncredeau în Tine, de rușine nu-i lăsai,
 de rușine nu-i lăsai.
 Dar Eu nu sunt om, ci vierme de ocară și dispreț,
 de ocară și dispreț;
 toți cei ce Mă văd, de Mine își bat joc clătind din cap,
 și-Mi zic: „Se-ncredea în Domnul, iar acum de are preț
 să arate mântuindu-L de la cei ce groapa-l sap’...
 de la cei ce groapa-l sap’...”
 Tu M-ai scos din sânul Mamei și M-ai pus la adăpost,
 și M-ai pus la adăpost;
 sunt, de mic, sub sfânta-Ți pază, de-atunci Tu-Mi ești Dumnezeu,
 nu Te depărta, Tu, Care adăpost mereu Mi-ai fost,
 când se-apropie necazul și nu-i nime-n jurul Meu...
 și nu-i nime-n jurul Meu! (...)
 Mă usuc ca lutul vara, limba-n gura-Mi s-a lipit,
 s-a uscat și s-a lipit;
 ca de câini turbați sunt, iată, de cei răi înconjurat,
 ale Mele mădule le-au străpuns și pironit,
 sunt priveliște de-ocară... oasele Mi-au numărat...
 oasele Mi-au numărat.
 Mi-mpart hainele-ntre dâșii, pe cămașa-Mi trag sortii ei,
 pe cămașa-Mi trag sortii ei;
 nu Te depărta de Mine, Doamne, sprijin să-Mi rămâi,
 izbăvește-Mă din săbii, scapă-Mă de câinii răi,
 scapă-Mă de lei și tauri, Ziditorul Meu dintâi,
 Ziditorul Meu dintâi!
 Și vesti-voi al Tău nume la toți frații Mei, zicând,
 la toți frații Mei, zicând:
 „Lăudați ai Lui pe Domnul și-L slăviți pe veșnicii,
 temeți-vă-n veci de Domnul tot Israelul, oricând,
 căci El nu disprețuiește, ci-i ascultă pe-ai Săi fii...
 îi ascultă pe-ai Săi fii!...

746. E-AL DOMNULUI PĂMÂNTUL

– Psalmul 234 –

E-al Domnului pământul cu tot ce e pe el
 și lumea cu-ai ei oameni, de orișicare fel. (bis)

Căci El l-a-ntins pe ape și l-a-ntărit pe mări...
 Cine-ar putea să-i suie a’ muntelui Său zări? (bis)

Și cine să se nalțe la Tronu-l minunat?
 Cel ce-are mâini curate și suflet ne-ntinat, (bis)

cel care n-are-n suflet lăcaș pentru minciuni,
nici jură, nici nu umblă cuiva cu-nșelăciuni... (bis)

El binecuvântarea primi-va pe pământ
și-o stare după voia lui Dumnezeu cel Sfânt. (bis)

Aceasta-i partea celor ce-n viață L-au chemat
și Fața Ta, o, Domnul lui Iacov, au căutat. (bis)

– Nălțați-vă, Porți Sfinte, Porți veșnice, în sus,
să intre Împăratul Măririi fără-apus! (bis)

– Dar cine este-Acela al Slavei Împărat?
– E Domnul cel Puternic, Viteaz și Înălțat! (bis)

– Porți Veșnice, deschideți și vă nălțați în sus,
să intre Împăratul Măririi fără-apus! (bis)

– Dar cine-i Împăratul de Care ne vestești?
– E Domnul Slavei, Domnul Oștirilor Cerești! (bis)

747. DOAMNE, FĂ-MI DREPTATE

– Psalm 256 –

Doamne, fă-mi dreptate, Doamne, căci umblu-n neprihănire
și mă-ncred mereu în Domnul fără nici o șovăire! (bis)

Cercetează-mi Tu lăuntrul, că-n cuptor dacă m-ai ține
numai bunătatea, Doamne, și-adevărul afli-n mine. (bis)

Nu mă strâng cu mincinoșii, cu viclenii nu-mi fac cale
și nu stau cu cei răi, Doamne, ci caut sfatul voii Tale. (bis)

Îmi spăl mâinile-n lumină și-astfel vin spre-a' Tale-altare,
ca să strig cu mulțumire preamărind a Ta lucrare. (bis)

Doamne, eu iubesc lăcașul Casei care Slava-Ți strânge,
nu mă da cu păcătoșii nici cu cei ce varsă sânge, (bis)

ale căror mâini sunt rele și-n a căror dreaptă-i mită!
Fie-Ți milă, izbăvește-mi viața mea neprihănită! (bis)

Căci pe calea Ta cea dreaptă sta-mi-vor dreptele picioare,
să binecuvânt pe Domnul totdeauna-n adunare. (bis)

748. DOAMNE, CĂTRE TINE STRIG

– Psalmul 278 –

Doamne, către Tine strig eu, Stânca mea cea tare,
auzi glasul meu, răspunde-mi, dă-mi ajutorare,
să n-ajung ca cel ce-n groapă gata-i să coboare!

O, ascultă-mi când strig, Doamne, multa-mi rugăciune,
când spre Tine mi se nălță mâinile, Preabune!...
Nu mă pune-n rând cu cei răi, Doamne, nu mă pune!...

Nici cu câți, vorbind de pace, sunt cu gând de fiare...
Doamne, celor răi plătește după-a lor lucrare,
căci nu vor să ia aminte slava Ta cea mare!

Pentru veci de veșnicie El o să-i zdrobească,
dar slăvit să fie Domnul c-o să mă păzească
și strigarea rugăciunii mele-o s-o primească!

Domnul este-a mea Tărie, Scutul meu cel tare,
inima-mi în El se-ncrede și-am ajutorare,
de aceea-s plin de-o sfântă veselie mare...

Și Îl laud totdeauna, prin cântări curate.
Domnul este-a mea Tărie, Stâncă și Cetate,
pentru Unsul Său și pentru neamurile toate.

Doamne, mântuie-Ți poporul cu puterea-Ți mare
și dă-i moștenirii Tale binecuvântare,
fii-ne Păstor și Sprijin neclintit și tare!...

749. O DOAMNE-N TINE EU MĂ-NCRED
– Psalmul 301 –

O Doamne-n Tine eu mă-ncred, să nu fiu de rușine,
mă scapă Tu-n dreptatea Ta și nu uita de mine!
Ascultă-mă și-mi fii mereu o Stâncă-ocrotitoare,
căci Tu ești Cetățuia mea și Stânca mea cea tare!

Tu mă povățuiești mereu pentru-al Tău Mare Nume
și-n veci mă vei călăuzi pe drumul Tău prin lume.
O, scoate-mă din lațu-ntins de-ai mei vrăjmași în cale,
Tu ești Ocrotitorul meu cu aripile Tale!

În Mâna Ta mi-ncredințez eu duhul pe dreptate,
Tu mă vei izbăvi pe veci o, Doamne-Adevărate.
Urăsc pe cei ce se-alipesc de idoli din lume,
ci-n Dumnezeu mă-ncred mereu și-n Marele Său Nume.

O, fă-mă să mă-nveselesc de marea Ta-ndurare,
că vezi neliniștea ce-o am și-mi știi vina cea mare!
La cei vrăjmași nu mă vei da, ci da-mi-vei largă cale,
ai milă, Doamne, când Te chem, căci sunt în greu și-n jale!

Mi-s sufletul și trupul meu topite de-ntristare,
mi se sfârșește viața-n plâns și anii-n suspinare,
puterile mi s-au sleit din cauza vinei mele,
a' mele oase putrezesc de chinurile grele. (...)

Eu în nechibzuință-am zis: „Sunt izgonit de Tine...”
dar Tu-auzit-ai ruga mea strigată cu suspine.
Iubiți-L dar pe Domnul toți cei câți El vă iubește,
căci El pe cei buni va iubi, pe mândri pedepsește! (...)

750. FERICIT E-ACEL CE ARE

– Psalmul 312 –

Fericit e-acel ce are fărdelegile iertate
și acela cu păcate 'coperite și uitate;
fericit cel ce nu-i ține Domnu-a lui vinovăție
și în duhul cărui nu e gând ascuns și viclenie.

Cât tăcusem și eu, Doamne, mă topeam mergând pe cale,
zi și noapte-aveam asupra-mi apăsarea Mâinii Tale;
mă uscam ca țărna vara când de secetă-i pătrunsă,
atunci mi-am strigat spre Domnul toată vina mea ascunsă:

– Doamne-am zis, mărturisi-mi-voi toată fărdelegea Ție!
Și Tu m-ai iertat de toată multa mea vinovăție. (...)
Voi toți cei fără prihană, bucurați-vă deodată!
Scoateți strigăte și cânturi cei cu inima curată!

751. VOI BINECUVÂNTA PE DOMNUL

– Psalmul 334 –

Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme pe pământ,
de-a pururi pe-ale mele buze va fi al laudei Lui cânt...

În El se laudă-al meu suflet – s-asculte cei nenorociți;
nălțați pe Domnul toți cu mine, veniți să-L lăudăm smeriți!

Eu L-am căutat și El răspuns-a, din orice temeri m-a scutit,
spre El când îți întorci privirea, te luminezi desăvârșit...

și nicidecum nu ești de rușine, căci oricând strigă cel sărac
l-aude Dumnezeu și-l scapă de toți cei ce necaz îi fac.

Al Domnului puternic înger va tăbări-mprejurul lor
și-n veci, pe câți se-ncred în Domnul, îi scapă, dându-le-ajutor.

Gustați și veți vedea cu toții ce bun e Domnul și-ndurat!
Ferice-n veci de omul care se-ncrede-n El cu-adevărat! (...)

752. APĂRĂ-MĂ TU, O DOAMNE

– Psalmul 345 –

Apără-mă Tu, o Doamne, de vrăjmașii mei cu bine
și Te luptă Tu cu-aceia ce se războiesc cu mine!
Ia-Ți Tu pavăza și scutul și Te scoală de-mi ajută,
scoate-Ți sabia-mpotriva celor ce mă persecută!

Zi-mi Tu inimii: „Eu fi-voi răsplătirea ta-n viață“,
rușinați și-nfrânți să fie cei ce-mi sunt vrăjmași pe față.
Ca pe pleava ce-o ia vântul să-i alunge sfinții îngeri,
drumul lor să fie-n beznă cu alunecuş și plângeri!

Căci ei lațul mi-l întinse, fără pricină, pe-o groapă,
fără ca să am vreo vină, să-mi ia viața, groapa-mi sapă.
Să-i alunge, să-i ajungă prăpădul pe neașteptate
și să piară-n lațul care mi-l întind cu răutate!

Atunci sufletu-mi în Domnul va cânta de fericire,
toate oasele-mi striga-vor: „Plin ești, Doamne, de mărire.
Cine poate, ca și Tine, pe-un nevinovat să-l scape
de cel tare ce-l apasă și îl fură să-l îngroape?“ (...)

753. ZIS-AM: „VOI VEGHEA!...“

– Psalmul 389 –

Zis-am: „Voi veghea asupra drumurilor mele,
ca să nu greșesc cu limba, gurii frâu voi pune,
cât va sta cel rău nainte-mi să n-am vorbe rele“;
și-am stat mut, deși durerea-mi nu se poate spune.

Inima mi-ardea în mine, foc ce mistuiește,
și-atunci mi-a venit pe buze glas de cuvântare:
„Doamne, spune-mi ce m-așteaptă, viața când sfârșește,
ca să știu ce trecător sunt, ce nimic sub soare!

Iată-a' mele zile-s toate cât un lat de mână,
viața mea ca o nimica, Doamne-n a Ta față;
da, oricât ar fi de tare omul e țărână,
înaintea Ta-i un abur, și un fulg, și-o ceață.

Omul!... Umblă ca o umbră, 'geaba se trudește,
strânge-averi, deși nu știe cine-o să le țină;
acum Doamne-n ce mai pot eu să mai am nădejde,
numa-n Tine mai pot, Doamne, s-am nădejde plină“.

Izbăvește-mă de multa mea fărădelege,
nu mă face râsul celui plin de nebunie!
Eu stau mut și las, o Doamne, Mâna-Ți să lucreze,
dar abate-Ți de la mine greaua Ta urgie!

Căci Tu pedepsești tot omul pentru-a' lui greșale,
prăpădindu-i tot ce are el mai scump în viață;
orice om e doar suflare pe a lumii cale...
Doamne-ascultă-mi rugăciunea dis-de-dimineată! (...)

754. CUVINTE DE MIREASMĂ PLINE

– Psalmul 445 –

Cuvinte de mireasmă pline în al meu suflet clocotesc
și zic: „Cântarea mea de slavă-i pentru-Mpăratul meu Ceresc,
să-mi fie limba iscusită ca pana unui inspirat;
Tu ești cel mai Frumos din oameni, pe buze harul Ți-e turnat.

De-aceea, Dumnezeu pe Tine în veci Te-a binecuvântat.
Războinic Tare-ncinge-Ți spada, frumseți și slavă Ți s-au dat!
Să fii biruitor în luptă, Te suie-n carul Tău măreț,
neprihănirea și-adevărul Tu să le aperi îndrăzneț.

Și dreapta Ta să strălucească prin mari isprăvi de-nvingător,
cu-a Ta săgeată ascuțită străpunge-orice vrăjmaș popor!
O Doamne, Tronul Tău puternic e-ntemeiat pe veșnicii
și-un sfânt toiag plin de dreptate e-al dreptei Tale-mpărății. (...)

755. ÎN DOMNU-AVEM NOI ADĂPOST

– Psalmul 456 –

În Domnu-avem noi adăpost și El ne sprijinește,
El ni-e-ajutorul ce-n necaz nicicând nu ne lipsește.

De-aceea nu ne temem chiar pământul să clinească,
chiar munții-n inimă de mări de-ar fi să se zdrobească,

chiar de-ar urla și-ar spumega a' mării valuri crunte,
să se înalțe-atâta-ncât să clatine-orice munte!

756. DUMNEZEU SE SUIE

– Psalmul 467 –

Dumnezeu Se suie între strigăte de biruinți,
Domnul naintează-n cânturi și în trâmbițări de sfinți.

Domnului cântați!... Cântați-I! Împăratului cântați!
El e Împăratul lumii înțelept; să-L lăudați!

Dumnezeu Împărățește peste neamuri necurmat,
stă pe Tronul Slavei Sale în sfințenie-mbrăcat.

Domnii țărilor se-adună cu al Său popor supus
căci al Lui e scutul lumii, Domnul e nălțat nespus...

757. O DOAMNE,-N CASA TA

– Psalmul 478 –

O Doamne,-n casa Ta gândim la marea-Ți bunătate,
că Numele și Slava Ta pământu-ntreg străbate.
Se bucură Sionul nalt și-a' ludei fiice cântă,
de-a' Tale judecăți cerești, de-a Ta dreptate sfântă.

Străbateți voi Sionul tot și turnurile-i toate,
le numărați și-i cercetați frumoasele-i palate!
Și spuneți celor viitori că Domnu-i Mare foarte;
El Călăuză ne va fi și Domn până la moarte!

758. ASCULTĂ-MI AZI ÎNȘTIINȚAREA

– Psalmul 490 –

Ascultă-Mi azi înștiințarea și-al Meu cuvânt, poporul Meu,
ascultă, Israel, că Eu sunt Stăpânul tău și Dumnezeu!
Nu pentru jertfa ta te mustru, că ea-Mi stă-n față necurmat,
nu voi lua nici țapi, nici tauri din al tău staul lăudat;
c-a' Mele-s toate câte-n câmpuri, pe munți și prin pădure sunt
cunosc ce păsări sunt pe munte și-al Meu e tot ce-i pe pământ.

De Mi-ar fi foame, nu-ți cer ție, că tot ce-i pe pământ e-al Meu;
mănânc Eu, oare, țapi și tauri sau sânge crezi tu că beau Eu?
Lui Dumnezeu adu-l ca jertfă al mulțumirii dar curat
și-ți împlinește cu credință ce l-ai promis și te-ai jurat.
În ziua ta cea rea Mă cheamă și Eu te voi scăpa grăbit
iar tu Mă vei slăvi cu suflet evlavios și fericit.

759. SALVEAZĂ-MĂ, DOAMNE

– Psalmul 534 –

Salvează-mă, Doamne, prin numele Tău
și fă-mi Tu dreptate cu-a' Tale puteri,
a mea rugăciune mi-auzi, Domnul meu,
când gura mea strigă din multe dureri! (bis)

Căci, iată, străinii încep a veni,
cu grea silnicie viața să-mi ia;
ei nu vor, o Doamne, de Tine a ști,
departe-i de dânsii cunoașterea Ta. (bis)

Dar mie mi-e Domnul pe veci ajutor,
El pururea-i sprijin la sufletul meu,
tot răul va-ntoarce pe cei ce mi-l vor,
Tu, Doamne-i vei pierde, căci bun ești mereu. (bis)

Atunci, cu drag, jertfe-Ți voi da pe deplin,
slăvind al Tău Nume Cel Bun-Voitor,

căci El mi-e scăpare din orișice chin
și ochii vedea-mi-vor dorințele lor. (bis)

760. DOAMNE, IA-MI AMINTE
– Psalmul 545 –

Doamne, ia-mi aminte ruga, de-al meu strigăt nu Te-ascunde,
ci-mi ascultă-a' mele cereri, mi le-ascultă și-mi răspunde!
Mă ascultă, căci în temeri rătăcesc și-n frământare,
căci vrăjmașii mei asupră-mi fac și larmă, și-apăsare!

M-asupresc cu nedreptate, urmărindu-mă-n mânia,
inima mi se-nfioară, mă-ngrozește-a lor urgie;
și grăiesc: ca porumbelul, de-aș avea și eu aripă,
aș zbura de-aici departe și-aș afla odihnă-o clipă.

Aș fugi cât mai departe, să-mi fac casa-ntr-o pustie,
nimenea să nu mă vadă, nimenea să nu mă știe...
Aș fugi cât mai degrabă într-un loc de-adăpostire
de-acest vânt așa năprasnic, de-acest vifor de-asuprire.

Doamne, risipește-i astăzi și-a lor limbă să se-mpartă,
căci în orice zi-n cetate numai silă văd și ceartă!
Zi și noapte ei pe ziduri ocolesc după cetate
iar năuntru ei sunt numai fărdelegi și răutate...

Desfrânarea-i șade-n mijloc și s-arată-n mii de fețe,
vicleșugul și-nșelarea nu-i lipsesc de pe piețe.
Nu vrăjmașul mă jignește, că-aș răbda și n-aș răspunde,
nu dușmanul vine-n contră-mi, că-aș fugi și m-aș ascunde.

Ci tu, cel pe care-n viață l-am crezut cu mine una
tu, cu care-am fost prieten... frați de cruce-ntotdeauna,
tu, cu care-am dus odată o plăcută prietenie
și mergeam în Casa Sfântă ca-ntr-o veșnică frăție (...)

761. AI DE MINE MILĂ, DOAMNE
– Psalmul 556 –

Ai de mine milă, Doamne, mila Ta cerească,
căci vin niște oameni iarăși să mă hărțuiască,
zilnic umblă să mă-nghită, să mă nimicească... (bis)

Toată ziua-mi caută ceartă cei vrăjmași cu mine,
sunt mulți, Doamne, și se luptă fără de rușine;
dar oricând mă tem eu, Doamne, mă încred în Tine. (bis)

Eu mă laud doar cu Domnul și Cuvântu-l tare
mă încred în El și teamă inima mea n-are...
ce-mi pot face niște oameni, ce-mi pot face, oare? (bis)

Ei mereu mi-ating dreptatea și-au doar gânduri rele,
uneltesc, pândesc și-mi caută urma căii mele,
căci doresc să-mi ia viața și zilele mele. (bis)

Ei nădăjduiesc să scape prin nelegiuire;
risipește-a lor mulțime, Doamne, cu grăbire,
în mânia Ta doboară-i, Doamne, cu grăbire. (bis)

Tu îmi numeri ai vieții pași de pribegie.
Pune-mi lacrimile-n vasul Tău și mi le scrie!
Știi că-n Cartea Ta sunt scrise, Doamne, pe vecie (...) (bis)

762. SALVEAZĂ-MĂ, O DOAMNE – Psalmul 589 –

Salvează-mă, o Doamne, de-ai mei vrăjmași cu bine,
de toți ai mei potrivnici scutește-mă pe mine!
De toți cei ce fac răul, cu Mâna Ta mă scapă
și de aceia care cu sânge se adapă!

Căci iată-i stând la pândă viața a mi-o prinde,
cei puși numai pe rele vor curse a-mi întinde;
urzesc la lucruri rele spre mine îndreptate,
deși n-am nici o vină și n-am făcut păcate.

Deși sunt fără vină, cel rău se pregătește...
Trezește-Te, ieși, Doamne, naintea mea privește!
O Doamne, Dumnezeuul Oștirilor slăvite,
de-ai pedepsi pe-aceste noroade răzvrătite!

Și nici de unii, Doamne, de n-ai avea-ndurare,
că-s vânzători, și-obraznici, și răi fără-ndreptare.

763. O DOAMNE, TU NE-AI LEPĂDAT – Psalmul 590 –

O Doamne, Tu ne-ai lepădat, vin' iar și ne ridică.
Tu-n lume ne-ai împrăștiat pe noi, pe toți Te-ai mâniat,
o, vino iar ca altădat', din nou, și ne ridică!

Pământul ni l-ai zguduit, o, vindecă-l Tu iară!
Pământul ni l-ai zguduit, l-ai împărțit și l-ai rănit;
repară-l unde-i greu rănit și vindecă-ni-l iară!

Ai încercat poporul Tău, dă-i iarăși mângâiere!
Tu l-ai trecut prin locul greu, l-ai adăpat cu vinul rău,
de-a amorțit în chinul său; dă-i iarăși mângâiere!

Ai dat poporului Tău steag să-l nalțe fără frică;
le-ai dat să nalțe sfântul steag pentru-Adevărul Tău cel drag;
du-l Tu pe-al biruinței prag și nalță-l fără frică!

Ai Tăi iubiți s-o poat-avea, adu-le Tu scăpare!
Ajută-ne prin dreapta Ta, auzi-ne când vom striga,
ajută-ne când vom chema și dă-ne-n veci scăpare! (...)

Dă-ne-ajutor să izbândim, că omul nu ne poate!
Cu Dumnezeu noi biruim, cu El mari lucruri săvârșim,
cu El vrăjmașii ni-i zdrobim, cu El... căci Domnul poate.

764. ASCULTĂ-MI, DOAMNE
– Psalmul 601 –

Ascultă-mi, Doamne, strigătele mele și ia aminte rugăciunea mea,
căci de la capul lumii strig spre Tine și mi se roagă tristă inima! (bis)

Mă du spre stânca ce n-o pot ajunge, căci mi-e prea sus și singur nu răzbesc...
Tu, Doamne, ești Cetatea mea cea Tare în contra celor ce mă dușmănesc.

Aș vrea să locuiesc pe veci în Tine, de-a' Tale-aripe-n veci adăpostit,
căci Tu-mi ascuți a' mele juruințe, Tu moșteniri cerești mi-ai dăruit. (bis)

Tu Împăratului dai zile multe, lungi-se-vor de-a pururi anii Lui,
în veci va sta pe scaunul Slavei Sale, cinstit și drept, naintea Domnului. (bis)

Fă-Ți bunătatea și credincioșia de-a pururi veghetoare-asupra Sa,
atunci cânta-voi Numele Tău, Doamne, mereu plinindu-mi juruița mea. (bis)

765. DA, NUMA-N DUMNEZEU
– Psalmul 612 –

Da, numa-n Dumnezeu se-ncrede de-a pururi sufletu-mi, mereu,
căci de la El întotdeauna veni-va ajutorul meu. (bis)
El mi-este Stânca, și-Ajutorul, și Turnu-n care voi scăpa,
de-aceea, niciodată-n viață și nimeni nu m-a clătina. (bis)

Dar până când asupra unui om necăjit vă năpustiți
și cât veți mai căuta cu toții să-l doborâți și nimiciți (bis)
ca pe-un zid gata să se surpe sau ca pe-un gard de dărâmat?
Ei pun la cale să-l doboare de sus pe cel nevinovat. (bis)

Le place-n veac numai minciuna a spune-o și-a o asculta,
cu gura binecuvântează, dar blestemă cu inima... (bis)
Tu, suflete, te-ncrede-n Domnul, nădejdea vine de la El!
Da, El mi-e Stânca și-Ajutorul și nu mă voi clinti defel. (bis)

Pe Dumnezeu se-ntemeiază și slava, și-ajutorul meu;
puterea mea și adăpostul îmi este numai Dumnezeu. (bis)
Încredeți-vă-n El, popoare, în orice-mprejurări v-aflați!
El este Adăpostul nostru, Lui inimile vă vărsați! (bis)

Da, oamenii sunt o nimica, minciună-s toți copiii lor;
puși în cântar toți laolaltă ar fi ca aburul ușor. (bis)
În asuprire nu vă-ncredeți, nici cu răpiri nu v-amăgiți!
Când cresc averile, de ele voi inima nu v-o lipiți! (bis)

O dată Dumnezeu vorbit-a, de două ori am auzit,
că-n veci puterea este numai a Dumnezeului Slăvit. (bis)
A Ta-i și bunătatea, Doamne, că veșnic Bun Tu Singur ești,
Tu fiecărui om odată dup-a' lui fapte-i răsplătești. (bis)

766. ASCULTĂ-MI GLASUL, DOAMNE – Psalmul 634 –

Ascultă-mi glasul, Doamne, ascultă-mi-l când gem,
mă scapă de vrăjmașul de care eu mă tem!
Păzește-mă de curse, de oamenii stricați,
de ceata zgomotoasă a celor blestemați!

Ca sabia li-e limba și-ntruna și-o ascut,
zvârlind cu vorbe-amare în cel ce n-are scut.
Ei trag pe-ascuns în omul ce nu e vinovat,
lovindu-l fără teamă când nu s-a așteptat.

Se-mbărbătează-n rele, țin sfat cum vor lucra,
când pun la cale cursa, zic: „Cine ne-a vedea?”
Urzesc nelegiuirea și zic: „Am izbutit!...”
Lăuntrul lor din suflet ca iadu-i de cumplit.

Dar Dumnezeu aruncă săgeți asupra lor,
deodată-i vezi cum grabnic ei cad loviți și mor.
Căderea li se trage din limba lor cea rea,
toți câți îi văd se miră, din cap vor clătina

și-nfricoșați zic: „Iată lucrarea Domnului!”
Toți recunosc c-aceasta e numai plata Lui.
Dar cei fără prihană în Domnul sunt scutiți,
se laudă cu toții că-n El sunt fericiți.

767. CU-NCREDERE, O DOAMNE – Psalmul 645 –

Cu-ncredere, o Doamne, Te vom slăvi-n Sion
și orice juruință făcută-Ți vom plini,
căci Tu ascuți cu milă al rugăciunii zvon,
de-aceea către Tine toți oamenii-or veni.

Mă copleşesc a' mele adânci fărădelegi,
dar Tu ierta-vei, Doamne, căderea noastră grea;
ferice de acela pe care Tu-l alegi
şi îl primeşti în faţă, în curtea Ta să stea!

Noi ne hrănim cu-a' Tale mari binecuvântări,
în Casa Ta cea Sfântă şi-n Templul Tău când stăm...
În marea-Ţi bunătate din multele-ndurări
cu mari minuni ne-ascuţi Tu când, Doamne, Te chemăm...

Al mântuirii noastre Puternic Dumnezeu,
nădejdea depărtării de apă şi pământ,
Tu întăreşti toţi munţii cu braţul Tău mereu,
Tu-alini şi mări, şi vânturi, şi-al gloatelor frământ...

Câţi locuiesc departe de lume se-ngrozesc.
Puternice, de-a' tale minuni ce le-ai lucrat;
Tu-nveseleşti, o Doamne, pe toţi câţi locuiesc
şi umplu Răsăritul şi-Apusul depărtat (...)

Câmpiile pustiei sunt adăpate des,
iar dealurile-ncinse-s cu veselii şi cânt;
de oi e plin hotarul, de grâu e plin pe şes
şi toate cântă, Doamne, de vesele ce sunt.

768. NĂLŢAŢI LUI DUMNEZEU

– Psalmul 656 –

Nălţaţi lui Dumnezeu, nălţaţi strigări de bucurie,
a Numelui Său slavă toţi cântaţi cu vrednicie!
Ziceţi lui Dumnezeu: „Ce mari Ţi-s faptele şi paşii,
pentru-ale Tale mari puteri Te linguşesc vrăjmaşii!

Pământul se închină-ntreg naintea Ta şi cântă,
Îţi cântă Numele Tău bun şi Slava Ta cea sfântă”.
Veniţi, priviţi a' Lui lucrări, o, cât de-nfricoşat e,
când peste neamuri pe pământ lucrează-a Lui dreptate.

El, marea, ca pe-un loc uscat o prefăcu odată
şi râul l-a trecut pe jos mulţimea bucurată.
Puternic El Stăpân e-n veci şi Ochii Slavei Sale
privesc pe toţi cei răzvrătiţi, să nu se mai răscoale.

Popoare, binecuvântaţi pe Domnul nostru Mare
şi faceţi să răsune-n veci a slavei Lui cântare!
El ne-a păstrat sufletul viu şi calea neclintită,
Tu ne-ai cercat şi ne-ai trecut prin flacăra cumplită.

Ne-ai dus în lanţ, ne-ai pus poveri pe coapse şi spinare,
lăsat-ai oameni nemiloşi de tot să ne doboare;

am mers prin apă și prin foc, dar Tu ne-ai scos cu bine;
de-aceea merg în Casa Ta cu jertfe pentru Tine.

Voi împlini tot ce-am jurat la greu și-n strâmtorare
și-Ți voi aduce jertfa cea plăcut-mirositoare.
Veniți de ascultați, voi câți de Domnul vă veți teme,
ca să vă spun ce-a făcut El cu mine-atâta vreme! (...)

769. ÎN TINE, DOAMNE-MI CAUT
– Psalmul 701 –

În Tine, Doamne-mi caut scăparea, de răs să nu rămân nicicând,
mă scapă Tu-n a Ta dreptate și izbăvește-mă curând.
Urechea pleacă-Ți-o spre mine, să-mi dai ajutorarea Ta,
fii Stânca mea de-adăpostire în care-oricând să pot scăpa.
Tu-ai hotărât a mea scăpare, Tu, Stânca mea de ajutor,
Tu scoate-mă din mâna celui nelegiuit și-asupritor...

Căci Tu îmi ești nădejdea, Doamne, din tinerețe Te iubesc
și chiar din sânul mamei mele pe Tine eu mă sprijinesc.
La mulți ajuns-am de minune, dar Tu îmi ești scăparea mea,
Mărirea Ta să-mi umple gura și-n orice zi Te voi cânta.
Nu mă lăsa la bătrânețe, când voi slăbi, nu mă lăsa,
vrăjmașii mei vorbesc de mine, cei răi pândesc viața mea...

Ei zic: „E părăsit de Domnul, să-l prindem, căci e lepădat!”
Tu nu mă părăsi, o Doamne, ci grabnic fă să fiu scăpat!
Fă să rămână de rușine cei ce viața-mi vor s-o ia
și eu în veci voi crede-n Tine și tot mai mult Ți voi cânta.
Vesti-Ți-voi zi de zi dreptatea, căci fără margini ești de bun,
a' Tale mari lucrări, o Doamne, a' Tale numai am să spun...

M-ai învățat din tinerețe... și până azi eu Te vestesc;
să nu mă părăsești, o Doamne, acuma când încărunțesc!
Ci să vestesc a Ta putere la cei de-acum și cei ce vin,
căci, Dumnezeule, dreptatea Ți-ajunge pân' la cerul plin.
Tu, Doamne-ai săvârșit mari lucruri, ca Tine nimeni nu-i așa,
Tu ne-ai trecut prin mari necazuri, dar iarăși viața ne-o vei da.

Tu ne vei scoate din adâncuri de-ntunecime și amar,
Tu slava mea înalță-o iarăși, Tu vino, mângâie-mă iar!
Căci Te voi lăuda în sunet de alăută, plin de zel,
și-Ți voi cânta credincioșia, Preasfântule-al lui Israel.
Când am să-Ți cânt cu bucuria pe buze fi-voi fericit,
cu bucuria-n al meu suflet pe care Tu l-ai izbăvit.

Și limba mea o să vestească zi după zi dreptatea Ta,
căci rușinați și de ocară vor fi câți vor pierzarea mea.

770. CÂND TE VĂZURĂ APELE

– Psalmul 767 –

Când Te văzură apele pe Tine, pe Tine, Dumnezeule Slăvit,
cutremuratu-s-au de frică, Doamne, și-adâncurile lor s-au îngrozit.

Turnat-au norii apele-n șuvoaie și tunetul în nori a răsunat,
ca fulgerele s-au pornit a' Tale săgeți și-n toate părțile-au zburat.

Vârtej pornit-au tunetele Tale și fulgerele lumea-au luminat,
mișcatu-s-au adâncurile toate și tot pământul s-a cutremurat.

Tu Ți-ai croit un drum adânc prin mare, nu-Ți cunosc nici urma Faraon,
povățuind poporul ca pe-o turmă prin mâinile lui Moise și Aaron.

771. O, IA TU AMINTE

– Psalmul 790 –

O, ia Tu aminte, Păstorul lui Iacov, Tu cel ce pe Iosif cu turma-ndreptezi,
arată-Te, Doamne-n a Ta strălucire, Cel ce pe Heruvimi de-a pururea Țezi!
Trezește-Ți puterea slăvită naintea lui Beniamin, Manase și Efraim,
o, vino degrabă și dă-ne ajutorul, o, vin' și ne scapă; spre Tine privim!
Ridică-ne, Doamne, ridică-ne iară,
fă iar să-Ți lucească spre noi fața Ta în noaptea amară; și noi vom scăpa!

O, până când, Doamne-al Oștirilor Sfinte, pe-ai Tăi Tu Te mânii, deși Ți se-nchin'?
Le dai să mănânce o pâine de lacrimi și-i faci să se-adape cu lacrimi din plin?
Ne faci să fim măruș de ceartă și vrajbă vecinilor noștri, dușmani și mișei,
vrăjmașii ne-aruncă batjocuri întruna, ne fac de ocară, ne râd între ei...
Ridică-ne, Doamne-al Oștirilor, iară,
fă iar să-Ți lucească spre noi fața Ta, în noaptea amară; și noi vom scăpa!

O, Doamne-al Oștirii, întoarce-Te iarăși, din ceruri privește cu milă să vezi
a Ta vie scumpă sădită cu grijă, din nou cu iubire Tu s-o cercetezi!
Păzește-Ți răsadul sădit de-a Ta dreaptă și Fiul pe Care-L alegi Tu din Cer,
căci via tăiată Ți-e arsă de flăcări și-n aspră muștrare mlădițele-i pier!
O, Doamne-al Oștirii, ridică-ne iarăși,
fă iar să-Ți lucească spre noi fața Ta, în noaptea amară; și noi vom scăpa!

Să fie-a Ta Mână în veci milostivă cu Omul pe Care Tu dreapta Ți-ai pus,
cu Fiul spre Care alegerea-Ți sfântă făcut-ai Tu, Doamne, să vină de Sus!
Și-atunci de la Tine noi nu ne-om abate, vom fi-n veci cu Tine la bine și rău,
trimite-ne iarăși a Ta-nviorare și-n veci noi chema-vom doar numele Tău.
O, Doamne-al Oștirii, ridică-ne iarăși,
fă iar să-Ți lucească spre noi fața Ta, în noaptea amară; și noi vom scăpa!

772. CÂNTAȚI CU VESELIE

– Psalmul 801 –

Cântați cu veselie, lui Dumnezeu, cântați,
Preasfântului lui Iacov, cântând, vă bucurați!...
Cântați-I o cântare așa cum El a vrut,
din harfa cea plăcută, din tobe și-alăut!...
Sunați-I lui din trâmbiți la lună nouă-n zori,
la lună plină-n ziua doritei Sărbători!...

Aceasta este-o lege în veac lui Israel,
poruncă de la Domnul, lui Iacov, pentru El...
El, Domnul, rânduit-a lui Iosif astă zi,
atunci când împotriva Egiptului porni;
atuncea auzirăm un glas sfânt și plăcut,
un glas pe care însă noi nu l-am cunoscut.

I-am descărcat povara și-al umărului chin,
că mâinile lui coșul cel greu azi nu-l mai țin.
Când M-ai strigat, răspuns-am și-ndată te-am scăpat,
la apele Meriba atunci te-am încercat.
Poporul meu, ascultă, Eu te voi îndruma;
o, dacă tu, Israel, să mă ascuți ai vrea!...

De n-ai avea la tine vreun zeu din cei străini,
la dumnezeii-aceia nicicând să nu te-nchini;
căci Eu sunt Domnul Care te-am scos din mâna rea,
deschide-ți gura largă și Eu ți-o voi umplea!...
Dar turma Mea iubită nici seama n-a luat,
poporul meu, Israel, vai, nu m-a ascultat!

Atunci, în voia poftelor din inima lor rea
Eu i-am lăsat ca sfatul și drumul a-și urma.
O, dacă-ar vrea Israel s-asculte ce spun Eu
o, dacă-ai Mei ar merge cu drag pe drumul Meu,
într-o clipită-aș bate pe toți vrăjmașii lor
și Mi-aș întoarce mâna spre cel asupritor...

Cei ce-L urăsc pe Domnul atunci L-ar linguși
și pacea lui Israel pe veci ar dăinui;
i-aș sătura viața cu grâul cel mai bun
și i-aș hrăni cu mierea ce stâncile-o adun;
da, i-aș umplea viața cu grâul cel mai bun,
i-aș îndulci cu mierea ce stâncile-o adun!...

773. DUMNEZEU STĂ-N ADUNAREA – Psalmul 812 –

Dumnezeu stă-n adunarea Lui – și-n veci în ea va sta,
între dumnezei, puternic, El în veci va judeca.
Până când veți judeca voi strâmb, toți cei ce judecați
Până când căutați la fața celor răi și blestemați?

Faceți celui slab dreptate, la orfan și la sărac,
dați dreptate celor căror nedreptate toți le fac!
Izbăviți-l și ajutați-l pe lipsit și nevoiaș
și-l scăpați din mâna celui rău la suflet și vrăjmaș!

Dar ei nu voiesc să știe de nimic – și nu-nțeleg,
sunt întunecați, de-aceea a slăbit pământu-ntreg.
Eu zic: „Dumnezei voi sunteți și toți, fiii Celui Sfânt,
dar muri-veți ca oricare oameni slabi de pe pământ.“

Scoală, judecă pământul, Preaputernic Dumnezeu,
căci popoarele-s a' Tale și pământu-ntreg e-al Tău!

774. CE PLĂCUT ÎȚI E LĂCAȘUL – Psalmul 834 –

Ce plăcut Îți e lăcașul, Doamne al Puterii Sfinte,
după-a' Tale Curți îmi plânge sufletul cu dor fierbinte,
îmi suspină și-mi tânjește sufletul cu dor fierbinte. (bis)

Inima și carnea-mi strigă după Dumnezeul Mare,
pân' și pasărea acolo își găsește cuib și stare,
cuib în care rândunica, să-și adoarmă, puii are. (bis)

Ah, a' Tale-Altare, Doamne, Domnul meu și Împărate,
fericiți câți stau în Casa și-n plăcuta Ta Cetate,
căci ei pot mereu să-Ți cânte în plăcuta Ta Cetate! (bis)

Fericiți câți pun tăria lor în taria Ta Ființă,
care-n inima lor poartă a credinței locuință
și-a încrederii în Domnul neclintită locuință... (bis)

Când trec ei prin valea jalei, o prefac loc de izvoare,
unde ploaia timpurie varsă binecuvântare...
o acoperă cu slavă și cu binecuvântare... (bis)

Din putere în putere ei au să înainteze
și-n Sionul Sfânt la Domnul au să l se-nfățișeze,
înaintea Lui în slavă ei au să se-nfățișeze. (bis)

775. SIONUL ARE TEMELIA – Psalmul 867 –

Sionul are temelia pe munții cei nalți așezată;
Sionul! Domnul îl iubește mai mult decât pe țara toată,
mai mult decât pe țara toată...

Minuni de mare slavă pline din neam în neam au fost purtate
și povestite despre tine, iubita Domnului cetate,
iubita Domnului cetate (...)

Câți cântă, Doamne, și câți saltă în bucuriile senine
Îți strigă fericiți: „A' mele izvoare, toate, sunt în Tine,
izvoare, toate, sunt în Tine!...”

776. DOAMNE, DUMNEZEUL MÂNTUIRII
– Psalmul 87 (partea I) –

Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele,
zi și noapte strig eu înaintea Ta,
să-mi ajungă ruga pân' la Tine-n față;
ia-mi aminte, Doamne, rugăciunea mea!

Căci sătul mi-e, Doamne, sufletul de rele,
mi-e aproape viața de-ale morții porți,
stau în rând cu-aceia ce se duc spre groapă
sunt fără putere, stau printre cei morți,

ca acei uciși și-ntinși printre morminte
și de care, Doamne, nu Ți-ai amintit
și cari despărțiți sunt de-a Ta Mână Sfântă,
m-aruncași în locul cel mai chinuit...

M-aruncași în groapa cea mai ne-ndurată,
unde-i mai adânc și mai întunecat,
aspra Ta mânie zilnic mă apasă
și-aduci peste mine valuri ne-ncetat...

777. AI ÎNDEPĂRTAT DE MINE
– Psalmul 87 (partea a II-a) –

Ai îndepărtat de mine, Doamne, toți prietenii mei
și-ai făcut să fiu o scârbă și-o rușine pentru ei;

m-ai închis în întuneric, de nu pot să mai răzbesc,
de atâta suferință, Doamne, ochii-mi se topesc.

Zilnic strig spre Tine, Doamne, din adânc afund Te chem,
mâinile mi-ntind spre Tine; vezi suspinul meu când gem!...

Oare pentru morți faci, Doamne, Tu minuni pe-acest pământ
sau se scoală oare morții să Te laude prin cânt?

778. SE VORBEȘTE OARE?
– Psalmul 87 (partea a III-a) –

Se vorbește oare de-a Ta bunătate,
în mormânt și-n locul cel de nepătruns
și credincioșia Ta, Preaîndurate,
cunoscută-i oare în adâncu-ascuns?

Cunoscute-s oare lucrurile Tale
minunate-n locul cel întunecat?
În Țara Uitării oare-a Ta dreptate
cine-o va cunoaște, când e tot uitat?

Doamne, eu la Tine cer ajutorare,
dimineața ruga-mi către Tine-ndrept;
de ce-mi lepezi, Doamne, sufletu-n strâmtoare
și-Ți ascunzi Tu Fața când Te caut și-aștept?

Eu, din tinerețe, plâng și trag pe moarte,
în a' Tale spaime nu știu ce să fac,
marea Ta mânie trece peste mine,
nimicit de spaime fără vlagă zac.

Spaimele mă-nconjur zilnic ca niște-ape,
dintr-o dată-n totul sunt înfășurat,
depărtași de mine prieteni și tovarăși,
chiar cei mai de-aproape mi s-au depărtat...

779. CERUL LAUDĂ-ALE TALE – Psalmul 88 (partea a II-a) –

Cerul laudă-ale Tale mari minuni, cu slavă mare,
și a Ta credincioșie sfinții-o spun în adunare,
căci în ceruri cine poate să-Ți mai fie-asemeni, cine?
Dintre-ai Domnului fii care poate a mai fi ca Tine?
Dumnezeu înfricoșat e în al sfinților sfat mare
de temut la toți aceia ce-mprejurul Lui au stare.

Doamne al Puterii, cine este-așa puternic, cine?
Marea Ta credincioșie Te înconjură pe Tine.
Tu-mblânzești mânia mării cu puteri nemăsurate,
când se nălță-ale ei valuri Tu le potolești pe toate.
Tu ai nimicit Egiptul ca pe-un hoit într-o câmpie,
risipindu-Ți toți vrăjmașii cu a brațului tărie.

Cerurile-s ale Tale... și pământul cât se-ntinde,
Tu întemeiat-ai lumea și cu tot ce-n ea cuprinde;
Tu făcut-ai Miazănoaptea și-ai dat Miazăziua-n lume,
Tu Taborul și Hermonul faci să cânte de-al Tău Nume;
brațul Tău e-n veci puternic peste-a Ta lucrare toată,
a Ta mână este tare, dreapta Ta-i în veci nălțată.

Judecata și Dreptatea sunt la tronul-Ți temelie,
Bunătatea și-Adevărul sunt naintea Ta-n vecie.
Fericit poporul care glasul trâmbiței ascultă
și-n lumina feței Tale umblă cu credință multă;
el se bucură, o Doamne, de-al Tău Nume Sfânt întruna
și cu marea Ta dreptate se fălește-ntotdeauna.

Căci doar Tu ești a lui fală și-a puterii lui credință,
Tu ridici puterea noastră în a Ta bunăvoință;
Domnul este scutul nostru, Dumnezeuul nostru tare,
Sfântul lui Israel este Împăratul nostru mare.
La al Său ales vorbit-a în vedenie târzie,
dat-a ajutorul unui tânăr plin de vitejie.

Am găsit pe-al Meu rob David și l-am uns spre stăpânire,
Mâna Mea-i va fi de sprijin, brațul Meu i-o fi-ntărire,
cel rău n-o să-l mai apese, cel vrăjmaș nu-l va mai prinde,
voi lovi pe-ai lui potrivnici, voi zdrobi pe cel ce-l vinde,
îi voi da și bunătatea-Mi și a mea credincioșie,
și prin Numele Meu mare voi nălța a Lui tărie. (...)

780. ÎMPĂRĂȚEȘTE DOMNUL

– Psalmul 96/97 –

Împărățește Domnul cu mărire, pământul să se veselească-ntreg
și să se bucure mulțimea mare de-ostroave care glasu-l înțeleg.
Cu nori și negură se înconjoară și-a' Tronului Său sfinte temelii,
în veci Dreptatea e și Judecata, și-acestea rămânea-vor pe vecii.

Naintea-l merge focul Lui ce arde pe toți aceia care-L dușmănesc,
cu fulgerele-l lumea luminează, pământul vede, neamuri se-ngrozesc.
În fața-l munții se tolesc ca ceara, naintea Lui, căci El e veșnic Sfânt,
spun cerurile marea Lui dreptate, văd slava Lui toți cei de pe pământ.

Sunt rușinați toți câți slujesc la idoli și toți cei câți cu idoli s-au fălit;
toți zeii lor în fața Lui se-nchină, Sionu-aude-aceasta fericit
și vesele sunt fiicele lui Iuda de-a' Tale, Doamne, sfinte judecăți
căci Tu ești Cel Prea Nalt pe tot pământul și mai presus de orice zei Te-arăți.

781. SLĂVIȚI, SLĂVIȚI PE DOMNUL

– Psalmul 104/105 –

Slăviți, slăviți pe Domnul, chemați Numele Lui,
vestiți printre popoare lucrarea Domnului!
Cântați, cântați în cinstea puterilor Lui tari,
vorbiți, vorbiți de toate minunile Lui mari! (bis)

Făliți-vă în lume cu Numele Lui Sfânt,
să cânte duhul celor ce-L caută pe pământ,

să alergați la Domnul, la sprijinu-l bogat
și Fața Lui cea Sfântă căutați-o necurmat! (bis)

Aduceți-vă-aminte ce semne-a săvârșit,
minuni și judecată ce gura-l a grăit!
A lui Avraam sămânță și Iacov cel plăcut,
aduceți-vă-aminte ce Domnul a făcut! (bis)

Căci Domnul ne-a fost nouă Puternic Dumnezeu,
El judecată face pe tot pământul Său...
El pururi Și-amintește de sfântu-l legământ
făcut cu mii de neamuri de oameni pe pământ, (bis)

De legământul care cu-Avraam l-a încheiat,
de jurământul care lui Isaac l-a dat...
el a făcut o lege lui Iacov pe pământ,
lui Israel un tare și-un veșnic legământ, (bis)

zicând: „Îți voi da țara Canaanului plăcut,
s-o moșteniți, căci sortul la dânsa v-a căzut!“
Pe-atunci ei erau singuri și umili, și puțini,
mergeau din țară-n țară, la toți fiind străini. (bis)

(...) Le-a dat pământul altor popoare – și ușor
ei pus-au stăpânire pe rodul muncii lor,
ca să-l păzească Legea de-a pururi Israel...
O, lăudați pe Domnul! Slăvit să fie El! (bis)

782. BINECUVÂNTAT SĂ FIE
– Psalmul 105,48/106,48 –

Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu deplin!
Toți să zică: „Pe vecie binecuvântat să fie,
binecuvântat să fie din vecie-n veșnicie,
din vecie-n veșnicie
binecuvântat, amin!
Binecuvântat, amin!“.

783. ÎMI ESTE GATA INIMA
– Psalmul 107/108 –

Îmi este gata inima să-Ți cânte, Doamne, Ție,
cu bucurie voi cânta, din instrumente voi suna,
aceasta este slava mea pe veci de veșnicie.

Deșteaptă-te, tu, harfa mea, deșteaptă-te-alăută!
În zori de zi mă voi scula și, Doamne, Te voi lăuda,
în multe neamuri Te-a cânta cântarea mea plăcută!

Căci mare-i bunătatea Ta, cât cerul și mai mare.
Credincioșia Ta, și ea, cât norii se va înălța.
Înălță-Ți, Doamne, slava Ta mai sus de cer și soare!

Iubiții Tăi spre-a-i ajuta, ascultă-ne și-i scapă!
El, Domnul Sfânt, a zis așa: „Sihemul îl voi fărmița,
Valea Sucot voi măsura când vremea o să-nceapă.

Căci țara Galaad e-a Mea și-a lui Manase țară,
Efraim e ca un coif, așa, Iuda-i toiag în Mâna Mea,
Moab e-un vas spre-a Mă spăla; nu uit pe vreunii-afară.

Peste Edom voi arunca a' Mele-ncălțăminte,
de bucurie voi striga spre Filistean și țara sa,
asupra-i Mă voi bucura cu strigăte-n cuvinte...”

O, cine, oare, m-ar putea în Edom duce iară?
Ori nu Tu, Doamne, dac-ai vrea, Tu, ce ne-ai lepădat așa
și nu mai vrei a nainta cu-a noastre oști afară?

Dă-ne-ajutor în ziua grea, că-n oameni nu-i să fie!
Cu Dumnezeu vom nainta, cu El mari lucruri vom lucra,
El pe vrăjmași ni-i va sfărma pe veci de veșnicie.

784. LĂUDAȚI PE DOMNUL – Psalmul 116/117 –

Lăudați pe Domnul ale lumii gloate
lăudați pe Domnul neamurile toate
lăudați în veci pe Domnul neamurile toate! (bis)

Căci El ne-a dat nouă mare bunătate
și iubirea-l ține veacurile toate;
lăudat să fie Domnul veacurile toate! (bis)

785. MI-E SUFLETUL LIPIT DE ȚĂRNĂ – Psalmul 118/119 (partea a IV-a) –

Mi-e sufletul lipit de țărână-n jale,
înviorează-mă precum ai spus,
Tu mă ascultă când spun eu a mea cale,
învață-mă-ndreptarul Tău de Sus!

Fă să-Ți pricep a Legilor cărare
și eu voi cugeta la lucru-Ți sfânt;
îmi plânge sufletul de-ndurerare,
ridică-mă după al Tău Cuvânt!

Departă-mă de necredincioșie,
dă-mi mila Ta, ca legea-Ți s-o urmez,
aleg cărarea-Ți dreaptă, pe vecie,
și-a' Tale legi sub ochii mei le-așez.

Mă țin de calea-nvățăturii Tale,
Tu, Doamne, rușinat nu mă lăsa!
Alerg pe-a voii Tale sfântă cale,
căci Tu la larg îmi scoți inima mea.

786. CÂND ÎNAPOI ADUS-A DOMNUL
– Psalmul 125/126 –

Când înapoi adus-a Domnul pe prinșii noștri de război,
parcă visam că-ntorși sunt iarăși napoi cei din Sion, napoi.
Atunci, în marea bucurie, de strigăt gura ne-o umpleam
și cu nespusă veselie cântam, din inimă cântam; (bis)

atunci spuneam printre popoare (mirați de ceea ce-am văzut)
mărețe lucruri pentru dânșii făcut-a Dumnezeu, făcut.
Da, Domnul a făcut mari lucruri, minuni nespuse pentru noi,
de-aceea noi avem acuma șuvoi de bucurii, șuvoi... (bis)

Pe ceilalți prinși de luptă-ai noștri napoi adu-ni-i, Doamne, Tu
ca niște râuri de la Miazăzi adu-ni-i, Doamne, Tu, adu!
Toți cei ce seamănă cu lacrimi și umblă pe ogor plângând,
odată, plini de veselie, cântând vor secera, cântând. (bis)

Cel ce pe brazde-n plâns aruncă sămânța singur, fără soți,
cu nesfârșită bucurie toți snopii și-i va strânge, toți! (bis)

787. DIN FUNDU-ADÂNCULUI TE CHEM
– Psalmul 129/130 –

Din fundu-adâncului Te chem, din noaptea cea mai multă,
o Doamne-ascultă-mă când gem și cererea-mi ascultă!

O Doamne, dacă ai păstra aducerea-aminte
a vinei... cine-ar mai putea ca drept să-Ți stea nainte?

Dar Tu în veac ești iertător, ca toți să Ți se-nchine;
nădejde-aștept și ajutor eu numai de la Tine.

Aștept făgăduința Sa, da, sufletu-mi se-ndreaptă
spre Domnul, pentru-a-L aștepta cum straja zorii-așteaptă.

O Doamne, eu doresc atât și-aștept ca să-Ți văd Fața
mai mult, cu mult mai mult decât străjerii dimineața.

În Domnul pune-ți, Israel, nădejdea veșnic tare,
căci El e Dumnezeu, la El belșug e de-ndurare

și de răscumpărări, căci El e milă și iubire,
El va scăpa pe Israel de-a lui nelegiuire.

788. O DOAMNE, TU MĂ CERCETEZI
– Psalmul 138/139 –

O Doamne, Tu mă cercetezi și mă cunoști prea bine,
știi când stau jos și când mă scol, știi gândul care-mi vine;
știi când mă duc, știi când mă culc, știi orice căi a' mele,
cuvântul nici n-ajung să-l spun și-l știi în toate cele;

din orice parte mă-nconjori, pui Mâna-Ți peste mine,
un plan atât de minunat prea nalt e să-l pot ține;
unde-aș fugi de Duhul Tău, de Fața Ta departe? –
căci pretutindenea ești Tu prezent și fără moarte.

În ceruri dacă m-aș sui, acolo ești de față;
în locul morții să cobor, acolo ești viață!
Aripi de zori dac-aș lua la mare a mă duce
și-acolo fi-va Mâna Ta și Dreapta-Ți să m-apuce.

De zic: „În noapte voi scăpa“, și noapte se va face,
la Tine, orice noapte-ar fi, luminează s-ar preface;
de-ar fi-ntunerice nepătruns, la Tine-i zi senină
și noaptea strălucește ca o zi de soare plină.

Tu m-ai tocmnit și m-ai țesut în sânul mamei mele;
Te laud cât de minunat sunt, Doamne-n toate cele.
A' Tale lucruri toate sunt adânci și minunate;
atât de bine-acum le văd cu sufletul meu, toate. (...)

Ce nepătrunse mi se par a' Tale gânduri, toate,
și cât de multe, Doamne, sunt, cât sunt nenumărate!...
Le număr... și-s mai multe ca nisipul de pe ape,
mă scol... și tot cu Tine sunt, de Tine mai aproape (...)

O, cercetează-mă acum și inima-mi cunoaște,
mă-ncearcă, Doamne, ca să vezi ce gând în mine naște!
Vezi dacă sunt pe-o cale rea – pe căile mâniei –
și du-mă Tu pe calea Ta, pe Calea Veșniciei!...

789. LĂUDAȚI PE DOMNUL TOȚI
– Psalmul 145/146 –

Lăudați pe Domnul toți întotdeauna,
laudă-L pe Domnul, suflete, întruna! (bis)
Suflete al meu, pe Domnul laudă-L întruna! (bis)

Voi slăvi pe Domnul cât trăiesc pe lume,
cât voi fi cânta-voi marele Său Nume. (bis)
Dumnezeul meu, cânta-Ți-voi marele Tău Nume! (bis)

Nu te-ncrede-n cei mari căci ei n-au putere,
trec ca o suflare și-orice plan le pier. (bis)
Orice planuri ce fac dânșii pier când omul pier. (bis)

Fericit e-acela ce-ajutor Îl are
pe Domnul lui Iacov, Dumnezeu Tare, (bis)
fericit e-acel ce-și pune-n El nădejdea tare! (bis)

(...) Pe-asupriți de-a pururi El i-ndreptățește,
la flămânzi dă pâine, robii-i izbăvește, (bis)
pe toți prinșii și-asupriții Domnu-i izbăvește. (bis)

(...) Domnu-mpărățește veșnic, cu tărie,
Domnul tău, Sioane, stă pe veșnicie... (bis)
Lăudați pe Domnul, El e Domn pe veșnicie! (bis)

790. LĂUDAȚI PE DOMNUL

– Psalmul 147/148 –

Lăudați pe Domnul, sufletul vă salte,
lăudați pe Domnul cerurilor nalte,
lăudați pe Domnu-n toate locurile nalte!
Lăudați-L îngerii și-a' Lui oști frumoase,
soarele și luna, stele luminoase,
lăudați-L soare, lună, stele luminoase!

Lăudați-L, ceruri mai presus de stele,
și voi, ape care stați mai sus de ele!
Lăudați al Lui Sfânt Nume mai presus de ele,
căci de-a Lui poruncă toate-au fost făcute!
Le-a-ntărit cât vecii, le-a dat legi ținute,
legi ce-n veci n-au să le calce, legi în veac ținute. (...)

Împărații lumii și popoare, toate,
voievozi și toți câți judecă pe gloate.
Tineri, tinere, bătrânii și copii din gloate,
toți s-aducă slavă Numelui Său Mare,
căci doar Lui se cade slavă și nălțare,
căci pe cer și peste lume numai El e Mare.

La poporu-l, Domnul datu-i-a tărie,
pricină de slavă și de bucurie;
pentru-ai Săi în veci de slavă și de bucurie,
pentru credincioșii fii ai lui Israel
ce stau lângă Domnul și-i va bucura El...
Lăudați pe Domnul, veșnic vă va bucura El!

791. SUFLETUL MEU MĂREȘTE
(CÂNTAREA MARIEI – Luca 1, 46-51)

Sufletul meu mărește-acum pe Domnul
și-adânc se veselește duhul meu
în Dumnezeu, Mântuitorul Dulce,
căci a privit spre mine Dumnezeu.

Binecuvântat fie Cel Prea Nalt
Care S-a-ndurat și ne-a cercetat. (bis)

Privit-a El spre starea roabei Sale,
căci, iată, până-n vecii câți vor fi
ale pământului popoare toate
cu bucurie mă vor ferici.

Da, Cel Atotputernic pentru mine
făcu minuni, căci Numele-I e Sfânt,
din neam în neam se-ntinde-a Sa-ndurare
spre câți se tem de El pe-acest pământ.

Cu Brațul Său Și-a arătat puterea
și-a ridicat acele gânduri mari
ce le aveau în inimile rele
cei mândri, farisei și cărturari.

792. DA, DOMNUL PE CEI MARI
(CÂNTAREA MARIEI – Luca 1, 52-55)

Da, Domnul pe cei mari din scaunele lor, lovindu-i, i-a-ntors în uitare
și-n marea Sa milă smeriților Săi cinstire le-a dat și nălțare.

Să fie slăvit, să fie slăvit El, Cel Care nalță pe cel umilit,
El, Cel ce smerește pe cel înălțat, să fie laudat (bis) și binecuvântat!

El satură pururi pe cei flămânziți cu tot ce mai bun este-n țară
și scoate pe-avuții cei nelegiuți cu mâinile goale afară.

Da, Domnul cu milă a dat ajutor la robul Său umil, Israel,
adusu-Și-a Domnul aminte c-a spus de-ai Săi că Se va îndura El.

Precum a promis la ai noștri părinți când vremea-ndurării-o să vie
strămoșului nostru Avraam până-n veac și toată a lui seminție.

793. MAICA DOMNULUI CURATĂ

Maica Domnului curată, Maică binecuvântată,
tu pe Fiul tău Preasfânt L-ai urmat pe-acest pământ.

Tu ne-nveți ca noi, în viață, s-ascultăm a ta povață:
ca pe Domnul să-L urmăm, credincioși să-L ascultăm.

Ca în ziua cea slăvită la răsplata strălucită,
să putem și noi intra Sus, în bucuria Sa.

Maica Domnului curată, să fii binecuvântată,
căci aleasă-ai fost de Sus să fii Maica lui Isus!

794. PREASFÂNTĂ NĂSCĂTOARE

Preasfântă Născătoare a Domnului Hristos,
cu multă bucurie noi îți cântăm frumos. (bis)

Tu ești o rază dulce, un sfânt mărgăritar,
tu ești o floare scumpă și cel mai mare dar...

Decât toți Heruvimii mai mult noi te cinstim,
și decât Serafimii mai mult te preamărim. (bis)

Ca zorii dimineții, așa te-ai arătat
și pe Stăpânul vieții în brațe L-ai purtat.

Ca soarele, ca luna, ca stelele cerești,
așa tu, Maică Sfântă, strălucitoare ești. (bis)

Biserică sfințită și Rai dumnezeiesc,
Preasfântă Născătoare a Mirelui Ceresc,

Du ruga noastră-n Ceruri la Fiul tău lubit
și spune-I, Maică Sfântă, că noi mult am greșit. (bis)

Dar roagă-L să ne ierte așa cum a iertat
pe-atâția păcătoși în lume cât a stat.

Te-or ferici întruna toți cei de pe pământ,
căci tu ai fost aleasă să naști pe Fiul Sfânt! (bis)

Te-or ferici întruna toți cei de pe pământ,
căci tu ai fost aleasă să naști pe Fiul Sfânt! (bis)

795. PLÂNGE MĂICUȚA LA CRUCE

Plânge Măicuța la cruce după Fiul ei Preadulce.
Dar nu plânge cum se plânge, inima Maicii se frânge.

Care măicuță n-ar plânge văzându-și fiul în sânge?
Pe care maică n-o doare când vede fiu-i cum moare?

Moare pentru-ntreaga lume, nu pentru un om anume;
pentru păcatele grele ale tale și-ale mele.

Pe cruce le-a pironit, cu Sângele-l le-a stropit
să ne scoată din pieire și să ne dea mântuire.

Pentru Patimile Sale să vărsăm lacrimi de jale
și să ne prindem frumos ca să-l urmăm lui Hristos!

Vrem de astăzi împreună cu tine, Măicuță bună,
să-L slujim pe Fiul Sfânt cât mai trăim pe pământ...

796. CINSTIM ÎN TĂCERE

Cinstim în tăcere Minunea și Taina
pe care-o respectă profeții și sfinții,
pe care Lumina și-nfășură haina,
tăcând-o științei, lăsând-o credinții,
tăcând-o științei, lăsând-o credinții.

Privim în tăcere uimirea și teama
cu care cerescul Arhanghel grăiește
Minunea și Taina, Fecioara și Mama,
când Crucea și Slava smerit le vestește,
când Crucea și Slava smerit le vestește.

Simțim în tăcere cum magii și-apeacă
genunchii și darul, căzând rugăciunii,
când toată știința făcându-și să tacă,
cu toată credința se-nchină Minunii,
cu toată credința se-nchină Minunii.

Gândim în tăcere cum neamuri și neamuri
de veacuri Te nălță cu drag și cu teamă,
pe cruci și altare, pe steme și flamuri,
Minune și Taină, Fecioară și Mamă,
Minune și Taină, Fecioară și Mamă.

Slăvim în tăcere Eterna Minune
cu-ntreg înțelesul păstrat veșniciei;
și dragostea noastră alătura pune
Hristos Împăratul cu Pruncul Mariei,
Hristos Împăratul cu Pruncul Mariei.

797. FECIOARĂ MARIE

Fecioară Marie, tu, crin de lumină și ușă divină,
noi, umiliții și obidiții, rugămu-ne ție – Fecioară Marie!

Fecioară Marie, tu, rază de soare, preasfântă splendoare,
negură deasă, griji ne apasă; ne dă bucurie – Fecioară Marie!

Fecioară Marie, Luceafărul serii și Maica durerii,
ne miluiește și izbăvește din orice urgie – Fecioară Marie!

Fecioară Marie, tu, Eva cea nouă, a Cerului Rouă,
prin tine-omenirea cunoaște iubirea ce naltă-n tărie – Fecioară Marie!

798. ISUSE, SFÂNTĂ MAICA TA

Isuse, Sfântă Maica Ta, cu ce iubire Te-asculta,
cu ce smerenie-a-mplinit chemarea care și-a primit!
O, fă-ne s-ascultăm mereu și noi așa de Dumnezeu!
O, fă-ne s-ascultăm, o, fă-ne s-ascultăm mereu
și noi așa (de 3 ori) de Dumnezeu!

Isuse, dulce Maica Ta, cu ce iubire Te veghea,
cum zi și noapte Te-ngrijea și negrăit de drag Te-avea!
O, fă-al iubirii sfânt șuvoi să fie, ca în ea, și-n noi!
O, fă-al iubirii sfânt, o, fă-al iubirii sfânt șuvoi
să fie ca (de 3 ori) în ea și-n noi!

Isuse, bună Maica Ta, cu ce iubire Te privea
și cum se bucura văzând tot Chipul Tău frumos și blând!
O, fii și pentru noi așa de scump și drag ca pentru ea!
O, fii și pentru noi, o, fii și pentru noi așa
de scump și drag (de 3 ori) ca pentru ea!

Isuse, scumpă Maica Ta, cu drag, pe-oriunde, Te-nsoțea,
nedespărțită rămânând de Tine-n orice loc și rând...
Fii și de noi nedespărțit, cum i-ai fost ei, Isus lubit!
Fii și de noi, Isus, fii și de noi, Isus lubit,
cum i-ai fost ei (de 3 ori) nedespărțit!

799. CÂNTĂ, MAICĂ

Cântă, Maică-n ceasul sfânt lui Isus cel Dulce,
ce-a venit pe-acest pământ pentr-un veșnic legământ
spre-a muri pe Cruce.

Cântă-I lui Isus psalm din Cer adus,
alinând cu graiul blând chinul Lui nespus. (bis)

Cântă-I, Maică, lăcrimând, căci cu drag s-alină
umbra chipului plâpând răstignirea prevăzând,
când prin somn suspină.

Cântă-I, Maică-nduioșat lui Isus cel Dulce,
Care Tatăl ni L-a dat Domn și Mire și-Mpărat
Raiul a ne-aduce.

Cântă-I, Maică, lui Isus cântecul iubirii,
că-n curând pe Cruce pus de iubire va fi-adus
Prețul Mântuirii.

800. NANI-NANI, MICA MEA

Nani-nani, mica mea, culcă-te cu mine,
mama te va legăna în cântări senine...
Nani-na, nani-na,
mama te va legăna în cântări senine.

Te-am scăldat, odorul meu, cu-apă-nrourată,
ca să-ți țină Dumnezeu inima curată...
Nani-na, nani-na,
Domnul să-ți păstreze-a ta inimă curată!

Pe-al tău cer senin, oricând, nori să nu se-adune,
sufletul să-ți crească blând ca o rugăciune!
Nani-na, nani-na,
blând și liniștit așa ca o rugăciune.

Dormi, că mama-ți va cânta somnul legănării,
să-ți cuprindă inima dragostea cântării!
Nani-na, nani-na,
Domnul pentru El să-ți dea dragostea cântării!

Să-ți vegheze păzitori îngerii iubirii,
cum veghează până-n zori roua trandafirii!
Nani-na, nani-na,
Până-n zorii zilei ca roua trandafirii...

Dormi, că și eu voi dormi, nani, împreună,
Domnul ne va ocroti!... Noapte bună-bună!...
Nani-na, nani-na,
Tatăl nostru să ne dea noapte bună-bună!...

801. NANI-NANI, SOMNUL DULCE

Nani-nani, somnul dulce, // mama-i cântă să se culce. // (bis)
Somn ușor, drag odor, drag odor, somn ușor!

Dor senin, somnul lin, somnul lin, dor senin...
Vocea-i lină și duioasă, // noaptea-i plină și frumoasă. // (bis)

Sfânta Rază nu-nserează, // Sfânta Pază ne veghează. // (bis)

Raze bune te-ncunune, // rugăciune să te-mbune. // (bis)

Harul blând să te umbrească, // Duhul Sfânt să te sfințească! // (bis)

802. NANI-NANI, MAMA MEA

Nani-nani, mama mea, buna mea mămică,
să te-adoarmă dulce-ar vrea mâna mea cea mică,
ochii mei, cântarea mea, mâna mea cea mică. (bis)

Ochii mei nu se micesc, mie somn nu-mi vine,
nu mă satur să privesc, mama mea, la tine,
să te-ascult și să zâmbesc, mama mea, la tine. (bis)

Mamă, ochii tăi sunt grei, mâna obosită,
să-ți apleci spre-obrajii mei fața adormită,
ochii-nchiși, cuvântul stins, fața adormită. (bis)

Nani, dulce mama mea, buna mea mămică,
să-mi ating de fața ta, mâna mea cea mică,
ochii mei, iubirea mea, mâna mea cea mică. (bis)

Nani, umbră de pe zid, nani, față dulce,
ochii tăi cei dulci se-nchid, somnul lin să-i culce,
visul sfânt, cuvântul bun, somnul lin să-i culce! (bis)

803. CÂTE LEAGĂNE

Câte leagăne sunt seara adormite-n rugăciune
Domnul le trimite paza Mâinii Sale celei bune.

Câte paturi sunt făcute cu credință și-nchinare
Domnul le păzește, noaptea, de-orice teamă și-ntristare.

804. DOAMNE, CA UN MUGUREL

Doamne, ca un mugurel alintat de-o rază caldă
bietu-mi suflet singurel în iubirea Ta se scaldă.
Căci sub vraja ei trăind își deschide largi petale
trandafir alb înflorind pentru cerurile Tale.

Doamne, ca un pui plăpând, cu ochi mici și gură mare,
sufletu-mi mereu flămând caută spre-a Ta-ndurare,
căci din mana ce i-o dai aripi sfinte prind să-i crească,
măine-n zbor înalt de Rai Ceru-ntreg să-l cucerească.

Doamne, ca o rămurea ce-ntr-al viței trup se-ncheagă
sufletu-mi să fie-ar vrea prins în Tine viața-ntreagă.

Ca să vezi că-n el rodesc roade veșnice depline
pentru Prânzu-mpărătesc când vom fi în Cer cu Tine...

805. INOCENȚĂ ȘI CANDOARE

Inocență și candoare risipești în jur zâmbind,
pleoapele ca o vibrație în visare cad clipind.

Muguraș înmugurit,
să crești mare, fiu iubit,
peste vremuri credincios,
bun urmaș al lui Hristos.

Când mânuța-ntinzi spre mine, gângurind în scutecel,
cine-i scump la mama, cine, dragul mamei mugurel?

Lângă patul tău coboară îngerașii-ncetișor,
umbra somnului ușoară se răsfânge-n obrăjor.

A privirii unduire scaldă albe curății,
oglundind în strălucire dorul dulcii veșnicii.

806. CÂNTAREA ÎNGERAȘILOR

Cântarea îngerașilor se naltă numai Ție,
Isuse scump, Tu ești și-a lor, și-a noastră bucurie.

Osana, osana în cor toți cântăm,
mărire, mărire, Isuse, Ți dăm;
osana, osana de jos și de sus,
mărire, mărire cântăm lui Isus, lui Isus.

Și îngerii, și noi slăvim iubirea Ta cea mare,
și ei, și noi Te preamărim cu-a dragostei cântare.

Și ei, și noi Te lăudăm, Isuse-n veci pe Tine,
și jos, și Sus să-Ți înălțăm cântări tot mai divine.

Și ei, și noi, purtând mereu a Ta asemănare,
să-L preamărim pe Dumnezeu cu-o sfântă ascultare.

Cum ei în Cer, noi pe pământ Te preamărim pe Tine,
de Slava Numelui Tău Sfânt să fie toate pline.

807. DULCE-I LUMEA DIN POVESTE

Dulce-i lumea din poveste, puiul tatii pui,
cu pitici cu flori pe creste, puiul tatii pui,
cu cuptorul din răscruce, cu căsuți de turtă dulce;

o, ce leagăn fermecat... (bis)
când vrea mama să te culce... (bis)
însă nu-i adevărat! (bis)
Puiul tatii, pui, nu-i adevărat!...

Dulce-i lumea cea de joacă, puiul tatii pui,
când alergi cu coif și teacă, puiul tatii pui,
când hangherul tău doboară zmei de fân legați cu sfoară;
o, ce vis înaripat... (bis)
e frumos, e-un dor ce zboară, (bis)
însă nu-i adevărat! (bis)
Puiul tatii, pui, nu-i adevărat!...

Numai viața de credință, puiul tatii pui,
e un vis ce ia ființă, puiul tatii pui,
e un vis de nemurire într-o lume de iubire, –
o, ce vis, dar nu visat, (bis)
e un vis trăit și veșnic, (bis)
și frumos, și-adevărat! (bis)
Puiul tatii, pui, e adevărat!...

808. NOI, COPILAȘII

Noi, copilașii, azi, Isus, privirea ne-o-ndreptăm în Sus
spre Tine, scump Mântuitor, Isuse, bun Păstor.

Să cântăm în cor voios
slăvit să fii, Isus, Nume frumos!

Suntem micuți, dar vrem cu dor să bem din sfântul Tău izvor,
din viul Tău Cuvânt să bem, că-ai Tăi și noi suntem.

Isuse Doamne, Te rugăm să ne ajuți să ascultăm
când Tu ne-nveți cum să trăim, cumiști și buni să fim!

Prin harul Tău Tu să ne crești, să ne conduci cum Tu voiești
și viața cât o vom trăi să Te putem iubi!

809. PĂSĂRICĂ MICĂ-MICĂ

– Păsărică mică-mică, de ce cânti pe rămurică?
Nu ți-e foame, nu ți-e frică, ai tu soră ori mămică,
ai tu casă, ai hambar, de ce cânti așa cu har? (bis)
De ce cânti așa cu har?

– N-am nici grijă cum sunt eu, ci-L slăvesc pe Dumnezeu!
N-am hambare cum ai spus, însă tot ce-i jos și sus,
de cu zori până-n apus e al meu de la Isus.
Eu ascult de voia Sa și El poartă grija mea.
Și El poartă grija mea...

810. PRIETENII MEI

- Prieten mieluşel zglobiu, ce mă-nveţi tu? Cum să fiu?
- Eu te-nvăţ: să fii oricând vesel, şi curat, şi blând! (bis)
- Viţeluş cu părul creţ, prieten drag, tu ce mă-nveţi?
- Eu te-nvăţ: fii muncitor, mulţumit şi răbdător! (bis)
- Păsărică, draga mea, dar tu ce m-ai învăţa?
- Să fii credincios oricând şi ce faci să faci cântând! (bis)

811. DE CE SE UITĂ PĂSĂRICA

De ce se uită păsărica în sus când cântă, mama mea?
De ce se uită păsărica în sus atunci când apă bea?
De ce se uită ea ca mine spre tine când mă-nveţi să cânt?
Sau este Cineva Acolo ce-i spune ei un drag cuvânt?

De ce se uită-n sus, ori are Acolo Sus, în Cer, şi ea
vreo mamă dulce care-o-nvaţă şi care-i dă mereu ceva?
De ce şi florile se uită cu ochişorii, mamă-n sus,
de parc-atâtea vor să ştie şi parc-atâtea au de spus?...

De ce li-s ochii plini de rouă de parcă braţe dragi le-atrag,
sau vor şi ele-atunci, măicuţă, sărutul Cuiva ce li-i drag?
– De ce, copile? Ştiu şi ele că Undeva, Acolo Sus,
e-Acela ce le face bine; şi-l cântă Domnului Isus!

812. LĂUDAȚI PE DOMNUL TOATE

Lăudați pe Domnul toate, lăudați, lăudați,
pentru marea-l bunătate, lăudați, lăudați!
Lăudați pe Domnul Sfântul tot pământul, tot pământul,
ploaia, tunetul şi vântul să se-nchine lăudându-L,
lăudându-L, lăudându-L!...

Dumnezeule-al Tău Nume lăudăm, lăudăm,
ceru-ntreg şi-ntreaga lume, lăudăm, lăudăm...
Şi-Ți cântăm cu bucurie, din vecie-n veşnicie,
slavă, slavă, slavă Ție, numai Ție, numai Ție,
numai Ție, numai Ție!...

813. LĂUDAȚI, COPII, PE DOMNUL

Lăudați, copii, pe Domnul! Lăudăm, lăudăm!
Și cântați al Lui Sfânt Nume! I-l cântăm, I-l cântăm!

Câmp cu flori și cer cu stele, fluturași mii și mii,
păsări, roade, toate cele le-a făcut El, copii.

Lăudați, copii, pe Domnul! Lăudăm, lăudăm!
Și-nvățați din Cartea Sfântă! Învățăm, învățăm!

Lăudați, copii, pe Domnul! Lăudăm, lăudăm!
Și-ascultați ce El vă cere! Ascultăm, ascultăm!

814. LĂUDAȚI PE DOMNU-NTRUNA

Lăudați pe Domnu-ntruna! Lăudăm, lăudăm,
cât e soarele și luna... lăudăm, lăudăm!
Lăudați-L cu iubire, cu-ascultare și trăire,
pentru marea-l mântuire! Lăudăm, lăudăm!

Și-L slăviți când noaptea vine! Îl slăvim, Îl slăvim!
El sub paza Lui ne ține... Îl slăvim, Îl slăvim!
Și-L slăviți când noaptea trece, El în pace ne-o petrece,
inimile să ne-aplece! Îl slăvim, Îl slăvim!...

815. O, ISUSE, SCUMP ISUSE

O, Isuse, scump Isuse, eu sunt numai un copil,
dar la Tine, dar la Tine vin cuminte și umil. (bis)

Și Te rog, Te rog primește al meu suflet care vrea
cu-a Ta turmă pe-a ta urmă pâ'n' la urmă a umbla! (bis)

Ca pe-un miel, în brațe ia-mă și cu dragoste mă du,
eu cu Tine, eu cu Tine vreau să fiu unde ești Tu! (bis)

Căci în turma Ta, Isuse, bun păstor să fiu aș vrea,
hrană bună, apă dulce să pot da la turma Ta. (bis)

816. SĂRUTĂ, MAMĂ, FRUNTEA

Sărută, mamă, fruntea fierbinte și-asudată,
sărutul tău alină durerea dintr-o dată!
Sărutul tău (de 3 ori) alină durerea dintr-o dată...
Sărută, mamă, rana ce ustură și doare,
sărutul tău aduce la toate alinare!

Sărută, mamă, ochii închiși de suferință,
sărutul tău coboară atâta ușurință!
Sărutul tău (de 3 ori) coboară atâta ușurință...
Sărută, mamă, gura ce plânge-ndurerată,
căci toată supărarea se uită dintr-o dată!

Sărută, mamă, fața cu lacrimi de durere,
căci ca sărutul mamei nu-i leac, nici mângâiere.
Sărutul tău, (de 2 ori) căci ca sărutul mamei nu-i leac, nici mângâiere...

Sărută, mamă, somnul ce-n leagăn se frământă,
sărutul rugăciunii dă pacea cea mai sfântă!

...Sărută, mamă, dulce, căci fața ta durută
și inima ta-nfrântă doar Domnul le sărută!...
Sărutul tău, (de 2 ori) și inima ta-nfrântă doar Domnul le sărută...
...Sărută, mamă, dulce, căci fața ta durută
și inima ta-nfrântă doar Domnul le sărută!...

817. MAI MULT CA MAMA

Mai mult ca mama cea mai dulce, mai mult ca tatăl cel mai bun
e Dumnezeu Care iubește pe cei ce Lui I se supun. (bis)

Părinții te iubesc nu numai când ești supus și-ascultător,
ci te iubesc întotdeauna, fiindcă ești copilul lor. (bis)

Iar Dumnezeu Și-arată mila spre noi, spre toți copiii Săi –
dar parcă și mai multă milă arată El spre cei mai răi. (bis)

Spre cei mai răi trimite Domnul mai multe binecuvântări,
ca, bunătatea Lui văzând-o, să lase relele cărări. (bis)

Făcându-l voia Lui, să vadă că ea e fericirea lor,
că cel mai fericit pe lume e omul bun și-ascultător. (bis)

...Tu, fiul meu, ia seama bine la tot ce-ți cere Dumnezeu!
Frumoasă-i numai ascultarea – doar ascultarea, fiul meu!... (bis)

818. NU-S NUMAI COPII

Nu-s numai copii fericiți pe lume,
mai sunt și copii fără tați și mume,
nu-s numai copii care râd și sar,
mai sunt și copii care plâng amar.

Mila lor, grija lor s-o purtăm,
prietenoși și duioși să-i căutăm;
la Hristos mai frumos să-i chemăm,
fericiți și-nfrățiți să cântăm!...

Nu-s numai copii sănătoși și-avuți,
mai sunt și copii orbi și surzi și muți;
nu-s numai copii care-au casa lor,
mai sunt și copii ce de foame mor...

Nu numai la viața noastră să gândim,
ci pe-acei ce sufăr mai mult să-i iubim!

Domnul e-n ființa celor chinuiți;
suferind cu dănșii, suntem fericiți...

819. ATÂTEA VORBE FĂRĂ ROST

Atâtea vorbe fără rost spun eu mereu, Isuse,
Tu oare câte-ascuți cu drag din toate cele spuse? (bis)
Tu câte-ascuți (de 3 ori) din toate cele spuse?

Atâtea fapte fără rost fac, vrute și nevrute,
dar câte Ție-Ți folosesc și câte-Ți sunt plăcute? (bis)
Dar oare cât (de 3 ori) și câte-Ți sunt plăcute?

Câți pași alerg, cât timp îmi pierd din zilele-mi senine,
cu ce folos, cu ce folos, Isuse, pentru Tine? (bis)
Cu ce folos, (de 3 ori) Isuse, pentru Tine?

Isus iubit, Te rog să-mi dai o inimă-nțeleaptă,
să-Ți folosesc cu orice grai, cu orice gând și faptă. (bis)
Cu orice grai, (de 3 ori) cu orice gând și faptă.

Câți pași alerg, cât timp lucrez din zilele-mi senine,
să-i fac așa, să poți avea, Isus, folos de mine. (bis)
Să poți avea, (de 3 ori) Isus, folos de mine!...

820. FRUMOASĂ ȘI CURATĂ

Frumoasă și curată e Țara Minunată,
de Domnul pregătită // la Dreapta Lui slăvită. // (bis)

Frumoasă de nespus e Țara lui Isus,
acolo noi mereu vom fi cu Dumnezeu.
Acolo cei iubiți cânta-vom fericiți: (bis)
– Slăvit să fii, slăvit, Isuse Preaiubit! (bis)

Frumoasă și senină e Țara cea Divină,
ce Domnul, pe vecie, // ne-o dă cu bucurie. // (bis)

Frumoasă și slăvită e Țara Fericită
în care-s numai soare, // cântări și sărbătoare. // (bis)

Frumoasă și frumoasă e-n ceruri scumpa Casă
ce Domnul meu – și mie – // mi-o dă pe veșnicie. // (bis)

821. ISUSE SCUMP

Isuse Scump, eu sunt copil, știu încă prea puține
de Jertfa Ta, de Harul Tău, dar Te iubesc pe Tine. (bis)

Isuse, Glasul Tău cel blând și Fața Ta senină
îmi fac și inimioara mea de bucurie plină. (bis)

De-aceea Te iubesc cu dor și-aș sta mereu cu Tine,
căci, când aud Cuvântul Tău, mă simt așa de bine! (bis)

Isuse, ține-mă mereu sub dulcea Ta privire
și ține-n inimioara mea pe veci a Ta iubire! (bis)

Ca să fiu bun și-ascultător în orice zi de Tine,
ca-n veci cu Tine eu să fiu și Tu în veci cu mine!... (bis)

822. FRUMOSUL VIITOR

Frumosul viitor ce nouă Hristos ni-l dă la cei mai mici,
e cel mai fericit și dulce, iar el începe de aici.

Slăvit să fii în cor, iubit Mântuitor!
Căci tot ce Tu ne dai e cel mai dulce rai
și tot ce ne promiți ne face fericiți,
ne face fericiți, fericiți... fericiți...

Frumosul adevăr ce nouă Hristos ni l-a descoperit
e-atât de limpede cum alții, mulți oameni mari, nici n-au gândit.

Frumoasa dragoste ce nouă Hristos ne-o dă nemăsurat
e-atât de dulce cum pe lume mulți oameni mari nici n-au gustat.

823. ISUSE, CINE-A MAI IUBIT?

Isuse, cine-a mai iubit copiii ca și Tine,
a' cui cântări au fost cândva de-așa iubire pline? (bis)
A' cui priviri le-am mai simțit cu-atâta duioșie,
al cui cuvânt a mângâiat cu-atâta bucurie?

Ce mâini s-au mai atins de noi cu-atâta bunătate,
cine-a putut ierta așa mulțime de păcate? (bis)
O, nimeni, nimeni n-a iubit copiii ca și Tine,
ca Tine nimeni n-a avut priviri așa senine...

Când i-ai luat și le-ai cântat cum numa-n Cer se cântă...
Cuvinte nu-s, cum Tu ne-ai spus de Țara Ta cea Sfântă. (bis)
Ne bucurăm și Te-ascultăm cu inimile pline;
câți au trăit n-au mai iubit copiii ca și Tine...

824. ISUSE, GLASUL TĂU

Isuse, glasul Tău cel blând și Fața Ta senină
îmi fac și inimioara mea de pace plină-plină. (de 3 ori)

Mi-e drag s-asculț Cuvântul Tău, mi-e drag să fiu cu Tine.
mi-e drag să Te iubesc mereu, cu Tine-i bine-bine. (de 3 ori)

O, fă ca toți să fim oricând cu Tine împreună,
cu-o inimă cum Tu dorești, Isuse, bună-bună!... (de 3 ori)

825. ISUSE, NOI COPIII

Isuse, noi, copiii, cu dragoste venim,
dorim cu bucurie în cor să Te slăvim.

În cor cântăm cu toții, în cor cântăm, în cor:
Mărire Ție, Doamne, Mărit Mântuitor!

Veniți, copii, cu toții, veniți să-L lăudăm,
noi Domnului din ceruri în cor, în cor cântăm!

Din gura noastră, Doamne, Tu laude să-Ți scoți,
să Te slăvim pe Tine, în cor, copiii toți!

Osana, slavă Ție în cer și pe pământ,
cântăm cu bucurie în cor, Isuse Sfânt.

826. ÎNVAȚĂ TU, FETIȚO

Învață tu, fetițo, privind la tot ce vezi,
cum trebuie-n viață să umbli, să lucrezi.

Privește izvorășul cum curge de frumos
și-nvață s-ai oriunde un chip și-un mers voios.

Privește rândunica ce-și face cuib cântând
și-nvață hărnicia și cântecul lucrând.

Privește tot și-nvață din tot ce vezi mereu
ca viața ta curată s-o dai lui Dumnezeu.

827. COPILUL MEU

Copilul meu cu suflet bun și-n ochi cu dulci lumine,
e Anul Nou, să-nngenunchem și să te rogi cu mine:
...Isuse Doamne-n fața Ta genunchii mei se-apeacă
și rugăciunea mea doresc din inimă să-Ți placă.

Îți mulțumesc, Isuse bun, că-n fiecare clipă
ai fost cu noi și ne-ai păzit sub dulcea Ta aripă;
că Mâna Ta ne-a ocrotit în noaptea fără rază,
că Tu, Isuse bun, ne-ai fost atât de sfântă pază.

O, eu Te rog stăruitor, cu umilință sfântă,
pe-ntregul nostru viitor Tu bine-ne-cuvântă!
Și-n noul an care-a sosit, Isuse bun, ne-nvață
pe calea sfântă să pășim prin sfânta Ta povață!

Din mâna celui rău, oricând, Isuse bun, ne scoate,
ca zilele să le trăim cu Tine toate, toate!
Să Te iubim mereu mai mult – și-n anul care vine –
cu Tine să intrăm în el și să ieșim cu Tine!

828. CÂND SEARA TU TE ROGI

Când seara tu te rogi, copile, alături de măicuța ta,
în jurul tău stau îngerașii, dar de te uiți ei vor zbura.
Când cânti cântările frumoase ce Domnului Isus îi plac,
cu tine cântă îngerașii, dar dacă taci și dâșii tac.

Când tu ești bun și-ascuți, cu tine merg îngerașii buni și mulți
și te-nsoțesc când ești cuminte, dar ei se duc când tu n-ascuți.
Ce fericiți sunt îngerașii când tu ești bun și iubitor,
când cânti și când te rogi cuminte ce mare-i bucuria lor!

Dar cât de mult ei se-ntristează când nu te rogi și nu ești bun,
atunci plângând se duc la Domnul și toate cu durere-I spun.
O, nu-ntrista pe îngerașii ce vin cu drag în jurul tău,
ci fă-i să cânte-ntotdeauna că tu ești bun și nu faci rău!

829. CÂNTĂ CÂMPUL

Cântă câmpul fericit slavă și mărire
Celui ce l-a-mpodobit cu așa iubire.
Cântă păsările-n crâng cântece de slavă,
într-un cor voios se strâng toate din dumbravă. (bis)

Floricelele privesc cerul fericite;
fericite mulțumesc cu priviri smerite
Domnului de grija Lui Care-n mii de fețe
le-a împodobit de nu-i, ca a lor, frumsețe. (bis)

Fă-mă, Dumnezeuul meu, ca pe floricele,
sufletul să-l am mereu alb și sfânt – ca ele!

830. TREZEȘTE-TE DE DIMINEAȚĂ

Trezește-te, copile, din somn de dimineață,
mai limpede ți-e mintea, mai bine se învață! (bis)

Trezește-te, copile, tot mai de dimineață
și, când te cheamă Domnul, să mergi cu El în viață! (bis)

Trezește-te, copile, când vine-o rea povață
să nu ascuți păcatul, să nu-l urmezi în viață! (bis)

Trezește-te, copile, când vei greși-n viață,
la început te-ntoarce, mai bine-i dimineață! (bis)

Trezește-te nainte de-a te trezi sub gheață,
de tânăr vin' la Domnul, mai bine-i dimineață! (bis)

831. VENIȚI, COPII IUBIȚI

Veniți, copii iubiți, veniți la Cel Ce vă dorește,
Isus vă cheamă-așa de blând și-atâta vă iubește! (bis)

Veniți, veniți, copii iubiți,
la Domnul să veniți!

De-ați ști voi cum Isus cel Bun pe brațe-o să vă suie
și ce povește, ce cântări frumoase-o să vă spuie!... (bis)

Cum blând vă va chema cu El, ca mieii pe pășune,
ce flori, ce daruri, ce minuni în brațe-o să v-adune! (bis)

O să v-arate munți și văi și zări nemaizărite
și inimile vă vor fi nespuse de fericite... (bis)

Veniți, copii iubiți, chemați și pe-alții, toți să vină,
veniți în jurul Lui, veniți, să fie casa plină! (bis)

832. SUFLĂ VÂNT

Suflă vânt de Miazănoapte, suflă cu zăpadă,
coperind cu haină albă casă și ogradă...
Sub o streășină de paie plânge-o păsărică,
cine s-o-ndura să-i deie o fărâmbă mică?...

Colo-n margine de sat, într-o colibioară,
doi bătrâni de foame stau și de frig să moară...
Copilașul meu, acum, te gândești tu oare
la flămânzii de sub streșini și din colibioare?

Du-le-acum cu mâna ta inimii văpaie!
Dacă mâine vor fi morți, și din vina ta e.

833. VENIȚI, VENIȚI, COPII IUBIȚI

Veniți, veniți, copii iubiți, căci Domnul vă dorește,
Isus vă cheamă, auziți ce dulce vă grăiește:

Veniți, copii iubiți, veniți, veniți, veniți,
căci daruri scumpe vor primi acei ce vor veni!

Veniți, copii, veniți, căci El pe brațe-o să vă suie,
povești frumoase și cântări cerești o să vă spuie!
Veniți, copii iubiți, veniți, veniți, veniți,
c-atât de fericiți vor fi acei ce vor veni!

Veniți, copii iubiți, veniți, Isus vă vrea la Sine,
veniți, și veți vedea apoi cu El cât e de bine!
Veniți, copii iubiți, veniți, veniți, veniți,
că-n cer cu El pe veci vor fi acei ce vor veni!

834. ÎN JURUL NOSTRU

În jurul nostru mii de frați ai noștri trăiesc plângând și mor nemântuiți;
o, dacă L-ar afla și ei pe Domnul cu cât am fi și noi mai fericiți!
La muncă, tineri credincioși, la muncă, sporind avântul credincios,
Hristos să fie dus la frații noștri și frații noștri, la Hristos! (bis)

O lume-ntreagă zace-n întuneric, înfometați, și goi, și învrăbiți,
și numai prin Hristos și prin lumină pot fi salvați și pot fi mântuiți.
La muncă, tineri credincioși, la muncă, s-ajungem veacul glorios,
Hristos să fie dus la lumea-ntreagă și lumea-ntreagă, la Hristos! (bis)

Fiți fiecare-un credincios statornic și-un luptător viteaz pân' la sfârșit!
Ce răsplătiți veți fi când lupta voastră va fi încununată strălucit!
La muncă, tineri credincioși, la muncă pân' la triumful luminos,
Hristos – cununa biruinței voastre, și voi – cununa lui Hristos! (bis)

835. NEPREȚUIT PRIETEN

Neprețuit Prieten al tinereții mele,
al Tău e tot ce cântă în jurul meu și-n mine;
a Ta-i grădina scumpă cu stratul ei de stele,
cu lacrima și roua de crini și de rubine.

Isuse, Isuse, Tu ești pe veci Prietenul vieții mele!

Nedespărțit Prieten al tinereții bune,
a Ta-i fântâna dulce ce sânu-mi răcorește,
a Ta e pâinea bună cu gust de rugăciune
și perna-mpărtășirii ce fața mi-o sfințește.

Neasemuit Prieten al tinereții sfinte,
în tot ce-ating pe lume, mă-nfiorez de Tine,
în tot ce-aud descopăr preadulcile-Ți cuvinte
și-n tot ce văd Ți-e numai sărutul pentru mine.

Nemaiuitat Prieten al tinereții scumpe,
pe orice drum m-ai duce, e numai fericire
și-n orice loc descopăr divina-Ți mână cum pe
întreaga mea ființă revarsă doar iubire.

Ne-nlocuit Prieten al tinereții dulce,
a Ta-i pe veșnicie ființa mea întreagă,
căci nu-i asemeni Ție, oriunde m-aș mai duce,
nimic pe lumea asta așa să mă atragă.

Dumnezeiesc Prieten al tinereții mele,
eu n-am alt rai și soare, și dor, decât pe Tine;
doar Tu-mi ești toate-acestea și mult mai mult ca ele,
cuprinde-mă la sânu-Ți și-n veci așa mă ține!...

836. MAI TARE, MAI TARE LUPTAȚI

Mai tare, mai tare luptați cu avânt, mai mare, mai mare credință având.
Sus inima! Domnul e Steagul măreț, Comoara aleasă a-ntregii vieți! (bis)

Mai sfântă, mai sfântă viață trăiți, mai bine, mai bine mereu să-L slujiți,
fierbinți în iubire, curați în dorinți, urmați-L pe Domnul întâiei credinți! (bis)

Trăiți pentru Domnul, lucrați pentru El, să fie Lumina al inimii țel,
să fie spre ceruri al gândului zbor, Isus să vă fie și Soare și Dor! (bis)

837. SCULAȚI-VĂ DE TINERI

Sculați-vă de tineri spre Slava Viitoare,
veniți lângă Izvorul Etern și vă spălați,
vă răcoriți obraji de febra trecătoare,
vă-nseninați privirea spre calea ce-o luați!

Lăsați dormind ispita în putrede culcușuri,
desprinși tăcut, uitați-o, silind către nălțimi,
mai larg vă fie cerul cu fiece urcușuri,
și-n calea luminoasă urma-vă-vor mulțimi.

Nu regretați nici una din cele părăsite
și nu râvniți nici una din cele ce-ntâlniți,
când sufletul vi-l umple doar cele strălucite
veți însemna cu soare momentul ce-l trăiți!

Uitați ce sunteți astăzi, gândiți ce veți ajunge
la capătul credinței sfârșite curajos,
când cea din urmă noapte spre slavă-o veți străpunge,
ajunși pe ne-așteptate în fața lui Hristos!

838. NOI AVEM PE PĂMÂNT

Noi avem pe pământ să luptăm ne-ncetat
să-i salvăm și pe-ai noștri ce zac în păcat,
până când cei iubiți pe Hristos vor fi-aflat,
tineri dragi, să muncim ne-ncetat!

Tineri dragi, să muncim cu răbdare,
ca să vină cei dragi la Isus,
să-i rugăm, să-i chemăm, ne-ncetat să lucrăm –
și cei dragi vor veni la Isus!

Noi avem pe pământ să lucrăm ne-ncetat,
spre-a salva tot poporul ce zace-n păcat;
cu credința, cu fapta, cu gândul curat,
spre Hristos să-l chemăm ne-ncetat!

Noi avem să-L rugăm pe Hristos ne-ncetat
să-i ridice pe toți cei ce zac în păcat,
până când lumea-ntreagă pe El va fi-aflat –
pe Hristos să-L vestim ne-ncetat!

839. DIMINEAȚĂ, DIMINEAȚĂ

Dimineață, dimineață, bună mi-ai fost mie-n viață, (bis)
bună mi-ai fost mie-n viață.
Mi-ai dat soare, mi-ai dat plouă și mi-ai pus pe iarbă rouă,
de-mi tăia coasa ca nouă și-mi ducea brazda cât două.
Mi-ai umplut fruntea cu stropi și hotarele cu snopi,
mi-ai scăldat fața-n sudoare și cărările cu soare,
inima cu-ndestulare și viața-n sărbătoare.

Tinerete, tinerete, dulce-a fost a ta binețe, (bis)
dulce-a fost a ta binețe.
Că mi-ai dat-o-n primăvară și s-a prefăcut comoară,
de s-a-mbogățit o țară și vin lumi și lumi s-o ceară.
Și mi-ai dat-o într-un ceas vecilor hotar rămas.
De la El mi-e zarea soare cu cărări strălucitoare,
cu cuprinsul sărbătoare, cu cântări nemuritoare.

840. UN CÂNTEC DE SLAVĂ

Un cântec de slavă răsună, se zguduie noaptea cea grea,
acuma Vestirea cea Bună din veac împlinirea și-o ia.

Iubirea, iubirea, iubirea pe Sine din Cer S-a adus,
ca lumii să-i dea mântuirea, Preț morții pe Ea S-a supus.

În noaptea aceasta răsare al Vecilor Soare Slăvit,
ne-aduce Lumina din care întâiul păcat ne-a gonit.

Pe oameni salvați din pierzare să-i ducă-n Edenul pierdut,
să-i nalțe la starea din care întâiul păcat i-a căzut.

Un cântec de slavă străbate, iubirea la noi a venit,
de greul atâtor păcate pământul va fi izbăvit.

Primiți, o, primiți Vestea Bună, căci Ea pentru noi S-a adus,
cu Cerul cântați împreună mărire în veci lui Isus!

841. A SOSIT CRĂCIUNUL

A sosit Crăciunul, o, ce bucurie!
Tu ne-aduci, Isuse, har și veselie.
Ce frumos e bradul, ce frumos e tot,
o, ce bucurie, parcă nu mai pot!

Noi avem hăinuțe calde și frumoase,
jucării și pâine, case călduroase.
Dar atâția, Doamne, n-au nici foc, nici casă,
nici măicuță bună, nici hăinuță groasă!

Dă-mi inimă bună Tu, Isuse, mie,
să-mpart cu săracii marea-mi bucurie!
Toți de-ar face astfel, o, ce sărbătoare,
n-ar mai plânge nimeni că-i sărac și n-are!...

842. TU IARĂȘI VII

Tu iarăși vii, Isus lubit, în peștera-nghețată,
Te-aduce iar, din nou, la noi iubirea Ta curată.
Tu vii mereu, căci vin mereu tot alți copii, Isuse,
și vrei și ei să poată-avea minunile-Ți nespuse.

Isus, la Tine vin și eu cu alți copii, grămadă,
Te rog să-mi dai un gând și-un grai ca alba Ta zăpadă!
Deschide-mi inimioara mea iubirii pentru Tine,
păstrează-mi sufletul așa ca zările senine!

La școală fă-mă silitor, bun și cuminte-acasă
și credincios, să am mereu o inimă aleasă!
Să fie blând cuvântul meu și blândă-a mea purtare,
cum Tu dorești să mă găsești în Sfânta-Ți Sărbătoare!

Fă-i, Doamne, buni și pe cei mari, precum sunt copilașii,
să fie pace, cum cântau odată îngerașii!

843. COLO SUS ȘI CEL MAI SUS

Colo Sus și cel mai Sus, sunt doi sori cum alții nu-s;
în lumina fără-apus șade Maica, șade Maica și Isus;
Fiul stă pe-un tron arzând, Maica-n dreapta Lui șezând,
Maica-n dreapta Lui șezând...

Colindăm, colindăm, Doamne, colind. (bis)

Dintre coruri răsunând, Fiul zice Maicii blând:
– Maică, mai gândești acum la al Crucii, la al Crucii noastre drum?
Îți mai vine-n gând cumva cât ai suferit cândva,
cât ai suferit cândva?

– Domnul meu și Fiul meu – zice Maica – ce spun eu?
Greul parcă-a fost un vis, azi e-un veșnic, azi e-un veșnic Paradis;
scurt a fost amarul chin și-azi e-un Rai pe veci senin,
și-azi e-un Rai pe veci senin...

Lângă Tine, Fiul meu, nicăieri nu mi-a fost greu,
toată fericirea mea după Tine, după Tine se ținea;
iar acum cu Tine-n Rai, fericirea n-are grai,
fericirea n-are grai...

– Spune-Mi, dulce Maica Mea, mai e ceva care-ai vrea?
– Da, Mântuitorul meu: fericirea, fericirea ce-o am eu
s-o dai și la câți mai sunt cum am fost noi pe pământ,
cum am fost noi pe pământ!...

844. ȚI-NĂLȚĂM COLIND FRUMOS

Ți-nălțăm colind frumos – preaiubit Isus,
c-ai venit din ceruri jos – preaiubit Isus.
Bucuria vieții noi – preaiubit Isus,
ai adus-o pentru noi – preaiubit Isus,
ai adus-o pentru noi – preaiubit Isus...

Ți-nălțăm colind senin – preaiubit Isus,
c-ai primit al Crucii chin – preaiubit Isus.
Mântuirea ne-ai gătit – preaiubit Isus,
cum demult s-a profețit – preaiubit Isus,
cum demult s-a profețit – preaiubit Isus...

Ți-nălțăm colind de jar – preaiubit Isus,
pentru minunatul har – preaiubit Isus.
Slavă Sus și slavă jos – preaiubit Isus,
Ți-nălțăm colind frumos – preaiubit Isus!
Ți-nălțăm colind frumos – preaiubit Isus!...

845. HAIDEȚI SĂ VEDEM

Haideți să vedem, colo-n Betleem,
ieslea unde-i pus Dulcele Isus! (bis)

Noi venim, că-L iubim și dorim să-L slăvim
pe Isus, Drag Isus, Bun Isus...
Tu ne vii să ne fii tuturor Bun Păstor,
Drag Isus, Scump Isus, Bun Păstor...

Haideți să vedem colo-n Betleem
Maica Sfântă blând Fiului cântând! (bis)

Haideți să veghem colo-n Betleem
lângă Blândul Miel, ca să fim cu El! (bis)

Sărutați și voi mâinile Lui moi,
căci El va veni, spre-a ne mântui! (bis)

846. LÂNGĂ GEAMU-NSINGURAT

Lângă geamu-nsingurat – lin însingurat,
se oprește gând curat – lin un gând curat.
De la gând și pân-la geam – lin și pân-la geam,
înflorește-un vis de ram // – lin un vis de ram. // (bis)

De la geam și pân-la gând – lin și pân-la gând,
trandafir cu drag plângând – lin cu drag plângând.
Între ei, în sus și-n jos, – lin în sus și-n jos,
punte de colind frumos // – lin colind frumos. // (bis)

Pe colind se duc și vin – lin se duc și vin,
pași ușori de Fiu Divin – lin de Fiu Divin.
Ca să lege-un vis cu vis – lin un vis cu vis
pentru zbor cu cer deschis // – lin spre cer deschis. // (bis)

Și să lege-un ler cu ler – lin un ler cu ler
pentru cel mai dulce cer – lin mai dulce cer...
Și să lege-un ler cu ler – lin un ler cu ler
pentru cel mai dulce cer – lin mai dulce cer...

847. PESTE ZĂRI, O STEA

Peste zări, o stea tainic răsărea
și cu albă rază ieslea luminează. (bis)
– dalbe flori, dalbe flori.

S-a născut din vis Fiu de paradis,
Fecioraș de rouă, mântuire nouă (bis)
– dalbe flori, dalbe flori.

Dalbe flori de măr l se-aprind în păr,
fragedă lumină în ieslea divină (bis)
– dalbe flori, dalbe flori.
Susur de izvor, fluier de păstor,
șoaptă de Fecioară – spinii să nu-L doară (bis)
– dalbe flori, dalbe flori.

Golgota urcând, fie-I chinul blând,
crucea l se pară floare, nu povară (bis)
– dalbe flori, dalbe flori.

848. PE-UN PĂTUL

Pe-un pătul de fân și floare, tare greu
S-a născut Copilul Soare, tare greu.
Dar în casa ta, vecine, n-ai o mână de sulfine
să Se nască și la tine (bis) Dumnezeu?

la auzi ce vânt subțire, subțirel,
bate rău printre cămile, subțirel.
Iar tu, om cu minte naltă, stai cu inima de piatră.
N-ai tu oare-un colț de vatră (bis) pentru El?

Plânge Pruncul, ca o mierlă, plâns nespus,
că în iesle nimeni pernă nu l-a pus.
Iar tu-n casa ta frumoasă te-ai culcat și nici nu-ți pasă.
Nu vrei tu să-L lași în casă (bis) pe Isus?

Sus în cer cu dor de frate, sus în Cer,
El ți-a pregătit palate sus în Cer.
Iar tu, inimă amară, cum de-L poți lăsa afară
ca de dor și frig să moară (bis) pui stingher?

Peste valea cea de plângeri, auzi tu?
Auzi corul cel de îngerî? Auzi tu?
Omule cu ușa strâmtă, oare nu te înspăimântă
că tot Cerul stă și cântă (bis) și tu nu?

Iată, vin păstorii-n grabă pe pământ
și de Prunc pe toți întreabă, pe pământ.
Hai, vecine, la ferestre, haide să le dai de veste
că-i aici la tine-n în iesle (bis) Pruncul Sfânt!

849. PĂSTORAȘILOR IUBIȚI

Păstorașilor iubiți, unde mergeți voi?
Încotro călătoriți? Vrem să știm și noi!...
Azi la noi un îngerăș, coborând, ne-a spus
că-n al lui David oraș // S-a născut Isus. // (bis)

Iată semnul ce ne-a dat Cel venit de Sus:
Pruncu-n scutece-nfășat e-ntr-o iesle pus!
Și acum la Betleem noi călătorim,
Copilașul să-L vedem // și să-L preamărim. // (bis)

Dragi păstori, un drum plăcut vă dorim, iar voi
să ne spuneți ce-ați văzut, când veniți napoi!
Ca și noi spre Betleem toți să ne-ndreptăm,
Copilașul să-L vedem, // Lui să ne-nchinăm! // (bis)

850. ȘI A FOST ISUS COPIL

Și a fost Isus Copil (bis)... fără leagăn, fără slavă,
) Lui firavă // au pătruns fiori de ger... // (bis)*și-n ființa
Și a fost Isus Copil ca să aibă toți copiii
Tată-n Cer (bis).

Și a fost Isus sărac (bis). Se uitau cu milă bacii
cum l-ardeau pe față macii; // Cel mai trist dintre copii; // (bis)
și a fost Isus sărac, ca să aibă toți săracii
bogații (bis).

Și a fost Isus flămând (bis). Și plângea din albul pânzii
cum plâng mieii-n zori, plăpânzii, // cu-ai lor ochi înrouați // (bis).
Și a fost Isus flămând, ca să fie toți flămânzii
săturați (bis).

Și a fost Isus un Miel (bis) ce-L pândeau pe-afară leii
și din culmile ludeii, // și-n pustiul arzător // (bis).
Și a fost Isus un Miel, ca să aibă-n El toți mieii
un Păstor... (bis)

Și a fost un rob Isus... (bis) Sus, slujind Împărăția,
jos, lui Iosif și Maria... // Lumii-ntregi S-a dat răpus // (bis).
Și-a fost Fiu și Rob supus, ca s-avem și noi robia
și-nfierea lui Isus...

851. ÎNGER ALB DIN CERUL SFÂNT

Înger alb din Cerul Sfânt se coboară pe pământ
Veste Bună aducând despre Mesia Cel Sfânt. (bis)

Cum smerit S-a întrupat să ne scape de păcat,
și cum ceru-a părăsit, căci atâta ne-a iubit. (bis)

Loc în lume n-a avut Domnul Cel Făr' de-Nceput,
ieslea boilor l-a fost leagăn sfânt și adăpost. (bis)

Azi, din nou, Isuse Blând, vii la noi ca oarecând,
ieslea inimii ne-o cei ca să-i simți căldura ei. (bis)

Să-i aduci ca dar frumos Cerul Tău prealuminos,
s-o sfințești, s-o faci un rai, ca în ea pe veci să stai. (bis)

852. CÂND TE-AI COBORÂT, ISUSE

Când Te-ai coborât, Isuse, din Cereasca-Mpărăție,
Te-a primit pe lume numai un bordei dintr-o câmpie. (bis)

Iar când ai umblat prin lume ca s-o chemi la mântuire,
doar bordeiele sărace Te primiră cu iubire. (bis)

Dar de când Te-ai dus, Isuse, stă bordeiul trist și rece,
de-atunci nimeni cu iubire pragul lui sărac nu-l trece. (bis)

Astăzi, când cu-a Ta venire ne-aduci zorii bucuriei,
amintește-Ți cu-ndurare de bordeiele câmpiei! (bis)

Cercetează și-ncălzește cu iubirea Ta pustia,
că nu-i unul, ci e plină de bordeie-acum câmpia! (bis)

853. DIN TROIENE

Din troiene, lin, colinda, lerui ler, prin zăpadă și prin ger,
ne va umple iarăși tinda dalbe flori și lerui ler,
ne va umple iarăși tinda de la geamul cel stingher.

Lerui ler, dalbe flori, în ce taine te-nconjori,
Sfântă Maică, Sfânt Copil, cerul dăruindu-ni-l,
umbra Crucii străjuind Noaptea Sfântului Colind.

Iată steaua ce se-aprinde, lerui ler, peste-un staul săracuț,
unde dintre spini întinde mâna Lui un Sfânt Fiuț,
unde printre spini se-aprinde mântuirea-ntr-un grăduț.

Iată Noaptea profeției, lerui ler, plin de teamă și fior,
eu și imnul bucuriei lângă iesle mă strecor,
eu și imnul bucuriei cu colinda s-o-nfășor.

Drag Isus, iubirea noastră, lerui ler, ieslea lin înfășurând
e colindul din fereastră Vestea Nașterii ducând,
ca o pasăre măiastră păstorașii fluierând...

854. DIN CER SENIN

Din cer senin un cor divin se-aude lin cântând. (bis)
Păstori cu har pe culmi apar, albi miei în dar ducând. (bis)

O stea din zări, veghind cărări, spre depărtări arzând, (bis)
conduce magi cu daruri dragi în albi desagi ducând. (bis)

Și-un Prunc plăpând cu chipul blând stă surâzând, tăcând. (bis)
...Din cer senin un cor divin se-aude lin cântând. (bis)

855. DE-AȘ FI FOST

De-aș fi fost în Noaptea Sfântă un mieluț cu gând supus,
aș fi stat s-aud cum cântă, cum oștirile-Ți cuvântă
Ție, Dragul meu Isus (bis).

Aș fi rupt trei albăstrele ca în iesle să le-nfig,
Doamne, să Te joci cu ele ca să uiți că vii din stele,
ca să uiți de vânt și frig... (bis)

Aș fi stat peste țepușe, de răcoare să Te cruț,
Ți-aș fi pus pe piciorușe și pe păru-n inelușe
tâmpla caldă de mieluț (bis).

856. LÂNGĂ BETLEEM PE-O VALE

Lângă Betleem pe-o vale – lerui, Doamne, ler,
într-un câmp cu iarbă moale – lerui, Doamne, ler,
trei păstori stăteau de pază într-o noapte fără rază,
lângă turma de mioare, să le apere de fiare...
– lerui, Doamne, ler,

Numai iată că deodată – lerui, Doamne, ler,
un sfânt înger li se-arată – lerui, Doamne, ler,
într-o slavă ca de soare ei se-nspăimântară tare,
dar el vine să le spună: „Eu v-aduc o Vestă Bună!...
– lerui, Doamne, ler.

În a lui David Cetate – lerui, Doamne, ler,
azi Minune-o să se-arate – lerui, Doamne, ler...
Mare fie bucuria că vi S-a născut Mesia;
e Hristos-Mântuitorul, Lui se-nchină tot poporul.
– lerui, Doamne, ler.

Iată semnul după care – lerui, Doamne, ler,
să-L cunoașteți fiecare – lerui, Doamne, ler:
veți afla-nfășat, îndată, Prunc în ieslea minunată,
între îngeri care-l cântă, lângă Maica Lui cea Sfântă!“
– lerui, Doamne, ler.

...Și cu îngerul deodată – lerui, Doamne, ler,
alți mulți îngeri se arată – lerui, Doamne, ler,
lăudând cu bucurie pe Cel Sfânt din Veșnicie,

Lui în Cer în veci mărire; pe pământ bunăvoie.
– Ierui, Doamne, Ier.

Dacă îngerii porniră – Ierui, Doamne, Ier,
trei păstori se sfătuiră – Ierui, Doamne, Ier,
să se ducă și să vadă, Vestea Bună să o creadă.
...Și-a fost mare bucuria că-L aflară pe Mesia.
– Ierui, Doamne, Ier.

857. TOT ÎN IESLE, DOAMNE

Tot în iesle, Doamne, vii smerit și iară
ca demult, și astăzi, toți Te lasă-afară...

Dar noi Îți cântăm și ne închinăm,
Sfânt Copil de Sus – Bunule Isus! (bis)

Nu mai stau păstorii treji în miez de noapte,
turma, vai, se pierde cu viclene șoapte!...

Magii umblă toate căile minciunii
și de Steaua Sfântă nu mai văd nici unii...

Numai copilașii mai doresc Crăciunul,
iar Tu vii cât încă Te mai cheamă unul...

Celor ce Te-așteaptă, când Te naști pe lume,
dăruie-le pacea Dulcelui Tău Nume!

858. AI VENIT DIN CER SENIN

Ai venit din cer senin, Isuse Iubit,
pe pământ de rele plin, Isuse Iubit.
Ai venit să mântuiești, Isuse Iubit,
de păcat să-l izbăvești, Isuse Iubit.

Oamenii n-au ascultat, Isuse Iubit,
n-au crezut, nu Te-au urmat, Isuse Iubit.
Dar la cei ce Te-au primit, Isuse Iubit,
mare dar le-ai dăruit, Isuse Iubit.

859. GRĂJDARUL

S-a găsit un biet grăjdar, fără pernă, fără pat,
care de-al Măicuții-amar tare mult s-a-nduioșat. (bis)

– Du-te, fiică în dureri, pe culcușul meu de fân!
Eu, pe prispă-n privegheri, cu tot Ceru-am să rămân!... (bis)

Sub noianul de cobalt a vegheat grăjdarul blând
și-a văzut pe-un nor înalt oaste albă coborând. (bis)

Și de-atunci în pieptul lui S-a născut un Prunc bălai.
Iar târziu, din văi silhui, l-au dus înger albi în rai. (bis)

Dar tu, suflet înnoptat, cu blăniță sau cojoc,
n-ai în casa ta un pat? N-ai în inimă un loc? (bis)

N-ai în suflet un ungher, un culcuș în ceasul greu,
ca, din nou venind din Cer, să Se nască Dumnezeu? (bis)

860. LÂNGĂ IESLEA TA, ISUSE

Lângă ieslea Ta, Isuse, iarăși noi înngenunchem,
și cu inima sfioasă de-al Tău har ne-apropiem...

Lerui-ler, Fiu din Cer, gând supus Ți-am adus,
Scump Isus, Scump Isus, gând supus Ți-am adus.

Ne-adunăm din orice parte frați cu frați și-n jur Îți stăm,
ne-nchinăm cu umilință și din suflet Îți cântăm.

Îți nălțăm cum știm mai dulce imnuri și colinzi de Sus,
c-ai venit în lumea noastră să ne mântui, Scump Isus!...

Îți slăvim iubitu-Ți Nume înger, și păstori, și frați,
azi, din nou, când iarăși suntem lângă ieslea Ta plecați!

861. DĂ-MI, DOAMNE, BUCURIA

Dă-mi, Doamne, bucuria păstorilor veghind
când îngerii le cântă osana, strălucind!
Dă-mi, Doamne, bucuria ce-au magii depărtați
când află pe Mesia și-l cântă-ngenuncheați!

Dă-mi, Doamne, bucuria de a vedea mereu
tot Cerul și pământul slăvind pe Dumnezeu! (bis)
Dă-mi bucuria Stelei ce magii a condus
prin toate, până unde aflară pe Isus!

Dă-mi bucuria leslei ce-ntinsă a ținut
un loc pentru odihna Cerescului Născut!
Dar bucuria Maicii că-L are pe Isus
Te rog să mi-o dai, Doamne, ca toate mai presus!
Că asta-i bucuria de a vedea cum vin
tot Cerul și pământul și Fiului se-nchin'...

862. ERA ODATĂ-O TAINICĂ GRĂDINĂ

Era odată-o tainică grădină
în care Domnul Se ruga plângând
și fața Lui cea plină de lumină
era-ntristată până la mormânt.

De multe ori pe față El căzut-a
și Se ruga cu lacrimi de nespus:
„Să treacă, Tată, să nu beau paharul!“,
paharul suferinței lui Isus.

O, Ghetsimani, grădina suferinței,
în tine Domnul plâns-a cu amar
și El Se-mbracă-n haina umilinței
și-Și pregătește drumul spre calvar.

O, Ghetsimani, grădină neuitată,
tu ai văzut durerea lui Isus,
pe Iuda cum L-a sărutat odată
pe Domnul strălucirilor de Sus.

O, Ghetsimani, aș vrea să fiu în tine,
să văd și locul unde Domnu-a plâns,
să plâng și eu cu lacrimi și suspine,
să plâng, căci Domnul pentru mine-a plâns!

863. CINA CEA DE TAINĂ

Era seară liniștită, cu cerul senin,
când fu cina pregătită Fiului Divin. (bis)

El veni cu-ai Lui la masă în locul gătit
și-apoi cu-o voce miloasă astfel a vorbit: (bis)

„Frații Mei, sosit-a ceasul să ne despărțim,
voi să nu pierdeți curajul, căci iar am să vin! (bis)

Trebuie să vină toate cele ce s-au scris,
voi fi judecat la moarte și pe cruce-ntins. (bis)

Dar vă spun mai dinainte, pentru ca să știți,
unul dintre voi Mă vinde cu treizeci de-arginți.“ (bis)

Atunci toți se îndreptară către-nvățător
și, pe rând, îl întrebară: „Care-i trădător?“ (bis)

Când veni rândul lui Iuda, întrebă și el:
„Nu cumva voi fi eu, Doamne, fiul cel mișel?“ (bis)

„Tu ești, Iudo! – zise Domnul – Du-te mai curând;
iată-acum sosit-a ceasul să faci ce-ai în gând!“ (bis)

El atunci îndată merse către-acel sobor
unde se-aștepta cu sete-al Domnului omor. (bis)

Acolo-și vându Stăpânul Iuda cel mișel
și printr-un sărut fățarnic Îl predă pe El... (bis)

...și L-au dus la judecată, și L-au osândit,
și pe cruce, cu ocară, ei L-au răstignit. (bis)

864. ÎN ZIUA SUFERINȚEI

În ziua suferinței să fim mereu aproape
de Cruce, lângă Domnul, simțindu-l chinul greu
cât l-a cerut Dreptatea pe noi ca să ne scape,
cât l-a cerut Sfințirea să fim cu Dumnezeu. (bis)

O Scump Isus (bis) Iubit,
ce greu ai ispășit (bis)
Tu, Mielule (bis) Nevinovat,
prin Sânge ne-ai răscumpărat.

Sub cruce plânge Maica zdrobită de durere,
cu cele două umbre și-Apostolul iubit;
înaltele-l cuvinte, adânca Lui tăcere
ce greu și ce puternic prin veacuri au grăit! (bis)

Înspăimântat stă iadul cu-ntreaga lui putere,
se zbate vechiul șarpe zdrobit, sub Cruce-nfrânt
și spumegă de ură și-și varsă-ntreaga fiere,
dar ce sublim triumfă Eternul Legământ! (bis)

865. E ZIUA ISPĂȘIRII

E Ziua Ispășirii, să ne-amintim de toate,
dar starea de pe cruce în veci să n-o uităm:
Cuvintele, Tăcerea, Durerile-ndurate,
pe-ntreaga noastră viață, (bis) în noi să le purtăm,
în noi să le purtăm!

Să nu uităm, (bis) // Isus Iubit, // (bis)
că pentru noi (bis) Te-ai răstignit,
ca-n veci să nu păcătuim, să nu Te chinuim!
Să nu uităm, (bis) // Isus Iubit, // (bis)
că pentru noi (bis) Te-ai răstignit!

Iertarea Răstignirii, durerea părăsirii,
speranța pocăirii și strigătu-nsetat,
duioasa grijă-a Mamei, cuvântul Împlinirii
și strigătul sfârșirii (bis)-s în veci de neuitat,
în veci de neuitat.

În toate e cutremur și-n toate e lumină,
că-n toate-i adevărul dumnezeiesc și greu,
în toate-i Prețul Jertfei ce ni s-a dat deplină
și Dragostea cu care (bis) iubește Dumnezeu,
iubește Dumnezeu.

866. PE DRUM, CU SPINI ÎNCUNUNAT

Pe drum, cu spini încununat, cu crucea-n spate alungat, (bis)
Isus azi trece iar;
e cald și crucea este grea, sudori se scurg din fruntea Sa (bis)
și spinii-L dor amar.

Priviți-L cum Se uită blând la cei care-L hulesc scuișând (bis)
în Sfântă Fața Sa!
El suie în tăcere dealul, golindu-Și singurel paharul (bis)
ce dat l-a fost să-l bea.

Dar pentru cine rabdă toate, gândește-te, iubite frate, (bis)
acuma cât ești viu
și-ntoarce-te, căci mâine, poate, te pierzi în moarte și-n păcate (bis)
și-atunci va fi târziu!

867. PE CRUCEA GOLGOTEI

Pe Crucea Golgotei stă Harul zdrobit,
răbdând Răstignirea tăcut și smerit;
păcatele lumii amar apăsau,
prostia și ura sălbatic loveau.

O, Har nesfârșit,
Isus Preaiubit,
ce mult datorăm
ca viața să-Ți dăm!

Seninul deasupra sub nori s-ascundea,
pământul sub Cruce de patimi gemea,
tot iadul cu ură lovea, chinuind,
dar Harul îndură și moare iubind.

Isus, blând, privește spre Tatăl mereu,
mai tare e Tatăl ca orișice greu,
mai mare-i iubirea ca vina cea grea,
iubirea-i puterea, Isus este ea.

Fecioara și Maica de Cruce s-a prins,
tot sufletu-i arde străpuns și aprins;
că-n orișice jertfă a fiilor sfinți
și-aduc și-a lor parte zdrobiții părinți.

Stă frânt ucenicul iubit, suspinând,
iubirea alături rămâne oricând;
cât veacul e ură și lumea e rea
iubirea-i pe cruce, iubirea-i sub ea.

Dar vine și Ziua Iubirii curând,
Hristos va învinge, pe veci rămânând;
pieri-va tot răul de orișice fel,
Hristos va învinge, că Veșnic e El...

868. GOLGOTA, PE CULMEA TA

Golgota, pe culmea ta, odată, fost-au înălțate trei cruci mari,
dar din ele-n veci e neuitată Crucea lui Isus între tâlhari. (bis)

Prin al Său Sfânt Sânge și pe mine Domnul din păcat m-a izbăvit;
Golgota, Hristos, murind pe tine, mi-a deschis Edenul fericit. (bis)

Pentru Jertfa Lui mântuitoare ce-a adus Hristos pe culmea ta,
nici în veșnicia viitoare, Golgota, eu nu te voi uita!... (bis)

869. ZIUA ÎNVIERII

Ziua Învierii, izbucniți voios:
Slavă, slavă, slavă Domnului Hristos!
Slavă Celui Care iadul l-a supus!
Slavă, slavă, slavă Domnului Isus!

A-nviat, a-nviat, cu adevărat,
să-l cântăm, să-l cântăm ne-ncetat:
Hristos a înviat!

Ziua Bucuriei, inimile Sus!
Slavă, slavă, slavă Domnului Isus!
Slavă Celui Care din păcat ne-a scos!
Slavă, slavă, slavă Domnului Hristos!

Ziua Înnoirii, înălțați voios
slavă, slavă, slavă Domnului Hristos!
Slavă Celui Care iar în Rai ne-a dus!
Slavă, slavă, slavă Domnului Isus!

870. E ZIUA BUCURIEI AZ'

E ziua bucuriei az' și-a cântului curat;
nu-i nici un suflet cu necaz, azi nu curg lacrimi pe obraz,
căci lumea-ntreagă cântă az': // – Hristos a înviat! // (bis)

E ziua Sfintei Învieri și-a harului curat;
uitând durerile de ieri, primind cerești și noi puteri,
părtași slăvitei înfierii: // – Hristos a înviat! // (bis)

E ziua mării Îndurări ce harul sfânt ne-a dat;
azi prețul multelor iertări ne-a dat a' Lui răscumpărări;
e-un soare nou pe-a' noastre zări: // – Hristos a înviat! // (bis)

E ziua dulcii mângâieri și-a gândului curat.
Voi cei ce-ați suferit dureri și-ați plâns fără nădejde ieri,
s-înfrân timeri: // – Hristos a înviat! // (bis)

E ziua mării Biruinți a Celui ce-a luptat,
câți îndurat-ați umilinți nălțați a' voastre năzuinți,
cântând cu cetele de sfinți: // – Hristos a înviat! // (bis)

871. SLAVĂ, SLAVĂ, SLAVĂ

Slavă, slavă, slavă cânte Sus și jos,
Cerul și pământul – a-nviat Hristos! A-nviat Hristos!

A-nviat, a-nviat,
da, cu-adevărat
Domnul a-nviat! (bis)

Slavă, slavă, slavă Învierii Lui,
nici o sărbătoare ca aceasta nu-i, ca aceasta nu-i!

Slavă, slavă, slavă Lui ce ne-a adus
astăzi moștenirea Raiului de Sus, Raiului de Sus!
Slavă, slavă, slavă să cântăm voios
iată Mântuirea – a-nviat Hristos, a-nviat Hristos!

Slavă, slavă, slavă Numelui Său Sfânt
astăzi se sfințește Noul Legământ, Noul Legământ!

872. IUBIȚII NOȘTRI MIRI

Iubiții noștri miri în Domnul s-au unit;
noi îi iubim și-acum venim cu dragoste să-i însoțim,
la nunta lor, cu sfânt fior, să le cântăm în cor:

Fiți fericiți trăind uniți,
de Domnul dragostei păziți!

Să vă iubiți mereu, pe Domnul să-L urmați,
să nu uitați c-ați fost chemați viața voastră să-l predați!
Noi vă iubim și vă-nsoțim mereu să vă dorim:

Azi Domnul v-a unit prin Harul Său slăvit;
voi să-L iubiți și să-l păziți credința sfântă, neclintitiți!
Umblând mereu cu Dumnezeu, veți trece orice greu.

873. UN SFÂNT CĂMIN SĂ AI

Un sfânt cămin să ai și-un drum frumos,
un mers curat și-un trai sfânt în Hristos,
o cruce numai flori, o noapte numai zori,
așa-ți dorim, așa, de nunta ta!

Să ai în toate spor frumos și plin,
să treci prin orice nor cu chip senin,
cu suflet fericit și duhul liniștit,
așa-ți dorim, așa, de nunta ta!

Mai binecuvântat să fii mereu,
mai sfânt cuvântul dat lui Dumnezeu,
mereu mai luminos să arzi pentru Hristos,
așa-ți dorim, așa, de nunta ta!

874. MÂNA DULCELUI ISUS

Mâna Dulcelui Isus fie-vă mereu
adăpost și har de Sus dat de Dumnezeu!
Binecuvântat în veac fie ce v-a dat,
să rodească pe-al Său plac tot mai minunat!

Pe veci uniți – fiți fericiți, și mântuiți, și răsplătiți,
aici și Sus, lângă Isus, pentru Isus, pân' la Isus...

Fie-vă puternic scut, azi și-n viitor,
harul care și-n trecut v-a fost ajutor!
El vă scape de vrăjmași, învingându-i toți,
El vă fie-n orice pași fericitul Soț!

Cerul vostru fără nor fie-vă mereu,
să aveți un dulce dor după Dumnezeu!
Iar la Prânzu-mpărtășit în divine stări,
legene-vă strălucit veșnice cântări!...

875. FIE-VĂ CUVÂNTUL

Fie-vă Cuvântul Domnului un far,
fie rugăciunea mir pe-al vostru-altar,

fie-vă căminul locul vostru sfânt,
fie-vă iubirea veșnic legământ!

Fericiți, fericiți cu Isus să fiți,
să-L iubiți, să-L slujiți pe Hristos, uniți!

Fie-vă cântarea steagul fericit,
munca pentru Domnul – jugul strălucit;
lupta pentru Domnul – minunatul Țel,
și cununa vieții – plata de la El!

Gândurile toate fie-vă-n Hristos,
drumurile sfinte – cu sfârșit frumos;
sporul muncii voastre – binecuvântat;
jugul căsniciei – fericit purtat!

Casa primitoare fie-vă oricând,
masa-mbelșugată; graiul – cald și blând,
slava pentru Domnul – fericitul Țel,
și cununa vieții – plata de la El!...

876. UN ÎMPĂRAT FACE NUNTĂ

Un Împărat face nuntă Fiului Său Preaiubit,
ca poporul să-Și întoarcă de pe drumul rătăcit.

Face nuntă, căci sosit-a ceasul când va cununa
pe Fiul Său cu Mireasa ce din lume-o va nălța.

La această nuntă-i cheamă pe toți astăzi Bibliá,
să se pregătească-n grabă căci nuntă se va ținea;

Să-și 'mulțască untdelemnul faptei bune, tot mereu,
cu lumină să-L aștepte pe Fiul lui Dumnezeu.

Să vegheze-n rugăciune toată vremea pe pământ,
să nu-i afle-n somnul morții ziua Nunții Celui Sfânt.

Și să-și schimbe haina vieții, alta nouă a-mbrăca,
ca-n odaia cea de nuntă să poată cu El intra.

Ajută-ne, Doamne Sfinte, ca, în Ziua de Apoi,
la a Fiului Tău nuntă să putem intra și noi!
Să ne veselim de-a pururi, Doamne-n veci la masa Ta
cu toți cei ce-n bucurie slavă Ție-Ți vor cânta!

877. DESCHIDE-ȚI MÂNA TA

Deschide-ți mâna ta – și plângi, că n-ai nimica-n ea să strângi;
când în sicriu vei fi întins, nimic nu duci din ce-ai cuprins!
Nimic nu duci, nimic nu duci, nimic nu duci din ce-ai cuprins...

Deschide-ți casa ta și vezi cât loc e-al tău de unde șezi;
când ai să mergi să nu mai vii, nimic nu iei din tot ce ții!
Nimic nu iei, nimic nu iei, nimic nu iei din tot ce ții.

Deschide-ți inima și stai să vezi în ea ce-avere ai;
când pragul morții ai să-l treci, te duci sărac pe veci de veci!...
Te duci sărac, te duci sărac, te duci sărac pe veci de veci...

Deschide-ți groapa-n care azi sau mâine s-ar putea să cazi;
când te vei coborî-n mormânt, nimic nu duci din câte sunt!
Nimic nu duci, nimic nu duci, nimic nu duci din câte sunt.

Deschide-ți veșnicia ta și vezi cu cine vei fi-n ea:
vei fi-n al vecilor noian cu Dumnezeu ori cu Satan?
Cu Dumnezeu, cu Dumnezeu, cu Dumnezeu ori cu Satan?...

878. GATĂ-TE, CĂ VINE

Gată-te, că vine, vine, iată vine
anul, ziua, ceasul, clipa pentru tine! (bis)

Gată-te, (de 3 ori) pentru Domnul,
pentru moarte, pentru veșnicie,
care vine, dar când vine
nimenea nu știe;
gată-te! (de 3 ori)

Poți s-o crezi departe, vine grabnic, vine,
clipa cea de moarte cine-și știe, cine? (bis)

Pentru fiecare vine, vine-odată
ceasul de plecare, clipa-nfricoșată. (bis)

Ceasul tău cel mare vine, iată-l vine;
fi-va sărbătoare sau foc pentru tine? (bis)

Cine știe oare cui îi vine, vine?
Fericit cel care îl așteaptă bine! (bis)

879. DRUMUL CEL NEMAISFÂRȘIT

Drumul cel nemaisfârșit
gata-i să înceapă,
anii tăi ce i-ai trăit

au trecut cum n-ai gândit, (bis)
iute, ca o apă.

S-au dus gândurile mari
ce le-aveai odată,
îți cad zidurile tari
și-n curând și tu dispari (bis)
frânt ca de-o săgeată.

Cerul de deasupra ta,
morții de sub tine
stai din când în când așa
să întrebi ce sfat ți-ar da (bis)
timpului ce-ți vine.

Nu ce-au zis cei morți trăind,
ci ce-ar zice-acuma
dintre flăcări ispășind,
sau din groapă putrezind (bis)
...asta crede numa'!

Și ia seamă să n-ajungi
cu cărarea lată,
căci pe Domnul de-L alungi,
de la vaietele lungi (bis)
nu scapi niciodată!

880. BATE MOARTEA LA FEREASTRĂ

Bate moartea la fereastră, sufletul să mi-l răpească
și eu nu sunt mântuit, căci la moarte n-am gândit. (bis)

Am fost tânăr și-n putere și-am gândit să-mi fac avere,
iar acum la sfârșit mă văd singur părăsit. (bis)

Moarte, moarte-ngăduiește, firul vieții mi-l lungește,
avuția să mi-o dau, viața veșnică s-o iau. (bis)

Mântuire, mântuire, eu am veșnică pieire.
Lumea-ntreagă dac-aș da nu mă pot răscumpăra. (bis)

Pe Hristos cine-L primește și Cuvântul Lui păzește
prin răscumpărarea Sa, mântuire poate-afla. (bis)

Doamne, ai milă de mine, fă-mă să mă-ntorc la Tine,
ca să n-ajung părăsit, să nu mor nemântuit! (bis)

881. MÂNTUITORUL MEU IUBIT

Mântuitorul meu iubit din slăvile senine,
din lumea plânsului sfârșit eu vin acum la Tine. (bis)

Sfârșit-am calea pe pământ și slujba Ta cea bună,
urmând Cuvântul Tău cel sfânt cu frații dimpreună. (bis)

Sfârșit mi-e drumul de dureri și ceasul scurt de jale
și-n cerul drag de mângâieri sfârșește dulcea-mi cale. (bis)

Ce fericit ca toți acei ce Te-au urmat prin lume
eu voi cânta pe veci cu ei, Isuse, Sfântu-Ți Nume... (bis)

Cum Te-om privi acolo Sus în mută adorare,
Preadulce și Preabun Isus, în veci fără-ncetare? (bis)

O viață-ntreagă Ți-am slujit în cânturi sau suspine,
de-acuma lupta mi-am sfârșit, Isuse, vin la Tine!... (bis)

882. OASTE TA, ISUSE

Oastea Ta, Isuse, va urma plăcut
calea rânduită ei de la-nceput;
fie și-nainte ca-n trecut de grea,
ea până la capăt calea-și va ținea.

Fii mereu, fii mereu, fii mereu,
Mare Dumnezeu, cu oștirea Ta,
oricât va lupta – să învingă,
să învingă ea, să învingă ea!

Prima-nvățătură și credința ei
le-a ținut curate prin toți anii grei;
nici în suferințe, nici în ispitiri
n-a călcat cuvântul primei ei iubiri.

Zestrea ei de lacrimi și cântări i-a fost,
prin atâtea lupte, steag și adăpost;
nevinovăția duhului curat
i-a fost apărarea prin tot ce-a-ndurat.

Încă vor fi lupte poate și mai mari,
vor fi și fii vrednici, vor fi și fugari,
vor fi și înfrângeri, ca și biruinți,
dar ea își va ține drumul din părinți.

Nici se va abate, nici va lepăda
rostul care Domnul l-a avut cu ea.
De va fi să moară, va muri luptând,
urmele cinstindu-și, steagul sus ținând...

883. O, CUM SĂ UIT?

O, cum să uit, Isuse, eu, o, cum să uit cât bine
adus-ai sufletului meu când Te-ai plecat spre mine?
Uitat-am tot ce-am suferit, dar nu uit niciodată
tot ce Ți-am dat și ce-am primit // în ziua neuitată. // (bis)
Isuse-al meu, Isus iubit – în ziua neuitată.

O, cum să uit ce har divin s-a revărsat în mine –
părea că mii de îngeri vin și zbor cu ei spre Tine...
Părea că mii de sori lucesc și zarea-ntreagă cântă,
că mii de lumi sărbătoresc // minunea mea cea sfântă. // (bis)
Isuse-al meu, Isus iubit – minunea mea cea sfântă!

O, n-am să uit, Isus iubit, ci-n veșnicia toată
voi preamări neconținut iubirea-Ți minunată.
Că-n clipa vieții cea mai grea, când mi-așteptam pieirea,
ai cununat în viața mea // lumina și iubirea. // (bis)
Isuse-al meu, Isus iubit – Lumina și Iubirea...

884. CEL DREPT N-AJUNGE

Cel drept n-ajunge-n lumea aceasta om bogat,
nici numele lui nu e pe uliți lăudat –
el nici nu vrea alt nume și nici un alt folos,
și nici alt mers în lume (bis) decât al lui Hristos. (bis)

Cel blând nu are-n lumea aceasta de păcat
alt drum decât acela ce Domnul l-a călcat,
ci numai după moarte și numai Sus, nu jos,
e slava celui vrednic – (bis) ca slava lui Hristos. (bis)

Cel sfânt nu are-n lumea cea fără Dumnezeu
alt drept sau altă plată decât Hristosul său;
nici lui nu-i mai dă lumea ce pe nedrept i-a scos
cum nu i-a dat a' Sale (bis) napoi nici lui Hristos. (bis)
Cuvântul fericește pe cei ce-au suferit –
ei străluci-vor veșnic la Domnul lor iubit...
Atunci de ce te tulburi, scump suflet credincios?
Sărută-ți și tu crucea (bis) și du-ți-o ca Hristos! (bis)

885. S-AUDE DE DEPARTE

S-aude de departe un glas duios și blând,
pe tine din păcate te cheamă suspinând:
– O, suflet fără pace, ce zaci nemăntuit,
te cheamă să te scape Isus cel Răstignit!
Vino, vino, te cheamă să te scape Isus cel Răstignit!

S-aude de departe chemarea Lui mereu,
ascultă, vino astăzi, păcatul tău e greu,
pierzarea te așteaptă cât stai nemântuit,
scăparea ta e numai Isus cel Răstignit!
Vino, vino, scăparea ta e numai Isus cel Răstignit!

Răspunde de departe: – Isuse Doamne-ascult,
mă-ntorc la Tine, iartă-mi păcatul meu cel mult,
vreau să-Ți slujesc de-acuma cu drag pân' la sfârșit,
ajută-mă cu milă, Isus cel Răstignit!
Vino, vino, ajută-mă cu milă, Isus cel Răstignit!

...S-aude de departe cerescul cor cântând,
se bucură de tine că te-ai întors curând.
Și dacă-n curăție Îl vei sluji supus,
cu drag în Casa-l Sfântă te va chema Isus.
Vino, vino, cu drag în Casa-l Sfântă te va chema Isus!

886. PE UNDE-AM MERS, ISUSE

Pe unde-am mers, Isuse, alături amândoi
s-a prefăcut pietrișul ca pajiștile moi
și toți câți vin în urmă pot merge-acum cântând,
picioarele rănite se vindecă trecând...

Unde-am căzut cu-o cruce e-un cântec sau izvor,
să vindece-o iubire, să stâmpere un dor
și câți ajung acolo ar sta uitați mereu,
căutând spre frumusețe, plângând spre Dumnezeu.

Pe gratiile noastre de lacrimi și de dor
se împletește viță cu rodul sfințitor;
unde-au muncit genunchii bătătoriți amar,
mulțimilor se-mparte acum ceresc grânar.

Pe dărele lăsate de-al sângelui șiroi
au răsărit luceferi și oști cu steaguri noi
și unde-a fost Golgota cu jertfa cea mai grea
se-nalță azi altarul de flacără și nea.

...O, cât vei fi cu mine, Isuse, orișicând,
din temnițe-au să crească minunile, cântând,
mormintele-au să-nvie nemuritori eroi,
Isus – să mergem veșnic alături amândoi!

887. DOAMNE, TU-N NECAZURI

Doamne, Tu-n necazuri lângă noi rămâi,
chinurile noastre Tu le-nduri întâi,

ele mai nainte trec prin Mâna Ta
și nu-ngădui, numai cât putem răbda.

Lacrimile noastre numărate sunt,
Tu măsoară povara sufletului frânt,
Tu porți mâna care taie-n rana grea
și nu-ngădui, numai cât putem răbda.

Chinurile noastre Tu le-ai mărginit,
mărginită-i jalea celui asuprit;
mărginit e răul și puterea sa
și nu-ngădui, numai cât putem răbda.

Doamne, Tu-n neazuri fii cu toți ai Tăi,
să nu meargă singuri pe-a' durerii căi,
cântărește totul Tu, cu mâna Ta,
să nu-ngădui, numai cât putem răbda!

888. O, SFINTE RĂNI

O, Sfinte Răni însângerate, dovezi a' Harului Slăvit
și-a' Dragostei nemăsurate cu care Tatăl ne-a iubit!

O, Sfinte Răni a' lui Hristos,
eu sunt nespun de păcătos,
dar cred că-n voi păcatul meu
mi-a fost iertat de Dumnezeu,
mi-a fost iertat (bis) de Dumnezeu.

Doar Sângele prelins pe Cruce, fierbinte izvorând din voi,
iertarea ne-a putut aduce și Raiul ni l-a dat napoi.

O, Sfinte Răni în care toată spălarea vinei ne-o primim,
din starea noastră vinovată doar înspre voi nădăjduim!

O, Sfinte Răni mereu deschise, vărsând al dragostei izvor,
salvați viețile ucise, redați sfințirea tuturor!
Căci, Sfinte Răni, când voi, odată, o să-ncetați a mai ierta,
doar îngrozita Judecată și iadul veșnic vor urma.

O, Sfinte Răni, chemați mai tare spre cei căzuți și-ntârziați,
căci, vai, ce plâns și ce strigare vor fi când voi o să-ncetați!...

889. TE-AM LĂUDAT

Te-am lăudat din buze, Doamne,
și Ți-am cântat frumos cândva,
era atât avânt în toate,
doar suflet prea puțin era.

Știam să spun cuvinte nalte,
cu grai smerit și grav știam,
aveam atâtea-n rugăciune,
doar suflet prea puțin aveam.

Primeam cu drag să-mi vii în casă
și chiar să stai la masa mea,
aveai loc larg în toate-a' mele,
doar sufletul prea strâmt l-avea.

Cu largă mână, zeciuiala
și darul la altar duceam,
Îți dam atât din toate-a' mele,
doar suflet prea puțin Îți dam.

...Iar astăzi, Doamne, când Cuvântul
îmi luminează tot ce fac,
văd ce zadarnice-mi sunt toate
când sufletu-i de har sărac.

Și-atât aș vrea să n-am nimica
din tot ce m-a-nșelat cândva,
să nu mai cred că-n loc de suflet
mai pot să-Ți dăruiesc și-altceva.

890. CE-AVEȚI VOI, OARE ?

Ce-aveți voi, oare, ochi ai mei, de nu-mi puteți mai plânge,
și, inimă, ce-ai oare tu, de nu te mai poți frânge,
și voi, genunchi (bis) ai mei, de ce nu mai doriți plecarea?
Voi nu vedeți cum vă uscați și cum vă-ngheață starea? (bis)

Cuvânt al meu, de ce nu-mi arzi de flacăra credinței,
privirea mea, de ce-ai pierdut lumina umilinței,
umblarea mea, (bis) de ce-ai uitat lumina zilei mele?
Voi nu simțiți cum ați rămas de goale fără ele?... (bis)

Ce goi sunt ochii fără plâns și inima uscată,
ce triști, genunchii ne-ndoiți și vorba ne-nfocată!
– Înmoaie-mi-le, (bis) plâns amar și dragoste zdrobită,
dar nu prea mult – ci-ntoarce-mi iar lumina mult dorită... (bis)

891. ADEVĂRUL, CÂND ÎL AI

Adevărul, când îl ai, se cunoaște-n ochi și-n grai
– când îl ai, când îl ai,
că-s privirile senine, fără teamă, nici rușine
– când îl ai, când îl ai.
Adevărul când îl ții, drept te duci și drept revii
– când îl ții, când îl ții,

nu ți-s căile sucite, ci-s curate și sfințite
– când îl ții, când îl ții.

Adevărul când trăiești, strălucești oriunde ești
– când trăiești, când trăiești;
chiar de-ai fi-aruncat în tină, viața ta va fi lumină
– când trăiești, când trăiești.
Adevărul când îl spui, n-avea frica nimănui
– când îl spui, când îl spui,
orișicine-ar fi să-l știe, apără-l cu vrednicie
– când îl spui, când îl spui.

Adevărul când îl nalți, fii lumină celorlalți
– când îl nalți, când îl nalți,
căci oricine-ai fi, oriunde, Adevărul nu te-ascunde
– când îl nalți, când îl nalți.
Adevărul când iubești, asculta-l-vei până ești
– când iubești, când iubești,
cât îl vei urma, întruna, el ți-e crucea, el cununa
– când iubești, când iubești.

892. BINECUVÂNTATĂ-I NUNTA

Binecuvântată-i nunta tinerilor credincioși,
Domnu-i face prin iubire fericiți și luminoși;
binecuvântată fie nunta voastră tot așa,
pe pământ și-n veșnicie să vă bucurați de ea.

Binecuvântată-i viața soților ascultători,
ei rămân în Domnul una, credincioși și iubitori;
binecuvântată fie viața voastră tot așa,
pe pământ și-n veșnicie să vă bucurați de ea.

Binecuvântată-i roada soților rămași curați,
fiii lor vor crește-n Domnul credincioși adevărați;
binecuvântată fie roada voastră tot așa,
pe pământ și-n veșnicie să vă bucurați de ea.

Binecuvântată-i munca soților nedespărțiți,
ei, prin harul rugăciunii, de nimica nu-s lipsiți;
binecuvântată fie munca voastră tot așa,
pe pământ și-n veșnicie să vă bucurați de ea.

Binecuvântată-i casa celor primitori de frați,
dăruind, primesc belșugul – ajutând, sunt ajutați;
binecuvântată fie casa voastră tot așa,
pe pământ și-n veșnicie să vă bucurați de ea.

Binecuvântată-i plata care vor primi-o Sus
soții buni, uniți în slujba și-ascultarea lui Isus;

binecuvântată fie plata voastră tot așa,
pe pământ și-n veșnicie să vă bucurați de ea.

893. CRUCEA-I SEMNUL JERTFEI

Crucea-i semnul Jertfei Domnului Hristos,
Crucea este Steagul celui credincios; (bis)
– fericit ostașul ce-a purtat mereu
Semnu-acesta vrednic pân' la Dumnezeu! (bis)

Focul este semnul veacului de-acum,
viitorul lumii este jar și scrum; (bis)
– fericit creștinul ce-a ales mereu
calea cea spinoasă pân' la Dumnezeu! (bis)

Dragostea curată suferă acum,
Adevărul plânge părăsit pe drum, (bis)
– dar ferice-aceia care-și duc mereu
crucea lor curată pân' la Dumnezeu! (bis)

894. FRUMOASĂ FLOARE-A TOAMNEI

Frumoasă floare-a toamnei, tu singură-ai rămas,
când toate celelalte zac moarte, pas cu pas;
e fața ta lovită de stropii ploii reci,
dar strălucești mai dulce // cu cât mai greu te-apleci. // (bis)

În jurul tău, grădina e-un cimitir de flori,
tu știi că vine iarna și știi curând că mori
și totuși lupți, păstrându-ți curajul neclintit
în amintirea scumpă // a soarelui iubit. // (bis)

Când toate celelalte se ofilesc și mor,
când totu-i deznădejde și plâns de-al verii dor,
când totul e ruină, părând pe veci pierdut,
tu stai luptând eroic // pe locul cunoscut. // (bis)

Cu-ai tăi căzuți sub colții dușmanului, la rând,
nu-ți părăsi chemarea, rezistă rămânând!
Știind că-i, pân' la urmă, vrăjmașu-nvingător,
zâmbind primește-ți moartea, // privind spre Viitor. // (bis)

Cu ultimele lacrimi de gheață pe obraz,
privește neclintită spre Soarele Viteaz
și mori încredințată că El va triumfa,
că-n Ziua Biruinței // și tu vei învia. // (bis)

895. NU VA FI BELȘUG DE-A PURURI

Nu va fi belșug de-a pururi, nici tot mesele-ncărcate,
vor veni și ani de lipsuri și de căi întunecate.

Ce-i face-n suferință, dac-astăzi nu-ți aduni
răbdare prin credință și har prin rugăciuni? (bis)

Nu vor fi mereu părinții să muncească și să-ți strângă,
vine-o zi ca-n casa goală singuri ochii tăi să plângă.

Nu va fi tot libertate, tot senin și sărbătoare,
vor veni și zile aspre cu furtuni și cu-ncercare.

Nu vor fi mereu tot alții ca să-ți poarte grija-n toate,
în curând vei geme singur sub întreaga-ți greutate.

Nu veți fi tot împreună cu mulțimi și cu cântare,
vin și despărțiri pe lume, sunt și pribegiri amare.

Nu vei fi mereu tot tânăr, nici tot sănătos și bine
– ce vei face-atuncea dacă n-ai pe Dumnezeu cu tine?

896. SĂ AVEȚI CREDINȚĂ

Să aveți credință, să aveți răbdare,
suflete iubite care suferiți!
Astăzi plângeți singuri lacrimi amare,
măine împreună veți cânta slăviți.

Să aveți nădejde, să aveți credință,
să aveți iubire, să aveți răbdare,
nu uitați preadulcea Lui făgăduință:
chinul de-azi e-arvuna slavei viitoare!

Pașii noștri calcă drumuri tot mai grele,
mai pustii și aspre locuri întâlnim,
dar nădejdea sfântă ne-ntărește-n ele
să avem puterea să le biruim.

O, răbdați durerea cu nădejde dulce,
neuitând Cuvântul Domnului Isus,
căci, precum în lume am purtat o cruce,
vom purta-mpreună o cunună sus!

Suflete zdrobite, inimi sfâșiate,
ridicați spre ceruri gândul obosit,
nu uitați că mâine toate-or fi uitate –
măine toate-acestea vor avea sfârșit!

Nu uitați că mâine-n cântec veți culege
ceea ce în lacrimi azi ați semănat
și abia atuncea veți putea-nțelege
cât de mare-i harul care vi s-a dat.

Suferiți necazul, biruiți ispita,
mai aprinsă rugă înălțați în sus
și, cântând prin chinuri, să priviți slăvita
răsplătire care ne-o va da Isus!

897. MAI VIN

Mai vin, părinte drag, așa străin și-atâta de departe
și nu-mi cuprinde-al meu suspin cuvântul spus în carte. –
E noapte-afară și târziu și-n jur, tristețe și pustiu,
acum când vreau din nou să-ți scriu departe.

Un dor mi-a dus – străin și călător, de-atâția ani a-rândul
spre Scumpul meu Mântuitor – și inima și gândul;
cu multe lacrimi l-am udat spre Domnul când am 'genuncheat
și l-am cântat și m-am rugat, chemându-L.

Acum, când calc din nou străinul drum, chiar dacă-mi ești departe,
prin har pot înțelege cum nimic nu ne desparte,
alături simt cum te frământă cu umerii sub cruce frântă,
dar ne îndemni să fim ne-nfrântă de moarte.

Și azi, te văd făclie care arzi să luminezi o țară,
pe drumul crucii greu cum cazi, dar neînvins mergi iară
să nalți un steag pentru vecii, spre el privirile să ții,
pentru Hristos pe veci să-nvii o țară.

Cântări din Țara de mai sus de zări ne-ai învățat, părinte,
răsună plaiu-ntregii țări de imnul Oastei sfinte,
iar vestea Harului ai dus din răsărit până-n apus,
prin roade pentru care nu-s cuvinte.

Iar az', o ură fără de răgaz, ca un potop de ape,
puținul lut ce ți-a rămas se luptă să-l îngroape.
Dar Sus e Dumnezeu – și El cunoaște-al luptei tale țel
și îți va fii în orice fel aproape.

O zi, nu mai e mult – și va veni – când Cel ce știe toate
va judeca și va plăti cu-o veșnică dreptate.
Încrede-ți soarta-n Mâna Lui, cu Steagul Său mai tare sui,
El știe cum plăti și cui – și poate.

Prin har, din țara cu ceresc hotar ne-adu cerești lumine,
de Domnul spune iar și iar, noi ascultăm la tine.

O țară, țara-ntreagă vrea s-audă despre Jertfa Sa,
căci setea poate numai Ea s-aline.

898. HRISTOS NE-A ADUS BIRUINȚA

Hristos ne-a adus biruința prin Numele Său strălucit;
cântați-l cu toată ființa: în veci fie El preamărit!

Isus, mai presus slavă Ție
cu-avânt ne-nfricat Ți-nălțăm,
Isus, // noi am pus // (bis) pe vecie
un sfânt legământ să-Ți urmăm.

Hristos ne-a adus izbăvirea când noi suspinam greu legați;
cântați-l, cântați-l mărirea și-al Lui Nume Sfânt lăudați!

Hristos ne-a adus învierea când noi toți zăceam ca-n mormânt;
cântați-l, cântați-l puterea și-al Lui minunat Nume Sfânt!

Hristos ne-a trezit conștiința chemării ce-avem pe pământ;
jertfindu-l întreagă ființa, luptăm pentru-al Lui Nume Sfânt.

Hristos ne-a adus libertatea și-avântul în lupta spre țel;
Lucrării păstrând unitatea, să-i ducem pe toți către El!

Hristos ne va da răsplătirea răbdării și luptei curând
și-n veci vom gusta fericirea, al Lui Nume Sfânt lăudând.

899. CÂND LAS DIN MÂNĂ HARFA

Când las din mână harfa caldă, încă vibrând înfiorat,
ca urma soarelui pe ape mai simt rămas un vâl curat. (bis)

Când las din mână Cartea Sfântă, încă ne-ntors dintre tăceri,
ca urma vântului pe spice mai simt cereștile-adieri. (bis)

Când las pe mână fruntea încă păstrând al rugăciunii strai,
ca urma liniștii pe rouă mai simt umblările prin rai. (bis)

Când las din mână Mâna-Ți dulce, încă simțindu-Te pe prag,
ca urma lacrimii pe cântec mai simt c-ai fost, Isuse drag. (bis)

Când las din mâini făclia dusă, încă părând a o ținea,
ca urma razei peste-o noapte mai simt c-a fost cărarea mea. (bis)

Când las și mâinile odihnei, încă părând că n-am sfârșit,
ca urma imnului pe-o clipă mai sui un prag – și l-am pășit. (bis)

900. AVEAM CÂNDVA

Aveam cândva prieteni mult',
copil, când alergam desculț,
dar numai am văzut că nu-s
așa s-au dus.

Aveam cândva însoțitori
la muncă prin ai vieții zori,
dar ce curând toți au apus –
pe rând s-au dus. (bis)

Aveam cândva atâția frați
de-o inimă și-un duh purtați...
Ce rod frumos ei au adus,
dar toți s-au dus.

Aveam cândva atâți vrăjmași
ce-mi chinuiau ai vieții pași,
dar azi mă uit și văd că nu-s,
o, cum s-au dus! (bis)

Aveam cândva-ndoieli adânci
că viața-mi voi zdrobi de stânci,
dar cum m-a izbăvit Isus
și mi le-a dus!

...Aveam – dar azi nimica n-am
din tot ce bun sau rău aveam –
mi-a mai rămas doar locul Sus
și Tu, Isus... (bis)

901. TE SLĂVIM, PREAMĂRIT DUMNEZEU

Te slăvim, Preamărit Dumnezeu,
Împărat și Stăpân, și-Arhiereu,
Te slăvim, Scump Isus, Om deplin,
Fiu Iubit, Miel Junghiat, Rob Divin. (bis)
Osana, // fii slăvit, // (de 3 ori) osana,
ne-nchinăm și cântăm slava Ta,
Cel ce vii să ne fii Împărat,
căci, murind și-nviind, ne-ai salvat!

Ți-aducem ca un mir prețios
sfântul dor iubitor și duios,
sărutând pașii Tăi preasfințiți,
Te primim și slujim fericiți. (bis)
Osana, // Te slăvim, // (de 3 ori) Scump Isus,
c-ai venit preamărit și supus,
Dumnezeu, Arhiereu și-Mpărat,
fii în veci preamărit și-nchinat!

Ne-nchinăm și cântăm osana,
Crucea Ta, Jertfa Ta, Slava Ta,
credincioși și voioși s-o nălțăm –

și trăind, și murind să-Ți urmă. (bis)
Osana, // lăudăm, // (de 3 ori) osana,
Ziua Ta, Fața Ta, Slava Ta,
Fericit, Strălucit și-nchinat
Dumnezeu, Arhiereu și-Mpărat!

902. FII SLĂVIT, ISUSE DRAG

Fii slăvit, Isuse drag, pentru calea dulce
și pentru frumosul steag care ne conduce.
El ne poară-n Duhul Sfânt și ne-ndeamnă-ntruna
și-ale noastre inimi sunt una, toate una.

Tu, Isuse drag, ești al nostru steag până vom intra
în cetatea Ta, în cetatea Ta, în cetatea Ta.

Fii slăvit, Isuse bun, pentru cei din față,
ce Cuvântul sfânt ni-l spun și din el ne-nvață.
Ei se ostenesc din greu să ne-ndrume bine,
Doamne, fii cu ei mereu și lumini ni-i ține.

Fii slăvit, Isuse Sfânt, pentru-a Ta iubire
care-ajută pe pământ sfânta Ta oștire.
Poartă numa-n biruinți brațele viteze,
calea Sfinților Părinți fiii s-o urmeze...

903. NECONTENITĂ SLAVĂ

Necontenită slavă, Isuse-Ți vom cânta
și vom nălța prin lume răscumpărarea Ta,
să vină toți să afle belșugul Tău de har
și dulcea mântuire pe care-o dai în dar.

Slavă, slavă-n veci, Isus, cânte tot ce-i sus,
cânte tot ce-i jos: slavă-n veci, Hristos. (bis)

Izvor de viață nouă, Isuse-n Tine-avem,
prin Tine-n lupta sfântă a birui putem,
prin Tine-n orice vreme rodim tot mai frumos
și drumul spre vecie ni-e tot mai luminos.

Isuse, slavă Ție de tot ce-ai pregătit
la cei ce prin credință în inimi Te-au primit;
iubirea și cântarea Ți-aducem ne-ncetat –
Mântuitorul nostru, fii binecuvântat.

904. SLAVĂ ȘI MĂRIRE ȚIE

Slavă și Mărire Ție, Minunat Mântuitor
ce-ai venit din veșnicie să ne fii izbăvitor;
Tu reversi Izvor de Viață celor ce la Tine vin,
și lumina cea mai sfântă Noului Ierusalim.

Te slăvim, Te slăvim toți cu drag, în cor,
Te primim, Te slujim, Scump Mântuitor. (bis)

Slavă și Mărire Ție, ce ne-ai fost un sfânt hotar
de la care, pe cărarea-Ți, ne-ai umplut cu veșnic har,
Tu, iubirea arzătoare fără seamăn pe pământ,
brațul care ne conduce către Cerul drag și sfânt.

Slavă și Mărire Ție, Ușa Raiului Ceresc,
Dragoste ce nu-s cuvinte spre-a putea ca s-o rostesc;
Tu ești Slava Nemuririi, fericirea ce-o dorim,
Tu ești Soarele Iubirii, Scump Isus, Te preamărim!

905. SLAVĂ ȚIE, TURN PUTERNIC

Slavă Ție, Turn Puternic de-adăpost și de scăpare,
Cetățuie nestrăpunsă, Zid slăvit de apărare,
Braț nebiruit ce dăruie mântuire pe vecie
– din tot sufletul, Isuse, slavă, slavă, slavă Ție!

Ție, Sfânt Mântuitor,
toată slava, toată slava tuturor,
Dumnezeu Nebiruit,
toată slava, toată slava – fii slăvit!

Slavă Ție ce, din toate, i-ai scăpat pe-ai Tăi cu bine,
alungând a' nopții duhuri de-ngroziri și spaime pline,
aducând al mântuirii răsărit de bucurie
– din tot sufletul, Isuse, slavă, slavă, slavă Ție!

Slavă Ție ce, din toate câte vor mai fi să vină,
vei scăpa pe-ai Tăi cu bine până-n veșnica lumină
unde le-ai gătit o dulce și-o eternă bucurie
– din tot sufletul, Isuse, slavă, slavă, slavă Ție!

906. CÂNTĂRILE IUBIRII NOASTRE

Cântările iubirii noastre vin spre iubirea Ta, Isus,
prin toate Porțile Albastre deschise la venit și dus
– cântări cum nu-s Ți dăm, Isus,
în tot mai nou venit și dus.

Cântările iubirii Tale, din care vin lumini și vis,
le-aștept pe cea mai dulce cale din cerul cel mai larg deschis

– și psalmi cum nu-s îmi vin, Isus,
din cerul liber și deschis.

Cântările iubirii noastre, prin raze, către Tine curg
în dimineți și-n seri albastre, în liniștiri de zori și-amurg
– cântări cum nu-s îți vin, Isus,
în liniștiri de zori și-amurg.

Și undeva-ntre nori și stele, ne-mbrățișăm preafericiți
cum numai noi și numai ele am fi în vecii nesfârșiți
– cântări cum nu-s să-Ți dăm, Isus,
mereu prin vecii nesfârșiți.

907. VEȘNIC SLAVĂ ȚIE

Veșnic slavă Ție, Dumnezeu Slăvit,
Care-n măreție Te-ai descoperit.

Slava cea mai mare Ți-o-nălțăm mereu,
veșnică-nchinare, Veșnic Dumnezeu.

Nimeni nu-i ca Tine înălțat și Sfânt,
Mâna Ta le ține toate câte sînt.

Slava Ta străbate orișice hotar,
Tu Te-ascunzi în toate, Sâmbure și Har.

Tu-i urmezi durerii sfânt alin de-ajuns,
Tu-i întorci Tăcerii cel mai nalt răspuns.

Tu ești Taina Vieții, Tu al ei Izvor,
Tu al frumuseții negrăit fior.

– Imnul adorării cel mai nalt adus,
jertfele-nchinării Ție, Scump Isus.

908. FRUMOS AI FOST, ISUSE

Frumos ai fost, Isuse, în Cerul cel ascuns,
Frumos în Slava-nchisă și-n Timpul Ne-nceput,
Frumos în Gândul Veșnic, Frumos în Nepătruns,
dar ca-n Lumina Primă nicicând nu Te-am văzut. (bis)

Preafrumos, preafrumos, preafrumos
e din veci, pe vecie Hristos,
preamărit, preamărit, preamărit
fie El, Cel Frumos și Iubit. (bis)

Frumos ai fost, Isuse, în staulul umil,
Frumos la Sânul Mamei, Frumos în Templu dus,
Frumos crescând în haruri, Frumos vorbind, Copil,
dar ca în ascultare, neîntrecut, Isus. (bis)

Frumos ai fost, Isuse, pe muntele Măslin,
Frumos ai fost pe mare, Frumos lucrând slăvit,
Frumos ai fost pe vârful Taborului divin,
dar ca pe Crucea Jertfei, nicipând mai strălucit. (bis)

909. TE LAUD, NUME VEȘNIC

Te laud, Nume Veșnic ce nu poți fi rostit,
Izvor al Strălucirii ce nu poți fi privit,
Adâncu-nțelepciunii ce nu poți fi cuprins,
Fior al Armoniei ce nu poți fi atins.

Te laud că din toate aceste frumuseți
ai pus ceva și-n visul fugarei mele vieți;
că din a vieții ape, din al iubirii foc,
umplând-o și umplând-o, mai afli încă loc.

Te laud că eu, umbra de-o clipă viețuind,
sunt înfiat în Taina Vieții nemurind
și dobândind eterna putere de-a crea,
adeveresc prin toate Dumnezeirea Ta.

910. ISUS, IUBIT ISUS

Isus, Iubit Isus, cu sufletul supus,
cântare Ți-am adus, Isus, Iubit Isus.
Pe veci de veșniciei, noi Te rugăm să fii
cu toți ai Tăi copii și-n paza Ta să-i ții.

Căci Te iubim și Te dorim,
din inimă Te preamărim;
căci Te-ascultăm și Te urmăm,
și inima dorim să-Ți dăm.

Isus, Isus Iubit, cu brațul Tău slăvit,
păzește fericit poporul Tău Iubit.
Să nu slăbim nicipând, mereu credință-având,
pe calea Ta urmând, să Te vedem curând.

911. SFINTE DUMNEZEUL NOSTRU

Sfinte Dumnezeul nostru, Sfinte Tare în nevoi,
Sfinte-n veci fără de moarte, miluiește-ne pe noi. (bis)

912. AȘA TE ROG, ISUSE DOAMNE

Așa Te rog, Isuse Doamne, să mă ajuți să cresc curat,
părinții mei să poată spune că le-am fost fiu cu-adevărat. (bis)

Așa să pot simți alături de-acela care mi l-ai dat,
ca soțul meu să poată spune că i-am fost soț cu-adevărat. (bis)

Așa să pot umbla, statornic, pe calea care m-ai chemat,
ca frații mei să poată spune că le-am fost frate-adevărat. (bis)

Așa să-mi pot ținea credința și drumul vrednic de urmat,
ca fiii mei să poată spune c-am fost părinte-adevărat. (bis)

Așa să-mi fie rodul vieții și-n ce m-ascund, și-n ce m-arat,
ca oamenii să poată spune c-am fost un om cu-adevărat. (bis)

Așa să-mi fie toată viața, ca-n clipa când voi fi-ntrebat,
chiar și vrăjmașul meu să spună c-am fost creștin cu-adevărat. (bis)

Și-așa să-mi fie lupta sfântă, ca Tu, când fi-voi judecat,
să poți mărturisi, Isuse, că Ți-am crezut cu-adevărat. (bis)

913. MILA, NUMAI MILA

Mila, numai mila Ta, Isuse-o cer,
numai ea-mi mai poate face-un loc în Cer.

Doamne, nu sunt vrednic nici să caut în Sus,
mila, numai mila Ta o cer, Isus.

Câte fapte bune cred c-aș fi făcut,
azi le văd nimica și le-ascund tăcut.

Câtă cale bună trebuia s-o țin,
Doamne, n-am ținut-o și netrebnic vin.

N-am avut răbdare, n-am iertat tăcut,
n-am fost blând și pașnic – asta am făcut!

Cum să pot azi ochii să-i ridic spre cer?
Mila, numai mila Ta, Isuse-o cer...

914. DEPĂRTEAZĂ-MĂ, ISUSE

Depărtează-mă, Isuse, de-a fățarniciei cale,
ca să mă avânt spre cerul adevărilor Tale.
Depărtează de la mine duhul necredincioșiei,
ca să-mi pot păstra în suflet frumusețea curăției. (bis)

Depărtează-mi boldul urii și-umilința prefăcută,
ca să ardă-n mine dulce para dragostei tăcută.
Depărtează-mi din altarul inimii răscumpărate
focul jertfei prefăcute și al faptei necurate. (bis)

Depărtează-mă de duhul veacului cel fărdelege,
ca să poată harul veșnic mai de Tine să mă lege.
Mulțumesc că Tu vei face tot ce-i bine pentru mine,
ca-nchinarea-mi, totdeauna, să Ți-o dau cum se cuvine. (bis)

915. DOAMNE, INIMA DIN MINE

Doamne, inima din mine, nu lăsa să se mai teamă
de nimic decât de Tine și de pofta care-o cheamă.

Doamne, lacrimile mele nu mai curgă niciodată
decât ori pentru greșale, ori de dragoste curată. (bis)

Doamne, sufletul nu-mi ardă decât pentru-a Ta iubire
ori că a putut să-și piardă anii scumpi în nerodire.

Doamne-ntreaga mea putere numai binelui s-ajute
și să-ntoarcă spre-nviere suflete-n păcat pierdute. (bis)

Doamne-ntreaga mea ființă, nu lăsa să Te mai lase,
ci să-Ți suie-n umilință umbra crucii luminoase.

Doamne, ca să poți odată să spui și privind la mine:
«Bine, slugă-adevărată, credincios peste puține»... (bis)

916. DESPĂGUBEȘTE, DOAMNE

Despăgubește, Doamne, iubirea jertfitoare,
iubirea care tace, purtându-și crucea grea,
iubirea care arde și suferă, și doare,
– că numai Tu știi Singur (bis) ce lupte duce ea,
iubirea care arde și suferă, și doare,
– că numai Tu știi Singur ce lupte duce ea.

Despăgubește, Doamne, iubirea-nsingurată,
ascunsă și lăsată să suferă-ntre spini,
că ea-și deschide rana ferită și curată,
în ceasul tainic, numai (bis) spre ochii Tăi divini,
că ea-și deschide rana ferită și curată,
în ceasul tainic, numai spre ochii Tăi divini.

Despăgubește, Doamne, iubirea tăinuită,
ce-și arde-ascuns în sine tot mirul ei frumos,
iubirea ce rămâne adânc ne-mpărtășită,

că ea pășește-n lume (bis) mai greu după Hristos,
iubirea ce rămâne adânc ne-mpărtășită,
că ea pășește-n lume mai greu după Hristos.

Despăgubește, Doamne, iubirea cheltuită
în lacrimă și-n jertfă spre cel nedemn de ea,
iubirea ce se frânge călcată și zdrobită,
– c-aceasta-i cea mai sfântă (bis) iubire, și mai grea,
iubirea ce se frânge călcată și zdrobită,
– c-aceasta-i cea mai sfântă iubire, și mai grea.

917. PLEACĂ-MI OCHII, DOAMNE

Pleacă-mi ochii, Doamne, până la pământ
și adânc smerește-mi sufletul înfrânt,
până voi cunoaște cât Te-am întristat
când cuvântul unic, Doamne, mi-am călcat.

Nu-mi lăsa odihnă duhului zdrobit
până va cunoaște ce mult Ți-am greșit,
până o să-mi plângă îndeajuns de-amar,
să se-nvrednicească de iubirea-Ți iar.

Și-apoi ține-mi, Doamne, duhul înfrânat,
să nu-mi tragă trupul iarăși în păcat.
Ține-mi trează grija dragostei mereu
cât e cursa-ntinsă pe tot drumul meu.

918. DOAMNE, EU DORESC

Doamne, eu doresc, știi bine, numai drumul Tău plăcut,
dar adesea, dintr-o dată, iar mă pomenesc căzut.

Doamne-ai milă când cad iar,
fă-mă să pot plânge-amar,
să mă lepăd de cel rău,
s-ajung iar copilul Tău. (bis)

Doamne, eu mă lupt, știi bine, să-Ți urmez Cuvântul sfânt,
dar adesea, dintr-o dată, iar mă pomenesc înfrânt.

Doamne, eu aș vrea, știi bine, strajă buzelor să-mi pun,
dar adesea, dintr-o dată, iar vorbesc ca un nebun.

Doamne,-ajută-mă odată s-ajung starea cea de har
de la care niciodată să nu pot să mai cad iar.

919. DE CE NU VII NICI ASTĂZI?

De ce nu vii nici astăzi pe calea lui Hristos,
nu vezi cum mergi spre moarte din ce în ce mai jos?
Nu vezi cum calea lumii te duce ca pe-un vad,
cu trupul spre ruină și sufletul spre iad?

De ce nu vii – de ce nu vii din căile pustii?
De ce-ntârzii, de ce-ntârzii când Domnul vrea să vii?
Nu amâna, nu amâna cât te mai poți salva!...

De ce amâi și astăzi când te-a chemat Hristos,
nu vezi cât e de-aproape sfârșitul fioros,
nu vezi cum cade frunza și zilele cum scad
și trupu-ți merge-n moarte, iar sufletul în iad?

Nu amâna și astăzi, ci vino chiar acum,
Isus Hristos te cheamă pe-al Vieții dulce drum
Isus Hristos te-ar face al Cerului răsad
și sufletul, și trupul scăpându-ți-l de iad.

920. DOAMNE, SĂ NU FIE NIMENI

Doamne, să nu fie nimeni chinuit din vina mea,
nici din vina mea să cadă cineva-n pierzare grea,
să nu merg la Judecată de vreo vină apăsător,
ci să-l pot privi pe-oricare fericit și-nduioșat.

Doamne, nici să fie nimeni vinovat de chinul meu,
peste nimeni să n-apeșe vreun păcat că sufăr eu,
ci s-ajungă Judecata mântuiți toți câți mă bat,
ca să-l pot privi pe-oricare fericit și-nduioșat.

921. DE CE PLÂNGI?

De ce plângi, sărmane suflet, ce poveri prea grele
te apasă-nsângerându-ți inima sub ele?
De ce-ntunecă durerea cerul tot din tine?
Suflet drag, Hristos dorește chinul să-ți aline! (bis)

Nu mai plânge, nu mai plânge, suflet singurel,
vin-la Domnul și te strânge lângă sân la El
și El dulce te va strânge lângă sân la El.

Vino la Isus cu-a tale răni adânci și grele,
Mâna Lui cea dulce-ți toarnă untdelemn pe ele
și-ale tale-amare lacrimi care curg tăcute,
a' Lui buze dulci dorește blând să le sărute... (bis)

Vino la Isus, sărmane suflet în suspine,
nimeni n-are-atâta milă ca și El de tine;

nu mai plânge, nu ești singur, Domnul te iubește,
cazi la sânul Lui și-acolo dulce te-alipește... (bis)

922. DAC-AI MAI CREDE

Dac-ai mai crede-n Dumnezeu,
nimica încă // nu-i pierdut. // (de 3 ori)
Și astăzi iar te poți întoarce...
și iar ai fi ca la-nceput! (bis)

Dac-ai mai crede, dac-ai mai crede,
dac-ai mai crede-n Dumnezeu.

Ar mai putea să-nvie iarăși
nădejdea ce-o // dorești mereu // (de 3 ori)
– ah, totu-i cu puțință, totul,
dac-ai mai crede-n Dumnezeu! (bis)

923. CÂND TE-AU DUS, ISUSE

Când Te-au dus, Isuse-n Templu, bucurie îngerească
avu Simeon bătrânul c-a putut să Te cunoască. (bis)

Că ceruse să nu moară până-Ți va vedea ivirea,
Soare veșnic al iubirii, Care mântui omenirea. (bis)

Iar când Te-a văzut, Isuse, liniștit putea să moară,
liniștită-i numai moartea celor care Te aflară. (bis)

Fă ca și-astăzi să Te-aștepte toți ca el când Te vei naște.
Doamne, nimeni să nu moară până nu Te va cunoaște! (bis)

924. ÎN CARTEA TA...

În Cartea Ta îmi scriu mereu,
în orice timp și-n orice loc,
eu, numai eu,
– ori slava mea, ori chinul meu,
îmi scriu cu litere de foc.

Îmi scriu ai vieții mele pași,
cu dragostea și ura lor,
eu, numai eu,
– printre prieteni sau vrăjmași,
mi-i scriu – și scrisele nu mor.

Îmi scriu ale privirii zări
spre curăție sau păcat,
eu, numai eu,

– prin rugăciuni sau desfrânări,
îmi scriu cu scris nemaiuitat.

Îmi scriu cuvintele din glas,
cu grai de sfânt ori de păgân,
eu, numai eu,
– ce spun în orice loc și ceas,
îmi scriu și scrise-n veci rămân.

Îmi scriu și gândul cel frumos,
și gândul josnic și sărac,
eu, numai eu,
– le scriu în fața lui Hristos
și scrise-mi vor rămâne-n veac.

Mi-am scris ce-am strâns și ce-am pierdut
prin vorba sau tăcerea mea,
eu, numai eu,
– ce-am lenevit sau ce-am făcut,
le-am scris și-n veci vor rămânea.

Le-am scris, – iar Măine, când și eu
pleca-voi din al lumii vis,
eu, numai eu
mă voi împărtăși mereu
de tot ce-n Cartea Ta mi-am scris.

925. CUM SĂ POȚI HRĂNI PE ALȚII?

Cum să poți hrăni pe alții când tu însuți ești flămând,
căci în duh și-n rugăciune n-ai mai fost de nu știi când?

Cum să poți să-mbraci pe alții când ești gol și stai sărac,
căci în leneviri și-n patimi toate simțurile-ți zac? (bis)

Cum să poți trezi credința când tu dormi nepăsător,
cum să-nvii virtuți în alții când în tine toate mor?

Cum să mântuiești pe alții când tu însuți zaci pierdut?
– O, decât așa, mai bine nici să nu te fi născut. (bis)

Scoală, nu mai sta, privește de la tine-n sus și-n jos,
n-aștepta să te trezească Judecata lui Hristos!

Și-ți adu plângând aminte cum erai și ce-ai rămas,
nu-ți întârzia trezirea până-n tristul morții ceas! (bis)

926. VINE-O CLIPĂ

Vine-o clipă când pătrunzi taina-n care te scufunzi
și-adevărului ce-l crezi nu-i mai cere apoi dovezi,
și-n iubirea care-o dai, numai foc și lacrimi ai;
– clipa asta-i un hotar între gheață și-ntre jar.

Vine-o clipă când te dor orice umbre pe izvor,
orice frunze care mor și orice răni a tuturor,
când ai vrea din ochi să-i pui foc în sufletul oricui;
– clipa asta-i sfântul salt dintr-un cer în celălalt.

Vine-o clipă când ți-e drag de-orice cale și orice prag
și-ai dori să le săruți pașii fiilor pierduți,
numai să-i întorci plângând inimilor așteptând;
– clipa asta-i nimb voios peste-un suflet în Hristos.

927. ÎL DOARE PE HRISTOS

Îl doare pe Hristos mai mult ca toate
viața ta de trudă și-alergare,
așa de-adânc robită de păcate,
de ură, de minciuni și disperare.

Îl doare pe Hristos, (bis)
trecutul tău cel păcătos,
Îl doare pe Hristos.

Tu vezi că-i rău ce faci, dar nu ți-e teamă
nici de Hristos și nici de conștiință,
de-a Lui porunci, tu n-ai vrut să ții seamă,
ci le-ai călcat cu buna ta știință.

Îl doare pe Hristos, adânc Îl doare
tot ce ți-a dat cu milă și iubire,
iar tu arunci spre moarte și pierzare,
îndepărtat de dulcea-l mântuire.

Întoarce-te și vezi-ți decăderea
și prăbușirea-n iadul de păcate,
Isus Hristos îți poate da-nfierea,
dar vin-la El acum, cât se mai poate.

928. VINO, CÂND TE CHEAMĂ DOMNUL

Vino, când te cheamă Domnul,
până nu vin zile când
poți să tot ascuți dorindu-L,
n-ai să-L mai auzi, n-ai să-L mai auzi chemând.

Lasă calea păcătoasă,
cât nu-s ultimii tăi pași,

n-aștepta să vină vremea
ca să nu mai poți, ca să nu mai poți s-o lași.

Caută ușa mântuirii
până-i cerul ei deschis,
ca să n-ajungi clipa-n care
pentru veci va fi, pentru veci va fi închis.

Fii smerit în slujba sfântă,
ca să n-ajungi fariseu,
că pe mulți astfel de oameni
o s-alunge, o s-alunge Dumnezeu.

Nu te lepăda de Domnul
pe-orice cruce ai fi pus,
că de mulți, la Judecată,
Se va lepăda, se va lepăda Isus.

Ci cu teamă mergi tot drumul
până-n cer după Hristos,
numai când vei fi acolo
să fii sigur, să fii sigur și voios.

929. ÎN ZADAR SE MAI GRĂBEȘTE

În zadar se mai grăbește cel ce pleacă mai târziu,
alergarea lui sfârșește cu un strigăt în pustiu.

Pentru mântuirea ta, nu mai sta, nu mai sta,
pentru cerul tău frumos, vin' acum, vin' acum la Hristos.

În zadar se mai frământă cel ce n-a vrut când putea,
mila și chemarea sfântă și-are vremea ei și ea.

În zadar se mai căiește cel ce-a ars ce n-are preț,
râsul clipei îl plătește plânsul veșnicei vieți.

În zadar va plânge-odată vremea harului de-acum
cel chemat cu-atâtea lacrimi, dar nu-i pasă nicidecum.

Câtă vreme încă este cale și prilej, și har,
nu uita de toate-aceste, căci curând va fi-n zadar.

930. MAI CHEAMĂ-MI, ISUSE

Mai cheamă-mi, Isuse, al meu duh zdrobit,
să verse șiroaie de lacrimi
și spală-l, Isuse, de tot ce-a trăit
prin negura nopții de patimi;

mai dă-mi pocăință în sufletul meu,
dă-mi har și credință deplină,
smerenie sfântă mai dă-mi Tu mereu,
să umblu pe căi de lumină...

Mai iartă-mi, Isuse, tot cât Ți-am greșit,
că nu este om fără vină
și-nvăluie-mi dulce tot duhul zdrobit
și-n pacea iertării-l alină.
Mai dă-mi o speranță în sufletul meu
și-mbracă-mă-n haina-nnoirii,
și ia-mă cu Tine, Isuse, la greu,
să scap de ispitele firii.

Mai lasă-mi, Isuse, suspinul trudit,
plecat în genunchi să Te cheme,
mai iartă-mi, Isuse, piciorul greșit
și-ndreaptă-i umblarea prin vreme.
Mai dă-mi o lumină în sufletul meu
din sfânta și dreapta credință,
unește-mă veșnic, Isus-Dumnezeu,
cu Marea și Sfânta-Ți Ființă.

931. PRIN ÎNTUNERICUL DIN LUME

Prin întunericul din lume, atâta vreme-am rătăcit,
dorind să aflu fericire, dar în zadar, că n-am găsit.

De lumea rea și pierzătoare, să m-alipesc eu am căutat,
dar n-am găsit nici mângâiere, nici adăpost nu mi-am aflat. (bis)

Prin focul lumii învrăjbite, căutai să-mi stâmpăr setea mea,
dar numai arșiță și chinuri, și lacrimi am aflat în ea.

De bunurile-i trecătoare, eu, Doamne, ochii mi-am legat,
dar tot flămând și gol rămas-am și-am plâns cu sufletul uscat. (bis)

De amăgirile-i viclene, eu m-am lăsat, Isuse-atras
și câte lumea nu-mi promise, dar ce-ntristare mi-a rămas...

Dar azi, Isuse, vreau, din lume, să-ntorc și Ție să-Ți slujesc,
că lumea-i numai chin și jale, dar Tu mi-ai dat tot ce-mi doresc. (bis)

932. SÂNGELE TĂU

Sângele Tău, Sângele Tău, Isuse, curs pe cruce,
el singur – mie, cel mai rău, mi-a dat iertarea dulce. (bis)

Fii binecuvântat, fii binecuvântat,
Sfânt Sânge preacurat,
căci greul meu, căci greul meu păcat
mi l-ai spălat,
doar Tu mi l-ai spălat.

O, cât de-adânc am fost căzut de tot și dintr-o dată,
pe veci mă socoteam pierdut și vina-mi neiertată. (bis)

Păcătuit-am contra Ta și-a dragostei divine,
o, cine m-ar putea ierta, Sfânt Sânge, decât Tine? (bis)

Zăceam căzut acolo jos, privit de toți cu silă.
– O, Sânge Sfânt al lui Hristos, doar Ție Ți-a fost milă. (bis)
Sfânt Sânge, nu mă mai lăsa să uit și să cad iară,
ci fă-mi pustietatea mea o nouă primăvară... (bis)

933. POATE-AI PUS ȘI TU ODATA

Poate-ai pus și tu odată lui Hristos un legământ.
Îl mai ții tu minte oare, sau de mult i-ai pus mormânt? (bis)

O, adu-ți, adu-ți aminte dragostea dintâi,
vino, vino iar fierbinte
și cu ea, cu ea-nainte să rămâi!...

Poate-ai spus și tu odată mamă unei dulci iubiri –
azi ce loc mai ții tu-n suflet umedelor ei priviri? (bis)

Poate-i spus și tu odată psalmii cu un suflet blând;
ce s-a mai ales din taina imnului cântat plângând? (bis)

Poate-i dus și tu odată cuiva un cuvânt frumos –
dacă nu-l mai uzi cu lacrimi, ce-a rodit pentru Hristos? (bis)

Ce mai este-acum din toate, câte gânduri bune-ai pus,
dacă nici un rod din toate n-a rămas pentru Isus? (bis)

934. GLASUL RUGĂCIUNII MELE

Glasul rugăciunii mele, Doamne, rabdă-mi-l tăcând,
căci naintea Ta-mi stă duhul // frământat // (de 3 ori) și tremurând.

Dumnezeul meu, ajută-mi
să-mi îndrept al vieții rost,
căci mă leg din clipa asta (bis)
să nu fiu (bis) tot cum am fost.

Calea Ta întotdeauna am văzut-o-n fața mea,
însă eu necredinciosul // n-am umblat // (de 3 ori) mereu pe ea.

Duhul Tău întotdeauna mi-a fost sfânt și-a fost aprins,
însă eu neveghețorul // prea am fost // (de 3 ori) de somn învins.

Voia Ta întotdeauna am știut-o luminos,
însă eu neascultătorul // n-am iubit, // (bis) n-am iubit-o credincios.

Și Cuvântu-Ți totdeauna L-am avut și L-am purtat,
însă eu nepăsătorul // prea ades, // (bis) prea adesea L-am uitat.

Frații mei întotdeauna m-au înștiințat s-ascult,
însă eu nesocotitul // i-am rănit // (de 3 ori) atât de mult.

Mila Ta dintotdeauna mă tot cheamă să mă-ndrept,
însă e nemântuitul // nu știu cât // (de 3 ori) mai tot aștept...

935. DACĂ S-A FĂCUT MINUNEA

Dacă s-a făcut minunea înnoirii vieții tale,
asta trebuie s-o vadă orișicine, pe-orice cale.

Dacă-n inima ta-i pacea și-n ea Duhul Sfânt se ține,
asta trebuie s-o vadă, pe-orice cale, orișicine. (bis)

Dacă tu-L urmezi pe Domnul și ții calea voii Sale,
asta trebui s-o vadă orișicine, pe-orice cale.

Dacă tu ai pentru semeni gânduri de iubire pline,
asta trebuie s-o vadă pe-orice cale, orișicine. (bis)

Dacă-ai rupt-o cu trecutul de păcate și greșale,
asta trebuie s-o vadă orișicine, pe-orice cale.

Căci dacă-ai aflat pe Domnul și-l cunoști Cuvântul bine,
vai de tine când n-o vede pe-orice cale, orișicine. (bis)

936. O, CERUL FĂRĂ MARGINI

O, cerul fără margini al ochiului curat,
ce dulce-a fost naintea căderii în păcat!
Ce dulce-a fost lumina încrederii, iubind,
și cum a prăbușit-o ispita, neveghind!

Isuse, // vino // (de 3 ori) iar
și dă-ne-al păcii har,
în el // să rămânem // (bis)
și-n veci să nu cădem.

O, legământul unic cu lacrimi înălțat,
ce dulce-a fost naintea căderii în păcat!
Ce nalt a fost cuprinsul sfințitului sărut
și cum l-a frânt căderea păcatului făcut!

O, de-aș putea reface al ochilor senin,
să-mi vindec legământul de rana cu venin,
să-i spăl iubirii fața ce eu i-am întinat...
– nu-i preț pe lumea asta să-l cred prea greu de dat!...

937. AL TĂU SUNT EU

Al Tău sunt eu, Isuse Bun, al Tău, al Tău, al Tău,
în Mâna Ta viața-mi pun, ferește-mi-o de rău.
Spre slava Ta lucrez și cânt,
al Tău sunt eu, Isuse Sfânt, al Tău, al Tău, al Tău.
Păstrează-mă mereu, Preasfinte Dumnezeu,
ferit de orice rău, al Tău, al Tău...

A Ta sunt eu, Isuse drag, a Ta, a Ta, a Ta,
al bucuriei mele steag spre Tine-mi voi purta.
Cu tot ce am, prin tot ce trag,
a Ta sunt eu, Isuse drag, a Ta, a Ta, a Ta.
Păstrează-mă mereu, Preasfinte Dumnezeu,
oriunde m-ai purta, a Ta, a Ta.

Ai tăi suntem, Isus iubit, ai Tăi, ai Tăi, ai Tăi,
și vrem să-Ți ardem mai sfințit a inimii văpăi.
Cu tot ce-avem, pân-la sfârșit,
ai Tăi suntem, Isus iubit, ai Tăi, ai Tăi, ai Tăi.
Păstrează-ne mereu, Preasfinte Dumnezeu,
biruitori pe-a vieții căi, ai Tăi, ai Tăi...

938. DOAMNE, IAR ÎMI PLEC GENUNCHII

Doamne, iar îmi plec genunchii înaintea Crucii Sfinte
cu o inimă zdrobită și cu-o lacrimă fierbinte. (bis)

Doamne, Doamne, mila Ta-i scăparea mea.

Nu am mirul Magdalenei să Ți-L dau pentru-ngropare,
dar cu plâns ca păcătoasa Îți spăl sfintele picioare. (bis)

Am umblat prea mult pe lume, în păcate și în rele,
fără să mă gândesc la Tine ori la ceasul morții mele. (bis)

M-am gândit numai la lume, la averi și la păcate,
fără să-mi pese că Tu sângeri și Tu suferi pentru toate. (bis)

Astăzi văd cu pocăință Prețul Scump al Crucii Tale
pentru vina mea cea mare, pentru-a vieții mele cale. (bis)

Și mă rog cu păcătoasa și tâlharul de pe Cruce:
iartă-mă și mă primește și-mi dă raiul Tău cel dulce. (bis)

939. TOT CE-AM CÂNTAT, Isuse

Tot ce-am cântat, Isuse, și-am plâns sub Crucea Ta
să mă alunge-ntruna ca groaza și furtuna
– de-am să Te pot uita!

Tot ce mi-ai dat Tu mie și eu Ți-am dat cândva,
iubirea cea cerească, mă ardă și-osândească
– de-am să Te pot uita!

Tot ce-a fost martor stării ce n-o mai pot purta
mă-nvinuiască-oriunde, să nu mă pot ascunde,
– de-am să Te pot uita!

Tot ce Ți-am spus prin lacrimi sau zis prin gura mea,
ca arșița să-mi fie, ca gheața să mă ție
– de-am să Te pot uita!

Tot chinul dus și foamea, și multa lipsă grea,
și munca cea amară napoi să-mi vină iară
– de-am să Te pot uita.

940. E SĂRBĂTOARE

E sărbătoare până-n cer și cântă-ntreaga zare
când se dărâmă-un gard de fier și crește-un câmp de floare.

E sărbătoare când un rău se duce pe vecie
și se ridică-n locul său un sfânt și-o bucurie.

E sărbătoare când sfârșesc suspinul și-ngrozirea
și-n locul lor se nasc și cresc cântarea și iubirea.

E sărbătoare și cules când silnicia pierе
și cei ce-au plâns prelung reies din noapte spre-nviere.

E sărbătoare-n clipa când sfârșește-o depărtare
și, după ani și ani plângând, sosește-o-mbrățișare.

E sărbătoare când, duios, cei dragi cu noi se-adună,
– dar cea mai mare-i când Hristos cu-un suflet se cunună.

941. SPUNE-MI MIE, DOAMNE

– Spune-mi mie, Doamne Dumnezeu meu,
de ce nu mă-ngăduie suspinu-mi greu.
Ochii-mi lăcrimează și-s îndurerat,
eu cum voi răspunde pentru-al meu păcat?

Ai milă de mine, Dumnezeu meu,
liniștește-mi gândul și suspinul greu
și-mi arată calea-n care să pășesc,
să-mi sfârșesc durerea, pacea să-mi găsesc.

– O, suflete dragă, pacea vei afla
dacă vii cu lacrimi lângă crucea Mea.
Pentru-a tale fapte câte le-ai greșit,
Eu Mi-am dat viața și le-am ispășit.

Crede și te-ntoarce, și vei fi iertat,
iar apoi slujește-Mi cu un gând curat,
ca în bucurie să te pot primi
când aici în lume viața vei sfârși...

942. LUME, NEGUSTOR DE RELE

Lume, negustor de rele, cum m-ai înșelat cu ele,
mi-ai promis de toate cele și mi-ai dat amar și jele.
Mi-ai promis mare și sare și mi-ai dat lacrimi amare,
mi-ai promis averi de strâns și mi-ai dat amar și plâns. (bis)

Lume, negustor de rele, cum m-ai înșelat cu ele,
mi-ai promis de toate cele și mi-ai dat amar și jele.
Mi-ai promis și mi-ai promis, dar minciună-i tot ce-ai zis,
c-ai zis până te-am crezut și-apoi m-ai lăsat căzut. (bis)

Lume, negustor de rele, tu strâmbași căile mele,
să mă duci la iad cu ele, să mă-ngropi în chinuri grele.
Ai zis cât ți-am fost pe plac și-apoi m-ai lăsat sărac,
ai zis până m-ai mințit și-apoi m-ai lăsat zdrobit. (bis)

...De n-ar fi-avut Dumnezeu milă de sufletul meu,
unde-aș fi ajuns să zac, n-ar ști nimeni, veac de veac.
Fie Domnul lăudat c-a fost bun și m-a scăpat,
fie Domnul preamărit c-a fost bun și n-am pierit. (bis)

943. LUME, LUME-NȘELĂTOARE

Lume, lume-nșelătoare, // nu mai încerca-n zadar, // (bis)
prin chemări măgulitoare, să m-atragi la tine iar. (bis)

Lume, lume-nșelătoare,
cine te iubește moare, moare greu.

Când ți-aud chemarea, lume, // fața-n palme mi-o ascund, // (bis)
în zadar mă chemi pe nume, nici nu vreau să-ți mai răspund. (bis)

În zadar întinzi spre mine // al plăcerilor pahar, // (bis)
nu-l mai vreau, că știu prea bine că e veninos și-amar. (bis)

Azi când iar mi-arăți paharul // și mă chemi să mi-l oferi, // (bis)
mi-amintesc de tot amarul din paharul tău de ieri. (bis)

Am băut acum din harul // Bunului Mântuitor, // (bis)
lume, nu-ți mai vreau paharul chiar de-ar trebui să mor. (bis)

944. O, NU MĂ MAI BIZUI

O, nu mă mai bizui pe nimic al meu,
ci mă bizui tare doar pe Dumnezeu.

Numai El, numai El
mi-ajutorul de-orice fel,
numai El, numai El.

Nu pot să mă laud cu nimic ce fac,
ci mă laud numai cu Hristos în veac.

Nu mă pot încrede în nimic de jos,
toată-ncrederea mi-e numai în Hristos.

Nici o bucurie n-am de-acest pământ,
ci mă bucur numai de Cuvântul Sfânt.

Nu mai vreau de nimeni sufletul să-mi leg,
ci mi-l jurui veșnic Domnului, întreg.

Binecuvântează-mi, Doamne-acest hotar,
pentru-ntreaga-i slavă, dă-mi întregu-Ți har.

945. Ce dulce mi-e nădejdea

Ce dulce mi-e nădejdea vieții care vine,
e numai bucurie în tot ce-aștept la Tine!

Ajută-mi, Dulce Domnul meu,
să cred, să lupt, s-alerg mereu
și oricât aș plăti de greu,
să pot s-ajung la Dumnezeu.

Va fi o dimineață și-apoi o alta iară,
întotdeauna nouă, că-n veci nu va fi seară,

Va fi o-mbrățișare întotdeauna dulce,
căci teama și-ndoiala pe veci de veci s-or duce,

Va fi o întâlnire și-apoi o alta-ntruna,
căci orice despărțire s-a dus pe totdeauna.

Ajută-mă, răbdare, s-ajung pe veșnicie,
acolo unde numai iubirea o să fie.

946. DE PE UNDE-AM FOST

De pe unde-am fost cu Tine, am numai cântări divine,
numai zile însoțite, numai fețe strălucite.

Drag Isus, scump Isus,
numai haruri mi-ai adus.
Fă să-Ți cânt, cât mai sînt,
numai Numele Tău Sfânt.

Tu mi-ai dat numai cuvinte cu-nsoțiri de lacrimi sfinte,
cu trăiri de fapte pline, numai de-adevăr și bine.

Mi-ai dat stări numai curate, numai rugăciuni nălțate
și numai cântări divine, cu lumini de lacrimi pline.

Tu-mi dai stările plăcute și-mi dai tainele tăcute,
și-mi dai faptele frumoase și cărările voioase.

Doamne, unde-am fost cu Tine a fost cerul tot cu mine
și nu ne vom mai desparte nici prin viață, nici prin moarte.

947. TOT DRUMUL CU HRISTOS

Tot drumul cu Hristos umblat ne-a fost păzit și ajutat,
sub al iubirii adăpost, // feriți de orice rău am fost. // (bis)

Slăvit să fii, slăvit Isus, de cât ne-ai dat și cum ne-ai dus,
Te vom slăvi de mii de ori, în veci mai recunoscători. (bis)

Tot ce-am cerut cu gând curat ni s-a-mplinit cu-adevărat,
nimic din câte ne-am temut // pe calea noastră n-am văzut. // (bis)

Ajungerile noastre sînt noi întâlniri în Duhul Sfânt,
și orice noi minuni primim // ne fac mai dulce să-L iubim. // (bis)

Pe drumul cu Hristos, făcut, orice sfârșit e-un început,
oriunde-i dulce și frumos // de la Hristos pîn-la Hristos. // (bis)

948. IUBEȘTE-ȚI CRUCEA TA

lubește-ți crucea ta și-o poartă, oricât de aspră ți-ar părea,
căci și cea mai amară soartă // odată ți-o-ndulcești cu ea. // (bis)

Când, cu puterile sleite, nici s-o târăști n-ai mai putea,
prin cele mai de jos ispite, mergi sprijinit de crucea ta. (bis)

Când se va năpusti furtuna și nici un scut nu vei avea,
cu-ncredere întotdeauna, // te-adăpostești sub crucea ta. // (bis)

Când va veni singurătatea și prea din greu ți-o vei purta,
ca de-al soției sân preadulce, să te-alipești de crucea ta. (bis)

Când vor veni prăpăstii multe și nici un pod nu vei avea,
ea peste ele-ți va fi punte // și-ai să le treci pe crucea ta. // (bis)
...Când vei păși către cunună, Hristos, ieșind naintea ta,
va spune: «Vino, slugă bună» – și-n schimbul crucii ți-o va da! (bis)

949. MAI ÎNTÂI DE TOATE

Mai întâi de toate, voia Domnului să ți-o supui,
cere-I peste ea deplină binecuvântarea Lui.

Doar ce-ți binecuvântează și-ți îngăduie Hristos
îți va fi spre-adevărată fericire și folos.

Mai întâi de orice-avere care vrei să ți-o adui,
caută să câștigi comoara binecuvântării Lui.

Mai întâi de-orice-nsoțire care vrei să ți-o propui,
vino, cere-I să-ți dea Domnul binecuvântarea Lui.

Mai întâi de orice vorbă care ai de gând s-o spui,
mergi și cere de la Domnul binecuvântarea Lui.

Mai întâi de legămintele, nu promite nimănui
până nu ceri – și-ți dă Domnul – binecuvântarea Lui.

Poți avea oricâtă-avere, loc și scaun cum altul nu-i,
– în zadar când nu-ți dă Domnul binecuvântarea Lui.

950. MÂINE VOM SUI

Mâine vom sui și noi sus pe câte-o rază
și ne va opri apoi Soarele-n amiază,
așteptându-ne duios, blând să ne sărute
de pe chipul glorios lacrimile mute.

Fii slăvit, fii slăvit, Soare strălucit,
Te-așteptăm, Te-așteptăm
să Te-ntâmpinăm.

Măine va veni Isus pe un nor de soare,
spre-a ne-aduce, cum a spus, slava viitoare
și ne va opri-n văzduh dulcea Întâlnire
când va-ncepe Sfântul Duh veșnica Nuntire.

Măine vom uita și noi toate-aceste rane,
lungul lacrimii șuvoi, grelele prigoane
și vom binecuvânta chinurile duse,
fără ele n-am purta chipul Tău, Isuse...

951. NU POȚI CUPRINDE MAREA

Nu poți cuprinde marea, oricât te-ntinzi și vrei,
dar te va prinde-odată sub el vreun val al ei.

Nu poți opri furtuna, oricât te-mpotrivești,
dar te va smulge-odată vreun vânt, oricine ești.

Nu poți să ții pământul sub palmă, cât ai vrea,
dar el doar sub o palmă pe veci te va ținea.

Nu poți să-ngropi Lumina sub nici un oboroc,
nu poți opri nici noaptea, nici soarele pe loc.

Nu poți să-nfrângi Lucrarea lui Dumnezeu cum vrei,
dar vei fi-nfrânt odată și tu de mersul ei.

Și vei vedea ce veșnic, ce-amar și dureros
e plânsul celor care se luptă cu Hristos.

952. ÎNCREDE-TE-N IUBIRE

Încrede-te-n iubire chiar când ți-aduce jale,
n-o-mpiedica să intre în taina vieții tale,
căci inima în care își află loc iubirea
primește azi odihna, iar mâine nemurirea.

Încrede-te-n iubire chiar dacă lumea toată
ți-ar spune că viața îți este înșelată,
căci cel ce-n curăție cu-adevărat iubește,
nimic nu-l mai înșeală, nimic nu-l rătăcește.

Încrede-te-n iubire, că ea-i din Domnul Sfântul,
nimic nu-i mai puternic ca El pe tot pământul,

dar să trăiești iubirea cu sfânta ascultare –
atunci nici decât tine nu-i nimenea mai tare.

953. NU POȚI SĂ FACI LA ALȚII-UN BINE

Nu poți să faci la alții-un bine
de nu-ți faci ție-ntâi un rău,
– de nu poți renunța la tine, (bis)
n-ajută în veci pe-un frate-al tău. (bis)

Nu poți da locul tău altuia
ca tu lipsit să nu rămâi,
nu iei povara nimănui (bis)
fără să te-ncarci pe tine-ntâi. (bis)

Nu porți a nimănui ocară
să nu rabzi tu în locul lui,
cât nu ești gata de-o povară, (bis)
nu faci vreun bine nimănui. (bis)

De nu poți a-l iubi pe-un frate
mai mult decât viața ta,
credința ta în veci nu-l poate (bis)
nici suferi, nici ajuta. (bis)

Dar când iubești cu-așa iubire
cum cere și cum dă Hristos,
atunci simți sfânta mulțumire, (bis)
căutând al altora folos. (bis)

O frate, fă la alții bine,
chiar dacă ție-ți faci un rău,
căci numai când te uiți pe tine (bis)
poți semăna cu Domnul tău. (bis)

954. DORESC MAI MULT IUBIRII

Doresc mai mult iubirii să-i cânt cât mi-a rămas,
curat și sfânt, și până la cel din urmă ceas. (bis)

Doresc mai mult uitării să-i dau orice loviri,
cu toți ai mei s-am pururi cerești împărtășiri. (bis)

Doresc mai mult cu lacrimi cântarea mea s-o cânt,
cu-a lor podoabe sfinte s-o nalț spre cerul sfânt. (bis)

Doresc mai mult toți frații comoara mea să-i țin,
cu lacrimi sărutându-i oriunde merg sau vin. (bis)

Doresc mai mult Cuvântul să-l spun tot mai frumos,
așa Te rog, ajută-mi, Stăpânul meu, Hristos. (bis)

955. IUBIREA TA, PRIETEN DRAG

Iubirea Ta, Prieten Drag,
mi-e și-adăpost, mi-e și toiaș, (bis)
și-n drum cu soț, și-n drum pribeag,
de-oriunde plec și-oriunde trag. (bis)

Iubirea Ta, iubirea Ta,
e mama mea, e sora mea,
e casa mea, e țara mea,
e cerul meu, e slava mea,
iubirea Ta, Isus, iubirea Ta.

În ciuda perilor cărunți
și-a cutelor pleșuvei frunți, (bis)
și-a mersului cu pași mărunți,
eu zbor cu ea din munți în munți. (bis)

Oricâte jertfe mi-a cerut,
nici una, dând, nu m-a durut, (bis)
cântări și raze mi-au părut
tot ce mi-a dat cu-al ei sărut... (bis)

Iubirea Ta, Prieten Drag,
mi-e-al părtășiei dulce cheag, (bis)
mi-e sfântul sufletului steag
cu care merg din prag în prag... (bis)

În ea doresc să fiu lucrând,
în ea doresc să mor luptând, (bis)
cu ea doresc să-nviu curând,
cu ea, nemistuit arzând... (bis)

956. ORICÂT ȚI-AR FI DE MULTE

Oricât ți-ar fi de multe virtuțile de-acuma
și oricât de puține păcatele de ieri,
mai bine-i ca păcatul să-ți pui nainte numa',
virtuțile ți-ascunde cum n-ar fi nicăieri.

Orice nălțimi frumoase ai fi atins acum
și oricât de puține ai fi avut căderi,
căderile, mai bine, să-ți pui nainte numa',
nălțimile socoate cum n-ar fi nicăieri.

Oricât de greu e lucrul ce alții-ți cer acuma
și oricât de ușor e acel ce tu li-l ceri,
ce ei îți cer mai bine-i să-ți pui nainte numa',
ce tu le ceri socoate cum n-ar fi nicăieri.

Oricât de mare merit ar fi să ai acuma
și-oricât de mică parte dator ești la poveri,
mai bine-i datoria să-ți pui nainte numa',
la merit nici gândește, cum n-ar fi nicăieri.

Hristos să-ți fie-n față și pilda Lui acuma,
în ziua de-azi ca-n Ziua Slăvitei Învieri,
pe Dumnezeu și pe-alții să-ți pui nainte numa',
la tine nici gândește, cum n-ai fi nicăieri.

Gândește doar la Domnul și doar la alții-acuma,
cu dragoste și-n vorbe, și-n fapte, și-n tăceri,
și Dumnezeu gândi-va atunci la tine numa',
cum numai tu-ai fi-n lume, iar alții nicăieri.

957. Vorbea Isus de pe colină

Vorbea Isus de pe colină
poporului ce sta pe jos,
cu fața plină de lumină,
vorbea Isus de pe colină,
cu glasul rar, adânc, duios:

— În lume, ura ca o stâncă
apasă sufletul oricui,
te-nchide-n noaptea ei adâncă,
să fii ca piatra, mai rău încă,
să nu faci bine nimănui!

Dar Eu vă spun: de vezi pe moarte
dușmanul tău în drum căzut,
tu lasă ura la o parte,
și dacă-ți vezi dușmanu-n moarte,
cu milă-ajută-l pe căzut.

Dac-un dușman bătut de soarte
la ușa ta se va opri,
tu lasă ura la o parte,
dușmanului bătut de soarte
tu dă-i ce poți, dar nu-l goni!

Când un dușman în haine sparte
la ușa ta va aștepta,
tu lasă ura la o parte,

dușmanului în haine sparte
tu dăruie-i cămașa ta!

Când chiar dușmanii cei de moarte
vor face-n contra ta sobor,
tu lasă ura la o parte
și chiar dușmanilor de moarte
le-ntinde mâna iubitor.

Cu cei și mai lipsiți, împarte
bucata pâinii pentru trai,
cât ai, chiar cu dușmanu-mparte –
căci Dumnezeu îți face parte
atunci și ție sus, în rai.

958. CEI CE-AU MERS

Cei ce-au mers pe-o cale strâmbă chiar când dreaptă o-ar fi vrut
sunt mai vrednici de osândă de cât cei ce n-au știut.

Căci acei ce n-au știință n-au nici vină, chiar greșind,
dar cei ce-au strâmbat dreptatea au păcătuit știind. (bis)

Nu nesocoti-ndreptarea către sfintele cărări,
că nu știi ce-asprime poartă a lui Dumnezeu muștrări.

Dând mereu mai mult din viață pentru cele care pier,
în curând n-o să-ți rămână nici o clipă pentru Cer. (bis)

Făcând loc mereu în suflet tot mai mult la ce-i de jos,
tot mai strâmt și mai din urmă va fi locul lui Hristos.

Oare-n fața conștiinței nu-ți dai seama tu deplin
cui dai tot mai mult din viață și cui dai tot mai puțin? (bis)

959. SĂ POT SĂ MERG

Să pot să merg, să pot să stau (bis)
oricând sau cu oricine,
– eu nu mai vreau și nu mai vreau, (bis)
Isus, decât cu Tine. (bis)
Isus, Isus, eu nu mai vreau și nu mai vreau,
Isus, decât cu Tine.

Să pot să plâng, să pot să cânt (bis)
cu dorul tot din mine,
– eu nu mai simt și nu mai sînt, (bis)
Isus, decât cu Tine. (bis)

Isus, Isus, eu nu mai simt și nu mai sînt,
Isus, decât cu Tine.

Să pot să țin, să pot să las (bis)
tot ce se pare bine,
– eu nu mai vreau nici zi, nici ceas, (bis)
Isus, decât cu Tine. (bis)
Isus, Isus, eu nu mai vreau nici zi, nici ceas,
Isus, decât cu Tine.

Să pot urî, să pot iubi (bis)
sau lepăda ori ține,
– eu n-aș tăcea și n-aș vorbi, (bis)
Isus, decât cu Tine. (bis)
Isus, Isus, eu n-aș tăcea și n-aș vorbi,
Isus, decât cu Tine.

Să pot să spun tot ce gândesc, (bis)
chiar ce nici se cuvine,
– eu nu mai spun, nici mai primesc, (bis)
Isus, decât cu Tine. (bis)
Isus, Isus, eu nu mai spun, nici mai primesc,
Isus, decât cu Tine.

Să pot trăi, să pot muri (bis)
oriunde crezi de bine,
– eu n-aș putea și n-aș dori, (bis)
Isus, decât cu Tine. (bis)
Isus, Isus, eu n-aș putea și n-aș dori,
Isus, decât cu Tine.

960. ȘI EU AM TRAS CU DOMNUL

Și eu am tras ades cu Domnul la jugul Lui cel bun și greu,
dar numai asudând aflat-am ce minunat e Dumnezeu.

Și eu m-am dus plângând adesea pe brazda plugului ceresc,
dar numai semănând cu lacrimi aflai că-s vrednic să trăiesc. (bis)

Și eu am fost ades în locul chinuitor și-ntunecos,
dar numai-n gropi cu lei aflat-am ce har e-alături de Hristos.

Și eu am spus ușor adesea cuvântul cel mai nalt și greu,
dar de pe cruce știu c-odată dai tot ce-ai spus, lui Dumnezeu. (bis)

Și eu am stat pe rugul unde se arde cel mai dureros,
dar numai astfel știu că nu e alt loc mai vrednic de Hristos.

Și eu am dus atâtea lupte, de temeri și-ndoieli cuprins,
dar numai când mi-am dat viața n-am mai putut să fiu învins. (bis)

961. EU NU VREAU SĂ NU MOR

Eu nu vreau să nu mor în lupte și nici să gem, oriunde-aș sta,
ci vreau cu cât mai multe roade s-ajung la biruința Ta.

Ajută-mă să-Ți dau iubirea care-o vreau,
să vin în fața Ta cum Tu, Isus, m-ai vrea,
cum Tu, Isus, m-ai vrea, să vin în fața Ta;
să vin în fața Ta cum Tu, Isus, m-ai vrea.

Eu nu vreau să nu dau tot prețul cu care simt că-Ți sunt dator,
ci vreau senin să-mi fie totul în clipa-n care am să mor.

Eu nu vreau să n-ajung în flăcări cât încă am un rău ascuns,
ci vreau la orice judecată să dau un sfânt și-un drept răspuns.

Eu nu vreau să resping mustrarea nici unor ochi, nici unui glas,
ci vreau să pot umbla-n lumină cu orice gând, cu orice pas.

Eu nu vreau să n-ascult cuvântul, chiar când mi-l spune cel mai mic,
ci vreau din marea carte albă să nu mă-nvinuie nimic.

962. SĂ NU POT IZGONI DIN MINE

Să nu pot izgoni din mine nimic din dorul neuitat
ce, cu cântări și cu suspine, atât de-adânc mi le-am legat.

Să nu-i uit nici o clipă sfântă, să nu-i pierd nici un strop din har,
să nu-i las nici o zare-nfrântă și nici un pas pierdut măcar. (bis)

Să nu zac unde cad vreodată, ci să mă scol grăbit, spălând
cu lacrimi urma vinovată, mai hotărât să-nving luptând.

Să plec grăbit de orișunde văd că Hristos este-alungat,
să mă-ngrozesc de tot ce-ascunde vreo-ngăduință spre păcat. (bis)

Să-mi ard în focul necruțării orice păcat, din rădăcini,
să merg pe calea înfrânării oricât mi-ar fi de grea de spini.

Să mă frământ de-orice durere, să ard pentru-al oricui păcat,
să plâng pentru-a oricui cădere – dacă-s creștin adevărat. (bis)

963. DIN DUHUL TĂU

Din Duhul Tău învăț, Isuse,
cum să-L iubesc pe Dumnezeu
mai mult ca tot ce-am drag pe lume;
din Duhul Tău (de 3 ori)
știu ce-am mai scump pe lume eu.

Din Duhul Tău știu ce iubire
să am spre-al Tău Cuvânt Slăvit,
cum să-l doresc și caut cu sete;
din Duhul Tău (de 3 ori)
știu ce-am mai scump și prețuit.

Din Duhul Tău știu ce răbdare
și ce iertare sunt dator
și cum să umblu-n ascultare;
din Duhul Tău (de 3 ori)
știu drumul cel mântuitor.

Din Duhul Tău știu cum se cere
să-i pot iubi pe frații mei,
să-i simt mai dulci ca orice miere;
din Duhul Tău (de 3 ori)
știu ce-i iubirea pentru ei.

Din Duhul Tău știu ce-nălțare
e-al rugăciunii tainic ceas,
să-l caut mereu mai cu-nsetare;
din Duhul Tău (de 3 ori)
știu toate pentru el să las.

Din Duhul Tău știu pân-la moarte
să-mi țin credința ce Ți-am pus,
s-aleg cu Tine orice soarte;
din Duhul Tău (de 3 ori)
știu cum dorești să mor, Isus.

964. ISUS, CÂND SPUI CÂT MĂ IUBEȘTI

Isus, când spui cât mă iubești și cum mă chemi pe nume,
o, astea-s cele mai cerești cuvinte de pe lume.
Când spui că ești Păstorul meu cel bun și blând, și tare,
o, Preaputernic Dumnezeu, ce-ar fi mai dulce oare?

Când spui să nu mă tem deloc, căci Tu ești lângă mine,
cum să nu trec prin ger și foc încrezător în Tine?
Când spui să cred Cuvântul Tău oricând și cu tărie,
cum să mă tem c-ar fi vreun rău în tot ce-mi dai Tu mie?

Când spui să nu mă-ngrijorez cu teamă niciodată,
cum să n-ascult, cum să nu cred din inima mea toată?
Când spui că-n Cer mi-ai pregătit un loc când mă voi duce,
Isus, Mântuitor lubit, cum să Te cânt mai dulce!

965. TU MĂ IUBEȘTI?

– Tu Mă iubești, iubitul Meu, mai mult ca orișicare?
Poți tu veni fără-ndoieli pe calea Crucii oare?
– Da, Doamne, știi că Te iubesc, dar nu-ndeajuns de tare!

Vreau să Te iubesc, (bis)
vreau mai mult și mai cu foc
să Te iubesc.

– Iubitul Meu, tu Mă iubești mai mult ca orice-avere,
poți tu să lași al lumii tron, să iei a mea durere?
– Da, Doamne, știi că Te iubesc, dar încă se mai cere!

– Iubitul Meu, azi Mă iubești mai mult ca ieri pe Mine,
crești oare tu iubirea Mea tot mai frumoasă-n tine?
– Da, Doamne, știi că Te iubesc, dar vreau mai mult, știi bine!

– Ești mulțumit cu cât îți dai și cât îți arzi iubirii,
Îmi știi tu oare îndeajuns dulceața-mpărtășirii?
– Nu, Doamne, ci mai nalt mi-aș vrea altarul dăruirii.

Ajută-mi, Preaiubitul meu, iubirii proșternute
să-Ți verse mirul cel mai scump al lacrimii tăcute,
ca rana cea mai din adânc să-Ți spele și sărute.

966. EU SUNT ZDROBIT DE TOT

Eu sunt zdrobit de tot, Isus, durerea-mi este grea,
dar nu uit, Doamne, ce mi-ai spus: – Privește-Mi Fața Mea.

Cred, Doamne, că de vrei, tot greul poți să-mi iei,
dar chiar de nu mi-l vei lua // tot cred iubirea Ta. // (bis)

Eu sunt acuma-ndurerat și sufletul mi-e frânt,
dar, Doamne, chiar așa-ntristat privesc spre haru-Ți sfânt.

Eu sunt prea greu lovit acum și plânsul mi-e amar,
dar chiar și pe-acest aspru drum, eu tot mai cer un har.

Nu mă lăsa, oricât de greu ar fi să fiu lovit,
să-mi pierd nădejdea, Domnul meu, în brațul Tău slăvit.

Ci vino Tu-n durerea mea și-ajută-mi s-o răzbesc,
ca, orișicât mi-ar fi de grea, să nu mă prăbușesc.

967. O, NUME SFÂNT

O, Nume Sfânt, ce și-n cuvinte, și în tăcere Te ador,
de Tine-s pline-a' mele cânturi și-n forma lor, și-n miezul lor;

de Tine-i plină și-a mea minte, și inima până-n străfund,
de Tine plină mi-e ființa și-n ce m-arăt, și-n ce m-ascund...

De-aceea, după ani de lacrimi, aleg tot suferința Ta
și până-n veci de-ar fi asemeni, eu nu m-aș despărți de ea.

De Tine mi-am legat viața și soarta-ntreagă pe pământ,
de Tine sufăr și mă bucur, de Tine lăcrimez și cânt,
de Tine-alături port ocară acum când ești batjocorit,
disprețuiesc orice mărire pe lângă-al Tău calvar slăvit.

De Tine-alături merg, Isuse, oricât va ține-al Tău calvar,
mi-e mai de-ajuns ca orice plată al suferinței Tale har;
de mii de ori mai fericită-i ocară Ta cu Tine-n rând
ca libertatea fără Tine și râsul când Tu gemi urcând...

968. CĂTRE FAPTELE ÎNALTE

Către faptele înalte fii mereu cu duh înalt,
astfel să te afle Domnul la al învierii salt!

Aleargă, lucrează și suie mereu
și-n curând cerul sfânt ți-l va da Dumnezeu.

Către țelurile sfinte suie-ți orice năzuinți
și-n spre capul tău coboară Domnul nimbul celor sfinți.

Către aurora Crucii suie-ți orișice calvar
și-o să-ți simți plini de dulceăță tot ce ți-ai crezut amar.

Către taina-mpărtășirii suie-ți orice fir de gând
și-o să-ți strălucească fața cum e soarele arzând.

Către-altarul rugăciunii suie-ți tot ce aur ai
și-o să umbli prin răcoarea dimineților din rai.

Către Poarta Veșniciei suie-ți totul fericit
și-o să-ți afli dinainte Prețul Sfânt întreg plătit.

969. SUNTEM MULT MAI MULȚI

Suntem mult mai mulți în lume cei ce credem și iubim,
nu e nimeni să ne știe câți suntem și-o să mai fim.
– Nu te teme, frate care te crezi singur și învins,
frații care te-nconjoară sunt un număr necuprins. (bis)

Suntem mult mai tineri astăzi cei ce credem în Isus,
tinerețea Lui ne umple cu avânt și har de sus.

– Nu te teme, frate care te socoți neputincios,
când va fi nevoie-n luptă, te va-ntineri Hristos. (bis)

Suntem azi mult mai aproape de sfârșitu-acestor vremi,
crede-n Domnul Care vine și nicidecum să nu te temi.

– Mai nainte de necazul cel cum nu s-a mai văzut,
vine El să-i ia cu Sine pe toți cei ce L-au crezut... (bis)

970. ÎNVAȚĂ DE LA TOATE

Învață de la ape să ai statornic drum,
învață de la flăcări că toate-s numai scrum.

Învață de la umbră să taci și să veghezi,
învață de la stâncă cum neclintit să crezi.

Învață de la soare cum trebuie s-apui,
învață de la piatră cât trebuie să spui.

Învață de la vântul ce-adie pe poteci
cum trebuie pe lume de liniștit să treci.

Învață de la toate, căci toate-ți sunt surori,
cum treci frumos prin viață, cum poți frumos să mori.

971. SĂ NU MĂ ROG

Să nu mă rog pentru scăpare, Isuse-n fața celui rău,
ci pentru sfânt curaj – să apăr lumina și-Adevărul Tău.

Să nu privesc către-nceputul de norii-amenințării plin,
ci pururi să privesc sfârșitul promis de-al Tău Cuvânt divin. (bis)

Chiar de-aș rămâne doar eu singur, să îndrăznesc cum am fi mii,
mărturisind statornicia unei cerești credincioșii.

Chiar dac-ar fi vrăjmașii sute, să-i văd, în fața Ta, nimic,
ca Adevărul niciodată nici să-L trădez, nici să-L dezic. (bis)

Cutremură-mi și rugăciunea și locul unde-atunci voi sta,
să fiu încredințat în totul de harul și prezența Ta.

Cu pacea-ncrederii depline privind în ochi vrăjmașii mei,
să văd cum Tu, Acel din mine, l-ai biruit pe-acel din ei. (bis)

972. EU ȘTIU CĂ NUMAI DE LA TINE

Eu știu că numai de la Tine e tot ce am și tot ce pot,
al Tău sunt eu în întregime și-al meu Te simt pe Tine tot.

Tu iei al meu ca de la Tine, eu iau al Tău ca din al meu...
ce har e-n stările divine: în mine Tu, în Tine eu!...

Isus, Isus iubit, atunci sunt fericit,
când sunt unit desăvârșit,
cu Tine-mpărtășit.

A noastre rădăcini unite și împletite-s sub pământ,
a noastre ramuri fericite sub ceruri împletite sînt,
puterea inimii din mine pe-a Tale crengi rodește greu,
iar seva dragostei din Tine se face rod în trunchiul meu.

Tot ce culegem e-mpreună, tot ce-nțelegem e la fel,
aceeași năzuință bună ne-ndeamnă către-același Țel.
Aceași slavă-o să-ncunune pe-acei ce-au semănat plângând,
unind aceeași rugăciune și-aceeași dragoste arzând.

973. UNDE-I DOMNUL MEU?

Unde-i Domnul meu, o, unde-i, inima mea-L cată,
după El cu dor așteaptă viața mea-nsetată,
arde, cheamă și așteaptă viața mea-nsetată. (bis)

I-am văzut odată Chipul alb ca de ninsoare
și de-atuncea nu-mi mai pare albă nici o floare,
nu-mi mai pare-n lumea-ntreagă albă nici o floare. (bis)

Blând, I-am auzit odată Vocea Lui duioasă
și de-atuncea nu-i cântare s-o simt mai frumoasă,
nu-i cântare-n lumea-ntreagă s-o simt mai frumoasă. (bis)

Legănatu-m-au odată dorurile Sale
și de-atuncea nu-i pe lume nici o pernă moale,
nu-i pe lumea asta-ntreagă nici o pernă moale. (bis)

I-a simțit odată Mâna inima-mi sărmană
și de-atuncea nu-s pe lume mâini să-mi lege-o rană,
nu-s pe lume mâini să știe cum să-mi lege-o rană. (bis)

Însetat, băui odată Apa Lui cerească
și de-atuncea nu-s izvoare să mă răcorească,
nu-s izvoare-n lumea-ntreagă să mă răcorească. (bis)

Mi-a sfințit odată fața dulcea-I sărutare,
dorul după El de-atuncea crește tot mai mare,
fără margini, fără moarte, crește tot mai mare. (bis)

Și mă-ntreb: de n-ar fi-n lume Dragostea-l curată,
cui i-aș mai fi dat eu oare inima mea toată?
– N-ar fi nimeni să mai aibă inima mea toată. (bis)

974. TU M-AJUȚI LA GREU

Tu m-ajută la greu, Isuse, Tu mă-ndemni spre dărnicie,
Tu-mi întorci cu prisosință tot ce dau cu bucurie.

Numai Tu, Drag Isus, numai Tu,
fii slăvit, Drag Isus – numai Tu.

Tu-mi ții inima curată, Tu-mi dai gândului lumină,
Tu-mi faci mintea sănătoasă pentru slujba Ta divină.

Eu Te rog, Isuse, ia-mă sub cereasca Ta-ndrumare,
crește-mă să-Ți fiu destoinic pentru sfânta Ta Lucrare.

Ție mă închin, Isuse, Tu-mi ajută – și Tu mă ține
până la sfârșitul vieții tot mai alipit de Tine.

975. HRISTOS STEAGUL SĂU ȘI-L RIDICĂ

Hristos Steagul Său Și-l ridică, solie cerească purtând,
tăriile toate despică, slăvita-l chemare strigând:

Hristos poruncește: Porniți
la munca credinței uniți,
s-ajungă pe-ntregul pământ
un Domn și un Crez, și-un Cuvânt.

Un steag se ridică spre soare, mai sus, mai frumos strălucind,
e Crucea mereu salvatoare, cereasca poruncă vestind.

O goarnă cerească răsună, în larg și-n adânc străbătând,
în lume-aducând Vestea Bună, pe toți pentru ea-nflăcărând.

O sabie sfântă străluce și-ndeamnă viteaz: Îndrăzniți,
Hristos și Credință, și Cruce iubindu-le-n veci, biruiți.

Credința străbună ne-așteaptă uniți să-i slujim credincios,
o singură cale: cea dreaptă și-o singură țință: Hristos.

976. SUNT ZILE MARI...

Sunt zile mari, sunt ceasuri mari
și vremuri mari pe lume,
– dar numai oamenii cei mari (bis)
rămân cu veșnic nume.

Sunt și cuvinte mari ce trec
din neam în neam purtate,
ne-ntâmpină și ne petrec
în veci adevărate.

Dar zile mari și ceasuri mari
mereu sunt tot mai rare,
căci vremile cu oameni rari (bis)
sunt tot mai spre-nnoptare.

Lumina oamenilor drepti
încet, încet apune,
că-s tot mai rari cei înțelepți
prin duh și rugăciune.

Cuvintele cu veșnic preț
mereu sunt mai puține
și mare-i lucru să le-nveți (bis)
cât încă-s lângă tine.

Din mării oameni luminați,
când unul lumea-l are,
mai mult ca aurul să-l cați,
căci el e cât un soare.

977. CE LIMPEDE-MI VĂD AZI

Ce limpede-mi văd azi chemarea primită cândva de demult,
dar care nu știam atuncia nici s-o-nțeleg, nici s-o ascult. (bis)

Ce limpede-mi văd azi menirea ce-mi rânduise Dumnezeu
când m-a chemat Hristos, când Duhul mi-a înnoit lăuntrul meu. (bis)

Ce limpede-mi cunosc cărarea pe care trebuia să vin
spre-acest sfârșit de biruință, neșovăielnic și senin. (bis)

Ce limpede-mi știu datoria pe care trebuia s-o fac
ca să ajung la răsplătire cu-un cuget liniștit în veac. (bis)

Ce limpede-mi văd azi ce viață eram dator să duc mereu,
ca să mă pot acuma-n pace înfățișa lui Dumnezeu... (bis)

Ce limpede văd azi, Isuse, că numai harul Tău mi-a dat
câștigul fericit cu care Îți pot preda ce mi-ai predat. (bis)

978. PRIN LUME TREC STRĂIN

Prin lume trec străin, cu doru-n suflet pară
și pășesc spre-o altă fericită Țară.

Frumoasă de nespus mi-e Țara pregătită
de Domnul meu Isus, prin Jertfa Lui Slăvită.

Credința mi-este drum, iar dragostea luminează
și pășesc spre dulcea Țară-n veci senină.

Privirea azi mi-o țin nainte îndreptată,
să pășesc spre tine, Țară minunată.

O Doamne, dă-mi puteri s-alerg cu dor fierbinte,
să ajung în Țara dorurilor sfinte.

979. DIN CÂTE LUCRURI

Din câte lucruri mi-am dorit cândva, în zilele-mi senine,
pe toate mi le-ai împlinit, Isus, când Te-am aflat pe Tine. (bis)

Din câte griji m-au frământat în vremile de lipsuri pline,
de toate m-ai despovărat, Isus, când Te-am aflat pe Tine. (bis)

De câte temeri tremuram în anii mei de stări haine,
Isus, nici una nu mai am de când m-am alipit de Tine. (bis)

Din câte bucurii mi-am vrut mai strălucite și divine,
Isus, pe toate le-a-ntrecut aceea de-a răbda cu Tine. (bis)

Din câte doruri dragi mai țin să-mi împlinesc cât mai depline,
cel mai curat și mai divin e să m-ascund mai mult în Tine. (bis)

Iar tot ce-aștept mai strălucit în viața veșnică ce vine
e clipa când, desăvârșit, pe veci mă voi cuprinde-n Tine. (bis)

980. CE MULT AI PLÂNS

Ce mult ai plâns atâta viață, udând amara lumii cale,
ce mult ai plâns și ce zadarnic, – păcat de lacrimile tale. (bis)

Ce greu ai plâns iubiri deșarte și prietenii de vorbe goale
și-atâtea promisiuni pierdute, – păcat de lacrimile tale. (bis)

Ai plâns – și cât mai plângi și-acuma trecând prin a minciunii vale,
nu după cer, ci după lume, – păcat de lacrimile tale. (bis)

...Să nu mai plângi, adu-ți aminte chiar dacă ești zdrobit de jale
nu merită iubirea lumii, – păcat de lacrimile tale! (bis)

Ci plângi spre Dumnezeu și plânge-ți povara multelor greșale,
plângi să fii mântuit – căci altfel păcat de lacrimile tale. (bis)

Dar dacă-ai plâns cândva spre Domnul și-acum plângi iar pe-a lumii cale,
– atunci într-adevăr și veșnic, păcat de lacrimile tale. (bis)

Păcat, păcat, păcat de lacrimile tale.

981. O, DULCE FRUMUSEȚE

O, dulce frumusețe, cuprinde-ne mereu
în razele iubirii ce vin din Dumnezeu,
cu-adânc liniștitoare întrezăriri de har
ne presărați lumină pe tot ce-a fost amar.

O, dulce dor de Raiul avut cândva întâi,
ne ia întregi la tine și-ntreg la noi rămâi,
despovărați de-a lumii acestea câte pier,
să nu ne mai întoarcem privirea dinspre cer.

O, dulce cor de îngeri, fă-n veci să-ți auzim
Cântarea Biruinței de Unde-am vrea să fim,
în dulcea-i armonie, cu zbor tot mai înalt,
să-mpreunăm în inimi un cer cu celălalt.

O, dulce Vânt, ne suflă aripile în Sus,
o, nori cerești, aduceți mai grabnic pe Isus,
o, Porți ale Luminii, deschideți pentru noi,
venim doar cu iubirea din tot ce-a fost noroi.

982. TU, CEL DRAG

Tu, Cel drag, ce-mi ești steag și-mi ești vis și-mi ești dor;
Te iubesc, Te doresc și Te ador;
fii mereu Domnul meu până eu am să vin
fericit și ferit pe deplin.

Tu, Cel Sfânt, Care-Ți cânt și Te chem, și Te vreau,
inima, viața mea Ție-Ți dau;
vino blând orișicând, un cuvânt drag să-mi spui,
cum n-ai spus, drag Isus, nimănui.

Tu, Cel bun, Ție-Ți spun, Ție-Ți dau, Ție-Ți cânt
dorul tot, cu ce pot, cu ce sînt,
ia-mi mereu, Domnul meu, tot ce eu pot să-Ți dau,
că napoi nu mai voi să mai iau.

Tu, Cel drag, fii-mi steag, fii-mi dor, fii-mi vis,
ca să-Ți vin pe-un senin cer deschis
și-apoi sus, scump Isus, fără-apus, fii-mi rai;
viața mea toată-aș vrea Tu s-o ai...

983. O, TU MAI AI PUTERE...

O, tu mai ai putere, rabdă! – de când tot spui tu «Nu mai pot»,
dar uite-n urma ta ce valuri – și-ai biruit pân-astăzi tot!
Mai rabdă, mai rabdă, mai rabdă, căci Domnul te-ajută mereu,
privește ce slavă te-așteaptă, fii gata să-nvingi și-acest greu! (bis)

O, lacrimi tu mai ai, te roagă stăruitor, profund, aprins,
atât de tare este-acela ce-n rugăciune-i neînvins!
Te roagă, te roagă, te roagă, căci Domnul te-ascultă curând,
învins nu te da niciodată, nădejdea nu-ți pierde nicicând! (bis)

O, tu ai încă foc, iubește curat, statornic, credincios,
decât cel iubitor, nu-i nimeni mai mult asemeni lui Hristos.
Iubește, iubește, iubește mereu cu iubirea dintâi,
oricât te-ar costa legământul, statornic cu Domnul rămâi! (bis)

O, tu ai încă glas, vestește Cuvântul Sfânt în jurul tău,
că-n fața Domnului nu-i nume mai scump ca vestitor al Său.
Vestește, vestește, vestește, răscumpără ziua de az',
curând înmiit vei culege ce semeni acuma-n necaz. (bis)

Mai rabdă azi și te mai roagă, iubind, fii încă vestitor,
căci lupta care-ți pare-azi lungă o vei sfârși biruitor!
Mai rabdă, te roagă, iubește și fii vestitor ne-ncetat,
cu cea mai frumoasă cunună de Domnul tu ești așteptat. (bis)

984. SCRISOARE DE PE FRONT

Și, dragă frate, dac-o fi să nu mai pot a-ți scrie
și de-oi cădea în lupta grea pe câmp de bătălie,
să nu stai zile, săptămâni, plângând de întristare,
nu-ți măcina credința ta în plâns și nelucrare.

Ci pune mâna ta pe steag și sabia ți-o-ncinge,
e timpul lucrului cu spor și-al jertfei pân-la sânge...
Și dacă unul a căzut, mormântul lui să fie
nu locul sterpei închinări, ci pildă sfântă, vie...

Așa, iubitul meu, precum îți scriu în astă carte,
nimic nu te oprească-n drum de-a merge mai departe.
Din jertfa celor ce-au căzut, o nouă oaste-nvie,
și-n cei puțini puteri vor fi, în șapte, ca-ntr-o mie.

Ca testament, eu nu vă las decât un singul Nume:
Isus Hristos cel Răstignit ce L-am vestit prin lume.
Cuvântul Său curat și sfânt să-l țineți cu-nfocare,
mai înălțat mărturisind a Sa răscumpărare.

985. ISUSE, TAINA VIEȚII noastre

Isuse, Taina vieții noastre, Cântare fără de sfârșit,
privim cu lacrimi fericirea ce-n ceruri Tu ne-ai pregătit.

Privim cu lacrimi răsăritul apropiatei Primăveri
în care-n veci, gustând lumina, uita-vom orișice dureri. (bis)

Prin slăvi etern strălucitoare de fericitele-Ți priviri,
trăi-vom taine-nfiorate de imnul veșnicei iubirii.

În cor cu îngeri fără număr, vom intona în cânt slăvit,
în mii de feluri fericite, Același Nume Preaiubit. (bis)

Cu ochii firii noi, privi-vom în veci spre Fața Ta răpiți
și strălucirea-l ne va face din veac în veac mai fericiți...

– Dar cât mai stăm pe lume încă, dorim să ținem ochii Sus
și doar o singură dorință și rugăciune-avem, Isus: (bis)

Când contopi-ne-vei în totul cu viață fără de dureri,
să faci din fiecare-o floare pe ceru-acelei Primăveri. (bis)

986. ISUSE, BUNUL MEU PĂSTOR

Isuse, Bunul meu Păstor și Prietenul meu Tare,
mi-ai fost de-atâta ajutor în greaua strâmtorare!
Când diavolul dorea să-mi ia tăria din credință,
Tu mi-ai scăpat viața mea din marea suferință.

Isuse, Bunul meu Păstor venit din Slava sfântă,
Te chem cu glasul rugător, Tu bine-mă-cuvântă.
Să fiu cu Tine tot mereu, luptând cu eul firii,
sfârșind cu bine drumul greu și sfânt al mântuirii.

Isuse, Bunul meu Păstor, cu Tine am viață,
Tu-mi ești și scut, și ajutor când cel rău vine-n față.
O, fii naintea mea mereu, nu mă lăsa-n furtună
și fă-mă fiu lui Dumnezeu și vrednic de cunună.

987. HAR CERESC, CONDU-MĂ TU

Har ceresc, condu-mă Tu numai spre iubire,
ce să fac și ce să nu, // ea să-mi dea de știre; // (bis)
ce să țin și ce să las, ea să mă învețe,
zi cu zi și ceas cu ceas, vreau a ei povește!

Apa Ta mi-o vreau izvor, Fața Ta-mi vreau soare,
pe aripa Ta să zbor // floare după floare; // (bis)
plânsul Tău în ochi mi-l vreau, leagăn Sânu-Ți dulce,
duhul numai Ție-mi dau seara să se culce.

Vino, Doamne, numai Tu și mă-ndrumă bine,
ce e vrednic și ce nu, // eu să-mi știu reține. // (bis)
Tot ce-i drept și luminos, azi și-n veșnicie,
Har ceresc al lui Hristos, numai Tu-mi spui mie!

988. EU TE IUBESC

Eu Te iubesc, dar simt că nu-s nicicând a' mele mâini în stare
să se înalțe-atât de sus ca să-Ți ajungă la picioare. (bis)

Eu Te iubesc, eu Te iubesc, eu Te iubesc.

Eu Te iubesc, dar știu că n-am să-Ți pot aduce-așa trăire,
încât pe fiecare ram să-mi străluceasc-o dăruire. (bis)

Eu Te iubesc, dar vai, nu pot să mă înalț cât simt că-mi cere
lumina Ta ce-mi umple tot de înțeleș și de tăcere. (bis)

Eu Te iubesc, dar n-am s-ajung să pot fi-atât de plin de Tine
pe cât doresc de timp prelung, cu cele mai cerești suspine. (bis)

O, Te iubesc, dar cum pot eu să Te cuprind pe Tine oare,
Atotputernic Dumnezeu, Nemărginire orbitoare? (bis)

Dar Tu Te poți apropia, sfințind ființa mea cea nouă,
micindu-Te să-ncapi în ea ca soarele-ntr-un strop de rouă. (bis)

989. TEMELIA VIEȚII MELE

Temelia vieții mele Tu ești, Scump Isus,
toată-ncrederea în Tine, pentru veci mi-am pus.

Scump Isus, Scump Isus,
Tu-mi ești Tot, și-aici, și Sus,
viața mea, viața mea
mi-o predau în slujba Ta.

Tu-mi ești bucuria dulce dacă sunt smerit,
întărindu-mă pe drumul Tău neprihănit.

Tu-mi ești Pace și Lumină, și-adăpost deplin
când pe urma Ta cu frații eu doresc să vin.

Tu-mi ești hrană și putere, Tu-mi ești harul tot,
fără frați și fără Tine, Doamne, nu mai pot.

Focul dragostei curate zilnic să mi-l crești,
între frații mei, în Tine, viața să-mi sfințești.

990. CU CÂT VĂD MAI MULT

Cu cât văd mai mult cum merge veacu-acesta păcătos,
știi cu groază și cu lacrimi ce-ajungeam fără Hristos. (bis)

Cât voi fi, voi vesti, mulțumind și slăvind,
credincios și voios, mântuirea lui Hristos.

Ce-ar fi fost fără nădejde chinul meu din zidul gros,
multa mea singurătate ce-ar fi fost fără Hristos? (bis)

Ce-ar fi fost fără iubire mersul meu întunecos,
dus de-atâta ispitire, ce-aș fi-ajuns fără Hristos? (bis)

Ce-ar fi fost fără-nfrânare traiul meu nerușinos,
prin atâta nebulie, ce-aș fi-ajuns fără Hristos? (bis)

O, când știi în ce foc veșnic m-aș fi dus, de nimeni scos,
nu știi cum să spun cât bine am aflat lângă Hristos! (bis)

991. TE-AM VĂZUT PLÂNGÂND

Te-am văzut plângând aseară,
Călător Străine,
lângă poarta cu zăvoară,
Te-am văzut plângând aseară, –
cine Te-a lăsat afară,
cine?

Stând în ceața friguroasă,
singur pe cărare,
plânsu-n gene Ți-nghețasă,
stând în noaptea friguroasă,
care nu Te-a dus în casă,
care?

Pe căi triste cu noroaie
ai rămas, Străine,
ploaia se vărsa șiroaie
pe căi triste cu noroaie,
cine Te-a lăsat în ploaie,
cine?

Cine Te-a lăsat afară
singur să tânjești,
care-i inima avară
care Te-a lăsat afară
și-a-nchis ușa cu zăvoară?
– Tu ești!

992. TU, PREABUNULE ISUSE

Tu, Preabunule Isuse, mi-ești Mântuitor și Soare,
Tu mă-nveți să-mi cresc iubirea cea mai sfântă și mai mare.

Tu-mi ești mult mai mult ca mama și ca tatăl pentru mine,
Tu-mi dai viața și puterea ce mă crește și mă ține.

Tu, mai mult ca orice prieten, mă îndrumi pe căi curate,
Tu-mi crești darul și avântul spre virtuți adevărate.

Tu mă mustri când fac răul, Tu mă pedepsești spre bine,
Tu veghezi să nu alunec în pierzare și-n rușine.

993. MARIA ȘI MARTA

Maria și Marta sunt două surori alese din lumea cea largă,
Maria-i credința ce-nvață din zori, iar Marta-i credința ce-aleargă. (bis)

Maria stătea ascultând și simțea că Ceru-și desferecă poarta.
Să stau ca Maria întruna aș vrea – dar Domnul iubea și pe Marta. (bis)

Maria și Marta sunt două surori ce-n Rai își petrec veșnicia,
dar eu pe pământ parc-aș vrea uneori când Marta să fiu, când Maria. (bis)

Isus pe-amândouă surori le iubea și azi laolaltă li-e soarta,
– o, fă-mă, Isuse, în dragostea Ta, să fiu și Maria, și Marta! (bis)

994. AM FOST ÎN MII DE LOCURI DRAGI

Am fost în mii de locuri dragi
și mulți mi-au zis: Aici ți-e bine,
– dar n-am răspuns, (bis) ci Te-am urmat,
căci nicăieri nu-i ca la Tine.

Am auzit cuvinte mari
și mulți mi-au zis: Ce scumpe-s, ia-le,
– dar am tăcut (bis) și le-am lăsat,
nu-s altele ca ale Tale.

Am ascultat cântări de-argint
și mulți mi-au zis: Sunt raiul, iată,
– dar n-am gustat, (bis) o, cum să pot
când le-am simțit pe-a Tale-odată!

Am cunoscut mulți mari și-aleși
și mi s-a zis: Ia-i prieteni ție,
– dar n-am putut, (bis) ci iar m-am dus
la frații mei de pribegie.

Mi se-mbiau lumești cununi
și mulți mi-au zis: Sunt strălucite,
– dar nu le-am vrut, (bis) nu semănau
cu-a Ta cunună, Preaiubite.

Să-mi spună toți, nu vreau, Isus,
nimic din tot ce-mi iese-n cale,
nimic nu mi-e (bis) mai scump, nimic
ca-mpărtășirea soartei Tale.

995. PACEA CRUCII TALE

Pacea Crucii Tale, Scump Mântuitor,
este-al bucuriei mele-adânc izvor.

Vreau pacea Ta, o Domnul meu,
să-mi umple inima mereu,
deplin s-o am și s-o trăiesc,
– așa să Te mărturisesc.

Pacea Crucii Tale mângâie deplin
ale vieții mele răni și plâns, și chin.

Pacea Ta mi-alină duhul frământat
când, prin pocăință, sunt din nou iertat.

Pacea Ta-mi păstrează harul zi de zi
când, smerit, Cuvântul caut a Ți-l păzi.

Pacea Ta-i odihna și comoara mea,
n-am nimic pe lume mai de preț ca ea.

Pacea Ta, Isuse, o voi vrea mereu,
ea e fericirea sufletului meu.

996. DRAGOSTEA CÂND E CURATĂ

Dragostea când e curată nu lipsește niciodată,
nu-s nici ziduri, nici poveri s-o oprească nicăieri;
dragostea când e fierbinte arde-n ochi și-arde-n cuvinte,
arde-n lacrimi și-n cântări slava fericitei stări.

Dragostea când e frumoasă e smerită și duioasă,
credincioasă rămânând pân-la moarte orișicând;
dragostea când e deplină e tăcută și senină
și-și dă anii minunați pentru cer și pentru frați.

Dragostea când este bună poartă jugul dimpreună,
duce până la sfârșit crucea lângă Cel iubit;

dragostea când e cerească face sufletul să crească
pân-ajunge luminos una-n umblet cu Hristos.

Dragostea când este-ntreagă, de Hristos n-o mai dezleagă
nici tăcere, nici cuvânt, nici viață, nici mormânt.

997. ISUS, NUMAI IUBIREA MEA

Isus, numai iubirea mea stă-n Casa Ta și plânge,
nu-i nimeni în genunchi cu ea, ea singură se frânge.

Departe, unde ochii săi privesc printre suspine,
peste atâția munți și văi, Te văd numai pe Tine. (bis)

Înconjurată numa-n dor, iubirea mea fierbinte
așteaptă, scump Mântuitor, a' Tale dulci cuvinte. (bis)

Vin ochii Tăi, simt Fața Ta alătura-mpreună,
dar gura Ta de ce nu vrea nici un cuvânt să-mi spună? (bis)

O, spune-mi numai un cuvânt, căci inima-nsetează
și este ceasul nostru sfânt să-ngenunchem de-amiază.

Iubitul meu, în Casa Ta stă inima-mi și plânge,
vino-n genunchi la dreapta mea, șoptește-mi și mă strânge. (bis)

998. NU-I ALT ISUS

Nu-i alt Isus adevărat decât cel Unul, Unul,
Cel ce pe Golgota S-a dat, El, cel ce ne-a răscumpărat,
El, Scumpul, Dragul, Bunul...

Slavă Lui mereu, El e Dumnezeu,
alt Mesia nu-i, slavă Lui,
numai Lui, numai Lui...

Nu-i alt Isus Mântuitor decât El, ce pe cruce
ne-a șters păcatul tuturor și blând, și bun, și iubitor
spre ceruri ne conduce.

Nu-i alt Isus și nu va fi decât El – ce-n mărire
a înviat, spre-a ne găti la toți cei caer-L vom primi
eterna mântuire.

Nu-i alt Isus, ci numai Cel ce-n slavă mijlocește
și tuturor ce cred în El, trăind în al Său dulce fel,
loc sfânt le pregătește.

Nu-i alt Isus – El va veni curând cu slavă mare,
sper-a judeca și răsplăti; ferice-acei ce-i va găsi
curați și-n ascultare.

999. DOAMNE, NUMAI TU ȘTII

Doamne, numai Tu știi Singur arzătoarea-mi cruce,
– dacă nu mi-o porți Tu, oare cine mi-o va duce?
Că pe lume n-am pe nimeni s-o mai poată duce. (bis)

Numai Tu-mi poți înțelege lacrimile-amare,
nu-mi mai știe-n lumea asta nimeni ce mă doare,
nu mai știe ca și Tine nimeni ce mă doare. (bis)

Numai Singur Tu poți astăzi să-mi mai fii aproape,
– dacă nu-mi ajuți Tu, oare cine-o să mă scape?
N-am pe nimeni ca pe Tine, altul, să mă scape. (bis)

Numai de la Tine Singur mai aștept scăpare,
– numai Tu știi ce-i iubirea singură sub soare,
când așteaptă și când plânge singură sub soare! (bis)

1000. MI-AR FI PLĂCUT și mie

Mi-ar fi plăcut și mie să am un drum ușor,
să merg prin câte cântă și nu prin câte dor,
– dar aș fi fost atunci un pai uscat și sec
și primul prag de flăcări
n-aș mai fi-ajuns, n-aș mai fi-ajuns să-l trec. (bis)

Mi-ar fi plăcut și mie să strâng, în loc să dau,
să cânt, în loc să sufăr și-n loc s-alerg, să stau;
– atunci viața asta aș fi trăit ușor,
dar cum mi-ar fi fost oare
când aș fi-ajuns, când aș fi-ajuns să mor? (bis)

O, slavă Ție Doamne, că-n viață mi-ai făcut
mai mult de lacrimi parte decât de drum plăcut,
că n-am zburat prin cântec, ci m-am târât prin plâns,
c-așa m-ai dus prin toate,
la Sânu-Ți drag, la sânu-Ți drag mai strâns. (bis)

1001. NUMAI CUVÂNTUL TĂU

Numai Cuvântul Tău mă face să-mi pot vedea păcatul meu,
ca să-mi noiesc mărturisirea și pocăința mea mereu. (bis)

Numai Cuvântul Tău mă poate sub Cruce-ngenunchea plângând,
să-mi pot afla despovărarea și pacea inimii-ascultând. (bis)

Numai Cuvântul Tău mă crește senin, puternic și smerit,
de-orice păcat și neascultare și de-orice rătăcirii ferit. (bis)

Numai Cuvântul Tău mă poartă curat prin orișice noroi,
dând luptei mele spre sfințire mereu puteri și trepte noi. (bis)

Numai Cuvântul Tău cel dulce alină sufletul meu când
chiar de la cei mai dragi se-ntoarce îndurerat și sângerând. (bis)

Numai Cuvântul Tău îmi face dreptate-atunci când prea lovit
mă-ntorc mereu din orice parte mai întristat și mai zdrobit. (bis)

Numai Cuvântul Tău, Isuse, mă mângâie pe orice drum,
să-ndur spre slava viitoare oricâte nedreptăți acum. (bis)

1002. UN FOC, DE CÂTE ORI SE STINGE

Un foc, de câte ori se stinge,
și iar l-aprinzi când ai folos,
– și-un suflet bun când lupta-l frânge,
să nu-l aprindă iar Hristos?

Un miez, când iar în coji recade,
de câte ori îl scoți mereu...
– și-un suflet bun căzut sub roade,
să nu-l ridice Dumnezeu?

Un miel, de câte ori se pierde,
și iar te duci, și iar l-adui,
– iar Dumnezeu să lase oare
pierdut pe-un suflet bun de-al Lui?

Cel bun, de câte ori să cadă,
de-atâtea ori se scoală iar,
acelui fără de prihană,
Hristos i-arată-un veșnic har.

Spre orice om, nespusă milă
Hristos Și-arată necurmat,
dar omul care ispitește
pe Dumnezeu e-un blestemat.

Minunea este-adevărată
și Dumnezeu o face – dar
se-nșeală-adeșea cel ce crede
că ea se-ntâmplă iar și iar.

1003. M-AȘ MUTA DIN LUME

M-aș muta din lume, Doamne, chiar acum,
dar pentru-al Tău Nume mai rămân pe drum,
pentru sfântu-Ți Nume mai rămân pe drum. (bis)

Vreau să chem la Tine cât mai mulți străini
și-ale lor suspine Tu să le alini,
focul din suspine Tu-l stingi și-l alini. (bis)

Căci cu cine, Doamne, să lucrezi mai poți
dacă-n sărbătoare toți ne-am duce, toți?
Nu vrem sărbătoare, ci viață-n toți. (bis)

Dulce este harul odihnirii Sus,
dar vreau cu amarul să rămân, Isus,
să-ndulcesc amarul multora, Isus. (bis)

1004. CÂND TE AFLI-N VALURI GRELE

Când te afli-n valuri grele, nu cârți și nu uita:
Cel ce-a liniștit furtuna știe de-ncercarea ta.

Roagă-te și crede –
Cel ce totul vede
nu te va lăsa.

Când îți mor ființe scumpe, nu te pierde, nu uita:
Cel ce morții-i înviază știe de durere ta.

Când îți vezi pierduți copiii, crede încă, nu uita:
Cel ce pe pierduți îi află știe rugăciunea ta.

Când ajungi în vremi de lipsă, ai nădejde, nu uita:
Cel ce pâinea o-nmulțește știe-ngrijorarea ta.

Când te-nconjur numai spaime, naltă-ți capul, nu uita:
Dumnezeu cel Viu și Tare va grăbi scăparea ta.

1005. OCHII TĂI, Isuse

Ochii Tăi sunt, Isuse, adânci splendori,
iar privirea-Ți spre mine – ca mii de sori.
Oglindească-se-n mine-așa
ca un soare lumina-Ți grea,
să se vadă în mine splendoarea Ta.

Fără seamăn în veci, frumusețea Ta
să se vadă răsfrântă-n făptura mea.
Drag Isus, Te aștept să vii,

tot – în mine – pe veci, să-nvii,
frumusețea din mine doar Tu să-mi fii.

Să trăiască în mine-al Tău Nume Sfânt,
proslăvire să-Ți vină din tot ce cânt.
Suflete-al meu, cântarea mea
numai Domnului drag aş vrea
nesfârșită mărire, în veci, să-l dea.

Fie-mi Sfântul Tău Duh mângâierea mea,
eu să-l dau ca sălaş toată inima.
Binecuvântări de sus
mi-nsoțescă-ntreg rodu-adus,
Cina Ta, și cu mine s-o-mparți, Isus.

1006. nu alunga pe nimeni

Nu alunga pe nimeni din ușa ta nicicând,
ai fost și tu vreodată sau ai să fii flămând. (bis)

Nici nu-ți închide mâna spre-un semen zdrențuit,
ai fost și tu vreodată sau ai să fii lipsit. (bis)

Nici nu mostra pe nimeni necruțător pe drum,
și tu-ai greșit vreodată sau mai greșești și-acum. (bis)

Nici judeca pe altul prea aspru și tăcut,
gândește și tu câte păcate ai făcut. (bis)

Căci cum ești tu spre alții, așa va fi mereu,
cu milă sau cu-asprime, spre tine Dumnezeu. (bis)

1007. AȘ VREA SĂ AM UN MERS CURAT

Aș vrea să am un mers curat pe calea Ta, Isuse,
să nu mai pot să mă abat din tot ce-i sfânt și-adevărat,
de-ar fi prin lumea de păcat oricâte piedici puse.

Aș vrea să țin al Tău Cuvânt mai înălțat în mine,
să-l vadă toți de pe pământ frumos și limpede, și sfânt,
ne-acoperit de nori și vânt – și-așa să-i chem spre Tine.

Aș vrea și mai aprins să fiu de flacăra iubirii,
din zori și până-n ceas târziu, nimic în mine să nu știu
decât pe Tine tot mai viu, Izvor al nemuririi.

1008. FII LARG LA INIMĂ

Fii larg la inimă și darnic,
fă binele cu pas tăcut;
că n-ai făcut, vei plânge-odată,
dar n-ai să plângi c-ai prea făcut.

Ascultă sfatul și-ndrumarea,
îndreaptă-te când ești muștrat;
că nu ascuți, vei plânge-odată,
dar n-ai să plângi c-ai ascultat.

Mergi fericit în orice vreme,
oriunde te-ar chema Isus;
că nu te-ai dus, vei plânge-odată,
dar n-ai să plângi că prea te-ai dus.

Fii răbdător până la moarte,
oricât de-adânc ai fi brăzdat;
că n-ai răbdat, vei plânge-odată,
dar n-ai să plângi c-ai prea răbdat.

Iubește cald întotdeauna
chiar și pe-acei ce te-au zdrobit;
că n-ai iubit, vei plânge-odată,
dar n-ai să plângi c-ai prea iubit.

Și iartă plin de bunătate
tot răul pe nedrept purtat;
că n-ai iertat, vei plânge-odată,
dar n-ai să plângi c-ai prea iertat.

Din ce-ai văzut, să ai credință
și pentru tot ce n-ai văzut;
că n-ai crezut, vei plânge-odată,
dar n-ai să plângi c-ai prea crezut.

1009. UNEȘTE-MĂ CU TINE

Unește-mă cu Tine și nu mă mai lăsa
ca să-mi despart, Isuse, de Tine viața mea,
o, ia-mă lângă Tine și fi-voi fericit
cum nu-i pe lume nimeni, Isus, Isus iubit!

Și vino lângă mine ca să plecăm apoi
spre tot ce-n lumea mare așteaptă după noi,
să ne-mplănim tot lucrul ce Tatăl ne-a voit
și-apoi pe veci în slavă să-Ți fiu nedespărțit.

1010. DAR TU, DOAMNE

– Psalm 43 (44), 9-26; partea a II-a –

Dar Tu, Doamne, Tu ne lepezi și ne-acoperi de rușine,
nu mai ieși cu oastea noastră, lași vrăjmașii să ne-alunge.
Cei ce ne urăsc ridică prada de la noi luată,
căci fugim bătuiți din luptă și potrivnicul ne-ajunge.

Ne dai ca pe oi vândute și ne-mprăștii prin popoare,
vinzi pe-ai Tăi ca pe nimica și nu le dai prețuire,
ne faci de ocara celor ce pe noi ne înconjoară,
de pomina printre neamuri, pricini de nedumerire.

Ne-ncetat îmi văd ocara și rușinea-mi umple fața
când aud și-mi văd vrăjmașii că-și bat joc așa de mine.
Toate-acestea mi se-ntâmplă fără să Te uit vreodată
sau să-mi fi călcat vreodată legămintele cu Tine.

Doamne, inima sau pașii nu ne-am rupt de pe-a Ta cale,
ca să ne zdrobești în locuri cu șacali și-n văi de moarte.
Dac-am fi uitat de Domnul și ne-am fi-nchinat la altul,
n-ar ști Dumnezeu aceasta, El, ce inima o-mparte?

Dar din pricina Ta suntem înjunghiați în orice vreme
și suntem priviți ca niște oi sortite spre tăiere.
Scoală-Te, de ce stai, Doamne? Nu ne lepăda-n vecie.
Pentru ce-Ți ascunzi Tu fața și-uiți de marea-ne durere?

Doborât e-al nostru suflet în țărână, de mâhnire,
trupul nostru zace-n tină apăsător de ndurerare;
scoală și ne-ajută, Doamne, cu-a Ta mare bunătate,
scoală și ne izbăvește cu puterea Ta cea mare.

1011. DE CE TU, DUMNEZEUL NOSTRU?
– Psalm 73 (74) –

De ce Tu, Dumnezeul nostru, ne lepezi pentru totdeauna
și pentru ce Te mâinii, Doamne, pe turma din pășunea Ta?
Adu-Ți aminte de poporul ce-odată Ți-a purtat cununa
și l-ai răscumpărat – sămânță și moștenire a-l avea.

Și-adu-Ți Tu de Sion aminte, că-n el Ți-aveai Tu locuința,
îndreaptă-Te spre-aceste locuri ce-s pustiite-acum nespuse,
vrăjmașii nimiciră totul în locul unde-Ți sta Ființa,
cu ură-n templul Tău mugiră... și semne, semnul lor și-au pus.

Veniră cum vin cei ce intră cu mari topoare-ntr-o pădure.
Și ce curând sfărmară sfânta podoabă care Ți-am nălțat,
cu loviturile vrăjmașilor, de târnăcoape și secure...
Ți-au ars lăcașul Tău și-altarul l-au pângărit și dărâmat.

Ziceau: Să-i prăpădim acuma... Și-au ars tot ce-a fost sfânt în țară,
a' noastre semne de-altădată azi nu le mai vedem, plângând,

și nu-i nici un prooroc să știe, precum era odinioară,
nu-i nimeni printre noi să știe, să știe, Doamne, până când...

Să știe până când, o Doamne, vor mai huli asupritorii,
cât va mai pângări vrăjmașul întruna Numele-Ți Slăvit.
De ce-Ți tragi mâna, de ce, Doamne, nu-Ți spulberi batjocoritorii,
căci Tu ești cel ce din vechime ajuți pe-al Tău popor iubit?

O Doamne, nu lăsa Tu pradă la cei răi viața oastei Tale
și nu-Ți uita pe veșnicie săracii-n mâna celui rău;
ai în vedere legământul când sunt tâlhari pe orice cale
și scapă-Ți din necaz săracii, să-Ți laude Numele Tău.

1012. PREAMILOSTIVĂ MAICĂ

Preamilostivă Maică, al milei scump izvor,
nădejdea mântuirii, scăparea tuturor,
la tine vin cu lacrimi când sunt îndurerat,
la mila ta, Măicuță, cu grea durere cat.

Căci cine plânge oare în jale și-n nevoi
și suferă durerea alături de noi?
Doar inima de mamă cu cugetul curat
pentru copil îndură durerea ne-ncetat.

Fecioara cea mai sfântă și Mama lui Isus
și maica tuturor, a noastră-n ceruri sus, –
tu suferi pentru lume, cu noi ești în nevoi,
tu ești în suferință alături de noi.

Copilul în durere, sărman și necăjit,
de inima de mamă se simte ocrotit;
că mama e nădejdea, izvor de mângâieri,
și când îi spui durerea recapeți noi puteri.

Cu lacrimi de durere te chem neîncetat,
să nu mă lași la diavoli, să nu mă lași la iad.
O, inimă de mamă, auzi durerea mea,
că sunt sărman și singur, te rog, nu mă lăsa.

Îndură-te de mine, te rog, Stăpâna mea,
că numai rugăciune aduc în fața ta.
Eu sunt lipsit de toate, de tot ce este bun,
că numai rugăciune și lacrimi pot s-adun.

O, inimă de mamă, cu îndurarea ta,
Fecioară Preacurată, te rog, nu mă lăsa.
Tu roagă-L pe Stăpânul, pe bunul Fiul tău,
să scape de osândă sărman sufletul meu.

1013. DORMI CU MAMA, ÎNGERAȘ

Dormi cu mama, îngerăș mititel și drăgălaș,
lângă sânul dulce.
Sfinte Tată Dumnezeu, dă-ne pacea Ta mereu,
somnul să ni-l culce;
Sfinte Tată, Sfinte Tată Dumnezeu,
dă-ne pacea Ta mereu, // somnul să ni-l culce. // (bis)

Maică Sfântă ce-ai crescut Fiul Sfânt din Cer avut,
roagă-te fierbinte
către Tatăl Dumnezeu ca să-mi crească ful meu
dulce și cuminte.
Sfinte Tată, Sfinte Tată Dumnezeu,
crește-mi și fiuțul meu // dulce și cuminte. // (bis)

Îngerași cu zbor frumos, duceți Domnului Hristos
lacrimile mele.
Sfinte Tată Dumnezeu, apără-mi fiuțul meu
pururea de rele;
Sfinte Tată, Sfinte Tată Dumnezeu,
apără-mi fiuțul meu // pururea de rele. // (bis)

Dormi cu mama, îngerel drăgălaș și mititel,
Domnul să te crească,
credincios să-l fii mereu, să-ți dea Tatăl Dumnezeu
slava Lui cerească.
Sfinte Tată, Sfinte Tată Dumnezeu,
dă-i și la fiuțul meu // slava Ta cerească. // (bis)

1014. ÎNGERAȘUL MEU CEL SFÂNT

Îngerașul meu cel sfânt, // fii cu mine pe pământ, // bis)
mă-nsoțește-n orice pas, // mă păzește-n orice ceas! // (bis)

Îngerașul meu curat // care Domnul mi te-a dat, // (bis)
fii-mi dulce-ndurător, // să cresc bun și-ascultător! // (bis)

Îngerașul meu frumos // care mi te-a dat Hristos, // (bis)
orice gând să mi-l sfințești, // de-orice rău să mă ferești! // (bis)

Îngerașul meu iubit, // roagă-te să fiu smerit, // (bis)
iubitor și credincios, // cum vrea Domnul meu Hristos! // (bis)

Dulce îngerășul meu, // însoțește-mă mereu, // (bis)
până voi ajunge Sus, // lângă Domnul meu Isus. // (bis)

1015. PENTRU VOI, CEI MICI

Pentru voi, cei mici, în ceruri, Domnul a gătit lăcaș,
ca să fiți și voi acolo cu frumoșii îngerași.

În curând, de sus din ceruri,
Domnul va veni pe nori
ca să-Și ia la El copiii
care sunt ascultători.

Totul este sfânt în ceruri, totu-i alb strălucitor,
totu-i gata și așteaptă pe copiii-ascultători.

1016. DOAMNE, TU-AI IUBIT COPIII

Doamne, Tu-ai iubit copiii, ei sunt scumpi în ochii Tăi,
toți copiii buni, Isuse, (bis) // toți copiii buni, nu răi. // (bis)

Doamne, Tu iubești copiii care-ntruna sunt cuminți,
care fac ce este bine (bis) // și ascultă de părinți. // (bis)

Doamne, Tu grijești copiii care sunt ascultători,
îi ferești de rău întruna, (bis) // le pui îngeri păzitori. // (bis)

Doamne, Tu păzești copiii ce sunt Ție credincioși,
care Te iubesc pe Tine (bis) // și Te-ascultă bucuroși. // (bis)

Doamne, Tu dorești copiii și pe cei ce ca ei sînt,
le dai sfânta bucurie (bis) // și aici, și-n cerul sfânt. // (bis)

1017. SUNT COPIL, ISUSE

Sunt copil, Isuse, multe nu vorbesc,
dar știu spune-atîta: că eu Te iubesc.

Lângă Tine vreau pururea să stau,
să mă crești cum Tu dorești și să mă păzești...
La pătuțul meu, să trimiți mereu
îngerașii, drăgălașii de la tronul Tău.

Fii mereu cu mine, Doamne, să mă crești,
ca să fiu cuminte precum Tu dorești.

Când voi crește mare și-oi ști să vorbesc,
fă ca numai Ție, Doamne, să-Ți slujesc.

1018. ISUSE BUN

Isuse bun,
iubirea mea,

Îți mulțumesc
de Jertfa Ta.

Atâta chin
ai suferit,
cu-atâta preț
ne-ai mântuit!

Isuse bun,
eu Te iubesc
și ne-ncetat
Îți mulțumesc.

Te rog să faci
să cresc supus,
un bun copil
al Tău, Isus.

Căci vreau mereu,
cât voi trăi,
un bun ostaș
și eu a-Ți fi.

Să nu iubesc
nimic ce-i rău,
s-ascult mereu
Cuvântul Tău.

Pân-la sfârșit
trăind așa
cum Tu voiești
viața mea.

Ca-n Cer, să pot
fi veșnic viu,
și Sus în Cer
ostaș să-Ți fiu.

Când am să vin
Acolo Sus,
cu Tine, loc
să am, Isus.

Cu cei aleși,
la dreapta Ta,
Isuse,-n veci
să-Ți pot cânta!

1019. ÎȚI MULȚUMESC, ISUSE

Îți mulțumesc, Isuse! Cu-acest cuvânt doresc,
în astă dimineață, întâi să Te slăvesc.

Îți mulțumesc, Îți mulțumesc,
Isuse bun, Îți mulțumesc.

Îți mulțumesc că somnul din noaptea ce-a trecut
senin și lin, și dulce, Isuse, mi-ai făcut.

Îți mulțumesc, Isuse, că Mâna-Ți m-a păzit,
că de-orișice primejdii-ale nopții m-ai ferit.

Te rog să fii cu mine, Isuse, Domnul meu,
ca-n ziua de-azi, cuminte și bun să fiu mereu.

Să mă feresc de rele cum Tu m-ai învățat,
iar seara să mă afle cu sufletul curat.

1020. ÎȚI MULȚUMESC, O DOAMNE

Îți mulțumesc, o Doamne,
că seara a sosit
și toată ziua-n pace
cu bine m-ai păzit.

Îți mulțumesc de grija
ce-mi poartă cei iubiți,
de toată bucuria
ce zilnic mi-o trimiți.

Te rog să-mi ierți, Isuse,
tot ce Te-am întristat
și-ajută-mi mai departe
să cresc tot mai curat.

Să scoți din al meu suflet
tot ce mai este rău,
să-Ți fiu pe totdeauna
un bun copil al Tău.

Trimite-mi îngerași
să-mi fie păzitori,
să-mi fie somnul dulce,
Isuse, până-n zori...

1021. O, TINERI DRAGI

O, tineri dragi, al vostru măreț e viitorul
de-l veți lega puternic de începutul sfânt,

de veți porni la luptă în rânduri, plini de-avânt,
sub flamura măreață Isus Biruitorul.

Apocaliptic este prezentul fără nume,
cu minți interesate s-ascundă drumul drept,
cu frunți bolnave care numesc a fi-nțelept
tot ce-i murdar și josnic, și prefăcut pe lume.

Nu-ngăduiți minciunii să nalțe steag în frunte,
părute adevăruri se nasc la orice pas,
sub false flamuri strânge vicleanul, într-un ceas,
falși luptători cu scopuri nedemne și mărunte.

Dar voi, cu braț puternic și veghetoare minte,
descoperiți al vostru și loc, și steag, și rost
și duceți lupta voastră cum mai nainte-a fost,
cu voluntari în frunte, spre țelurile sfinte.

O, tineri dragi, nu-i Oastea faimoasă defilare,
nici numele ei nu e în vreo vitrină pus,
ci ea e plug ce taie adâncă brazdă-n sus
și rug ce-n flăcări suie spre Dumnezeu cărare.

Afla-veți locul Oastei nu-n ceea ce străluce,
nu-n toate câte cântă pe drumul plin de flori,
ci-n cele ce veghează de strajă până-n zori,
și-n cele ce sunt lacrimi și dragoste, și cruce.

O, tineri dragi, deschisă vi-i azi a Oastei zare,
aflați-i și voi rostul și tainicu-nțeles –
el nu-i ascuns sub nume pretențios ales
și nici sub etichete sau măști surâzătoare.

Intrați cu drag pe ușa ce azi vi se deschide
și v-avântați în luptă cu braț tot mai viteaz,
distrugeți toți lăstarii sălbaticului az'
ce-năbușă menirea frumoasă și-o ucide.

O, tineri demni, întoarceți prezentul plin de rele
și-l scoateți cu-ndrăzneală din caldul lui culcuș,
să nu mai pună nimeni la gândul bun căluș
și faptelor mărețe cătușe și zăbrele.

Sub steagul drag cu Semnul în care vom învinge,
să duceți voi spre mâine al Oastei drum curat,
biruitorul astăzi de ieri-ul sfânt legat,
să vadă-n veac vicleanul că Oastea nu se stinge.

1022. FERICIT E FIUL CARE

Fericit e fiul care a avut în viața lui
parte de iubirea mamei și-ndrumarea tatălui. (bis)

Fericit e fiul care, pedepsit de tatăl drept,
a avut alinul mamei și-adăpost la sfântu-i piept. (bis)

Fericit e fiul care e de rugăciuni păzit
și-ndrumat de-nțelepciune pe-al credinței drum cinstit. (bis)

Fericit e fiul care pân-la moarte, iubitor,
își arată prețuirea celor care-i mai dator. (bis)

1023. TINDĂ SINGUREA

Ai venit spre seară-n tinda mea săracă,
cum să fac, Isuse, ieslea mea să-Ți placă?
Pâlpâinda-mi lampă numai nu s-a stins
și pe masă nu e chiar nimic de-ntins.

Tindă singurea, ieslișoara mea, dalbă nea,
Ție Ți-o închin, Copilaș divin, // flori de crin. // (bis)

Vino, dar, Isuse-n tinda-nsingurată,
și nu sta afară-n noaptea-ntunecată!
Singurei pe lume suntem amândoi,
însă-n noaptea asta Ceru-i lângă noi.

Mi-ai aprins, Isuse-n tinda-ntunecată
lampa și colinda cea mai minunată
și mi-ai nins sub streșini raze de la stea
că s-aduci lumină-n ieslișoara mea.

Și-ai rămas cu mine-n noaptea de colindă...
Doamne, parcă Raiu-i, tot, la mine-n tindă!
Este noaptea-n care cel mai mult Te-aștept,
Te iubesc, Isuse, strânge-mă la piept!

1024. E DUMINICĂ...

E duminică, – și-i astăzi ziua Sfintelor Florii,
zi ce-aducea altă dată // primăveri de bucurii. // (bis)

Când venea atuncea Domnul pe-al cetății noastre prag,
mii de suflete curate Îl întâmpinau cu drag. (bis)

– Astăzi, plini de nerăbdare ca să-L urce pe-alt Calvar,
numai luda și călăii // Îl mai vor să vină iar. // (bis)

I s-aștern în cale iarăși mii de haine și de flori,
dar privirea Lui de astăzi nu e cea de alteori. (bis)

Vede El că cei de astăzi nu-L cunosc și nu-s ai Lui
– și lumina din privire // nu-i ca altădată, nu-i... // (bis)

Este-n lume necredință, sunt în inimi răutăți
și de-aceea bucuria nu e azi ca alte dăți. (bis)

Și de-aceea când coboară în cetatea noastră az',
Împăratul Sărbătorii are lacrimi pe obraz... (bis)

1025. TRECE-NCET CU CRUCEA DOMNUL

Trece-ncet cu crucea Domnul, către Golgota Se suie,
iar în palme și-n picioare fărdelegea-l bate cuie.

Chin amar El a răbdat pentru-al nostru greu păcat,
dar prin chinul suferit El pe toți ne-a mântuit.

Trece Domnul și suspină și Se roagă pentru tine
să nu pieri în fărdelege, să te-apropie de Sine.

Dacă vrei ca mântuire, suflete, să ai vreodată,
către Golgota, cu Domnul, suie calea-nsângerată.

Suie și sub crucea-n lacrimi, plângi păcatul tău și-l lasă,
numai sângele Său spală viața ta cea păcătoasă.

1026. CUTREMURATU-S-A PĂMÂNTUL

Cutremuratu-s-a pământul, scârbit de-al lumii greu păcat;
pe cer și-a-nsângerat veșmântul al nopții astru întristat.

Și soarele-a fugit cu groază, în umbra negrei nopți ascuns,
pe-al Vieții Soare să nu-L vază pe cruce atârnat, străpuns.

Văzduhul tot, cu ploi de lacrimi, pe-al cerului Stăpân jelea –
și numai omul, prins în patimi, nepăsător sărbătorea.

Sărbătorea o liberare de-un incomod Acuzator,
crezând că va avea scăpare și că va fi biruitor.

O, numai omul – pentru care trimis-a cerul ce-avea sfânt –
orbit, în ura cea mai mare, îngroapă Cerul în pământ.

O, dulce vreme a iertării, să nu te duci așa curând,
chiar dacă tronul nepăsării tot pare neclintit șezând.

Căci Golgota mai este încă limanul sfânt și glorios
și-a lumii nepăsare-adâncă pe cruce-a ispășit Hristos.

Cu cât mai greu calvar urca-va spre ceruri câte-un păcătos,
cu-atât mai mare va fi slava: Biruitor e-n veci Hristos!

1027. A BĂTUT LA UȘA TA

A bătut la ușa ta Cineva și n-a răspuns nimenea... (bis)
În tăcerea negrei nopți, stă un Om și plânge,
fața Lui e numai răni, pieptul numai sânge. (bis)

– Cine ești, străin pribeag, cine ești, de-al cui dor Tu pribegești? (bis)
Pentru cine Te-au brăzdat bice fără număr,
ce povară Ți-a lăsat rana de pe umăr? (bis)

– Eu sunt Robul ce slujesc tuturor, un om al durerilor. (bis)
Nimeni plată nu mi-a dat, numai spini și ură,
numai roșii trandafiri pieptul Mi-l umplură. (bis)

Eu sunt Pâinea ce s-a frânt lumii-ntregi și sunt vinul noii Legi. (bis)
N-am venit să plâng în drum răni usturătoare,
plâng pe cei ce-și pierd acum ultima chemare. (bis)

...A bătut la geamul tău Cineva; o, deschide, nu mai sta! (bis)
Nu-L lăsa să plece trist, poate niciodată
mâna Lui, la ușa ta, n-are să mai bată. (bis)

1028. E SĂRBĂTOARE PE PĂMÂNT

E sărbătoare pe pământ, Hristos a înviat,
din morți învie Domnul Sfânt, Hristos a înviat,
în mii de slăvi înveșmântat, Hristos a înviat.

E Ziua Învierii iar, Hristos a înviat,
chiar dacă plânsu-i mai amar, Hristos a înviat,
chiar dacă ura n-a-ncetat, Hristos a înviat.

Noi suntem tot mai prigoniți, Hristos a înviat,
dar mâine fi-vom izbăviți, Hristos a înviat,
de-al Învierii Împărat, Hristos a înviat.

Căci după orișice calvar, Hristos a înviat,
urmează-al învierii har, Hristos a înviat,
că-al morții bold a fost sfărmat, Hristos a înviat.

1029. SLAVĂ, SLAVĂ

Slavă, slavă, azi Hristos din morți a înviat,
de iubire, Universu-ntreg s-a luminat.
Nici în cer și nici sub soare nu-i altă putere mare
să ne-arate cât de tare ne-a iubit Isus,
Învierea Lui ne-arată dragostea nemăsurată
ce s-a dat ca lumea toată s-aibă parte Sus.

Slavă, slavă, din mormânt, pe veci S-a ridicat
Mântuirea, pentru cei căzuți în greu păcat.
Dă, iubite, la o parte piatra ce te ține-n moarte,
ca lumina să te poarte către ceruri sus,
orice lanț, orice zăbrele astăzi cad, căci dintre ele,
curățind de patimi grele, a-nviat Isus.

Slavă, slavă, ce măreață e-nvierea Lui,
nimeni, nimeni, nimeni să ne dea iertarea nu-i!
Cât ar fi de neagră tina, Jertfa Lui ne dă lumina
și ne iartă-ntreagă vina, orișicât de grea,
dacă azi, cu pocăință și cu lacrimi de căință,
înălțăm recunoștință pentru Jertfa Sa.

Slavă, slavă, azi Hristos cu moartea a călcat
peste moarte și din moarte ne-a răscumpărat!
Viața de sfințire plină ne-o va da în cer deplină
Cel ce este-n veci lumină și din iad ne-a scos,
de păcat ne izbăvește, haina noastră ne-o-nnoiește,
pentru Nuntă ne-o gătește azi în cer Hristos.

1030. RUSALII

Când flacăra nu mistuia altarul,
aura ei strălumina genuni
și ne-arăta spre Canaan hotarul
deschis de strălucitele minuni.

Părinte drag, Părinte drag,
când vom veni cu-n cântec și cu flori,
în cerul larg deschis ca-n sărbători,
cu Mirele așteaptă-ne în prag. (bis)

Ce plâns divin se revărsa pe pleoape,
spre zorii libertății năzuind,
când Duhul Sfânt Se cobora pe ape,
Aleea Filozofilor sfințind!

Cu adieri de ambră, legământul
în ceasul ungerii se revărsa...
Și-n mii de inimi noi, aprins, Cuvântul
o nouă Oaste sfântă renăștea.

Azi lâng-un sfânt mormânt îngenunchează
recunoștința unui nou popor
ce, fericit, cântând, înaintează
spre-un luminos și veșnic viitor.

Încet și dulce imnul nostru zboară
pe urma Păsării Măiestre-n sus;
veac după veac și țară după țară
vom umple-odată corul lui Isus.

Vor înflori atunci și-n munți migdalii
și grâul va-nverzi cât nici gândim,
când Nesfârșitul Praznic de Rusalii
îl vom sărbători-n Ierusalim.

1031. PĂRINTE DRAG

Părinte drag, de-ai fi lăsat mantaua ta oștirii...
Însă cei răi te-au dezbrăcat și hainele ți-au sfâșiat...
O, hainele iubirii...

Urmașul tău ți-a moștenit mantaua suferinței
și-n toată țara, steag slăvit, din plânsul lui neostoit,
a înălțat credinței.

Dar azi, ai libertății zori ne-au păgubit de lacrimi;
cântare este-n sărbători, dar n-are-ai plânsului fiori
ce vindecă de patimi.

Părinte drag, dac-ai ieși de sub pământ afară,
pe câți din noi i-ai mai găsi păzind al Oastei steag – și zi,
și noapte – peste țară?

Părinte drag, am lepădat prea mulți a ta povață
și-n tabără ne-am înălțat atâtea zei pentru-nchinat
și dragostea ne-ngheață.

Lângă mormântul tău jurăm să-mprospătăm credința
și sfâșiatul steag nălțăm, mai strâns uniți să închinăm
spre cer recunoștința.

Veniți, dragi frați, veniți, veniți să-ntoarcem la morminte;
din drumul rătăcit opriți, spre naintașii dragi priviți
cu-aducere aminte.

Veniți, dragi frați, veniți cu flori, cu lacrimi, cu cântare,
pătrunși de-aceiași dragi fiori, azi, Păsării Măiestre-n zori,
s-aducem fiecare.

Să treacă Oastea și-acest prag, și-această-nvolburare,
să regăsim slăvitul steag ce l-a-nălțat urmașul drag
din plâns și din cântare.

Ca-n clipa marii Învieri, topiți de-a Lui iubire,
uitând de tot ce-am plâns noi ieri, cu naintașii – dragi străjeri –
să-L așteptăm pe Mire.

1032. PROFETUL VREMURILOR NOASTRE

Profetul vremurilor noastre, tu ești un glas ceresc spre noi
în fața marilor dezastre și-a judecății de apoi. (bis)

Tu ești solia salvatoare cu îndreptar de unic drum
din fața morții-ngrozitoare cu cerul prăbușit în scrum. (bis)

Tu ești trimisul ultim care, la pasul ultimei răscruci,
mai faci o ultimă chemare spre calea salvatoarei cruci. (bis)
...O, de-am primi cu toți solia și-am cugeta la rostu-i sfânt
nainte de-a veni mânia cu ultimul deznodământ. (bis)

Hristos e Cel ce ne vorbește prin glasul tău, ceresc trimis,
și-n fața morții ne dorește pe cel din urmă drum deschis. (bis)

Fii binecuvântată, Viață și Cale, și-Adevăr frumos!
Cât încă mai te-avem în față, noi vrem și-alegem pe Hristos. (bis)

1033. MAMĂ, DULCE MAMA MEA

Mamă, dulce mama mea, Domnul harul Lui să-ți dea,
eu în veci voi mulțumi, că mult m-ai putut iubi,
mamă, dulce mama mea.

Viață-n lume când mi-ai dat, tu m-ai binecuvântat,
rugându-te lui Hristos să mă facă credincios,
mamă, dulce mama mea.

Dar eu, mamă, cum creșteam, de Hristos mă-nstrăinam,
calea sfântă n-am iubit, vorba ți-am nesocotit,
mamă, dulce mama mea.

Eu mergeam la rău cântând, tu-n genunchi stăteai plângând
și când, noaptea, mă-ntorceam, tot rugându-te te-aflam,
mamă, dulce mama mea.

Eu râdeam spre lumea rea, ție inima-ți plângea;
numai singur Dumnezeu știe cât ți-a fost de greu,
mamă, dulce mama mea.

Dar când Domnul S-a-ndurat, plânsul tău l-a ascultat,
a mea inimă s-a frânt și-am pus sfântul legământ,
mamă, dulce mama mea.

O, ce mult te-ai bucurat când la Domnul m-am predat,
tu cu lacrimi mulțumeai și pe Domnul laudai,
mamă, dulce mama mea.

Și de-atunci, și azi, mereu te mai rogi lui Dumnezeu
să m-ajute-n lucrul sfânt cum l-am pus eu legământ,
mamă, dulce mama mea.

Eu în veci îți sunt dator și-ți voi mulțumi cu dor;
Domnul Dumnezeu să-ți dea dulce-mpărăția Sa,
mamă, dulce mama mea.

1034. MAMĂ, ȘTII TU OARE?

Mamă, știi tu oare, mamă, datoria ta,
știi tu cât de sfântă este, dar și cât de grea,
știi tu oare ce așteaptă Dumnezeu să fii
pentru El și pentru lume între-ai tăi copii?

Mamă, nu-ți uita, nu-ți uita, nu-ți uita datoria ta,
nu-ți uita răspunsul greu către Dumnezeu!

Mamă, nu uita că fiul care-l ții la piept
poți să-l crești ori un netrebnic, ori un suflet drept,
poți să crești din el un înger ori un ticălos –
pentru asta vei răspunde-n fața lui Hristos.

Mamă, tremură naintea marelui răspuns,
mamă, pentru Ochiul Veșnic nu-i nimic ascuns,
mamă, roagă-te și plânge, trage cât de greu,
dar să-ți crești copiii numai pentru Dumnezeu.

Mamă, mântuirea ta e nașterea de fii,
dar de fii curați și vrednici, pentru cer, – să știi!
Căci de viitorul lumii tu răspunzi mai greu,
mamă, nu-ți uita răspunsul către Dumnezeu!

1035. O SINGURĂ IUBIRE-i mare

O singură iubire-i mare, aproape ca a lui Hristos:
iubirea mamei, care are același duh și chip frumos;
– cinstiți iubirea-nlăcrimată a mamei care v-a născut,
punând pe fața ei curată cel mai duios și drag sărut! (bis)

Mamă, mamă, mamă scump și drag cuvânt,
binecuvântată, binecuvântată fii – din cerul sfânt...

O inimă mai este-n lume aproape ca a lui Isus:
a mamei, care are-un nume cum altele pe lume nu-s;
– cruțați-i inima divină a mamei ce v-a legănat,
puneți o veșnică lumină pe-al ei obraz înlăcrimat. (bis)

Un nume-ți împreună gura de două ori în murmur sfânt:
e mama, care-ți dă căldura din cel mai îndulcit cuvânt;
– roștiți-i numele cu teamă, șoptindu-l ca pe-un psalm ceresc,
nu-i nume scump ca cel de mamă, din câte nume se rostesc. (bis)

1036. STAU DE-ATÂTEA ORI...

Stau de-atâtea ori pe gânduri și privesc,
primăvara, florile cum înfloresc,
pe câmpie, mielușei zburdă lângă mama lor,
păsărelele își cântă cântul lor.

...Îmi aduc aminte și de mama mea –
cât de fericit eram eu lângă ea,
cu dragoste, pe genunchii ei ades mă așeza
și cu drag pe obrăjori mă săruta.

Nu doresc mai mult pe lume altceva
decât să mă întâlnesc cu mama mea, –
căci de dorul tău, o mamă, sufletu-mi tânjește greu,
că mi-i dor din nou să-ți aud glasul tău.

Multe lacrimi ai vărsat pân' m-ai crescut,
multe nopți nemişcate au trecut,
când eram în suferință, mamă dragă, te rugai,
iar în brațe trupușorul mi-l purtai.

De când, mamă, în mormânt te odihnești,
obrajorii mei în lacrimi se topesc
și acuma aștept ziua ca să plec de pe pământ,
dar doresc să ne-ntâlnim în cerul sfânt.

Iar când, Doamne, Tu pe nori vei reveni
și pe mama mea în cer voi întâlni,
va rămâne-o amintire ce n-o pot uita nicicând,
c-am avut o mamă scumpă pe pământ.

1037. PE DRAGII NOȘTRI TINERI

Pe dragii noștri tineri ce-acuma se unesc,
să-i binecuvânteze Părintele Ceresc.
– Părinte bun din ceruri, să-i binecuvântezi,
unirea lor de astăzi curată s-o păstrezi.

Să-i binecuvântezi, (bis) și-n pace să-i veghezi,
în slujba Ta să-i ții și-n veci cu ei să fii,
Părinte preaiubit, cu haru-Ți fericit.

Viața lor cea nouă în care-acum pășesc,
s-o binecuvânteze Părintele Ceresc.
– Părinte bun din ceruri, să-i binecuvântezi,
în suflete și-n casă, cu drag, la ei să ștezi.

În tot ce ei vor face, în tot ce ei doresc,
să-i binecuvânteze Părintele Ceresc.
– Părinte bun din ceruri, să-i binecuvântezi,
credința și iubirea dintâi să le-o păstrezi.

În cinste și-n dreptate să umble cât trăiesc,
să-i binecuvânteze Părintele Ceresc.
– Părinte bun din ceruri, să-i binecuvântezi,
iar la sfârșit, în slavă, cu Tine să-i așezi...

1038. DIN LUMEA CARE-ACUM

Din lumea care-acum e-un vis, ne vom trezi odată
în Poarta Cerului Deschis și-a Veșnicului Paradis,
mai minunat ca tot ce-i scris sau spus de El vreodată...

– Voi, toți cei care-acum purtați a Domnului povară,
din toată inima cântați și-n slujba Lui viteji luptați,
pe nici un aur nu schimbați slăvita Lui ocară!

Voi, cei ce semănați plângând sămânța Lui iubită,
să nu aveți în voi alt gând decât să vă jertfiți lucrând,
căci veți purta pe veci, curând, cununa Lui slăvită.

Voi, cei ce-acum cu El pășiți calvarul cu răbdare,
mai semănați, mai suferiți, mai așteptați, mai osteniți,
spre cel mai mare har priviți din focul cel mai mare.

1039. ACESTE FRUNZE CARE CAD

Aceste frunze care cad îngroapă încă-o vară
și-a noastre zile ce tot scad se-apropie de-o seară.
Și seara asta, cât de des ne-ar trebui-amintită:
la orice drum ce-avem de-ales, la orișice ispită.

Să nu ne pară rău c-avem acum poveri mai grele,
nici că, pentru Hristos, suntem huliți cu vorbe rele,
nici că, pentru Cuvântul Lui, ajungem la-ncercare,
căci, ca acestea-n ceruri, nu-i răsplată-atât de mare.

Nu vă-ntristați când frunze cad și-ngroapă înc-o vară,
ferice zilele ce scad strângând în cer comoară,
ferice-acei ce duc poveri și suferă-încercare,
că-n ziua marii Învieri, nu-i slavă-atât de mare.

1040. CE-AI ÎMPLINIT?

Ce-ai împlinit din câte gânduri aveai cândva pentru Hristos,
cu ce-ți închei acum sfârșitul a ce-ai pornit așa frumos?

Când e sfârșitul fericit, frumos e tot ce-ai săvârșit,
dar când sfârșitu-i rușinos, zadarnic ai pornit frumos.

Ce-ai împlinit din începutul atât de-nflăcărat pornit,
ce s-a ales din rodul vieții cu legământ făgăduit?

Ce-ai împlinit deplin cu fapta din câte juruințe-ai pus,
din câte promisiuni și planuri, ce rod lui Dumnezeu l-ai dus?

Cât ți-a pătruns de-adânc lumina prin zidul de-ntuneric greu,
cât ți-ai suit arzând iubirea spre semeni și spre Dumnezeu?

Câtor dureri le-ai stins văpaia, la câți pierduți aprins-ai țel,
câți dintre-ai tăi se duc cu tine după Hristos și pentru El?

Din ce-ai cântat, din ce-ai spus lumii, din câte-ai tot făgăduit,
privește-L pe Hristos și spune-I ce-ai împlinit, ce-ai împlinit...

1041. NU MAI POȚI ÎNTOARCE

Nu mai poți întoarce timpul ce-a trecut,
cum nu poți culege roua cea de ieri,
dar îi simți puterea care te-a ținut,
fie-n bucurie, fie-n mari dureri.

Nu mai poți întoarce timpul ce s-a dus,
cum nu-i cu puțință norii să-i adui,
dar îi vezi belșugul sau pustiu-adus
în cămara vieții care ți-o descui.

Nu mai poți întoarce timpul – în zadar! –
dacă-n fărdelege tu l-ai cheltuit,
chiar de plângi, zdrobindu-ți sufletul cu-amar,
nu-l mai poți întoarce – e de negăsit.

Dar poți ține timpul pururea pe loc
dacă tu-l răscumperi prin Isus Hristos,
când pe-altarul vieții e-al iubirii foc,
el te ține veșnic tânăr și frumos.

1042. ÎN CLIPA MORȚII VEDE OMUL

În clipa morții vede omul cum trebuia să fi trăit,
ce cale trebuia s-aleagă s-ajungă bine la sfârșit.

O, n-aștepta, o, n-aștepta,
c-atât de-aproape-i clipa ta,
primește-L pe Hristos acum,
să mergi la slavă, nu la scrum!

În clipa morții vede toată deșertăciunea ce și-a strâns,
pe care-așa curând o lasă, schimbând-o cu un veșnic plâns.

În clipa morții vede calea păcatului pe care-a mers,
că nici un pas și nici o vorbă și nici o faptă nu s-a șters.

În clipa morții vede groaza în care se aruncă-mpins,
ce-i viermele ce nu mai moare, ce-i focul cel pe veci nestins.

În clipa morții vede slava ce-l aștepta, dar n-a crezut
și fericirea, și lumina din cerul lui pe veci pierdut.

În clipa morții, – dar atuncea e prea târziu, e prea târziu,
– un răs de-o clipă se plătește cu plâns prea veșnic și pustiu.

1043. VINE-NCET AMURGUL

Vine-ncet amurgul ca o ceață deasă
și-un vâl tot mai rece peste ani îți lasă;
tainele tăcerii spun ciudate șoapte:
– Tu aici n-ai casă. Unde dormi la noapte,
unde dormi la noapte?

Vine-ncet plecarea ca o judecată,
un vârtej la capăt are calea lată;
dacă de la ceruri au să te alunge,
unde te vei duce, unde vei ajunge,
unde vei ajunge?

Vine-ncet sfârșitul ca o despărțire,
ori spre întuneric, ori spre strălucire;
vine viața care veșnic nu va trece,
dacă n-ai pe Domnul, unde vei petrece,
unde vei petrece?

1044. CUM CRINII

Cum crinii ce-nfloresc
în zori sub cer

și doar o zi trăiesc,
și pier, și pier,

Așa de trecător
e omul muritor,
ca norul călător,
mai trecător.

Ca umbrele târzii
pe zări trecând
se duc mereu cei vii,
pe rând, pe rând.

Ca ceața de pe văi
ce pierе-n vânt
se fac a noastre căi
mormânt, mormânt.

Ca fumu-mprăștiat
ce pierе-n sus
e bietul om luat
și dus, și dus...

Ca sunetul sfârșit
ce pierе slab,
așa pierzi ce-ai iubit,
degrab', degrab'.

— Întoarce deci acum
la Domnul Sfânt,
căci viața-i vis și fum,
și vânt, și vânt.

1045. SĂ TE PRIVESC DIN PLIN

Să Te privesc din plin, Isuse, și-apoi închide-mi ochii mei,
ca după Tine, ca pe Tine, pe nimeni să nu văd cu ei. (bis)

Să Te privesc adânc, Isuse, și inima apoi s-o-ncui,
ca-n veci să nu se mai deschidă, ca pentru Tine, nimănui. (bis)

Să-Ți cânt, Isus... Și-n cea din urmă cântare care am s-o cânt,
cuvântul care s-o sfârșească să fie Numele Tău Sfânt. (bis)

Iar după-aceea-nchide-mi graiul pecetluit în har ceresc,
ca după Fericitu-Ți Nume, nimic aici să nu grăiesc. (bis)

Iar mâine, când de peste mine Tu vălul vei înlătura,
în ochi și-n inimă, și-n cântec, pe veci să-mi strălucești așa. (bis)

1046. LA CAPĂT DE MILENII

La capăt de milenii suntem și parcă la sfârșit de lumi...
gândind la aste adevăruri, simți cum te-neci și te sugrumi
și parcă-un semn apocaliptic apare pe un negru nor,
cumplit și crâncen, și haotic, și rece, și-nspăimântător. (bis)

Talazuri și talazuri, – urlet și râset vin și trec căzând,
tirani, tiranizați – grămadă – aplaudând și blestemând,
mințiți și mincinoși de-a valma, uciși și ucigași se-adun
și se împing către Infernul cel mai cumplit și mai nebun. (bis)

Oh, iată-nfățișarea gloatei ce, lepădând pe Dumnezeu
și sugrumându-și conștiința, se-nchină-acestui Astarteu
cu semnul celui-fără-unu și numele cel fioros,
mergând spre blestemul și-osânda, și Judecata lui Hristos. (bis)

...Mai este poate o scânteie, dar cea din urmă, să mai speri
spre-o îndoielnică salvare în clipa ultimei căderi;
agață-te de firu-acesta, rupându-te de-al lor șuvoi
nainte de-a cădea-n gheena îngrozitorului Apoi. (bis)

E încă har, – se poate încă, dar se prea poate și să nu;
acum chiar parcă arde puntea pe care te mai legeni tu
și-i gata să se rupă firul și cel din urmă ce-l mai ai
și vai, nu mai rămâne după decât un vai, – un veșnic vai!... (bis)

1047. VIN PROOROCII MINCINOȘI

Vin proorocii mincinoși tot mai mare gloată,
numărul și felul lor umple lumea toată;
gurile li-s tot mai largi, pline de minciună
și la ei, cei înșelați tot mai mulți se-adună. (bis)

Vin prorocii mincinoși, duhurile rele
îi tot scot mereu mai mulți, lumea s-o înșele;
predicând despre-adevăr, mint cu nerușine
și de larma gurii lor ulițele-s pline. (bis)

Vin prorocii mincinoși – și-orice întrebare
o răstoarnă prefăcut gura-nșelătoare,
pe toți ochii lumii pun palma blestemată –
iată corul lor nebun lumea cum o-mbată. (bis)

Vin prorocii mincinoși – tot mai cu-ndrăzneală
luptă contra lui Hristos duhul lor cu fală
și toți cei ce n-au primit adevărul dulce,
după-a lor minciuni, la iad, gloată se vor duce. (bis)

...Vin prorocii mincinoși – suflete smerite,
depărtați-vă de ei căile grăbite,
căci curând în fruntea lor vine Răul care
numai Domnu-l va zdrobi cu a Lui suflare. (bis)

1048. ÎNCĂ PUȚIN

Încă puțin – și ce s-a spus curând o să se-arate,
se va vedea că ce s-au scris sunt toate-adevărate;
se va vedea că este-un iad și este-o Judecată,
se va vede cât de-nșelați sunt cei ce-au râs odată. (bis)

Încă puțin și tot ce-i azi neghină și ocară,
trimiși cerești vor arunca în focul mai de-afară
și seceriș nemaivăzut va trece peste lume,
că ziua groazei a sosit, tot răul să-l sugrume. (bis)

Încă puțin și semne mari, puteri ne-nchipuite
se vor ivi, cutremurând privirile-ngrozite
și toți cei care n-au primit credința mântuirii
primi-vor crezul blestemat al hulei și-al pieirii. (bis)

Încă puțin și Dumnezeu Cel Viu în veci, deodată,
ivi-Se-va, zdrobind pe veci minciuna apostată;
încă puțin, dar pân-atunci, dureri cum n-au fost încă
vor încerca nimicitor credința cea adâncă. (bis)

Fiți treji și vă rugați voi, toți câți mergeți către-aceste
nemaivăzute vremi și stări căzute fără veste;
orice-ați vedea și auzi, pe voi să nu vă-nșele,
căci vai de cei ajunși atunci nepregătiți în ele! (bis)

1049. CE VREMI CUMPLITE...

Ce vremi cumplite vor veni, ce oameni se vor naște,
că pe Hristos Îl vor urî, nevrând a-L mai cunoaște.
Când li se va vorbi de El, vor spumega de ură
și vor striga, și vor huli cu-nverșunată gură. (bis)

Chiar frați pe frați îi vor preda la chinuri și la moarte
și toți ca niște ucigași cu alții-or să se poarte.
Pentru iubirea lui Hristos și pentru-al Lui Sfânt Nume,
ai Săi vor fi batjocoriți și omorâți în lume. (bis)

Dar cel ce va răbda tăcut pân' la sfârșit durerea,
acesta fi-va mântuit și va vedea-nvierea.
Căci mântuirea nu se dă la început credinței,
ci se dă numai la sfârșit, în clipa biruinței. (bis)

Voi, care veți fi-atunci trimiși să duceți Vestea Bună,
la multe chinuri și dureri cei răi au să vă pună,
dar nu uitați că și Isus a fost întins pe cruce –
privind la El, veți fi-ntăriți și voi să v-o știți duce. (bis)

Isus cel scump ne-a spus că El cu noi e-n încercare
și-o să ne scape ne-apărat pe toți și pe oricare,
iar când necazul cel cumplit va fi să fie-proape,
El mai nainte va veni, pe toți ai Lui să-i scape. (bis)

Voi, toți ai lui Isus, luptați și-ncredeți-vă tare,
cu-al Lui Cuvânt vă-mbărbătați și dați-I ascultare.
Să nu vă îndoiiți deloc în nici o suferință,
a Marelui Biruitor e marea biruință. (bis)

1050. TU, CARE-NTRECI

Tu, Care-ntreci Închipuirea
tronând în sori de curcubeu,
Tu, Care-ntuneci Strălucirea,
Tu mărginești Nemărginirea,
– Nebănuite Dumnezeu. (bis)

Tu, Cel ce Ești din Veșnicie,
Tu, Cel ce-n veci vei fi mereu,
ce-nfricoșată Măreție
e-n tot ce Ți se-nchină Ție,
– Preastrălucite Dumnezeu! (bis)

Ființa Ta ori Neființa
e-n Infinitul Apogeu;
Ți-urmează vecii Elocința
și Galaxiile Voința,
– Neconcepute Dumnezeu. (bis)

Tu-Ți odihnești înalt Mărirea
în Fericitul Empireu;
noi, preamărind Dumnezeirea,
Îți așteptăm Sărbătorirea,
– Atotputernic Dumnezeu! (bis)